

รวมกฎหมายยาเสพติด

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงาน ป.ป.ส.
กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๒

รวมกฎหมายยาเสพติด

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

พิมพ์ครั้งที่	:	๑๕
ปีที่พิมพ์	:	มิถุนายน ๒๕๖๒
จำนวนพิมพ์	:	๓,๐๐๐ เล่ม
จำนวนหน้า	:	๖๒๐ หน้า
ผู้จัดพิมพ์	:	กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม
พิมพ์ที่	:	ห้างหุ้นส่วนจำกัดบางกอกบล๊อก
		๒๕๓,๒๕๕,๒๕๕/๑๐-๑๑ ถนนพะเนียง เขตป้อมปราบ กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐
		โทร. ๐-๒๒๘๑-๒๐๕๕, ๐-๒๒๘๑-๕๐๘๙ โทรสาร ๐-๒๒๘๑-๐๗๒๓

คำแถลง
การจัดพิมพ์ครั้งที่ ๑๕

สำนักงาน ป.ป.ส. ในฐานะหน่วยงานกลางในการแก้ไขปัญหายาเสพติด ตระหนักดีว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน แต่การจะแก้ไขปัญหาอย่างได้ผลจำต้องอาศัยมาตรการทางกฎหมายเพื่อนำไปสู่การบังคับใช้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นธรรม ดังนั้น ในช่วงเวลาที่ผ่านมา จึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด ในหลากหลายเรื่อง เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ สภาพปัญหา และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ได้ปรับแก้ไขภายในประเทศ รวมไปถึงการสอดรับกับหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติของต่างประเทศ

เพื่อสนับสนุนให้มีการนำมาตรการทางกฎหมายไปใช้ในการปฏิบัติงานของทุกหน่วยงาน สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้รวบรวมกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยปรับปรุงจากฉบับเดิม และได้นำกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องที่ได้ประกาศและมีผลใช้บังคับฉบับใหม่เข้ามารวมไว้ในเล่มนี้ เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

สำนักงาน ป.ป.ส. หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะนำไปใช้ในการศึกษา การเผยแพร่ ตลอดทั้งใช้ในการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของประเทศให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

อนึ่ง หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อ กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. โทร. ๐ ๒๒๔๕ ๙๐๘๗

สารบัญ

หน้า

๑. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ๑

- ❑ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓ ๑๐
- ❑ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ๑๙
- ❑ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ๒๐
- ❑ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ ๒๔
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ๒๖
- ❑ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยรายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๖ ๓๒
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕ ๔๑
- ❑ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๖ ๔๗
- ❑ ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ ๖๐
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕ ๖๒
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ๖๗

หน้า

- ❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิด ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ๗๕
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง ยกเลิกและใช้แบบรายงานคดีความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดใหม่ ๗๙
- ❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ๘๗
- ❑ คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๓/๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ ๑๐๐
- ❑ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖ ๑๐๕
- ❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ.๒๕๖๑ ๑๑๐
- ❑ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ และเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๒๐
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ๑๒๒
- ❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐ มิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑๓๔

๒. พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๔๑

- ❑ กฎกระทรวงกำหนดชื่อยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ ๑๕๒
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๕๔
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๕๖
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๕๙
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๖๒

หน้า

- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ๑๖๕
- ❑ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๖๗
- ❑ ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ ๑๖๙
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน การยุติการตรวจสอบทรัพย์สินและการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ ๑๗๗
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๗ ๑๘๐
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ๑๘๕
- ❑ ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ๑๘๙
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอสู้ราคา การขายทอดตลาดทรัพย์สิน ๑๙๖
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๙๗
- ❑ ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖ ๑๙๙
- ❑ ระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๓๗ ๒๐๕

๓. พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒๒๗

- ❑ กฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ๒๓๔
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการและรายงานผลการปฏิบัติการอำพราง ๒๓๘

หน้า

- ❑ กฎกระทรวง ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ๒๔๖
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดประเภทยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๖ ๒๕๑
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้ ๒๕๒
- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลา หรือรายการที่ได้รับอนุญาตและรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ๒๕๓
- ❑ กฎกระทรวง กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนต้องส่งสิ่งของที่อ้างว่าเป็นยาเสพติดและได้ยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ๒๖๑
- ❑ ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑ ๒๖๒
- ❑ คำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑ เรื่อง การปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ๒๖๔
- ❑ คำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ที่ ๑๔/๒๕๕๙ เรื่อง แนวทางการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ๒๖๙

๔. ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ๒๗๒

- ❑ ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องการนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. ๒๕๖๐ ๒๗๖

๕. คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๒/๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด ๒๙๖

- ❑ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดชื่อสารเคมี พื้นที่ควบคุม และหน้าที่ของผู้ทำธุรกรรมภายใต้มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๙ ๒๙๙

หน้า

๖. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ๓๐๒

- ประกาศทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๓๕
- ประกาศทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๔๐
- ประกาศทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๔๖
- ประกาศทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๓๕๔
- กฎกระทรวงควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม พ.ศ. ๒๕๔๖ ๓๕๖
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๑) พ.ศ. ๒๕๔๕ เรื่อง กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีน เป็นส่วนผสมที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ๓๕๗
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ๓๕๘
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ๓๖๑
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ๓๖๓
- ประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ ๓๖๖
- กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ๓๗๒
- กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๔๘ ๓๗๔
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ที่จะสามารถปรุงหรือสั่งจ่ายตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ได้ พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓๗๗
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ ที่ให้เสพเพื่อรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้ พ.ศ. ๒๕๖๒ ๓๗๙
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ ตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ๓๘๑

หน้า

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑) เรื่อง กำหนดมาตรฐาน ว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ ๓๘๒
- ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑ ๓๘๔

๗. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ๓๙๐

- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๒๔
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๒๙
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๓๓
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๓๕
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามนำผ่าน พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๔๐
- กฎกระทรวงกำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งสันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๔๑
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดชื่อและปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครองครองได้ตามมาตรา ๙๐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๔๓
- ประกาศคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจ หรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายหรือไม่ พ.ศ. ๒๕๖๑ ๔๔๔
- ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการทำลาย หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๒ ๔๕๐

๘. พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ๔๕๖

- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ๔๖๒
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย พ.ศ. ๒๕๕๔ ๔๖๓
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ๔๖๕
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย ๔๖๖
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ๔๖๗

หน้า

๙. พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ๔๗๒

- ❑ กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖ ๔๘๔

๑๐. พระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ๔๘๖

- ❑ พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ๔๘๘
- ❑ พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕ ๔๙๑
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ๔๙๔
- ❑ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ๔๙๖
- ❑ พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ๔๙๗
- ❑ กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโภคภัณฑ์ควบคุมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ๕๐๐
- ❑ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ๕๐๒
- ❑ ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ๕๐๓

๑๑. พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ๕๐๔

๑๒. พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ๕๒๗

- ❑ ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษเฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ พ.ศ. ๒๕๕๓ ๕๓๒

๑๓. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ๕๓๖

๑๔. พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ๕๔๐

๑๕. พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐ ๕๔๒

๑๖. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ๕๔๔

๑๗. พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ ๕๗๒

หน้า

๑๘. พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑ ๕๘๔

๑๙. พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗ ๕๙๓

๒๐. ระเบียบ คำสั่ง และหนังสือราชการอื่น

- ❑ ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ๖๐๐
- ❑ หนังสือกรมตำรวจเรื่องตอบข้อหารือกรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. จะนำอาวุธส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่ ๖๐๑
- ❑ คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๒๖๘/๒๕๖๐ เรื่อง ให้สำนักปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยประสานงานตามข้อตกลงการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐในการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนรวมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ๖๐๒

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๑๙ [๑]

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๙
เป็นปีที่ ๓๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙”

[๒] **มาตรา ๒** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

[๓] “ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

[๔] “กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด [๕]

---

(๑) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ และประกาศ คสช. ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗

(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๓ ตอนที่ ๑๔๔ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๖] “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และหมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดด้วย

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือของเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการใดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือเจ้าพนักงาน และของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยและวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงาน

[๗] **มาตรา ๕** ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “ป.ป.ส.”ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงยุติธรรม ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน อัยการสูงสุด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนและเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

---

[๕] หมายถึง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ และ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ พ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.ก.ป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.๒๕๓๓ พ.ศ.๒๕๔๒ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ และประกาศ คสช. ฉบับที่ ๑๑๖/๒๕๕๗

[๖] บทนิยามคำว่า “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓

[๗] มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗ ข้อ ๑

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งซ่อมหรือแต่งตั้งเพิ่ม อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการอื่น

มาตรา ๘ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๙ การประชุมทุกครั้ง ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

[๙] **มาตรา ๑๐** คณะกรรมการจะตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาหรือคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือทำการใดๆ แทนคณะกรรมการก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้กรรมการที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

[๑๐] **มาตรา ๑๑** ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ส.” เป็นหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม[๑๑] มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานในฐานะหน่วยงานปฏิบัติของคณะกรรมการตามอำนาจและหน้าที่ที่กำหนด

(๒) ประสานนโยบาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

(๓) สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศและต่างประเทศ

(๔) ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด

(๕) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

[๙] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๑] แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดย พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และ พ.ร.ฎ.โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑๒

(๖) ประสาน ตรวจสอบ ตลอดจนติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนด

[๑๑] **มาตรา ๑๒** ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม [๑๒] และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยปฏิบัติราชการ

[๑๓] **มาตรา ๑๓** ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน มาตรการ และกลไกในการสกัดกั้น ป้องกันและปราบปราม บำบัดรักษา และแก้ไขปัญหายาเสพติด ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ เพื่อให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องสามารถบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ ครบวงจร เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

(๒) กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางในการประสานความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ หรือองค์การระหว่างประเทศ เพื่อปราบปรามการลักลอบผลิตและค้ายาเสพติด รวมทั้งประสานงานการข่าวเพื่อสกัดกั้นและปราบปรามจับกุมขบวนการและเครือข่ายการค้ายาเสพติดระหว่างประเทศ

(๓) ควบคุม เร่งรัด และประสานงาน เพื่อการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการสืบสวน สอบสวน ปราบปราม การฟ้องคดี และการบังคับโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) กำหนดสถานะของพื้นที่หรือกลุ่มพื้นที่ในแต่ละปี หรือพื้นที่ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนและกำหนดผู้รับผิดชอบในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พร้อมกับกำหนดให้มีกลไก โครงสร้าง และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมกับสถานะของปัญหาและให้ส่วนราชการให้การสนับสนุนตามที่ร้องขอ

(๕) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนสั่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

(๖) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการหรืองาน แผนงานหรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๗) ประสานงานและกำกับเกี่ยวกับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาอนุมัติหรือมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงานเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๒] เนื่องจาก พ.ร.ฎ.โอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ (๑) ได้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระ ผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนของสำนักงาน ป.ป.ส. มาเป็นของสำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม ดังนั้นสำนักงาน ป.ป.ส. จึงขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

[๑๓] มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗ ข้อ๒

(๙) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว

(๑๐) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้ความดีความชอบหรือโยกย้ายหรือลงโทษทางวินัยต่อข้าราชการพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนขอให้ส่วนราชการเจ้าสังกัดเร่งรัดการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้ความคุ้มครองแก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาและดำเนินการจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งกำกับและติดตามการใช้งบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

(๑๒) สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

[๑๔] **มาตรา ๑๓ ทวิ** ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี มีอำนาจออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการดังกล่าว ทั้งนี้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๑๕] **มาตรา ๑๓ ตรี** ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการตามมาตรา ๑๓ ทวิ หากเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีแล้วให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดสถานประกอบการแห่งนั้นชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการสำหรับการประกอบธุรกิจนั้นแล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เลขาธิการมีอำนาจในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินครั้งละสามสิบวันนับแต่วันที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบคำสั่ง

ในกรณีที่สถานประกอบการซึ่งถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการตามวรรคหนึ่งเป็นสถานประกอบการซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมการประกอบธุรกิจตามกฎหมายอื่น ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานซึ่งควบคุมการประกอบธุรกิจนั้นทราบ และให้หน่วยงานดังกล่าวถือปฏิบัติตามนั้น

การสั่งปิดชั่วคราวหรือการสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ และการแจ้งให้เจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการทราบตามวรรคหนึ่ง และการแจ้งให้หน่วยงานทราบตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

---

[๑๔] มาตรา ๑๓ ทวิ และมาตรา ๑๓ ตรี เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔

[๑๕] มาตรา ๑๓ ตรี วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๙/๒๕๕๗ ข้อ ๓

[๑๖] **มาตรา ๑๔** เพื่อดำเนินการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรรมการเลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) ค้นบุคคล หรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) จับกุมบุคคลใดๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ยึดหรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๕) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๖) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด[๑๗]

(๗) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หรือวัตถุใดๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด และแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้น แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นส่งมอบสำเนาหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

เจ้าพนักงานตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือแต่บางส่วนหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายนั้น[๑๘]

เจ้าพนักงานผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายนั้นต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

---

[๑๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๗] อำนาจสอบสวนตามมาตรา ๑๔ (๖) กฎหมายจำกัดเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวนผู้ต้องหาเท่านั้น จะตีความให้มีความหมายว่าเป็นอำนาจสอบสวนโดยทั่วไปมิได้ (ตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ สร ๐๖๐๑/๑๔๐๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๒๕)

[๑๘] คือ บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ในการปฏิบัติการตามมาตรานี้ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้เลขาธิการจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงาน และผลสำเร็จของการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

[๑๙] **มาตรา ๑๔ ทวิ** ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดในเคหสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะ ให้กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๒๐] **มาตรา ๑๔ ตรี** ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔ ทวิ ถ้าเจ้าพนักงานได้ขอให้บุคคลใดช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีอำนาจช่วยการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานได้

[๒๑] **มาตรา ๑๔ จัตวา** ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติจากเลขาธิการเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้เจ้าพนักงานได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา พิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล หรือสิทธิอื่นใดประกอบกับเหตุผลและความจำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๓) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน โดยกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ และให้ผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งดังกล่าวจะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ ภายหลังที่มีคำสั่งอนุญาต หากปรากฏข้อเท็จจริงว่าเหตุผลความจำเป็นไม่เป็นไปตามที่ระบุหรือพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควร

---

[๑๙] มาตรา ๑๔ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕

[๒๐] มาตรา ๑๔ ตรี เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๙

[๒๑] มาตรา ๑๔ จัตวา เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙

เมื่อเจ้าพนักงานได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาทราบ

บรรดาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ในการสืบสวนและใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีเท่านั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ ให้ถือว่ากรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๔(๓) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และให้มีอำนาจควบคุมผู้ถูกจับตามมาตรา ๑๔(๓) ไว้เพื่อทำการสอบสวนได้เป็นเวลาไม่เกินสามวัน เมื่อครบกำหนดเวลาดังกล่าว หรือก่อนนั้นตามที่จะเห็นสมควร ให้ส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพื่อดำเนินการต่อไป ทั้งนี้โดยมิให้ถือว่าการควบคุมผู้ถูกจับดังกล่าวเป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

[๒๒] **มาตรา ๑๕ ทวิ** เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศตามมาตรา ๑๓ ทวิ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

[๒๓] **มาตรา ๑๖** ผู้ใดไม่ให้ความสะดวก หรือไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดแก่กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือเจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๑๔ หรือไม่ยินยอม ให้ตรวจหรือทดสอบตามมาตรา ๑๔ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท [๒๔]

[๒๕] ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตามมาตรา ๑๔ ตรี ผู้กระทำต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

[๒๖] **มาตรา ๑๖/๑** ผู้ใดรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามมาตรา ๑๔ จัตวา กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติหน้าที่หรือตามกฎหมาย

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยกรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือเจ้าพนักงานผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๗ กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงานผู้ใดกระทำความผิดใดๆ ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเสียเอง ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นๆ [๒๗]

---

[๒๒] มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖

[๒๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๒๔] ดูเปรียบเทียบมาตรา ๙๐ แห่ง พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

[๒๕] วรรคสอง ของมาตรา ๑๖ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐

[๒๖] มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑

[๒๗] ดูเปรียบเทียบมาตรา ๑๐๐ แห่ง พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

[๒๘] **มาตรา ๑๗ ทวิ** บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม[๒๙] รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ธานินทร์ กรัยวิเชียร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ยาเสพติดเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และรัฐบาลนี้มีนโยบายที่จะป้องกันและปราบปรามการค้าและการเสพยาเสพติดอย่างเข้มงวดกวดขัน ในการนี้จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อกำหนดมาตรการและให้อำนาจในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามให้ได้ผลโดยเด็ดขาดและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

---

[๒๘] มาตรา ๑๗ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘

[๒๙] แก้ไขเปลี่ยนแปลงโดย พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และ พ.ร.ฎ.แก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตาม พ.ร.บ.ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗๔

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่สมควรให้มีระเบียบกำหนดแนวทางในการประสานงานดำเนินคดียาเสพติด ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประสานงาน และการปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สามารถดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตลอดทั้งดำเนินการกับทรัพย์สินและขยายผลไปสู่การดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดรายสำคัญและเครือข่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยแนวทางการประสานงานคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป(*)

ข้อ ๓ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การประสานงาน” หมายความว่า การวางระบบการปฏิบัติงานของบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด ให้สามารถทำงานสอดคล้องเป็นแนวทางเดียวกัน โดยการทำงานไม่ซ้ำซ้อนและเป็นการประสานอย่างบูรณาการหลายเรื่องพร้อมๆ กัน เช่น วัตถุประสงค์ ข้อมูล สารสนเทศ ความคิดเห็น ความร่วมมือหรือวิธีการที่จะปฏิบัติงานบรรลุเป้าหมายในการดำเนินคดียาเสพติดโดยรวม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“คดียาเสพติดรายสำคัญ” หมายความว่า คดียาเสพติดที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๗๓ ง หน้า ๔๓ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

(๑) คดีความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งเป็นของกลางและมีปริมาณ หรือน้ำหนักอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เฮโรอีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๒. เมทแอมเฟตามีน	ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ หน่วยการใช้ หรือน้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๓. ไอซ์	น้ำหนักตั้งแต่ ๒๐๐ กรัมขึ้นไป
๔. เอ็กซ์ตาซี่ (ยาอี)	ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ เม็ดหรือน้ำหนักตั้งแต่ ๒๕๐ กรัมขึ้นไป
๕. โคเคน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๖. ฝิ่น	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๗. กัญชา	น้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป
๘. คีตามีน	น้ำหนักตั้งแต่ ๑ กิโลกรัมขึ้นไป
๙. มิดาโซแลม	ตั้งแต่ ๕๐๐ เม็ดขึ้นไป

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฐานสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการดำเนินงานเป็นเครือข่ายหรือเป็นขบวนการหรือเป็นองค์กรอาชญากรรมและเป็นเป้าหมายของเจ้าหน้าที่ปราบปรามว่าเป็นรายสำคัญ

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเป็นนักการเมือง หรือเป็นผู้มีอิทธิพลหรือเป็นคดีที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นพิเศษ

(๕) คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอื่น ๆ ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเห็นว่าเป็นรายสำคัญและมอบให้ดำเนินการ

“หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด” หมายความว่า สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ส. รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด

หมวด ๒
การประสาน

ส่วนที่ ๑
ขอบเขต

ข้อ ๕ การประสานงานการดำเนินคดียาเสพติดตามระเบียบนี้ มีขอบเขตการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

(๑) การประสานงานคดียาเสพติดจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความร่วมมือ ความโปร่งใสและความไว้วางใจระหว่างกันโดยที่มิให้เป็นการแทรกแซงหรือก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายตามที่กฎหมายหรือระเบียบกำหนด

(๒) ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องการดำเนินคดียาเสพติด จะต้องดำเนินการเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือจำเลยควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒
ชั้นจับกุม

ข้อ ๖ การจัดทำบันทึกการจับกุม ให้ผู้จับกุมหลีกเลี่ยงการนำแบบพิมพ์ที่มีช่องสำหรับกาเครื่องหมายหรือข้อความเกี่ยวกับพฤติการณ์การจับกุมมาใช้ในการจัดทำบันทึกการจับกุม

ให้ผู้จับกุมแจ้งสิทธิตามกฎหมายให้ผู้ต้องหาทราบและนอกจากคำรับสารภาพของผู้ถูกจับว่าตนได้กระทำความผิดให้บันทึกถ้อยคำอื่นเกี่ยวกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาไว้โดยละเอียด เพื่อพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหา

กรณีการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ให้บันทึกว่าเป็นการจับกุมผู้ต้องหาตามกฎหมายข้างต้น

หากผู้จับกุมใช้อำนาจในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ควบคุมผู้ถูกจับไว้เพื่อทำการสอบสวนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้บันทึกการใช้อำนาจการควบคุมตัวในฐานะเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ดังกล่าวให้ปรากฏในบันทึกการจับกุมด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้จับกุมทุกคนตรวจสอบความถูกต้องในการจัดทำบันทึกการจับกุมก่อนลงลายมือชื่อ โดยผู้ที่จะลงลายมือชื่อในฐานะที่เป็นผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง ส่วนผู้อื่นที่ไม่ได้ร่วมทำการจับกุม เช่น ผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยเหลือในการจับกุมให้ลงชื่อในฐานะนั้นได้

ข้อ ๘ ผู้จับกุมที่จะให้การต่อพนักงานสอบสวนในฐานะเป็นพยานผู้จับกุมจะต้องเป็นผู้ที่ร่วมทำการจับกุมผู้ต้องหาในขณะที่มีการจับกุมจริง รวมทั้งทราบรายละเอียดและพฤติการณ์ในการจับกุมเป็นอย่างดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้จับกุมถูกจำเลยอ้างเป็นพยานในศาล ให้ทำบันทึกรายงานข้อเท็จจริงเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาบันทึกการรายงานข้อเท็จจริงดังกล่าวให้พนักงานอัยการทราบล่วงหน้าก่อนวันสืบพยานและไปพบพนักงานอัยการในกรณีที่ได้รับแจ้งให้ไปพบ

ข้อ ๑๐ การจับกุมผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้ผู้จับกุมจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงขณะบันทึกการจับกุมและซักถามผู้ต้องหา รวมทั้งบันทึกภาพสถานที่จับกุมยาเสพติดและของกลางอื่น ๆ ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถกระทำได้

ส่วนที่ ๓
ชั้นสอบสวน

ข้อ ๑๑ การสอบคำให้การผู้ต้องหาหรือพยานในคดียาเสพติดรายสำคัญ หรือการสอบคำให้การผู้ต้องหาในฐานะพยาน ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียง ซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นหลักฐานเท่าที่สามารถทำได้ โดยแจ้งการบันทึกภาพและเสียงดังกล่าวให้ผู้ต้องหาหรือพยานทราบด้วย

ข้อ ๑๒ ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือฝากขังในระหว่างสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติในการประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนตามบันทึกกรมตำรวจที่ ๐๖๐๓.๒/๒๗๙๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๒ โดยระยะเวลาการส่งสำนวนสามวันนั้น ให้ถือระยะเวลาสามวันทำการ แต่ถ้ามิใช่เป็นการส่งสำนวนซึ่งครบกำหนดอำนาจควบคุมหรือฝากขังครั้งสุดท้าย หากพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการโดยมีระยะเวลาน้อยกว่าสามวันทำการก็ให้พนักงานอัยการรับสำนวนไว้

กรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงและไม่สามารถส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก่อนครบกำหนดอำนาจฝากขังครั้งสุดท้ายสามวันทำการ เช่น พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องขอฝากขังผู้ต้องหาต่อศาลและศาลยกคำร้อง พนักงานอัยการอาจพิจารณารับสำนวนการสอบสวนไว้ก็ได้เพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินคดี แต่ถ้าเป็นการส่งสำนวนในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้ายพนักงานสอบสวนจะต้องส่งสำนวนให้พนักงานอัยการก่อนเวลาสิบสองนาฬิกา และในสำนวนคดีที่มีความยุ่งยากซับซ้อนหรืออาจมีปัญหาพนักงานสอบสวนต้องอยู่ประสานงานกับพนักงานอัยการผู้ตรวจสำนวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งประทับรับฟ้อง

กรณีที่มีการบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งบันทึกภาพและเสียงให้พนักงานอัยการพร้อมสำนวนการสอบสวน

สำนวนคดีที่มีหลายข้อหาซึ่งมีข้อเท็จจริงยุ่งยากซับซ้อนและส่งสำนวนให้พนักงานอัยการในวันครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย พนักงานสอบสวนอาจแยกสำนวนการสอบสวนคดีข้อหาอื่นออกจากสำนวนคดีข้อหายาเสพติดก่อนส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการก็ได้

การคืนสำนวนการสอบสวนที่รับไว้จากพนักงานสอบสวนแล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือ โดยแจ้งเหตุผลในการคืนสำนวนให้พนักงานสอบสวนทราบ

ข้อ ๑๓ กรณีที่พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยมีความเห็นควรสั่งฟ้องและเป็นกรณีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันหรือมีประกันและหลักประกัน หากพนักงานอัยการเห็นว่าควรปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานอัยการถือปฏิบัติตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๔๗๗ ข้อ ๓ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๔๗๘ โดยในกรุงเทพมหานครให้เป็นหน้าที่ของพนักงานตำรวจที่จะจัดการแก่ผู้ต้องหาหรือเป็นคู่สัญญากับนายประกันตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๑๒ แล้วแต่กรณี แทนพนักงานอัยการ ส่วนจังหวัดอื่นเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ส่วนที่ ๔
ชั้นการพิจารณาคดีของศาล

ข้อ ๑๔ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวน แจ้งหมายเลขโทรศัพท์และช่องทางติดต่อสื่อสารทางอื่น (ถ้ามี) รวมทั้งที่ตั้งของผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานไปยังสำนักงานอัยการที่มีเขตอำนาจเหนือการสอบสวนของพนักงานสอบสวน เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเกี่ยวกับการส่งหมายเรียกและติดตามพยาน

ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยาน รายงานผลการส่งหมายให้พนักงานอัยการทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับหมายไปจากพนักงานอัยการ และติดตามพยานเพื่อให้ไปพบพนักงานอัยการตามวันเวลาและสถานที่ที่ได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการ

ในกรณีที่ไม่สามารถส่งหมายเรียกให้พยานได้ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานระบุเหตุผลที่ไม่สามารถส่งหมายไว้โดยละเอียดและหากเป็นการส่งหมายไม่ได้เพราะพยานย้ายที่อยู่ ให้ผู้รับผิดชอบในการจัดส่งหมายเรียกแก่พยานและติดตามพยานดำเนินการสืบหาที่อยู่ใหม่ของพยาน พร้อมทั้งคัดสำเนาทะเบียนบ้านแห่งใหม่ของพยาน (ถ้ามี) แจ้งให้พนักงานอัยการทราบ

ให้พนักงานสอบสวนระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนและของพยานทุกคนซึ่งสามารถติดต่อได้ให้ปรากฏชัดในสำนวนการสอบสวน

ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีระบุหมายเลขโทรศัพท์ของตนซึ่งสามารถติดต่อได้ ให้ปรากฏชัดในหนังสือการส่งหมาย

กรณีที่พยานได้รับหมายเรียกแต่ไม่ต้องไปสืบพยาน โดยพนักงานอัยการได้รับทราบล่วงหน้าให้พนักงานอัยการแจ้งพนักงานสอบสวนหรือพยานทราบเพื่อไม่ต้องเดินทางไปเป็นพยานศาล

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่พนักงานอัยการผู้ว่าคดีต้องการซักถามข้อเท็จจริงจากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้พนักงานอัยการผู้ว่าคดีแจ้งผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนให้ไปพบตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด แต่หากพนักงานอัยการไม่ได้แจ้งประสานมาดังกล่าวข้างต้น ให้ผู้จับกุมและพนักงานสอบสวนเตรียมความพร้อมก่อนที่จะสืบพยาน

หากผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนมีความประสงค์ที่จะประสานเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการสืบพยาน ให้ผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนติดต่อขอพบพนักงานอัยการผู้ว่าคดีเพื่อทราบข้อเท็จจริงก่อนที่จะทำการสืบพยาน

ข้อ ๑๖ ในระหว่างการสอบสวนหรือการสืบพยานคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบว่ามีเหตุอันควรที่จะร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานใดไว้ล่วงหน้าหรือไม่ หากปรากฏเหตุอันควรตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๓/๒ วรรค ๒ และมาตรา ๒๓๗ ทวิ ให้พนักงานสอบสวนประสานกับพนักงานอัยการ เพื่อยื่นคำร้องขอต่อศาลให้ทำการสืบพยานหลักฐานไว้ล่วงหน้าทันที

ส่วนที่ ๕
การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่าผู้ต้องหารายใดไม่สมควรได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวให้บันทึกข้อเท็จจริงและเหตุผลรวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์โดยละเอียดไว้ในคำร้องขอฝากขังทุกครั้ง เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานอัยการและศาล ดังนี้

(๑) รายละเอียดของเหตุผลในการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ได้แก่

๑. พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด

๒. พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร

๓. เชื่อถือผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด

๔. ผู้ต้องหาน่าจะหลบหนีหรือไม่

๕. ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดจากการปล่อยชั่วคราว มีเพียงใดหรือไม่

๖. ผู้ต้องหาจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือไม่

๗. ผู้ต้องหาหรือจำเลยจะไปก่อเหตุร้ายประการอื่นหรือไม่

๘. การปล่อยชั่วคราวจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อการสอบสวนของเจ้าพนักงานหรือการดำเนินคดีในศาลหรือไม่

(๒) ข้อมูลประวัติอาชญากรรมหรือพฤติกรรมที่เกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาในอดีตและปัจจุบันจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยใช้เลขประจำตัวประชาชนสิบสามหลัก (ถ้ามี) หรือลายพิมพ์นิ้วมือเป็นหลักฐานในการสืบค้น

การคัดค้านการปล่อยชั่วคราว ให้พนักงานสอบสวนขอให้ศาลพิจารณากำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับผู้ต้องหาเพื่อป้องกันอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น เช่น การกำหนดที่อยู่ หรือการให้มารายงานตัวต่อพนักงานสอบสวนตามเงื่อนเวลาที่กำหนด เป็นต้น

การร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ เพื่อจะได้เสนอข้อมูลอันเป็นประโยชน์ประกอบการคัดค้านการปล่อยชั่วคราว

หากศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวชั่วคราวผู้ต้องหาในคดียาเสพติดรายสำคัญ ให้พนักงานสอบสวนรายงานให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนและสำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นหนังสือเพื่อให้พิจารณาป้องกันการหลบหนีหรือป้องกันความเสียหาย

ข้อ ๑๘ การคัดค้านการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงานอัยการ ให้พนักงานอัยการดำเนินการตามข้อ ๑๗ โดยอนุโลม

ส่วนที่ ๖
การดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่พนักงานอัยการไม่ขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินที่พนักงานสอบสวนยึดไว้เป็นของกลางในคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓๐ และตามกฎหมายอื่น โดยเห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนจัดการของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ หากพนักงานอัยการเห็นว่าทรัพย์สินของกลางอาจเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่ามาก ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนประสานไปยัง สำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอเรื่องให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของกลางดังกล่าวตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๙ ก่อนที่จะคืนของกลางให้แก่เจ้าของ โดยส่งสำเนาหนังสือให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบด้วย

เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการดังกล่าวแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน

กรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือเลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งให้มีการตรวจสอบและสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง ให้พนักงานสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้มีอำนาจดำเนินการรับมอบและส่งมอบทรัพย์สินของกลางภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลาง

หากพนักงานสอบสวนไม่ได้รับคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของกลางจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของกลางตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๕ วรรคท้าย

ข้อ ๒๐ เมื่อศาลรับคำร้องขอให้ริบทรัพย์สินของพนักงานอัยการตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๗ แล้ว ให้พนักงานอัยการมีหนังสือแจ้งเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๘ โดยเร็ว พร้อมแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนด้วย

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการแจ้งสิทธิให้ผู้เป็นเจ้าของหรือมีหลักฐานเป็นเจ้าของให้แล้วเสร็จโดยเร็วและส่งหลักฐานการดำเนินการแจ้งสิทธิให้พนักงานอัยการภายในกำหนดเวลานัดไต่สวน

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินการแจ้งสิทธิได้ทันวันนัดไต่สวนของศาล ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหนังสือแจ้งพนักงานอัยการทราบก่อนวันนัดไต่สวนของศาล เพื่อพนักงานอัยการจะได้แจ้งให้ศาลและพยานทราบเหตุดังกล่าว

ก่อนถึงวันนัดไต่สวน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับหมายเรียกให้ไปเป็นพยานศาลประสานไปยังพนักงานอัยการเพื่อยืนยันการเป็นพยานศาล พร้อมทั้งตรวจสอบว่าได้มีการดำเนินการแจ้งสิทธิตามมาตรา ๒๘ เรียบร้อยแล้วหรือไม่ หากยังไม่เสร็จเรียบร้อยให้รีบดำเนินการให้เรียบร้อยก่อนวันนัดไต่สวน

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้เป็นหัวหน้าในการสืบสวนหรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน พิจารณาเห็นว่าจำเป็นต้องดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดในฐานสนับสนุน ช่วยเหลือหรือสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้รีบดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับพฤติการณ์ดังกล่าว แล้วประสานงานกับสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อเสนอขออนุมัติจับกุมหรือแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดจากเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรกรในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ส่วนที่ ๗
การดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อ ๒๒ การบังคับโทษปรับคดียาเสพติดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี เพื่อตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ โดยระบุในคำร้องให้สำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเป็นผู้นำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดอายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษ

เมื่อศาลออกหมายบังคับคดีแล้ว ให้พนักงานอัยการแจ้งผลการออกหมายบังคับคดีผลแห่งคำพิพากษา พร้อมทั้งส่งสำเนาหมายบังคับคดีไปยังสำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อดำเนินการบังคับโทษปรับต่อไปโดยเร็ว

ส่วนที่ ๘
การดำเนินการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้ถูกจับประสงค์จะให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ ให้ผู้ถูกจับบันทึกรายละเอียดแห่งข้อมูลด้วยตนเองและลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่อาจบันทึกข้อมูลเองได้ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้บันทึกข้อมูลแล้วลงลายมือชื่อของผู้ถูกจับ ผู้บันทึกและพยาน (ถ้ามี)

ให้ผู้จับกุมรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่จำเป็นในการพิสูจน์หรือยืนยันว่า เป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ส่งบันทึกรายละเอียดการให้ข้อมูลของผู้ถูกจับและบันทึกการจับกุมพร้อมพยานหลักฐานจากการนำข้อมูลที่ให้หรือเปิดเผยไปใช้ขยายผลให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๒๔ ให้พนักงานสอบสวนบันทึกคำให้การเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลสำคัญของผู้ต้องหารวมถึงบันทึกผลการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษไว้ในสำนวนการสอบสวน โดยให้สอบสวนผู้ต้องหาในฐานะเป็นพยานในคดีที่สามารถขยายผลการจับกุมได้

ในกรณีผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลไว้ในชั้นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ทำการจับกุม ให้ทำการสอบสวนหรือสอบปากคำพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวน รวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดในการพิสูจน์ความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ไว้ในสำนวนการสอบสวนและทำความเห็นเกี่ยวกับการให้หรือเปิดเผยข้อมูลของผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวน แล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๒๕ ให้พนักงานอัยการพิจารณาว่าผู้ต้องหาได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เช่น การจับกุมเครือข่ายยาเสพติดตามเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นอย่างไรหรือไม่

ถ้าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานยังไม่เพียงพอ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนหรือรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงว่าผู้กระทำความผิดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษอันนำไปสู่การขยายผลปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนอย่างไรหรือไม่

กรณีที่พนักงานอัยการพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดและมีเหตุผลอันสมควร ให้พนักงานอัยการบรรยายฟ้องและมีคำขอท้ายฟ้องขอให้ศาลพิจารณาลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้อ ๒๖ กรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวนได้รับข้อมูลจากการให้หรือเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญของผู้ต้องหาอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการขยายผลการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษได้ในภายหลังจากที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาลแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ผู้จับกุมหรือขยายผลหรือพนักงานสอบสวนแจ้งให้พนักงานอัยการทราบเพื่อพนักงานอัยการพิจารณาแจ้งข้อเท็จจริงให้ศาลทราบต่อไป

หมวด ๓
การดำเนินงานและการติดตามประเมินผล

ข้อ ๒๗ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติด แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดทราบเพื่อถือเป็นแนวทางปฏิบัติ

ข้อ ๒๘ ให้ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทุกระดับให้การสนับสนุนกำกับดูแลและติดตามการประสานงานคดียาเสพติดให้มีการดำเนินงานตามแนวทางที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒๙ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดกำหนดแนวทางและวิธีการกำกับและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดให้ชัดเจนและรวดเร็ว

ข้อ ๓๐ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามประเมินผลการประสานงานคดียาเสพติดในภาพรวม เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดียาเสพติดทราบทุกปี

ข้อ ๓๑ ให้สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมกันประชุมสัมมนาระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนิคดียาเสพติดเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคและพัฒนาแนวทางในการประสานงานคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดที่อาจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว อย่างต่อเนื่องและเป็นประจำทุกปีโดยขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงาน ป.ป.ส. และหรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

สุเทพ เทือกสุบรรณ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

(พ.ศ. ๒๕๔๓)

เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ ดังต่อไปนี้เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

(๑) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง และให้รวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการต่างๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุม ดูแล หรืออาศัยสิทธิของเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงด้วย

(๒) สถานีบริการที่บรรจุก๊าซให้แก่ยานพาหนะทั้งทางบกและทางน้ำตามกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(๓) สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

(๔) ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภทหอพัก อาคารชุดหรือเกสเฮ้าส์ (Guest house) ที่ให้ผู้อื่นเช่า

(๕) สถานที่ที่ได้จัดให้มีการเล่นบิลเลียด สนุกเกอร์ ซึ่งเก็บค่าบริการจากผู้เล่น

(๖) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

[๑] (๗) สถานที่หรือที่เก็บสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์ซึ่งผู้ประกอบการขนส่งใช้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๒]

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

---

[๑] ข้อ ๑(๗) เพิ่มเติมโดย ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๔๖ ง ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

[๒] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓)
เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

"สถานประกอบการ" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

"พนักงาน" หมายความว่า บุคคลซึ่งทำงานในสถานประกอบการไม่ว่าจะในลักษณะประจำหรือชั่วคราว ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานด้วย

ข้อ ๒ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุม สอดส่อง และดูแล ไม่ให้พนักงานของสถานประกอบการ หรือบุคคลภายนอกกระทำการหรือมั่วสุมกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ

(๒) พิจารณาคัดเลือกบุคลากรที่ไม่มีพฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเข้าเป็นพนักงาน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้เสพยาเสพติดซึ่งได้รับการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติแล้ว และจัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ โดยบันทึกประวัตินี้อย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อและนามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ และภูมิลำเนาของพนักงาน

(๔) ให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการแจ้งเมื่อพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือให้ข้อมูล ข่าวสาร หรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน และอำนวยความสะดวกในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

[๑]**ข้อ ๒/๑** ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๗) แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและ

---

(๑) ข้อ ๒/๑ เพิ่มเติมโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๔๖ ง ข้อ ๑ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๕๘) เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อรับมอบสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์จากผู้ส่งหรือผู้ฝาก แล้วแต่กรณี ให้จัดทำบันทึกรายละเอียดชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขหนังสือเดินทางของผู้ส่งหรือผู้ฝากนั้น รวมทั้งบันทึกรายละเอียดของผู้รับสิ่งของหรือผู้รับแทนในทำนองเดียวกันด้วยเมื่อได้มีการส่งมอบสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์นั้น การบันทึกอาจจัดทำเป็นเอกสารหรือข้อมูลในระบบสารสนเทศ หรือวิธีการอื่นใดที่สามารถให้ข้อมูลพิสูจน์ตัวบุคคลได้ ในกรณีได้จัดทำใบกำกับของหรือใบตราส่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ให้ถือเป็นสาระสำคัญส่วนหนึ่งของบันทึกดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ให้จัดเก็บไว้เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้จัดทำบันทึก

(๒) ในกรณีพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซุกซ่อนในสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์ตาม (๑) ในหรือบริเวณสถานประกอบการซึ่งอยู่ในความดูแล ให้แจ้งเหตุโดยเร็วที่สุดและหากพบยาเสพติด ให้จัดส่งบันทึกตามที่กำหนดไว้ใน (๑) ต่อเจ้าพนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่ได้ทราบถึงเหตุนั้น

ข้อ ๓ ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามวรรคสองและวรรคสาม

ป้ายหรือประกาศตามวรรคหนึ่งจะต้องมีความชัดเจน เห็นได้ง่าย และมีข้อความเป็นภาษาไทยเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศนั้นอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อความตามวรรคสองจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องมีความหมายตรงกับข้อความภาษาไทยและมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ลักษณะ ขนาด และรายละเอียดของข้อความให้เป็นไปตามที่กำหนดในท้ายประกาศนี้

[๒] **ข้อ ๓/๑** ให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการตามข้อ ๒/๑ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามข้อ ๓ แต่ให้แจ้งข้อความให้ผู้ส่งหรือผู้ฝากสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์และผู้รับสิ่งของดังกล่าวทราบว่ายาเสพติดเป็นสิ่งของผิดกฎหมายและต้องห้ามในการขนส่งโดยเด็ดขาด สิ่งของที่เกี่ยวข้องอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมายได้ โดยปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปิดประกาศซึ่งข้อความดังกล่าวในบริเวณสถานที่หรือที่เก็บสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์ซึ่งใช้ประกอบกิจการขนส่งสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์ หรือ

(๒) พิมพ์หรือประทับข้อความดังกล่าวบนใบกำกับของหรือใบตราส่งหรือเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

[๓] **ข้อ ๔** ในกรณีที่เจ้าพนักงานได้ตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมิได้ปฏิบัติตามข้อ ๒ ข้อ ๒/๑ ข้อ ๓ หรือข้อ ๓/๑ ให้เจ้าพนักงานนั้นรายงานเลขาธิการ เพื่อมีหนังสือตักเตือนให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติตาม และหากภายหลังตรวจพบว่าเจ้าของ หรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการดังกล่าวนั้นยังมิได้ปฏิบัติตาม จึงให้ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๔]

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

---

[๒] ข้อ ๓/๑ เพิ่มเติมโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) ข้อ ๒

[๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕(พ.ศ.๒๕๕๘) ข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

[๔] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนพิเศษ ๘๒ ง ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓

ลักษณะ ขนาด และรายละเอียดของข้อความ ท้ายประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

---

๑. ลักษณะของข้อความ

ให้พิมพ์ด้วยอักษรตัวตรง หรือเขียนด้วยอักษรตัวตรงและบรรจง ทั้งนี้สีของข้อความให้ใช้สีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนกับสีของพื้นป้ายหรือประกาศ

๒. ขนาดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑(๑) (๒) และ (๖) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๗ เซนติเมตร

(๒) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในป้ายหรือประกาศของสถานประกอบการตามข้อ ๑ (๓) (๔) และ (๕) ของประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่องกำหนดประเภทสถานประกอบการ ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้มีขนาดของอักษรกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เซนติเมตร และสูงไม่น้อยกว่า ๓ เซนติเมตร

(๓) นอกจากข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วให้มีข้อความว่า “สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด” โดยข้อความดังกล่าวให้มีขนาดเล็กกว่าข้อความเตือนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี และจะอยู่ในป้ายหรือประกาศเดียวกันด้วยหรือไม่ก็ได้

๓. รายละเอียดของข้อความ

(๑) ข้อความเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของประเภทสถานประกอบการ ตัวอย่างเช่น

- ยาเสพติดทำลายความมั่นคงของชาติ
- ยาเสพติดบั่นทอนสุขภาพผู้เสพและทำลายความมั่นคงของชาติ
- การจำหน่ายยาเสพติด ต้องระวางโทษสูงสุดถึงประหารชีวิต
- งานให้ชีวิต ยาเสพติดให้ทุกข์
- ลูกเมียคือชีวิต ยาเสพติดคือวายร้าย
- ยาเสพติดมีมหันตภัยกับทุกคน
- โรงงานทั่วไทย ร่วมต้านภัยยาเสพติด

- เอาใจใส่ลูกจ้างสักนิด ยาเสพติดไม่มาเยือน
- การครอบครองยาบ้า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท
- การเสพยาเสพติดต้องระวางโทษจำคุกและปรับ

ฯลฯ ฯลฯ

(๒) ข้อความที่แสดงว่าสถานประกอบการที่ติดป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรือโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คือ

- สถานประกอบการนี้อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ตรี วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการสั่งปิดชั่วคราว หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๓

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศนี้

ข้อ ๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการใด ให้เจ้าพนักงานดังกล่าวจัดทำบันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานจัดทำบันทึกรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาภายในสามวัน นับแต่วันที่ตรวจพบ

ข้อ ๔ เมื่อคณะอนุกรรมการได้รับบันทึกรายงานตามข้อ ๓ ว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ หากคณะอนุกรรมการโดยมติเสียงข้างมากเห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ ให้คณะอนุกรรมการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาว่าควรมีคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้นหรือไม่

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะอนุกรรมการเรียกเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูล ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาอีกก็ได้

ในกรณีที่คณะอนุกรรมการได้ดำเนินการตามวรรคสองแล้ว เห็นว่าไม่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ให้คณะอนุกรรมการรายงานพร้อมความเห็นต่อเลขาธิการ ในการนี้ ถ้าเลขาธิการไม่เห็นด้วยกับคณะอนุกรรมการดังกล่าวแล้ว ให้เลขาธิการทำรายงานและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาก็ได้

ข้อ ๕ เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๓ หรือคณะกรรมการได้รับรายงานและความเห็นตามข้อ ๔ แล้ว ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี มีหนังสือเรียกให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมาชี้แจงหรือพิสูจน์ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแก่กรณีโดยให้ส่งหนังสือดังกล่าวแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการเป็นระยะเวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการอาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลอื่นมาชี้แจงหรือพิสูจน์แทนก็ได้

การชี้แจงหรือพิสูจน์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำเป็นการลับเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อสถานประกอบการหรือบุคคลภายนอก

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่าควรสั่งปิดชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ทำคำสั่งเป็นหนังสือ และแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นทราบโดยเร็ว

ในการแจ้งคำสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของคณะกรรมการ หรือเลขาธิการตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานอนุกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี เป็นผู้แจ้งคำสั่งสำหรับสถานประกอบการที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัดนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ในการแจ้งคำสั่งปิดชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการตามข้อ ๖ วรรคสอง ให้ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการและให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งนั้นหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่งได้ เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการหรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับคำสั่ง ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการ โดยให้เจ้าพนักงานพร้อมด้วยพยานอย่างน้อยสองคนปิดคำสั่งต่อหน้าเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่และให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการแจ้งให้หน่วยงานที่ควบคุมการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการตามกฎหมายอื่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี มีคำสั่งให้ปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

เมื่อหน่วยงานที่ควบคุมการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการตามกฎหมายอื่นได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานนั้นติดตามและตรวจสอบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือเลขาธิการหรือไม่ หากพบว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณีทราบโดยเร็ว

ข้อ ๙ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนพิเศษ ๑๐๔ ง ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราว สถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบปรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศเรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการได้ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท นอกจากนี้ยังบัญญัติให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งปิดชั่วคราวหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบการได้ไม่เกินครั้งละสิบห้าวัน ในกรณีที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้น ไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์ให้คณะกรรมการเชื่อได้ว่าตนได้ใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแก่กรณีแล้ว จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการใช้ดุลพินิจไว้เพื่อให้เป็นไปในแนวมาตรฐานเดียวกัน

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จสมตามความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ของกฎหมายและสอดคล้องต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใด ซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ตามประกาศ

“ประกาศ” หมายความว่า ประกาศเรื่องมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกไว้ตามมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๙ ง ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖

“หนังสือสำคัญ” หมายความว่า หนังสือที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการหรือเลขาธิการมอบหมายได้ออกตามระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการกลั่นกรองการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการในเขตกรุงเทพมหานครหรือเขตจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ หนังสือสำคัญ ได้แก่หนังสือดังต่อไปนี้

(๑) หนังสือตักเตือน ซึ่งเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการตามประกาศ

(๒) หนังสือเปรียบเทียบปรับ ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย ออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ เพื่อให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ

(๓) หนังสือการชำระเงินค่าปรับ ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการเมื่อชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว

(๔) หนังสือเรียก ซึ่งคณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ เพื่อให้มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง

(๕) หนังสือคำสั่ง ซึ่งคณะกรรมการออกให้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการเพื่อปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ

ทั้งนี้ รายละเอียด และแบบหนังสือตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๗ ให้ผู้ทำการเปรียบเทียบปรับหรือผู้รับชำระเงินค่าปรับนำส่งเงินค่าปรับตามระเบียบของกระทรวงการคลังต่อไป

ข้อ ๘ ในการตรวจสอบการปฏิบัติตามหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๕) ซึ่งระบุระยะเวลา หรือวันเพื่อการปฏิบัติไว้ ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีระบุระยะเวลา ให้ปฏิบัติภายในวัน เดือน ปีใด ให้นับวันที่ถัดจากวันครบกำหนดเป็นวันเริ่มต้น

(๒) กรณีระบุระยะเวลา ให้ปฏิบัติภายในระยะเวลาใดนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสำคัญนี้ ให้นับวันที่ได้รับหนังสือสำคัญนั้นเป็นวันเริ่มต้น

ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติตามหนังสือสำคัญนั้น แล้วแต่กรณี

ในการปฏิบัติเพื่อตรวจสอบตามวรรคสอง ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้น อาจมอบหมายให้ข้าราชการในหน่วยงาน หรือข้าราชการในสังกัด แล้วแต่กรณี ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

ข้อ ๙ ในการส่งหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๔) แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นถือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ หรือบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานประกอบการนั้น และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับหนังสือสำคัญนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ

การส่งตาม (๑) ให้ถือว่าได้รับแล้วเมื่อเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการหรือบุคคลที่บรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานประกอบการนั้นได้ลงลายมือชื่อรับหนังสือสำคัญนั้น

ในกรณีที่บุคคลตาม (๑) ไม่ยอมรับหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้วางหรือปิดหนังสือสำคัญนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการนั้นต่อหน้าตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ ซึ่งไปเป็นพยานและให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ให้ถือว่าได้รับหนังสือสำคัญนั้นแล้ว

การส่งตาม (๒) ให้ถือว่าได้รับหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่งแล้ว เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ข้อ ๑๐ ในการส่งหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นถือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งหรือมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ และให้บุคคลดังกล่าวลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งนั้น

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง เพราะเหตุที่ไม่พบเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ หรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับ ให้ปิดหนังสือสำคัญนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบการ โดยให้เจ้าพนักงานพร้อมด้วยพยานอย่างน้อยสองคนปิดหนังสือสำคัญนั้นต่อหน้าตำรวจท้องที่ที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่และให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้ถือว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือสำคัญนี้

ข้อ ๑๑ หนังสือสำคัญจะสิ้นผลในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อไม่ระบุรายละเอียดตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดไว้อย่างครบถ้วน

(๒) เมื่อสูญหายหรือถูกทำลายก่อนเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้รับ เว้นแต่การสูญหายหรือทำลายนั้น เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ก่อให้เกิดขึ้น

(๓) เมื่อหนังสือสำคัญนั้นเป็นหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) ซึ่งเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการได้ปฏิบัติตามประกาศก่อนได้รับหนังสือสำคัญดังกล่าว และผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้บันทึกการปฏิบัตินั้นแล้ว

(๔) เมื่อผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้เพิกถอนโดยทำเป็นหนังสือแสดงการเพิกถอนไว้

หมวด ๒
การทำหนังสือสำคัญ

ข้อ ๑๒ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) เมื่อผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นได้รับรายงานของเจ้าพนักงานตามประกาศแล้ว ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนของข้อเท็จจริงเท่าที่จำเป็น

(๒) ตรวจสอบการมีหนังสือสำคัญนั้นในครั้งก่อน ๆ

(๓) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานของเจ้าพนักงานดังกล่าว เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรอาจขยายระยะเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินห้าวัน

ในการขยายระยะเวลาตามวรรคสองต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบก่อนสิ้นสุดระยะเวลา ในกรณีที่ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นเป็นผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

ข้อ ๑๓ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๒) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่ตรวจพบว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการยังมิได้ปฏิบัติตามประกาศและสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) แล้ว

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) นั้นได้ เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอ ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่ง ออกหนังสือสำคัญนั้นแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการในการเปรียบเทียบปรับทุกครั้ง

ข้อ ๑๔ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๓) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญหรือผู้รับชำระเงินค่าปรับ ออกเอกสารหรือหนังสือสำคัญนั้นมอบแก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ หรือผู้ที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการมอบหมาย เมื่อรับชำระเงินค่าปรับครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๕ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๔) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญ ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในสามวันนับแต่วันที่รับรายงานพร้อมความเห็นของคณะอนุกรรมการ

ข้อ ๑๖ ในการทำหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญ ออกหนังสือสำคัญนั้นภายในห้าวันนับแต่วันที่มีมติให้ปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการนั้น

หมวด ๓
การเปรียบเทียบปรับ การปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ ในการเปรียบเทียบปรับเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ให้ถือหลักเกณฑ์และกำหนดจำนวนเงินค่าปรับ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติในครั้งแรก ให้เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงินหนึ่งหมื่นบาท

(๒) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติในครั้งที่สอง ให้เปรียบเทียบปรับเป็นเงินสามหมื่นบาท

(๓) กรณีเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตั้งแต่ครั้งที่สามขึ้นไป ให้เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงินห้าหมื่นบาท

ข้อ ๑๘ ในการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ถือหลักเกณฑ์และกำหนดจำนวนวัน ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้ ให้ปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการเป็นจำนวนเจ็ดวัน

(๒) กรณีเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้ ประกอบกับมีพฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อว่าเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนั้นด้วย ให้ปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการเป็นจำนวนสิบห้าวัน ทั้งนี้ มิให้นำพฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อ ซึ่งใช้พิจารณาในการปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการในครั้งก่อนมาประกอบการพิจารณาอีก เว้นแต่พฤติการณ์หรือเหตุอันควรเชื่อนั้นยังมีอยู่ต่อเนื่องมาโดยตลอด

หมวด ๔
การดำเนินคดีอาญาและการบังคับตามคำสั่ง

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศไม่ยินยอมชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ยอมชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลา ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับดำเนินการหรือจัดให้ดำเนินการร้องทุกข์ กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีอาญากับเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้น

ในการดำเนินการหรือจัดให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีคณะกรรมการใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับเอง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

(๒) กรณีผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้ใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับ และการดำเนินคดีอาญาแทนด้วย ให้ผู้นั้นแจ้งเลขาธิการก่อนดำเนินการ

(๓) กรณีผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้ใช้อำนาจเปรียบเทียบปรับแทนเท่านั้น ให้ผู้นั้นแจ้งเลขาธิการเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งต่อไป ทั้งนี้ ให้แจ้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปรียบเทียบหรือสิบห้าวันนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดให้ชำระเงินค่าปรับ

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าดำเนินการตามคำสั่งด้วยตนเอง โดยเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละยี่สิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าว

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนเงินสองหมื่นบาทต่อวัน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้บุคคลดังต่อไปนี้ปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

(ก) เลขาธิการ

(ข) ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล สำหรับสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

(ค) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัด

ทั้งนี้ เลขาธิการ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้ว่าราชการจังหวัด อาจมอบหมายให้ผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่แทนก็ได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ไม่ชำระค่าปรับทางปกครองตามข้อ ๒๐ (๒) ให้ผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๕) หรือผู้ที่รับมอบอำนาจจากผู้มีอำนาจออกหนังสือสำคัญนั้นปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเตือนให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้นชำระเงินภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(๒) ถ้าไม่มีการปฏิบัติตาม (๑) ให้ใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการนั้น และขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินค่าปรับทางปกครองให้ครบถ้วน

ทั้งนี้ ให้นำความในหมวด ๑ และหมวด ๒ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหนังสือสำคัญตามข้อ ๖ (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลมกับหนังสือเตือน

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอุทธรณ์คำสั่งปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการต่อศาลปกครอง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้เลขาธิการดำเนินการแทนในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๓ ระเบียบนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดอันเกี่ยวกับการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการที่กระทำก่อนระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยรายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติตามระเบียบ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราว สถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และ ๖ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ เลขาธิการออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยรายละเอียดและแบบหนังสือ เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการ หรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ หนังสือตักเตือน ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ออกหนังสือ

(๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ

(๓) ข้อความที่ระบุว่าเป็นหนังสือตักเตือนถึงเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถาน ประกอบการ

(๔) ข้อเท็จจริงโดยย่อเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามประกาศ ซึ่งระบุวัน เดือน ปี เวลา สถานที่ และการกระทำหรือละเว้นกระทำที่ถือว่าไม่ปฏิบัติตามประกาศ

(๕) ข้ออ้างที่ว่าการกระทำหรือละเว้นกระทำที่ถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามประกาศ

(๖) ข้อความที่มีลักษณะเป็นการตักเตือน โดยอาจเป็นข้อความเชิงแนะนำให้ปฏิบัติ หรือห้ามปรามมิให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการปฏิบัติ ซึ่งระบุระยะเวลาให้ดำเนินการไว้แน่นอน พร้อมด้วยข้อความเกี่ยวกับความรับผิดกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

(๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ออกหนังสือ

ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๑ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๔ หนังสือเปรียบเทียบปรับ ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ออกหนังสือ

(๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ

(๓) สภาพแห่งข้อหาและการให้เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ ซึ่งระบุ ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ไว้ให้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ

(๔) บุคคลและสถานที่ที่ให้ไปชำระเงินค่าปรับ

(๕) ระยะเวลาให้ชำระเงินค่าปรับ ซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เปรียบเทียบปรับนี้

(๖) มาตรการบังคับกรณีไม่ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ (๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับหรือผู้มีอำนาจกระทำการแทน ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ หนังสือชำระเงินค่าปรับ ให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ที่รับชำระเงินค่าปรับ

(๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ

(๓) ชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ และชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของผู้ชำระเงินค่าปรับ กรณีที่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ มิได้เป็นผู้ชำระเงินค่าปรับเอง

(๔) ความผิดที่ต้องชำระเงินค่าปรับ

(๕) จำนวนเงินค่าปรับ

(๖) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้รับชำระเงินค่าปรับ

ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๓ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้รับชำระเงินค่าปรับมิใช่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ และหน่วยงานที่บุคคลนั้น สังกัดอยู่มีระเบียบถือปฏิบัติเกี่ยวกับการชำระเงินค่าปรับอยู่แล้ว ให้ถือว่าเอกสารหรือหนังสือการชำระเงินค่าปรับที่บุคคลนั้นออกให้เป็นหนังสือสำคัญตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้บุคคลผู้รับชำระเงินค่าปรับนั้นแจ้งการออกเอกสารหรือหนังสือให้ผู้ทำการเปรียบเทียบปรับนั้นทราบโดยเร็ว

ข้อ ๖ หนังสือเรียก ให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ออกหนังสือ

(๒) วันเดือนปีที่ออกหนังสือ

(๓) ข้อเท็จจริงที่เจ้าพนักงานตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งระบุวัน เดือน ปี เวลาที่เกิดเหตุและลักษณะของการกระทำความผิด

(๔) วัน เดือน ปี เวลาและสถานที่ที่ให้มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ต้องส่งหนังสือนี้แก่เจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และระยะเวลาในการเดินทางประกอบด้วย

(๕) ข้อความแสดงถึงผลของการไม่มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง

(๖) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ออกหนังสือ

ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๔ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๗ หนังสือคำสั่ง ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่ออกคำสั่ง

(๒) วันเดือนปีที่ออกคำสั่ง

(๓) ลักษณะของคำสั่งว่าเป็นการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ ทั้งนี้ กรณีการปิดชั่วคราวสถานประกอบการอันมีลักษณะดังต่อไปนี้ ต้องระบุสถานที่หรือบริเวณให้ชัดเจน

(ก) สถานประกอบการที่ไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบการ ซึ่งมีสถานที่ประกอบการหลายแห่งหรือแห่งเดียว โดยแบ่งแยกบริเวณเพื่อการประกอบธุรกิจไว้อย่างชัดเจน และปรากฏว่าสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด หรือบริเวณหนึ่งบริเวณใดพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(ข) สถานประกอบการที่มีใบอนุญาตประกอบการในธุรกิจหลายอย่าง ซึ่งมีสถานที่ประกอบการในธุรกิจหลายอย่างนั้นหลายแห่งหรือแห่งเดียวกัน โดยแบ่งแยกบริเวณเพื่อการประกอบธุรกิจในแต่ละอย่างไว้อย่างชัดเจน และปรากฏว่าสถานที่แห่งหนึ่งแห่งใด หรือบริเวณหนึ่งบริเวณใดตามใบอนุญาตประกอบธุรกิจนั้นพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) จำนวนวันของการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการ โดยระบุวันที่เริ่มต้นและสิ้นสุดไว้ด้วย

(๕) ประเภทและชื่อของสถานประกอบการ

(๖) ชื่อ นามสกุลของเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ

(๗) ข้อความเกี่ยวกับความรับผิดสำหรับการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

(๘) ข้อความแสดงการเริ่มต้นและสิ้นสุด หรือสิ้นผลของคำสั่ง

(๙) ข้อความแจ้งสิทธิการอุทธรณ์คำสั่ง ซึ่งระบุระยะเวลาการใช้สิทธิไว้ไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่คำสั่งมีผลบังคับ

(๑๐) ลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ออกคำสั่งหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้มี อำนาจกระทำการแทน

ทั้งนี้ ตามแบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้อำนวยการสำนักปราบปรามยาเสพติดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๑
(แก้ไขเพิ่มเติม)

หนังสือตักเตือน
เลขที่...../.....

ด้วยเจ้าพนักงานตรวจพบว่าเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เวลา.....
(ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) ซึ่งเป็นเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ (ชื่อ/ประเภท).....ตั้งอยู่ที่.....หมู่.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ยังมิได้ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในกรณีดังต่อไปนี้

- ☐ ไม่ควบคุม สอดส่อง และดูแลพนักงานหรือบุคคลภายนอกไม่ให้กระทำการหรือมั่วสุมกัน กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ
- ☐ ไม่ตรวจสอบพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของบุคคลที่พิจารณาคัดเลือกเป็นพนักงาน
- ☐ ไม่จัดอบรมพนักงานของตนให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติด
- ☐ ไม่จัดทำบันทึกประวัติของพนักงานไว้ประจำสถานประกอบการ
- ☐ ไม่ให้ความร่วมมือในการแจ้งเจ้าพนักงาน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เมื่อพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน
- ☐ ไม่ให้ข้อมูลข่าวสารหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งมีเหตุอันควรสงสัยหรือควรเชื่อได้ว่าจะกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการของตน
- ☐ ไม่ติดป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
- ☐ ลักษณะ ขนาด หรือรายละเอียดของข้อความในป้ายหรือประกาศไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้
- ☐ ไม่จัดทำบันทึกรายละเอียด ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขหนังสือเดินทางของผู้ส่งหรือผู้ฝากเมื่อรับมอบสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์จากผู้ส่งหรือผู้ฝาก หรือของผู้รับสิ่งของหรือผู้รับแทนเมื่อได้มีการส่งมอบสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์
- ☐ ไม่จัดเก็บบันทึกรายละเอียด ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขหนังสือเดินทางของผู้ส่งหรือผู้ฝาก หรือผู้รับส่งของหรือผู้รับแทน เป็นระยะเวลา ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้จัดทำบันทึก
- ☐ ไม่แจ้งเหตุโดยเร็ว เมื่อพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามียาเสพติดซุกซ่อนในสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์หรือบริเวณสถานประกอบการที่อยู่ในความดูแล และไม่จัดส่งบันทึกรายละเอียด ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชนหรือเลขหนังสือเดินทางของผู้ส่งหรือผู้ฝาก หรือผู้รับส่งของหรือผู้รับแทนต่อเจ้าพนักงานภายใน ๑๕ วัน นับแต่ได้ทราบถึงเหตุนั้น
- ☐ ไม่แจ้งข้อความให้ผู้ส่งหรือผู้ฝากสินค้าหรือพัสดุภัณฑ์และผู้รับสิ่งของดังกล่าวทราบว่ายาเสพติดเป็นสิ่งของผิดกฎหมายและต้องห้ามในการขนส่งโดยเด็ดขาด สิ่งของที่เกี่ยวข้องอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมายได้

อาศัยอำนาจตามข้อ ๔ แห่งประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๕๘) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ขอให้.....(ชื่อ-สกุลเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ).....ปฏิบัติในกรณีข้างต้นให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....หรือภายใน.....วัน นับแต่วันที่ถือว่าได้รับหนังสือตักเตือนนี้ หากยังไม่ปฏิบัติตามการตักเตือนให้ถือว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ บาท

..... (ผู้ออกหนังสือตักเตือน)
.....(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง).....

ออกให้ เมื่อ.....เดือน..... พ.ศ.....
..... ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่) .....

แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๒

หนังสือเปรียบเทียบปรับ
เลขที่...../.....

ด้วย (ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) ซึ่งเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ (ชื่อ/ประเภท) อยู่บ้านเลขที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการ ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทั้งที่ได้มีหนังสือตักเตือนให้ปฏิบัติตามประกาศนี้แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการ/(ชื่อตำแหน่งโดยคณะกรรมการมอบหมาย) เปรียบเทียบปรับเป็นจำนวนเงิน.....บาท (ตัวอักษร) จึงขอให้ท่านชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบนี้ต่อ (ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง) ณ (สถานที่) ภายในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....หากไม่ชำระเงินค่าปรับให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้นี้ จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

.....(ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ)
(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)
ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)
.....

แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๓

หนังสือการชำระเงินค่าปรับ
เลขที่...../.....

(ชื่อหน่วยงาน) ได้รับเงินค่าปรับ เนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๓) เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
จาก (ชื่อ - สกุล เจ้าของหรือ ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) อยู่บ้านเลขที่.....หมู่.....ถนน.....
ตรอก/ซอย..... ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
เป็นจำนวนเงิน.....บาท (ตัวอักษร) ไว้แล้ว

.....(ลายมือชื่อผู้ชำระเงินค่าปรับ) .....(ลายมือชื่อผู้ชำระเงินค่าปรับ)
(ชื่อ – สกุล) (ชื่อ – สกุล)

ที่อยู่ ..... ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
..... ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)
.....

(ยกเว้นเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ)

แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๔

หนังสือเรียก
เลขที่...../.....
ออกให้แก่
(ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ)

ด้วยเจ้าพนักงานตรวจพบว่าเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เวลา.....น. มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดใน/บริเวณ (ชื่อหรือสถานประกอบการ) ซึ่งท่านเป็นเจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการ โดย (พนักงาน/บุคคลภายนอก ชื่อ ถ้ามี) เป็นผู้กระทำความผิดด้วยการ (ข้อหา เช่น เสพยาเสพติด)

คณะกรรมการขอให้ท่านหรือบุคคลที่ท่านมีหนังสือมอบหมายมาชี้แจง หรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง ตามสมควรแก่กรณีต่อคณะกรรมการในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... เวลา.....น. ณ (สถานที่)

หากท่านหรือบุคคลที่ท่านมอบหมายไม่มาชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวัง คณะกรรมการจะดำเนินการพิจารณาฝ่ายเดียว โดยถือว่าท่านหรือบุคคลที่ท่านมีหนังสือมอบหมายไม่ประสงค์ชี้แจงหรือพิสูจน์ใด ๆ และยอมรับผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีผลกระทบต่อสถานประกอบการของท่านโดยตรง

.....ผู้ออกหนังสือเรียก
(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)
ออกให้ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ณ (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)
.....

แบบ ป.ป.ส. ๔๕-๑๐๕

คำสั่งปิดชั่วคราวสถานประกอบการ/พักใช้ใบอนุญาตประกอบการ
เลขที่...../.....

ออกให้แก่ (ชื่อ-สกุล เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ)
โดย (ชื่อหน่วยงานและสถานที่)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ตรี แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะกรรมการมีคำสั่งให้ (ปิดชั่วคราวสถานประกอบการ/พักใช้ใบอนุญาตประกอบการ) ประเภทและชื่อสถานประกอบการ ซึ่ง (ชื่อ-สกุล) เป็น (เจ้าของ/ผู้ดำเนินกิจการสถานประกอบการ) เป็นเวลา.....วัน (ตัวอักษร) นับตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... หรือ ภายใน.....วัน (ตัวอักษร) นับแต่วันที่ถือว่าได้รับคำสั่งนี้ หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ คณะกรรมการ หรือบุคคลที่คณะกรรมการมอบหมายอาจดำเนินการ ดังนี้

๑. เข้าดำเนินการปิดชั่วคราวสถานประกอบการเอง โดยท่านจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของค่าใช้จ่ายดังกล่าว หรือ

๒. ให้ท่านชำระเงินค่าปรับทางปกครองในจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) ต่อวัน จนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ท่านมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนี้ต่อศาลปกครองภายในเวลา ๑๕ วัน (สิบห้าวัน) นับแต่วันที่ทราบคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
.....ผู้ออกคำสั่ง
(ชื่อ-สกุล/ตำแหน่ง)

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแล การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใดซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

[๒] “คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงคณะอนุกรรมที่คณะกรรมการแต่งตั้งให้พิจาณาอนุมัติการแต่งตั้งเจ้าพนักงานตามระเบียบนี้

“ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการ แต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารมอบหมายที่เลขาธิการมอบไว้ประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา ๑๔

ข้อ ๖ ให้เลขาธิการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖

[๒] บทนิยามคำว่า “คณะกรรมการ” เพิ่มเติมโดย ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๓

หมวด ๑
คุณสมบัติและการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

[๓] **ข้อ ๗** ผู้ซึ่งจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป

(๒) เป็นข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร

(๓) เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานคร ประเภทข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งผู้อำนวยการเขต

(๔) เป็นพนักงานเมืองพัทยา ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ตำแหน่งหัวหน้าสำนักปลัดเมืองพัทยา

(๕) เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานให้มีหน้าที่ปราบปรามผู้กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และ

(๖) เป็นผู้ที่ไม่เคยมีประวัติมัวหมองเกี่ยวกับยาเสพติด การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมหรือเทียบเท่ากรมขึ้นไป เสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติในสังกัดตามข้อ ๗ ที่เห็นสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่อเลขาธิการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการพิจารณาเสนอชื่อบุคคลตามข้อ ๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งและเสนอด้วยว่าจะกำหนดให้ผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการได้อนุมัติการแต่งตั้งและให้ความเห็นชอบในการกำหนดอำนาจหน้าที่ผู้ที่เลขาธิการเสนอแล้ว ให้เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้งผู้นั้นเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

หากภายหลังเลขาธิการเห็นสมควรเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ใด ให้เลขาธิการเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบ แล้วดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และผู้นั้นได้ผ่านการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักสูตรที่เลขาธิการกำหนดแล้ว ให้เลขาธิการออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้นั้น บัตรประจำตัวดังกล่าวให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนดและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้บัตรประจำตัวมีอายุสองปี นับแต่วันออกบัตร

ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แจ้งต่อเลขาธิการเพื่อขอมีบัตรประจำตัวใหม่ได้ภายในสามสิบวันก่อนวันที่บัตรดังกล่าวจะสิ้นอายุ โดยให้แนบคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานไปด้วย ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๒ การเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. สิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗

(๒) ผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานของผู้นั้นเสนอให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

---

[๓] ข้อ ๗ เดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๓) ผู้นั้นไม่ดำเนินการขอมีบัตรประจำตัวใหม่เมื่อบัตรประจำตัวสิ้นอายุเกินกว่าหกเดือน

(๔) ผู้นั้นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดในหมวด ๒ หรือหมวด ๓ ของระเบียบนี้ หรือ

(๕) เลขาธิการเห็นสมควรให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

ให้เลขาธิการมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามวรรคหนึ่ง และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

หมวด ๒
การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๓ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ตรี ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการสั่งปิดชั่วคราวหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการของสถานประกอบการที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อดำเนินการเสร็จให้รายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด แล้วส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันตรวจพบ

ข้อ ๑๔ การเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่เพื่อตรวจค้น จะต้องมีคำสั่งหรือหมายศาลเว้นแต่มีเหตุให้ค้นโดยไม่ต้องมีคำสั่งหรือหมายศาล

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จัดการตามหมายค้น แล้วให้บันทึกรายละเอียดในการค้นนั้นว่าจัดการตามหมายได้หรือไม่ และส่งบันทึกนั้นไปยังศาลที่ออกหมายภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

ให้นำความในข้อ ๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ในการเข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ตามมาตรา ๑๔ (๑) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับทราบก่อนดำเนินการ เว้นแต่เป็นกรณีเร่งด่วน ให้ดำเนินการไปก่อนแล้วรายงานให้ทราบโดยเร็ว

(๒) ก่อนลงมือตรวจค้น ต้องแสดงความบริสุทธิ์และแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ครอบครอง ผู้ดูแลหรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น

(๓) การค้นให้ค้นต่อหน้าบุคคลใน (๒) หากหาบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้ค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ได้ร้องขอให้มาเป็นพยาน

กรณีที่ลงมือค้นในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้

(๔) ทำบันทึกระบุเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้น ตามแบบที่เลขาธิการกำหนด แต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ส่งมอบสำเนาบันทึกดังกล่าวให้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน หรือสถานที่ค้นในทันทีที่กระทำได้

(๕) เมื่อค้นเสร็จให้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้แล้วอ่านให้บุคคลตาม (๒) หรือพยานบุคคลตาม (๓) ฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมลงลายมือชื่อให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการค้น แล้วรายงานการค้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

[๔](๗) การค้นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก นอกจากต้องปฏิบัติตาม (๑) - (๖) แล้วเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๑๖ การค้นบุคคลหรือยานพาหนะตามมาตรา ๑๔ (๒) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ก่อนลงมือตรวจค้น ต้องแสดงความบริสุทธิ์และแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่จะถูกค้นหรือผู้ครอบครองยานพาหนะ

(๒) เมื่อค้นเสร็จให้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ แล้วอ่านให้บุคคลตาม (๑) ฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากบุคคลดังกล่าวไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการค้น แล้วรายงานการค้นให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

(๓) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมสำเนาบันทึกการค้นให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันค้น

ข้อ ๑๗ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๓) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) กรณีจับตามหมายจับ เมื่อพบผู้กระทำความผิดตามหมายจับ ให้แสดงหมายจับและบัตรประจำตัวต่อผู้นั้น ก่อนจับกุม

หากมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้กระทำความผิดตามหมายจับจะหลบหนี ให้ดำเนินการจับกุมไปก่อน แล้วแสดงหมายจับและบัตรประจำตัว

(๒) กรณีจับโดยไม่มีหมายจับให้แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้นั้นก่อนจับกุม

(๓) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ทำการจับ เอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือของพนักงานสอบสวนโดยทันที และเมื่อถึงที่นั้นแล้ว ให้แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบโดยไม่ชักช้า ถ้ามีหมายจับให้แจ้งผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟัง

(๔) ให้แจ้งผู้ถูกจับว่าถ้อยคำที่ผู้ถูกจับกล่าวนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานยันเขาในการพิจารณาคดีได้

(๕) ทำบันทึกการจับกุมและให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อไว้ หากผู้ถูกจับไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการจับกุม

(๖) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมสำเนาบันทึกการจับกุมให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันจับกุม

ข้อ ๑๘ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๔) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำบันทึกการยึดหรืออายัดพร้อมบัญชีเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดหรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐาน

(๒) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดพร้อมสำเนาบันทึกการยึดหรืออายัด ส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ยึดหรืออายัด หรือบันทึกการยึดหรืออายัดไว้ท้ายรายงานตามข้อ ๑๕ (๖) ข้อ ๑๖ (๓) หรือข้อ ๑๗ (๖) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๙ การปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ (๖) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) การสอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้แจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดแห่งการจับให้ผู้ต้องหาทราบ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งผู้ต้องหาทราบ

---

[๔] ข้อ ๑๕ (๗) เดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

(๒) แจ้งสิทธิของผู้ต้องหาที่จะไม่ให้ถ้อยคำเป็นปฏิปักษ์ต่อตนเองอันอาจทำให้ตนถูกฟ้องคดีอาญา

(๓) แจ้งสิทธิขอให้เจ้าพนักงานแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาไว้วางใจทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุมในโอกาสแรก

(๔) แจ้งสิทธิในการพบและปรึกษาทนายความเป็นการเฉพาะตัว สิทธิได้รับการเยี่ยมตามสมควร และสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

(๕) ทำบันทึกรายละเอียดแห่งการสอบสวน โดยระบุสิทธิของผู้ต้องหาตาม (๑) - (๔) พร้อมทั้งระบุว่าผู้ต้องหาปฏิเสธหรือยินยอมให้สอบปากคำด้วยความสมัครใจ พร้อมรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เมื่อทำบันทึกเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ต้องหาฟังและลงลายมือชื่อรับรองไว้ หากผู้ต้องหาไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้หมายเหตุไว้ในบันทึกการสอบสวน

ข้อ ๒๐ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ (๗) ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทำหนังสือโดยระบุ ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และอำนาจที่ได้รับมอบหมายมอบให้กับผู้เกี่ยวข้องทุกครั้ง

(๒) ทำรายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนด ส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๒๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ทวิ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่ แล้วให้รายงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดส่งให้เลขาธิการทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ดำเนินการเสร็จ

ข้อ ๒๒ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ตรี ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ขอความช่วยเหลือจากบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

(๒) เจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๓) บุคคลทั่วไป

การปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะบังคับให้บุคคลใดช่วยเหลือโดยอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลนั้นไม่ได้ และให้บันทึกรายละเอียดการช่วยเหลือไว้ท้ายรายงาน หรือบันทึกตามข้อ ๑๕ (๕) ข้อ ๑๖ (๒) ข้อ ๑๗ (๕) หรือข้อ ๒๑ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ จัตวา ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร

[๕] **ข้อ ๒๔** การควบคุมผู้ถูกจับเพื่อสอบสวนตามมาตรา ๑๕ จะกระทำได้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนผู้ถูกจับเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเท่านั้น ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงานหรือข้าราชการตำรวจชั้นยศตั้งแต่ร้อยตำรวจเอกลงมาหรือข้าราชการทหารชั้นยศตั้งแต่ร้อยเอกหรือเทียบเท่าลงมา เป็นผู้ควบคุมผู้ถูกจับ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งระดับ หากจะควบคุมเกินยี่สิบสี่ชั่วโมงต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

เมื่อมีการควบคุมตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกการควบคุมไว้ท้ายรายงานตามข้อ ๑๗ (๕) ด้วย

---

[๕] ข้อ ๒๔ วรรคหนึ่ง เดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด ๓
การกำกับดูแล

ข้อ ๒๕ เพื่อประโยชน์ของคณะกรรมการในการกำกับดูแลและติดตามประเมินผลการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๓ ตรี มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๔ ตรี มาตรา ๑๔ จัตวา หรือมาตรา ๑๕ แล้ว ให้รายงานเลขาธิการทราบทุกครั้ง ตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๒

(๒) กรณีมีหน้าที่กำกับดูแลบังคับบัญชาการปราบปรามยาเสพติด ให้รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดให้เลขาธิการทราบ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

(๓) กรณีที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้ค้ายาเสพติดหรือสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ ให้ส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ให้เลขาธิการทราบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

(๔) กรณีที่ได้รับการร้องขอจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่างสังกัด หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้รายงานผลการปฏิบัติตามคำร้องขอดังกล่าวให้เลขาธิการทราบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๒๖ กรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นั้นรายงานข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว

เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๗ เมื่อเลขาธิการได้รับรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๒๕ และการที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยตามข้อ ๒๖ แล้วให้เลขาธิการรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงาน การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ.๒๕๔๕ เพื่อให้การออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ระเบียบคณะกรรมการ” หมายความว่า ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

“บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารมอบหมายที่เลขาธิการมอบไว้ประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการกองนิติการรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การออกบัตรประจำตัว

ข้อ ๖ การขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ผู้ขอรับการแต่งตั้งส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๑

(๒) คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๓

(๓) ภาพถ่ายหน้าตรงแต่งเครื่องแบบข้าราชการ ไม่สวมหมวก ขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวน ๓ ภาพ

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๓ ง ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖

(๔) สำเนาทะเบียนบ้าน ๑ ฉบับ

(๕) สำเนาคำสั่งมอบหมายให้มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๗ การขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ผู้ขอรับการแต่งตั้งยื่นคำขอแต่งตั้งต่อบุคคลต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) สำหรับข้าราชการส่วนราชการอื่นให้ยื่นต่ออธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการเทียบเท่าอธิบดี

ข้อ ๘ เมื่อผู้รับคำขอตามข้อ ๗ พิจารณาเห็นควรให้แต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้ส่งคำขอแต่งตั้งพร้อมหลักฐานตามข้อ ๖ ไปยังเลขาธิการ

ข้อ ๙ ให้กองนิติการ ตรวจสอบหลักฐานประวัติ และพฤติการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของผู้ขอรับการแต่งตั้ง แล้วเสนอเลขาธิการว่าสมควรแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือไม่ กรณีที่มีความเห็นว่าสมควรแต่งตั้งให้เสนอด้วยว่าควรแต่งตั้งให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่งทั้งหมดหรือบางส่วน

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการนำรายชื่อที่เห็นสมควรแต่งตั้งเสนอคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติการแต่งตั้งและให้ความเห็นชอบในการกำหนดอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๑ ให้เลขาธิการมีคำสั่งแต่งตั้งผู้ซึ่งคณะกรรมการอนุมัติแล้ว และไม่ว่าจะมีการแต่งตั้งตามคำขอหรือไม่ ให้เลขาธิการแจ้งให้บุคคลตามข้อ ๗ ทราบ

ข้อ ๑๒ ให้กองนิติการ ดำเนินการออกบัตรประจำตัวให้แก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งได้มีคำสั่ง แต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แล้ว

ข้อ ๑๓ ให้กองนิติการ จัดทำทะเบียนประวัติเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และรายละเอียดต่างๆ ที่จำเป็นต่อการรายงานและการประสานงาน

ข้อ ๑๔ บัตรประจำตัวให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในบัตร เมื่อบัตรจะสิ้นอายุและมีความประสงค์จะขอมีบัตรประจำตัวเพื่อใช้แทนบัตรประจำตัวเก่า ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. แจ้งขอมีบัตรประจำตัวใหม่ได้ภายในสามสิบวัน ก่อนวันที่บัตรดังกล่าวจะสิ้นอายุ

ข้อ ๑๕ การขอมีบัตรประจำตัวกรณีที่บัตรประจำตัวสิ้นอายุ ให้ส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอมีบัตรประจำตัวและคำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒

(๒) คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๓

(๓) ภาพถ่ายหน้าตรงแต่งเครื่องแบบข้าราชการ ไม่สวมหมวก ขนาดหนึ่งนิ้ว จำนวน ๒ ภาพ

(๔) บัตรประจำตัวฉบับเก่า หรือสำเนากรณีบัตรประจำตัวยังไม่หมดอายุ

(๕) สำเนาทะเบียนบ้านเฉพาะกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ใหม่

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ส่งหลักฐานเป็นสำเนาบัตรประจำตัวตามข้อ ๑๕ (๔) เมื่อได้รับบัตรประจำตัวฉบับใหม่แล้ว ให้ส่งบัตรประจำตัวฉบับเก่าคืนสำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ ให้ผู้นั้นรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานเพื่อแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมบัตรประจำตัวหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วแต่กรณี

ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นั้นประสงค์ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ออกบัตรประจำตัวใหม่ให้ส่งหลักฐานตามรายการในข้อ ๑๕ พร้อมบัตรประจำตัวหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เสนอคำขอมีบัตรตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ พร้อมหลักฐานผ่านผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงานเพื่อส่งสำนักงาน ป.ป.ส. ดำเนินการต่อไป

หมวด ๒
การรายงานการปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานการปฏิบัติหน้าที่ให้เลขาธิการทราบตามแบบที่กำหนดดังต่อไปนี้

(๑) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๕ (๖) ข้อ ๑๖ (๓) ข้อ ๑๗ (๖) ข้อ ๑๘ (๒) ข้อ ๒๐ (๒) และข้อ ๒๑ ให้ใช้แบบรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๔

(๒) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๒๕ (๒) ให้ใช้แบบรายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๕

(๓) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๓ ข้อ ๒๕ (๓) ให้ใช้แบบรายงานข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติด ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๖

(๔) การรายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๒๕ (๔) ให้ใช้แบบรายงานการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๗

ข้อ ๒๐ การทำบันทึกเหตุอันควรสงสัยตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการ ข้อ ๑๕ (๔) ให้ใช้แบบบันทึกเหตุแห่งการตรวจค้น ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๘

ข้อ ๒๑ การรายงานตามที่กำหนดในข้อ ๑๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หลายคนร่วมปฏิบัติงานในคดีหรือเรื่องเดียวกันจะรายงานรวมกันในคราวเดียวกันก็ได้ ทั้งนี้ให้ระบุชื่อและเลขประจำตัวของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทุกคนในแบบรายงานด้วย

ข้อ ๒๒ ให้กองนิติการ รวบรวมรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และจัดทำสรุปรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เสนอให้เลขาธิการทราบทุกสามเดือน

ข้อ ๒๓ กรณีที่กองนิติการ ได้รับรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และเป็นกรณีที่จำเป็นจะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้กองนิติการรายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

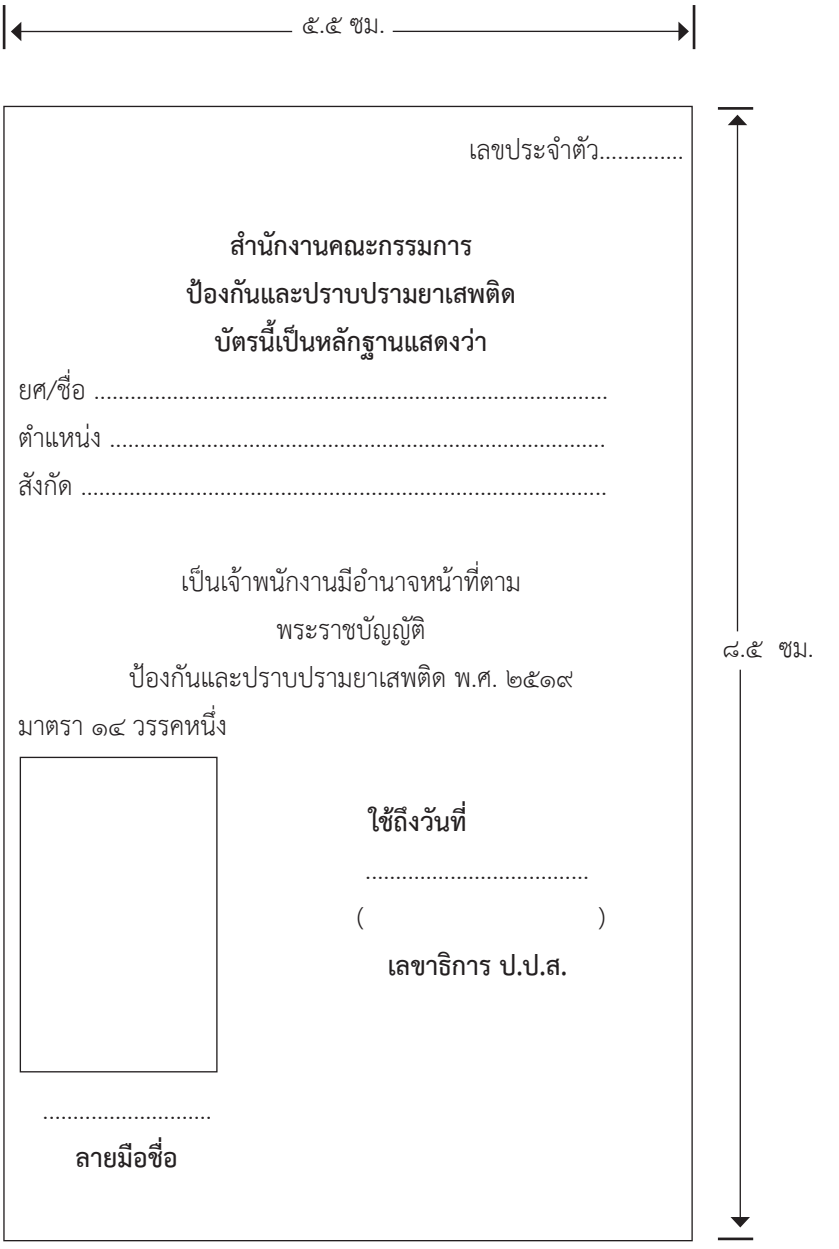

ด้านหน้า

๕.๕ ซม.

พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔

(๑) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่ หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป หรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๒) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใดๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๓) จับกุมบุคคลใด ๆ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) ยึด หรืออายัดยาเสพติดที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๕) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๖) สอบสวนผู้ต้องหาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๗) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

ทั่วราชอาณาจักร

คำเตือน : ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ที่ช่วยเหลือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

๘.๕ ซม.

ด้านหลัง

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๑

คำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๑. ชื่อ..... ชื่อสกุล.....
ชื่อเล่น/ชื่ออื่นๆ.....
๒. เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... เกิดที่จังหวัด.....
๓. นับถือศาสนา.....
๔. รู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดบ้าง/มากน้อยเพียงใด .....
๕. ที่อยู่ตามสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่/หมู่บ้าน..... ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....
๖. การศึกษาระดับประถมศึกษา/สถานศึกษา .....
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา/สถานศึกษา .....
วุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาตรีหรือปริญญาตรี/สถานศึกษา .....
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท/สถานศึกษา .....
วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก/สถานศึกษา .....
๗. รับราชการครั้งแรกตำแหน่ง.....หน่วยงาน ...../.....
กรม.....เข้ารับราชการเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
๘. ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง.....หน่วยงาน .....
กอง/เทียบเท่ากอง.....กองบัญชาการ/สำนัก .....
กรม..... สถานที่ทำการที่สามารถติดต่อทางไปรษณีย์.....
.....รหัสไปรษณีย์ .....โทรศัพท์.....
๙. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก ( ) ที่ทำงาน ( ) ที่บ้าน ( ) อื่น ๆ (ระบุ) .....
.....รหัสไปรษณีย์ .....โทรศัพท์.....

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ขอรับรองว่า.....ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็น เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๔๑๙ นั้น เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า

ผู้ขอรับการแต่งตั้งผู้นี้ เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

<u>หมายเหตุ</u> ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ขอรับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน ตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒

คำขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้าเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว.....มีความประสงค์จะขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เนื่องจาก ( ) บัตรหมดอายุ ( ) บัตรชำรุด/สูญหาย โดยได้แนบสำเนาบัตรประจำตัวฉบับเก่า/หลักฐานการแจ้งความ มาด้วยแล้ว

ข้าพเจ้าขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า ดังนี้ (กรณีมีการเปลี่ยนชื่อ/ชื่อสกุลหรือที่อยู่ตามสำเนาทะเบียน บ้านซึ่งไม่ตรงกับคำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้แนบหลักฐานการเปลี่ยนแปลงมาด้วย)

๑. ชื่อ.....ชื่อสกุล .....

๒. ที่อยู่ปัจจุบันตามสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่.....หมู่ที่/หมู่บ้าน .....

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

๓. ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่ง.....หน่วยงาน .....

กอง/เทียบเท่ากอง..... กองบัญชาการ/สำนัก.....

กรม..... สถานที่ทำการที่สามารถติดต่อทางไปรษณีย์.....

..... รหัสไปรษณีย์ .....โทรศัพท์.....

๔. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก (เพื่อประโยชน์ในการแจ้งข่าวสารหรือส่งบัตรประจำตัวใหม่)

( ) ทำงาน ( ) ที่บ้าน ( ) อื่น ๆ (ระบุ) ....

.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์ .....

๕. เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. จัดทำบัตรแล้วข้าพเจ้าประสงค์จะรับบัตรโดย

( ) มารับด้วยตัวเอง ( ) จะให้เจ้าหน้าที่มารับ ( ) ส่งไปยังสถานที่ทำงานถึงหัวหน้าหน่วยงาน

( ) ให้ส่งไปยังสถานที่ติดต่อทางไปรษณีย์

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรองของผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ นั้น เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า

ผู้ขอมีบัตรประจำตัวพนักงาน ป.ป.ส. ผู้นี้เป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เพื่อปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายต่อไป

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

<u>หมายเหตุ</u> ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของผู้ขอรับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับบัญชาหัวหน้าหน่วยงาน ตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๓

คำขออนุมัติออกบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ส่วนที่ ๑ สำหรับผู้ที่ยื่นคำขอ กรอกรายละเอียดพร้อมลายมือชื่อ

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
บัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ชื่อ .....
ตำแหน่ง .....
สังกัด .....

ลายมือชื่อ

ลายมือชื่อ

หมายเหตุ ให้แนบมาพร้อมกับแบบคำขอแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘- ๖๐๑ หรือคำขอมีบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๒

ส่วนที่ ๒ สำหรับเจ้าหน้าที่

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เลขประจำตัว.....
วันบัตรหมดอายุ.....อำนาจมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) - ( )

(.....)
.....

อนุมัติ
(.....)
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๔

ที่..... .....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ) .....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานการปฏิบัติหน้าที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย .....(สำเนาบันทึกตรวจค้น จับกุม ฯลฯ).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑)(๒)(๓)(๔) และ (๗) มาตรา ๑๔ ทวิ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ใช้อำนาจดังกล่าว พร้อมสำเนาบันทึกการค้นหรือสำเนาบันทึกการจับกุม ตามความในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความในข้อ ๑๙ (๑) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....ได้ร่วมกับเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. จำนวน.....นาย (ตามบัญชีรายชื่อพร้อมเลขประจำตัวแนบท้าย) ได้ปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด โดยใช้อำนาจเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ และมาตรา ๑๕ ดังนี้

( ) ค้นบุคคล หรือเคหสถาน หรือสถานที่ หรือยานพาหนะ

( ) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

( ) ยึด หรืออายัดยาเสพติด หรือทรัพย์สินอื่น

( ) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคล หรือเจ้าหน้าที่หน่วยราชการใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือวัตถุ

( ) ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย

( ) การใช้อำนาจควบคุมตามมาตรา ๑๕

โดยมีรายละเอียดคือ (ระบุชื่อบุคคล/สถานที่/ยานพาหนะ/ยาเสพติด ฯลฯ).....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๕

ที่..... .....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ) .....

.....(วัน เดือน ปี).....เรื่อง

รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงาน

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....(โครงการ/แผนงาน ผลการดำเนินงาน).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ที่มีหน้าที่กำกับดูแลบังคับบัญชาการปราบปรามยาเสพติด รายงานความก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในสังกัดให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามความในข้อ ๒๕ (๒) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความ ในข้อ ๑๙ (๒) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนรายละเอียดในช่วงเดือน มกราคม-ธันวาคม.....ดังนี้

๑. ภารกิจด้านปราบปรามยาเสพติดของหน่วยงานในสังกัด .....

.....

๒. ผลการปฏิบัติงาน .....

.....

๓. ปัญหาอุปสรรค/ข้อเสนอแนะ .....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๖

ที่..... .....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ).....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้งการปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย .....(แผนผังพื้นที่แพร่ระบาด/ภาพถ่ายบุคคลเป้าหมาย).....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้ค้ายาเสพติด หรือสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่ หรือในสถานประกอบการ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบตามความในข้อ ๑๓ และข้อ ๒๕(๓) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความในข้อ ๑๙(๓) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าได้รับข้อมูลข่าวสารและสถานการณ์การแพร่ระบาดยาเสพติด ดังนี้

๑. วันที่ได้รับข่าวสาร (วัน, เดือน, ปี) .....

๒. พื้นที่แพร่ระบาด (อำเภอ, จังหวัด) .....

๓. รายละเอียด (บุคคล/สถานที่/ยานพาหนะ ฯลฯ).....

.....

.....

๔. พฤติการณ์ในการกระทำผิด.....

.....

.....

๕. อื่นๆ.....

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๗

ที่..... .....(ส่วนราชการเจ้าของหนังสือ).....

.....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง รายงานการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ๑. ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการกำกับดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการออกบัตรประจำตัวและการรายงานการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....(สำเนาบันทึกขอความร่วมมือ บันทึกตรวจค้น จับกุม) .....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้กำหนดให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. รายงานผลการปฏิบัติตามคำร้องขอจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ต่างสังกัดหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ ตามความในข้อ ๒๕ (๔) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๑ และตามความในข้อ ๑๙ (๔) ตามระเบียบที่อ้างถึง ๒ นั้น

ข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบว่า เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ชื่อ.....สังกัด.....ได้มาขอความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ดังนี้

( ) ค้นบุคคล หรือเคหสถาน หรือสถานที่ หรือยานพาหนะ

( ) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

( ) ยึด หรืออายัดยาเสพติด หรือทรัพย์สินอื่น

( ) ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในร่างกาย

( ) อื่น ๆ (เช่น ฝากควบคุมผู้ถูกจับ เก็บรักษายาเสพติดของกลาง)

ข้าพเจ้า ได้ร่วมปฏิบัติงานตามที่ขอความร่วมมือปรากฏผลการปฏิบัติงานโดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ระบุชื่อบุคคล สถานที่ ยานพาหนะ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง).....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....(พิมพ์ชื่อเต็ม).....)

.....(ตำแหน่ง).....

เลขประจำตัว.....

.....(ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง).....

โทร.....โทรสาร.....

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๐๘

บันทึกเหตุแห่งการตรวจค้น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

วันนี้ (.....) เวลา.....ข้าพเจ้า .....
ตำแหน่ง.....เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว .....
มีอำนาจตามมาตรา ๑๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มาตรวจค้นบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ซึ่งมีนาย/นาง/นางสาว .....
เป็นผู้ครอบครองโดยมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่า .....
.....
.....
.....
ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่า .....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ) .....เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
(.....)

(ลงชื่อ) .....ผู้ครอบครองเคหสถาน
(.....)/หรือสถานที่ค้น

(ลงชื่อ) .....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) .....พยาน
(.....)

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบ ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของสารเสพติดอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด

ข้อ ๒ การตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๓ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับตัวผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยและเก็บไว้ในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(๒) จัดให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิดขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖๐ มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากและกระดาษกาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ ๔ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(๒) ให้บันทึกหมายเลขประจำขวด และชื่อ นามสกุล ของผู้รับการตรวจหรือทดสอบบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(๓) ให้ขวดแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ นำไปถ่ายปัสสาวะจำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตร

ข้อ ๕ วิธีการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้น ให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบดังต่อไปนี้

(๑) ชุดน้ำยาตรวจหรือทดสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบของหน่วยงานนั้น

(๒) ชุดตรวจหรือเครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจสอบของชุดตรวจหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๖ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๕ พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลตามข้อ ๘ แล้วพบว่าเป็นผู้มีสารเสพติดในร่างกาย

ข้อ ๗ ในการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจตามเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๕ ให้ปิดเป็นความลับและให้เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงานที่ทำการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดนำขวดปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นปิดให้สนิท พร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาวโดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ และเมื่อดำเนินการดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ทำการตรวจหรือทดสอบรีบส่งตัวอย่างปัสสาวะไปยังสถานตรวจพิสูจน์ตามคำสั่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องกำหนดสถานตรวจพิสูจน์ หรือโรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ ๘ เมื่อสถานตรวจพิสูจน์ โรงพยาบาลหรือมหาวิทยาลัยของรัฐได้รับขวดปัสสาวะตามข้อ ๗ และได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือเกณฑ์การตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นผู้มีสารเสพติดอยู่ในร่างกายดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamines) และกลุ่ม MDMA (ยาอี) เมื่อตรวจพบว่ามีสารดังกล่าวอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๑ ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๒) กลุ่มโอปิเอตส์ (Opiates) ได้แก่ เฮโรอีน มอร์ฟีน และฝิ่น เมื่อตรวจพบว่ามีสารมอร์ฟีนอยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๓๐๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๓) กลุ่มกัญชา เมื่อตรวจพบว่ามีสารออกฤทธิ์หรือกัญชา (Cannabinoids) อยู่ในปัสสาวะ ตั้งแต่ ๕๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

(๔) กลุ่มโคเคน เมื่อตรวจพบว่ามีสารหรือเมตาบอไลต์ของโคเคน (Cocaine metabolites) อยู่ในปัสสาวะตั้งแต่ ๓๐๐ นาโนกรัม/มิลลิลิตร ขึ้นไป

ข้อ ๙ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ให้เจ้าพนักงานสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเสพยาเสพติดไปรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติด ภายใต้การกำกับดูแลของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาและสถานที่ที่เจ้าพนักงานกำหนดในคำสั่ง

ให้นำความในข้อ ๘(๑) - (๔) มาใช้บังคับในการตัดสินผลการตรวจพิสูจน์ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

บัญญัติ บรรทัดฐาน

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๗๖ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๓

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ข้อ ๓ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่งหรือแนวปฏิบัติอื่นใด ซึ่งมีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดซึ่งส่งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอันเจ้าพนักงานได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาตามคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

“หัวหน้าหน่วยราชการ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรม ผู้ว่าราชการจังหวัด รองอธิบดี หรือเทียบเท่าขึ้นไป

“ผู้ประสานงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ รักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๒ ง ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๖ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอ

(๒) วันเดือนปี

(๓) ระบุชื่อและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้ขอและผู้ที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(๔) ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่ ที่ต้องถูกดำเนินการเท่าที่จำเป็นหรือพอสมควรแก่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาที่จะกำหนดในคำสั่งได้

(๕) รายงานการสืบสวนที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่างๆ ของบุคคลที่ต้องการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเท่าที่ได้กระทำมาแล้ว

(๖) ระบุสถานที่ วิธีการที่จะดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารที่ต้องการ เช่น เอกสาร เสียง ภาพ แผนภูมิ ระบบการแสดงตำแหน่งของเครื่องมือ ระบบการตรวจสอบการใช้งาน โทรศัพท์ทั้งเข้าและออก (Pen Register, Trap and Trace Device) บันทึกการติดต่อต้นทางปลายทางของระบบโทรคมนาคม ระบบทะเบียนผู้เช่าและผู้ใช้

(๗) ระยะเวลาที่จะขอดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(๘) ระบุเหตุผลและความจำเป็นโดยละเอียดเกี่ยวกับ

(ก) มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีการกระทำความผิดหรือจะมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(ข) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(ค) ไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

(๙) ลายมือชื่อและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๗ คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอ

(๒) วันเดือนปี

(๓) ระบุวัตถุประสงค์ เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอใช้ประโยชน์

(๔) ระบุประเภทของข้อมูลข่าวสารที่จะใช้ประโยชน์

(๕) ระบุลักษณะและระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์

(๖) รายละเอียดในการส่งข้อมูลข่าวสารคืน

(๗) ลายมือชื่อและตำแหน่งผู้ยื่นคำขอ

ข้อ ๘ คำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร คำสั่งอนุมัติหนังสือ หรือรายงานตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

หมวด ๒
การยื่นคำขอ

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าชุดสืบสวน หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน เสนอคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่อหัวหน้าหน่วยราชการพร้อมด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อยื่นต่อเลขาธิการพิจารณา

การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือครอบครอง เพื่อจำหน่าย ตามบทสันนิษฐานเด็ดขาดของกฎหมาย

(๒) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการสนับสนุน ช่วยเหลือ พยายาม หรือสมคบกันกระทำความผิดใน (๑) ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) มีพฤติการณ์เกี่ยวกับการกระทำความผิดในลักษณะข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติด

ลักษณะการกระทำความผิดตามวรรคสอง ต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และไม่อาจใช้วิธีการอื่นใดที่เหมาะสมหรือมีประสิทธิภาพมากกว่าได้

หมวด ๓
การพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๐ เมื่อเลขาธิการได้รับคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกินเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในการพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจเรียกเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอหรือผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งพยานหลักฐาน เอกสารเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้ และเมื่อได้พิจารณาคำขอแล้วให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอทราบ

ข้อ ๑๑ ในการพิจารณาอนุมัติตามคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้เลขาธิการพิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ความถูกต้องสมบูรณ์ของคำขอและเอกสาร

(๒) ความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

(๓) บุคลากรในการดำเนินการ

หมวด ๔
การดำเนินการ

ข้อ ๑๒ เมื่อเลขาธิการอนุมัติแล้ว ให้ผู้ประสานงานร่วมกับเจ้าพนักงานผู้ขอรีบดำเนินการยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา และให้ผู้ประสานงานรายงานผลการพิจารณาของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้เจ้าพนักงานผู้ขอนำคำสั่งดังกล่าวรวมทั้งบัญชีแสดงรายการเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จะใช้ดำเนินการเสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณาและแจ้งขอความร่วมมือไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารโดยเร็ว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าพนักงานผู้ขอไม่สามารถจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการดำเนินการให้สำนักงาน ป.ป.ส. จัดหาและสนับสนุนเครื่องมือหรืออุปกรณ์และวิธีการตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑๓ ให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่ง และต้องยุติการดำเนินการทันทีที่ระยะเวลาดังกล่าวสิ้นสุดลง เว้นแต่เมื่อปรากฏกรณีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้เจ้าพนักงานยุติการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

(๑) เมื่อได้ข้อมูลข่าวสารตามที่ต้องการครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

(๒) เมื่อความจำเป็นหรือพฤติการณ์ที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงไป หรือไม่มีความจำเป็นในการดำเนินการนั้นอีกต่อไป

(๓) เมื่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งที่ได้อนุญาตไว้นั้นจนเป็นเหตุให้ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้

ให้เจ้าพนักงานรายงานการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาและเลขาธิการทราบโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันสิ้นระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง หรือวันที่ยุติการดำเนินการ

ข้อ ๑๕ ภายใต้บังคับข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานจัดให้มีการบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้ดำเนินการเข้าถึงไว้ในขณะที่ดำเนินการนั้น โดยมิให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขได้โดยง่าย

ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นถ้อยคำหรือเสียงของบุคคล หรือการสนทนาระหว่างบุคคล ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรและหากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศหรือรหัสที่จำเป็นต้องแปลความหมาย ก็ให้เจ้าพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการแปลความหมายนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ การบันทึกข้อมูลข่าวสารต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวันเดือนปีและเวลาในการบันทึกตามลำดับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าพนักงานจัดทำรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของบุคคลที่ประมวลได้จากสิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ได้จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรไว้

ให้เจ้าพนักงานส่งรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร สิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามวรรคสามต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันในทันทีที่ยุติการดำเนินการ โดยให้ปิดผนึกประทับตรา “ลับ” และลงลายมือชื่อกำกับไว้

ข้อ ๑๖ ในการดำเนินการตามหมวดนี้ เจ้าพนักงานอาจขอให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งอนุญาตของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จัดหาให้ซึ่งข้อมูลข่าวสารทั้งหมด สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคที่จำเป็นแก่เจ้าพนักงาน โดยให้เจ้าพนักงานแสดงคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาที่ระบุว่าต้องให้ความร่วมมือ

หมวด ๕
การเก็บรักษา การใช้ประโยชน์และการทำลาย

ข้อ ๑๗ ภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการให้เจ้าพนักงานผู้ดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมีหน้าที่เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่ได้มาในระหว่างการดำเนินการ โดยต้องไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข และให้จัดระบบในการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารและการรักษาความปลอดภัย ซึ่งอย่างน้อยต้องจำแนกประเภทของข้อมูลข่าวสารไว้อย่างชัดเจน

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่การเก็บรักษาข้อมูลตามข้อ ๑๕ ด้วย เว้นแต่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาจะสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๘ การใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ให้ใช้เฉพาะการสืบสวนหรือการใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดียาเสพติดกับบุคคล ข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดที่ได้จากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๙ การนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ตามหมวดนี้ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) เพื่อการสืบสวนให้ใช้จากรายงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของบุคคล ข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติด

(๒) เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีให้เป็นไปตามคำสั่งศาล

ข้อ ๒๐ หัวหน้าส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประสงค์จะขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ให้ยื่นคำขอต่อหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในการพิจารณาอนุมัติคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการของผู้ยื่นคำขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ข้อ ๒๑ เมื่อเสร็จสิ้นการใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยราชการทำลายข้อมูลข่าวสารที่เก็บรักษาไว้ โดยระบุประเภท ลักษณะและวิธีการที่จะทำลาย แล้วรายงานให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาและเลขาธิการทราบ

หมวด ๖
ค่าใช้จ่ายและความช่วยเหลือ

ข้อ ๒๒ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการตามหมวด ๔ หรือการใช้ประโยชน์ตามหมวด ๕ ให้หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าพนักงานที่ดำเนินการหรือนำไปใช้ประโยชน์นั้น เป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น เว้นแต่ เลขาธิการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่บุคคลใดตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยเนื่องจากการให้ความร่วมมือแก่เจ้าพนักงานตามข้อ ๑๖ ให้เลขาธิการพิจารณาให้ความช่วยเหลือโดยเร็วตามควรแก่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๕ และข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงกำหนดแบบเอกสารเพื่อใช้ในการขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ขอใช้ประโยชน์และการรายงานไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๙ ให้ใช้แบบคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๑

๒. การแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑๐ ให้ใช้แบบหนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๒

๓. การแจ้งขอความร่วมมือไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑๓ ให้ใช้แบบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๓

๔. การรายงานและการส่งรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร สิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสารและบันทึกถ้อยคำที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร ตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ใช้แบบรายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๔

๕. การขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๒๐ ให้ใช้แบบคำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร ตามแบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๕

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

กิตติ ลิ้มชัยกิจ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๓ ง ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๖

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๑

ที่..... .....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....

.....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง ขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์ และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประวัติบุคคล

๒. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวน

๓. อื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้วย....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ)..... สถานที่ตั้ง เลขที่.....

ถนน..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์ .....

โดย (คำนำหน้า)..... นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ตำแหน่ง..... หมายเลขประจำตัว..... ผู้ขอ และ

ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล .....

ตำแหน่ง..... เอกสารแสดงตน..... ผู้ดำเนินการ

มีความประสงค์จะขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยเข้าถึงข้อมูลข่าวสารทาง.....

โดยวิธีการ.....

ซึ่งมีชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล .....

อายุ.....ปี ที่อยู่เลขที่..... ถนน .....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต .....

จังหวัด..... เป็นนักค้ายาเสพติดหรือมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน .....รายการ ได้แก่

(๑) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

(๒) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

(๓) หมายเลข..... รายละเอียด (สถานที่ตั้ง ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง)

โดยมีเหตุผลและความจำเป็นดังนี้ (ข้อ ๖ (๘)

(ก) .....(เหตุอันควรเชื่อตามสมควร) .....
.....
(ข) .....
.....
(ค) .....

รายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด.....
.....
.....
.....

ทั้งนี้ เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และผู้ดำเนินการข้างต้น ขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเวลา .....วัน นับตั้งแต่วันที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งอนุญาต

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ).....
(.....)
. .....(ตำแหน่ง).....
หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ
โทรศัพท์/โทรสาร
www.....
E-mail.....

ประวัติบุคคล

ข้อมูลเบื้องต้น	ข้อมูลเบื้องต้น
ชั้นความลับ	บิดา .....
ชื่อไทย	มารดา .....
นามสกุลไทย	รูปร่าง .....
ชื่ออังกฤษ	ตำหนิ .....
นามสกุลอังกฤษ	ภาพถ่าย .....
วันเดือนปีเกิด ...../...../.....	เพศ..... ☐ ชาย ☐ หญิง

สัญชาติ ..... เชื้อชาติ.....

เลขประจำตัวประชาชน.....

อาชีพ .....

รหัสชื่อจีน ..... พิมพ์มือ..... ☐ มี ☐ ไม่มี

ชื่อรหัส ..... บทบาท.....

---

๐๑ ชื่ออื่น ๆ .....

๐๒ ที่อยู่ .....

๐๓ ชื่อคู่สมรส .....

๐๔ ที่อยู่คู่สมรส .....

๐๕ บุตร .....

๐๖ พี่น้อง .....

๐๗ ประวัติจับกุม .....

๐๘ ประวัติต้องโทษ .....

๐๙ เลขหนังสือเดินทางและบัตรอื่น ๆ .....

๑๐ ผู้เกี่ยวข้อง .....

๑๑ สถานที่สนใจ .....

๑๒ สถานที่ทำงาน .....

๑๓ ยานพาหนะ .....

๑๔ สภาพการเงิน .....

๑๕ โทรศัพท์ .....

๑๖ สถานภาพทางสังคม .....

๑๗ ข่ายงาน .....

๑๘ อ้างอิง .....

๑๙ พฤติการณ์ย่อ .....

๒๐ อื่น ๆ .....

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๒

หนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

ที่ ...../.....

สำนักงาน ป.ป.ส.
ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ถึง

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ เลขาธิการ ป.ป.ส. มีคำสั่งอนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสารบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล .....
หมายเลข.....รายละเอียด (สถานที่ตั้ง/ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง) .....

(๒) ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล .....
หมายเลข.....รายละเอียด (สถานที่ตั้ง/ผู้เช่า/ผู้ใช้/ผู้ครอบครอง) .....

ปรากฏรายละเอียดตามแบบคำขออนุมัติเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่..... ลงวันที่.....เดือน.....
พ.ศ. .....มี ชื่อ (คำนำหน้า).....นามสกุล.....
เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หมายเลขประจำตัว..... ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และมอบหมายให้
ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.
หมายเลขประจำตัว..... เป็นผู้ประสานงานร่วมกับเจ้าพนักงานผู้ขอ หากมีการดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติและอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอนุมัติแล้วให้รายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบโดยเร็ว

สั่งไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ).....
(.....)
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๓

ที่ .....

สำนักงาน ป.ป.ส.
ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
เรียน .....
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่..... ลงวันที่.....

ตามคำสั่งที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่.....ลงวันที่.....
อนุญาตให้ ชื่อ (คำนำหน้า)..... นามสกุล .....
เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และชื่อ (คำนำหน้า) .....
นามสกุล..... ผู้ดำเนินการ สังกัด.....(ชื่อหน่วยงาน) .....
เข้าถึงข้อมูลทางการสื่อสารตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕
จำนวน.....รายการ ปรากฏตามรายละเอียดที่แนบท้าย

ในการนี้ สำนักงาน ป.ป.ส. ได้มอบหมายให้ ชื่อ (คำนำหน้า) .....
นามสกุล..... ตำแหน่ง.....เป็นผู้ประสานงานในรายละเอียด

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการและขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(.....)
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ
โทรศัพท์/โทรสาร
www.....
E-mail.....

ลับ

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๔

ที่ .....

สำนักงาน ป.ป.ส.
ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
เรียน (อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา/เลขาธิการ)
อ้างถึง สำเนาคำสั่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขแดงที่.....ลงวันที่ .....

ตามคำสั่งที่อ้างถึง อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอนุญาตให้ ชื่อ (คำนำหน้า) ..... นามสกุล..... เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และชื่อ (คำนำหน้า/ยศ) .....นามสกุล.....ผู้ดำเนินการสังกัด .....(ชื่อหน่วยงาน).....เข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้น

บัดนี้ การดำเนินการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยุติและเสร็จสิ้นแล้ว ผลปรากฏว่า (รายละเอียด).....
.....
.....โดยขอส่งสิ่งซึ่งได้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

(๑) รายงานบันทึกข้อมูลข่าวสาร จำนวน.....
(๒) สิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสาร จำนวน.....
(๓) บันทึกถ้อยคำที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษร จำนวน.....

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ
ลงชื่อ (.....)
(.....)
ตำแหน่ง

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ
โทรศัพท์/โทรสาร
www.....
E-mail.....

ลับ

แบบ ป.ป.ส. ๘-๖๒๕

ที่ ....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....

.....

.....(วัน เดือน ปี).....

เรื่อง คำขอใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสาร

เรียน .....

อ้างถึง ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการได้มา การใช้ประโยชน์ และการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประวัติบุคคล

๒. รายงานการสืบสวนหรือสอบสวน

๓. อื่น ๆ (ระบุ.....)

ด้วย .....(ส่วนราชการหรือหน่วยราชการ).....สถานที่ตั้ง เลขที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์..... มีความประสงค์จะขออนุมัติใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๔ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕

โดยมีเหตุผลและความจำเป็น ดังนี้ .....

.....

.....

ข้อมูลข่าวสารที่จะขอใช้ประโยชน์ ได้แก่.....(ระบุประเภท/ลักษณะ) .....

.....

.....

ระยะเวลาที่จะใช้ประโยชน์ ตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... และเมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบนำส่งคืน

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

.....(ตำแหน่ง).....

ส่วนราชการ/หน่วยราชการ

โทรศัพท์/โทรสาร

www.....

E-mail.....

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๗

โดยที่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้กำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันการปราบปรามและการแก้ไขปัญหายาเสพติดของชาติเป็นส่วนรวม โดยเฉพาะความรับผิดชอบในการปราบปรามในชั้นสืบสวนสอบสวนและการฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้การปราบปรามยาเสพติดบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องทราบรายละเอียดทุกขั้นตอน โดยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. (เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙) เป็นผู้ร่วมประสานงานกับเจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบอย่างใกล้ชิด ในขณะเดียวกัน ป.ป.ส. ก็อาจใช้ข้อเท็จจริงเป็นหลักฐานในการคุ้มครองเจ้าพนักงานผู้ปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดด้วย

ฉะนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว นายกรัฐมนตรีโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยและกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ให้หมายรวมถึงโภคภัณฑ์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์

“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๑ ตอนพิเศษ ๓๓ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗

“เจ้าพนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

“พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ฟังการสอบสวน” หมายความว่า รับฟังการสอบสวนตั้งแต่พนักงานสอบสวนเริ่มดำเนินการสอบสวนจนกว่าการสอบสวนจะแล้วเสร็จ

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการประสานงานระหว่าง ป.ป.ส. กับกรมตำรวจ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๖ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. กรมตำรวจ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมราชทัณฑ์ และส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องวางระเบียบ หรือออกคำสั่งภายในส่วนราชการนั้น เพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ความร่วมมือในการจับกุมหรือตรวจค้นในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๘ การแจ้งขอความร่วมมือของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๗ จะแจ้งเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้ตามแต่พฤติการณ์และความจำเป็น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้ได้รับแจ้งบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ไม่สามารถให้ความร่วมมือได้ ก็ให้จดแจ้งเหตุผลไว้ท้ายบันทึกการแจ้งขอความร่วมมือในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่สามารถควบคุมผู้ถูกจับไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ให้นำส่งที่ทำการของเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อฝากให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เป็นการชั่วคราวก่อนส่งมอบแก่พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดี

ให้เจ้าพนักงานตำรวจรับฝากการควบคุมผู้ถูกจับตามวรรคหนึ่งไว้ตามอำนาจของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๐ ให้เจ้าพนักงานตำรวจเก็บรักษายาเสพติดของกลาง หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไว้ ตามที่ได้รับแจ้งขอความร่วมมือจากเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดของกลาง และให้ทำหลักฐานการรับมอบยาเสพติดของกลาง หรือทรัพย์สินนั้นให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อมีการจับกุมในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด โดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิด หรือจับได้แต่เฉพาะของกลางซึ่งเป็น

(๑) ยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ประเภท ๑ ตั้งแต่ ๒๐ กรัม ประเภท ๒ ตั้งแต่ ๑๐๐ กรัม ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ ๑๕ กรัม หรือ ๒๐๐ เม็ดขึ้นไป

ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วและต้องไม่เกิน ๓ วัน นับแต่วันจับกุม

คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดทุกคดี ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นประจำทุกเดือน

ข้อ ๑๒ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เพราะการปฏิบัติหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้น รายงานเลขาธิการ ป.ป.ส. พร้อมข้อเท็จจริงและพฤติการณ์แห่งคดีโดยเร็วและให้เลขาธิการ ป.ป.ส. พิจารณาช่วยเหลือตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. เห็นสมควรส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้มีอำนาจสอบสวนเข้าฟังการสอบสวน ก็ให้แจ้งหัวหน้าพนักงานสอบสวนพร้อมรายชื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแจ้งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตามข้อ ๑๓ ทราบถึงวัน เวลา และสถานที่สอบสวนล่วงหน้าทุกครั้ง โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการเดินทางของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ด้วย

ถ้าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวนตามที่ได้แจ้งไว้ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนได้ตามลำพังเฉพาะในครั้งนั้น และให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนว่าเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่มาฟังการสอบสวน

ข้อ ๑๕ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้ฟังการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงใดเป็นสาระสำคัญแห่งคดี สมควรซักถาม ก็ให้แจ้งเหตุผลต่อพนักงานสอบสวนให้ซักถามได้ ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึกความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๑๖ เมื่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้เข้าฟังการสอบสวนได้พิจารณาข้อเท็จจริงในสำนวนการสอบสวนแล้วเห็นว่ายังมีพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุใด สมควรใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดได้ ก็ให้แจ้งเหตุผลให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามควรแก่กรณีแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทราบโดยเร็ว ถ้าพนักงานสอบสวนไม่เห็นด้วยให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ทำบันทึกความเห็นและเหตุผลรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ผู้สอบสวนคดีเดียวกัน ส่งบันทึก และเอกสารทั้งหลายมายังพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ถ้าเป็นสิ่งของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมเข้าสำนวนไว้ด้วย

ข้อ ๑๗ คดีที่เลขาธิการ ป.ป.ส. ไม่อาจส่งเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าฟังการสอบสวนตามข้อ ๑๓ ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนส่งสำเนารายงานการสอบสวนคดีต่อเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประธาน ป.ป.ส. หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือคดีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย เพราะการปฏิบัติการตามหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด ไม่ว่าคดีจะถึงที่สุดหรือไม่ก็ตาม ให้แจ้งอธิบดีกรมตำรวจ อัยการสูงสุด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อให้รายงานหรือสั่งให้เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบชี้แจงตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๙ คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้พนักงานอัยการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง พร้อมเหตุผลและข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) ต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ให้สำนักงานอัยการสูงสุด หรือที่ทำการอัยการต่างๆ แจ้งรายละเอียดความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือน มายังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๒๐ ถ้าศาลพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานอัยการรายงานให้ อัยการสูงสุดทราบ พร้อมทั้งสำเนาคำพิพากษารวมทั้งข้อสังเกตต่างๆ ถ้ามี เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการดำเนินคดีให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และให้อัยการสูงสุดแจ้งให้เลขาธิการ ป.ป.ส. ทราบ

ข้อ ๒๑ เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ต้องการทราบข้อเท็จจริงเพื่อรายงาน ป.ป.ส. เกี่ยวกับสภาพการรับโทษ ประวัติการต้องโทษหรือข้อเท็จจริงประการอื่นของนักโทษคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้กรมราชทัณฑ์ให้ความร่วมมือตามควรแก่กรณี

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. เข้าไปสอบสวนผู้ต้องขังในเรือนจำ หรือในสถานที่ที่คุมขังใดของกรมราชทัณฑ์ได้ เมื่อได้ร้องขอต่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือหัวหน้าสถานที่นั้น

นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ให้กรมราชทัณฑ์รายงานสถิตินักโทษในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดรายเดือน มายังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๒๒ การรายงาน หรือ แจ้งรายละเอียด ตามระเบียบนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ ป.ป.ส. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือคำวินิจฉัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบนี้

ข้อ ๒๔ ให้เลขาธิการ ป.ป.ส. รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง ยกเลิกและใช้แบบรายงานคดีความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดใหม่

ด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยการรวบรวมสถิติเกี่ยวกับคดียาเสพติดทั้งหมด ตั้งแต่การสืบสวนจับกุมจนถึงการลงโทษผู้กระทำความผิดตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องสำหรับใช้เป็นหลักฐานในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปราบปรามผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้ดียิ่งขึ้น และให้สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนดแบบรายงานตามระเบียบดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๑ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ สำนักงาน ป.ป.ส. จึงยกเลิกแบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งออกตามประกาศ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๓๗ และใช้แบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดท้ายประกาศนี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ป.ป.ส. ๖-๔๑

ด่วนมาก
ที่..... (ชื่อสถานีตำรวจ/หน่วยงานและที่ตั้ง)

(วัน/เดือน/ปี)

เรื่อง รายงานการจับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

อ้างถึง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานการจับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (รวม ๒ แผ่น)

ตามระเบียบที่อ้างถึง ได้กำหนดให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนรายงานการจับกุมคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วและต้องไม่เกิน ๓ วัน นับแต่วันจับกุม ตามความในข้อ ๑๑ นั้น

(ชื่อสถานีตำรวจ/หน่วยงาน) ได้รายงานมายังสำนักงาน ป.ป.ส. ตามหนังสือที่แนบมาท้ายเอกสารฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพนักงานสอบสวน

สถานีตำรวจ.....

โทร.....

โทรสาร.....

หมายเหตุ ในกรณีงานทางโทรศัพท์หรือโทรสาร ให้แจ้งรายละเอียดตามตัวอย่างแนบท้ายหนังสือ ฉบับนี้ที่ โทรศัพท์ ๐๒-๒๔๔-๙๔๑๕

แบบรายงานการจับกุม และดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

๑. (ชื่อสถานีตำรวจ/หน่วยงาน) ได้จับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตามรายละเอียดดังนี้

๒. จับกุมวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....เวลา.....น.
เลขคดีที่.....บันทึกประจำวันข้อ.....วันที่.....เดือน.....
พ.ศ. .....เวลา.....น.

๓. ชื่อผู้ต้องหา (ในกรณีผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติให้ระบุชื่อเป็นภาษาอังกฤษ หากมีผู้ต้องหาหลายคน ให้ระบุรายละเอียดของผู้ต้องหาทั้งหมด กรณีจับไม่ได้ให้ระบุว่ายึดได้แต่เฉพาะของกลาง)

๓.๑ .....อายุ.....ปี .....วัน/เดือน/ปีเกิด.....
บัตรประจำตัวประชาชน /เอกสารประจำตัว (บัตรข้าราชการ / หนังสือเดินทาง / อื่น ๆ) .....
เลขที่.....อาชีพ.....สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่ .....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

๓.๒ .....
.....

๔. สถานที่จับกุม.....

๕. ของกลาง..... .....

๕.๑ (ระบุของกลางเป็น แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน เฮโรอีน มอร์ฟีน ฝิ่น กัญชา ฯลฯ น้ำหนัก ชนิด สี).....

๕.๒ (ระบุเครื่องมือ/เครื่องใช้/ยานพาหนะ หรือทรัพย์สินอื่นที่ใช้กระทำความผิด หรือ เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด) .....

๕.๓ (ระบุของกลางอื่น ๆ ถ้ามี).....

๖. รายการทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด (เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อ หรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงิน หรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่น หรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม).....
.....

๗. ข้อกล่าวหา (ผลิต, นำเข้า, ส่งออก, จำหน่าย, ครอบครองเพื่อจำหน่าย, สมคบ, ช่วยเหลือ, สนับสนุน หรือพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ).....

๘. ชื่อพนักงานและหน่วยงานผู้จับกุม.....

๙. ชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ .....

๑๐. วันนัดสอบสวน.....

๑๑. รายละเอียดอื่น ๆ

๑๑.๑ พฤติการณ์แห่งคดี (รายละเอียดการจับกุม / ผู้ต้องหาให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ/ ถูกควบคุมหรือได้รับการปล่อยชั่วคราว ฯลฯ).....

๑๑.๒ พฤติการณ์ที่แสดงถึงความเกี่ยวพันกับทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด .....

๑๑.๓ อื่น ๆ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

(ตำแหน่ง) หัวหน้าพนักงานสอบสวน

แบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

ชื่อสถานีตำรวจ.....จังหวัด.....

ประจำเดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุลผู้ต้องหา/ เลขที่บัตรประชาชน หรือเอกสารอื่น	อายุ	สัญชาติ	ภูมิลำเนา/ที่อยู่อาศัย	วัน/เดือน/ปี ที่จับกุม	หน่วยงาน จับกุม	รายละเอียด ของกลาง	ข้อกล่าวหา	เลข คดี	ชื่อพนักงาน สอบสวน

หมายเหตุ ใช้ในการรายงานการจับกุมคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งต้องรายงานเป็นประจำทุกเดือนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงาน ในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ข้อ ๑๑

ป.ป.ส. ๖-๔๓

แบบรายงานการรับตัวนักโทษ ในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เรือนจำ/ทัณฑสถาน.....

ประจำเดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล เลขที่บัตรประชาชน/เอกสารประจำตัวอื่น ๆ	สัญชาติ	อายุ	วัน/เดือน/ปี ที่จับกุม	หน่วยงานสอบสวน	คดีหมายเลข		ศาล	ฐานความผิด/ประเภทยาเสพติด	กำหนดโทษ			วันต้องขัง		
						ดำที่	แดงที่			ป	ด	ว	ว	ด	ป

จำนวนนักโทษในคดีอื่นนอกจากคดียาเสพติดที่รับตัวไว้ประจำเดือนนี้.....คน

แบบรายงานการปล่อยตัวนักโทษ ในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เรือนจำ/ทัณฑสถาน.....

ประจำเดือน.....พ.ศ. .....

ลำดับที่	ชื่อ-นามสกุล เลขที่บัตรประชาชน/เอกสารประจำตัวอื่น ๆ	สัญชาติ	อายุ	คดีหมายเลข		ศาล	กำหนดโทษ			วันพ้นโทษ			วันพ้นโทษ			วันปล่อยตัว			วันปล่อยตัว			
				ดำที่	แดงที่		ป	ด	ว	ว	ด	ป	ว	ด	ป	ว	ด	ป	ว	ด	ป	เหตุลดหย่อยโทษ

ป.ป.ส. ๖-๔๕

แบบแจ้งคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
สำนักงานอัยการ.....
ประจำเดือน.....พ.ศ. .....

๑. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย

๑.๑ .....เอกสารประจำตัว (บัตรประจำตัวประชาชน/อื่น ๆ)

.....เลขที่..... อายุ.....ปี

๒. จับกุมเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... เลขคดีที่.....

๓. ชื่อหน่วยงานที่สอบสวน .....

๔. ชื่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน .....

๕. คำสั่งพนักงานอัยการ สั่งวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๕.๑ สั่งฟ้อง .....

๕.๒ สั่งไม่ฟ้อง .....

๖. ชื่อศาล.....พิพากษาเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

คดีหมายเลขดำที่..... คดีหมายเลขแดงที่.....

๗. ผลคำพิพากษา

๗.๑ โทษ .....

๗.๒ ทรัพย์สินของกลางที่ถูกริบตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จำนวน.....รายการ

๗.๓ ทรัพย์สินของกลางที่ถูกริบตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จำนวน.....รายการ

๗.๔ ยกฟ้อง .....

๘. ชื่อผู้พิพากษา.....

๙. คดีถึงที่สุด หรือมีอุทธรณ์ฎีกา .....

๑๐. รายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี).....

หมายเหตุ ๑. กรณีผลคดีชั้นอุทธรณ์/ฎีกา ไม่ต้องกรอกรายการตามข้อ ๓-๕

๒. กรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย สมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ และพยายามกระทำความผิด หรือศาลมีคำพิพากษายกฟ้องในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (ทุกคดี) ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดข้อ ๑๙ และ ๒๐

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๗

เนื่องจากระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๒๗ แต่ระเบียบนี้ยังขาดสาระสำคัญหลายประการ ประกอบกับมีกฎหมายใหม่ และมียาเสพติดที่ถูกควบคุมเพิ่มมากขึ้น จึงเป็นอุปสรรคต่อการตรวจพิสูจน์ และการเก็บรักษาของกลางยาเสพติด

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว และให้การดำเนินการเกี่ยวกับยาเสพติดของกลาง เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นระเบียบเดียวกัน นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗

ข้อ ๔ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เสนอเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เป็นผู้วินิจฉัย

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๗ ในระเบียบนี้

“เจ้าพนักงาน” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาทหาร กรรมการ เลขาธิการ รองเลขาธิการ และเจ้าพนักงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๑ ตอนพิเศษ ๓๓ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๓๗

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“ยาเสพติด” หมายความว่ายาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ เว้นแต่ยาเสพติดให้โทษประเภท ๓ และให้หมายความรวมถึงวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิต และประสาท สารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหยที่ถูกจับหรือยึดได้และสิ่งที่สงสัยว่าเป็นยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์หรือสารระเหยดังกล่าวด้วย

“สถานตรวจพิสูจน์” หมายความว่าสถานตรวจพิสูจน์ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

“ผู้ตรวจพิสูจน์” หมายความว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่ในสถานตรวจพิสูจน์ที่มีความรู้ความสามารถทำการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดและสามารถรายงานผลการตรวจพิสูจน์ได้

“การตรวจพิสูจน์” หมายความว่าการตรวจเพื่อบ่งชี้ว่าเป็นยาเสพติดหรือไม่ ชนิด ประเภทใด ตลอดจนการตรวจหาความบริสุทธิ์ และปริมาณของสารเสพติดด้วย

หมวด ๒
การส่งยาเสพติดให้พนักงานสอบสวน

ข้อ ๘ เมื่อเจ้าพนักงานจับหรือยึดยาเสพติดได้ไม่ว่าจะมีตัวผู้ต้องหาหรือไม่ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดทำการตรวจสอบจำนวน ปริมาณและน้ำหนัก และบรรจุยาเสพติดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัยเท่าที่จะกระทำได้ แล้วให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดจัดทำบันทึกการจับกุมหรือการยึด พร้อมทั้งรายละเอียดตามสมควรไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๙ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดรีบนำยาเสพติดพร้อมตัวผู้ต้องหา ถ้ามี ส่งพนักงานสอบสวนโดยเร็ว

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ตรวจสอบยาเสพติดของกลางต่อหน้าผู้ต้องหาและเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดแล้วแต่กรณี และให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์หรือสารระเหย ให้บรรจุยาเสพติดทั้งหมดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด ผู้ต้องหา และพนักงานสอบสวน ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

(๒) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕

(ก) ถ้ามีน้ำหนักไม่ถึงสิบกิโลกรัม ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับ (๑)

(ข) ถ้ามีน้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้บรรจุยาเสพติดทั้งหมดนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัยเท่าที่จะกระทำได้ แล้วลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด ผู้ต้องหา และพนักงานสอบสวน ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐานแล้วนำไปเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย เพื่อปฏิบัติตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้เจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึดและพนักงานสอบสวนร่วมกันบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

การปิดฉลากที่ภาชนะบรรจุยาเสพติด ให้ปิดทับภาชนะในลักษณะที่หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากที่ปิดภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ และแบบฉลากที่ใช้ปิดภาชนะยาเสพติด ให้ทำตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๑ ท้ายระเบียบนี้

หมวด ๓
การส่งยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์

ข้อ ๑๑ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี ลงเลขคดี ชื่อผู้ต้องหาถ้ามี ให้ชัดเจนบนภาชนะที่บรรจุยาเสพติด แล้วส่งยาเสพติดทั้งหมดในสภาพตามที่ได้กระทำไว้ตามข้อ ๑๐ ไปตรวจพิสูจน์ที่สถานตรวจพิสูจน์โดยเร็ว เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๐ (๒) (ข) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒

หนังสือนำส่งยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์ของพนักงานสอบสวน ให้ทำตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๒ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ มีน้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ตามข้อ ๑๐ (๒) (ข) ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีมีหนังสือแจ้งสถานตรวจพิสูจน์ที่ใกล้ที่สุดทราบโดยเร็ว และให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผู้ตรวจพิสูจน์ไปร่วมดำเนินการโดยเร็ว

ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ร่วมกับพนักงานสอบสวนตรวจสอบน้ำหนัก ทำการสุ่มตัวอย่างและบันทึกไว้เป็นหลักฐาน โดยให้บรรจุตัวอย่างยาเสพติดที่สุ่มนั้นลงในภาชนะที่เรียบร้อย แข็งแรง ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานสอบสวนและผู้ตรวจพิสูจน์ไว้เป็นหลักฐานในแบบฉลากที่ปิดภาชนะบรรจุยาเสพติดเช่นเดียวกับข้อ ๑๐ (๒) (ก) แล้วให้ผู้ตรวจพิสูจน์นำตัวอย่างไปตรวจพิสูจน์ สำหรับยาเสพติดส่วนที่เหลือให้คงเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยตามข้อ ๑๐ (๒) (ข)

การรายงานผลการตรวจยาเสพติดของกลางในกรณีนี้ ให้ผู้ตรวจพิสูจน์รับรองผลการตรวจพิสูจน์ของกลางทั้งหมด

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปนำยาเสพติดของกลางดังต่อไปนี้ส่งด้วยตนเองพร้อมแสดงบัตรประจำตัวด้วย และให้ผู้ตรวจพิสูจน์ทำการบันทึก ชื่อ ตำแหน่งของผู้นำส่งไว้เป็นหลักฐาน

(๑) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ยี่สิบกรัมขึ้นไป เฉพาะฝิ่นให้มีน้ำหนักตั้งแต่ห้าร้อยกรัมขึ้นไป

(๒) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๔

(๓) ยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมแต่ไม่ถึงสิบกิโลกรัม

(๔) วัตถุออกฤทธิ์ที่มีน้ำหนักตั้งแต่สิบห้ากรัม หรือสองร้อยเม็ดขึ้นไป

(๕) สารระเหยซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

ในกรณีที่เป็นยาเสพติดซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในวรรคก่อนนั้น พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีจะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้นำส่งแทน หรือจะจัดส่งกับการสื่อสารแห่งประเทศไทยในประเภทไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียนโดยการบรรจุสองชั้น ก็ได้

หมวด ๔
การตรวจพิสูจน์

ข้อ ๑๔ ให้สถานตรวจพิสูจน์รับยาเสพติดของกลางที่จัดส่งมาตามระเบียบนี้ไว้เพื่อทำการตรวจพิสูจน์ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงว่ายาเสพติดของกลางที่ส่งมานั้น จะนำมาจากพนักงานสอบสวนนอกเขตพื้นที่ที่สถานตรวจพิสูจน์นั้นรับผิดชอบ

ข้อ ๑๕ ในกรณีจัดส่งยาเสพติดโดยทางไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เมื่อปรากฏแก่ผู้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์ว่าสิ่งที่ส่งมายังสถานตรวจพิสูจน์นั้นเป็นยาเสพติด ให้ผู้เปิดไปรษณีย์ภัณฑ์นำไปรษณีย์ภัณฑ์ดังกล่าวไปมอบให้หัวหน้าสถานตรวจพิสูจน์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อดำเนินการต่อไป

[๒] **ข้อ ๑๖** ในกรณียาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ยี่สิบกรัมขึ้นไป หรือฝิ่นซึ่งมีน้ำหนักตั้งแต่ห้าร้อยกรัมขึ้นไป ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ไม่น้อยกว่าสองคนตรวจสภาพภาชนะที่บรรจุยาเสพติดของกลาง ตรวจสภาพยาเสพติดของกลาง ชั่งน้ำหนัก และทำการตรวจพิสูจน์เบื้องต้นต่อหน้าพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งเป็นผู้นำส่งยาเสพติด แล้วให้ทำบันทึกผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้นตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๓ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่จำเป็น ผู้ตรวจพิสูจน์หนึ่งคนอาจดำเนินการตาม (๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น ดังนี้

(ก) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งผู้บัญชาการสำนักงานวิทยาการตำรวจมอบหมายเป็นหนังสือ

(ข) ในสถานตรวจพิสูจน์ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มอบหมายเป็นหนังสือ

(ค) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมายเป็นหนังสือ

(๒) เมื่อทำการพิสูจน์หาความบริสุทธิ์และรายละเอียดอื่นๆ ในห้องปฏิบัติการเสร็จแล้ว ให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับยาเสพติดของกลางตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕ ท้ายระเบียบนี้

[๓] **ข้อ ๑๗** ในกรณีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงยี่สิบกรัม หรือฝิ่นซึ่งมีน้ำหนักไม่ถึงห้าร้อยกรัม หรือยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติดังต่อไปนี้

---

[๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๑) ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ไม่น้อยกว่าสองคนทำการตรวจสภาพภาชนะที่บรรจุยาเสพติดของกลาง แล้วให้ทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๔ ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่จำเป็น ผู้ตรวจพิสูจน์หนึ่งคนอาจดำเนินการตาม (๑) ร่วมกับเจ้าหน้าที่อื่น ดังนี้

(ก) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรซึ่งผู้บัญชาการสำนักงานวิทยาการตำรวจมอบหมายเป็นหนังสือ

(ข) ในสถานตรวจพิสูจน์ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์มอบหมายเป็นหนังสือ

(ค) ในสถานตรวจพิสูจน์ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ผู้ตรวจพิสูจน์อาจดำเนินการร่วมกับข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมายเป็นหนังสือ

(๒) เมื่อทำการตรวจพิสูจน์ในห้องปฏิบัติการเสร็จแล้ว ให้สถานตรวจพิสูจน์ส่งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบภายในสามสิบวันสำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ และภายในยี่สิบวันสำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๔ หรือประเภท ๕ หรือวัตถุออกฤทธิ์ หรือสารระเหย ทั้งนี้นับแต่วันที่ได้รับยาเสพติดของกลาง ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕ ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดไว้ในที่เดียวกัน ให้สถานตรวจพิสูจน์ทุกแห่ง ส่งสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบเป็นประจำทุกเดือน

หมวด ๕
การเก็บรักษา

ข้อ ๑๙ ให้สถานตรวจพิสูจน์ นำยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ นำส่งไปเก็บรักษาที่กระทรวงสาธารณสุข

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าสามนายเพื่อทำการตรวจรับยาเสพติดที่ส่งมาเก็บรักษา และทำบัญชีไว้เป็นหลักฐาน

สำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ตามข้อ ๑๐ (๒) (ก) ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้เก็บรักษา

สำหรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ ที่ส่งมาทางไปรษณีย์ภัณฑ์ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ให้สถานตรวจพิสูจน์ นำส่งไปเก็บรักษาที่กระทรวงสาธารณสุข

ในกรณีที่ปรากฏว่าสิ่งที่ส่งมาตรวจพิสูจน์ไม่ใช่ยาเสพติด ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ส่งคืนพนักงานสอบสวนพร้อมทั้งรายงานผลการตรวจพิสูจน์

หมวด ๖
การทำลาย

ข้อ ๒๐ การทำลายยาเสพติดของกลางให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๑

ฉลากปิดภาชนะยาเสพติด

๑. วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

๒. สังกัดพนักงานสอบสวน

๓. เลขคดี	๔. ยึดทรัพย์เลขที่
๕. ชื่อผู้ต้องหา	๖. ลายมือชื่อผู้ต้องหา

๗. ชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด

๘. ลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้จับหรือผู้ยึด

๙. ลักษณะยาเสพติด (ระบุ ผง ก้อน เม็ด สี ฯลฯ)

๑๐. จำนวนยาเสพติด (ระบุปริมาณ จำนวน น้ำหนัก)

๑๑. ชื่อพนักงานสอบสวน

๑๒. ลายมือชื่อพนักงานสอบสวน

คำแนะนำ ให้พนักงานสอบสวนตรวจสอบและบรรจุยาเสพติดต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้จับ หรือผู้ยึดและผู้ต้องหา (ถ้ามี) และกรอกรายละเอียดลงบนแบบ ป.ป.ส. ๖-๓๑ นี้แล้วปิดทับรอยผนึก ในกรณีที่มีผู้แทนสถานตรวจพิสูจน์มาร่วมตรวจสอบและบรรจุยาเสพติด ให้ลงลายมือชื่อร่วมกับพนักงานสอบสวนด้วย

แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๒

หนังสือนำส่งยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์

ที่ ....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง)....

.....(วัน เดือน ปี)....

เรื่อง การตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

เรียน .....

อ้างถึง .....

สิ่งที่ส่งมาด้วย .....

๑. เลขคดีที่ ..... ชื่อผู้ต้องหา .....
อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

๒. วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ .....

๓. สถานที่เกิดเหตุ ....

๔. ชื่อผู้กล่าวหา ..... สังกัด .....

๕. ข้อกล่าวหา .....

๖. ชื่อพนักงานสอบสวน ..... สังกัด .....

๗. พฤติการณ์และข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น .....
.....

๘. สถานที่ที่พบยาเสพติด .....

๙. รายการยาเสพติดที่ให้ตรวจให้พิสูจน์ (ลักษณะ จำนวน น้ำหนัก)
ก. .....
ข. .....
ค. .....

๑๐. จุดประสงค์ในการตรวจพิสูจน์
ก. .....
ข. .....
ค. .....

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ ..... หัวหน้าส่วนราชการ
(.....)
ตำแหน่ง .....

สถานีตำรวจ .....
โทร. .....

แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๓

<u>การตรวจรับของกลางยาเสพติดและรายงานผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้น</u>

ทะเบียนตรวจพิสูจน์
ที่ ....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง).....

.....(วัน เดือน ปี).....

ได้รับของกลางยาเสพติดโดย ..... ตามหนังสือนำส่งที่ .....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... จาก ..... เลขคดี .....
ผู้ต้องหา.....
.....
พนักงานสอบสวน ..... จำนวนยาเสพติด .....
น้ำหนักรวมสิ่งห่อหุ้ม ..... น้ำหนักสุทธิ .....
รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง .....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่.....

รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง (ต่อ).....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผลการตรวจพิสูจน์เบื้องต้น

ยาเสพติดมีปฏิกริยาการเกิดสี ดังนี้

๑. Marquis's .....

๒. Mecke's .....

๓. Frohde's .....

๔. .....

กรรมการได้ตรวจรับต่อหน้าผู้นำส่งถูกต้องตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... เวลา ..... น. จึงร่วมกันลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ) .....ผู้รับมอบ
(.....)
(ลงชื่อ) ..... ผู้รับมอบ
(.....)
(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ฝ่าย/กอง .....

โทร. .....

แบบ ป.ป.ส. ๖ - ๓๔

การตรวจรับของกลางยาเสพติด

ทะเบียนตรวจพิสูจน์

ที่ ....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง).....

.....(วัน เดือน ปี).....

ได้รับของกลางยาเสพติดโดย ..... ตามหนังสือนำส่งที่ .....

ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... จาก ..... จังหวัด.....

เลขคดี .....ชื่อผู้ต้องหา .....

ชื่อพนักงานสอบสวน ..... วันเกิดเหตุ .....

<u>รายละเอียดเกี่ยวกับของกลาง</u> .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กรรมการได้ตรวจรับต่อหน้าผู้นำส่งถูกต้องตามรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น เมื่อวันที่ .....

เดือน ..... พ.ศ. ..... เวลา ..... น. จึงร่วมกันลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ (ลงชื่อ) .....ผู้รับมอบ

(.....) (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ) ..... ผู้รับมอบ

(.....) (.....)

ฝ่าย/กอง ..... (ลงชื่อ).....พยาน

โทร. ..... (.....)

แบบ ป.ป.ส. ๖-๓๕

ที่ ....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง)....

....(วัน เดือน ปี)....

เรื่อง การตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

เรียน .....

อ้างถึง .....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้นำส่งของกลางคดียาเสพติดโดย.....
ลักษณะของกลางเป็น .....ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับไว้เมื่อวันที่ ..... เดือน .....
พ.ศ. .....และได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว ปรากฏผลตามรายงานการตรวจพิสูจน์ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ .....
(.....)
ตำแหน่ง .....

กอง .....
โทร. .....

<u>รายงานการตรวจพิสูจน์</u>

<u>ทะเบียนตรวจพิสูจน์ที่</u> .....

<u>รายละเอียดคดี</u> ของกลางจาก .....
พนักงานสอบสวน .....
ผู้ต้องหา .....
เลขคดี .....
วัน เดือน ปี ที่เกิดเหตุ .....

-๒-

<u>รายละเอียดวัตถุที่ทำการตรวจพิสูจน์</u>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

<u>ผลการตรวจพิสูจน์</u>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

<u>ยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์</u>

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) .....ผู้ตรวจพิสูจน์

(.....)

ตำแหน่ง .....

คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ที่ ๓/๒๕๕๓

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์[๑]

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับยึดและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้

(๑) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑๕/๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๖

(๒) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑/๒๕๔๗ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

(๓) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๔/๒๕๔๘ เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(๔) คำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๕/๒๕๔๙ เรื่อง แก้ไขชื่อและที่ตั้งสถานตรวจพิสูจน์ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙

๒. ให้สถานตรวจพิสูจน์ต่อไปนี้ เป็นสถานตรวจพิสูจน์ เพื่อการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึดและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

๒.๑ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้แก่ สถาบันวิชาการและตรวจพิสูจน์ยาเสพติด สถานที่ตั้ง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๒.๒ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ได้แก่

๒.๒.๑ สำนักยาและวัตถุเสพติด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒.๒.๒ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สงขลา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒.๒.๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ขอนแก่น สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

๒.๒.๔ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์เชียงใหม่ สถานที่ตั้ง อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๑๘๐

๒.๒.๕ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ชลบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๔๒ ง หน้าที่ ๔๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓

๒.๒.๖ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครราชสีมา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

๒.๒.๗ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์พิษณุโลก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒.๒.๘ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุบลราชธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

๒.๒.๙ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ตรัง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

๒.๒.๑๐ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สมุทรสงคราม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ๗๕๐๐๐

๒.๒.๑๑ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์สุราษฎร์ธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๒.๒.๑๒ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์อุดรธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐

๒.๒.๑๓ ศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์นครสวรรค์ สถานที่ตั้ง อำเภอพยุหคีรี จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๑๓๐

๒.๓ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้แก่

๒.๓.๑ กองพิสูจน์หลักฐานกลาง สถานที่ตั้ง เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐

๒.๓.๒ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๐๐๐

๒.๓.๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนนทบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒.๓.๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสมุทรปราการ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ๑๐๒๗๐

๒.๓.๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สถานที่ตั้ง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒.๓.๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชัยนาท สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ๑๗๐๐๐

๒.๓.๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดลพบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒.๓.๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสระบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ๑๘๐๐๐

๒.๓.๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสิงห์บุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี ๑๖๐๐๐

๒.๓.๑๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอ่างทอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอ่างทอง ๑๔๐๐๐

๒.๓.๑๑ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๒ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๐๐๐

๒.๓.๑๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดระยอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ๒๑๐๐๐

๒.๓.๑๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดจันทบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี ๒๒๐๐๐

๒.๓.๑๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตราด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตราด ๒๓๐๐๐

๒.๓.๑๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดปราจีนบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี ๒๕๐๐๐

๒.๓.๑๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดฉะเชิงเทรา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๔๐๐๐

๒.๓.๑๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครนายก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก ๒๖๐๐๐

๒.๓.๑๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสระแก้ว ๓ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว ๒๗๐๐๐

๒.๓.๑๙ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๓ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

๒.๓.๒๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชัยภูมิ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐

๒.๓.๒๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดบุรีรัมย์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒.๓.๒๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุรินทร์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐

๒.๓.๒๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุบลราชธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐

๒.๓.๒๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอำนาจเจริญ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ ๓๗๐๐๐

๒.๓.๒๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดยโสธร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร ๓๕๐๐๐

๒.๓.๒๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดศรีสะเกษ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๓๓๐๐๐

๒.๓.๒๗ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๔ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐

๒.๓.๒๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุดรธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ๔๑๐๐๐

๒.๓.๒๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเลย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเลย ๔๒๐๐๐

๒.๓.๓๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดมหาสารคาม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒.๓.๓๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดหนองคาย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ๔๓๐๐๐

๒.๓.๓๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดหนองบัวลำภู สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ๓๙๐๐๐

๒.๓.๓๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสกลนคร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร ๔๗๐๐๐

๒.๓.๓๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดร้อยเอ็ด สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ๔๕๐๐๐

๒.๓.๓๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครพนม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ๔๘๐๐๐

๒.๓.๓๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดมุกดาหาร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร ๔๙๐๐๐

๒.๓.๓๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกาฬสินธุ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๐๐๐

๒.๓.๓๘ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๕ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ๕๒๐๐๐

๒.๓.๓๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดแพร่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ๕๔๐๐๐

๒.๓.๔๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพะเยา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ๕๖๐๐๐

๒.๓.๔๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดน่าน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ๕๕๐๐๐

๒.๓.๔๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเชียงใหม่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๐๐๐

๒.๓.๔๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเชียงราย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย ๕๗๐๐๐

๒.๓.๔๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดลำพูน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ๕๑๐๐๐

๒.๓.๔๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดแม่ฮ่องสอน สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ๕๘๐๐๐

๒.๓.๔๖ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๖ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒.๓.๔๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพิจิตร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ๖๖๐๐๐

๒.๓.๔๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเพชรบูรณ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ๖๗๐๐๐

๒.๓.๔๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุโขทัย สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ๖๔๐๐๐

๒.๓.๕๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุตรดิตถ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๒.๓.๕๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครสวรรค์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๒.๓.๕๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกำแพงเพชร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒.๓.๕๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดอุทัยธานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี ๖๑๐๐๐

๒.๓.๕๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตาก สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตาก ๖๓๐๐๐

๒.๓.๕๕ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๗ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ๗๓๐๐๐

๒.๓.๕๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุมทรสาคร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุมทรสาคร ๗๔๐๐๐

๒.๓.๕๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสุพรรณบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๐๐๐

๒.๓.๕๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกาญจนบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ๗๑๐๐๐

๒.๓.๕๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดเพชรบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๐๐๐

๒.๓.๖๐ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๗๗๐๐๐

๒.๓.๖๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสมุทรสงคราม สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ๗๕๐๐๐

๒.๓.๖๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดราชบุรี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ๗๐๐๐๐

๒.๓.๖๓ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๘ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๘๔๐๐๐

๒.๓.๖๔ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดระนอง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดระนอง ๘๕๐๐๐

๒.๓.๖๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดชุมพร สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ๘๖๐๐๐

๒.๓.๖๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดภูเก็ต สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐

๒.๓.๖๗ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดกระบี่ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ ๘๑๐๐๐

๒.๓.๖๘ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพังงา สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพังงา ๘๒๐๐๐

๒.๓.๖๙ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนครศรีธรรมราช สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๐๐๐

๒.๓.๗๐ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๙ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ๙๐๐๐๐

๒.๓.๗๑ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดพัทลุง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง ๙๓๐๐๐

๒.๓.๗๒ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดตรัง สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ๙๒๐๐๐

๒.๓.๗๓ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดสตูล สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดสตูล ๙๑๐๐๐

๒.๓.๗๔ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑๐ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา ๙๕๐๐๐

๒.๓.๗๕ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดปัตตานี สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ๙๔๐๐๐

๒.๓.๗๖ พิสูจน์หลักฐานจังหวัดนราธิวาส สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ๙๖๐๐๐

๒.๓.๗๗ พิสูจน์หลักฐานบึงกาฬ สถานที่ตั้ง อำเภอเมือง จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๐๐๐[๒]

๒.๔ สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม ได้แก่

๒.๔.๑ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สถานที่ตั้ง อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

๒.๔.๒ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ส่วนหน้า สถานที่ตั้ง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี ๙๔๑๗๐

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

สุเทพ เทือกสุบรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

[๒] แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ที่ ๑๓/๒๕๕๔ เรื่องกำหนดสถานตรวจพิสูจน์ (เพิ่มเติม) ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๒๐ ง ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๕

ระเบียบกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรวางระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนแก่ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด เนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจพิสูจน์ของกลางยาเสพติด โดยต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้ความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีความสำคัญในทางคดีและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพิพากษาคดีของศาล ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจและแรงจูงใจให้ผู้ตรวจพิสูจน์ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การปราบปรามยาเสพติดสัมฤทธิ์ผลตามนโยบายของรัฐบาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทน ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงสารเคมีหรือวัตถุที่ควบคุมเพื่อป้องกันการผลิตยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วย การควบคุมโภคภัณฑ์

“ผู้ตรวจพิสูจน์” หมายความว่า ผู้ตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“การตรวจพิสูจน์” หมายความว่า การตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“เงินค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้ตรวจพิสูจน์

ข้อ ๕ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีตรวจคุณภาพวิเคราะห์เพื่อทราบชนิดและน้ำหนักสุทธิของยาเสพติด ให้จ่ายคดีละ ๕๐ บาท

(๒) กรณีตรวจคุณภาพและตรวจปริมาณวิเคราะห์เพื่อทราบชนิด น้ำหนักสุทธิ ของยาเสพติด ปริมาณความบริสุทธิ์ และน้ำหนักสารบริสุทธิ์ ให้จ่ายคดีละ ๑๐๐ บาท

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๔๕ ง หน้าที่ ๑ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

ข้อ๖[๒] การขอรับเงินค่าตอบแทนตามข้อ ๕ ให้ผู้ตรวจพิสูจน์ในสังกัดของสำนักงาน ป.ป.ส. กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ หรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แล้วแต่กรณี จัดทำคำขอรับเงินค่าตอบแทนตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยแนบสำเนาหนังสือนำส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานนำส่งและสำเนารายงานผลการตรวจ ยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณซึ่งผู้ตรวจพิสูจน์สังกัดอยู่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อพิจารณาอนุมัติการเบิกจ่าย

ข้อ ๗[๓] เมื่อได้รับอนุมัติตามข้อ ๖ แล้ว ให้หน่วยงานผู้เบิกส่งคำขอเบิกเงินที่ได้ตรวจสอบถูกต้อง และได้บันทึกรหัสงบประมาณ แหล่งของเงิน และกิจกรรมหลักแล้ว ให้กรมบัญชีกลางหรือสำนักงานคลังจังหวัดแล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ ๘ การจ่ายเงินค่าตอบแทนต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ ๙ ผู้ตรวจพิสูจน์ซึ่งได้รับเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน ตามกฎหมาย หรือระเบียบอื่นแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๑[๔] ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

---

(๒) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

หมายเหตุ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๑๔๕ ง หน้า ๓ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

แบบขอรับเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ขอออกรายงานผลการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ดังนี้

(1) ที่	(2) เลขตรวจ	(3) ของกลางจาก	(4) ผู้ต้องหา	(5) เลขคดี	(6) เกิดเหตุ	(7) จำนวน	(8) น้ำหนัก	(9) ตรวจวิธี		(10) ผลการตรวจพิสูจน์
								1	2	

ขอรับเงินค่าตอบแทนจากการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด

ตรวจวิธี ☐ 1. ตรวจคุณภาพวิเคราะห์ จำนวน.....คดี อัตราค่าตอบแทน.....บาท/คดี เป็นเงิน.....บาท

☐ 2. ตรวจคุณภาพและปริมาณวิเคราะห์ จำนวน.....คดี อัตาค่าตอบแทน.....บาท/คดี เป็นเงิน.....บาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าไม่ได้รับเงินเงินค่าตอบแทนหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาก่อน และขอรับรองว่าข้อความที่กล่าวมาข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

พร้อมนี้ได้แนบสำเนาหนังสือนำส่งของกลางยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์ และสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวม.....ฉบับ มาด้วยแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับเงิน

(.....)

วันที่..... เดือน.....พ.ศ. .....

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา	**คำอนุมัติ** (13)
เสนอ.....(11) ข้าพเจ้า.....(12) ตำแหน่ง..... ได้ตรวจคำขอรับเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดฉบับนี้แล้ว ขอรับรองว่าผู้ขอรับเงินเป็นผู้ตรวจพิสูจน์ และออกรายงานผลการตรวจพิสูจน์ มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทน ตามระเบียบตามจำนวนที่ขอเบิก (ลงชื่อ)..... (.....)	**อนุมัติให้เบิกได้** (ลงชื่อ)..... (.....) ตำแหน่ง..... วันที่..... เดือน.....พ.ศ. .....

ใบรับเงิน

ได้รับเงินค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด จำนวน.....
(.....) ไปถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จ่ายเงิน
(.....)
วันที่..... เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อต่อเมื่อได้รับเงินแล้วเท่านั้น)

คำอธิบาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจพิสูจน์ยาเสพติดกรอกข้อมูลการขอเบิกค่าตอบแทนการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด โดยกรอกรายละเอียด และทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ดังนี้

(1)	ที่	เลขที่เรียงตามลำดับ
(2)	เลขตรวจ	ระบุทะเบียนตรวจพิสูจน์ตามรายงานผลการตรวจพิสูจน์ของแต่ละหน่วยงานที่กำหนดขึ้นในรายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ขอรับค่าตอบแทน
(3)	ของกลางจาก	ระบุชื่อหน่วยงานนำส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์
(4)	ผู้ต้องหา	ระบุชื่อผู้ต้องหาในคดีที่ตรวจพิสูจน์
(5)	เลขคดี	ระบุเลขคดีของหน่วยงานที่ส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์
(6)	เกิดเหตุ	ระบุวันเดือนปีที่เกิดเหตุ
(7)	จำนวน	ระบุจำนวนของกลางที่ตรวจพิสูจน์ (เม็ด/แท่ง)
(8)	น้ำหนัก	ระบุน้ำหนักสุทธิของกลางที่ตรวจพิสูจน์ (กรัม)
(9)	ตรวจวิธี	ระบุวิธีการตรวจ ดังนี้ 1 ตรวจคุณภาพวิเคราะห์ หรือ 2 ตรวจคุณภาพและปริมาณวิเคราะห์
(10)	ผลการตรวจพิสูจน์	ระบุผลการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นยาเสพติดหรือไม่ และเป็นประเภทใด
(11)	เสนอ	หัวหน้าส่วนราชการเจ้าของงบประมาณซึ่งผู้ตรวจพิสูจน์สังกัดอยู่ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือกฎหมายว่าด้วยการมอบอำนาจ หรือระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
(12)	ข้าพเจ้า	ผู้บังคับบัญชาของผู้ตรวจพิสูจน์ระดับเหนือขึ้นไปอย่างน้อยหนึ่งขั้น
(13)	คำอนุมัติ	ให้บุคคลตามข้อ 11 เป็นผู้อนุมัติการจ่ายเงินค่าตอบแทน

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

(๓) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๔) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๙

(๕) ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๑๕๘ ง หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมวด ๑
ข้อความทั่วไป

ข้อ ๖ ในระเบียบนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและให้หมายความรวมถึงสารเคมีหรือวัตถุที่ควบคุมเพื่อป้องกันการผลิตยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์

“ผลิต” หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมตลอดถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“จำหน่าย” หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้

“เงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้แจ้งความนำจับคดียาเสพติด

“เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานผู้สืบสวนจับกุมการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือตรวจยึดยาเสพติด รวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจนนำไปสู่การจับกุมหรือตรวจยึดยาเสพติด โดยเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้กำกับการหรือเทียบเท่าลงมาข้าราชการทหารตำแหน่งรองผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าลงมา ข้าราชการพลเรือนระดับชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่าลงมา ซึ่งได้ลงลายมือชื่อในบันทึกการจับกุมหรือตรวจยึดยาเสพติด และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ทำการสอบสวนขยายผล

“ผู้แจ้งความนำจับ” หมายความว่า ผู้แจ้งความว่ามีการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดต่อเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความตามระเบียบนี้ และต้องมีข้อมูลรายละเอียดที่นำไปสู่การจับกุมผู้กระทำความผิดหรือตรวจยึดยาเสพติดของกลางได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน ป.ป.ส.” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้

“คณะอนุกรรมการภาค” หมายความว่า คณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ประจำภาคตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ระเบียบนี้ไม่ใช่การโฆษณาให้คำมั่นแก่บุคคลใดตามกฎหมาย แต่เป็นระเบียบที่วางไว้เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ของทางราชการในการพิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับหรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แก่ผู้แจ้งความนำจับหรือเจ้าพนักงานตามที่เห็นสมควรเท่านั้น การพิจารณาของผู้มีอำนาจตามที่กำหนดในระเบียบนี้ถือเป็นเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปฟ้องร้องเป็นคดีมิได้

ข้อ ๘ การจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับหรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้ให้สำนักงาน ป.ป.ส. จ่ายจากเงินงบประมาณรายจ่ายที่สำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับจัดสรรเป็นงบเงินอุดหนุน

ข้อ ๙ ผู้ขอรับหรือได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่หรือเงินอื่นในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาแล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานผู้ใดซึ่งมีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดในคดียาเสพติดอยู่แล้ว ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ถ้าคดีใดมีผู้แจ้งความนำจับหลายคน ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับโดยแบ่งเท่า ๆ กันทุกคน

หมวด ๒
การแจ้งความนำจับ

ข้อ ๑๒ เจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความนำจับตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) กรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการ ป.ป.ส. รองเลขาธิการ ป.ป.ส. ผู้ช่วยเลขาธิการ ป.ป.ส. และข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) เจ้าพนักงานตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่สืบสวนจับกุมที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๓) เจ้าหน้าที่ศุลกากรที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามและการตรวจสินค้าในประเภทและระดับตำแหน่ง ดังนี้

(ก) ประเภททั่วไปตั้งแต่ระดับชำนาญงานขึ้นไป

(ข) ประเภทวิชาการตั้งแต่ระดับปฏิบัติการขึ้นไป

(ค) ประเภทอำนวยการ

(ง) ประเภทบริหาร

(๔) ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๕) สำหรับผู้กระทำผิดที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร นอกจากจะแจ้งความกับเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ดังกล่าวข้างต้น อาจแจ้งความกับ

(ก) ผู้บังคับบัญชาทหารตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกองพันหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(ข) นายทหารฝ่ายการสารวัตร นายทหารสืบสวนสอบสวน หรือ

(ค) นายทหารชั้นสัญญาบัตรที่มียศตั้งแต่ร้อยตรี เรือตรี หรือเรืออากาศตรีขึ้นไป ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เจ้าพนักงานตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หมายความรวมถึง ผู้ปฏิบัติราชการแทนหรือรักษาราชการแทน หรือรักษาการในตำแหน่งด้วย

ข้อ ๑๓ การแจ้งความนำจับให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานตามข้อ ๑๒ และให้ผู้รับแจ้งความจัดทำใบรับแจ้งความนำจับตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด เป็นจำนวนสามฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยจัดส่งให้

สำนักงาน ป.ป.ส. จำนวนหนึ่งฉบับ และผู้แจ้งความนำจับหนึ่งฉบับ และผู้รับแจ้งความนำจับเก็บรักษาไว้อีกหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นหลักฐานก่อนการจับกุม เว้นแต่ในกรณีจำเป็นรีบด่วนจะแจ้งความนำจับด้วยวาจาต่อเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือนายทหารชั้นสัญญาบัตรขึ้นไปก่อน และจัดทำหลักฐานการแจ้งความภายหลังการจับกุมได้

กรณีที่ผู้แจ้งความนำจับประสงค์จะปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง ผู้รับแจ้งความนำจับมีหน้าที่ต้องทำหลักฐานข้อมูลส่วนบุคคลของผู้แจ้งความนำจับ และให้หน่วยงานของเจ้าพนักงานจัดเก็บไว้เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการแจ้งความนำจับดังกล่าว

การแจ้งความนำจับตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะต้องมีผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปให้การรับรองว่ามีผู้แจ้งความนำจับและเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับตามระเบียบนี้ ส่วนกรณีการจับกุมเร่งด่วนให้ส่งใบรับแจ้งความนำจับมายังสำนักงาน ป.ป.ส. ภายในสามวันทำการหลังการจับกุม และสำหรับข้าราชการตำรวจให้ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการขึ้นไป ข้าราชการทหารให้ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่รองผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการพลเรือนให้ผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ชำนาญการพิเศษขึ้นไป รับรองว่ามีผู้แจ้งความนำจับ

หมวด ๓
อัตราและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๔ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังประกาศกำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงยาเสพติดแต่ละประเภท

ข้อ ๑๕ เงินค่าตอบแทนให้คำนวณตามปริมาณยาเสพติดของกลางที่บริสุทธิ์ตามรายงานสถานตรวจพิสูจน์ภาครัฐ

ข้อ ๑๖ กรณีกัญชาจะจ่ายเงินค่าตอบแทนเฉพาะขณะจับกุมเป็นกัญชาแห้งเท่านั้น โดยคำนวณจากส่วนที่แห้งและใช้เสพได้

ข้อ ๑๗ กรณียาเสพติดของกลางเป็นแอมเฟตามีนและอนุพันธ์ของแอมเฟตามีนที่มีหน่วยการใช้เป็นเม็ดและยาเสพติดของกลางที่ไม่เข้าเกณฑ์ต้องคำนวณหาสารบริสุทธิ์ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด ให้คำนวณเงินค่าตอบแทนเป็นรายเม็ดหรือตามน้ำหนักสุทธิ แล้วแต่กรณีตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ เงินค่าตอบแทนให้จ่ายเมื่อเจ้าพนักงานได้ดำเนินคดี ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลางซึ่งคำนวณตามปริมาณยาเสพติดให้จ่ายโดยคำนวณตามปริมาณยาเสพติด เมื่อพนักงานอัยการสั่งฟ้อง

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ให้จ่ายเงินโดยคำนวณจากปริมาณยาเสพติดเพียงกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินตามสิทธิที่จะได้รับตามข้อ ๑๙

(๒) คดีที่จับได้ทั้งผู้ต้องหาและยาเสพติดของกลางที่ผู้ต้องหาเสียชีวิตขณะหรือภายหลังการจับกุมให้จ่ายโดยคำนวณตามปริมาณยาเสพติด เมื่อพนักงานอัยการสั่งยุติการดำเนินคดียาเสพติดหรือศาลชั้นต้นมีคำสั่งจำหน่ายคดี

(๓) คดีที่ยึดได้แต่ยาเสพติด ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินที่คำนวณได้จากปริมาณยาเสพติดที่ยึดได้เมื่อพนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวน สั่งไม่ฟ้อง หรือมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง โดยให้พิจารณาจ่ายตามพฤติการณ์แห่งคดี กรณีจับตัวผู้ต้องหาได้ และพนักงานอัยการสั่งฟ้องหรือศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จ่ายส่วนที่เหลือเต็มจำนวน

ข้อ ๑๙ เงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ให้จ่ายตามเกณฑ์และเงื่อนไขดังนี้

(๑) คดีที่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับร้อยละ ๗๕ และให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แก่เจ้าพนักงานชุดจับกุมร้อยละ ๒๕ ของจำนวนเงินที่คำนวณได้จากปริมาณยาเสพติดของกลางตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อ ๑๔

ทั้งนี้ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แก่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีโดยให้นับเป็นเจ้าพนักงานชุดจับกุมหนึ่งคน ไม่ว่าจะมีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีกี่คนก็ตาม เมื่อสามารถขยายผลจนศาลออกหมายจับผู้ต้องหาเพิ่มขึ้น

(๒) คดีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับรวมกับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามเกณฑ์ใน (๑)

หมวด ๔
อัตราและหลักเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มแก่ผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเพิ่มแก่เจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือ

ข้อ ๒๐ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มสำหรับคดียาเสพติดที่มีคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ลงโทษจำเลยฐานผลิตยาเสพติดที่ไม่ใช่กรณีการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๔ และวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ คดีหนึ่งไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ คดีหนึ่งไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๓) คดีที่ยาเสพติดของกลางเป็นสารเคมีหรือวัตถุควบคุม คดีหนึ่งไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๑ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่ม ในคดียาเสพติดฐานความผิดอื่นนอกจากข้อ ๒๐ ตามอัตราและเงื่อนไข ดังนี้

(๑) พนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหาในข้อหาจำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย ผลิตโดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ หรือสมคบ คดีหนึ่งไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

(๒) พนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ต้องหาในข้อหานำเข้าหรือส่งออก หรือพยายามส่งออก คดีหนึ่งไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๒๒ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มสำหรับกรณีการปฏิบัติการทำลายแหล่งผลิตหรือโรงงานผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ และวัตถุออกฤทธิ์ประเภท ๑ หรือประเภท ๒ พื้นที่ละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศที่ปฏิบัติการและปริมาณยาเสพติด ทั้งนี้ แหล่งผลิตหรือโรงงานผลิตไม่รวมถึงแหล่งแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุ

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อ ๒๒ ให้เจ้าพนักงานชุดจับกุมจัดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง” โดยแต่งตั้งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า ๓ คน เป็นกรรมการ ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นกรรมการด้วย ดังต่อไปนี้

(๑) ในส่วนกลาง สำหรับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บังคับการตำรวจเป็นผู้แต่งตั้ง สำหรับหน่วยงานอื่นให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้ง

(๒) ในส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้กำกับการตำรวจเป็นผู้แต่งตั้ง

ข้อ ๒๔ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มแก่ผู้แจ้งความนำจับและเจ้าหน้าที่ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) คดีที่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มแก่เจ้าหน้าที่และผู้แจ้งความนำจับฝ่ายละกึ่งหนึ่ง

(๒) คดีที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนตามเกณฑ์การจ่ายเงินค่าตอบแทนเพิ่มตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒

ข้อ ๒๕ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดที่ได้รับอันตรายในระหว่างการสืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) ผู้เสียชีวิต ไม่เกินคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ผู้ได้รับบาดเจ็บทุพพลภาพจนต้องออกจากราชการ ไม่เกินคนละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัสจนต้องเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด ไม่เกินคนละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) ผู้ได้รับบาดเจ็บสาหัส ไม่เกินคนละ ๖๐,๐๐๐ บาท

(๕) ผู้ได้รับบาดเจ็บไม่ถึงสาหัส ไม่เกินคนละ ๑๐,๐๐๐ บาท

กรณีเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ และหากต่อมาปรากฏว่าถึงแก่ชีวิตหรือบาดเจ็บทุพพลภาพจนต้องออกจากราชการ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเพิ่มขึ้น แต่รวมแล้วไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ใน (๑) หรือ (๒)

ให้ ป.ป.ส. กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงสภาพความเสียหายที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ได้รับ และลักษณะการปฏิบัติหน้าที่อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายนั้น

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่งและวรรคสองมีสิทธิได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้าง หรือมีสิทธิได้รับเงินอื่นใดที่ทางราชการจ่ายให้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดในลักษณะเดียวกันด้วย ถ้าผู้นั้นได้รับเงินทำขวัญหรือเงินอื่นใดสำหรับเหตุการณ์เดียวกันไปแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นอันหมดสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือตามระเบียบนี้

หมวด ๕
หลักฐานการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือ

ข้อ ๒๖ การขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับให้ยื่นคำขอพร้อมกับคำขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) ใบรับแจ้งความนำจับ เฉพาะกรณีการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ

(๒) สำเนาบันทึกการจับของเจ้าพนักงาน

(๓) หนังสือมอบฉันทะให้ผู้ยื่นคำขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ หรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ (ถ้ามี)

(๔) สำเนาหลักฐานการตรวจวิเคราะห์และพิสูจน์ยาเสพติดของสถานตรวจพิสูจน์ภาครัฐ หรืออุปกรณ์การผลิตของสถานตรวจพิสูจน์ภาครัฐ

(๕) สำเนาคำฟ้องพนักงานอัยการ หรือสำเนาคำพิพากษาศาลชั้นต้น หรือสำเนาคำสั่งของพนักงานอัยการที่สั่งงดการสอบสวน สั่งไม่ฟ้อง หรือสั่งยุติคดี

(๖) รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดี ที่ทำการสอบสวนขยายผล พร้อมสำเนาหมายจับผู้ต้องหาจากผลการสอบสวน

(๗) รายงานแสดงรายละเอียดการปฏิบัติงาน

(๘) ข้อตกลงในการแบ่งเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ และหรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่(ถ้ามี)

(๙) สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง (ถ้ามี)

(๑๐) สำเนารายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง (ถ้ามี)

(๑๑) หมายเลขบัญชีธนาคารพาณิชย์

กรณีที่ไม่มีหนังสือมอบฉันทะตาม (๓) ให้หัวหน้าคณะผู้จับส่งหลักฐานแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ทุกคนและวิธีขอรับเงินมาด้วย

กรณียึดได้เฉพาะยาเสพติดของกลาง ให้ส่งเอกสารหลักฐานประกอบคำขอเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) รายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี

(๒) รายงานการสืบสวน (ถ้ามี)

(๓) แบบหนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม (แบบ วยส.๖) (ถ้ามี)

(๔) รายงานเหตุการณ์กรณีปะทะต่อสู้ (ถ้ามี)

(๕) แผนปฏิบัติการ (ถ้ามี)

ข้อ ๒๗ การขอรับเงินช่วยเหลือตามข้อ ๒๕ ให้ส่งหลักฐานตามรายการต่อไปนี้

(๑) คำขอรับเงินช่วยเหลือของเจ้าพนักงาน

(๒) คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสืบสวนปราบปรามยาเสพติด หรือคำรับรองของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ไปปฏิบัติการในการจับกุม หรือสืบสวนปราบปรามยาเสพติด

(๓) ใบรับรองแพทย์ของสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง หรือใบมรณบัตรแล้วแต่กรณี

(๔) สำเนาบันทึกการจับของเจ้าพนักงาน (ถ้ามี)

(๕) สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี หรือสำเนารายงานประจำวันธุรการ หรือสำเนาประจำวันรับแจ้งเป็นหลักฐาน (ถ้ามี)

(๖) หลักฐานอื่น ๆ ตามที่อนุกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๒๘ การขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือให้เจ้าพนักงานผู้ขอยื่นคำขอ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลางให้ยื่นต่อหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม สำหรับข้าราชการตำรวจให้ยื่นต่อหัวหน้าหน่วยงานระดับผู้บังคับการขึ้นไป

(๒) ในส่วนภูมิภาคให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับข้าราชการตำรวจให้ยื่นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด

(๓) ข้าราชการทหารให้ยื่นต่อผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อได้รับคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับคำขอส่งคำขอไปยังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคแล้วแต่กรณีโดยด่วน ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำขอ

ข้อ ๒๙ การยื่นคำขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับหรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑๘ (๑) หรือ (๒) ให้ยื่นเมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเกี่ยวกับคดี แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา

การขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับหรือเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ กรณียึดได้แต่เฉพาะยาเสพติดของกลางตามข้อ ๑๘ (๓) ให้ยื่นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาหรือสั่งงดการสอบสวน สั่งไม่ฟ้อง และหากต่อมาจับกุมผู้ต้องหาได้ให้ยื่นขอรับเงินส่วนที่เหลือเต็มจำนวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการสั่งฟ้อง แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาการขอรับเงินช่วยเหลือตามข้อ ๒๕ ให้ยื่นภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่เสียชีวิตหรือได้รับอันตราย

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ หรือเงินช่วยเหลือถึงแก่กรรม หรือมีความจำเป็นอื่นใดไม่สามารถยื่นคำขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ หรือเงินช่วยเหลือได้ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกหรือผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเป็นผู้ดำเนินการแทนแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ เอกสารการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือตามระเบียบนี้ ให้ใช้ตามแบบที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

หมวด ๖
คณะอนุกรรมการ

ข้อ ๓๒ ให้ ป.ป.ส. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการและอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภาคตามที่เห็นสมควร

คณะอนุกรรมการ ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่เกินเจ็ดคนเป็นอนุกรรมการ และข้าราชการสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. จำนวนสองคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการภาค ประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาคหรือผู้แทนเป็นประธาน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่เกินห้าคน

เป็นอนุกรรมการ และข้าราชการตำรวจในสังกัดจำนวนสองคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และเป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๓๓ การประชุมของคณะอนุกรรมการต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนของอนุกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้อนุกรรมการที่มาประชุมเลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

การประชุมของคณะอนุกรรมการภาค ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ให้คณะอนุกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

(๒) กำกับ ควบคุม ดูแล และติดตามการดำเนินการของคณะอนุกรรมการภาค

(๓) พิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือ

(๔) พิจารณาวินิจฉัยกรณีมีปัญหาการปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาเพื่อปฏิบัติตามระเบียบนี้

(๖) วินิจฉัยชี้ขาดกรณีมีข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิของผู้ขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่

(๗) เรียกเจ้าพนักงานหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสารที่อยู่ในความครอบครอง

(๘) ระงับหรือเรียกคืนการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือ

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่ ป.ป.ส. มอบหมาย

ในกรณีมีเหตุสมควรเพื่อประโยชน์แก่ราชการ คณะอนุกรรมการอาจมอบอำนาจหน้าที่ตาม (๓) ถึง (๘) ให้ประธานอนุกรรมการกระทำการแทนได้ และเมื่อประธานอนุกรรมการได้กระทำการแทนดังกล่าวแล้วให้รายงานคณะอนุกรรมการทราบในโอกาสแรกของการประชุมคณะอนุกรรมการ

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน ให้ประธานอนุกรรมการมีอำนาจกระทำการตามวรรคหนึ่ง และให้รายงานคณะอนุกรรมการทราบในโอกาสแรกของการประชุมคณะอนุกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการภาค ให้คณะอนุกรรมการภาคมีอำนาจหน้าที่พิจารณาจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙ เงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับเพิ่มตามข้อ ๒๑ และเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่เพิ่มตามข้อ ๒๔ ในพื้นที่ที่รับผิดชอบโดยให้ ป.ป.ส. ประกาศกำหนดชนิดและปริมาณยาเสพติดของกลางในการพิจารณาจ่าย

ให้นำความใน (๖) ถึง (๙) ของวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับแก่คณะอนุกรรมการภาคโดยอนุโลม

มติคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการภาคให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๕ การระงับหรือเรียกคืนการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และเงินช่วยเหลือตามข้อ ๓๔ (๘) ถ้าได้ไปแล้วให้ผู้รับส่งคืนเงินที่ได้รับไปให้สำนักงาน ป.ป.ส. หรือตำรวจภูธรภาค

ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติ และหากผู้รับไม่ส่งคืนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ส. พิจารณาดำเนินการทางกฎหมายกับผู้รับนั้นโดยเร็ว

ในกรณีเหตุแห่งการระงับหรือเรียกคืนตามวรรคหนึ่ง เกิดจากผู้ยื่นคำขอหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้องได้ทำการปลอมหรือทำเอกสารอันเป็นเท็จ ให้คณะอนุกรรมการเสนอ ป.ป.ส. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๓ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๕ หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องต่อไป

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๖ การขอและการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือสำหรับคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ใช้ระเบียบนี้ ให้คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการภาคพิจารณาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

ให้คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการภาคที่แต่งตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ ยังคงปฏิบัติหน้าที่และพิจารณาต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการภาคตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ โดยคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ในยาเสพติดชนิดต่างๆ ดังนี้

(๑) เฮโรอีน	กรัมละ	๑๐๐	บาท
(๒) ฝิ่น (มอร์ฟีน)	กรัมละ	๒๐	บาท
(๓) โคคาอีน	กรัมละ	๒๐	บาท
(๔) คีตามีน	กรัมละ	๑๐	บาท
(๕) ซูโดอีเฟดรีน อีเฟดรีน	กรัมละ	๓	บาท

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ สำหรับแอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์ของแอมเฟตามีน ดังนี้

(๑) ชนิดเม็ด	จ่ายเม็ดละ	๒	บาท
(๒) ชนิดผงคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์	กรัมละ	๑๐๐	บาท

ข้อ ๓ ให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ คำนวณตามน้ำหนักยาเสพติด ดังนี้

(๑) กัญชา	กรัมละ	๐.๑๐	บาท
(๒) ยางกัญชา กัญชาน้ำ	กรัมละ	๒๐	บาท
(๓) อะซิติคแอนไฮไดรด์ อะซิติลคลอไรด์	กิโลกรัมละ	๑๐	บาท
(๔) อีเทอร์ คลอโรฟอร์ม	กิโลกรัมละ	๓	บาท
(๕) ซาฟรอล ไอโซซาฟรอล	กิโลกรัมละ	๓	บาท
(๖) ยาเสพติดอื่น (ยกเว้น พืชกระท่อม กาเฟอีน กาเฟอีนไฮเดรต และ กาเฟอีนซิเครต)	กรัมละ	๓	บาท

ข้อ ๔ การจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับตามปริมาณสารบริสุทธิ์ หรือจำนวนยาเสพติดทุกชนิดตามข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ในคดีเดียวกัน เมื่อพิจารณารวมกันแล้วให้จ่ายคดีละไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕ การจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๖ บรรดาสิทธิการขอรับเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้จ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติดตามอัตราที่กำหนดไว้ตามประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง กำหนดอัตราการจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

พลอากาศเอก ประจิน จั่นตอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ให้ใช้แบบเอกสารการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด ท้ายประกาศนี้แทน

(๑) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๑ แบบรับแจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด เพื่อใช้ในการรับแจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด ตามระเบียบข้อ ๒๖(๑)

(๒) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๒ แบบขอรับเงินและมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด เพื่อใช้ในการขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด ตามระเบียบข้อ ๒๖(๓)

(๓) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๓ แบบขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด เพื่อใช้ในการขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด ตามระเบียบข้อ ๒๖

(๔) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๔ แบบขอรับเงินช่วยเหลือเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด เพื่อใช้ในการขอรับเงินช่วยเหลือตามระเบียบข้อ ๒๕ และข้อ ๒๗

(๕) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๕ แบบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง เพื่อใช้ในการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง ตามระเบียบข้อ ๒๓

(๖) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๖ แบบรายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง เพื่อใช้ในการรายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง ตามระเบียบข้อ ๒๓

(๗) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๗ แบบหนังสือมอบฉันทะเรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด เพื่อใช้ในการมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด ตามระเบียบข้อ๒๖(๓)

(๘) แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๘ หนังสือข้อตกลงในการแบ่งสัดส่วนเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดของชุดจับกุมและพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ทำการสอบสวนขยายผล เพื่อใช้ในการรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดตามระเบียบข้อ ๒๖(๘)

ข้อ ๓ ให้แบบเอกสารการขอรับเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบเอกสารการขอรับเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๙ ยังคงใช้ได้ต่อไปสำหรับคำขอรับเงินสินบนและเงินรางวัลคดียาเสพติดที่มีการจับกุมหรือยึดยาเสพติดก่อนวันที่ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับแก่คดีที่จับกุมหรือยึดยาเสพติดตั้งแต่วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

นายศิรินทร์ยา สิทธิชัย

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ป.ป.ส. ๖-๒๑

แบบรับแจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง ..... สังกัด.....
เป็นผู้มีอำนาจรับแจ้งความตามระเบียบฯ ได้รับแจ้งความจากผู้แจ้งความนำจับ ในกรณีดังนี้

☐ กรณีประสงค์จะเปิดเผยตัว

ข้าพเจ้า..... อายุ ..... ปี
อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... หมู่ที่ ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
ดังมีรายละเอียดการแจ้งความนำจับ ดังต่อไปนี้ .....
.....
.....
.....

ซึ่งข้าพเจ้าได้รับแบบรับแจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติดมีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวน ๑ ฉบับ ไว้แล้ว

☐ กรณีไม่ประสงค์จะเปิดเผยตัว ซึ่งผู้รับแจ้งความนำจับได้ทำหลักฐานข้อมูลส่วนบุคคลของผู้แจ้งความนำจับ และจัดเก็บไว้ที่ (สถานีตำรวจนครบาล/สถานีตำรวจภูธร/กองกำกับการ) เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการแจ้งความนำจับดังกล่าวแล้ว ดังมีรายละเอียดการแจ้งความนำจับ ดังต่อไปนี้ .....
.....
.....
.....
.....

....

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์หัวแม่มือ (ซ้ายหรือขวา) ลายมือชื่อ
ผู้แจ้งความนำจับ เจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความ
(ระดับชั้นสัญญาบัตร)

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง ..... ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้รับแจ้งความนำจับขอรับรองว่า ผู้ขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับเป็นผู้แจ้งความนำจับในคดีดังกล่าวจริงและเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ

.....
ผู้บังคับบัญชา

.....

หมายเหตุ - ผู้แจ้งความนำจับ หมายถึง สายลับหรือประชาชนผู้แจ้งเบาะแส
- เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่สืบสวนจับกุมผู้กระทำผิด ไม่มีสิทธิได้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ
- กรณีปกติ ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นของผู้รับแจ้งความนำจับขึ้นไปหนึ่งระดับชั้น
- กรณีเร่งด่วน ตามข้อ ๑๓ วรรค ๓ ผู้บังคับบัญชาที่รับรอง ได้แก่
  - กรณีข้าราชการตำรวจ ผู้กำกับการขึ้นไป
  - กรณีข้าราชการทหาร รองผู้บังคับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป
  - กรณีข้าราชการพลเรือน ระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป

ป.ป.ส. ๖-๒๒

แบบขอรับเงินและมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับในการปฏิบัติงานยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส. / ประธานคณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดภาค

ตามที่ข้าพเจ้า ..... ได้แจ้งความนำจับไว้ต่อ ..... ตำแหน่ง ..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... และเจ้าพนักงานได้จับ/ยึดตามที่แจ้งความนำจับไว้แล้ว แต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับตามระเบียบ และขอรับรองว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้แจ้งความนำจับซึ่งนำไปสู่การจับ/ยึดคดีนี้จริง และขอมอบฉันทะให้ ..... ตำแหน่ง ..... สังกัด..... (หัวหน้าชุดจับกุม/ผู้ร่วมจับกุม) เป็นผู้รับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ ข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินเต็มจำนวน ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. .... จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเบิกจ่ายเงินให้แก่ข้าพเจ้าด้วย

ลงชื่อ ..... ผู้มอบฉันทะ
ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบฉันทะ
ลงชื่อ ..... พยาน
ลงชื่อ ..... พยาน

คำรับรองของเจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความ

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง ..... สังกัด ..... ขอรับรองว่า ผู้ขอรับเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับเป็นผู้แจ้งความนำจับในคดีดังกล่าวจริง

.....
เจ้าพนักงานผู้รับแจ้งความนำจับ

ป.ป.ส. ๖-๒๓

แบบขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

ส่วนราชการ .....
ที่ ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....
เรื่อง ขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส. / ประธานคณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดภาค

ด้วยข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง ..... สังกัด ..... เป็นหัวหน้าชุดจับกุม/ผู้ร่วมจับกุม ตามรายนามข้างท้ายนี้มีความประสงค์ขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดจากการจับและหรือยึดยาเสพติด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย ..... เชื้อชาติ ..... สัญชาติ.....
ที่อยู่ .....
๒. ชนิดและน้ำหนักของกลางยาเสพติด .....
๓. ข้อหา .....
๔. ที่เกิดเหตุ .....
๕. วัน เดือน ปี ที่จับกุม ..... เลขคดีอาญาที่ .....
๖. นำส่งพนักงานสอบสวน.....ดำเนินคดี เมื่อวันที่ ..... เดือน.....พ.ศ. .....
๗. คดีหมายเลขดำที่...../..... คดีหมายเลขแดงที่...../.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดให้กับข้าพเจ้า ผู้ร่วมจับกุมหรือยึดยาเสพติด และเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการจนนำไปสู่การจับกุมหรือยึดยาเสพติด และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ทำการสอบสวนขยายผล โดยข้าพเจ้าขอรับรองว่าคดีนี้ยังไม่มีการขอรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ตามระเบียบนี้มาก่อน

ลงชื่อ.....หัวหน้าผู้จับกุม
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้จับกุม
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้จับกุม
(.....)

ลงชื่อ.....ผู้จับกุม
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้จับกุม
(.....)
ลงชื่อ.....ผู้จับกุม
(.....)

คำรับรองของพนักงานสอบสวน

ข้าพเจ้า..... เป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่ยื่นคำขอรับเงิน ขอรับรองว่า

☐ มีการสอบสวนขยายผลตามหมายจับของศาล.....เลขที่.....ลงวันที่.....

☐ ไม่มีการสอบสวนขยายผล

(ลงชื่อ) .....
(พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดี)
ตำแหน่ง .....

ป.ป.ส. ๖-๒๔

แบบคำขอรับเงินช่วยเหลือเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่
ในการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด

ส่วนราชการ .....
ที่ ..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอรับเงินช่วยเหลือกรณีบาดเจ็บหรือเสียชีวิต

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส.

ด้วยข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง .....
สังกัด..... อายุ.....ปี ได้รับบาดเจ็บ (หรือผู้บังคับบัญชาของ.....ผู้เสียชีวิต)
ขณะสืบสวนจับกุมผู้กระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. วัน/เดือน/ปี เวลา สถานที่เกิดเหตุ

.....
.....

๒. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติการ

๒.๑ ..... ตำแหน่ง .....
๒.๒ ..... ตำแหน่ง .....
๒.๓ ..... ตำแหน่ง .....
๒.๔ ..... ตำแหน่ง .....

๓. ชนิดและน้ำหนักของยาเสพติดที่จับกุม.....

๔. ชื่อผู้ต้องหา..... ที่อยู่ .....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติการสืบสวนจับกุมที่เป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ/เสียชีวิต

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดา มารดา คู่สมรส และบุตร (เฉพาะกรณีเสียชีวิต)

๖.๑ บิดาชื่อ..... อายุ.....ปี อาชีพ.....
ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่.....
๖.๒ มารดาชื่อ..... อายุ.....ปี อาชีพ.....
ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่.....
๖.๓ คู่สมรสชื่อ..... อายุ.....ปี อาชีพ.....
ที่อยู่..... ปัจจุบันมีชีวิตอยู่หรือไม่.....

๖.๔ มีบุตรจำนวน.....คน คือ

๖.๔.๑ ชื่อ..... อายุ.....ปี

ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ).....

๖.๔.๒ ชื่อ..... อายุ.....ปี

ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ).....

๖.๔.๓ ชื่อ..... อายุ.....ปี

ปัจจุบัน (ทำงานที่/กำลังศึกษาระดับ).....

๗. ข้าพเจ้าขอยืนยันว่าไม่เคยขอรับเงินหรือได้รับเงินทำขวัญตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทำขวัญข้าราชการและลูกจ้างมาก่อนแต่อย่างใด และขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอรับเงินช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า/ทายาทของผู้เสียชีวิต

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

คำรับรอง

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง ..... ขอรับรองว่า..... ซึ่งยื่นคำขอเงินช่วยเหลือ เป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามาเป็นเวลา.....ปี ได้รับบาดเจ็บ (หรือเสียชีวิต) ขณะปฏิบัติหน้าที่ในการสืบสวนหรือจับกุมการกระทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

.....

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกอง ผู้กำกับการ ผู้บังคับการ ผู้บังคับการกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ป.ป.ส. ๖-๒๕

คำสั่ง.....
ที่...../.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง

ตามที่.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....กับพวก ได้จับกุมตัว.....พร้อมด้วยของกลาง (ระบุประเภท).....ข้อกล่าวหา..... เหตุเกิดที่.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ฉะนั้น เพื่อทราบน้ำหนักยาเสพติดของกลางที่จับได้ไม่รวมภาชนะบรรจุ จึงอาศัยอำนาจตามความในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับ เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ และเงินช่วยเหลือในการปฏิบัติงานยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๑ แต่งตั้งผู้มีรายชื่อและตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง คือ

ชื่อ	ตำแหน่ง
๑.	.....
๒.	.....
๓.	.....
๔.	.....
๕.	.....

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และให้รายงานผลการดำเนินงานภายในวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ - ในส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้กำกับการตำรวจเป็นผู้ลงชื่อในคำสั่งแต่งตั้ง
- ในส่วนกลาง อธิบดีกรมเจ้าสังกัดหรือผู้บังคับการตำรวจเป็นผู้ลงชื่อในคำสั่งแต่งตั้ง
- ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคให้มีผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นกรรมการด้วย

ป.ป.ส. ๖-๒๖

รายงานผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน .....

ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง..... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... นั้น ข้าพเจ้า..... พร้อมด้วยกรรมการผู้มีนามข้างท้ายนี้ได้ร่วมกันตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง แล้วปรากฏผลการตรวจสอบชั่งน้ำหนักยาเสพติดของกลาง

๑. ลักษณะของยาเสพติด (ระบุประเภท ผง ก้อน เม็ดสี) .....

๒. จำนวนยาเสพติด (ระบุปริมาณ จำนวน น้ำหนัก) .....

จึงได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ
(.....)
ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)
ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)
ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)
ลงชื่อ.....กรรมการ
(.....)

ป.ป.ส. ๖-๒๗

หนังสือมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส. / ประธานคณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดภาค

ข้าพเจ้าผู้มีนามและสังกัดปรากฏตามท้ายหนังสือมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด จำนวน ..... ราย เป็นเจ้าพนักงานผู้ร่วมทำการจับ/ยึด..... เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ขอมอบฉันทะให้ ..... ตำแหน่ง ..... หัวหน้าชุดจับกุม/ผู้ร่วมจับกุมคดีนี้ เป็นผู้รับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แทนข้าพเจ้าตามรายชื่อข้างท้ายนี้ และได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญ

ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....ผู้มอบฉันทะ (.....)
ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวนผู้มอบฉันทะ (เฉพาะกรณีมีการสอบสวนขยายผลจนศาลออกหมายจับ)

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง ..... สังกัด..... ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดแทนผู้มอบฉันทะตามรายชื่อในหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ ข้าพเจ้ามีความผูกพันที่จะนำเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ดังกล่าวนี้ ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
ลงชื่อ.....พยาน
ลงชื่อ.....พยาน

.....

หมายเหตุ หากไม่ประสงค์จะมอบฉันทะให้หัวหน้าชุดจับกุม/ผู้ร่วมจับกุมเป็นผู้รับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แทน ให้ใช้แบบ ป.ป.ส. ๖-๒๘ สำหรับกรณีการขอแบ่งสัดส่วนรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติด

ป.ป.ส. ๖-๒๘

หนังสือข้อตกลงในการแบ่งสัดส่วนเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดของชุดจับกุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรียน เลขาธิการ ป.ป.ส. / ประธานคณะอนุกรรมการเงินค่าตอบแทนผู้แจ้งความนำจับและเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานยาเสพติดภาค

ตามที่ข้าพเจ้า.....(หัวหน้าชุดจับกุม/ผู้ร่วมจับกุม).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....ได้จับกุม.....(ชื่อผู้ต้องหา).....พร้อมของกลาง.....โดยกล่าวหาว่า..... เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... นั้น

คดีนี้มีผู้สืบสวนจับกุม รวมถึงผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการ.....คน และมีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ทำการสอบสวนขยายผลจนศาลออกหมายจับ เสมือนผู้ร่วมจับกุมหนึ่งคน โดยทุกคนมิได้มอบฉันทะให้ผู้ใดรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ในคดีและตามระเบียบนี้มาก่อน และได้ตกลงร่วมกันให้เงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ทั้งหมดมีจำนวนเต็ม เป็น.....ส่วน การแบ่งเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่เป็นไปตามรายชื่อและสัดส่วนข้างท้าย โดยวิธีโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก ดังนี้

๑. .....(ชื่อ)..... ได้รับ.....ส่วน.....(ลายมือชื่อ)..... บัญชีเลขที่.....
๒. ..... ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๓. ..... ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๔. ..... ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....
๕. ..... ได้รับ.....ส่วน..... บัญชีเลขที่.....

ลงชื่อ.....หัวหน้าชุดจับกุม

(.....)

คำรับรอง

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....ขอรับรองว่าบุคคลผู้มีรายชื่อข้างต้นเป็นผู้สืบสวนจับกุม มีส่วนร่วมในการดำเนินการและเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีที่ทำการสอบสวนขยายผลจนศาลออกหมายจับและยินยอมรับเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ดังข้อความที่ปรากฏทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้รับรอง

(.....)

.....

หมายเหตุ - ให้จ่ายเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่แก่พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีโดยให้นับเป็นเจ้าพนักงานชุดจับกุหนึ่งคน ไม่ว่าจะมีพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบคดีกี่คนก็ตาม

- ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาระดับผู้กำกับการ ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- ให้กำหนดส่วนในการแบ่งเงินค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่เป็นจำนวนเต็ม เช่น ๑๐๐ ส่วน ๒๐๐ ส่วน ๑,๐๐๐ ส่วน เป็นต้น และสัดส่วนที่จัดสรร รวมแล้วไม่เกินส่วนจำนวนเต็มที่กำหนด

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยที่ปรากฏว่า ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น อันเป็นมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการวางแนวทางการปฏิบัติตนขั้นต้นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมิให้เข้าไปช่วยเหลือหรือรับความช่วยเหลือหรือคบค้าสมาคมกับบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันจะเป็นวิธีการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“เกี่ยวข้องกับยาเสพติด” หมายความว่า พฤติการณ์ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใดๆ แล้วมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดอันเป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๘ ง ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๒ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

“ป.ป.ส.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

[๒]“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

หมวด ๑
การป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐรณรงค์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตลอดถึงโทษอาญาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๖ ให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. ดำเนินการจัดให้มีระบบการข่าวและศูนย์รับแจ้งข่าวเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส.

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารที่เป็นการชมเชยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและมีผลงานดีเด่น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อมวลชนหรือประชาชนสอดส่องหรือแจ้งการกระทำเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) จัดให้มีสถานที่หรือศูนย์รับแจ้งข้อมูลหรือข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเพียงพอ

(๔) ช่วยเหลือและสนับสนุนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในการดำเนินการตามข้อ ๕ และข้อ ๖

---

[๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๒/๒๕๕๗ ข้อ ๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด ๒
คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

[๓] **ข้อ ๘** (ยกเลิก)

[๔] **ข้อ ๙** ให้คณะกรรมการประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ จเรตำรวจแห่งชาติ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ผู้บัญชาการทหารสูงสุด เจ้ากรมพระธรรมนูญ ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นกรรมการและเลขานุการและให้แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจำนวนสองคนเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

[๕] **ข้อ ๑๑** ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปล่อยปละละเลยหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๒) ตรวจสอบ กลั่นกรอง และแสวงหาข้อเท็จจริงเบื้องต้น เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๓) พิจารณากรณีที่มีการกล่าวหาร้องเรียน หรือข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้รับจากแหล่งข่าวเพื่อวินิจฉัยเบื้องต้นซึ่งพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๔) เชิญผู้แทนหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานเอกชนมาชี้แจง ส่งข้อมูลหรือเอกสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา และอาจร้องขอให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ

(๕) ส่งข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการจับกุมตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ตลอดจนติดตามการดำเนินการดังกล่าว

(๖) ติดตาม กวดขัน และสอดส่องดูแล การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๗) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานได้ตามความเหมาะสม

---

[๓] ข้อ ๘ ยกเลิกโดย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๒/๒๕๕๗ ข้อ ๒

[๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๒/๒๕๕๗ ข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

[๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๒/๒๕๕๗ ข้อ ๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด ๓
การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

[๖] **ข้อ ๑๒** เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๓) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๔) คบค้าสมาคมเป็นอาจิณกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๕) เป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานะการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือในข้อหามีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๓) หรือ (๔) อันเป็นการกระทำตามหน้าที่ในกฎหมายหรือตามธรรมจรรยา หรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๕) ทั้งนี้กับบุคคลซึ่งเป็นสามีหรือภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาร้องเรียนหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนหรือพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอที่จะเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามข้อ ๑๕ ได้หรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยในเบื้องต้นแล้วว่าเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนหรือพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอ ก็ให้แจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้วินิจฉัยนั้น เพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๔ ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับสอดส่องดูแลหรือป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

---

[๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๘ ตอนพิเศษ ๘๘ ง ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการกล่าวหาร้องเรียนหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเมื่อได้รับแจ้งตามข้อ ๑๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทันที

ในกรณีที่มีการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นก่อนการดำเนินการทางวินัย เพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่ ให้ผู้สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นนั้นขอข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใดๆ จากคณะกรรมการนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องหรือสั่งให้ดำเนินการทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้คณะกรรมการนั้นทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง เพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตามต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษทางวินัยได้ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาใช้มาตรการทางบริหารดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ อันได้แก่

(๑) มีคำสั่งย้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นออกนอกเขตพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน โดยอาจมีคำสั่งให้รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาตามระยะเวลาที่กำหนดด้วยก็ได้ หรือ

(๒) นำพฤติการณ์นั้นมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ยศหรือระดับ รวมตลอดถึงการพิจารณาความดีความชอบประจำปี และการจ่ายเงินโบนัสหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

หมวด ๔
การรายงานและการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

[๗] **ข้อ ๑๙** เมื่อมีการจับกุมเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามวันนับแต่วันจับกุมตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๑ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สรุปข้อเท็จจริงและแจ้งต่อ ป.ป.ส. และแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกจับกุมนั้น

---

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔ ข้อ ๔

ข้อ ๒๐ เมื่อมีการจับกุมบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหา ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด

(๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาและความผิดดังกล่าวนั้นเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาตาม (๑) หรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตาม (๒)

ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาจับกุม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดพิจารณาเห็นว่าควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้แจ้งพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวผู้ต้องหาและของกลาง (ถ้ามี) ไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเพื่อดำเนินคดี

ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเห็นว่าเป็นคดีสำคัญหรืออาจเกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะส่งนายตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไปไปตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบสวนคดีนั้นก็ได้

ในกรณีตามวรรคสาม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดจะให้พนักงานสอบสวนกองบังคับการสอบสวน ดำเนินคดีดังกล่าวฝ่ายเดียวหรือร่วมสอบสวนด้วยก็ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๑ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ให้ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดแจ้งผลการสอบสวนไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อจะได้สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต่อไป

ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการทางวินัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดนั้น

[๘] **ข้อ ๒๒** เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้กระทำความผิดและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานอัยการแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๕ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อที่จะรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นผู้ต้องหาตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หรือเมื่อผู้ต้องหานั้นต้องขังตามหมายศาลและยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาล ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาคำร้องดังกล่าว

---

[๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๕

ด้วยความรอบคอบ โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ต้องหาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเห็นว่าไม่ควรให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาสั่งไม่อนุญาตหรือคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวต่อศาลแล้วแต่กรณี โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวไว้ด้วย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นจำเลยตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานอัยการพิจารณาคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้นตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้รับแจ้งหรือทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนอกราชอาณาจักร ให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วเพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามผลการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง และเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นประการใดให้รายงาน ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นและสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

[๑] พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป [๒]

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

---

[๑] ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๓๗ ก ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๔๓

[๒] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง [๓]

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิด” หมายความว่า เงิน หรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว ซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใดๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่นหรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม[๔] รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

---

[๓] ดูกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

[๔] เปลี่ยนแปลงเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยมาตรา ๑๑๓ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘๗

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม

(๔) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ

(๕) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใดๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(๖) ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาท้องถิ่นอื่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒ การกำหนดโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้กำหนดโทษจำคุกอย่างสูงที่สุดได้ไม่เกินห้าสิบปี

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ การจับกุมหรือการแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือตามมาตรา ๘ ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการก่อน และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รายงานให้เลขาธิการทราบทันที

การขออนุมัติ การอนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง [๕]

หมวด ๒
คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

[๖] **มาตรา ๑๕** ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งนอกจากประธานกรรมการไม่อาจมาประชุมได้ อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือเทียบเท่าหรือผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

---

[๕] ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

[๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๓

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด และการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๒๔ และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขาธิการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (๒) หรือดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (๔) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงสองในสามของกรรมการที่มาประชุมกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

[๗] **มาตรา ๑๙** ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อนแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแล้วพบว่าการดำเนินการตรวจสอบต่อไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบพร้อมกับความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่คณะกรรมการอาจสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สิน หากคณะกรรมการเห็นสมควรจะสั่งให้คืนทรัพย์สินที่มีการยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบให้แก่เจ้าของทรัพย์สินก็ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน การยุติการตรวจสอบทรัพย์สินหรือการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

---

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๖/๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สินนั้นมาโดยเสน่หา หรือรู้อยู่ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้ด้วย

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง [๘]

มาตรา ๒๒ ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีที่ต้องหานั้น

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๖(๓) ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกันหรือมีประกันหรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้ ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่าการยึดหรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรืออายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง [๙]

---

[๘] ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

[๙] ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

เพื่อประโยชน์ตามมาตรานี้ คำว่า “ทรัพย์สิน” ให้หมายความรวมถึง

(๑) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว

(๒) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(๓) ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับ ขาย จำหน่าย โอนหรือยักย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และภายหลังนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง [๑๐]

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่าทรัพย์สินที่นำไปใช้ตามวรรคสองมิใช่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด โดยใช้จากเงินกองทุนให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาและตรวจสอบทรัพย์สิน ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการและเลขาธิการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

---

[๑๐] ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ รวมถึงการตรวจสอบจากธนาคาร ตลาดหลักทรัพย์และสถาบันการเงินด้วย

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใดที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซุกซ่อนอยู่ เพื่อทำการตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ดำเนินการในทันทีทรัพย์สินนั้นจะถูกยักย้ายก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลากลางคืน

ในกรณีตาม (๓) ประธานกรรมการ หรือเลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายตามวรรคสอง ต้องแสดงเอกสารมอบหมายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

มาตรา ๒๖ การยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒ ซึ่งกระทำโดยชอบด้วยกฎหมาย หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ใด ผู้กระทำไม่ต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นส่วนตัว

[๑๑] **มาตรา ๒๗** เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้อง และทรัพย์สินที่คณะกรรมการมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดตามมาตรา ๒๒ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น โดยจะยื่นคำร้องไปพร้อมกับคำฟ้องหรือในเวลาใดๆ ก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุอันสมควรแสดงได้ว่าไม่สามารถยื่นคำร้องก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา จะยื่นคำร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาก็ได้ เว้นแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

ในกรณีที่พบว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้นอีก ให้ยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา เว้นแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง

[๑๒] **มาตรา ๒๘** เมื่อศาลสั่งรับคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๒๗ แล้ว ให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนคดีถึงที่สุด ในกรณีที่มีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบเพื่อใช้สิทธิดังกล่าวด้วย โดยแจ้งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏหลักฐานในสำนวนการสอบสวน

ค่าใช้จ่ายในการประกาศและในการแจ้ง ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

---

[๑๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

มาตรา ๒๙ บรรดาทรัพย์สินซึ่งพนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งนั้น ให้ศาลไต่สวน หากคดีมีมูลว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินนั้น เว้นแต่บุคคลซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ยื่นคำร้องขอคืนก่อนคดีถึงที่สุดและแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ได้เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์และได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ถ้าปรากฏหลักฐานว่าจำเลยหรือผู้ถูกตรวจสอบเป็นผู้เกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาเงินหรือทรัพย์สินที่ผู้นั้นมีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะ หรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริตเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

[๑๓] **มาตรา ๓๐** บรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ เครื่องจักรกล หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ริบเสียทั้งสิ้นไม่ว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ก็ตาม

ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เพื่อขอให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง และเมื่อศาลสั่งรับคำร้องแล้วให้ศาลสั่งให้ประกาศในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นสองวันติดต่อกัน เพื่อให้บุคคลซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอเข้ามาในคดีก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ไม่ว่าในคดีดังกล่าวจะปรากฏตัวบุคคลซึ่งอาจเชื่อได้ว่าเป็นเจ้าของหรือไม่ก็ตาม

ค่าใช้จ่ายในการประกาศ ให้จ่ายจากเงินของกองทุน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดอ้างตัวเป็นเจ้าของก่อนศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือในกรณีที่ปรากฏเจ้าของแต่เจ้าของไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าตนไม่มีโอกาสทราบ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิดและจะมีการนำทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ในการกระทำความผิด หรือได้ใช้เป็นอุปกรณ์ให้ได้รับผลในการกระทำความผิด หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวได้เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เริ่มประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันตามวรรคสอง และในกรณีนี้มิให้นำมาตรา ๓๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ

มาตรา ๓๑ ทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใด ให้การยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น รวมทั้งทรัพย์สินของผู้อื่นที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสิ้นสุดลง ส่วนทรัพย์สินที่

---

[๑๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ไม่ปรากฏตัวเจ้าของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น ถ้าไม่มีผู้ใดมาขอรับคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง ให้ตกเป็นของกองทุน

ในกรณีที่ไม่อาจดำเนินคดีได้ภายในสองปีนับแต่วันที่การกระทำความผิดเกิดและไม่อาจจับตัวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ให้ทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้เนื่องจากการกระทำความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นตกเป็นของกองทุน แต่ถ้าไม่อาจดำเนินคดีต่อไปได้เพราะเหตุที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายใดถึงแก่ความตาย ให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนเว้นแต่ภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นถึงแก่ความตาย และทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นสามารถพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้นได้ทรัพย์สินดังกล่าวมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดี หรือในทางกุศลสาธารณ ก็ให้คืนทรัพย์สินนั้นให้แก่ทายาทของผู้ต้องหาหรือจำเลยรายนั้น

มาตรา ๓๓ การขอรับทรัพย์สินคืนให้ยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการ

การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง [๑๔]

หมวด ๓
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานเพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

มาตรา ๓๕ กองทุนตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒

(๒) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้

(๓) ทรัพย์สินที่ได้รับจากรัฐบาล

(๔) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๓๖ กองทุนตามมาตรา ๓๕ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๓๗ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๓๘ การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการและการจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

---

[๑๔] ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๙ ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นว่าเงินกองทุนมีมากพอสมควร ซึ่งเมื่อนำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนแล้วยังคงมีเงินเหลืออยู่อีกเป็นจำนวนมาก คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ส่งเงินกองทุนจำนวนใดจำนวนหนึ่งเข้าคลังเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๒๕(๒) หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๒๕(๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดรู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใดๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดยักย้าย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ หรือรับไว้โดยมิชอบด้วยประการใดซึ่งทรัพย์สินที่มีคำสั่งยึดหรืออายัดหรือที่ตนรู้ว่าจะถูกยึดหรืออายัดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้การปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรการต่างๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการปราบปรามผู้กระทำผิดตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นโดยเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

กำหนดชื่อยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๙[๑]

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “ยาเสพติด” ในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีดังต่อไปนี้

(๑) กัญชา (Cannabis)

(๒) คีตามีน (Ketamine)

(๓) โคคาอีน (Cocaine)

(๔) ซาฟรอล (Safrole)

(๕) ซูโดอีเฟดรีน (Pseudoephedrine)

(๖) เดกซ์โตรไลเซอร์ไยด์ ((+)-Lysergide) หรือแอลเอสดี (LSD) หรือแอลเอสดี-๒๕ (LSD 25)

(๗) เดกซ์แอมเฟตามีน (Dexamphetamine)

(๘) ไดเมทอกซีโบรโมแอมเฟตามีน (Dimethoxybromoamphetamine, DOB)

(๙) ไดเมทอกซีแอมเฟตามีน (Dimethoxyamphetamine, DMA)

(๑๐) ๒,๕-ไดเมทอกซี-๔-เอทิลแอมเฟตามีน (2,5-Dimethoxy-4ethytamphetamine, DOET)

(๑๑) ไดเมทิลแอมเฟตามีน (Dimethylamphetamine)

(๑๒) ไตรเมทอกซีแอมเฟตามีน (Trimethoxyamphetamine, TMA)

(๑๓) ไนตราซีแพม (Nitrazepam)

(๑๔) ไนเมตาซีแพม (Nimetazepam)

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

(๑๕) ฝิ่น

(๑๖) พาราเมทอกซีแอมเฟตามีน (Paramethoxyamphetamine, PMA)

(๑๗) พืชฝิ่น

(๑๘) ฟีนาซีแพม (Phenazepam)

(๑๙) เฟนเตอมีน (Phentermine)

(๒๐) เฟนนิลโพรพาโนลามีน (Phenylpropanolamine)

(๒๑) มอร์ฟีน (Morphine)

(๒๒) มิดาโซแลม (Midazolam)

(๒๓) เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine)

(๒๔) เมทิลีนไดออกซีไพโรวาเลโรน (Methylenedioxypyrovalerone, MDPV)

(๒๕) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (Methylenedioxyamphetamine, MDA)

(๒๖) ๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน (3,4-methylenedioxymeth amphetamine, MDMA)

(๒๗) เมทิโลน (Methylone)

(๒๘) ๕-เมทอกซี-๓,๔ เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (5-methoxy-3,4-methylenedoxy amphetamine, MMDA)

(๒๙) เมฟีโดรน (Mephedrone)

(๓๐) อาเซติค แอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride)

(๓๑) อาเซติล คลอไรด์ (Acetyl Chloride)

(๓๒) อีเฟดรีน (Ephedrine)

(๓๓) เอทิลิดีน ไดอาเซเตต (Ethylidine Diacetate)

(๓๔) แอมเฟตามีน (Amphetamine)

(๓๕) ไอโซซาฟรอล (Isosafrole)

(๓๖) เฮโรอีน (Heroin)

ข้อ ๓ ยาเสพติดตามข้อ ๒ ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับยาเสพติดดังกล่าว

ข้อ ๔ ยาเสพติดตามข้อ ๒ ยกเว้น (๑) (๔) (๑๗) (๓๐) (๓๑) (๓๓) และ (๓๕) ให้รวมถึง

(๑) ไอโซเมอร์ใด ๆ ของยาเสพติดดังกล่าว ยกเว้นไอโซเมอร์อื่นของยาเสพติดที่ได้ระบุตัวไอโซเมอร์นั้น ๆ เป็นยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทไว้แล้วโดยเฉพาะ

(๒) เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดดังกล่าว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การขออนุมัติจับกุมผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้เป็นหัวหน้าในการสืบสวนซึ่งมียศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่านายร้อยตำรวจตรี หรือเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป หรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน ยื่นคำขออนุมัติจับกุมต่อเลขาธิการ

คำขอตามวรรคหนึ่งต้องระบุชื่อผู้กระทำผิดซึ่งประสงค์จะขอจับกุมรวมทั้งระบุข้อหาให้ชัดแจ้ง และให้ยื่นคำขอพร้อมกับเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) บันทึกแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติการณ์แห่งความผิดและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) รายงานการสืบสวนเกี่ยวกับพฤติการณ์และสถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดที่ขออนุมัติจับกุมนั้น เช่น ประวัติบุคคลหรือประวัติอาชญากร

(๓) พยานหลักฐานอื่นที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้นั้นได้กระทำความผิดในข้อหาที่ขออนุมัติจับกุม

ข้อ ๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ เป็นผู้ต้องหาซึ่งถูกจับกุมในความผิดอื่น ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนดำเนินคดีในความผิดอื่นนั้น รายงานหัวหน้าพนักงานสอบสวน และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนยื่นคำขออนุมัติแจ้งข้อหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ แก่ผู้นั้นต่อเลขาธิการโดยเร็ว

ให้นำความในวรรคสองของข้อ ๑ มาใช้บังคับแก่การยื่นคำขออนุมัติแจ้งข้อหาตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ข้อ ๓ ในการพิจารณาคำขอ เลขาธิการอาจเรียกให้พนักงานฝ่ายปกครอง ตำรวจผู้ทำการสืบสวน พนักงานสอบสวน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการพิจารณาคำขออนุมัติตามข้อ ๑ หรือข้อ ๒ ให้แล้วเสร็จภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะขยายเวลาออกไปอีกได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินห้าวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

เมื่อเลขาธิการได้มีคำสั่งประการใดแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขออนุมัติทราบโดยไม่ชักช้า หรือจะให้ผู้ขออนุมัติลงลายมือชื่อรับทราบในคำสั่งนั้นก็ได้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ได้รับอนุมัติจากเลขาธิการ ให้ผู้ขอรับอนุมัติรีบดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้วรายงานให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัตินั้น

ในกรณีไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งอนุมัติก็ให้รายงานเลขาธิการทราบโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่ครบกำหนดดังกล่าว

ข้อ ๖ ในการรายงานตามข้อ ๕ ให้รายงานด้วยว่ามีหรือได้รับข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้กระทำผิดตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๘ ที่ถูกจับกุมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดของบุคคลดังกล่าวด้วยหรือไม่อย่างใด

การรายงานข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ทุกขณะที่ได้รับข้อมูลหรือหลักฐาน

ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการออกหมายจับ ให้ผู้ขออนุมัติส่งสำเนาหมายจับให้เลขาธิการทราบโดยเร็ว

ข้อ ๘ คำขออนุมัติ หนังสือแจ้งคำสั่งอนุมัติ และรายงานต่าง ๆ ตามกฎกระทรวงนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎกระทรวงนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายจะต้องดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

ข้อ ๒ เมื่อได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบดังนี้

(๑) รวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ทราบถึงทรัพย์สินที่ได้มาหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จากข้อมูลเอกสาร หรือหลักฐานที่ได้รับจากการรายงานการจับกุมตามมาตรา ๑๔ รายงานที่ได้รับตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๒๗[๒] และจากรายงานที่ได้รับจากการสืบสวนในทางอื่น

(๒) ในการตรวจสอบทรัพย์สินตามที่รวบรวมได้ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นให้ปรากฏว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของผู้ใด ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินได้ทรัพย์สินนั้นมาโดยวิธีใดเมื่อใดมีหลักฐานการได้มาอย่างใด และมีราคาโดยประมาณเท่าใด

(๓) จัดทำรายละเอียดแสดงรายการทรัพย์สินที่ตรวจสอบรวมทั้งรายละเอียดที่ได้จากการตรวจสอบลงไว้ในสารบบคดีบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตรวจสอบตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินหรือมีเหตุอันสมควรที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินที่ต้องตรวจสอบ อาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายอาจร้องขอให้คณะกรรมการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๒ สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนได้ หรืออาจร้องขอให้มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๒๕ แทนคณะกรรมการได้

ข้อ ๔ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและรายละเอียดต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่การรวบรวมข้อมูลเอกสาร และพยานหลักฐานในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน

---

๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

๒ ถูกยกเลิกโดย ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

(๑) ในกรณีที่เป็นการตรวจสอบอสังหาริมทรัพย์ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือไปยังเจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้ดำเนินการตรวจสอบให้ก็ได้

(๒) ในกรณีที่เป็นการตรวจสอบสังหาริมทรัพย์

(ก) สำหรับสังหาริมทรัพย์ที่ต้องมีทะเบียนตามกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือไปยังนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจดทะเบียนสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้ดำเนินการตรวจสอบให้ก็ได้

(ข) สำหรับสังหาริมทรัพย์อื่น หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าบุคคลใดมีข้อมูล เอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวกับสังหาริมทรัพย์ของผู้ต้องหาที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้บุคคลดังกล่าวมาให้ถ้อยคำ หรือให้แจ้งข้อมูล หรือให้ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานนั้นก็ได้

(๓) การตรวจสอบการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน ให้ตรวจสอบจากการจดทะเบียนที่ได้กระทำภายในระยะเวลาสิบปีก่อนวันที่ผู้ต้องหานั้นถูกจับกุมหรือได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา และที่ได้กระทำภายหลังวันดังกล่าวด้วย

(๔) การตรวจสอบทรัพย์สินประเภทเงินฝากธนาคารหรือเงินฝากในสถาบันการเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอความร่วมมือจากสำนักงานใหญ่ของธนาคารหรือสถาบันการเงินนั้น เพื่อขอเอกสารหลักฐานเงินฝากในชื่อของผู้ถูกตรวจสอบที่มีหรือที่เคยมี บุคคลในครอบครัวรวมทั้งที่ใช้นามอื่น ซึ่งผู้ถูกกล่าวหามีอำนาจสั่งจ่ายหรือมีอำนาจสั่งจ่ายร่วมกับบุคคลอื่นได้

(๕) การตรวจสอบพยานหลักฐานอื่นๆ ให้ตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๕ ในกรณีทรัพย์สินที่ตรวจสอบได้มีหลักฐานของทางราชการหรือหลักฐานอื่นที่ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของบุคคลอื่น หรือในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าบุคคลอื่นอาจอ้างตัวเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบถึงการตรวจสอบทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่ไม่อาจทราบได้ว่าทรัพย์สินนั้นเป็นของบุคคลใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศแจ้งการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค และที่สำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ที่ตรวจสอบพบทรัพย์สินนั้น เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำหน่าย ในท้องที่นั้นอย่างน้อยสองฉบับ เป็นเวลาอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน และในกรณีที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้ปิดประกาศไว้ ณ สำนักงานที่ดินแห่งท้องที่ที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่และบริเวณที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์นั้นด้วย

การมีหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่งและการประกาศตามวรรคสองนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุรายละเอียดของทรัพย์สินให้ชัดเจนเพียงพอที่บุคคลทั่วไปจะเข้าใจได้ถึง ประเภท ชนิด ลักษณะ ขนาด หรือจำนวน และท้องที่ที่ตรวจสอบพบหรือที่เป็นที่ตั้งของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เจ้าของทรัพย์สินอาจไปแสดงตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับทรัพย์สินของตนคืนได้ในวันและเวลาทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่หากว่าทรัพย์สินนั้นไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือเจ้าของทรัพย์สินได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ โดยให้นำพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปแสดงด้วย ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกปากคำของบุคคลดังกล่าวและรายละเอียดแห่งพยานหลักฐานนั้นไว้เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ข้อ ๗ เมื่อได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานผลการดำเนินการพร้อมด้วยสารบบคดีบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ตรวจสอบได้ต่อเลขาธิการเพื่อเลขาธิการจะได้นำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๒ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือเลขาธิการนั้น ผู้ถูกตรวจสอบทรัพย์สินหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินอาจยื่นคำร้องขอผ่อนผันต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ในเวลาใด ๆ ก็ได้ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นในการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งกำหนดเวลาที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์และผู้ซึ่งจะเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้น และในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องเป็นผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน ให้แสดงหลักฐานแห่งการเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นด้วย

คำร้องตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๒ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์นั้น ให้พิจารณาหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ประกอบด้วย

(๑) เหตุผล ความจำเป็น และความเร่งด่วนที่จะต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๒) ความน่าเชื่อถือของผู้ที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๓) ประเภทและมูลค่าของทรัพย์สินและลักษณะของการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ว่าจะมีความเสี่ยงภัยหรือเสี่ยงต่อความเสียหายหรือไม่เพียงใด

(๔) ระยะเวลาที่จะนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๓ คณะกรรมการจะอนุญาตให้ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ แต่การจะอนุญาตให้บุคคลอื่นนอกจากบุคคลดังกล่าว เป็นผู้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ให้กระทำโดยมีหลักประกัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจอนุญาตให้มีการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ก่อนโดยมีหลักประกันแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิกถอนการอนุญาตเสียก็ได้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสองจะกระทำโดยกำหนดเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติด้วยก็ได้

ข้อ ๔ การผ่อนผันให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์โดยไม่มีประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตได้ทำสัญญารับมอบทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์แล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ได้รับอนุญาต

การผ่อนผันให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์โดยมีหลักประกันนั้น เมื่อผู้ได้รับอนุญาตได้ทำสัญญารับมอบทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์พร้อมทั้งส่งมอบหลักประกันแก่สำนักงานแล้ว ให้ส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ได้รับอนุญาต

สัญญาตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด และอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ได้รับอนุญาต กำหนดเวลาที่อนุญาต และข้อความยินยอมชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนหรืออัตราที่กำหนดในกรณีที่ทรัพย์สินนั้นชำรุดบกพร่องหรือสูญหาย

ข้อ ๕ หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสด

(๒) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(๓) เช็คธนาคารหรือดร๊าฟท์ที่อาจขึ้นเงินได้ในวันส่งมอบเป็นหลักประกัน

(๔) หุ้นหรือหุ้นกู้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๕) อสังหาริมทรัพย์

(๖) บุคคลอื่นโดยมีหลักประกันตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มอบเป็นหลักประกัน

(๗) หลักทรัพย์อื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้รับเป็นหลักประกันได้

ข้อ ๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง ให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่ได้มีการอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ ให้ถือว่าคำสั่งดังกล่าวมีผลเป็นการเพิกถอนการอนุญาตนั้น

ข้อ ๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาต คณะกรรมการอาจมีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตทั้งหมดหรือบางส่วนหรือจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้มีการวางหลักประกันเพิ่มขึ้น หรือดีกว่าเดิมภายในเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจมีคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองไปก่อนก็ได้ แล้วรายงานคณะกรรมการในโอกาสแรกที่มีการประชุมของคณะกรรมการ

ข้อ ๘ ให้เลขาธิการแจ้งคำสั่งตามข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบและดำเนินการตามคำสั่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการเพิกถอนการอนุญาตนั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วนได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับอนุญาตรีบส่งคืนทรัพย์สินที่นำไปใช้ประโยชน์ให้แก่สำนักงานทันทีเมื่อปรากฏว่า

(๑) มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาต

(๒) ครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือ

(๓) ผู้ที่นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์หมดความจำเป็นที่จะต้องใช้ประโยชน์ทรัพย์สินนั้นแล้ว

การส่งคืนทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๐ หลักประกันนั้น ถ้ามิได้มีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งคืน เมื่อการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์เป็นไปโดยถูกต้องตามสัญญาและผู้ได้รับอนุญาตได้ส่งคืนทรัพย์สินนั้นแล้ว แต่ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ส่งคืนนั้นมีความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายอย่างใด ๆ อันเนื่องมาแต่การนำไปใช้ประโยชน์ ให้หักค่าเสียหายเอาจากหลักประกันนั้นตามส่วน

(๒) ให้ริบ เมื่อผู้ได้รับอนุญาตไม่ส่งทรัพย์สินคืนตามสัญญา ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
การยึดและอายัดทรัพย์สิน

ข้อ ๑ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการมีคำสั่งให้ยึดอสังหาริมทรัพย์ใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์นั้นทราบโดยเร็ว และให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวบันทึกการสั่งยึดนั้นไว้

ข้อ ๒ ก่อนทำการยึดทรัพย์สิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารการมอบหมายตามมาตรา ๒๕ และคำสั่งยึดทรัพย์สินต่อผู้ถูกตรวจสอบหรือเจ้าของทรัพย์สิน ถ้าไม่พบตัวผู้นั้นก็ให้แสดงต่อบุคคลผู้ครอบครองหรือบุคคลในครอบครัวของผู้ครอบครองทรัพย์สิน หากไม่พบตัวบุคคลใดๆ ณ ที่ทำการยึดนั้น ก็ให้ดำเนินการยึดโดยให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองในท้องที่นั้นมาร่วมเป็นพยานด้วย

ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดทรัพย์สินได้ทุกวัน ในระหว่างเวลากลางวัน เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากไม่ได้ดำเนินการในทันทีทรัพย์สินนั้นจะสูญหายหรือถูกยักย้าย ก็ให้มีอำนาจดำเนินการยึดในเวลากลางคืนได้

ข้อ ๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศการยึดไว้ ณ บริเวณอสังหาริมทรัพย์นั้น และมีหนังสือแจ้งการยึดให้ผู้ถูกตรวจสอบ เจ้าของอสังหาริมทรัพย์และเจ้าของร่วมทราบ หากไม่สามารถแจ้งแก่บุคคลดังกล่าวได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานที่ดินและสำนักงานเขตหรือที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่อันเป็นที่ตั้งแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้น และที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถนำหนังสือสำคัญสำหรับอสังหาริมทรัพย์มาได้ให้นำหนังสือสำคัญนั้นมาเก็บรักษาไว้ ณ ที่สำนักงาน

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ในการยึดที่ดินที่มีโรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งใดๆ ที่เป็นของผู้อื่นรวมอยู่ด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งนั้นให้ปรากฏว่ามีสิทธิในที่ดินนั้นอย่างไร เช่น สิทธิอาศัย สิทธิการเช่า หรือสิทธิเหนือพื้นดิน

ข้อ ๖ การยึดโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดแจ้งรายละเอียดของสิ่งเหล่านั้นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ การยึดสังหาริมทรัพย์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งการยึดให้ผู้ถูกตรวจสอบ เจ้าของทรัพย์สิน หรือเจ้าของร่วมทราบ หากไม่สามารถแจ้งแก่บุคคลดังกล่าวได้ ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ ที่ทำการของสำนักงานทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

กรณียึดสังหาริมทรัพย์ที่มีทะเบียนกรรมสิทธิ์ เช่น เรือกำปั่น หรือเรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือเรือยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพคนอยู่อาศัย เครื่องจักร อากาศยาน ให้แจ้งการยึดไปยังนายทะเบียนแห่งทรัพย์สินนั้นและให้นายทะเบียนบันทึกการยึดนั้นไว้

ข้อ ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีทรัพย์สินที่ยึดโดยแสดงรายละเอียด เช่น ชื่อ ประเภท จำนวน ขนาด น้ำหนัก สภาพของทรัพย์สิน ตามลำดับหมายเลขไว้และให้แสดงเครื่องหมายไว้ที่ทรัพย์สินนั้นให้เห็นโดยประจักษ์แจ้งว่าได้มีการยึดแล้วตามวิธีที่เห็นสมควร

ข้อ ๙ เมื่อได้ยึดทรัพย์สินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้ผู้ถูกตรวจสอบ หรือเจ้าของทรัพย์สิน หรือผู้ที่ครอบครองหรือผู้ที่อยู่ในครอบครัวของผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นลงนามรับรองบัญชีทรัพย์สินที่ยึดไว้ หากผู้นั้นไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ หรือในกรณีไม่มีบุคคลดังกล่าว ให้จดแจ้งในบัญชีทรัพย์สินที่ยึดและให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานฝ่ายปกครองในท้องที่นั้นลงลายมือชื่อรับรองแทน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดสังหาริมทรัพย์ใดแล้วไม่สามารถขนย้ายสังหาริมทรัพย์ที่ยึดนั้นมาเก็บรักษาไว้ได้ หรือสังหาริมทรัพย์นั้นมีสภาพไม่เหมาะสมที่จะนำมาเก็บรักษา ให้รายงานเลขาธิการทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่เลขาธิการยังไม่มีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการยึดนั้นจัดการเก็บรักษาทรัพย์สินไว้ตามที่เห็นสมควรไปพลางก่อน

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งแก่ผู้ถูกตรวจสอบหรือเจ้าของทรัพย์สินและบุคคลภายนอก ซึ่งต้องรับผิดเพื่อชำระเงินหรือส่งมอบสิ่งของนั้น

ข้อ ๑๒ ถ้าค่าแห่งสิทธิเรียกร้องซึ่งอายัดไว้นั้นต้องเสื่อมเสียไปเพราะความผิดของบุคคลภายนอก เนื่องจากการที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอายัดไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ให้คณะกรรมการหรือเลขาธิการเรียกให้บุคคลภายนอกนั้นรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายใด ๆ อันเกิดขึ้นแต่การนั้น

ข้อ ๑๓ คำสั่งอายัดนั้น อาจออกได้ไม่ว่าหนี้ของบุคคลภายนอกนั้นจะมีข้อโต้แย้ง ข้อจำกัด หรือเงื่อนไข หรือว่าได้กำหนดจำนวนไว้แน่นอนหรือไม่

หมวด ๒
การประเมินราคาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินรายใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการประเมินราคาทรัพย์สินดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ ในการประเมินราคาทรัพย์สินบางประเภท พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายอาจขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบประเภท ชนิด และประเมินราคาทรัพย์สินนั้นได้

ข้อ ๑๖ กรณีที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการเห็นว่าราคาทรัพย์สินที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินต่ำหรือสูงเกินไป คณะกรรมการหรือเลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ชี้แจงเหตุผลแห่งการประเมิน หรือสั่งให้มีการประเมินราคาทรัพย์สินนั้นใหม่ได้

ข้อ ๑๗ การประเมินราคาทรัพย์สินให้ประเมินตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การประเมินราคาที่ดินให้ถือหลักเปรียบเทียบกับราคาตลาดหรืออิงราคาที่ใกล้เคียงกับราคาตลาดให้มากที่สุด แต่ไม่ต่ำกว่าราคาประเมินของกรมที่ดินซึ่งใช้ในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม

(๒) การประเมินราคาโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้าง

(ก) อาคารที่ก่อสร้างใหม่ให้ถือหลักการถอดแบบคำนวณตามวิธีการของการก่อสร้าง

(ข) อาคารที่ใช้งานแล้ว ให้คำนวณตามตารางสำเร็จของทางราชการ

(๓) การประเมินราคาทรัพย์สินอื่น ๆ

(ก) สำหรับของใหม่ ให้ถือราคาตลาดเป็นเกณฑ์การประเมิน

(ข) สำหรับของเก่า ให้ถือตามราคาตลาดหักด้วยค่าเสื่อมราคาตามสภาพความเป็นจริงหรือตามวิธีการที่กำหนดไว้

(ค) สำหรับราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ให้ใช้ราคาซื้อขายครั้งหลังสุด ส่วนราคาหุ้นกู้ ให้ใช้ราคาที่ตราไว้และราคาหุ้นในบริษัทต่างๆ ให้ประเมินราคาโดยการประเมินฐานะทางการเงินและการดำเนินงานของบริษัทนั้น

ข้อ ๑๘ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการยึดหรืออายัด และประเมินราคาทรัพย์สินเสร็จแล้ว ให้ทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี พร้อมแนบบัญชีทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดนั้นไปด้วย

ข้อ ๑๙ ค่าใช้จ่ายในการยึด อายัด เก็บรักษาทรัพย์สินชั่วคราว และประเมินราคาทรัพย์สินให้เป็นไปตามที่เลขาธิการกำหนด โดยใช้เงินจากกองทุน

ข้อ ๒๐ เอกสารการยึด อายัด ประเมินราคาทรัพย์สินและรายงานต่างๆ ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปราม ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้ผู้ซึ่งมีสิทธิได้รับทรัพย์สินนั้น คืนตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทราบเพื่อมารับทรัพย์สินดังกล่าวคืนไป เว้นแต่ทรัพย์สินนั้นจะมีผู้มายื่นคำร้องขอคืนไว้แล้ว

ข้อ ๒ ในกรณีที่ไม่ปรากฏตัวเจ้าของทรัพย์สินที่ต้องคืนตามข้อ ๑ ให้สำนักงานประกาศในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยสองฉบับ เป็นเวลาอย่างน้อยสองวันติดต่อกัน เพื่อให้ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของมายื่นคำร้องต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนและให้เลขาธิการเสนอคำร้องนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

คำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ อาจยื่นคำร้องต่อเลขาธิการเพื่อขอรับทรัพย์สินของตนคืนในเวลาใด ๆ ก็ได้ ก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น

คำร้องตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๔ คำร้องตามข้อ ๒ และข้อ ๓ อย่างน้อยต้องยื่นพร้อมเอกสารหรือหลักฐานทางทะเบียนที่ทางราชการออกให้ หรือเอกสารหรือหลักฐานอื่นที่แสดงว่าตนเป็นเจ้าของหรือผู้มีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นถึงแก่ความตาย ให้ยื่นใบมรณบัตรและคำสั่งของศาลที่แต่งตั้งผู้จัดการมรดกด้วย

ข้อ ๕ เมื่อมีการคืนทรัพย์สินที่มีทะเบียนตามกฎหมาย ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งการถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไปยังนายทะเบียนหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการจดทะเบียนสำหรับทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๓๕

ข้อ ๖ การรับทรัพย์สินคืน ให้เจ้าของมารับคืนได้ ณ สถานที่ที่สำนักงานแจ้งให้ทราบ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นและมีเหตุผลสมควร เลขาธิการอาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำทรัพย์สินนั้นไปส่งคืนให้แก่เจ้าของก็ได้

ข้อ ๗ ทรัพย์สินใดที่ไม่อาจคืนให้แก่เจ้าของได้หรือไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของเพื่อขอรับคืน ให้เลขาธิการรายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติให้คณะกรรมการ หรือเลขาธิการ มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน ที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือดำเนินการอื่น ดังนั้น ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความสุจริตยุติธรรม จึงจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติ ของพนักงานเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ผู้ซึ่งจะได้รับการเสนอชื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับสามหรือเทียบเท่า หรือชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ

(๒) เป็นพนักงานขององค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าข้าราชการใน (๑)

ให้เลขาธิการเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งต่อนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๔ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งผู้ใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้เลขาธิการออกบัตรประจำตัวตามแบบที่เลขาธิการกำหนดให้แก่ผู้นั้น

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการจัดทำทะเบียนประวัติ ความประพฤติ ตลอดจนพฤติการณ์ต่างๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่เห็นว่าจำเป็นและสมควร

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๐๔ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๕

ข้อ ๖ การเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สิ้นสุดลงเมื่อนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งยกเลิกการแต่งตั้งให้เลขาธิการเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นขาดคุณสมบัติตามข้อ ๓

(๒) ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเสนอให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

(๓) เลขาธิการเห็นสมควรให้ยกเลิกการแต่งตั้ง

ข้อ ๗ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก เภา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี รักษาราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส.

ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๒

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคุณสมบัติของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อให้การแต่งตั้งและการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงกำหนดระเบียบปฏิบัติไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒” หรือเรียกโดยย่อว่า “ระเบียบพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าด้วยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๕

ระเบียบหรือคำสั่งใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้ “บัตรประจำตัว” หมายความว่า เอกสารที่เลขาธิการออกให้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ การขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ส่งหลักฐานตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) คำขอแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ (แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๑)

(๒) ภาพถ่ายไม่เกิน ๖ เดือน หน้าตรงแต่งเครื่องแบบไม่สวมหมวก ขนาด ๒ นิ้ว จำนวน ๒ ภาพ

(๓) สำเนาภาพถ่ายทะเบียนบ้าน ๑ ฉบับ

ข้อ ๗ การขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้ขอยื่นคำขอต่อบุคคลดังต่อไปนี้

๑. สำหรับข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ส. ให้ยื่นต่อผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป

๒. ในส่วนราชการอื่น ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการเทียบเท่าอธิบดี

ข้อ ๘ เมื่อผู้รับคำขอตามข้อ ๗ พิจารณาเห็นควรให้แต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ส่งคำขอไปยังสำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๙ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับคำขอแต่งตั้ง ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดตรวจสอบหลักฐานตามข้อ ๖ และตรวจสอบประวัติ ตลอดจนพฤติการณ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดเสนอเลขาธิการ พร้อมความเห็นว่าสมควรแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการนำรายชื่อที่เห็นสมควรแต่งตั้ง เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งและเมื่อมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ให้เลขาธิการนำรายชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๑๑ ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด จัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ทะเบียนประวัติ ความประพฤติ และพฤติการณ์ต่างๆ ที่เห็นว่าจำเป็น

ถ้าไม่มีการแต่งตั้ง ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดแจ้งให้ผู้ขอแต่งตั้งทราบ

ข้อ ๑๒ บัตรประจำตัวให้ใช้ได้ภายในระยะเวลาตามที่กำหนด เมื่อบัตรประจำตัวหมดอายุและมีความประสงค์จะขอต่อ ให้ยื่นขอต่อได้ภายใน ๓๐ วันก่อนวันหมดอายุ ที่สำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมคำรับรองว่าบัตรประจำตัวหมดอายุ และมีตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันในการปราบปรามยาเสพติด

การขอต่อบัตรประจำตัว ให้ใช้คำขอตามแบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๒ พร้อมภาพถ่ายตามข้อ ๖(๒) โดยยื่นคำขอต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

เมื่อได้รับบัตรประจำตัวใหม่แล้ว จะต้องมอบบัตรประจำตัวเก่าคืนให้สำนักงาน ป.ป.ส.

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่บัตรประจำตัวชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายด้วยประการใดๆ ให้ผู้นั้นรีบรายงานต่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป เพื่อแจ้งสำนักงาน ป.ป.ส. พร้อมบัตรประจำตัว และคำรับรองหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ แล้วแต่กรณี

ถ้าผู้นั้นประสงค์ให้ออกบัตรประจำตัวใหม่ ให้ใช้คำขอตามข้อ ๑๒ วรรคสอง

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้มารับบัตรประจำตัวด้วยตัวเอง ในกรณีที่ไม่สามารถมารับบัตรประจำตัวด้วยตนเอง ให้มอบอำนาจแก่ข้าราชการในส่วนราชการเดียวกันมารับแทน โดยทำใบมอบอำนาจตามแบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๓

ประกาศ ณ วันที่ ๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

พยนต์ พันธ์ศรี

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๑

คำขอแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงขอแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติของข้าพเจ้าดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ/ยศ ..... ชื่อสกุล .....
ชื่อรอง .....

๒. รับราชการในตำแหน่ง ..... ระดับ .....
ขั้น .....บาท แผนก ..... กอง .....
กรม ..... กระทรวง .....
สถานที่ทำการ ..... โทรศัพท์ .....
วันเข้ารับราชการ.....

๓. หน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันเกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดโดยตรงคือ .....
.....
.....

๔ เชื้อชาติ ..... สัญชาติ ..... ศาสนา .....

๕. เกิดวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... อายุ ..... ปี

๖. เกิดที่บ้านเลขที่ ..... หมู่ ..... ตรอก/ซอย .....
ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....

๗. อยู่ที่บ้านเลขที่ ..... หมู่ ..... ตรอก/ซอย .....
ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
โทรศัพท์ .....

๘. การศึกษา (ขั้นวิชาชีพ วิทยาลัย และมหาวิทยาลัยทุกสถาบัน) .....
.....
.....
ได้รับประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญาบัตร .....
มีความรู้ความสามารถพิเศษ .....
รู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดบ้าง เพียงใด .....

๙. ประวัติการรับราชการหรือการทำงานที่ผ่านมาแล้วทุกแห่ง .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

พ.ศ. ..... ถึง พ.ศ. ..... ตำแหน่ง ..... ที่ทำงาน .....

๑๐. เคยได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายพิเศษหรือไม่

เป็น ..... ตามกฎหมาย ..... เมื่อ ..... ยกเลิกเมื่อ .....

เป็น ..... ตามกฎหมาย ..... เมื่อ ..... ยกเลิกเมื่อ .....

เป็น ..... ตามกฎหมาย ..... เมื่อ ..... ยกเลิกเมื่อ .....

๑๑. เคยถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการหรือไม่ .....

.....

เคย ..... ครั้ง เมื่อ .....

๑๒. ก. เคยถูกกล่าวหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดอาญาหรือไม่ .....

เคย ..... ครั้ง เมื่อ .....

ข้อหาความผิด .....

ข. เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษอย่างใดหรือไม่ .....

เคย ..... ครั้ง เมื่อ .....

ความผิดฐานใด .....

กำหนดโทษ ..... จำคุก ..... ปี ..... เดือน .....

วันพ้นโทษเมื่อใด ..... ปรับ .....บาท

๑๓. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก .....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความที่กล่าวข้างต้นนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ..... ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรอง

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

ขอรับรองว่า ..... ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้ามาเป็นเวลา ..... ปี ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความประพฤติดี ไม่เป็นผู้มีความประพฤติและชื่อเสียงเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และเป็นผู้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ลงชื่อ ..... ผู้รับรอง

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๒

คำขอจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอจัดทำบัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ใหม่ เนื่องจากบัตรประจำตัว..... ..... เมื่อวันที่ ..... จึงขอแจ้งรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ/ยศ ..... ชื่อสกุล .....
ชื่อรอง .....

๒. รับราชการในตำแหน่ง ..... ระดับ .....
ขั้น .....บาท แผนก ..... กอง .....
กรม ..... กระทรวง .....
สถานที่ทำการ ..... โทรศัพท์ .....
วันเข้ารับราชการ.....

๓. หน้าที่ความรับผิดชอบปัจจุบันเกี่ยวข้องกับการปราบปรามยาเสพติดโดยตรงคือ .....
.....
.....

๔. อยู่ที่บ้านเลขที่ ..... หมู่ ..... ตรอก/ซอย .....
ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
โทรศัพท์ .....

๕. ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ บัตรเลขที่ .....

๖. ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินให้ดำเนินการตรวจสอบ ..... เรื่อง
มีรายละเอียดคือเรื่อง
.....
.....
.....

๗. สถานที่ติดต่อข้าพเจ้าได้สะดวก .....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ ..... ผู้ขอรับการแต่งตั้ง

คำรับรอง

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

ขอรับรองว่าบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของ .....

ซึ่งขอรับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ไม่สามารถใช้การได้เนื่องจาก .....

และปัจจุบันบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของข้าพเจ้า และเป็นผู้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการ ปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

ลงชื่อ ..... ผู้รับรอง

หมายเหตุ ๑. ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป

๒. กรณีบัตรสูญหาย ต้องแนบใบแจ้งความมาพร้อมคำขอนี้ด้วย

แบบ ป.ป.ส. ๓ - ๑๐๓

ใบมอบอำนาจรับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

กอง ..... กรม ..... จังหวัด .....

ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... ซึ่งได้รับแจ้งจากสำนักงานให้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้านั้น เนื่องจาก .....

จึงไม่สามารถรับบัตรประจำตัวด้วยตนเองได้ข้าพเจ้าจึงขอมอบอำนาจให้ .....

เป็นผู้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ของข้าพเจ้าแทน และหากเกิดความเสียหายขึ้นแก่บัตรประจำตัวของข้าพเจ้าด้วยประการใด ๆ ก็ดี หรือหากเกิดความเสียหายขึ้นโดยการนำบัตรประจำตัวของ ข้าพเจ้าไปใช้ในทางมิชอบก็ดี ข้าพเจ้าก็ขอรับผิดชอบทุกประการ

จึงลงลายมือชื่อเป็นสำคัญ

ชื่อ ..... ผู้มอบอำนาจ

คำรับรองผู้รับมอบอำนาจ

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

กอง ..... กรม ..... จังหวัด .....

ตำบล/แขวง .....อำเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... ซึ่งได้รับแจ้งจากสำนักงานให้มารับบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อกระทำการตามหนังสือมอบอำนาจฉบับนี้

ลงชื่อ ..... ผู้รับมอบอำนาจ

ลงชื่อ ..... พยาน

ลงชื่อ ..... พยาน

หมายเหตุ ผู้รับมอบอำนาจจะต้องนำบัตรประจำตัวมาแสดงด้วย

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ว่าด้วยการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน การยุติการตรวจสอบทรัพย์สิน และการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว
พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน การยุติการตรวจสอบทรัพย์และการคืนทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายความว่า ทรัพย์สินที่สงสัยว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่ผู้ต้องหามีอยู่หรือได้มาเกินกว่าฐานะหรือความสามารถในการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมอย่างอื่นโดยสุจริต เว้นแต่เป็นทรัพย์สินที่ใช้ในครัวเรือนหรือทรัพย์สินที่บุคคลทั่วไปสามารถมีได้ตามฐานานุรูป หรือตามความจำเป็นในการดำรงชีพ

“ประโยชน์แก่ทางราชการ” หมายความว่า เกิดประสิทธิภาพต่อทางราชการและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

ข้อ ๔ ในการพิจารณาสั่งตรวจสอบทรัพย์สิน ให้สำนักงานดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข้อเท็จจริงรายละเอียดหรือพฤติการณ์ ดังนี้

(๑) ชื่อ นามสกุล และเลขประจำตัวประชาชนของผู้ต้องหาหรือเลขประจำตัวบุคคลตามเอกสารที่ทางราชการออกให้

(๒) ข้อกล่าวหา ชนิด ประเภทและปริมาณยาเสพติดของกลาง

(๓) พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องหรือที่เคยเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องหาที่ตรวจพบ

(๕) รายละเอียดเกี่ยวกับอาชีพ รายได้และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

(๖) ชื่อหน่วยงานผู้ทำการสืบสวนจับกุมและหัวหน้าชุดในการสืบสวนจับกุม

(๗) ชื่อหน่วยงานสอบสวนและพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาให้หน่วยงานที่เสนอเรื่องให้มีการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินจัดส่งข้อมูล ข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่ง มายังสำนักงาน

ข้อ ๕ ในกรณีการดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ข้อเท็จจริง รายละเอียดหรือพฤติการณ์เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาสั่งตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ ๔ หากปรากฏว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการพิจารณาสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหารายนั้น แต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการโอน ยักย้าย ซุกซ่อน และมีความจำเป็นเร่งด่วนไม่อาจนำเสนอคณะกรรมการได้ทันหรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อนแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

ข้อ ๖ กรณีคณะกรรมการหรือเลขาธิการสั่งตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดในระหว่างการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน หากพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไปจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผลการตรวจสอบทรัพย์สินพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการอาจสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สินนั้นก็ได้

การดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(๑) ไม่คุ้มค่าในการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สิน การยึดหรืออายัดและการจัดการทรัพย์สินหรือไม่เกิดประสิทธิภาพในการปราบปรามยาเสพติดหรือเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ โดยมีมูลค่าทรัพย์สินตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) เป็นทรัพย์สินที่หากมีการดำเนินการตามกฎหมายอื่นแล้วจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายยิ่งกว่า

ข้อ ๗ การแจ้งผลการตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ ๖ ควรให้ปรากฏข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาดังนี้

(๑) พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ถูกตรวจสอบทรัพย์สิน

(๒) ผลการดำเนินคดีอาญาหรือคำพิพากษาในคดีที่ผู้ต้องหาถูกจับกุมในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) รายละเอียดทรัพย์สิน สภาพและราคาประเมินของทรัพย์สินแต่ละรายการ

(๔) ภาระต่าง ๆ ที่จะตกแก่ทางราชการหากดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป

(๕) ประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ริบทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๖) การดำเนินการตามกฎหมายอื่นจะเกิดประโยชน์มากกว่าหรือเป็นภาระแก่ทางราชการน้อยกว่าการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎหมายนี้

ข้อ ๘ ในกรณีคณะกรรมการได้พิจารณาผลการตรวจสอบทรัพย์สินและความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๖ และข้อ ๗ แล้ว หากคณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินต่อไป ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นด้วยกับความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการสั่งให้ยุติการตรวจสอบทรัพย์สินนั้น หากคณะกรรมการเห็นสมควรจะสั่งให้คืนทรัพย์สินที่มีการยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบให้แก่เจ้าของทรัพย์สินก็ได้

ในกรณีคณะกรรมการสั่งให้คืนทรัพย์สินที่มีการยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบให้แก่เจ้าของทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคืนทรัพย์สินนั้นให้แก่เจ้าของทรัพย์สิน ในกรณีทรัพย์สินที่คืนเป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามกฎหมายดังกล่าวนั้น

การขอรับทรัพย์สินคืนและการคืนทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้นำกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ
รองปลัดกระทรวงยุติธรรม
รักษาราชการแทนปลัดกระทรวงยุติธรรม
ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดอายัด (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เสียใหม่ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษา ทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๗)”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ทรัพย์สิน” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ และให้หมายความรวมถึง ทรัพย์สินที่คณะกรรมการหรือเลขาธิการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวด้วย

ข้อ ๕ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑
หน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๖ ในกรณีปกติ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค แล้วแต่กรณี มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดได้ในพื้นที่ที่ตนรับผิดชอบ แต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร เลขาธิการจะมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ ประกอบด้วย ข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน หรือจะมีคำสั่งแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค ให้เป็นผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดโดยเฉพาะก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามระเบียบนี้ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินอาจมอบหมายให้ผู้หนึ่งผู้ใดทำการแทนก็ได้

ข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๖ มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจความถูกต้องของทรัพย์สินที่จะต้องเก็บรักษาหรือส่งมอบ

(๒) จัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษา

(๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบทรัพย์สิน

(๔) เก็บรักษากุญแจและรหัสของสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินตามข้อ ๙

(๕) ตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ความชำรุดบกพร่อง และรายงานความเคลื่อนไหว หรือผลการตรวจสอบเกี่ยวกับทรัพย์สิน ทั้งนี้ ตามที่เลขาธิการกำหนด

(๖) เก็บรักษาทรัพย์สินที่ได้รับมอบไว้ให้ปลอดภัย

(๗) ส่งมอบทรัพย์สินแก่บุคคลที่เลขาธิการมีคำสั่ง

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๘ กุญแจและรหัสให้แยกกันเก็บรักษาไว้ โดยให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค หรือประธานกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินที่เลขาธิการแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้เก็บรักษารหัสและให้ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือยศพันตำรวจโทขึ้นไป หรือเทียบเท่าและข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไป หรือยศพันตำรวจตรีขึ้นไป หรือเทียบเท่ามีหน้าที่เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินจากเลขาธิการ

หมวด ๒
การส่งมอบและรับมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ประเมินราคาทรัพย์สินและส่งมอบทรัพย์สินพร้อมเอกสารหลักฐานให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เพื่อเก็บรักษาไว้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้

กรณีที่มีเหตุจำเป็นและสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่อาจส่งมอบทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไปก่อนแล้วประเมินราคาทรัพย์สินภายหลังก็ได้

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือเป็นการประกอบกิจการ เช่น อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือเกษตรกรรม ที่มีรายได้จากการประกอบกิจการดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง รายงานเลขาธิการทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หากพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งได้ ให้รายงานต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๑๐ ในการยึดและส่งมอบทรัพย์สินที่เป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณหรือของมีค่าทำนองเดียวกัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการการยึด ตรวจความถูกต้องของทรัพย์สินที่ยึดต่อหน้าผู้นำยึด แล้วบรรจุทรัพย์สินแยกตามประเภทลงในภาชนะที่เรียบร้อย ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยึดและผู้นำยึด บนฉลากแล้วปิดทับภาชนะบรรจุทรัพย์สินหรือตัวทรัพย์สิน ตามที่เห็นสมควรในลักษณะที่หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากหรือภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ แล้วส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

ในกรณีที่ฉลากหรือภาชนะฉีกขาดหรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินอาจไม่รับมอบทรัพย์สินนั้นก็ได้ เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินตรวจสอบความถูกต้องของทรัพย์สินที่ส่งมอบต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบ แล้วบรรจุทรัพย์สินแยกตามประเภทลงในภาชนะที่เรียบร้อย ปลอดภัย แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งมอบและรับมอบ ในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เป็นหลักฐาน

การปิดฉลากที่ภาชนะบรรจุทรัพย์สินหรือตัวทรัพย์สิน ให้ปิดทับในลักษณะที่หากจะมีการเปิดภาชนะดังกล่าวแล้ว จะต้องทำให้ฉลากหรือภาชนะฉีกขาด หรือไม่อยู่ในสภาพที่ปิดอยู่ตามปกติ ในกรณีที่ทรัพย์สินมีขนาดใหญ่ไม่อาจบรรจุในภาชนะได้ ให้ปิดทับบนทรัพย์สินนั้นในตำแหน่งที่เห็นสมควร

แบบฉลากตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๑๒ เมื่อมีการส่งมอบสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ใดแล้ว หากปรากฏว่าทรัพย์สินดังกล่าวมีภาระผูกพัน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้คู่สัญญาทราบเกี่ยวกับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้น และให้รวบรวมมูลหนี้และหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อรายงานเลขาธิการพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๑๓ กรณีทรัพย์สินที่ต้องส่งมอบเพื่อเก็บรักษาเป็นเงินสด เพื่อความสะดวกในการส่งมอบทรัพย์สิน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำทรัพย์สินประเภทเงินสดที่ยึดเข้าฝากสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการกำหนดไปก่อน แล้วนำหลักฐานการฝากเงินส่งมอบต่อคณะกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินก็ได้

ข้อ ๑๔ ในการนำทรัพย์สินที่เก็บรักษามาประเมินราคาตามข้อ ๙ วรรคสอง จะต้องได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตตามข้อ ๒๒ โดยให้ระบุรายละเอียดของทรัพย์สิน และวันเวลาที่จะนำทรัพย์สินนั้นมาทำการตรวจสอบและประเมินราคา

ในการตรวจสอบเพื่อประเมินราคาตามวรรคหนึ่ง หากต้องมีการทำลายฉลากที่ปิดทับภาชนะที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ให้กระทำต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน

เมื่อดำเนินการประเมินราคาแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินบรรจุทรัพย์สินในภาชนะใหม่ต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่และผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินในแบบฉลากที่ปิดภาชนะนั้นไว้เพื่อเป็นหลักฐาน ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๑ วรรคสองและวรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม

หมวด ๓
วิธีการเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ ในการเก็บรักษาทรัพย์สิน ให้พึงปฏิบัติต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัตรหรือเครื่องหมายติดไว้กับทรัพย์สินนั้นตามบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตาม ข้อ ๘ (๒) เพื่อสะดวกและง่ายต่อการค้นหาและอ้างอิง

(๒) เก็บรักษาทรัพย์สินตามประเภท สภาพ และขนาดของทรัพย์สินในสถานที่หรือห้องที่มั่นคงและแข็งแรงปลอดภัย

ข้อ ๑๖ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอสังหาริมทรัพย์ หรือสังหาริมทรัพย์ที่ไม่สะดวกต่อการขนย้าย ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินดำเนินการต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นสมควร อาจจัดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สิน ดูแลทรัพย์สินต่อไปได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินยินยอม หรือ

(๒) จัดให้ผู้อื่นดูแลรักษาทรัพย์สิน เช่น จ้างคนเฝ้าทรัพย์สิน

ข้อ ๑๗ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องการเก็บรักษาเป็นทรัพย์สินตามข้อ ๙ วรรคสาม เลขาธิการจะมีคำสั่งตั้งผู้จัดการหรือให้เช่าอสังหาริมทรัพย์หรือกิจการดังกล่าว โดยให้ส่งมอบเงินรายได้ทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินภายในเวลาและตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้ เพื่อเก็บรักษาเช่นเดียวกับทรัพย์สิน และเมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ข้อ ๑๘ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นเงินสด ให้รีบนำเข้าฝากสถาบันการเงินตามที่คณะกรรมการกำหนด ในวันที่รับทรัพย์สิน หากไม่สามารถนำเข้าฝากได้ทันที เนื่องจากสถาบันการเงินปิดทำการให้รีบนำเข้าฝากในโอกาสแรกที่สถาบันการเงินเปิดทำการ แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ในกรณีทรัพย์สินที่เก็บรักษาเป็นเงินตราต่างประเทศที่อาจแลกเปลี่ยนเป็นเงินไทยได้ ให้แลกเปลี่ยนเป็นเงินไทย แล้วเก็บรักษาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๙ ถ้าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาเป็นอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นทำนองเดียวกัน ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ตามข้อ ๗ เก็บรักษาทรัพย์สินไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร โดยในบัญชีทรัพย์สินที่เก็บรักษาตามข้อ ๘ (๒) ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นตามสมควรด้วย

ข้อ ๒๐ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินรายงานต่อเลขาธิการโดยเร็ว เพื่อพิจารณาสั่งการตามที่สมควร เมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้อาจเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวน หรืออาจก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์

(๖) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากเกินสมควรกว่าประโยชน์อันพึงได้

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาตามข้อ ๒๐ ไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการได้ ทั้งนี้ตามระเบียบว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

ข้อ ๒๒ การเคลื่อนย้ายทรัพย์สินออกนอกสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินจะกระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการ หรือผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือประธานกรรมการเก็บรักษาทรัพย์สินก่อน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๖

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"ทรัพย์สิน" หมายความว่า ทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้แล้ว และให้หมายความรวมถึง ทรัพย์สินที่คณะกรรมการ หรือเลขาธิการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ชั่วคราวด้วย

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๒ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

“หัวหน้าหน่วยงานราชการ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการ ผู้บังคับการตำรวจ ผู้บังคับการกรม หรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๖ เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการได้ เมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวน หรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สิน ซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมีหรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์

ทรัพย์สินตาม (๑) ถึง (๕) ให้รวมถึง ทรัพย์สินที่เลขาธิการเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่านำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

หมวด ๒
การขายทอดตลาด

ข้อ ๗ ในการขายทอดตลาด ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ในกรณีที่เห็นสมควร เลขาธิการอาจจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการขายทอดตลาด ตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการประกวดราคา พิจารณา ควบคุม กำกับดูแลการขายทอดตลาดทรัพย์สินของหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนนั้น รวมทั้งกำหนดราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด

กรณีจัดจ้างหรือมอบหมายหน่วยงานราชการ หรือบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาด ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดจะต้องไม่สูงกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาขั้นต่ำของทรัพย์สินนั้น

ข้อ ๘ การดำเนินการขายทอดตลาดให้กระทำโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดตามระเบียบนี้ ให้ใช้เงินจากกองทุน

หมวด ๓
การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๐ ทรัพย์สินที่จะนำไปใช้ประโยชน์จะต้องเป็นทรัพย์สินที่ไม่เหมาะสมจะนำออกขายทอดตลาด หรือการนำทรัพย์สินไปใช้นั้นจะได้ประโยชน์มากกว่าการขายทอดตลาด

ข้อ ๑๑ การนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ให้กระทำได้เฉพาะหน่วยงานราชการเท่านั้น

ข้อ ๑๒ การขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ให้หัวหน้าหน่วยงานราชการมีหนังสือแสดงความจำนงต่อเลขาธิการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ประสงค์จะขอนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่อง เสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าทรัพย์สินตามข้อ ๖ จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดของสำนักงาน เลขาธิการอาจอนุญาตให้หน่วยงานนั้นนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๑๔ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานราชการนั้นเป็นหน่วยงานราชการซึ่งทำหน้าที่ปราบปรามยาเสพติด หรือทำหน้าที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๓) ภาระต่างๆ ที่จะตกแก่ทางราชการ หากไม่นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๔) ความเสียหายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๕) พฤติการณ์ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น

(๖) พฤติกรรมอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หากหน่วยราชการได้รับจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว ก็ไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๑๕ การขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของหน่วยงานราชการอื่น นอกจากหน่วยงานราชการตามข้อ ๑๔ (๑) ให้เลขาธิการเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเป็นรายๆ ไป

ข้อ ๑๖ เมื่อหน่วยงานราชการใดได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ ให้เลขาธิการจัดให้มีเอกสารการส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินนั้นไว้เป็นหลักฐาน และมีหนังสือแจ้งให้ส่วนราชการต้นสังกัดของหน่วยงานราชการนั้น และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๗ หน่วยงานราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ มีหน้าที่บำรุงรักษาทรัพย์สินนั้น ถ้ามีความเสียหายหรือทรัพย์สินนั้นสูญหาย ให้รีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและแจ้งให้เลขาธิการทราบทันที

ข้อ ๑๘ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นต่อไป หรือเมื่อครบกำหนดเวลาได้รับอนุญาตแล้ว หรือเมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการเพิกถอนการอนุญาต ให้หน่วยงานราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์จัดส่งทรัพย์สินนั้นคืน พร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งคืนในสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไป เว้นแต่จะเสื่อมไปโดยสภาพแห่งทรัพย์สินนั้นเอง ในกรณีที่ไม่อาจส่งคืนในสภาพดังกล่าวได้ ให้เลขาธิการพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๙ ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ ถ้าหน่วยราชการที่นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยราชการนั้นมีหนังสือถึงเลขาธิการก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แจ้งถึงเหตุผล และความจำเป็นที่ต้องนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้เลขาธิการพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่ง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ตามข้อ ๑๔ และในกรณีที่เลขาธิการไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป ให้หน่วยงานราชการนั้นคืนทรัพย์สินพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๑๘ วรรคสอง มาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สมชาย วงศ์สวัสดิ์

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๘ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ทรัพย์สิน" หมายความว่า ทรัพย์สินที่มีลักษณะตามข้อ ๕ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

"คณะกรรมการขายทอดตลาด" หมายความว่า คณะกรรมการขายทอดตลาดทรัพย์สินตามข้อ ๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

"ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน" หมายความว่า ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดรายงานเลขาธิการทันทีเพื่อพิจารณาสั่งการ

หมวด ๑
การดำเนินการขายทอดตลาด

ข้อ ๖ การดำเนินการขายทอดตลาดในหมวดนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด

เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค อาจเสนอเลขาธิการมอบหมายหรือจัดจ้างหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนเป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินเป็นรายครั้งหรือรายปีก็ได้

ข้อ ๗ เมื่อเลขาธิการมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินใดออกขายทอดตลาด ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดทำประกาศขายทอดตลาดโดยเร็ว

ข้อ ๘ ประกาศขายทอดตลาดตามข้อ ๗ ให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด โดยอย่างน้อยให้แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะขาย ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้สั่งให้ขายทอดตลาด

(๒) วัน เวลา สถานที่ที่จะขาย

(๓) จำนวนและรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีชื่อเจ้าของ ประเภท ลักษณะ ขนาด หรือน้ำหนัก และภาระหนี้สินในตัวทรัพย์สินนั้น ถ้าเป็นที่ดินให้แจ้งเนื้อที่ ที่ตั้งของที่ดิน ถ้ามีข้อสัญญาและคำเตือนก็ให้ระบุไว้โดยชัดเจน

(๔) เงื่อนเวลา การชำระเงิน ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้และเงื่อนไขอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ สถานที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ขาย ณ ที่ทำการของสำนักงานในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน หรือสถานที่ที่เลขาธิการหรือคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดจัดให้มีการส่งประกาศขายทอดตลาดไปยังผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน และปิดประกาศขายทอดตลาดนั้นไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขาย สถานที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ และที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควร ก่อนวันขายไม่น้อยกว่า ๕ วัน

ในกรณีที่เห็นสมควรจะประกาศขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวันหรือทางวิทยุกระจายเสียง หรือทางโทรทัศน์ หรือสื่ออิเล็กโทรนิกส์อื่น แทนการปิดประกาศก็ได้

ข้อ ๑๑ การจัดส่งประกาศขายทอดตลาดไปยังส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาดนั้น ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดหรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาคกำหนด

ข้อ ๑๒ การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่โดยสภาพถ้าหน่วงช้าไว้จะเกิดความเสียหาย หรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าทรัพย์สินนั้น ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๑๐ วรรคหนึ่ง แต่ต้องดำเนินตามข้อ ๑๐ วรรคสอง ก่อนวันขายไม่น้อยกว่า ๑ วัน

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนดราคาเริ่มต้นของทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดโดยให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ราคาประเมินทรัพย์สินขณะยึดหรืออายัดไว้

(๒) สภาพและลักษณะของทรัพย์สินในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๓) ราคาของทรัพย์สินในท้องตลาดในขณะที่จะขายทอดตลาด

(๔) ราคาประเมินเพื่อใช้ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมของทางราชการ

(๕) ราคาทรัพย์สินที่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ ผู้ประกอบวิชาชีพเฉพาะ หรือสมาคมวิชาชีพเฉพาะประเมินตามที่คณะกรรมการขายทอดตลาดขอความร่วมมือ

(๖) ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้คำนวณต้นเงินและดอกเบี้ยค้างชำระจนถึงวันขายกับค่าธรรมเนียมต่างๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นด้วย

ข้อ ๑๔ การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้ขายทรัพย์สินนั้นโดยมีภาระจำนองติดไป และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้ผู้รับจำนองทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับถึงวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการขายทอดตลาด พร้อมทั้งให้สอบถามผู้รับจำนองถึงรายละเอียดของการจำนอง เช่น ต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระ ถ้าผู้รับจำนองไม่แจ้งให้ทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ให้คำนวณเงินที่ต้องชำระให้ผู้รับจำนอง โดยคำนวณต้นเงินค้างชำระกับดอกเบี้ยตามอัตราที่กำหนดโดยกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดโดยปลอดจำนองจะทำให้ได้ราคาดีกว่า ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดรายงานเลขาธิการเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

ข้อ ๑๕ กรณีที่เลขาธิการมีคำสั่งให้จัดจ้างบริษัทเอกชนมาดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดหรือผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาค ดำเนินการออกประกาศภายใน ๕ วันนับแต่วันที่เลขาธิการมีคำสั่ง เพื่อให้บริษัทเอกชนยื่นซองประกวดราคา

การประกาศ ให้นำความตามข้อ ๑๐ มาบังคับใช้โดยอนุโลม โดยอย่างน้อยให้มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด มูลค่าทรัพย์สินโดยประมาณ

(๒) วิธีการขายทอดตลาด

(๓) ลักษณะหรือระยะเวลาจัดจ้าง

(๔) วัน เวลา สถานที่ ที่จะให้ยื่นซองประกวดราคา

ข้อ ๑๖ การพิจารณาจัดจ้างบริษัทเอกชนรายใดให้เป็นผู้ดำเนินการขายทอดตลาด ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ฐานะความมั่นคงของบริษัท

(๒) บริษัทนั้นเป็นผู้ประกอบอาชีพเฉพาะเกี่ยวกับการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๓) บริษัทนั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการ หรือผู้ประกอบอาชีพเฉพาะเกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีคำสั่งให้ขายทอดตลาด

(๔) บริษัทเอกชนนั้นเสนอค่าใช้จ่ายต่ำกว่าผู้เสนอราคารายอื่น แต่ต้องไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของราคาทรัพย์สิน

กรณีมอบหมายให้หน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนดำเนินการขายทอดตลาด ให้คำนึงถึง หลักเกณฑ์ตาม (๑) (๒) และ (๓) หรือเป็นบริษัทเอกชนที่เคยมอบหมายหรือว่าจ้างให้ดำเนินการขาย ทอดตลาดทรัพย์สินในลักษณะเดียวกันมาก่อน

สัญญามอบหมายหรือจัดจ้างให้เป็นไปตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๗ การขายทอดตลาดโดยบริษัทเอกชนตามข้อ ๖ เลขาธิการอาจอนุญาตให้ส่งมอบทรัพย์สินที่จะขายให้กับบริษัทเอกชนที่จะดำเนินการขายทอดตลาดโดยไม่มีประกัน หรือมีประกันก็ได้ โดยให้ระบุไว้ในสัญญามอบหมายหรือจัดจ้างเกี่ยวกับผู้ได้รับมอบทรัพย์สิน กำหนดเวลาที่ให้ดำเนินการขายทอดตลาด และข้อความยินยอมชดใช้ค่าเสียหายตามจำนวนหรืออัตราที่กำหนดในกรณีทรัพย์สินนั้นชำรุด บกพร่อง สูญหาย หรือไม่ดำเนินการขายตามกำหนดเวลา

หลักประกันอาจใช้อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสด

(๒) พันธบัตรรัฐบาลไทย

(๓) แคชเชียร์เช็ค

(๔) หุ้นหรือหุ้นกู้ที่ออกโดยนิติบุคคลที่กฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

(๕) อสังหาริมทรัพย์

(๖) บุคคลอื่นโดยมีหลักประกันตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) มอบเป็นหลักประกัน

(๗) หลักทรัพย์อื่นที่เลขาธิการเห็นสมควรให้รับเป็นหลักประกันได้

ข้อ ๑๘ หลักประกันนั้นถ้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้จัดการดังต่อไปนี้

(๑) ให้ส่งคืน เมื่อมีการดำเนินการเป็นไปตามสัญญามอบหมายหรือจัดจ้าง และบริษัทเอกชนที่ดำเนินการขายทอดตลาดได้ส่งมอบเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้ว

(๒) ให้ริบเมื่อมีการดำเนินการผิดสัญญามอบหมายหรือจัดจ้าง ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

ข้อ ๑๙ ภายใต้บังคับข้อ ๗ ถึง ข้อ ๑๐ ในกรณีมอบหมายหรือจัดจ้างหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนดำเนินการขายทอดตลาด ให้หน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามข้อบังคับดังกล่าว โดยให้ดำเนินการขายทอดตลาดตามวิธีปกติของหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนนั้น

หมวด ๒
วิธีการขายทอดตลาด

ข้อ ๒๐ การขายทอดตลาด ตามปกติให้ขายโดยการเสนอราคาด้วยปากเปล่า หรือยื่นซองประกวดราคา เว้นแต่คณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรให้ขายทอดตลาดโดยวิธีอื่น

ข้อ ๒๑ ก่อนการขายทอดตลาดให้คณะกรรมการขายทอดตลาดอ่านประกาศขายทอดตลาดหรือโฆษณาการขายทอดตลาดรวมทั้งวิธีการหรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะใช้ในการขายทอดตลาดครั้งนั้นโดยเปิดเผย

ในกรณีที่เป็นการขายทรัพย์สินที่มีภาระจำนอง ให้ประกาศชื่อผู้รับจำนองพร้อมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่ยังค้างชำระจนถึงวันขาย และระบุให้ผู้ซื้อทรัพย์สินนั้นทราบว่าจะต้องรับภาระจำนองไปด้วย

ข้อ ๒๒ ก่อนการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้คณะกรรมการขายทอดตลาดแจ้งให้บรรดาผู้สู้ราคาซึ่งจะเข้าสู้ราคาในนามของบุคคลอื่น แสดงใบมอบอำนาจก่อนเข้าสู้ราคาและแจ้งด้วยว่าถ้าผู้สู้ราคาผู้ใดเข้าสู้ราคาแทนบุคคลอื่นโดยมิได้แสดงใบมอบอำนาจก่อน จะถือว่าผู้สู้ราคานั้นกระทำการในนามตนเอง ในกรณีเช่นนี้ถ้าทรัพย์สินที่ขายทอดตลาดนั้นเป็นทรัพย์สินที่ต้องจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ผู้สู้ราคาผู้นั้นจะขอให้จดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ในชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ซื้อโดยอ้างว่าตนเป็นเพียงตัวแทนมิได้

ข้อ ๒๓ การขายทอดตลาดทรัพย์สินย่อมบริบูรณ์เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดแสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้ หรือวิธีการอื่นที่คณะกรรมการขายทอดตลาดกำหนด

ข้อ ๒๔ การเสนอสู้ราคาในการขายทอดตลาดให้เป็นไปตามอัตราเพิ่มราคาที่เลขาธิการกำหนดและแจ้งให้ผู้เข้าสู้ราคาทราบก่อนการขายทอดตลาด

ในการเสนอราคาด้วยปากเปล่า ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู้ราคาไม่น้อยกว่า ๓ หน ถ้าไม่มีผู้สู้ราคาสูงขึ้นและได้ราคาพอสมควรให้ร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้สู้ราคาสูงสุดพร้อมกับเคาะไม้ แต่ถ้าก่อนเคาะไม้มีผู้สู้ราคาสูงขึ้นไปอีกก็ให้ร้องขานราคาตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าว

ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่า ผู้ใดจะไม่สู้ราคาโดยสุจริตหรือไม่สามารถจะชำระราคาได้ คณะกรรมการขายทอดตลาดจะสอบถามผู้นั้นเสียก่อนจึงเคาะไม้ก็ได้

ข้อ ๒๕ ถ้าผู้สู้ราคาถอนคำสู้ราคาของตนก่อนเคาะไม้ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดตั้งต้นร้องขายใหม่

ข้อ ๒๖ การขายทอดตลาดทรัพย์สินตามปกติเมื่อเคาะไม้ตกลงขายแล้วผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ทรัพย์สินซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปอาจให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ราคาซื้อ และทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขในการชำระเงินที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันขาย เมื่อได้ชำระเงินทั้งหมดแล้วจึงให้โอนทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ซื้อ

ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น เลขาธิการอาจกำหนดให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำและกำหนดเวลาชำระเงินได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่สามารถปฏิบัติตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้ผู้ซื้อยื่นคำร้องขอผ่อนผันพร้อมเหตุผลความจำเป็นต่อคณะกรรมการขายทอดตลาด หากคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรให้รายงานเลขาธิการเพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่ขายมีราคาสูงมาก โดยมีราคาประเมินขณะยึดหรืออายัดหรือ คาดหมายว่าจะขายได้ในราคาไม่น้อยกว่าหนึ่งล้านบาทขึ้นไป ผู้ซึ่งจะมีสิทธิเข้าสู้ราคาในกรณีนี้ต้องนำ แคชเชียร์เช็คจำนวนเงินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ของราคาตามข้อ ๑๓(๑) มาวางเป็นประกัน และเมื่อขายทรัพย์สินได้แล้วให้ถือว่าแคชเชียร์เช็คของผู้ซื้อนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการชำระราคา

ข้อ ๒๘ ห้ามกรรมการขายทอดตลาดเข้าสู้ราคาหรือใช้ให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู้ราคาในการขายทอดตลาดครั้งที่ตนทำหน้าที่เป็นกรรมการ

ข้อ ๒๙ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดทรัพย์สินใดไม่มีผู้เข้าสู้ราคาหรือมีผู้เสนอราคาต่ำกว่าราคาที่กำหนดตามข้อ ๑๓ หรือมีกรณีที่เห็นว่าการสู้ราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริต ให้มีอำนาจถอนทรัพย์สินนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ ๓๐ เมื่อขายทอดตลาดบริบูรณ์ ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำตามที่ได้ตกลงกันหรือตามข้อสัญญาในข้อ ๒๖ ให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดซ้ำอีก ในการขายทอดตลาดครั้งหลังนี้ให้แจ้งให้ผู้ซื้อทราบกำหนด วัน เวลา และสถานที่ที่จะขาย และเมื่อขายแล้วได้เงินเท่าใด หากไม่คุ้มกับการขายทอดตลาดครั้งก่อนให้จัดการเรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ขาดนั้น หรือดำเนินการตามกฎหมาย หากจำเป็น

ข้อ ๓๑ การขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งผู้ยึดถือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายก่อน เช่น อาวุธปืน ให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ของราคาซื้อ และให้นำใบอนุญาตมาแสดงต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดภายใน ๑ เดือน นับแต่วันที่การขายทอดตลาดบริบูรณ์ พร้อมทั้งชำระเงินที่ค้างชำระให้ครบถ้วน ถ้าพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วไม่สามารถนำใบอนุญาตมาแสดงได้ให้ริบเงินมัดจำ และให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการขายทอดตลาดซ้ำอีกตามข้อ ๓๐

ในกรณีที่ปรากฏว่าการที่ผู้ซื้อไม่อาจนำใบอนุญาตมาแสดงได้มิได้เกิดจากความผิดของผู้ซื้อหรือมิได้เกิดจากการที่ผู้ซื้อจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดขยายเวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน ๑ เดือน

ข้อ ๓๒ ในระหว่างการขายทอดตลาดให้คณะกรรมการขายทอดตลาดบันทึกการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด และเมื่อดำเนินการขายทอดตลาดเรียบร้อยแล้วให้รายงานเลขาธิการเพื่อทราบ

ข้อ ๓๓ การขายทอดตลาดโดยหน่วยราชการหรือบริษัทเอกชน ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามหมวดนี้ แต่ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดเข้าร่วมสังเกตการณ์การขายทอดตลาด และบันทึกการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดกำหนด และเมื่อดำเนินการขายทอดตลาดเรียบร้อยแล้วให้รายงานเลขาธิการเพื่อทราบ

กรณีที่เห็นว่าการสู้ราคาอาจไม่เป็นไปโดยสุจริตให้คณะกรรมการขายทอดตลาดมีอำนาจถอนทรัพย์สินนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป แล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

หมวด ๓
การโอนและส่งมอบทรัพย์สิน

ข้อ ๓๔ ภายใต้บังคับข้อ ๒๗ การขายทอดตลาดทรัพย์สิน เมื่อผู้ซื้อชำระเงินครบถ้วนแล้ว ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบทรัพย์สินให้ผู้ซื้อไป ถ้าเป็นทรัพย์สินที่จะต้องแก้ทะเบียนชื่อผู้เป็นเจ้าของ เช่น อาวุธปืน รถ เรือ ให้เลขาธิการแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการทางทะเบียนต่อไป

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งเป็นที่ดินหรือโรงเรือนซึ่งปลูกอยู่ในที่ดินที่มีโฉนดหรือหนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน ให้เลขาธิการแจ้งเจ้าพนักงานที่ดินเพื่อดำเนินการทางทะเบียนต่อไป

ข้อ ๓๕ ค่าใช้จ่ายในการโอนและส่งมอบทรัพย์สิน เช่น ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าขนย้าย หรือค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นภาระของผู้ซื้อ

หมวด ๔
วิธีรับเงิน

ข้อ ๓๖ การรับเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน เมื่อผู้ซื้อชำระเงินแล้วให้คณะกรรมการขายทอดตลาดออกใบรับเงินโดยมีสำเนา ๒ ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ซื้อ ส่วนสำเนาส่งให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สิน ๑ ฉบับ อีก ๑ ฉบับ เก็บไว้เป็นต้นขั้ว

ข้อ ๓๗ การรับเงินโดยปกติให้รับเป็นเงินสด แต่ถ้าคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นสมควรอาจรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินก็ได้ โดยให้จดเลขที่เช็คหรือตั๋วแลกเงินในใบรับเงินด้วย ในกรณีที่ไม่ใช่ เช็คหรือตั๋วแลกเงินของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้องเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินที่ธนาคารสั่งจ่ายหรือธนาคารรับรอง

เมื่อได้ชำระเงินจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้วไม่ว่าเป็นการชำระเป็นเงินสด เช็ค หรือตั๋วแลกเงินก็ตาม ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดส่งมอบให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อเก็บรักษาไว้ตามระเบียบต่อไป

ข้อ ๓๘ การรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงิน หากเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการเรียกร้องผู้ซื้อให้ชำระเงินนั้นหรือดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่เป็นการขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีหลักฐานแสดงว่าผู้อื่นเป็นเจ้าของร่วมอยู่ด้วยหรือเป็นทรัพย์สินที่ติดจำนอง หรือทรัพย์สินที่มีบุริมสิทธิอย่างอื่น ให้คณะกรรมการขายทอดตลาด แจ้งผู้มีหน้าที่เก็บรักษาทรัพย์สินเพื่อทราบ

ข้อ ๔๐ ค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาด ให้เบิกจากกองทุน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๘

พลตำรวจโท กฤษณะ ผลอนันต์

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอสู้ราคา การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๔๘ เลขาธิการ ป.ป.ส. จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดอัตราเพิ่มราคาในการเสนอสู้ราคาการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๗

๒. ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด กำหนดราคาเริ่มต้นไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท ผู้สู้ราคาจะเสนอเพิ่มราคาครั้งละเท่าใดก็ได้

๓. ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด กำหนดราคาเริ่มต้นตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป ผู้สู้ราคาจะต้องเสนอเพิ่มราคาครั้งละไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ บาท

๔. ในการขายทอดตลาดทรัพย์สินแต่ละรายการไม่ว่าจะมีการเสนอราคาสูงขึ้นเพียงใดก็ตาม ให้ผู้สู้ราคาแต่ละรายใช้อัตราเพิ่มราคาตามข้อ ๒ หรือข้อ ๓ แล้วแต่กรณี ในการเสนอเพิ่มราคาตั้งแต่เริ่มต้นจนการขายทอดตลาดบริบูรณ์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจโท กฤษณะ ผลอนันต์
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) และมาตรา ๒๔ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ พ.ศ ๒๕๓๕"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป[๑]

[๒]**ข้อ ๓** ในระเบียบนี้

"ทรัพย์สิน" หมายความว่า ทรัพย์สินที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ

"คณะกรรมการเก็บรักษา" หมายความว่า คณะกรรมการผู้มีหน้าที่เก็บรักษาตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

[๓]**ข้อ ๔** ในกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินใด ให้คณะกรรมการเก็บรักษาประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพของทรัพย์สินนั้น

[๔]**ข้อ ๕** ในกรณีจำเป็นหรือสมควร เลขาธิการจะแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพขึ้นเป็นการเฉพาะก็ได้

[๕]**ข้อ ๖** ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ ถ้ามีความจำเป็นและสมควร คณะกรรมการเก็บรักษาหรือคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ อาจขอให้ผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทใดโดยเฉพาะ เป็นผู้ตรวจสอบและให้ความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการประเมินค่าเสียหายหรือเสื่อมสภาพทรัพย์สินนั้นก็ได้

[๖]**ข้อ ๗** ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ ให้ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่ไม่อาจคืนได้

(๑) ทรัพย์สินที่สูญหาย เสียหาย หรือเสื่อมสภาพโดยสิ้นเชิง

(๒) ทรัพย์สินที่โดยสภาพไม่อาจซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้

---

๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๑๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๓๕

๒-๖ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

หมายเหตุ:- ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๖๒ ง ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๘

(๓) ทรัพย์สินที่โดยสภาพอาจซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่คณะกรรมการเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมนั้นสูงเกินควร

ข้อ ๘ การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพของทรัพย์สิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าทรัพย์สินนั้นเสียหายและสามารถซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมได้ ให้ประเมินค่าเสียหายเท่ากับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเพื่อซ่อมแซมทรัพย์สินนั้นให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

(๒) ถ้าทรัพย์สินนั้นเสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้งาน ให้ประเมินค่าเสื่อมสภาพเท่ากับค่าเสื่อมสภาพที่คำนวณได้ ตามหลักเกณฑ์ที่ทางราชการใช้ในการคำนวณราคาเมื่อทรัพย์สินของทางราชการเสียหายหรือสูญหาย

[๗] **ข้อ ๙** เลขาธิการจะสั่งให้คณะกรรมการเก็บรักษาหรือคณะกรรมการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพชี้แจงเหตุผลและหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่าเสียหายหรือค่าเสื่อมสภาพ หรือสั่งให้มีการประเมินใหม่ก็ได้ หากเห็นว่าค่าเสียหายหรือค่าเสื่อสภาพที่ประเมินไว้นั้นสูงหรือต่ำเกินสมควร หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินยังไม่เหมาะสม

ข้อ ๑๐ ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

ศักดิ์ สนองชาติ

ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

---

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน
ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ (๕) มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖"

[๑] **ข้อ ๒** ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"คณะอนุกรรมการกองทุน" หมายความว่า คณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"พนักงานกองทุน" หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามระเบียบนี้ให้เลขาธิการเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ เมื่อทรัพย์สินใดตกเป็นของกองทุน ให้ปฏิบัติดังนี้

[๒] (๑) ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องนำทรัพย์สินพร้อมทั้งหนังสือนำส่งจำนวนสองชุดมอบแก่ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือพนักงานกองทุนซึ่งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดมอบหมายให้เป็นผู้ตรวจรับทรัพย์สิน

(๒) ให้ผู้ตรวจรับทรัพย์สินดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ทำการสำรวจทรัพย์สินและบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวน ประเภท รวมทั้งมูลค่าของทรัพย์สินนั้น โดยอาจมีรายละเอียดอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ แล้วรายงานและเสนอความเห็นต่อคณะอนุกรรมการกองทุนว่าสมควรดำเนินการแก่ทรัพย์สินนั้นต่อไปอย่างไร

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๕๙ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

[๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน ซึ่งมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๒๘ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๕

(ข) ตรวจสอบทรัพย์สินให้ถูกต้องตามรายละเอียดในหนังสือนำส่ง แล้วให้ผู้นำส่ง และผู้ตรวจรับทรัพย์สินลงนามกำกับไว้เป็นหลักฐานและเก็บรักษาหนังสือนำส่งไว้เป็นหลักฐานฝ่ายละหนึ่งชุด หากทรัพย์สินนั้นไม่ครบถ้วน หรือมีความชำรุดเสียหาย ให้บันทึกไว้โดยชัดแจ้งด้วย

ข้อ ๖ เมื่อได้มีการตรวจรับทรัพย์สินตามข้อ ๕ แล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นเงิน ให้นำส่งผู้รับเงินตามข้อ ๑๑ ทันที ทั้งนี้ ต้องไม่ช้ากว่าวันทำการวันแรกที่อาจนำส่งได้

(๒) ทรัพย์สินที่เป็นสังหาริมทรัพย์ ให้นำไปเก็บรักษาไว้ที่สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินของกองทุน หรือจะฝากเก็บรักษาไว้ที่สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินของสำนักงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดก็ได้

(๓) ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์หรือเป็นทรัพย์สินที่มีลักษณะตามข้อ ๗ จะมอบให้บุคคลซึ่งได้ดูแลรักษาทรัพย์สินในระหว่างการยึดหรืออายัดดูแลรักษาต่อไป หรือจะจ้างบุคคลอื่นให้ดูแลรักษาทรัพย์สินหรือเช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สินนั้นไปพลางก่อนในระหว่างที่คณะอนุกรรมการกองทุนยังไม่มีมติเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้นก็ได้

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วให้รายงานคณะอนุกรรมการกองทุนโดยเร็ว และในกรณีที่เป็นทรัพย์สินที่มีหลักฐานทางทะเบียน ให้เลขาธิการจัดการเกี่ยวกับหลักฐานทางทะเบียนดังกล่าวให้เรียบร้อยด้วย

ข้อ ๗ ให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินตามข้อ ๕ รายงานคณะอนุกรรมการกองทุน โดยด่วนที่สุดเมื่อปรากฏว่า

(๑) ทรัพย์สินนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนแห่งค่าของทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรกเลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวนหรือก่อความรำคาญ

(๓) ทรัพย์สินนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินซึ่งโดยสภาพอาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ทรัพย์สินที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของตัวทรัพย์

หมวด ๒
การบริหารกองทุน

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมศุลกากร ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนหนึ่งหรือหลายคนในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ ๙ ให้คณะอนุกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาอนุมัติให้จ่ายเงินกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบนี้

(๒) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการรับ การจ่าย และการเก็บรักษาเงิน

(๓) ควบคุมดูแลเกี่ยวกับการจัดการและการจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน

(๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีดังต่อไปนี้

(ก) การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์

(ข) การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน

(ค) การจ่ายเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนหรือเพื่อช่วยเหลือบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับความเดือดร้อนจากการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(ง) การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การจ่ายเงินหรือทรัพย์สินจากกองทุนครั้งหนึ่งถ้ามีจำนวนหรือมูลค่าเกินห้าล้านบาทจะต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๑๐ การใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อประโยชน์ตามมาตรา ๓๔ ได้แก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๒) สนับสนุนหรือจัดให้มีการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) สนับสนุนหรือจัดให้มีวิทยากรซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) สนับสนุนหรือจัดให้มีการให้บริการหรือจัดกิจกรรมอันก่อให้เกิดประโยชน์ ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๕) สนับสนุนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือหรือสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) กิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

หมวด ๓
การรับเงิน

[๓] **ข้อ ๑๑** การรับเงินของกองทุน ให้เลขาธิการหรือพนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๘ ซึ่งเลขาธิการมอบหมายร่วมกับผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด หรือพนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๖ ซึ่งผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดมอบหมาย เป็นผู้รับเงินและออกหลักฐานการรับเงิน แล้วดำเนินการตามข้อ ๑๕ (๑)

หมวด ๔
การจ่ายเงิน

ข้อ ๑๒ เงินของกองทุนให้จ่ายได้ตามจำนวนที่คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาอนุมัติสำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด

(๒) ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการยึด อายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

(๔) ค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินตามมาตรา ๒๓ และค่าใช้จ่ายในการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔

(๕) ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔

(๖) เงินสินบนตามข้อ ๑๙ และเงินรางวัลตามข้อ ๒๐

(๗) ค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

การจ่ายเงินกองทุนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำหรับกรณีอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการกองทุนกระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๓ วิธีการจ่ายเงินที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑๒ แล้ว ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ แต่ถ้าไม่มีระเบียบที่เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้กองทุนมีเงินทดรองจ่ายภายในวงเงินที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๕
การเก็บรักษาทรัพย์สิน

ข้อ ๑๕ ทรัพย์สินของกองทุนให้เก็บรักษาไว้ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เป็นเงิน ให้ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

(๒) ในกรณีที่เป็นทรัพย์สินอื่น ให้เก็บรักษาไว้ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

---

[๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

หมวด ๖
การจัดหาผลประโยชน์

ข้อ ๑๖ คณะอนุกรรมการกองทุนอาจนำเงินของกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ได้ดังนี้

(๑) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจหรือตั๋วเงินคลัง

(๒) ลงทุนอย่างอื่น โดยได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการและต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๗ คณะอนุกรรมการกองทุนอาจนำทรัพย์สินอื่นไปจัดหาผลประโยชน์ได้ตามหลักเกณฑ์เดียวกันกับการนำทรัพย์สินที่เก็บรักษาไว้ในระหว่างการยึดหรืออายัดไปจัดหาผลประโยชน์ แต่ถ้ามีกรณีจำเป็นและสมควรนอกเหนือไปจากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ให้กระทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

หมวด ๗
เงินสินบนและเงินรางวัล

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณามีมติให้มีการจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

การจ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ เป็นเพียงหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนเห็นสมควรมิใช่เป็นการโฆษณาหรือให้คำมั่นตามกฎหมายแก่บุคคลใดในอันที่จะยกขึ้นกล่าวอ้างเพื่อเรียกร้องสิทธิในเงินดังกล่าว

[๔] **ข้อ ๑๙** คณะอนุกรรมการกองทุนมีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินสินบนแก่ ผู้ซึ่งชี้แนะให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบถึงตัวทรัพย์สินแหล่งที่มา หรือสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีข้อมูล หรือพยานหลักฐานพอสมควรที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน จนมีผลทำให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน

เงินสินบนที่จะจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด โดยพิจารณาถึงประโยชน์ของข้อมูลและพยานหลักฐานที่จะได้รับจากผู้ชี้แนะและมูลค่าของทรัพย์สิน โดยให้จ่ายได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่คำนวณได้ จากราคาทรัพย์สินที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือของราคาที่ได้จากการ ขายทอดตลาดแล้วแต่กรณีหักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

[๕] **ข้อ ๒๐** คณะอนุกรรมการกองทุนมีอำนาจพิจารณาจ่ายเงินรางวัลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ซึ่งทำหน้าที่เก็บรักษาหรือจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดหรือร่วมดำเนินการตรวจสอบยึดหรืออายัดทรัพย์สินผู้ซึ่งทำหน้าที่สอบสวน สืบสวน หรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยให้จ่ายได้

---

[๔] ข้อความเดิมยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

[๕] ข้อความเดิมยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ไม่เกินร้อยละยี่สิบของเงินที่คำนวณได้จากราคาทรัพย์สินที่มีการประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ได้จากการขายทอดตลอดแล้วแต่กรณีหักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น หากทรัพย์สินใดที่มีการจ่ายเงินรางวัล แต่ไม่มีการจ่ายเงินสินบนให้นำเงินสินบนในส่วนนั้นจ่ายเป็นเงินรางวัลเพิ่มเติม

ข้อ ๒๑ เงินสินบนหรือเงินรางวัลให้จ่ายหลังจากนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์แล้ว หากไม่มีการนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไม่มีการนำไปใช้ประโยชน์ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุน ให้คณะอนุกรรมการกองทุนประเมินราคาทรัพย์สินนั้นตามที่เห็นสมควร เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดเงินสินบนหรือเงินรางวัล

ข้อ ๒๒ ถ้าผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนหรือเงินรางวัลมีหลายคน ให้แบ่งเงินนั้น คนละส่วนเท่าๆ กัน เว้นแต่คณะอนุกรรมการกองทุนจะเห็นสมควรกำหนดเป็นอย่างอื่น

หมวด ๘
การบัญชี

[๖] **ข้อ ๒๓** ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดจัดทำบัญชี ตามระบบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

[๗] **ข้อ ๒๔** ให้สำนักงานจัดทำงบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อรายงานคณะกรรมการและส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรอง และดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๓๙ พร้อมทั้งส่งรายงานดังกล่าวให้กระทรวงการคลังทราบด้วย

[๘] **ข้อ ๒๕** ให้สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงินและการบัญชีของกองทุนและรายงานคณะอนุกรรมการกองทุนเมื่อสิ้นปีปฏิทิน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๖
ศักดิ์ สนองชาติ
ประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

---

[๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย ระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน
พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๙ (๔) แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖ คณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน พ.ศ. ๒๕๓๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นไป

[๑] **ข้อ ๓** ในระเบียบนี้

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม กอง หรือที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่น หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

"หน่วยงานของเอกชน" หมายความว่า สมาคม มูลนิธิ หรือนิติบุคคลอื่นที่มิได้มีวัตถุประสงค์ เพื่อแสวงหากำไร และดำเนินการเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารจัดการทรัพย์สิน

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับหรือคำสั่ง เพื่อให้การปฏิบัติการเป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามระเบียบนี้ให้ผู้อำนวยการเสนอคณะอนุกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณา

หมวด ๑
การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๕ การนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้กระทำได้เฉพาะหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

---

[๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

การอนุญาตให้หน่วยงานของเอกชนนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้อนุญาตได้เฉพาะทรัพย์สินของกองทุนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์เท่านั้น

ข้อ ๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์ที่จะนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น มีหนังสือถึงประธานอนุกรรมการกองทุน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่ประสงค์จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๗ หน่วยงานเอกชนที่ประสงค์จะนำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ให้หัวหน้าหน่วยงานของเอกชน จัดทำแผนงาน หรือโครงการ เสนอต่อประธานอนุกรรมการกองทุน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) ส่วนของงานที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์

(๒) ประเภทของทรัพย์สินที่จะนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๘ การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ระยะเวลาที่จะนำไปใช้ประโยชน์ การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินของกองทุนไปใช้ประโยชน์ต้องดูแลและบำรุงรักษาทรัพย์สินนั้นอย่างน้อย ตามระเบียบของทางราชการและคณะอนุกรรมการกองทุนอาจกำหนดเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรอีกก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อมีการอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนนำทรัพย์สินใดไปใช้ประโยชน์ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการทำหนังสือส่งมอบและรับมอบทรัพย์สินนั้นไว้เป็นหลักฐาน
และมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๐ ในกรณีทรัพย์สินที่นำไปใช้ประโยชน์นั้นเกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหายเพราะความผิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ได้รับอนุญาต ให้หน่วยงานดังกล่าวรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องเสียหาย หรือสูญหายนั้น

ข้อ ๑๑ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินนั้นต่อไป หรือเมื่อครบกำหนดที่ได้รับอนุญาตแล้ว หรือเมื่อคณะอนุกรรมการกองทุนเพิกถอนการอนุญาตให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจัดส่งทรัพย์สินนั้นคืนพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายใน ๑๕ วัน หรือภายในเวลาที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ส่งคืนในสภาพที่เป็นอยู่ในขณะที่ได้รับมอบทรัพย์สินนั้นไป เว้นแต่จะเสื่อมไปโดยสภาพแห่งทรัพย์สินนั้นเอง ในกรณีที่ไม่อาจส่งคืนในสภาพเดิมได้ ให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

การเพิกถอนการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตเมื่อหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตผิดเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามระเบียบนี้ หรือตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้นำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นมีหนังสือถึงประธานอนุกรรมการกองทุน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ยังต้องนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ ทั้งนี้ก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

การพิจารณาอนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป ให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาหลักเกณฑ์ตามข้อ ๘ และในกรณีที่คณะอนุกรรมการการทุนไม่อนุญาตให้นำทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป ให้หน่วยงานนั้นคืนทรัพย์สินพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๑๑ วรรคสองมาใช้บังคับ

หมวด ๒
การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุน

ข้อ ๑๓ การจำหน่ายทรัพย์สินของกองทุนให้ดำเนินการได้ โดยวิธีดังต่อไปนี้

(๑) ขาย

(๒) ให้

(๓) แปรสภาพหรือทำลาย

(๔) จำหน่ายเป็นสูญ

ข้อ ๑๔ การขาย โดยปกติให้ดำเนินการขายโดยวิธีขาดทอดตลาดโดยให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สิน พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ทรัพย์สินใดที่ได้ดำเนินการขายทอดตลาดไม่เป็นผล หรือเป็นทรัพย์สินที่คณะอนุกรรมการการกองทุนเห็นว่าไม่สมควรดำเนินการขายโดยวิธีขายทอดตลาด ให้คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนดวิธีการขายโดยวิธีการอื่นตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ การให้คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณานำทรัพย์สินที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนใดก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

(๑) ทรัพย์สินที่โดยสภาพไม่อาจซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมได้

(๒) ทรัพย์สินที่โดยสภาพอาจซ่อมแซมให้กลับสู่สภาพเดิมได้ แต่ค่าใช้จ่ายสูงเกินสมควร

(๓) ทรัพย์สินนั้นหากให้หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชนนำไปใช้จนเป็นประโยชน์มากกว่าเก็บรักษาไว้เป็นทรัพย์สินของกองทุน และไม่เป็นภาระกับกองทุนข

ข้อ ๑๖ การแปรสภาพหรือทำลายให้กระทำได้ตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด

ข้อ ๑๗ การจำหน่ายเป็นสูญ ให้กระทำได้ตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด เมื่อปรากฏว่าทรัพย์สินสูญหายไปโดยไม่ปรากฏตัวผู้รับผิดชอบ หรือมีตัวผู้รับผิดแต่ไม่สามารถชดใช้ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการรับผิดทางแพ่งของเจ้าหน้าที่ส่วนราชการ หรือมีตัวทรัพย์สินอยู่แต่ไม่สามารถนำออกจำหน่ายได้ให้กองทุนเสนอต่อคณะอนุกรรมการกองทุนเพื่อจำหน่ายเป็นสูญ

หมวด ๓
การจ่ายเงินหรือทรัพย์สิน เพื่อสนับสนุนหรือช่วยเหลือบุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับความเดือดร้อน จากการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๑๘ การจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนให้แก่หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ให้ดำเนินการได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๒) สนับสนุนหรือจัดให้มีการศึกษา ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) สนับสนุนหรือจัดให้มีวิทยากร ซึ่งมีความรู้หรือความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) สนับสนุนหรือจัดให้มีการให้บริการหรือจัดกิจกรรมอันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๕) สนับสนุนการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนช่วยเหลือหรือสนับสนุนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๖) กิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๑๙ ให้หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนที่จะขอรับการสนับสนุนตามข้อ ๑๘ จัดทำแผนงาน โครงการ หรือภารกิจที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน เสนอต่อประธานอนุกรรมการกองทุน

ข้อ ๒๐ แผนงาน โครงการ หรือภารกิจที่กองทุนจะให้การสนับสนุนต้องเป็นแผนงานโครงการหรือภารกิจที่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณตามปกติของทางราชการหรือจากแหล่งอื่น ในกรณีที่ได้รับการสนับสนุนจากงบประมาณปกติของทางราชการ หรือจากแหล่งอื่น แต่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะอนุกรรมการกองทุน

ข้อ ๒๑ การพิจารณาให้การสนับสนุนให้คณะอนุกรรมการกองทุนพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์และความเป็นไปได้ ตลอดจนการติดตามผลการดำเนินการตามแผนงานโครงการ หรือภารกิจ

ข้อ ๒๒ แผน โครงการ หรือภารกิจที่มีระยะเวลาดำเนินการเกินกว่า ๓ เดือน คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณาให้การสนับสนุนเงินเป็นงวด ๆ ตามที่เห็นสมควรและอาจระงับการสนับสนุนงวดใดงวดหนึ่งหรือทั้งหมดก็ได้หากแผนงาน โครงการ หรือภารกิจนั้นไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ หรือไม่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการนั้น

ข้อ ๒๓ เมื่อแผนงาน โครงการ หรือภารกิจได้รับการพิจารณาอนุมัติให้การสนับสนุน และอนุมัติวงเงินแล้วให้ผู้อำนวยการแจ้งให้หน่วยงานดังกล่าวทราบ และเมื่อหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนดำเนินการตามแผนงาน โครงกา หรือภารกิจสิ้นสุดลง หรือตามเงื่อนไขที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด ให้หน่วยงานนั้นรายงานผลการดำเนินการต่อประธานอนุกรรมการกองทุนทราบ

[๒] **ข้อ ๒๔** คณะอนุกรรมการกองทุนอาจพิจารณาจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเพื่อช่วยเหลือบุคคลใดได้ต่อเมื่อบุคคลนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ หรือผู้ซึ่งมีส่วนช่วยเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและเจ้าหน้าที่หรือบุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินอันเนื่องมาจากการดำเนินการนั้น

การพิจารณาจ่ายเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เสียชีวิตรายละไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท โดยพิจารณาจ่ายเป็นเงินช่วยเหลือให้แก่ทายาทซึ่งต้องขาดไร้อุปการะเพราะเหตุที่บุคคลนั้นเสียชีวิต

(๒) กรณีบาดเจ็บจนถึงทุพพลภาพ หรือเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๗๐,๐๐๐ บาท

(๓) กรณีได้รับบาดเจ็บจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท

(๔) กรณีได้รับความเสียหายหรือสูญเสียทรัพย์สิน พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือ รายละไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท

(๕) กรณีได้รับบาดเจ็บแต่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๒) และ (๓) พิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือรายละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

[๓] **ข้อ ๒๕** การขอรับเงินช่วยเหลือตามข้อ ๒๔ ให้ส่งหลังฐานตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) แบบขอรับเงินช่วยเหลือ

(๒) คำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติงานและรายงานการปฏิบัติงาน

(๓) สำเนาใบมรณะบัตรกรณีเสียชีวิต หรือใบรับรองแพทย์กรณีได้รับบาดเจ็บ

(๔) หลักฐานการเป็นทายาทของผู้เสียชีวิต เช่น สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาสูติบ้าน หรือสำเนาทะเบียนสมรส สำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

---

[๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๕ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๓] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๕) สำเนาบันทึกการจับกุม (ถ้ามี)

(๖) หลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี)

การยื่นคำขอให้ยื่นภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับบาดเจ็บ หรือเสียชีวิต หรือทรัพย์สินเสียหาย หรือสูญเสีย

แบบเอกสารตามข้อ ๒๕ (๑) ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

หมวด ๔
การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัล

[๔] **ข้อ ๒๖** ให้จ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้ชี้แนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบถึงตัวทรัพย์สินแหล่งที่มา หรือสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีข้อมูลหรือพยานหลักฐานพอสมควรที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน จนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยบุคคลนั้นแจ้งข้อมูลดังกล่าวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจสอบสวนคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และได้ลงบันทึกในใบแจ้งข้อมูลตามท้ายระเบียบนี้ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้รับแจ้งข้อมูลรายงานการรับแจ้งข้อมูลต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ผู้แจ้งข้อมูลต้องมิใช่ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปราบปรามตามกฎหมายที่เกี่ยวกับยาเสพติด

[๕] **ข้อ ๒๗** เงินสินบนให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) ให้จ่ายได้ไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดของเงินที่คำนวณได้จากราคาทรัพย์สินที่ประเมินได้ในวันที่ยึด หรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณี หักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินหรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

(๒) ทรัพย์สินที่แจ้งข้อมูลเพื่อขอรับเงินสินบนต้องเป็นทรัพย์สินที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียน หรือในกรณีที่มีหลักฐานทางทะเบียน แต่ถูกโอนโยกย้าย ซุกซ่อน แปรสภาพ เพื่ออำพรางการมีอยู่ หรือได้มาของทรัพย์สินนั้น

(๓) เป็นทรัพย์สินที่แจ้งข้อมูลเพื่อขอรับเงินสินบนตามประกาศชี้ชวนของคณะอนุกรรมการกองทุนให้แจ้งข้อมูลของทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

[๖] **ข้อ ๒๘** ทรัพย์สินรายใดมีผู้แจ้งข้อมูลหลายคน โดยร่วมกันชี้แนะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนที่มีอำนาจสอบสวนคดีผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดทราบตามข้อ ๒๖ ให้แบ่งสินบนคนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่คณะอนุกรมการกองทุนจะเห็นสมควรกำหนดเป็นอย่างอื่น

---

(๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๓ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๔ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๕ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๗] **ข้อ ๒๙** ให้จ่ายเงินรางวัลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่ตรวจสอบยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ซึ่งทำหน้าที่สอบสวน สืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือตรวจค้นขยายผลเพื่อหาหลักฐานและทรัพย์สินในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน โดยจ่ายไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนดของเงินที่คำนวณได้จากราคาทรัพย์สินที่มีการประเมินได้ในวันยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือของราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณีหักด้วยค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สิน หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

[๘] **ข้อ ๓๐** การจ่ายเงินรางวัล ตามข้อ ๒๙ ให้แบ่งเงินรางวัลออกเป็น ๑๐ ส่วนเท่า ๆ กัน โดยให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเลขาธิการ ป.ป.ส. แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตรวจสอบ ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน ได้รับ ๔ ส่วน ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่มีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้เข้าเบิกความเป็นพยานในคดีร้องขอให้ริบทรัพย์สินนั้น ให้ได้รับเป็น ๒ เท่าของเจ้าหน้าที่อื่นในจำนวน ๔ ส่วน

[๙] (๒) เจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งได้ทำการสืบสวนหรือจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือตรวจค้นขยายผลเพื่อหาหลักฐานและทรัพย์สินในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จนมีผลทำให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุนได้รับ ๕ ส่วน ถ้าเจ้าหน้าที่มีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน เว้นแต่เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพยานโจทก์ในคดีนั้นให้ได้รับเป็น ๒ เท่าของเจ้าหน้าที่อื่นในจำนวน ๕ ส่วน

(๓) พนักงานสอบสวนผู้ซึ่งได้ทำการสอบสวนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจนมีผลทำให้ทรัพย์สินตกเป็นของกองทุน ได้รับ ๑ ส่วน ถ้าพนักงานสอบสวนมีหลายคนให้แบ่งคนละเท่า ๆ กัน

ในกรณีมีผู้อยู่ในเกณฑ์จะได้รับเงินรางวัล ตาม (๑) (๒) หรือ (๓) หลายฐานะให้ได้รับเงินรางวัลเพียงฐานเดียว

ข้อ ๓๑ การรับเงินสินบนเงินรางวัล ให้ส่งหลักฐานตามรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) แบบคำขอรับเงินสินบน หรือเงินรางวัล แล้วแต่กรณี

(๒) แบบใบแจ้งความชี้แนะถึงตัวทรัพย์ แหล่งที่มาหรือสถานที่ตั้งของทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (เฉพาะกรณีขอรับเงินสินบน)

(๓) หนังสือรับรองว่าได้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนในคดีที่ขอรับเงินรางวัลของผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการกอง ผู้บังคับการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป แล้วแต่กรณี

(๔) สำเนาบันทึกการจับกุมของเจ้าหน้าที่ผู้จับกุม

(๕) หนังสือรับรองการเป็นพนักงานสอบสวนในคดีที่ขอรับเงินรางวัลของผู้บังคับบัญชา

---

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๖ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๙] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๗ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๖) สำเนาคำสั่งมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินแทนในคดีนั้น

(๗) สำเนาคำพิพากษาหรือคำสั่งคดีถึงสุดของศาลให้ริบทรัพย์ ให้ตกเป็นของกองทุน

(๘) ใบมอบฉันทะให้รับเงินสินบน หรือเงินรางวัลแทน (ถ้ามี)

ข้อ ๓๒ การขอรับเงินสินบนหรือเงินรางวัล ตามข้อ ๓๑ ให้ยื่นเอกสารตามท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งแจ้งด้วยว่าจะขอรับเงินด้วยตนเองหรือขอรับผ่านบัญชีเงินฝากของผู้มีสิทธิได้รับเงินสินบนเงินรางวัล โดยแจ้งเลขที่บัญชีฝากมาพร้อมนี้ต่อประธานอนุกรรมการกองทุนภายใน ๑๘๐ วัน หลังจากได้รับแจ้งสิทธิในการขอรับเงินสินบนเงินรางวัล

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพิจารณาจ่ายเงินสินบน เงินรางวัลตามระเบียบนี้ให้ผู้อำนวยการเสนอคณะอนุกรรมการกองทุนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๕
ข้อกำหนดในการจ่ายเงิน

ข้อ ๓๓ หลักฐานการจ่ายเงินของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ โดยอนุโลมหรือตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนเห็นสมควร

ข้อ ๓๔ การอนุมัติจ่ายเงินตามข้อ ๙ (๑) แห่งระเบียบคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินว่าด้วยกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๖ ให้ประธานอนุกรรมการกองทุน หรือผู้อำนวยการแล้วแต่กรณีลงลายมือชื่ออนุมัติในหลักฐานการจ่ายเงินหรือใบสำคัญคู่จ่ายหรือหลักฐานการขอรับชำระหนี้ หรืองบหน้าหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้

ข้อ ๓๕ การจ่ายเงินของกองทุน ให้พนักงานกองทุนจัดให้มีหลักฐานการจ่ายเงินไว้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

ข้อ ๓๖ การจ่ายเงินของกองทุนให้แก่ผู้รับเงินทุกรายการ พนักงานกองทุนต้องบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีเงินสดจ่ายหรือบัญชีเงินฝากธนาคาร แล้วแต่กรณี ในวันที่จ่ายเงิน พร้อมทั้งจัดทำรายงานเงินคงเหลือประจำวันให้ผู้อำนวยการทราบ

ข้อ ๓๗ ในการจ่ายเงินของกองทุนให้จ่ายเป็นเช็ค ยกเว้นในกรณีจ่ายจากเงินทดรองจ่ายซึ่งเก็บไว้เป็นเงินสด

ข้อ ๓๘ การเขียนเช็คสั่งจ่ายเงินให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิรับเงิน ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามของผู้มีสิทธินั้นขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก และขีดคร่อมด้วย

(๒) ในกรณีสั่งจ่ายเงินเพื่อนำมาเป็นเงินทดรองจ่าย ให้ออกเช็คสั่งจ่ายในนามพนักงานกองทุนและขีดฆ่าคำว่า “หรือตามคำสั่ง” หรือ “หรือผู้ถือ” ออก

ข้อ ๓๙ การอนุมัติจ่ายเงินทดรองจ่ายของกองทุนให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการและให้จ่ายได้ภายในวงเงินที่คณะกรรมการกำหนดตามประเภทรายจ่ายดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้ในการบริหารกองทุนตามหลักเกณฑ์ที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนด

(๒) ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบทรัพย์สิน ค่าใช้จ่ายในการยึด อายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัด

(๔) ค่าใช้จ่ายในการประเมินราคาทรัพย์สินตามมาตรา ๒๓ และค่าใช้จ่ายในการประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามมาตรา ๒๔

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ตามที่คณะอนุกรรมการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๑๐) **ข้อ ๔๐** เงินทดรองจ่ายที่ได้รับอนุมติจากคณะกรรมการให้เก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัย โดยตั้งไว้ ณ ที่ทำการของกองทุน วันละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท

ให้ผู้อ่านวยการรายงานการจ่ายเงินทดรองจ่ายต่อคณะอนุกรรมการกองทุนทุกคราวที่มีการประชุมเพื่อขออนุมัติเบิกเงินทดรองจ่ายมาทดแทนจำนวนเงินที่ได้จ่ายไป และให้ประธานอนุกรรมการกองทุนเสนองบการเงินต่อคณะกรรมการเพื่อรับทราบ เมื่อสิ้นปีปฏิทิน

(๑๑) **ข้อ ๔๑** กุญแจและรหัสตู้นิรภัยให้แยกกันเก็บรักษาไว้ โดยให้ผู้อำนวยการเก็บรักษารหัสและให้พนักงานกองทุนตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไปจำนวน ๒ คน เก็บรักษากุญแจคนละหนึ่งดอก

ข้อ ๔๒ การจ่ายเงินทดรองจ่ายให้พนักงานกองทุนจัดให้มีใบสำคัญคู่จ่ายไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและขออนุมัติเบิกเงินจากคณะอนุกรรมการกองทุน เพื่อชดใช้เงินทดรองจ่าย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พลตำรวจเอก ชวลิต ยอดมณี

ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๘ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๑๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดยระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินของกองทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๗ ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

แบบ กท. ป.ป.ส. ๑๑

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินช่วยเหลือกรณีบาดเจ็บ หรือทรัพย์สินเสียหาย

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ด้วยข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด ..... อายุ ..... ปี สถานที่ติดต่อ .....

.....

โทร. ..... เป็นบุคคลได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. วัน/เดือน/ปี/เวลา สถานที่เกิดเหตุ .....

.....

๒. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติการ

๒.๑ .....

สังกัด.....

๒.๒ .....

สังกัด.....

๒.๓ .....

สังกัด.....

๒.๔ .....

สังกัด.....

๓. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย.....

.....

๔. รายละเอียดเกี่ยวกับการได้รับบาดเจ็บ .....

.....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับความเสียหายของทรัพย์สิน .....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ข้าพเจ้า

(ลงชื่อ) ..... ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

คำรับรอง

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... ขอรับรองว่า .....
ซึ่งได้ยื่นคำขอรับเงินช่วยเหลือเป็นผู้ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการปฏิบัติงานในด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นข้าราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกองผู้บังคับการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ กท. ป.ป.ส. ๑๒
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินช่วยเหลือกรณีเสียชีวิต

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ด้วยข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
เกี่ยวข้องกับ ..... ซึ่งเสียชีวิตเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในฐานะ .....
ขอเรียนข้อเท็จจริง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อ ..... ซึ่งเสียชีวิตเนื่องจากปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มีตำแหน่ง .....
..... สังกัด .....
อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตรอก/ซอย .....
ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....
โทรศัพท์ .....

๒. วัน/เดือน/ปี/เวลา/สถานที่เกิดเหตุ .....
๓. เจ้าหน้าที่ร่วมปฏิบัติการ
๓.๑ .....
สังกัด.....
๓.๒ .....
สังกัด.....
๓.๓ .....
สังกัด.....
๓.๔ .....
สังกัด.....
๔. รายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติการจนเป็นเหตุให้เสียชีวิต .....
.....
๕. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย .....
.....
๖. รายละเอียดเกี่ยวกับทายาทของผู้เสียชีวิต
๖.๑ บิดาชื่อ ..... เชื้อชาติ.....สัญชาติ ..... อายุ ..... ปี
อาชีพ ..... ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ .....
๖.๒ มารดาชื่อ ..... เชื้อชาติ.....สัญชาติ ..... อายุ ..... ปี
อาชีพ ..... ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ .....
๖.๓ คู่สมรสชื่อ ..... เชื้อชาติ.....สัญชาติ ..... อายุ ..... ปี
อาชีพ ..... ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ .....
๖.๔ ผู้เสียชีวิตมีบุตร จำนวน .....คน คือ
๖.๔.๑ ชื่อ..... อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ) .....
๖.๔.๒ ชื่อ..... อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ) .....
๖.๔.๓ ชื่อ..... อายุ.....ปี
ปัจจุบัน (ทำงาน/กำลังศึกษาระดับ) .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาจ่ายเงินช่วยเหลือแก่ทายาทของ .....
.....

(ลงชื่อ) ..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

คำรับรอง

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... ขอรับรองว่า .....
ได้เสียชีวิตอันเนื่องมาจากปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นข้าราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกองผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๑

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินสินบนคดีทรัพย์สิน

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

.

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่ข้าพเจ้า .....

ได้ชี้แนะเบาะแสแห่งทรัพย์สินที่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึด/อายัด ..... ตามที่รับแจ้งไว้แล้วตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... และศาลได้มีคำสั่งริบทรัพย์สินดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอรับเงินสินบนตามระเบียบของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งในการขอรับเงินสินบนรายนี้ข้าพเจ้าขอรับรองว่ามิได้ขอรับหรือได้รับเงินสินบนตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นมาก่อน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเบิกจ่ายเงินจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่ข้าพเจ้าด้วย

ขอแสดงความนับถือ

.....

ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ซ้ายหรือขวา)

ผู้ขอรับเงินสินบน

คำรับรองของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด .....

ขอรับรองว่าผู้ขอรับเงินสินบนเป็นผู้ชี้แนะเบาะแสดังกล่าวข้างต้นจริง

ลงชื่อ .....

( )

พนักงานเจ้าหน้าที่

แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๒
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรับแจ้งข้อมูลแหล่งทรัพย์สินคดีทรัพย์สิน

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ..... เป็นผู้มีอำนาจรับแจ้งข้อมูลตามระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ. .....
ได้รับแจ้งความจาก ..... อายุ ..... ปี อยู่บ้านเลขที่ .....
ตรอก/ซอย ..... หมู่ที่ ..... ถนน ..... ตำบล/แขวง .....
อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้
.....
.....
.....
.....
.....

โดยผู้แจ้งข้อมูลมีความประสงค์จะขอรับเงินสินบนตามระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ. ..... จึงได้ออกใบรับแจ้งข้อมูลนี้ให้ไว้เป็นหลักฐาน

.....	.....
ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ซ้ายหรือขวา)	ลายมือชื่อ
ผู้แจ้งข้อมูล	พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ ๑. ใบรับแจ้งข้อมูลนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความถูกต้องตรงกัน โดยให้ผู้ชี้แนะและพนักงานเจ้าหน้าที่เก็บไว้ฝ่ายละ ๑ ฉบับ

๒. ถ้าผู้แจ้งข้อมูลไม่ประสงค์จะเปิดเผยชื่อและที่อยู่จะแจ้งเป็นรหัสแทนก็ได้

แบบ กท. ป.ป.ส. ๒๓
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือมอบฉันทะรับเงินสินบนคดีทรัพย์สิน

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้าพเจ้า ..... อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย .....
ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
เป็นผู้แจ้งข้อมูลแหล่งทรัพย์สินอันเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตามแบบรับแจ้งข้อมูลแหล่งทรัพย์สิน ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... ได้ทรัพย์สินดังนี้.....
.....
ขอมอบฉันทะให้ ..... ตำแหน่ง ..... เป็นผู้รับเงินสินบน ซึ่งข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเต็มจำนวน ตามระเบียบคณะอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ว่าด้วยการจัดการทรัพย์สินกองทุน พ.ศ. ..... จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

..... ผู้มอบฉันทะ
ลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วหัวแม่มือ (ซ้ายหรือขวา)

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ....
อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด .....
ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินสินบนจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแทน .....
.....และข้าพเจ้ามีความผูกพันที่จะนำเงินสินบนรายดังกล่าวนี้ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะตามสิทธิต่อไป

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)
(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๑
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบขอรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ด้วยข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....สังกัด ..... เป็น (เจ้าหน้าที่ผู้สืบสวน/ เจ้าหน้าที่ผู้จับกุม/พนักงานสอบสวน/ พนักงานเจ้าหน้าที่) ผู้มีนามข้างท้ายนี้มีความประสงค์ขอรับเงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ...../..... คดีหมายเลขแดงที่ ...../.....

๒. ชื่อผู้ต้องหาหรือจำเลย.....
.....
....

๓. รายละเอียดทรัพย์สินที่ศาลสั่งริบ .....
.....

๔. วัน เดือน ปีที่ศาลสั่งริบ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการเบิกจ่ายเงินรางวัลคดีทรัพย์สินจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้กับข้าพเจ้าและผู้มีนามข้างท้ายนี้ด้วย

(ลงชื่อ) .....
(.....)

(ลงชื่อ) .....
(.....)

(ลงชื่อ) .....
(.....)

(ลงชื่อ) .....
(.....)

แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๒
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือรับรองผู้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนคดียาเสพติด

เขียนที่ .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่ (หน่วยงาน) ..... ได้จับกุม (ชื่อผู้ต้องหา) ..... พร้อมของกลาง .....

โดยกล่าวหาว่า .....

เมื่อวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... นั้น

ในการนี้ (หน่วยงาน) .....

ขอแจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่สืบสวนคดียาเสพติดดังกล่าวจนมีผลให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ดังมีรายชื่อดังนี้

๑. .....
๒. .....
๓. .....
๔. .....
๕. .....
๖. .....
๗. .....
๘. .....
๙. .....
๑๐. .....

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุ ผู้รับรองจะต้องเป็นผู้บังคับบัญชาซึ่งเกี่ยวข้องกับกรณีที่ร้องขอ ระดับตั้งแต่ผู้อำนวยการกองผู้บังคับการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๓

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดียาเสพติด

เขียนที่ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้าพเจ้าผู้มีนาม และที่อยู่ปรากฏตามแบบแนบหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน (แบบ กท. ป.ป.ส. ๓๔) จำนวน ..... ราย เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ร่วม (สืบสวน/จับกุม/สอบสวน/ตรวจสอบ และยึดหรืออายัดทรัพย์สิน) คดี .....
จำเลย ตามคดีหมายเลขดำที่ ..... คดีหมายเลขแดงที่ .....
ซึ่งศาลได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งริบทรัพย์สินให้ตกเป็นของกองทุน ตามคำสั่งศาลลงวันที่ .....
เดือน .....พ.ศ. ..... ขอมอบฉันทะให้ .....
ตำแหน่ง .....ซึ่งเป็นหัวหน้าคณะ .....คดีดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นผู้รับเงินรางวัล ซึ่งข้าพเจ้าผู้มีรายชื่อตามแบบแนบหนังสือมอบฉันทะนี้มีสิทธิได้รับเต็มจำนวนตามระเบียบกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานในแบบแนบหนังสือมอบฉันทะนี้

คำรับรองผู้รับมอบฉันทะ

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....
สังกัด ....
อยู่บ้านเลขที่ ..... ตรอก/ซอย ..... ถนน .....
ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....จังหวัด .....
ยินยอมเป็นผู้รับมอบฉันทะรับเงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แทนผู้มอบฉันทะตามรายชื่อในแบบแนบหนังสือมอบฉันทะฉบับนี้ จำนวน ..... ราย และข้าพเจ้า มีความผูกพันที่จะนำเงินรางวัลดังกล่าวนี้ไปจ่ายให้แก่ผู้มอบฉันทะตามสิทธิต่อไป

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับมอบฉันทะ
(.....)
(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)
(ลงชื่อ) ..... พยาน
(.....)

แบบ กท ป.ป.ส. ๓๔
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบแนบหนังสือมอบฉันทะรับเงินรางวัลคดีทรัพย์สิน

ตามหนังสือมอบฉันทะ ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ลำดับที่	ชื่อ	ตำแหน่ง	สังกัด/ที่อยู่	ลายมือชื่อผู้มอบฉันทะ	หมายเหตุ

แบบ กท. ป.ป.ส. ๔๑ ก.
กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรายงานเงินคงเหลือประจำวัน

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
สำนักงาน ป.ป.ส.

เรื่อง รายงานเงินคงเหลือประจำวัน
เรียน ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

ตามที่กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้กำหนดเงินทดรองจ่าย เป็นจำนวน.....บาท นั้น

ณ วันที่.....ฐานะเงินคงเหลือประจำวันดังกล่าวปรากฏ ดังนี้

(๑) เงินสดในมือ ..... บาท
(๒) เงินฝากธนาคาร ..... บาท
(๓) ใบสำคัญคู่จ่าย
รวม.....ฉบับ เป็นเงิน ..... บาท
(๔) ใบยืม.....ฉบับ เป็นเงิน ..... บาท
(๕) .... บาท
รวม ..... บาท

ขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
( )
พนักงานกองทุน

หมายเหตุ รายละเอียดเงินฝากธนาคาร
๑. เงินฝากประเภทกระแสรายวัน จำนวน.....บาท
๒. เงินฝากประเภทออมทรัพย์ จำนวน..... บาท
๓. เงินฝากประเภทประจำ จำนวน.....บาท

แบบ กท. ป.ป.ส. ๔๑ ข.

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบรายงานเงินคงเหลือประจำวัน

กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
สำนักงาน ป.ป.ส.

เรื่อง รายงานเงินคงเหลือประจำวัน
เรียน ประธานอนุกรรมการกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ตามที่กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้กำหนดเงินทดรองจ่าย เป็นจำนวน.....บาท นั้น

เมื่อสิ้นปีปฏิทิน วันที่.....ฐานะเงินคงเหลือประจำวันดังกล่าวปรากฏ ดังนี้

(๑) เงินสดในมือ ..... บาท
(๒) เงินฝากธนาคาร ..... บาท
(๓) ใบสำคัญคู่จ่าย
รวม.....ฉบับ เป็นเงิน ..... บาท
(๔) ใบยืม.....ฉบับ เป็นเงิน ..... บาท
(๕) .... บาท
รวม ..... บาท

ขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
( )
ผู้อำนวยการกองตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

หมายเหตุ รายละเอียดเงินฝากธนาคาร

๑. เงินฝากประเภทกระแสรายวัน จำนวน.....บาท
๒. เงินฝากประเภทออมทรัพย์ จำนวน..... บาท
๓. เงินฝากประเภทประจำ จำนวน.....บาท

พระราชบัญญัติ
วิธีพิจารณาคดียาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ บทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติหรือวิธีพิจารณาแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง หรือกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๓ วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น และหมวด ๔ อุทธรณ์และฎีกา แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแก่คดีเยาวชนและครอบครัวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙ ก ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

"พนักงานอัยการ" หมายความรวมถึงอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

"ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

"เจ้าพนักงาน" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"ศาลอุทธรณ์" หมายความว่า ศาลอุทธรณ์ซึ่งมิใช่ศาลอุทธรณ์ภาค

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาและนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ระเบียบหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
การสืบสวน

มาตรา ๗ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เจ้าพนักงาน ผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

การอำพราง หมายความว่า การดำเนินการทั้งหลายเพื่อปิดบังสถานะหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการโดยลวงผู้อื่นให้เข้าใจไปทางอื่น หรือเพื่อมิให้รู้ความจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไปก่อนแล้วรายงานผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว

การอนุญาตและการอำพรางตามวรรคหนึ่ง รวมทั้งการดำเนินการตามวรรคสามให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง[๒] ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

---

[๒] ดูกฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการอำพรางของเจ้าพนักงานตามมาตรานี้ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๘ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานผู้ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี มีอำนาจครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมทั้งในและนอกราชอาณาจักรเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดได้

ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องนั้น โดยในการมอบหมายให้คำนึงถึงระดับความรับผิดชอบของผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

การครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หมายความว่า การครอบครองชั่วคราวซึ่งยาเสพติดเพื่อส่งต่อแก่ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ คำสั่ง หรือการสะกดรอยติดตามของเจ้าพนักงาน ทั้งนี้ การส่งต่อนั้นให้รวมถึงการนำเข้าหรือส่งออกเพื่อการส่งต่อในหรือนอกราชอาณาจักรด้วย

การขออนุญาต การอนุญาต การครอบครอง ระยะเวลาในการครอบครองหรือการให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง[๓] ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจด้วย

การกระทำและพยานหลักฐานที่ได้มาจากการกระทำของเจ้าพนักงานตามมาตรานี้ ให้รับฟังเป็นพยานหลักฐานได้

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานขอให้บุคคลใดซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษเฉพาะในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลนั้นไม่ต้องรับผิดทางแพ่งเป็นการส่วนตัวในบรรดาความเสียหายที่เกิดขึ้น เว้นแต่จะได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะเรียกร้องค่าเสียหายจากทางราชการ

มาตรา ๑๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานอาจร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ดำเนินการให้ได้มาซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดและการดำเนินคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ได้รับการร้องขอดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอโดยปฏิบัติตามวิธีการในกฎหมายดังกล่าว

เจ้าพนักงานผู้ใดเปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ได้มาตามวรรคหนึ่งให้แก่บุคคลอื่น อันมิใช่เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นล่วงรู้ข้อมูลคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

---

[๓] ดูกฎกระทรวง ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕

หมวด ๒
การสอบสวน

มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง[๔] ซึ่งพนักงานสอบสวนได้ยึดสิ่งของไว้ตามกฎหมายและอ้างว่าเป็นยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนส่งสิ่งของที่ยึดนั้นภายในสามวันทำการนับแต่เวลาที่พนักงานสอบสวนได้รับสิ่งของนั้นไว้เป็นของกลางในคดี เพื่อให้ผู้ชำนาญการพิเศษตรวจพิสูจน์และทำความเห็นเป็นหนังสือรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่อาจส่งสิ่งของที่ยึดนั้น ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้โดยให้บันทึกเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการดังกล่าวไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

หมวด ๓
วิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น

มาตรา ๑๒ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งจำเลยมีทนายความ ถ้าปรากฏว่าจำเลยคนใด จงใจไม่มาศาลหรือหลบหนี และมีความจำเป็นเพื่อมิให้พยานหลักฐานสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบในภายหลัง เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควรก็ให้ศาลมีอำนาจสืบพยานหลักฐานลับหลังจำเลย แต่ต้องให้โอกาสทนายความของจำเลยที่จะถามค้านและนำสืบหักล้างพยานหลักฐานนั้นได้

มาตรา ๑๓ ในชั้นพิจารณา ถ้าจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานต่อไปก็ได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่าจำเลยไม่ได้กระทำความผิดหรือคดีที่มีข้อหาในความผิดซึ่งจำเลยรับสารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตลอดชีวิตหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น ศาลต้องฟังพยานหลักฐานโจทก์จนกว่าจะพอใจว่าจำเลยได้กระทำผิดจริง

หมวด ๔
อุทธรณ์และฎีกา

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งแผนกคดียาเสพติดขึ้นในศาลอุทธรณ์ โดยให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีการอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นและตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ คดีอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นต้นในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้อุทธรณ์ไปยังศาลอุทธรณ์โดยยื่นต่อศาลชั้นต้นในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นให้คู่ความฝ่ายที่อุทธรณ์ฟัง

---

[๔] ดูกฎกระทรวง กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนต้องส่งสิ่งของที่อ้างว่าเป็นยาเสพติดและได้ยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์ พ.ศ. ๒๕๕๕

เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับอุทธรณ์หรือเมื่อมีการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ของศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นรีบส่งอุทธรณ์หรือคำร้องเช่นว่านั้นพร้อมสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์เพื่อพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา ๑๖ คดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตเมื่อไม่มีการอุทธรณ์คำพิพากษา ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนและคำพิพากษาไปยังศาลอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๔๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๗ ในคดีที่โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำผิดหลายกรรมต่างกัน และกรรมใดกรรมหนึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หากมีการอุทธรณ์ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดพร้อมความผิดอื่นให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลอุทธรณ์ และให้ศาลอุทธรณ์มีอำนาจพิจารณาพิพากษาในความผิดอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วย

มาตรา ๑๘ ให้ศาลอุทธรณ์พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งโดยมิชักช้า และภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๙ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์เฉพาะการกระทำซึ่งเป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เป็นที่สุด

คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ในการกระทำกรรมอื่นซึ่งมิใช่ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดคู่ความอาจฎีกาได้ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือมีคำสั่งในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งแล้ว คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องไปพร้อมกับฎีกาต่อศาลฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟังเพื่อขอให้พิจารณารับฎีกาไว้วินิจฉัยก็ได้

เมื่อมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ศาลฎีกาอาจพิจารณารับฎีกาในปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้วินิจฉัยก็ได้ หากเห็นว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย

คดีที่ศาลฎีกามีคำสั่งไม่รับฎีกาไว้วินิจฉัย ให้เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ ตลอดจนการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา[๕] ทั้งนี้ ในระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุเงื่อนเวลาของการสั่งไม่อนุญาตที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติตามมาตรา ๒๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ระเบียบตามวรรคสี่ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๐ การอุทธรณ์หรือฎีกาในศาลทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

---

[๕] ดูระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑

หมวด ๕
การบังคับโทษปรับ

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับ ให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้

การบังคับคดีตามวรรคหนึ่ง ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

บทบัญญัติมาตรานี้ ไม่กระทบต่อการที่ศาลจะมีคำสั่งขังผู้ต้องโทษแทนค่าปรับตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๖
อายุความ

มาตรา ๒๒ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด สำหรับฐานความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้วผู้กระทำความผิดวิกลจริตและศาลสั่งงดการพิจารณาหรือหลบหนีจนเกินกำหนดตามวรรคหนึ่งแล้วนับแต่วันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา หรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนี แล้วแต่กรณี ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน

มาตรา ๒๓ ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิตผู้ใด และผู้นั้นยังมิได้รับโทษหรือได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนเพราะหลบหนี ถ้ายังมิได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษเกินกำหนดเวลาสามสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือนับแต่วันที่ผู้นั้นหลบหนี แล้วแต่กรณี เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๔ บรรดาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลใดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลนั้นมีอำนาจพิจารณาพิพากษาต่อไป และให้บังคับตามกฎหมายซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจนกว่าคดีนั้นจะถึงที่สุด

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

โฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดได้เปลี่ยนแปลงไปสู่อาชญากรรมที่มีการจัดตั้งในลักษณะองค์กร และมีลักษณะพิเศษมากยิ่งขึ้น โดยผู้กระทำความผิดอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและข้อจำกัดของกฎหมายที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ประกอบกับมีคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดขึ้นสู่การพิจารณาของศาลเป็นจำนวนมาก ซึ่งคดีดังกล่าวมีลักษณะพิเศษและซับซ้อนแตกต่างจากการกระทำความผิดอาญาทั่วไป สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติดโดยเฉพาะเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสืบสวน สอบสวน โดยการใช้เทคนิคการสืบสวนสอบสวนพิเศษ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีพิจารณาในศาลชั้นต้น การอุทธรณ์ ฎีกาและอายุความ รวมทั้งกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับชำระค่าปรับ ตามคำพิพากษา เพื่อให้ศาลพิจารณาพิพากษาและบังคับโทษคดียาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๕[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"ผู้ขออนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด

"ผู้มีอำนาจอนุญาต" หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การปฏิบัติทุกขั้นตอนตามกฎกระทรวงนี้เป็นเรื่องลับ

ข้อ ๓ การปฏิบัติการอำพรางตามกฎกระทรวงนี้ ได้แก่

(๑) การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นระยะเวลานาน

(๒) การล่อซื้อยาเสพติดหรือการปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือ

(๓) การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในคราวเดียว

หมวด ๑
การขออนุญาต

ข้อ ๔ ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางโดยทำเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และระบุเหตุผล ความจำเป็น และแผนการหรือวิธีการ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕

หนังสือขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุญาตให้ครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามมาตรา ๘ มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ให้ถือว่าเจ้าพนักงานผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพรางและต้องดำเนินการตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ด้วย

ข้อ ๖ ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๑) ผู้ขออนุญาตต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการทหารต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพล หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานฝ่ายปกครองต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๔) ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการตำรวจต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป

หมวด ๒
การอนุญาต

ข้อ ๗ ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตปฏิบัติการอำพรางได้ เมื่อปรากฏว่าเป็นการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะได้ข้อมูลหรือพยานหลักฐานในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจากการปฏิบัติการอำพราง และเป็นกรณีจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายสำคัญหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามสมควร

(๒) การสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีอื่นกระทำได้ยากหรืออาจเกิดภยันตรายหรือความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ

(๓) เพื่อประโยชน์ในการขยายผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่เบื้องหลัง

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางกรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางกรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือในสังกัดหน่วยงานอื่น

ข้อ ๙ ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายตามข้อ ๘ ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งและมีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการ หรือข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือเทียบเท่าขึ้นไป มีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๑)

(๒) ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการ หรือข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าขึ้นไป ซึ่งมีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจอนุญาตปฏิบัติการอำพรางตามข้อ ๓ (๒) และ (๓)

ข้อ ๑๐ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จและแจ้งคำสั่งไปยังผู้ขออนุญาตโดยเร็ว ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาตให้ส่งหนังสืออนุญาตไปด้วย

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

หมวด ๓
การดำเนินการ

ข้อ ๑๑ ในการปฏิบัติการอำพรางหากจำเป็นต้องมีการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานประกอบการปฏิบัติการอำพราง ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือดำเนินการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานแก่ผู้ได้รับอนุญาต

เอกสารหรือหลักฐานที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการอำพราง

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ได้รับอนุญาตอาจทำหนังสือเพื่อขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนการดำเนินการเสร็จสิ้น

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยุติการดำเนินการก่อนครบกำหนดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต เมื่อปรากฏกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) บรรลุวัตถุประสงค์ตามหนังสืออนุญาตแล้ว

(๒) ความจำเป็นหรือพฤติการณ์ที่ต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่มีความจำเป็นในการดำเนินการนั้นอีกต่อไป

(๓) ผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งให้ยุติการดำเนินการและแจ้งให้ผู้ได้รับอนุญาตทราบแล้ว

ข้อ ๑๔ เมื่อการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตเสร็จสิ้นหรือมีการยุติการดำเนินการตามข้อ ๑๓ ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในสามวันนับแต่วันที่การดำเนินการเสร็จสิ้นหรือยุติการดำเนินการ

รายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๕ ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนและมีเหตุอันสมควร ให้เจ้าพนักงานมีอำนาจปฏิบัติการอำพรางไปก่อนโดยไม่ต้องได้รับอนุญาตแล้วรายงานโดยระบุความจำเป็นเร่งด่วนและเหตุอันสมควรต่อผู้มีอำนาจอนุญาตโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันแต่วันที่เริ่มปฏิบัติการอำพราง

ในกรณีที่การปฏิบัติการอำพรางตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการขออนุญาตตามหมวด ๑ ในทันทีที่สามารถกระทำได้ต่อไป

ข้อ ๑๖ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๓) รวบรวมและจัดเก็บเอกสารและหลักฐานการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการควบคุมและตรวจสอบ

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค ปริมาณและผลสำเร็จของการดำเนินการ

(๕) เสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอำพราง

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการและรายงานผลการปฏิบัติการอำพราง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง ข้อ ๑๐ วรรคสอง ข้อ ๑๒ วรรคสาม ข้อ ๑๓ (๓) และข้อ ๑๔ วรรคสอง ของกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กำหนดแบบหนังสือสำหรับใช้ในการขออนุญาต การอนุญาต การขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต คำสั่งให้ยุติการดำเนินการและการรายงานผลการปฏิบัติการไว้ ดังต่อไปนี้

๑. แบบ วยส. ๑ หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพรางของผู้ขออนุญาต ตามข้อ ๔

๒. แบบ วยส. ๒ หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพรางของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๐

๓. แบบ วยส. ๓ หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต เพื่อใช้สำหรับการยื่นคำขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๒

๔. แบบ วยส. ๔ คำสั่งให้ยุติการดำเนินการปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพรางของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๑๓ (๓)

๕. แบบ วยส. ๕ รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง เพื่อใช้สำหรับการรายงานผลการปฏิบัติการอำพรางของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๔

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ วยส. ๑ **ลับ**

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มีความประสงค์จะขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพรางเพื่อ.....

.....

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....

๓. ระยะเวลา ตั้งแต่.....ถึง.....

๔. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดและผู้เกี่ยวข้อง (ชื่อผู้กระทำผิด คู่สมรส หรือผู้เกี่ยวข้อง อายุ สัญชาติ เลขประจำตัวประชาชน อาชีพ ที่อยู่ ตำหนิรูปพรรณ ฯลฯ).....

.....

.....

๕. รายงานการสืบสวนพฤติการณ์สำคัญ.....

.....

๖. แผนการหรือวิธีการดำเนินการที่สำคัญ.....

.....

๗. พยานหลักฐาน หรือเหตุผลความจำเป็น หรือรายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

๘. ขอจัดทำเอกสารหรือหลักฐานเพื่อประกอบการปฏิบัติการอำพราง คือ

.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

ลับ

ลับ

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

(เฉพาะกรณีการขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามข้อ ๓(๑)[๑]

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ขอรับรองว่า.....ซึ่งยื่นขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง เป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า เป็นผู้มีความประพฤติดี ไม่มีความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

---

[๑] **หมายเหตุ** : (๑) การยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓ (๑) ผู้ขออนุญาตจะต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา กรณีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือน ตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไป พนักงานฝ่ายปกครอง ตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการทหาร ตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพลหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) การยื่นคำขออนุญาตปฏิบัติการอำพราง ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๓ (๒) หรือ (๓) ผู้ขออนุญาตไม่ต้องขอรับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา

แบบ วยส. ๒
(ด้านหน้า)

ลับ

..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

หนังสืออนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง

ที่...../ .....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ตามหนังสือขออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....
มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ให้ปฏิบัติการอำพราง โดย

☐ การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นระยะเวลานาน

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะเวลาหนึ่ง

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในคราวเดียว

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....
สังกัด.....

๓. ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๔. ช่วงระยะเวลาการรายงาน ทุก ๆ .....วัน

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....

(ลงชื่อ).....
(.....)
(ตำแหน่ง).....
ผู้อนุญาต

<u>หมายเหตุ</u> : การตรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนี้ สามารถตรวจสอบได้ที่นายทะเบียน สำนักตำรวจแห่งชาติ โทรศัพท์.....หรือนายทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โทรศัพท์.....

ลับ

ลับ

แบบ วยส. ๒

(ด้านหลัง)

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๑)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๒)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๓)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ

แบบ วยส. ๓ **ลับ**

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลและความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพรางเพื่อ.....

.....

ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....

ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน) ..... ที่..... ลงวันที่.....

มีความประสงค์

๑. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาการปฏิบัติการอำพรางตามที่ได้รับอนุญาต ออกไปอีกเป็นเวลา.....วัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต

๒. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

.....

โดยมีปัญหาอุปสรรคและเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตได้ เนื่องจาก

.....

.....

.....

พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหนังสืออนุญาตฉบับเดิมมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ : ๑. เจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ จะต้องเป็นบุคคลเดียวกับเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขออนุญาตไว้เดิม

๒. ระบุปัญหาอุปสรรคและเหตุผลโดยละเอียด และต้องยื่นคำขอก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ลับ

แบบ วยส. ๔

ลับ

..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

คำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพราง

ที่...../ .....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน) .....ที่...../ .....
ลงวันที่.....อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
มีอำนาจปฏิบัติการอำพราง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ดำเนินการปฏิบัติการอำพราง โดย

☐ การแทรกซึมหรือฝังตัวเข้าไปในข่ายงานหรือองค์กรอาชญากรรมยาเสพติดอย่างต่อเนื่องและเป็นระยะเวลานาน

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดเป็นครั้งคราวชั่วระยะเวลาหนึ่ง

☐ การล่อซื้อยาเสพติดหรือปฏิบัติการอำพรางอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งสามารถดำเนินการได้แล้วเสร็จในคราวเดียว

๒. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....
สังกัด.....

๓. ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๓(๓) ของกฎกระทรวง ว่าด้วยการปฏิบัติการอำพรางเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้อนุญาตได้พิจารณาแล้ว จึงมีคำสั่งให้ยุติการปฏิบัติการอำพรางตามที่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งยุติการปฏิบัติการอำพรางเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ

แบบ วยส. ๕ **ลับ**

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง

ชื่อหน่วยงาน.....
ที่อยู่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติการอำพราง
เรียน .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีเหตุผลความจำเป็นในการปฏิบัติการอำพราง.....
.....
ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการปฏิบัติการอำพราง.....สังกัด.....
ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....
ตามหนังสืออนุญาตของ (ชื่อหน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการปฏิบัติการอำพราง ดังนี้

(๑) ผลการปฏิบัติการอำพราง (ตรวจค้น/จับกุม/ข่าวสาร).....
.....
.....

(๒) รายละเอียดที่ได้จากการปฏิบัติการอำพราง (ตามข้อ ๑).....
.....

(๓) เหตุผลที่ยุติการดำเนินการปฏิบัติการอำพราง (ทั้งตามกำหนดระยะเวลาและก่อนสิ้นกำหนดระยะเวลา).....

(๔) ความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติการอำพราง (ถ้ามี).....
.....

(๕) อื่น ๆ (ถ้ามี).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้รายงาน

หมายเหตุ : ระยะเวลาการปฏิบัติการอำพราง หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่ได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติการอำพรางจนถึงวันที่ยุติการปฏิบัติการอำพราง ซึ่งหมายความรวมถึงระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการปฏิบัติการอำพรางด้วย

ลับ

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๕[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"ผู้ขออนุญาต" หมายความว่า เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดียาเสพติด

"ผู้มีอำนาจอนุญาต" หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ การปฏิบัติทุกขั้นตอนตามกฎกระทรวงนี้เป็นเรื่องลับ

หมวด ๑
การขออนุญาต

ข้อ ๓ ผู้ขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามกฎกระทรวงนี้ ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่
ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

ข้อ ๔ ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยทำเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาต และระบุเหตุผล ความจำเป็น และแผนการหรือวิธีการ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการและรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดให้ระบุวิธีการนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดนั้นด้วย และให้แนบเอกสารหรือหลักฐาน ดังต่อไปนี้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕

(๑) การขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครองครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยการนำเข้าเพื่อการส่งต่อในราชอาณาจักร ให้แนบหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศต้นทางที่แสดงความร่วมมือในการนำยาเสพติดเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) การขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมโดยการส่งออกเพื่อการส่งต่อนอกราชอาณาจักร ให้แนบหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางที่แสดงความจำนงหรือยินยอมให้ส่งยาเสพติดออกไปยังประเทศนั้นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

หนังสือของอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๕ ผู้ขออนุญาตต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชา แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนัก หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ซึ่งเป็นข้าราชการทหารต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพล หรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานฝ่ายปกครองต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๔) ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการตำรวจต้องได้รับการรับรองจากผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป

หมวด ๒
การอนุญาต

ข้อ ๖ ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมได้ เมื่อปรากฏว่าเป็นกรณีเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานผลิตนำเข้าส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว เฉพาะยาเสพติด ดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๓) ยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ประเภทอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเห็นสมควรกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา[๒]

ข้อ ๗ การพิจารณาอนุญาตตามข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดรายสำคัญหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากมีข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดดังกล่าวตามสมควร

(๒) การสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีอื่นกระทำได้ยาก หรืออาจเกิดภยันตรายหรือความเสียหายในการปฏิบัติหน้าที่ หรือ

---

[๒] ดูประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดประเภทยาเสพติด เรื่อง กำหนดประเภทยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓) เพื่อประโยชน์ในการขยายผลการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่อยู่เบื้องหลัง

ข้อ ๘ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมกรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายมีอำนาจอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม กรณีผู้ขออนุญาตอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือในสังกัดหน่วยงานอื่น

ข้อ ๙ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาอนุญาตให้แล้วเสร็จและแจ้งคำสั่งไปยังผู้ขออนุญาตโดยเร็ว ในกรณีที่มีคำสั่งอนุญาตให้ส่งหนังสืออนุญาตไปด้วย

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

หมวด ๓
การดำเนินการ

ข้อ ๑๐ การนำยาเสพติดมาเพื่อครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ยาเสพติดอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนหรืออยู่ระหว่างการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของผู้ชำนาญการพิเศษตามมาตรา ๑๑ ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงหนังสืออนุญาตและมอบสำเนาหนังสืออนุญาตแก่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ การนำยาเสพติดมาเพื่อครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมนั้น ต้องมีปริมาณยาเสพติดเหลือไว้ตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) กรณีที่ยาเสพติดถูกส่งไปเก็บรักษาไว้ที่กระทรวงสาธารณสุขแล้วก่อนฟ้องคดีต่อศาลให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีหนังสือจากหน่วยงานในสังกัดของตนพร้อมทั้งทำสำเนาหนังสืออนุญาตถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอรับของกลางยาเสพติดที่เก็บรักษาไว้ไปดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตโดยเร็ว

ในการส่งมอบยาเสพติดตามวรรคหนึ่งแก่ผู้ได้รับอนุญาต ให้ผู้มีหน้าที่ส่งมอบจัดทำเอกสาร หรือหลักฐานในการส่งมอบเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบ

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ได้รับอนุญาตบันทึกรายละเอียดและถ่ายภาพยาเสพติดหรือวัสดุห่อหุ้มยาเสพติดที่ได้ครอบครองหรือให้มีการครอบครองภายใต้การควบคุมในโอกาสแรกที่สามารถจะทำได้.

ในกรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้บันทึกเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการได้และรายงานผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๕

ข้อ ๑๒ ในการครองครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากจำเป็นต้องมีการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานประกอบการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีหนังสือแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความร่วมมือในการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานดังกล่าว และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือดำเนินการจัดทำเอกสารหรือหลักฐานแก่ผู้ได้รับอนุญาต

เอกสารหรือหลักฐานที่ได้มาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ได้รับอนุญาตนำไปใช้เท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นประโยชน์ในการครอบครองหรือให้มีการครองครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เป็นการนำเข้าหรือส่งออกยาเสพติดเพื่อการส่งต่อในหรือนอกราชอาณาจักร ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ มีหนังสือจากหน่วยงานในสังกัดของตนพร้อมทั้งทำสำเนาหนังสืออนุญาตถึงอธิบดีกรมศุลกากร เพื่อขออำนวยความสะดวกในการนำเข้าหรือส่งออกดังกล่าว

ข้อ ๑๔ ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากผู้ได้รับอนุญาตหรือผู้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตจะต้องถูกตรวจสอบหรือตรวจค้นโดยผู้ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบ หรือตรวจค้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตประสานงานล่วงหน้าไปยังหน่วยงานของผู้ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบหรือตรวจค้น เพื่อขออำนวยความสะดวกในการดำเนินการ

กรณีที่ไม่ได้มีการประสานงานตามวรรคหนึ่ง และมีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องแสดงหลักฐานเพื่อการตรวจสอบหรือตรวจค้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตแสดงหนังสืออนุญาต

ข้อ ๑๕ ให้ผู้ได้รับอนุญาตดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ผู้ได้รับอนุญาตอาจทำหนังสือเพื่อขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตต่อผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนการดำเนินการเสร็จสิ้น

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๖ ในการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม หากมียาเสพติดเหลือจากการดำเนินการ ให้ผู้ได้รับอนุญาตทำบันทึกส่งคืนแก่พนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ หรือกระทรวงสาธารณสุข แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๗ ในกรณียาเสพติดเสียหาย สูญหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานเป็นหนังสือต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบถึงการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย และแจ้งเป็นหนังสือต่อพนักงานสอบสวน ผู้ชำนาญการพิเศษ หรือกระทรวงสาธารณสุขเพื่อทราบ แล้วแต่กรณี

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตเสร็จสิ้น ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตภายในสามวันนับแต่วันที่การดำเนินการเสร็จสิ้น

หากการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตมีการส่งยาเสพติดออกไปนอกราชอาณาจักร เมื่อได้รับรายงานผลการดำเนินการจากเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทาง ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการต่อผู้มีอำนาจอนุญาตโดยเร็ว

รายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

(๓) รวบรวมและจัดเก็บเอกสารและหลักฐานการขออนุญาต การอนุญาต และการรายงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการควบคุมและตรวจสอบ

(๔) จัดทำรายงานผลการดำเนินการประจำปีเสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค ปริมาณ และผลสำเร็จของการดำเนินการ

(๕) เสนอความเห็นต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด แล้วแต่กรณี เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

(๖) ปฏิบัติการอันใดเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดประเภทยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม[๑] พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖ (๓) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษดังต่อไปนี้ เป็นยาเสพติดที่ผู้มีอำนาจอนุญาตจะพิจารณาอนุญาตการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(๑) ซาฟรอล (Safrole) ชื่อทางเคมี (1,3-benzodioxole,5-(2-propenyl)-)

(๒) ไอโซซาฟรอล (Isosafrole) ชื่อทางเคมี (1,3-benzodioxole,5-(1-propenyl)-)

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก พงศพัศ พงษ์เจริญ

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๓๙ ง ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้[๑]

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ (๑) แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงกำหนดปริมาณยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนหรือผู้ชำนาญการพิเศษต้องเหลือไว้ภายหลังจากการมอบให้เจ้าพนักงานนำไปใช้ในการดำเนินการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามที่ได้รับอนุญาต โดยต้องมียาเสพติดเหลือไว้ไม่น้อยกว่าปริมาณดังต่อไปนี้

(๑) เด็กซ์โตรไลเซอร์ไยด์ หรือแอล เอส ดี ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ศูนย์จุดเจ็ดห้ามิลลิกรัม หรือยาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ หรือน้ำหนักสุทธิสามร้อยมิลลิกรัม

(๒) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัม หรือยาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสี่สิบหน่วยการใช้ หรือน้ำหนักสุทธิสี่กรัม

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (๑) และ (๒) ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์สามกรัม หรือน้ำหนักสุทธิหกกรัม

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์หนึ่งร้อยกรัม หรือน้ำหนักสุทธิสองร้อยกรัม

(๕) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ น้ำหนักสุทธิสิบกิโลกรัม

(๖) วัตถุออกฤทธิ์ ปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ห้ากรัม หรือวัตถุออกฤทธิ์ที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนหนึ่งร้อยหน่วยการใช้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนพิเศษ ๘๙ ง ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เรื่อง กำหนดแบบหนังสือขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลา หรือรายการที่ได้รับอนุญาตและรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ วรรคสอง ข้อ ๙ วรรคสอง ข้อ ๑๕ วรรคสาม ข้อ ๑๗ วรรคสอง และข้อ ๑๘ วรรคสาม ของกฎกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมเพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กำหนดแบบหนังสือสำหรับใช้ในการขออนุญาต การอนุญาต การขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต การรายงาน กรณียาเสพติดสูญหาย เสียหายหรือถูกทำลาย และการรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมไว้ ดังต่อไปนี้

๑. แบบ วยส. ๖ หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับการขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมของผู้ขออนุญาต ตามข้อ ๔

๒. แบบ วยส. ๗ หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับการออกคำสั่งอนุญาตของผู้มีอำนาจอนุญาต ตามข้อ ๙

๓. แบบ วยส. ๘ หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต เพื่อใช้สำหรับการขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาตของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๕

๔. แบบ วยส. ๙ รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย เพื่อใช้สำหรับการรายงานผลกรณียาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๗

๕. แบบ วยส. ๑๐ รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อใช้สำหรับรายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมของผู้ได้รับอนุญาต ตามข้อ ๑๘

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

แบบ วยส. ๖
(แก้ไขเพิ่มเติม)

ลับ

วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอกเลข)
รับที่.....

หนังสือขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

มีความประสงค์ จะขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นเพื่อ.....

๒. ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติดโดยประมาณ.....

.....

๓. ชื่อเจ้าพนักงานผู้ควบคุมการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม.....

.....สังกัด.....

๔. วิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่/เมือง).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่/เมือง).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

๕. ระยะเวลาการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตั้งแต่วันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

๖. การขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมผู้ขออนุญาตได้ ลงบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี ณ สถานีตำรวจในท้องที่ที่มีการจับกุม หรือตรวจยึดยาเสพติด โดยมีรายละเอียด ดังนี้

บันทึกประจำวันวันที่.....เวลา.....ข้อ.....

เลขคดีที่ (ถ้ามี).....ชื่อผู้ต้องหา (ถ้ามี) .....

สถานีตำรวจ.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ยาเสพติด ชนิด.....ประเภท.....จำนวนหรือปริมาณ.....

หรือสถานตรวจพิสูจน์ (ชื่อ).....จังหวัด.....

๗. สถานภาพส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดและผู้เกี่ยวข้อง (ชื่อผู้กระทำผิด คู่สมรส อายุ สัญชาติ เลขประจำตัวประชาชน อาชีพ ที่อยู่ ตำหนิรูปพรรณ ฯลฯ).....

.....

๘. รายงานการสืบสวนพฤติการณ์สำคัญ (แนบรายงานการสืบสวน หรือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิด).....

.....

.....

ลับ

ลับ

๙. แผนการหรือวิธีการดำเนินการที่สำคัญ.....
.....
.....

๑๐. พยานหลักฐานหรือรายละเอียดอื่นๆ ที่เพียงพอจะนำไปขอให้ศาลออกหมายจับได้ (เช่น หมายเลขประจำตัวประชาชน, หมายเลขหนังสือเดินทาง, หมายเลขโทรศัพท์ ฯลฯ).....
.....
.....

๑๑. การครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ครั้งนี้

☐ มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗

☐ ไม่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติการอำพราง ตามมาตรา ๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

คำรับรองของผู้บังคับบัญชา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....
ขอรับรองว่า.....ซึ่งยื่นขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครอง ยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยมีรายละเอียดและพฤติการณ์ ตามคำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ข้อ ๑ (๑) ประกอบกับข้อ ๑๐ ตามแบบ วสย.๖ นี้จริง และเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชาของข้าพเจ้า เป็นผู้มีความประพฤติดีไม่มีความเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีและเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติดโดยตรง สมควรได้รับการพิจารณาอนุญาตให้มีอำนาจปฏิบัติการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

(ลงชื่อ).....ผู้รับรอง

หมายเหตุ : (๑) ผู้ขออนุญาต ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทบริหารตำแหน่งประเภทอำนวยการตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโสขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับกองร้อยหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๒) การยื่นคำขออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ผู้ขอรับอนุญาตจะต้องได้รับการรับรอง จากผู้บังคับบัญชา กรณีเป็นข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการสำนักหรือเทียบเท่าขึ้นไป พนักงานฝ่ายปกครอง ตำแหน่งตั้งแต่นายอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไป และข้าราชการทหารตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการกองพล หรือเทียบเท่าขึ้นไป

แบบ วยส. ๗
(ด้านหน้า)

ลับ

..... (ชื่อหน่วยงานของผู้อนุญาต).....

หนังสืออนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

ที่...../ .....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อนุญาตให้.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....
สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
ตามหนังสือขออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....
มีอำนาจครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

(๒) วิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

หนังสืออนุญาตฉบับนี้ ให้ใช้ได้จนถึง วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ..... .และให้ใช้ได้เฉพาะสถานที่และเส้นทางที่ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาตฉบับนี้ เท่านั้น

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ .....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

<u>หมายเหตุ</u> : การตรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารนี้ สามารถตรวจสอบได้ที่นายทะเบียนสำนักตำรวจแห่งชาติ โทรศัพท์.....หรือนายทะเบียนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โทรศัพท์.....

ลับ

แบบ วยส. ๗ **ลับ**

(ด้านหลัง)

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๑)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๒)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

รายการแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต (ครั้งที่ ๓)

อนุญาตให้แก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการตามที่ได้รับอนุญาต ตามหนังสืออนุญาตฉบับนี้ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

(ตำแหน่ง).....

ผู้อนุญาต

ลับ

แบบ วยส. ๘

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

หนังสือขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาหรือรายการที่ได้รับอนุญาต

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

มีความประสงค์

๑. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมระยะเวลาการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมตามที่ได้อนุญาต ออกไปอีกเป็นเวลา.....วัน นับแต่วันสิ้นกำหนดระยะเวลาตามที่ได้รับอนุญาต

๒. ขอแก้ไขหรือเพิ่มเติมรายการตามที่ได้รับอนุญาต ดังนี้.....

.....

.....

โดยมีปัญหาอุปสรรคและเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตได้ เนื่องจาก

.....

.....

พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหนังสืออนุญาตฉบับเดิมมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....ผู้ขออนุญาต

หมายเหตุ : ๑. เจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขอ จะต้องเป็นบุคคลเดียวกับเจ้าพนักงานผู้ยื่นคำขออนุญาตไว้เดิม

๒. ระบุปัญหาอุปสรรคและเหตุผลโดยละเอียด และต้องยื่นคำขอก่อนสิ้นระยะเวลาที่ได้รับอนุญาต

ลับ

แบบ วยส. ๙

ลับ

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

เรียน .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติดโดยประมาณ.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของยาเสพติดที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ในการดำเนินการครอบครองหรือให้มีการครองครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยมีรายละเอียด ดังนี้.....

.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับอนุญาต

หมายเหตุ : ให้ผู้ได้รับอนุญาตรายงานการเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลายของยาเสพติดติดต่อผู้อนุญาตทางโทรศัพท์ด้วย ทั้งนี้ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ยาเสพติดเสียหาย สูญหายหรือถูกทำลาย

ลับ

แบบ วยส. ๑๐ **ลับ**

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

หน่วยงาน.....

ที่อยู่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานผลการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

เรียน .....

ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ติดต่อ.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์..... โทรสาร.....

ได้รับอนุญาตครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยการครอบครองยาเสพติดหรือให้มีการครอบครองยาเสพติด ชื่อ ชนิด ประเภทยาเสพติด และปริมาณ น้ำหนัก หรือจำนวนยาเสพติด โดยประมาณ.....

.....

ด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

☐ ภายในราชอาณาจักร ☐ นำเข้ามาในราชอาณาจักร ☐ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

จาก (สถานที่).....ประเทศ.....

ถึง (สถานที่).....ประเทศ.....

โดยทาง.....

ตามหนังสืออนุญาตของ (หน่วยงาน).....ที่.....ลงวันที่.....

ขอรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุมที่ได้รับอนุญาต ดังนี้

(๑) ผลการการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม (ตรวจค้น/จับกุม/ข่าวสาร).....

(๒) รายละเอียดที่ได้จากการดำเนินงาน (ตามข้อ ๑).....

.....

(๓) ความเสียหายที่เกิดขึ้นในระหว่างการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม (ถ้ามี).....

(๔) รายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี).....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ได้รับอนุญาต

ลับ

กฎกระทรวง

กำหนดคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่พนักงานสอบสวนต้องส่งสิ่งของที่อ้างว่าเป็นยาเสพติดและได้ยึดไว้ไปตรวจพิสูจน์

พ.ศ. ๒๕๕๕[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตังต่อไปนี้ในฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าว เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามมาตรา ๑๑

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(ก) เฮโรอีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ข) เมทแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งหมื่นเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ค) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกรัมขึ้นไป

(ง) ๓, ๔ – เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกรัมขึ้นไป

(จ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี ตั้งแต่หนึ่งพันเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่สองร้อยห้าสิบกรัมขึ้นไป

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(ก) โคคาอีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไป

(ข) ฝิ่น น้ำหนักตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป

(๓) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(ก) มิดาโซแลม ตั้งแต่ห้าร้อยเม็ดขึ้นไปหรือน้ำหนักตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป

(ข) คีตามีน น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งกิโลกรัมขึ้นไปหรือปริมาตรตั้งแต่หนึ่งลิตรขึ้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๕ ก ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๕

ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาต ให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจึงออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ การพิจารณา และมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ ถ้าข้อความมิได้แสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“ผู้ร้อง” หมายความถึง คู่ความในคดีที่ขออนุญาตฎีกา

“คำขอ” หมายความว่า คำร้องขออนุญาตฎีกาในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

“คดี” หมายความว่า คดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่ยื่นคำขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกา

“ศาลชั้นต้น” หมายความว่า ศาลที่พิจารณาพิพากษาคดีในชั้นต้น

ส่วนที่ ๑
หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ

ข้อ ๔ คดีที่ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้วตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง คู่ความอาจยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องเพื่อขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกาพร้อมกับฎีกาภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันอ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ให้คู่ความฝ่ายที่ขออนุญาตฎีกาฟัง

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งให้ยื่นต่อศาลชั้นต้น ให้ศาลชั้นต้นมีอำนาจตรวจคำขอและฎีกา และมีคำสั่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ หากผู้ร้องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งให้ศาลชั้นต้นรีบส่งคำขอและฎีกาพร้อมสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่งโดยเร็วต่อไป

ในกรณีมีการขออนุญาตขยายระยะเวลาเพื่อยื่นคำขออนุญาตฎีกา หากศาลชั้นต้นเห็นสมควรอนุญาตให้ขยาย ให้ศาลชั้นต้นสั่งตามที่เห็นสมควร หากจะไม่อนุญาตให้ศาลชั้นต้นดำเนินการตามวรรคสอง

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙๔ ก ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๑

ในกรณีตามวรรคสาม หากจำเลยเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต การอนุญาตให้ขยายควรคำนึงถึงกำหนดระยะเวลาตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๒

หากมีการฎีกาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดพร้อมกับความผิดอื่น ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามระเบียบนี้ก่อน เว้นแต่มีเหตุอันสมควร

ข้อ ๕ คำขออนุญาตฎีกาให้ประกอบด้วย

(๑) ปัญหาที่ขออนุญาตฎีกา ซึ่งแสดงโดยชัดแจ้งและกะทัดรัด

(๒) เหตุที่ศาลฎีกาควรรับฎีกาของผู้ร้องไว้พิจารณา

ข้อ ๖ เมื่อมีการยื่นคำขออนุญาตฎีกา ให้ศาลชั้นต้นส่งสำเนาคำขอและฎีกาให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งเพื่อทราบ แล้วส่งคำขอและฎีกา พร้อมสำนวนคดีและคำคัดค้านหากมี ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่งโดยเร็ว ทั้งนี้ ภายหลังจากที่ศาลชั้นต้นส่งสำนวนคดีดังกล่าวไปยังศาลฎีกาแล้ว หากคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งประสงค์จะยื่นคำคัดค้าน ให้ยื่นได้ก่อนศาลฎีกามีคำสั่ง

คำคัดค้านให้ประกอบด้วยเหตุที่ศาลฎีกาไม่ควรอนุญาตให้ฎีกาโดยชัดแจ้งและกะทัดรัด

ในกรณีที่จำเลยต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้ศาลชั้นต้นรีบส่งคำขอและฎีกาพร้อมสำนวนคดีไปยังศาลฎีกาในทันที โดยทางไปรษณีย์ด่วนที่สุดหรือวิธีการอื่นที่ได้ผลไม่ช้ากว่านั้น

ส่วนที่ ๒
การพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ฎีกา

ข้อ ๗ ให้ศาลฎีกาพิจารณาสั่งคำขอให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ศาลฎีการับคำขอ เว้นแต่มีเหตุจำเป็น ในกรณีที่จำเลยต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิต ให้พึงพิจารณาว่าเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย แต่ถ้ามีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกา ให้ศาลฎีกาดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อการปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๒๖๒

ข้อ ๘ ในการวินิจฉัยว่าปัญหาเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นปัญหาสำคัญที่ศาลฎีกาควรจะได้วินิจฉัย ให้พิจารณาจากข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่เห็นประจักษ์ว่าอาจมีผลเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยซึ่งศาลฎีกาเห็นควรยกขึ้นและรับไว้วินิจฉัย

ข้อ ๙ หากศาลฎีกามีคำสั่งอนุญาตให้ฎีกา ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาต่อไป

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะที่พิจารณาสั่งอนุญาตให้ฎีกาคดีใดเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีนั้นอีก

ข้อ ๑๑ ให้ประธานศาลฎีการักษาการและมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ รวมทั้งออกประกาศ มีคำสั่งหรือมีคำแนะนำเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

วิรัช ลิ้มวิชัย

ประธานศาลฎีกา

คำสั่งกระทรวงยุติธรรม

ที่ ๒๒๗/๒๕๕๑

เรื่อง การปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้พนักงานอัยการร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับคดีเพื่อแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีดำเนินการยึด หรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องโทษแทนค่าปรับได้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

เพื่อให้การปฏิบัติของหน่วยงานในกระทรวงยุติธรรม อันได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมบังคับคดีและกรมราชทัณฑ์ มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ อย่างเป็นรูปธรรมและมีการประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมบังคับคดีและกรมราชทัณฑ์ ถือปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับคดียาเสพติด ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด ดังมีรายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมพงษ์ อมรวิวัฒน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

แนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด ตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐

๑. หลักการ

๑.๑ การค้ายาเสพติดเป็นอาชญากรรมที่ส่งผลกระทบรุนแรงต่อสังคมและผู้กระทำความผิดได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากการกระทำความผิดสูงมาก จึงเป็นสิ่งจูงใจให้มีบุคคลยอมเสี่ยงเข้ามาสู่กระบวนการค้ายาเสพติด แม้จะมีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดและมีบทลงโทษที่รุนแรง

๑.๒ มาตรการทางกฎหมายในการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มุ่งลงโทษต่อบุคคลผู้กระทำผิดโดยการจำคุกหรือประหารชีวิตตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ฯลฯ และมุ่งการลงโทษในทางทรัพย์สินโดยการยึด อายัด และริบทรัพย์สิน ตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายอื่นที่ เกี่ยวข้อง แต่มาตรการดังกล่าวก็ยังไม่ครอบคลุมไปถึงการดำเนินการบังคับโทษปรับตามคำพิพากษา ซึ่ง มาตรา ๑๐๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้ บัญญัติว่าในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สิน เพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แต่เมื่อศาลได้มีคำพิพากษาลงโทษตามบทบัญญัติดังกล่าวแล้วก็ยังไม่อาจนำไปสู่การบังคับโทษปรับได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓ เพื่อให้มีกรอบทิศทางในการดำเนินงานบังคับโทษปรับที่ชัดเจน จึงได้มีบทบัญญัติเรื่องการบังคับโทษปรับไว้ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยให้พนักงานอัยการ เจ้าพนักงานบังคับคดี และสำนักงาน ป.ป.ส. ตลอดทั้งหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมี บทบาทหน้าที่ในการดำเนินการบังคับโทษปรับ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดมีความชัดเจน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติในการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดขึ้น

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้การบังคับโทษปรับในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามคำพิพากษาของศาลมีความชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒ เพื่อเป็นแนวทางในการประสานการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับในคดียาเสพติดให้มีความสอดคล้องกัน

๒.๓ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องกับการบังคับโทษปรับสามารถดำเนินงานในความรับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (เฉพาะที่สำคัญ)

๓.๑ พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑

๓.๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคแรก และมาตรา ๙๙

๓.๓ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค ๔ ลักษณะ ๒

๔. ขั้นตอนการดำเนินการ

๔.๑ เมื่อมีการสืบสวนจับกุมเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้สำนักงาน ป.ป.ส. ประสานขอรับการสนับสนุนข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินจากพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนจับกุม หรือพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวน เพื่อขอทราบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้ต้องหาหรือจำเลย

๔.๒ เมื่อมีการดำเนินการตรวจสอบ ยึด หรืออายัดทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. รวบรวมข้อมูลทรัพย์สินที่ไม่อาจนำมาตรการดังกล่าวมาบังคับใช้ มาใช้ประโยชน์ในการบังคับชำระโทษปรับในภายหลัง

๔.๓ เมื่อศาลมีคำพิพากษาลงโทษปรับตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลพิพากษา หากจำเลยยังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบตามคำพิพากษาให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารยื่นคำขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายบังคับคดีและแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดี พร้อมทั้งแจ้งผลคำพิพากษาและสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๔.๔ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับทราบผลคำพิพากษาลงโทษปรับตาม ๔.๓ ให้สำนักงาน ป.ป.ส. รวบรวมข้อมูลจาก ๔.๑ และ ๔.๒ และดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลย รวมทั้งประสานรวบรวมข้อมูลจากพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนจับกุม พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวน พนักงานอัยการ อัยการทหาร หรือหน่วยงานอื่นที่มีข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของจำเลย

๔.๕ เมื่อสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับแจ้งว่ามีการออกหมายบังคับคดีแล้ว ให้ประสานกับกรมบังคับคดีเพื่อตั้งเรื่องบังคับคดีพร้อมทั้งแถลงถึงทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องของจำเลยที่ประสงค์ให้เจ้าพนักงานดำเนินการบังคับคดี วางเงินทดรองค่าใช้จ่ายต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีและนำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปทำการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือดำเนินการอื่นใดที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

๔.๖ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีขายทอดตลาดทรัพย์และหรืออายัดเงินหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของจำเลยแล้ว ให้นำเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดและหรือเงินที่ได้จากการอายัดดังกล่าวภายหลังจากหักค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการบังคับคดีส่งศาล เพื่อชำระค่าปรับและนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินพร้อมทั้งแจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๔.๗ เมื่อศาลได้รับชำระค่าปรับครบถ้วนตามคำพิพากษาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ศาลรายงานให้ ผู้พิพากษาหรือตุลาการทหารและแจ้งให้สถานที่คุมขังตามหมายศาลทราบ แต่ถ้าได้ชำระค่าปรับไม่ครบตามจำนวนค่าปรับ ให้เจ้าหน้าที่ศาลรายงานให้ศาลทราบเพื่อพิจารณาออกหมายกักขังจำเลยแทนค่าปรับตามจำนวนค่าปรับที่ยังขาดอยู่นั้น

๕. บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๕.๑ สำนักงาน ป.ป.ส.

๑. ประสานกับพนักงานอัยการ หรืออัยการทหารเกี่ยวกับการออกหมายบังคับคดี เพื่อบังคับโทษปรับ

๒. ดำเนินการสืบสวน ตรวจสอบ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ในชั้นสืบสวนจับกุม สอบสวน ชั้นฟ้องคดี และชั้นบังคับคดี

๓. ประสานงานกับกรมบังคับคดี เพื่อตั้งเรื่องบังคับคดี และดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ชำระเงินทดรองค่าใช้จ่าย นำยึดทรัพย์ ฯลฯ

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา

๕.๒ กรมบังคับคดี

๑. มอบหมายเจ้าพนักงานบังคับคดีให้รับผิดชอบสำนวน

๒. ดำเนินการยึดทรัพย์ อายัดทรัพย์ เก็บรักษาทรัพย์ ขายทอดตลาดทรัพย์ และบังคับคดีตามอำนาจหน้าที่

๓. ประสานกับสำนักงาน ป.ป.ส. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อดำเนินการบังคับคดี

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานบังคับคดี

๕.๓ กรมราชทัณฑ์

ดำเนินการตามหมายคุมขังจำเลยที่ศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและปรับ และดำเนินการกักขังตามหมายศาลกรณีจำเลยไม่ชำระค่าปรับ หรือชำระค่าปรับไม่ครบถ้วนตามจำนวน

๕.๔ สำนักงานอัยการสูงสุด

๑. ร้องขอต่อศาลให้ออกหมายบังคับคดี กรณีจำเลยหรือผู้ต้องขังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบจำนวน แล้วแจ้งผลคดีพร้อมสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๒. แจ้งหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. และกรมบังคับคดีทราบ

๓. แก้ต่างในศาลกรณีมีการร้องขัดทรัพย์ หรือกรณีที่บุคคลภายนอกร้องเข้ามาในชั้นบังคับคดี

๔. ให้คำปรึกษาแนะนำและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับโทษปรับบรรลุผล

๕.๕ สำนักงานอัยการทหาร

๑. ร้องขอต่อศาลทหารให้ออกหมายบังคับคดี กรณีจำเลยหรือผู้ต้องขังไม่ชำระค่าปรับหรือชำระค่าปรับไม่ครบจำนวน แล้วแจ้งผลคดีพร้อมสำเนาหมายบังคับคดีให้สำนักงาน ป.ป.ส. ทราบ

๒. ให้คำปรึกษาแนะนำและดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบังคับโทษปรับบรรลุผล

๕.๖ สำนักงานศาลยุติธรรม

๑. ประสานข้อมูลเกี่ยวกับการชำระค่าปรับของจำเลยหรือผู้ต้องขังแก่สำนักงาน ป.ป.ส. เพื่อสนับสนุนให้การบังคับโทษปรับมีประสิทธิภาพ

๒. เมื่อได้รับชำระค่าปรับแล้วให้ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลหรือผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาลนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

๖. แผนภูมิกระบวนการดำเนินงาน

โปรดดูรายละเอียดแผนภูมิการดำเนินงานฯ แนบท้าย

แผนภูมิการดำเนินงานบังคับโทษปรับในคดียาเสพติด
ตาม พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

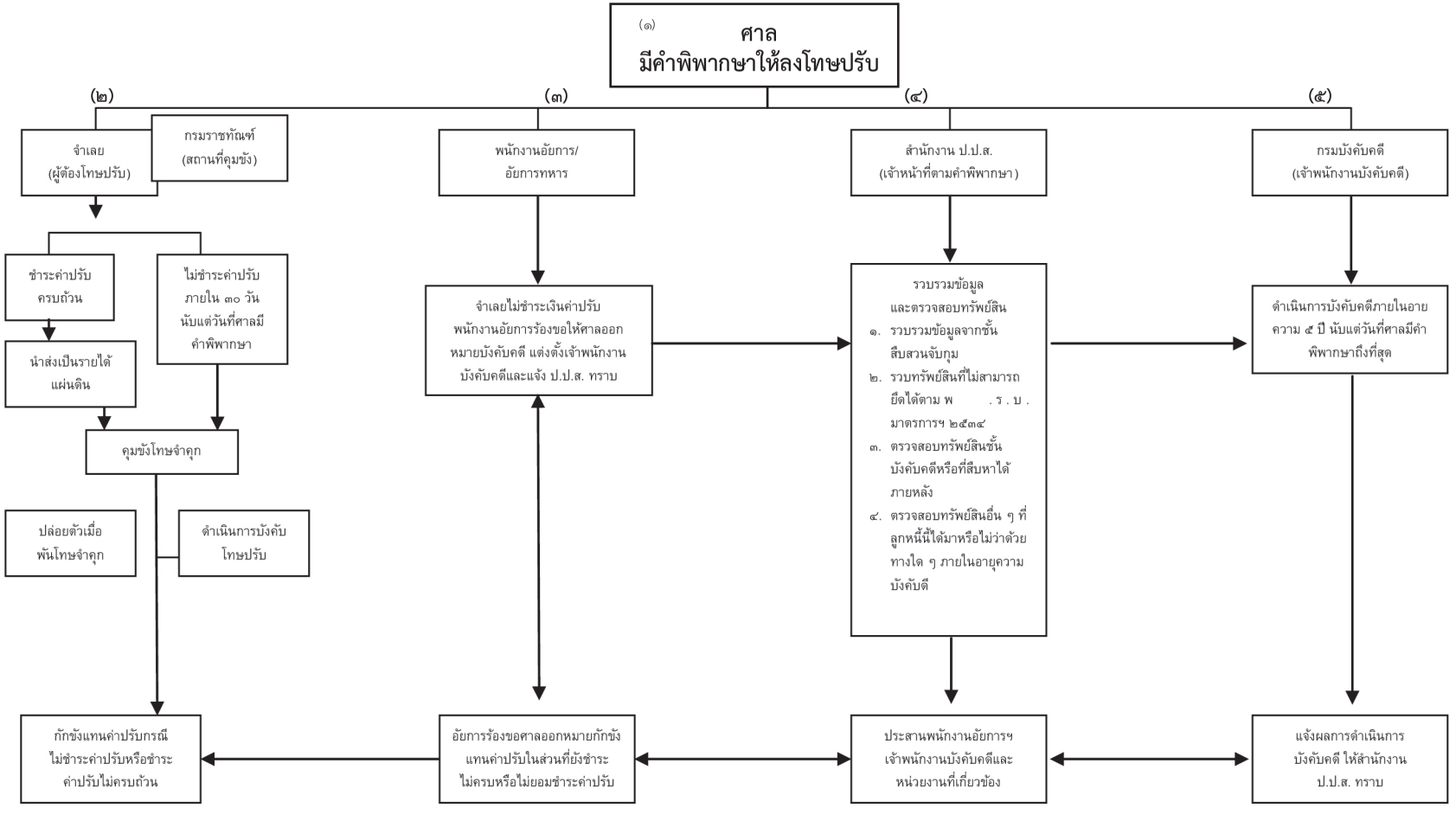

คำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ

ที่ ๑๔/๒๕๕๙

เรื่อง แนวทางการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการครอบครอง หรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

เพื่อให้การสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม โดยการครอบครองชั่วคราวซึ่งยาเสพติดเพื่อส่งต่อแก่ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ คำสั่งหรือการสะกดรอยติดตามของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ แ ละกฎกระทรวงว่าด้วยการครอบครองและให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม เพื่อการสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๕ รวมทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานและผู้เกี่ยวข้องอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

อาศัยอำนาจตามความใน (๓) ของข้อ ๑.๒ แห่งคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๕๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง จัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ประธานกรรมการ/ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ จึงมีคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ผู้ขออนุญาตดำเนินการขออนุญาตโดยทำเป็นหนังสือตามแบบ วยส.๖ ยื่นต่อผู้มีอำนาจอนุญาต โดยต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น แผนการหรือวิธีการดำเนินการ และรายละเอียดตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการ รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการ ทั้งนี้ให้แนบหลักฐานประกอบการพิจารณาของผู้มีอำนาจอนุญาตเพิ่มเติม ดังนี้

(๑) รายงานการสืบสวนและรายละเอียดหรือข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดรายสำคัญหรือนายทุนที่อยู่เบื้องหลังหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพยานหลักฐานที่เพียงพอจะนำไปขอให้ศาลออกหมายจับ หรือรายงานผลการสืบสวนสอบสวนขยายผลทันทีทันใดภายหลังการจับกุมผู้ต้องหาพร้อมของกลางยาเสพติด ณ ด่านตรวจ จุดตรวจ จุดสกัด และหรือเป็นการกระทำความผิดซึ่งหน้า โดยไม่เคยสืบสวนพฤติการณ์ของผู้กระทความผิดมาก่อน เพื่อนำไปสู่การขอให้ศาลออกหมายจับ

(๒) สำเนาบันทึกประจำวันเกี่ยวกับคดี ณ สถานีตำรวจในท้องที่ที่มีการจับกุมหรือตรวจยึดยาเสพติดหรือท้องที่ที่พบการกระทำความผิดหรือพบยาเสพติดครั้งแรก พร้อมทั้งบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับชนิด ประเภท จำนวนหรือปริมาณยาเสพติด

๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รายงานภาพรวมผลการดำเนินการ พร้อมให้ข้อเสนอแนะ ปัญหา อุปสรรคและข้อพิจารณาต่อประธาน/

ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ ตามแบบแนบท้ายคำสั่งนี้ทุก ๓ เดือน เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบการใช้อำนาจตามกฎหมาย

๓. ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดปรับปรุงแก้ไขหนังสือตามแบบ วยส.๖ ให้สอดคล้องกับคำสั่งนี้

๔. ให้ผู้ขออนุญาต ผู้บังคับบัญชาที่รับรองการขออนุญาต และผู้มีอำนาจอนุญาต ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดปฏิบัติตามกฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศที่เกี่ยวข้องและคำสั่งนี้อย่างเคร่งครัด หากมีการปล่อยปละละเลยให้ดำเนินการทางวินัยอย่างเด็ดขาด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา
ประธานกรรมการ/ผู้อำนวยการ
ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ

แบบรายงาน

การสืบสวนความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดด้วยวิธีการครอบครองหรือให้มีการครอบครองยาเสพติดภายใต้การควบคุม

ตามคำสั่ง ศอ.ปส. ที่...../๒๕๕๙

ห้วงระหว่างเดือน.....ถึงเดือน..... พ.ศ. .....

ลำดับ	การขออนุญาตครอบครองยาเสพติด								การพิจารณาอนุญาตครอบครองยาเสพติด				ผลการปฏิบัติการ	ข้อพิจารณา/ปัญหาอุปสรรค
	วันที่ขออนุญาต	ผู้ขออนุญาต	สังกัด	ประเภทยาเสพติด	จำนวน (เม็ด/กรัม/กก.)	จาก(สถานที่)	ถึง(สถานที่)	จำนวนวันที่ขออนุญาต	ผู้อนุญาต (ตำแหน่ง)	อนุญาต/ไม่อนุญาต	วันที่อนุญาต (จำนวนวัน)	ขยายวันอนุญาต (จำนวนวัน)	จับกุม/ออกหมายจับ/ไม่สามารถขยายผลได้สูญหาย	
๑														
๒														
๓														

ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ
ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗
เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู[๑]

เพื่อให้การดำเนินการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพยาเสพติดเป็นไปโดยเหมาะสม สมควรกำหนดให้ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดหรือเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง ตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดตามบัญชีท้ายประกาศนี้ ซึ่งไม่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม ได้รับการบำบัดฟื้นฟูโดยการยินยอม และได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่องภายหลังผ่านการบำบัดฟื้นฟู รวมทั้งกำหนดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าว เพื่อให้การบำบัดฟื้นฟูเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลสูงสุด คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงมีประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่ผู้ใดต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด หรือเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครองตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดตามบัญชีท้ายประกาศนี้ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล และไม่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคม หากผู้นั้นยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดดำเนินการให้ผู้นั้นเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูปฏิบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดเกี่ยวกับการบำบัดฟื้นฟู และได้รับการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบออกหนังสือรับรองเพื่อเป็นหลักฐาน

การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประกาศกำหนด

ข้อ ๒ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่าผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูนั้นต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุกให้ส่งตัวผู้นั้นดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในทุกอำเภอและทุกเขต และจัดตั้งศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูในระดับอำเภอหรือเขต และระดับจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๔๓ ง ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ข้อ ๔ ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการคัดกรองและจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับการคัดกรองเพื่อจำแนกผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และการส่งต่อผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูไปยังสถานบำบัดฟื้นฟูหรือสถานที่อื่นตามที่หัวหน้าศูนย์กำหนด ทั้งนี้ ให้กระทรวงสาธารณสุขและกรุงเทพมหานครประสานการดำเนินงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๕ ให้ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูมีอำนาจหน้าที่จัดระบบดูแลช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

ในจังหวัดให้มอบหมายกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำองค์กรชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ หรืออาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เป็นผู้ติดตามดูแลและช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู สำหรับกรุงเทพมหานครให้มอบหมายผู้อำนวยการเขต ผู้นำองค์กรชุมชน อาสาสมัครคุมประพฤติ หรืออาสาสมัครสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ดำเนินการดังกล่าว

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการบำบัดฟื้นฟู ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งชื่อตัวชื่อสกุล เลขประจำตัวประชาชน และที่อยู่ของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เพื่อใช้ในการดำเนินการจัดส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานที่มีหน้าที่ดำเนินการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

บัญชียาเสพติดท้ายประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗

๑. ลักษณะ ชนิด และประเภทของยาเสพติด สำหรับความผิดฐานเสพ มีดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มี ๖ ชนิด ได้แก่

(ก) เฮโรอีน

(ข) เมทแอมเฟตามีน

(ค) แอมเฟตามีน

(ง) ๓,๔-เมทิลลินไดออกซิเมทแอมเฟตามีน

(จ) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน

(ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ มี ๒ ชนิด ได้แก่

(ก) โคคาอีน

(ข) ฝิ่น

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มี ๑ ชนิด ได้แก่ กัญชา

(๔) สารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

[๑] (๕) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ มี ๑ ชนิด ได้แก่ คีตามีน

[๒] ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) และวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๕) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดและให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวด้วย

๒. ปริมาณของยาเสพติดตาม ๑. สำหรับความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง มีดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(ก) เฮโรอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม

(ข) เมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

(ค) แอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

(ง) ๓,๔-เมทิลลินไดออกซิเมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(จ) เมทิลลินไดออกซีแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

---

[๑] (๕) ของ ๑. เพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๖๑ ข้อ ๑

[๒] วรรคสองของ ๑. แก้ไขโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๖๑ ข้อ ๒

(ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) โคคาอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสองร้อยมิลลิกรัม

(ข) ฝิ่นมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม

[๓](๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ได้แก่ กัญชามีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม

[๔](๔) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ได้แก่ คีตามีน มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) และวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๔) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวด้วย

---

[๓] (๔) ของ ๒. เพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๖๑ ข้อ ๓

[๔] วรรคสองของ ๒. แก้ไขโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๖๑ ข้อ ๔

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
เรื่อง การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูการบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกระบวนการหรือแนวทางการนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ วรรคสาม แห่งประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๗๗ เรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องสงสัยว่ากระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อเข้าสู่การบำบัดฟื้นฟูและการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. ๒๕๕๗

(๒) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗

หมวด ๑
การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ข้อ ๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด พบผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด หรือเสพและมียาเสพติดไว้ในครอบครอง โดยมีผลการตรวจพิสูจน์ปัสสาวะเบื้องต้นพบว่า มีสารเสพติดและยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้นั้นเป็นผู้ต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาและไม่มีพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้อื่นหรือสังคมหรือเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีผู้ต้องสงสัยยินยอมเข้ารักบารบำบัดฟื้นฟูตามปะกาศนี้ ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ดังนี้

(ก) นำตัวผู้ต้องสงสัย พร้อมบันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้นและเอกสารการยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูไปยังศูนย์เพื่อการคัดกรอง และหากสามารถนำตัวผู้ต้องสงสัยไปยังศูนย์เพื่อการคัดกรองและส่งตัวไปเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในช่วงระหว่างเวล ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ของวันทำการ ก็ให้ดำเนินการ และให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองส่งตัวอย่างปัสสาวะไปตรวจเพื่อรับรองผลในขั้นที่สองตามแนวทางการตรวจพิสูจน์สารเสพติดในปัสสาวะตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณะสุข พ.ศ. ๒๕๖๐ ของกระทรวงสาธารณสุข

(ข) ในกรณีไม่สามารถนำตัวผู้ต้องสงสัยไปส่งในเวลาตามข้อ (ก) หรือในวันหยุดราชการประจำสัปดาห์ วันหยุดราชการประจำปี หรือวันหยุดพิเศษอื่น ๆ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ให้นำตัวไปยังพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้น เพื่อลงบันทึกประจำวัน พร้อมทั้งกำหนดวันและเวลาให้ผู้ต้องสงสัยต้องไปแสดงตนที่ศูนย์เพื่อการคัดกรองตามเวลาที่กำหนดในใบนัดให้ไปเข้ารับการคัดกรอง โดยให้พนักงานสอบสวนลงลายมื่อชื่อเป็นพยานในแบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดส่งบันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น ตัวอย่างปัสสาวะของผู้ต้องสงสัย และแบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่มีลายมือชื่อพนักงานสอบสวนไปยังศูนย์เพื่อการคัดกรองในวันเปิดทำการวันแรกหลังจากวันหยุดราชการดังกล่าวข้างต้น และให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองส่งตัวอย่างปัสสาวะไปตรวจเพื่อรับรองผลในขั้นที่สองตามแนวทางการตรวจพิสูจน์สารเสพติดในปัสสาวะ ตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๐ ของกระทรวงสาธารณสุข

(๒) กรณีผู้ต้องสงสัยไม่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามประกาศนี้ ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อไป

ข้อ ๓ กรณีที่ผู้ต้องสงสัยยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามประกาศนี้ แต่ไม่ไปเข้ารับการคัดกรองหรือบำบัดฟื้นูภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อกำหนดของสถานรบำบัดฟื้นฟู ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรอง หรือสถานบำบัดฟื้นฟู แล้วแต่กรณี จัดทำบันทึกการไม่มาแสดงตัวพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น ผลการตรวจปัสสาวะที่รับรองผลในขั้นที่สอง และแบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่มีลายมือชื่อพนักงานสอบสวน ส่งไปยังพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อไป

ข้อ ๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่าผู้ต้องสงสัยเป็นผู้ต้องหา หรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุก หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาตามวรรคหนึ่ง หรือเคยเป็นผู้ที่เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจนเสร็จสิ้นกระบวนการตามประกาศนี้มาแล้ว หรือการส่งตัวผู้นั้นไปเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจะไม่เป็นประโยชน์เนื่องจากเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อกำหนดของสถานบำบัดฟื้นฟู หรือไม่ไปแสดงตนเพื่อรักการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา ๑๒ เดือน ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ศูนย์เพื่อการคัดกรองหรือสถานบำบัดฟื้นฟู หรือศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู แล้วแต่กรณี แจ้งให้พนักงานสอบสวนรับตัวผู้นั้นไปดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แต่แต่กรณี โดยให้ข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูตามประกาศนี้ถือเป็นข้อมูลยืนยันว่าผู้นั้นเป็นผู้เสพ

หรือผู้ติดยาเสพติด และสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้

บันทึกผลการตรวจปัสสาวะให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๑ และแบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๒ ท้ายประกาศนี้ และให้อำเภอหรือเขตบันทึกข้อมูลตามแบบข้างต้นลงในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) โดยทันที นับแต่วันที่ ผู้นั้นยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ในกรณีบันทึกการไม่มาแสดงตัว ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๔ แบบ ก. หรือแบบ ข. แล้วแต่กรณี ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๕ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังว่าผู้ต้องสงสัยเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือเป็นผู้อยู่ระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองแจ้งสถานพยาบาลหรือหน่วยงานหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อรับตัวไปบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีผู้ต้องสงสัยตามข้อ ๒ มีสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด รับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดนั้นไว้ โดยทำการตรวจสอบจำนวน ปริมาณหรือน้ำหนักต่อหน้าผู้ต้องสงสัย บรรจุสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดดังกล่าวลงในภาพชนะที่เรียบร้อย แข็งแรงและปลอดภัยเท่าที่จะกระทำได้ ลงลายมือชื่อผู้ต้องสงสัยและเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดในแบบฉลากปิดภาชนะ และปิดฉลากบนภาชนะบรรจุนั้น พร้อมทั้งจัดทำบันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดโดยลงลายมือชื่อผู้ต้องสงสัยที่ยินยอมเข้ารักการบำบัดฟื้นฟูเป็นผู้มอบและเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นผู้รับมอบไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

บันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๓ แบบ ก. และฉลากปิดภาชนะบรรจุสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดา ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๓ แบบ ข. ท้ายประกาศนี้

(๒) ให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดทั้งหมดในสภาพที่ได้มีการดำเนินการไว้ตาม (๑) พร้อมหนังสือนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์ และสำเนาบันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ไปตรวจพิสูจน์ที่สถานตรวจพิสูจน์ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดโดยเร็ว

หนังสือนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์ ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๓ แบบ ค. ท้ายประกาศนี้

(๓) ให้สถานตรวจพิสูจน์รับสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่จัดส่งมาตาม (๒) ไว้เพื่อทำการตรวจพิสูจน์ว่าเป็นยาเสพติดหรือไม่ ชนิด และประเภทใด ด้วยวิธีคุณภาพวิเคราะห์เพื่อยืนยันผล เมื่อได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว กรณีที่ผลการตรวจพิสูจน์ปรากฏว่าเป็นยาเสพติดตามบัญชีท้ายประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้สถานตรวจพิสูจน์ออกรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้ส่วนราชการผู้นำส่งทราบภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่สถานตรวจพิสูจน์ได้รับหนังสือนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์ และให้ส่วนราชการผู้นำส่งจัดส่งสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองทราบต่อไป

รายงานผลการตรวจพิสูจน์สิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๓ แบบ ง. ท้ายประกาศนี้

(๔) กรณีที่ผลการตรวจพิสูจน์สิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดตาม (๓) ปรากฏว่าเป็นยาเสพติดแต่ไม่ใช่ยาเสพติดตามลักษณะ ชนิดและประเภทที่กำหนด หรือเป็นยาเสพติดที่มีปริมาณหรือน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดตามบัญชีท้ายประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้สถานตรวจพิสูจน์ออกรายงานผลการตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗

(๕) การทำลายยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์และสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ยาเสพติด

(ก) กรณีที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ให้สถานตรวจพิสูจน์จัดทำบัญชียาเสพติดยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ และนำส่งยาเสพติดดังกล่าวไปเก็บรักษาที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เพื่อดำเนินการตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บัญชียาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๓ แบบ จ. ท้ายประกาศนี้

(ข) กรณีที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือสารระเหยที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์หรือสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ยาเสพติด ให้สถานตรวจเป็นหน่วยที่เก็บรักษา และพิจารณาทำลายได้เมื่อพ้นกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่สถานตรวจพิสูจน์รับมอบ โดยให้สถานตรวจพิสูจน์มีหน้าที่จัดทำบัญชียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือสารระเหยที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ หรือสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ยาเสพติด และพิจารณาทำลายโดยให้นำระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บัญชียาเสพติดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือสารระเหยที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์หรือสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ยาเสพติด ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕-๓ แบบ ฉ.ท้ายประกาศนี้

(๖) ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองบันทึกผลการตรวจพิสูจน์สิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดตามรายงานการตรวจพิสูจน์ใน (๓) ลงในทะเบียนประวัติผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูและจัดเก็บรายงานการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานต่อไป

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์เพื่อการคัดกรองขึ้นในโรงพยาบาลชุมชน โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลศูนย์ ศูนย์บริการสาธารณสุข หรือสถานพยาบาลที่มีศักยภาพตามที่เห็นสมควร โดยให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองรับตัวและจัดทำแบบแสดงตัวเพื่อเข้ารับการคัดกรองและนัดหมายให้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูต่อผู้ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่ถูกส่งมาตามข้อ ๒ ตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๕ ท้ายประกาศนี้ และดำเนินการคัดกรองโดยเจ้าหน้าที่สาธารณสุขเพื่อประเมินความรุนแรงของการเสพติด ภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกาย สุขภาพจิต และกำหนดแผนการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมตามมาตรฐานที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด พร้อมทั้งส่งต่อไปยังสถานพยาบาล หรือศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามหมวด ๒

การคัดกรองตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการตรวจสอบประวัติการเข้าบำบัดฟื้นฟูตามประกาศฉบับนี้ ตรวจสอบเอกสารหลักฐานการยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การสัมภาษณ์ ซักถามประวัติผู้จะเข้าบำบัด ให้เจ้าหน้าที่คัดกรองแจ้งผลการคัดกรอง รูปแบบ และระยะเวลาการบำบัดฟื้นฟู ตลอดจนการติดตามดูแลต่อเนื่องหลังสิ้นสุดการบำบัดฟื้นฟู ให้ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟูและญาติได้รับทราบ พร้อมคำแนะนำ วิธีการปฏิบัติ และจัดทำเอกสารผลการคัดกรองและส่งเข้าบำบัดฟื้นฟู ให้ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟูลงนามรับทราบ

การคัดกรองจะดำเนินการในสถานที่ตั้งศูนย์เพื่อการคัดกรองหรือดำเนินการนอกสถานที่ก็ได้

ให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองส่งสำเนาบันทึกผลการตรวจปัสสาวะและสำเนาแบบยินยอมเข้ารับบำบัดฟื้นฟูไปยังสถานบำยัดฟื้นฟูเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบกรณีจัดทำบันทึกการไม่มาแสดงตัว และแจ้งผลการคัดกรองก่อนส่งต่อให้อำเภอหรือเขตบันทึกผลการคัดกรองและส่งต่อลงในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของปะเทศ (บสต.)

ข้อ ๘ การส่งต่อเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูให้ดำเนินการตามความเหมาะสมกับสภาพการเสพติด โดยสามารถดำเนินการส่งเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในรูปแบบสถานพยาบาลและศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ผู้ที่ถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในรูปแบบสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ผู้ที่ถูกส่งตัวเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูในรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟูแสดงตัวที่ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด

ให้สถานพยาบาลหรือศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมบันทึกผลการบำบัดฟื้นฟูลงในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.)

หมวด ๒
การบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

ข้อ ๙ การบำบัดฟื้นฟูในรูปแบบสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข หรือสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๑๐ การบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกาศสถานที่เพื่อจัดการบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยให้แต่งตั้งผู้อำนวยการศูนย์ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าที่รับผิดชอบบริหารจัดการภาพรวมของการจัดศูนย์ แต่งตั้งเจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอื่น ๆ ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นสมควร เป็นฝ่ายวิชาการ และแต่งตั้งบุคคลเพื่อทำหน้าที่เป็นวิทยากรศูนย์ มีครูฝึกเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและดูแลความเรียบร้อยภายในศูนย์ การฝึกด้านร่างกาย การฝึกด้านระเบียบวินัย และแต่งตั้งบุคคลเป็นเจ้าหน้าที่ศูนย์เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการทั่วไปและจัดทำข้อมูล

ข้อ ๑๑ การบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้เป็นไปตามหลักสูตรมาตรฐานหรือแนวทางที่กระทรวงสาธารณสุขรับรอง ก่อนจบหลักสูตรศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีการสำรวจผู้บำบัดฟื้นฟูที่ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือ

การปรับปรุงเพิ่มหรือลดหลักสูตรการบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการศูนย์

กรณีพบภายหลังว่าผู้เข้าบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีอาการเจ็บป่วยทางกายหรือทางจิตหรือมีพฤติกรรมในลักษณะเป็นผู้เสพผู้ติดที่รุนแรงเกินกว่าจะบำบัดฟื้นฟูในรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ ให้รีบส่งต่อไปยังสถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขหรือกรุงเทพมหานครโดยเร็ว

ให้เจ้าหน้าที่ศูนย์มีหน้าที่จัดทำประวัติผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

ข้อ ๑๒ การประเมินเพื่อรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ให้กระทำเมื่อเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจนครบตามระเบียบหรือข้อบังคับของสถานพยาบาลหรือของศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้ว

การบำบัดฟื้นฟูในสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขหรือของกรุงเทพมหานคร ให้ประเมินตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด และผู้ได้รับมอบหมายจากสถานพยาบาลนั้น ออกเอกสารรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟูรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้ประเมินตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด และให้ผู้อำนวยการศูนย์จัดทำเอกสารรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูทั้งจากสถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขหรือกรุงเทพมหานคร และรูปแบบศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ต้องแสดงตัวยืนยันเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พร้อมเอกสารรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูและแบบสำรวจผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือที่ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูที่กำหนด และในกรณีที่ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูมีความประสงค์จะขอเปลี่ยนสถานที่สำหรับการติดตามดูแลให้แจ้งที่ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูที่มาแสดงตัวครั้งแรกเพื่อประสานส่งต่อข้อมูล และให้ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูออกเอกสารยืนยันให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อนำไปแสดงตัว ณ สถานที่ใหม่ ภายในระยะเวลา ๓๐ วัน

หนังสือรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู ให้ทำตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๖ ท้ายประกาศนี้ โดยให้สถานบำบัดฟื้นฟูบันทึกผลสิ้นสุดการบำบัดฟื้นฟูลงในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.)

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมรวบรวมหนังสือรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูตามแบบ บ.๑๐๘-๒๕๕๗-๖ เพื่อส่งต่อข้อมูลให้ศูนย์เพื่อการคัดกรองใช้ประโยชน์ในการเก็บรวบรวม และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

หมวด ๓
การติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ และสนับสนุนผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครจัดตั้งศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูอำเภอหรือเขต โดยให้มีบทบาทและภารกิจ ดังนี้

(๑) บทบาทและภารกิจด้านการติดตามดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

(ก) เป็นสถานที่รับแสดงตนเพื่อรับการติดตามดูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟูของผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

(ข) พัฒนาศักยภาพผู้ติดตา ดูแล และช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อให้เข้าใจภารกิจการติดตามที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเพื่อป้องกันการเสพติดซ้ำ ตลอดจนให้ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น

(ค) ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการบันทึกผลดังกล่าวในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) ให้เป็นปัจจุบัน

(๒) บทบาทและภารกิจด้านการช่วยเหลือ สนับสนุน ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

(ก) จำแนประเภทและจำนวนผู้ประสงค์ขอรับความช่วยเหลือ

(ข) ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมถึงศักยภาพ ความเป็นไปได้ ความพร้อมของผู้ขอรับความช่วยเหลือและสรุปเป็นผลการพิจารณาผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ เพื่อส่งต่อให้ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครต่อไป

(ค) ดำเนินการให้ความช่วยเหลือเบื้องต้นในกรณีที่สามารถดำเนินการได้ โดยประสานงานกับหน่วยงานด้านการศึกษา แรงงาน พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรเอกชนสถาบันการเงินในพื้นที่หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และจัดทำรายงานผลการให้ความช่วยเหลือ

ให้ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านกานบำบัดฟื้นฟูอำเภอหรือเขต รายงานผลการติดตาม ดูแลช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูไปยังศูนย์เพื่อการคัดกรองและศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจังหวัดด้วย

ข้อ ๑๕ วิธีการติดตามดำเนินการโดยการนัดให้มาแสดงตัว ณ สถานที่ที่กำหนด การติดตามให้ดำเนินการนัดหมายให้ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูมาแสดงตนเพื่อรับการติดตามอูแลช่วยเหลือภายหลังการบำบัดฟื้นฟูอย่างต่อเนื่องทุกเดือนตลอดระยะเวลา ๑๒ เดือน และให้มีการตรวจปัสสาวะผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูทุกครั้ง โดยให้ศูนย์เพื่อประสานการดูแลผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูอำเภอประสานขอความร่วมมือจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอหรือโรงพยาบาลชุมชนในการดำเนินงาน

ข้อ ๑๖ ให้ผู้อำนวยการศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดจัดตั้งศูนย์เพื่อประสานการดูแลผ้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูจังหวัด รับผิดชอบในการกำกับติดตามการดำเนินงานตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีบทบาทภารกิจ ดังนี้

(๑) ดำเนินการรณรงค์สร้างความเข้าใจ และเสริมสร้างเจตคติการให้โอกาสผู้เสพผู้ติดเพื่อให้คืนสู่ครอบครัว ชุมชน สังคมได้อย่างมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ

(๒) ดำเนินการสนับสนุนช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู โดยพิจารณาจากข้อมูล ผลการพิจารณาผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษา ศูนย์พัฒนฝีมือแรงงานจังหวัดหรือเขต สำนักงานแรงงานจังหวัด สำนักงานจัดหางานจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ความช่วยเหลือด้านการฝึกทักษะอาชีพและจัดหางาน สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด รับผิดชอบด้านการสนับสนุนทุนสงเคราะห์ การพัฒนาครอบครัวและคุณภาพชีวิต และอาจประสานความร่วมมือกับหอการค้าจังหวัดเพื่อเป็นช่องทางการจัดหาแหล่งงาน และสรุปรายงานผลการให้ความช่วยเหลือ

(๓) ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการบันทึกผลดังกล่าวในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) ให้เป็นปัจจุบัน

ข้อ ๑๗ ข้อมูลประวัติและอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูจะเปิดเผยได้เฉพาะต่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้อง หรือผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

นายศิรินทร์ยา สิทธิชัย

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๑

บันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกฉบับนี้ ทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานว่า ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....

อายุ.....ปี เลขประจำตัวประชาชน

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

ยินยอมให้.....ซึ่งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส./พนักงานฝ่ายปกครอง/ตำรวจ ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป/เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่ได้รับมอบหมาย ทำการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะเบื้องต้น โดยข้าพเจ้ายินยอมมอบตัวอย่างปัสสาวะให้ไปตรวจด้วยความสมัครใจของข้าพเจ้าเอง

โดยมี นาย/นาง/นางสาว/.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

ซึ่งเป็น

☐ หัวหน้าชุดปฏิบัติการ ร่วมเป็นพยานในการตรวจไว้ด้วย

☐ เจ้าของสถานบริการ ผู้จัดการผู้ดูแลสถานที่ ร่วมเป็นพยานในการตรวจไว้ด้วย

อนึ่ง ในการตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะและขอปัสสาวะไปตรวจในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกนายได้กระทำการตามอำนาจหน้าที่โดยมิได้บังคับ ขู่เข็ญ ล่อล่วงหรือให้สัญญาใด ๆ แต่อย่างใดมิได้ทำร้ายร่างกายผู้หนึ่งผู้ใดให้ได้รับอันตรายแก่กาย หรือจิตใจแต่อย่างใดมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย เสื่อมค่าหรือไร้ประโยชน์แต่อย่างใด มิได้เรียกเอาทรัพย์สินของผู้ใดมาเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือบุคคลที่สามแต่อย่างใด อ่านให้ฟังรับว่าถูกต้องตามความเป็นจริง จึงลงลายมือชื่อไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เจ้าของปัสสาวะ/ยินยอมให้ตรวจฯ

(ลงชื่อ).....หัวหน้าชุดปฏิบัติการ/เจ้าของสถานบริการผู้ดูแล (พยาน)

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจ/บันทึก/อ่าน

ผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น

☐ พบสารเสพติด.....

☐ ไม่พบสารเสพติด

ความยินยอมในการเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ☐ ยินยอม ☐ ไม่ยินยอม

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้นตามที่ปรากฏข้างต้น เจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบต่อหน้าข้าพเจ้าและเป็นความจริงทุกประการ จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เจ้าของปัสสาวะ

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๒

การยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

อายุ.....ปี เลขประจำตัวประชาชน | | | | | | | | | | | | | |

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

ได้รับทราบผลการตรวจปัสสาวะ พบว่ามีสารเสพติด ข้าพเจ้าได้รับทราบคำอธิบายจากเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับประโยชน์หากข้าพเจ้าเข้าบำบัดฟื้นฟูอย่างครบถ้วนแล้ว

๑. ข้าพจ้ายินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ตามที่ศูนย์เพื่อการคัดกรองกำหนด

๒. ข้าพเจ้ายินยอมให้ติดตามดูแลภายหลังการบำบัดฟื้นฟูต่อเนื่องเป็นเวลา ๑๒ เดือน

ลงชื่อ.....ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้พบตัว

(.....) (.....)

ลงชื่อ.....ผู้ให้ความยินยอม * ลงชื่อ.....(รับทราบ) **

(.....) (.....)

ลงชื่อ.....หัวหน้าชุดปฏิบัติการ ลงชื่อ.....(พยาน)

(.....) (.....)

*** โดยให้ไปเข้ารับการคัดกรองที่.....

ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่วันที่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู หรือในวันที่.....เวลา.....น.

หากไม่แสดงตัวตามวันและสถานที่ที่นัดหมาย พนักงานสอบสวนจะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อไป

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน ลงชื่อ.....ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู

(.....) (.....)

* กรณีเด็กและเยาวชนอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย“ให้ความยินยอม”

** กรณีเด็กและเยาวชนอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ไม่มีผู้ปกครอง หรือบุคคลที่อาศัยญุ่ด้วย ให้นายอำเภอในพื้นที่/ผู้อำนวยการเขตกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ ลงลายมือชื่อเพื่อ “รับทราบ”

*** กรณีที่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดพิจารณาแล้วว่าไม่สามารถนำตัวผู้ต้องสงสัยนั้นส่งศูนย์เพื่อการคัดกรองผู้เข้ารับการบำบัดรักษาในช่วงระหว่างเวลา ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ของวันทำการได้ จึงจัดทำใบนัดหมายให้ไปเข้ารับการคัดกรอง

***ใบนัดให้ไปเข้ารับการคัดกรอง (สำหรับผู้ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....นามสกุล.....

เลขประจำตัวประชาชน | | | | | | | | | | | | | |

ไปเข้ารับการคัดกรองที่.....ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

นับแต่วันที่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู หรือในวันที่.....ระหว่างเวลา.....น. ถึง.....น.

หากไม่รายตัวตามวัน เวลาและสถานที่ที่นัดหมาย พนักงานสอบสวนสามารถพิจารณาออกหมายเรียก และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ลงชื่อ.....พนักงานสอบสวน ลงชื่อ.....ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู

(.....) (.....)

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓
แบบ ก.

บันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด

ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

สถานที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูครั้งนี้ และยินยอมมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ข้าพเจ้ามีไว้ในครอบครองให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดไว้เพื่อเป็นหลักฐานและไม่ประสงค์รับสิ่งของดังกล่าวคืน โดยมีรายละเอียดสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ดังนี้

.....
.....
.....

ลงชื่อ.....(ผู้ส่งมอบ) ลงชื่อ.....(ผู้รับมอบ)
(.....) (.....)

ลงชื่อ.....พยาน ลงชื่อ.....พยาน
(.....) (.....)

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓

แบบ ข.

ฉลากปิดภาชนะบรรจุสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด

ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗

ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลักษณะสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด (ระบุ ผง เม็ด หลอด สี ฯลฯ)

.....

.....

จำนวน/ปริมาณ/น้ำหนัก.....

ลายมือชื่อผู้ส่งมอบ..... ลายมือชื่อ.....

(.....) (.....)

พยาน..... พยาน.....

(.....) (.....)

หมายเหตุ ผู้ส่งมอบ หมายถึง ผู้ต้องสงสัยว่าเป็นผู้เสพยาเสพติดที่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

ผู้รับมอบ หมายถึง เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และ/หรือ เจ้าหน้าที่สถานตรวจพิสูจน์

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓

แบบ ค.

ที่.....

....(ชื่อส่วนราชการผู้นำส่ง).....

....(ที่อยู่ส่วนราชการผู้นำส่ง).....

....(วัน เดือน ปี)....

ตัวอย่าง

เรื่อง ขอนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดเพื่อตรวจพิสูจน์ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรียน ....(สถานตรวจพิสูจน์)....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด

๒. ส่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด จำนวน.....เม็ด หรือ น้ำหนัก.....

ด้วย.....(เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด).....ได้รับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดจากผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่สมัครใจเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง การนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู การบำบัดฟื้นฟูและการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดทั้งหมดไปตรวจพิสูจน์ที่สถานตรวจพิสูจน์ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดกำหนดโดยเร็ว

....(เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด)....จึงขอส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดดังกล่าว พร้อมทั้งสำเนาบันทึกการส่งมอบและรับมอบสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดมาเพื่อการตรวจพิสูจน์ดังรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง.....

โทร.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓

แบบ ง.

ที่..... ....(ชื่อสถานที่และที่ตั้ง).....

....(วัน เดือน ปี)....

ตัวอย่าง
เรื่อง รายงานการตรวจพิสูจน์สิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗
เรียน ....(หัวหน้าส่วนราชการผู้นำส่ง)....
อ้างถึง .....

ตามหนังสือที่อ้างถึง ได้นำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด โดย....(ผู้นำส่ง)....ได้นำสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ลักษณะสิ่งของต้องสงสัยเป็น.....ของผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ชื่อ (นาย/นางสาว/นาง).....เพื่อทำการตรวจพิสูจน์ ซึ่งสถานตรวจพิสูจน์ได้รับไว้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้ว ปรากฏผลตามรายงานการตรวจพิสูจน์ท้ายหนังสือนี้ ทั้งนี้ ขอความร่วมมือจัดส่งสำเนาผลการตรวจพิสูจน์ให้กับ....(ศูนย์เพื่อการคัดกรอง).... เพื่อดำเนินการบันทึกผลการตรวจพิสูจน์ลงในทะเบียนประวัติผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และจัดเก็บรายงานผลการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวไว้เป็นหลักฐานต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง.....
โทร.....

รายงานการตรวจพิสูจน์

ทะเบียนตรวจที่.....
รายละเอียดสิ่งที่ส่งมาตรวจ
.....
ผลการตรวจพิสูจน์
.....
ยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์
.....

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจ
(.....)
ตำแหน่ง.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓

แบบ จ.

บัญชีแสดงรายละเอียดยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์

(ซึ่งเป็นสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ลำดับที่	เลขที่หนังสือนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด	หน่วยราชการที่นำส่ง	ลักษณะสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด	หนังสือนำส่งจากสถานตรวจพิสูจน์	ผลการตรวจพิสูจน์					หมายเหตุ
					ทะเบียนตรวจที่	ชื่อยาเสพติด	น้ำหนักก่อนการตรวจพิสจน์	น้ำหนักสุทธิ	น้ำหนักชั่งทั้งหีบห่อ	

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ

ตำแหน่ง.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๓

แบบ ฉ.

บัญชีแสดงรายละเอียดยาเสพติดให้โทษประเภท ๕สาระเหย และสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติดที่ตรวจพิสูจน์แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ยาเสพติดที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์

(ซึ่งเป็นสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ลำดับที่	เลขที่หนังสือนำส่งสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด	หน่วยราชการที่นำส่ง	ลักษณะสิ่งของต้องสงสัยว่าเป็นยาเสพติด	หนังสือนำส่งจากสถานตรวจพิสูจน์	ผลการตรวจพิสูจน์					หมายเหตุ
					ทะเบียนตรวจที่	ชื่อยาเสพติด	น้ำหนักก่อนการตรวจพิสจน์	น้ำหนักสุทธิ	น้ำหนักชั่งทั้งหีบห่อ	

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบ

ตำแหน่ง.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๔

แบบ ก.

ที่..... ....(ชื่อศูนย์เพื่อการคัดกรองและที่ตั้ง).....

....(วัน เดือน ปี)....

ตัวอย่าง

เรื่อง รายงานผลการไม่มาแสดงตัวเข้าสู่กระบวนการตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรียน ....(หัวหน้าส่วนราชการพนักงานสอบสวน)....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น (แบบ ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๑) จำนวน ๑ ฉบับ
๒. สำเนาบันทึกการยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู (แบบ ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๒) จำนวน ๑ ฉบับ
๓. รายงานผลการตรวจปัสสาวะตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วย....(ชื่อพนักงานสอบสวน)....ได้พบว่า...(ชื่อผู้ต้องสงสัย)...เป็นผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐาน ....(เสพยาเสพติด/เสพและครอบครองยาเสพติด)...และได้ส่งบันทึกผลการตรวจปัสสาวะ บันทึกการยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู และรายงานผลการตรวจปัสสาวะตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งนัดหมายให้ผู้ต้องสงสัยรายงานตัวเข้ารับการคัดกรองที่...(ชื่อศูนย์เพื่อการคัดกรอง)...ในเวลาทำการของวันที่....(วัน/เดือน/ปี).... นั้น

บัดนี้ เวลานัดหมายให้มารายงานตัวเข้ารับการคัดกรองได้ล่วงเลยมาแล้ว ....(ชื่อศูนย์เพื่อการคัดกรอง)... จึงขอรายงานผลการไม่มาแสดงตัวเข้าสู่กระบวนการและเอกสารหลักฐานมายังท่าน (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามความในข้อ ๓ แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องการนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และการบำบัดฟื้นฟูและการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้อำนวยการศูนย์เพื่อการคัดกรอง หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ)

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง.....

โทร.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๔

แบบ ข.

ที่.....

....(ชื่อสถานบำบัดฟื้นฟูและที่ตั้ง).....

....(วัน เดือน ปี)....

ตัวอย่าง

เรื่อง รายงานผลการไม่มาแสดงตัวเข้าสู่กระบวนการตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรียน ....(หัวหน้าส่วนราชการพนักงานสอบสวน)....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาบันทึกผลการตรวจปัสสาวะเบื้องต้น (แบบ ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๑) จำนวน ๑ ฉบับ

๒. สำเนาบันทึกการยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู (แบบ ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๒) จำนวน ๑ ฉบับ

๓. สำเนาแบบรายงานตัวเพื่อเข้ารับการคัดกรอง (แบบ ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๕) จำนวน ๑ ฉบับ

๔. รายงานผลการตรวจปัสสาวะตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วย....(ศูนย์เพื่อการคัดกรอง)....ได้นัดหมายให้...(ชื่อผู้ต้องสงสัย)...เป็นผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดฐาน ....(เสพยาเสพติด/เสพและครอบครองยาเสพติด)...เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่...(ชื่อสถานบำบดฟื้นฟู)...ตั้งแต่วันที่ ...(วัน/เดือน/ปี)....จนครบกระบวนการบำบัดฟื้นฟู นั้น

ในการนี้....(ชื่อสถานบำบัดฟื้นฟู).....ขอแจ้งว่า.....(ชื่อผู้ต้องสงสัย)....

☐ เป็นผู้ไม่ไปเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามระยะเวลาที่กำหนด

☐ เป็นผู้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟูแต่ไม่เสร็จสิ้นกระบวนการ

จึงขอรายงานผลการไม่มาแสดงตัวเข้าสู่กระบวนการบำบัดฟื้นฟู หรือเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อกำหนดของสถานบำบัดฟื้นฟูและเอกสารหลักฐานมายังท่าน (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย) เพื่อดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามความในข้อ ๓ แห่งประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่องการนำตัวผู้ต้องสงสัยเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู และการบำบัดฟื้นฟู และการประเมินเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง (ผู้อำนวยการสถานบำบัดฟื้นฟู หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ)

ส่วนราชการเจ้าของเรื่อง.....

โทร.....

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๕

แบบแสดงตัวเพื่อเข้ารับการคัดกรองและนัดหมายเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอรับรองว่านาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เลขประจำตัวประชาชน | | | | | | | | | | | | |

ผู้ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามบันทึกผลการตรวจปัสสาวะและแบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูได้เข้ารับการคัดกรองที่.....ในวันที่.....

ในการนี้ ได้คัดกรองตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด และส่งเอกสารผลการคัดกรองและส่งต่อให้อำเภอหรือเขตเพื่อบันทึกข้อมูลในระบบข้อมูลการบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดของประเทศ (บสต.) แล้ว รวมถึงนัดหมายให้แสดงตัวเพื่อเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูที่

☐ .....(สถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข)

☐ .....(ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม)

โดยให้ไปแสดงตัวในวันที่.....นับแต่วันที่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามแบบนี้ หากไม่แสดงตัวตามวันและสถานที่ที่นัดหมาย พนักงานสอบสวนจะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ลงนาม).....ผู้คัดกรอง (ลงนาม).....ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู

(.....) (.....)

ใบนัดหมายให้ไปเข้ารับการบำบัดฟื้นฟู (สำหรับผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ให้ นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เลขประจำตัวประชาชน | | | | | | | | | | | | |

เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู

☐ .....(สถานพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข)

☐ .....(ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม)

โดยให้ไปแสดงตัวในวันที่.....นับแต่วันที่ยินยอมเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูตามแบบนี้ หากไม่แสดงตัวตามวันและสถานที่ที่นัดหมาย พนักงานสอบสวนจะพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ลงนาม).....ผู้คัดกรอง (ลงนาม).....ผู้ยินยอมเข้าบำบัดฟื้นฟู

(.....) (.....)

ป.๑๐๘-๒๕๕๗-๖

หนังสือรับรองเป็นผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

ลำดับเลขที่หนังสือ...../ ศูนย์ปรับเปลี่ยนฯ/สถานพยาบาล.....

ที่ตั้ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....ปี

เลขประจำตัวประชาชน | | | | | | | | | | | | |

อยู่บ้านเลขที่/ห้องที่.....ชื่อแฟลต.....ซอย/ถนน.....
หมู่บ้าน/ชุมชน.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....ได้เข้ารับการบำบัดฟื้นฟู ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....
และได้ผ่านการประเมินตามเกณฑ์ที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....จึงขอออกหนังสือรับรองไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

ให้ไว้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงนาม).....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานบำบัดฟื้นฟู หรือผู้ได้รับมอบอำนาจ

(ลงนาม).....ผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู

(.....)

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ที่ ๓๒/๒๕๕๙

เรื่อง มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด*

เพื่อให้การแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุออกฤทธิ์เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน ขนย้าย ผลิต ขาย มีไว้ในครอบครองในพื้นที่ควบคุมเพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ระงับ หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคำสั่งนี้

“ผู้ทำธุรกรรม” หมายความว่า

(๑) ผู้นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือขนย้ายในพื้นที่ควบคุม

(๒) ผู้ผลิต ขาย หรือมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่นและไม่ว่าจะเพื่อประการอื่นใดและรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย ทั้งนี้ ภายในพื้นที่ควบคุม

(๓) ตัวแทน นายหน้า หรือคนกลางเจรจาติดต่อระหว่างผู้ซื้อ ผู้ขาย หรือผู้ส่ง

“ธุรกรรมต้องสงสัย” หมายความว่า ธุรกรรมซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้

(๑) ผู้ทำธุรกรรมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๒ (๓)

(๒) ผู้ทำธุรกรรมจงใจแสดงข้อความเท็จหรือปกปิดข้อความจริงอันเป็นสาระสำคัญ

(๓) ผู้ทำธุรกรรมซึ่งมีหนังสือเรียกตามคำสั่งนี้ ไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุตามกำหนดเวลาโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมาให้ถ้อยคำแล้วแต่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าธุรกรรมนั้น ได้กระทำโดยสุจริตหรือไม่เป็นธุรกรรมต้องสงสัย

(๔) ไม่ปรากฏผู้ทำธุรกรรมมีตัวตนแน่นอน หรือปรากฏว่ามีการใช้ชื่อปลอมหรือเท็จหรือผู้ทำธุรกรรมได้หลบหนีหรือต้องหาคดียาเสพติด

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๑๓๙ ง ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๙

ข้อ ๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกัน ระงับ หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลายความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจประกาศกำหนดมาตรการดังต่อไปนี้ในการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด

(๑) ชื่อ ปริมาณของสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือควบคุม

(๒) กำหนดพื้นที่ควบคุมสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือนั้น โดยอาจกำหนดห้วงเวลาหรือระยะเวลาตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๓) กำหนดหน้าที่ของผู้ทำธุรกรรมและวิธีดำเนินการอื่นใดเพื่อควบคุมสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือตาม (๑) และ (๒)

ข้อ ๓ ในการปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตหรือเก็บสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นธุรกรรมต้องสงสัย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้

(๒) ตรวจค้นบุคคล สถานที่ หรือยานพาหนะที่บรรทุกสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นธุรกรรมต้องสงสัย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ ทั้งนี้ อาจนำสารเคมีในปริมาณเท่าที่จำเป็นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบได้

(๓) กัก ยึด หรืออายัดสารเคมี วัสดุ เครื่องมือ ยานพาหนะ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชีเอกสาร หรือสิ่งของอื่น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นธุรกรรมต้องสงสัย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ มีกำหนดระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ ถ้ามีเหตุจำเป็นเลขาธิการอาจพิจารณาขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อให้บุคคลนั้นพิสูจน์ว่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของที่กัก ยึด หรืออายัดตาม (๓) นั้น ได้กระทำโดยสุจริตหรือไม่เป็นธุรกรรมต้องสงสัย

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าพนักงานได้ใช้อำนาจกัก ยึด หรืออายัดตามข้อ ๓ (๓) แล้วให้รายงานเลขาธิการภายในสามวัน และให้เลขาธิการมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งคืนสิ่งของที่กัก ยึด หรือแจ้งการถอนอายัด ในกรณีเห็นว่าธุรกรรมนั้นไม่เป็นธุรกรรมต้องสงสัย หรือผู้ทำธุรกรรมสามารถพิสูจน์ได้ว่าตนได้ทำธุรกรรมนั้นโดยสุจริต

ให้เจ้าพนักงานแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ควรได้รับคืนให้มารับสิ่งของที่กัก ยึด หรือแจ้งการถอนอายัดไว้ ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งได้ ให้โฆษณาทางหนังสือพิมพ์หรือโดยปิดประกาศในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงาน และสถานที่อายัดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

(๒) สั่งทำลาย หรือจัดการตามที่เห็นสมควร ในกรณีดังนี้

(ก) เห็นว่าธุรกรรมนั้นเป็นธุรกรรมต้องสงสัย และผู้ทำธุรกรรมไม่มาพิสูจน์ว่าตนได้ทำธุรกรรมนั้นโดยสุจริต

(ข) ปรากฏว่าผู้ควรได้รับคืนไม่มาขอรับสิ่งของที่กัก ยึด หรืออายัดไว้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่แจ้งเป็นหนังสือหรือวันที่โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ปิดประกาศในที่เปิดเผยตาม (๑) หรือ

(ค) ไม่ปรากฏว่ามีผู้ทำธุรกรรมมาแสดงตนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ใช้อำนาจกักยึดหรืออายัดตามข้อ ๓ (๓)

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติการตามคำสั่งนี้ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๖ บรรดาสารเคมีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศตามข้อ ๒ (๑) ซึ่งเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นได้กัก ยึด หรืออายัดไว้อยู่ก่อนวันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการกัก ยึด หรืออายัดตามคำสั่งนี้ และให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวนั้นรายงานเลขาธิการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศมีผลใช้บังคับ เพื่อเลขาธิการดำเนินการตามคำสั่งนี้ต่อไป ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นเลขาธิการอาจขยายระยะเวลาการรายงานได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๗ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง กำหนดชื่อสารเคมี พื้นที่ควบคุม และหน้าที่ของผู้ทำธุรกรรม ภายใต้มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๕๙*

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชื่อสารเคมี กำหนดพื้นที่ควบคุม และกำหนดหน้าที่ของผู้ทำธุรกรรม ภายใต้มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“สารเคมี” หมายความว่า สารเคมีควบคุมตามบัญชีท้ายประกาศนี้ที่เป็นสารเดี่ยว

“สารเดี่ยว (Substance)” หมายความว่า ธาตุหรือสารประกอบที่อยู่ในสถานะธรรมชาติหรือเกิดจากกระบวนการผลิตต่าง ๆ ทั้งนี้ รวมถึงสารเติมแต่งที่จำเป็นในการรักษาความเสถียรของสารเดี่ยวหรือสารเจือปนที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต แต่ไม่รวมถึงตัวทำละลายที่สามารถแยกออกมาจากสารเดี่ยวได้โดยไม่มีผลต่อความเสถียรของสารเดี่ยวหรือไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของสารเดี่ยว

สารเคมีควบคุมตามประกาศนี้ หมายความว่า สารเดี่ยว

ข้อ ๒ ให้สารเคมีที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้ เป็นสารเคมีควบคุมตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๓๒/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๙ เรื่อง มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติดนี้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่ออย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับสารเคมีดังกล่าว

ข้อ ๓ ให้สารเคมีตามข้อ ๒ เป็นสารเคมีควบคุมทุกพื้นที่ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๔ ให้ผู้ทำธุรกรรม ซึ่งสารเคมีตามบัญชี ๑ ท้ายประกาศนี้ มีหน้าที่ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผลิต ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อสารเคมี ชื่อทางการค้า (ถ้ามี) ปริมาณที่ผลิต วันที่ผลิต สถานที่ผลิตและสถานที่เก็บรักษา ก่อนการผลิตในแต่ละครั้ง

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนพิเศษ ๒๗๑ ง ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

(๒) กรณีนำเข้า ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อสารเคมี ชื่อทางการค้า (ถ้ามี) ปริมาณที่นำเข้า วันที่นำเข้า ด่านศุลกากรที่นำเข้า และสถานที่เก็บรักษาสารเคมี ก่อนการนำเข้าในแต่ละครั้ง

(๓) กรณีส่งออก ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อสารเคมี ชื่อทางการค้า (ถ้ามี) สถานที่เก็บรักษาสารเคมี ก่อนส่งออก ปริมาณที่ส่งออก วันที่ส่งออก ชื่อผู้รับปลายทาง ประเทศปลายทาง ด่านศุลกากรที่ส่งออก ก่อนการส่งออกในแต่ละครั้ง

(๔) กรณีขนย้ายสารเคมีที่มีปริมาณตั้งแต่หนึ่งร้อยกิโลกรัมขึ้นไป ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับชื่อสารเคมี ชื่อทางการค้า (ถ้ามี) ปริมาณที่ขนย้าย วัตถุประสงค์ในการขนย้าย และสถานที่เก็บรักษาสารเคมีต้นทาง และปลายทาง ก่อนการขนย้ายในแต่ละครั้ง

ข้อ ๕ การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือขนย้าย แล้วแต่กรณีซึ่งสารเคมีเพื่อใช้ในกิจการของตนเอง ของหน่วยงานดังต่อไปนี้ ได้รับการยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามข้อ ๔

(๑) กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์กรของรัฐ หน่วยงานของรัฐ สภากาชาดไทย

(๒) คณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศ

(๓) องค์การระหว่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติ และทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย

ข้อ ๖ การทำธุรกรรมซึ่งสารเคมีตามบัญชี ๒ ท้ายประกาศนี้ ให้ผู้ทำธุรกรรมมีหน้าที่ดำเนินการหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือประกาศอื่นซึ่งกำหนดให้ผู้ทำธุรกรรมต้องดำเนินการหรือปฏิบัติในเรื่องนั้นไว้เป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ ผู้ทำธุรกรรมไม่ต้องแจ้งข้อมูลการทำธุรกรรมดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบการควบคุมการทำธุรกรรมซึ่งสารเคมีตามวรรคหนึ่งให้ความร่วมมือและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมดังกล่าวแก่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทราบด้วย

ข้อ ๗ การแจ้งข้อมูลตามข้อ ๔ ให้ผู้ทำธุรกรรมแจ้งผ่านระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ตทางเว็บไซต์ (Web Site) ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดก่อนการผลิตนำเข้า ส่งออก หรือขนย้าย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่ความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ไพบูลย์ คุ้มฉายา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บัญชีรายชื่อสารเคมีแนบท้ายประกาศกระทรวงยุติธรรม
เรื่อง กำหนดชื่อสารเคมี พื้นที่ควบคุม และหน้าที่ของผู้ทำธุรกรรม ภายใต้มาตรการป้องกันการลักลอบนำสารเคมี วัสดุ หรือเครื่องมือบางประเภทไปใช้ผลิตยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๕๙

บัญชี ๑

ลำดับที่	ชื่อสารเคมี	เลขทะเบียนซีเอเอส (CAS No.)
1	โซเดียมคาร์บอเนต (sodium carbonate)	497-19-8
2	เฟนิลไนโตรโปรปีน (phenylnitropropene)	705-60-2
3	แอมโมเนียมคลอไรด์ (ammonium chloride)	12125-02-9

บัญชี ๒

ลำดับที่	ชื่อสารเคมี	เลขทะเบียนซีเอเอส (CAS No.)
1	กรดซัลฟูริก (sulfuric acid)	7664-93-9
2	กรดออร์โท-ฟอสฟอริก (o-phosphoric acid)	7664-38-2
3	กรดอะซีติก (acetic acid)	64-19-7
4	กรดไฮโดรคลอริก (hydrochloric acid)	7647-01-0
5	คลอโรฟอร์ม (chloroform) หรือ ไตรคลอโรมีเทน (trichloromethane)	67-66-3
6	โซเดียมไซยาไนด์ (sodium cyanide)	143-33-9
7	ไดเอทิลอีเทอร์ (diethyl ether)	60-29-7
8	โทลูอีน (toluene)	108-88-3
9	ไทโอนีลคลอไรด์ (thionyl chloride) หรือ ซัลเฟอรัสออกซีคลอไรด์ (sulfurous oxychloride)	7719-09-7
10	เบนซิลไซยาไนด์ (benzyl cyanide)	140-29-4
11	ไพเพอริดีน (piperidine)	110-89-4
12	ฟอสฟอรัสแดง (phosphorus (red)	7723-14-0
13	ฟอสฟอรัสไตรคลอไรด์ (phosphorus trichloride)	7719-12-2
14	ฟอสฟอรัสเพนตะคลอไรด์ (phosphorus pentachloride)	10026-13-8
15	เมทิลเอทิลคีโตน (methyl ethyl ketone)	78-93-3
16	เมทิลีนคลอไรด์ (methylene chloride) หรือ ไดคลอโรมีเทน (dichloromethane)	75-09-2
17	อะซีโตน (acetone)	67-64-1

พระราชบัญญัติ

ยาเสพติดให้โทษ

พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย[๑]

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๒]

[๓] **มาตรา ๓** ให้ยกเลิก

---

(๑) ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ กลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๖๓ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๒๒

(๓) พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติฝิ่น พุทธศักราช ๒๔๗๒

(๒) พระราชบัญญัติฝิ่น พ.ศ. ๒๔๗๒ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

(๓) พระราชบัญญัติฝิ่น แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๔) พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๕) พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๖) พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๙๔

(๗) พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๗) พุทธศักราช ๒๕๐๒

(๘) พระราชบัญญัติฝิ่น (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๐๓

(๑) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

(๒) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๓) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๒

(๔) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔

(๕) พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๖) พระราชบัญญัติกันชา พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๗) พระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

[๔] "ยาเสพติดให้โทษ" หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา[๕] แต่ไม่หมายความถึงยาสามัญประจำบ้านบางตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

"ผลิต" หมายความว่า เพาะ ปลูก ทำ ผสม ปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ และให้หมายความรวมตลอดถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

"จำหน่าย" หมายความว่า ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้

"นำเข้า" หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

"ส่งออก" หมายความว่า นำหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร

[๖] "เสพ" หมายความว่า การรับยาเสพติดให้โทษเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีใด

[๗] "ติดยาเสพติดให้โทษ" หมายความว่า เสพเป็นประจำติดต่อกันและตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดให้โทษนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

[๘] "หน่วยการใช้" หมายความว่า เม็ด ซอง ขวด หรือหน่วยอย่างอื่นที่ทำขึ้นซึ่งโดยปกติสำหรับการใช้เสพหนึ่งครั้ง

[๙] "การบำบัดรักษา" หมายความว่าการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพและการติดตามผลหลังการบำบัดรักษาด้วย

---

[๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

[๕] ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข

[๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๗] บทนิยามคำว่า "ติดยาเสพติดให้โทษ" เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔

[๘] บทนิยามคำว่า "หน่วยการใช้" เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓

[๙] บทนิยามคำว่า "การบำบัดรักษา" เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๔

(๑๐) “สถานพยาบาล” หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้น หรือสถานที่อื่นใดเฉพาะที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เป็นสถานที่ทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

(๑๑) “เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม

“ตำรับยา” หมายความว่า สูตรของสิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่มียาเสพติดให้โทษรวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ รวมทั้งยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

(๑๒) “ข้อความ” หมายความรวมถึงการกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียง เครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

(๑๓) “โฆษณา” หมายความรวมถึงกระทำการไม่ว่าด้วยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ไม่หมายความรวมถึงเอกสารทางวิชาการหรือตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข แต่ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข รายงานการรับ การจ่าย การเก็บรักษา และวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมยาเสพติดให้โทษให้คณะกรรมการทราบทุกหกเดือน แล้วให้คณะกรรมการเสนอพร้อมกับให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อสั่งการต่อไป

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ยาเสพติดให้โทษแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

(๑) ประเภท ๑ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)

(๒) ประเภท ๒ ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) ฝิ่นยา (Medicinal Opium)(๑๔)

---

(๑๐)-(๑๑) บทนิยามคำว่า “สถานพยาบาล” และ “เภสัชกร” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔

(๑๒)-(๑๓) บทนิยามคำว่า “ข้อความ” และ “โฆษณา” เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕

(๑๔) ฝิ่นซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หมายถึง ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก หรือมูลฝิ่น

[๑๕](๓) ประเภท ๓ ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ประเภท ๔ สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เช่น อาเซติคแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซติลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)

(๕) ประเภท ๕ ยาเสพติดให้โทษที่มิได้เข้าอยู่ในประเภท ๑ ถึงประเภท ๔ เช่น กัญชา พืชกระท่อม[๑๖] ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศระบุชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๑)

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ คำว่า ฝิ่นยา (Medicinal Opium) หมายถึงฝิ่นที่ได้ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งโดยมีความมุ่งหมายเพื่อใช้ในทางยา

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษว่า ยาเสพติดให้โทษชื่อใดอยู่ในประเภทใดตามมาตรา ๗ [๑๗]

(๒) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทยาเสพติดให้โทษตาม (๑)

(๓) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ[๑๘]

(๔) กำหนดจำนวนและจำนวนเพิ่มเติมซึ่งยาเสพติดให้โทษที่จะต้องใช้ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี

[๑๙](๕) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณยาเสพติดให้โทษที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต นำเข้า จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองได้

[๒๐](๖) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๗ (๓)

(๗) จัดตั้งสถานพยาบาล

(๘) กำหนดระเบียบข้อบังคับ เพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล

หมวด ๑
คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์หรือผู้แทน อธิบดีกรมอนามัยหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้แทน อธิบดีกรมอัยการหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน เลขาธิการ

---

[๑๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๖] พืชฝิ่นและพืชเห็ดขี้ควาย เป็นยาเสพติดให้โทษประเภท ๕

[๑๗] ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข

[๑๘] ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙) เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณส่วนประกอบคุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ และฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

[๑๙] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๒๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือผู้แทน ผู้แทนกระทรวงกลาโหม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้ากองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

[๒๑]ให้ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต นายกแพทยสภา นายกสภาการแพทย์แผนไทย และนายกสภาเภสัชกรรม เป็นกรรมการในคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งเพิ่มขึ้นด้วย เฉพาะในวาระที่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึง เป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีตามมาตรา ๕

(๒) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๘

(๓) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการกำหนดตำแหน่งและระดับของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๒๑] มาตรา ๙ วรรคสอง เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖๒ มาตรา ๓

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรี เพื่อวางระเบียบปฏิบัติราชการในการประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกระทรวง ทบวง กรมอื่น

[๒๒] (๖) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔

[๒๓] (๖/๑) ให้ความเห็นชอบต่อรัฐมนตรีในการออกประกาศตามมาตรา ๒๖/๒ (๓) มาตรา ๒๖/๔ (๑) และมาตรา ๒๖/๕ (๒) และปฏิบัติการตามมาตรา ๒๖/๖ และมาตรา ๕๘/๒

(๖/๒) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการอนุญาตให้ผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามมาตรา ๒๖/๒ (๑) และ (๒)

(๖/๓) ให้ความเห็นชอบในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖/๕ (๗)

(๖/๔) ประกาศกำหนดลักษณะกัญชง (Hemp) ตามมาตรา ๒๖/๒ (๒)

[๒๔] (๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการอาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการจะมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

[๒๕] **มาตรา ๑๕** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เว้นแต่รัฐมนตรีได้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๒๖] การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามปริมาณดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

(๑) เด็กซ์โตรไลเซอร์ไยด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ศูนย์จุดเจ็ดห้ามิลลิกรัมขึ้นไป หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไปหรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่สามร้อยมิลลิกรัมขึ้นไป

(๒) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามร้อยเจ็ดสิบห้ามิลลิกรัมขึ้นไป หรือมียาเสพติดที่มีสารดังกล่าวผสมอยู่จำนวนสิบห้าหน่วยการใช้ขึ้นไปหรือมีน้ำหนักสุทธิตั้งแต่หนึ่งจุดห้ากรัมขึ้นไป

---

[๒๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๒๓] (๖/๑) (๖/๒) (๖/๓) และ (๖/๔) ของมาตรา ๑๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) มาตรา ๕

[๒๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๒๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๒๖] มาตรา ๑๕ วรรคสสาม แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (๑) และ (๒) มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่สามกรัมขึ้นไป

[๒๗] **มาตรา ๑๖** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์ หรือประเมินเอกสารทางวิชาการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต

[๒๘] การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๗ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันชั้นหนึ่งในสาขาทันตกรรมซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา

(๒) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้ในครอบครองไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบินหรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗

มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็น

(๑) กระทรวง ทบวง กรม องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้งกรุงเทพมหานคร สภากาชาดไทย หรือองค์การเภสัชกรรม

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ หรือ

[๒๙] (๓) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง และ

---

(๒๗) มาตรา ๑๖ วรรคสอง แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๘

(๒๘) มาตรา ๑๗ วรรคสอง แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔

(๒๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(ก) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ข) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายว่าด้วยยา

(ค) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในการพิจารณาอนุญาตแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการมีไว้เพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ในการนี้ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

[๓๐] **มาตรา ๒๐** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เฉพาะผู้ป่วยซึ่งตนให้การรักษา

(๒) การจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายเฉพาะสัตว์ที่ตนบำบัด

ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในมาตรา ๑๙ (๓)

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

มาตรา ๒๑ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) ได้รับอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบัน ตามกฎหมายว่าด้วยยา และ

(๒) มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาทำการ

ให้ผู้รับอนุญาตผลิต หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษดังกล่าวที่ตนผลิตหรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องรับใบอนุญาตจำหน่ายอีก

[๓๑] **มาตรา ๒๒** ในการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๕ ของผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๖/๒ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี แต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตทุกครั้งที่นำเข้าหรือส่งออกจากผู้อนุญาตด้วย

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด

---

[๓๐] มาตรา ๒๐ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐

[๓๑] วรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๖

[๓๒] **มาตรา ๒๓** ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๖/๒ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๖/๓ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ถ้าผู้รับอนุญาตไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้อนุญาตสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง บรรดายาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาตหรือผู้ขอต่อใบอนุญาตมีอยู่ในครอบครองให้ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข โดยกระทรวงสาธารณสุขให้ค่าตอบแทนตามที่เห็นสมควร

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกระทรวงกระทรวง

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๒ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่า การกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้กระทำไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย

มาตรา ๒๕ ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยยาและกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอีก

[๓๓] **มาตรา ๒๖** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ เว้นแต่รัฐมนตรีจะได้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นราย ๆ ไป

การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ไว้ในครอบครองมีปริมาณตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไปให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๓๔] **มาตรา ๒๖/๑** ปริมาณยาเสพติดให้โทษที่จะอนุญาตได้ตามหมวดนี้ให้เป็นไปตามมาตรา ๘ (๕)

[๓๕] **มาตรา ๒๖/๒** ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ การแพทย์ การรักษาผู้ป่วย หรือการศึกษาวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ ให้รวมถึงการเกษตรกรรม พาณิชยกรรม วิทยาศาสตร์ หรืออุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ด้วย ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) ในกรณีที่เป็นกัญชง (Hemp) ซึ่งเป็นพืชที่มีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า Cannabis sativa L.subsp. sativa และมีลักษณะตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งได้นำไปใช้ประโยชน์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๓) ในกรณีที่เป็นการนำติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์หรือหมอพื้นบ้าน

---

[๓๒] วรรคหนึ่ง ของมาตรา ๒๓ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๗

[๓๓] มาตรา ๒๖ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๘

[๓๔] มาตรา ๓๓ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๑

[๓๕] มาตรา ๒๖/๒ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๓ มาตรา ๒๖/๕ และมาตรา ๒๖/๖ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๙

ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา ให้กระทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

การผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มีปริมาณตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้สันนิษฐานว่าเป็นการผลิต นำเข้า หรือส่งออกเพื่อจำหน่าย

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาอนุญาต ให้ผู้ขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๖/๓ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองมีปริมาณตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๖/๔ บทบัญญัติมาตรา ๒๖/๓ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้รักษาโรคเฉพาะตัว โดยมีใบสั่งยาหรือหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ซึ่งเป็นผู้ให้การรักษา ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๒) การมียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในครอบครองไม่เกินปริมาณที่จำเป็นสำหรับใช้ประจำในการปฐมพยาบาล หรือกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในเรือ เครื่องบิน หรือยานพาหนะอื่นใดที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่ไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร แต่ถ้ายานพาหนะดังกล่าวจดทะเบียนในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖/๓

มาตรา ๒๖/๕ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็น

(๑) หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ศึกษาวิจัยหรือจัดการเรียนการสอนทางการแพทย์ เภสัชศาสตร์ วิทยาศาสตร์ หรือเกษตรศาสตร์ หรือมีหน้าที่ให้บริการทางการแพทย์ เภสัชกรรม หรือวิทยาศาสตร์หรือมีหน้าที่ให้บริการทางเกษตรกรรมเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์หรือเภสัชกรรม หรือหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด หรือสภากาชาดไทย

(๒) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

ประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ทั้งนี้ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(๓) สถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีหน้าที่ศึกษาวิจัยและจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับทางการแพทย์หรือเภสัชศาสตร์

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่รวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือสหกรณ์การเกษตรซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ ซึ่งดำเนินการภายใต้ความร่วมมือและกำกับดูแลของผู้ขออนุญาตตาม (๑) หรือ (๓) ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรมดังกล่าว สามารถร่วมผลิตและพัฒนาสูตรตำรับยาแผนโบราณหรือยาสมุนไพรได้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ ภายใต้ความร่วมมือและกำกับดูแลของผู้ขออนุญาตตาม (๑) หรือ (๓) ด้วย

(๕) ผู้ประกอบการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

(๖) ผู้ป่วยเดินทางระหว่างประเทศที่มีความจำเป็นต้องนำยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรเพื่อใช้รักษาโรคเฉพาะตัว

(๗) ผู้ขออนุญาตอื่นตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) และ (๗) ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องมีสัญชาติไทยและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ในกรณีที่เป็นนิติบุคคลต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย และกรรมการของนิติบุคคล หุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นอย่างน้อยสองในสามต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยและมีสำนักงานในประเทศไทย

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตในกรณีกัญชง (Hemp) ตามมาตรา ๒๖/๒ (๒) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการพิจารณาอนุญาตแก่ผู้ขออนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ผู้อนุญาตจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นในการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองตามที่ขออนุญาต ในการนี้ผู้อนุญาตจะกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตตามที่เห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๖/๖ ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย การลดอันตรายจากการใช้ยาเสพติดให้โทษ หรือการป้องกัน ปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ อาจมีมติให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดเขตพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด เพื่อกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ทดลองเพาะปลูกพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(๒) ผลิตและทดสอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(๓) เสพหรือครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ในปริมาณที่กำหนด

การกำหนดเขตพื้นที่และการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาโดยพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการควบคุมและตรวจสอบการเสพและการครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ด้วย

ให้การกระทำการในเขตพื้นที่ที่กาหนดในวรรคหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมและตรวจสอบการเสพและการครอบครองยาเสพติดให้โทษตามวรรคสองไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓
หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

[๓๖] **มาตรา ๒๗** ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ และผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๖/๓ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ และประเภท ๕ แล้วแต่กรณี นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บรักษายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ไว้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๒) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ถูกโจรกรรมหรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๙ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต แสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสามปี นับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ซึ่งใช้เพื่อการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตาม (๔) ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๐ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออก

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

(๔) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

---

[๓๖] มาตรา ๒๗ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๐

มาตรา ๓๑ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่ายแสดงว่าเป็นสถานที่จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ มิให้ชำรุดบกพร่อง

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิต แสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต โดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสามปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือคำเตือนหรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ซึ่งผลิตขึ้น ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคงแข็งแรง และมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๓ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่นำเข้าหรือส่งออก

(๓) จัดให้มีฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่นำเข้าหรือส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ซึ่งนำเข้าหรือส่งออก ต้องเก็บรักษาไว้ให้เป็นสัดส่วนในที่เก็บซึ่งมั่นคง แข็งแรง และมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

มาตรา ๓๔ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่จำหน่าย แสดงว่าเป็นสถานที่จำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้าย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) ดูแลให้มีฉลาก เอกสารกำกับ คำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ มิให้ชำรุดบกพร่อง

(๔) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ถูกโจรกรรม หรือสูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

[๓๗] **มาตรา ๓๔/๑** ให้ผู้รับอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ผลิตแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตโดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้ง และมีหลักฐานแสดงรายละเอียดซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่ผลิตขึ้น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น และเก็บในที่ซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ถูกโจรกรรม สูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔/๒ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตแหล่งเดิม แสดงรายละเอียดผลการวิเคราะห์คุณภาพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่นำเข้าหรือส่งออก

(๓) จัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่นำเข้าหรือส่งออก ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น และเก็บในที่ซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

---

[๓๗] มาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ มาตรา ๓๔/๓ และมาตรา ๓๔/๔ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๑

(๕) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ถูกโจรกรรม สูญหาย หรือถูกทาลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔/๓ ให้ผู้รับอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เป็นสัดส่วนจากยาหรือวัตถุอื่น และเก็บในที่ซึ่งมั่นคงแข็งแรงและมีกุญแจใส่ไว้ หรือเครื่องป้องกันอย่างอื่นที่มีสภาพเท่าเทียมกัน

(๒) ดูแลให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ หรือคำเตือน หรือข้อควรระวังการใช้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มิให้ชำรุดบกพร่อง

(๓) ในกรณีที่ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ถูกโจรกรรม สูญหาย หรือถูกทำลาย ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบโดยมิชักช้า

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔/๔ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ จัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษและเสนอรายงานต่อเลขาธิการเป็นรายเดือนและรายปี บัญชีดังกล่าวให้เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทุกเวลาในขณะเปิดทำการ ทั้งนี้ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษและรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาต และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือน

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔
หน้าที่ของเภสัชกร

มาตรา ๓๖ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการผลิตให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๒๙ (๓)

(๓) ควบคุมการบรรจุ และการปิดฉลากที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๓๗ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการแยกเก็บยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๓๑ (๒)

(๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ (๓)

(๓) ควบคุมการจำหน่ายให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๓๘ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่นำเข้าหรือส่งออกให้ถูกต้องตามตำรับยาที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ (๓) และ (๔)

(๓) ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามมาตรา ๓๑

(๔) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

หมวด ๕
ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓
ปลอม ผิดมาตรฐาน หรือเสื่อมคุณภาพ

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต จำหน่าย นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) ยาปลอมตามมาตรา ๔๐

(๒) ยาผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑

(๓) ยาเสื่อมคุณภาพตามมาตรา ๔๒

(๔) ยาที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๓

(๕) ยาที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาตามมาตรา ๔๖

มาตรา ๔๐ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือสิ่งต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาปลอม

(๑) ยาหรือสิ่งที่ทำขึ้นโดยแสดงไม่ว่าด้วยประการใด ๆ ว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ โดยความจริงมิได้มียาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อยู่ด้วย

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อว่าเป็นยาเสพติดให้โทษอื่น หรือแสดงเดือน ปี ที่ยาเสพติดให้โทษสิ้นอายุเกินความจริง

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือยาเสพติดให้โทษตามที่ระบุชื่อไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๑) หรือตามตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ ซึ่งทั้งนี้มิใช่ความจริง

[๓๘] (๕) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้

มาตรา ๔๑ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐาน

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้จากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุดตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ แต่ไม่ถึงร้อยละสิบ

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของสารออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๘ (๓) หรือตามที่กำหนดไว้ในตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ได้ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้

มาตรา ๔๒ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษเสื่อมคุณภาพ

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับยาปลอมตามมาตรา ๔๐ หรือยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐานตามมาตรา ๔๑[๓๙]

หมวด ๖
การขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓

[๔๐] **มาตรา ๔๓** ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ต้องนำตำรับยาเสพติดให้โทษนั้นมาขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษแล้ว จึงผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๔๑] การพิจารณาออกใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๔๒] **มาตรา ๔๔** ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๓ แล้ว จะแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

---

[๓๘] ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ผลิตไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าปริมาณที่กำหนด ถือว่าเป็นยาปลอมตามมาตรา ๔๐ (๕) แต่หากผลิตไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินไม่ถึงร้อยละสิบ ถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษผิดตามมาตรฐานตามมาตรา ๔๑ (๑)

[๓๙] เป็นกรณียาเสพติดให้โทษประเภท ๓ ที่ผลิตขึ้นถูกต้องตามมาตรฐานแต่แรก หากแต่แปรสภาพในภายหลังจนมีลักษณะเช่นเดียวกันกับยาปลอมหรือยาเสพติดให้โทษผิดมาตรฐาน

[๔๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๘

[๔๑] วรรคสาม ของมาตรา ๔๓ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๒

[๔๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๘

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๕ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุใบสำคัญและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๖ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ใดที่ได้ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนตำรับยาไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือมีเหตุผลอันไม่สมควรที่จะอนุญาตให้ต่อไป ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ นั้นได้ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๗ ในกรณีใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ สูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือนในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือลบเลือน

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ และการออกใบแทนใบสำคัญดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗
การโฆษณา

[๔๓] **มาตรา ๔๘** ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณายาเสพติดให้โทษ เว้นแต่

(๑) เป็นการโฆษณายาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๕ ซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ ในกรณีที่เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ให้รวมถึงการโฆษณากับผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยด้วย หรือ

(๒) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ประเภท ๓ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕

โฆษณาตามวรรคหนึ่งที่เป็นเอกสาร ภาพ ภาพยนตร์ การบันทึกเสียงหรือภาพ ต้องได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะใช้โฆษณาได้

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

---

[๔๓] มาตรา ๔๘ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๖๒ มาตรา ๑๒

[๔๔] **มาตรา ๔๘/๑** ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาเกี่ยวกับการบำบัดรักษา หรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าว โดยใช้ชื่อของตน หรือชื่อหรือที่ตั้ง หรือกิจการของสถานพยาบาลของตน หรือคุณวุฒิหรือความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพในสถานพยาบาลของตน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่สถานพยาบาลของรัฐ

[๔๕] **มาตรา ๔๘/๒** ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๘/๑ วรรคสอง หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณา โดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความสุจริตใจในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่

[๔๖] **มาตรา ๔๙** ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดให้โทษซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๔๔] มาตรา ๔๘/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔

[๔๕] มาตรา ๔๘/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๔

[๔๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๕

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป บันทึกเหตุอันควรเชื่อตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนและเอกสารที่แสดง อำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าซึ่งมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น[๔๗]

ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ให้รัฐมนตรีจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรานี้ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยให้รายงานข้อเท็จจริง ปัญหาอุปสรรค ปริมาณการปฏิบัติงาน และผลสำเร็จของการปฏิบัติงานโดยละเอียด เพื่อให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานดังกล่าวพร้อมข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวและเอกสารมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกครั้ง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๙
การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาล ว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

มาตรา ๕๓ ถ้าปรากฏว่าผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๓๙ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

---

[๔๗] ๑. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

๒. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่องการออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใดๆ ตามพระราชบัญญัตินี้อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๕๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้ถูกสั่งหรือผู้ถูกสั่งไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ถูกสั่งได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่รับหรือปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดยาเสพติดให้โทษที่เหลือของผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือ เพิกถอนใบอนุญาต และใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนนั้นไปเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือในกรณีจำเป็นจะเก็บรักษาไว้ที่อื่นตามที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดก็ได้

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ให้ยาเสพติดให้โทษที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่งตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๕๖ เมื่อพ้นกำหนดการพักใช้ใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนยาเสพติดให้โทษและใบอนุญาตที่ยึดไว้ตามมาตรา ๕๕ ให้ผู้รับอนุญาต

หมวด ๑๐
มาตรการควบคุมพิเศษ

[๔๘] **มาตรา ๕๗** ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

[๔๙] **มาตรา ๕๘** ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เว้นแต่การเสพนั้นเป็นการเสพเพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗

ห้ามมิให้ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ เว้นแต่การเสพนั้นเป็นการเสพเพื่อการรักษาโรคตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ หรือหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทยที่ได้รับใบอนุญาต หรือเป็นการเสพเพื่อการศึกษาวิจัย ทั้งนี้ ตำรับยาที่เสพได้ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

[๕๐] **มาตรา ๕๘/๑** ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตำแหน่งใด ระดับใดหรือชั้นยศใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมด หรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยทำเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น[๕๑]

[๔๘-๔๙] มาตรา ๕๗ และ ๕๘ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๓

[๕๐] มาตรา ๕๘/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖

[๕๑] ๑. ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

๒. ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง การออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

วิธีการตรวจหรือการทดสอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการแสดงความบริสุทธิ์ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรการเกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ปรากฏผลเบื้องต้นเป็นที่สงสัยว่ามียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย จนกว่าจะได้มีการตรวจยืนยันผลเป็นที่แน่นอนแล้ว[๕๒]

[๕๓] **มาตรา ๕๘/๒** คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อาจมีมติให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกาศให้ท้องที่ใดเป็นท้องที่ที่ทำการเสพพืชกระท่อมได้โดยไม่เป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การเสพและการครอบครองพืชกระท่อมที่กระทำตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๙ ให้รัฐมนตรีกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ที่จะต้องใช้ในทางการแพทย์และทางวิทยาศาสตร์ทั่วราชอาณาจักรประจำปี โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ช้ากว่าเดือนมกราคมของแต่ละปี และให้กำหนดจำนวนเพิ่มเติมได้ในกรณีจำเป็นโดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเช่นกัน

[๕๔] **มาตรา ๖๐** ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตประสงค์จะจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ หรือประเภท ๕ เกินปริมาณที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘ (๕) ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรานี้

การขอรับใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๘ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตจำหน่ายหรือมีไว้ครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย และให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจยึดยาเสพติดให้โทษที่ผู้รับอนุญาตมีเหลือมาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ยาเสพติดให้โทษที่ยึดไว้นั้นให้กระทรวงสาธารณสุขจ่ายค่าตอบแทนตามที่เห็นสมควร

[๕๕] **มาตรา ๖๑/๑** ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตายก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และทายาทหรือผู้ที่ได้รับความยินยอมจากทายาทแสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตเพื่อขอประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไปภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย เมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้นั้นมีคุณสมบัติครบถ้วน ถูกต้องให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

การแสดงความจำนงและการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

---

[๕๒] ตามประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

[๕๓] มาตรา ๕๘/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๔

[๕๔] มาตรา ๖๐ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๕๕] มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๖

ในกรณีที่ไม่มีการแสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทผู้ครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ นั้นทำลายหรือจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่เหลืออยู่ในกรณีที่จำหน่าย ให้จำหน่ายแก่ผู้รับอนุญาตอื่นตามประเภทนั้น หรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควร ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ทายาทผู้ครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไม่ปฏิบัติตามวรรคสาม ให้ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่เหลืออยู่ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๖๒ ให้ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๖ จัดให้มีการทำบัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษและเสนอรายงานต่อเลขาธิการเป็นรายเดือนและรายปี บัญชีดังกล่าวให้เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทุกเวลาในขณะเปิดทำการ ทั้งนี้ ภายในห้าปีนับแต่วันที่ลงรายการครั้งสุดท้ายในบัญชี

บัญชีรับจ่ายยาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๓ เมื่อได้จัดตั้งสถานพยาบาลสำหรับบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๗) แล้วให้รัฐมนตรีกำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวด้วย

หมวด ๑๑
การนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ[๕๖]

มาตรา ๖๔ ในการนำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ต้องมีใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับยาเสพติดให้โทษ และต้องแสดงใบอนุญาตดังกล่าวต่อพนักงานศุลกากร กับต้องยินยอมให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษนั้นไว้

ให้พนักงานศุลกากรเก็บรักษาหรือควบคุมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ นั้นไว้ในที่สมควร จนกว่าผู้ที่นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษจะนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ออกไปนอกราชอาณาจักร

ในกรณีที่ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ และประเภท ๕ ไม่นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันนำเข้า ให้พนักงานศุลกากรรายงานให้เลขาธิการทราบ เลขาธิการมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้นำผ่านซึ่งยาเสพติดให้โทษ นำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่ง ในกรณีผู้ได้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตาม ให้ยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

---

[๕๖] พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มิได้บัญญัตินิยามศัพท์คำว่า “นำผ่าน” แต่สามารถดูเปรียบเทียบได้จาก พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๔

[๕๗] หมวด ๑๑/๑
การอุทธรณ์

[๕๘] **มาตรา ๖๔/๑** ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

[๕๙] **มาตรา ๖๔/๒** การอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๔/๑ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของผู้อนุญาต

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้อนุญาต เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๑๒
บทกำหนดโทษ

[๖๐] **มาตรา ๖๕** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิตโดยการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสาม เป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

[๖๑] **มาตรา ๖๖** ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาตและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ หรือมีจำนวนหน่วยการใช้ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงสิบห้าปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่ปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสาม แต่ไม่เกินยี่สิบกรัม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษตามวรรคหนึ่งมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินยี่สิบกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท หรือประหารชีวิต

[๖๒] **มาตรา ๖๗** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ โดยไม่ได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๕๗]-[๕๙] หมวด ๑๑/๑ การอุทธรณ์ มาตรา ๖๔/๑ และมาตรา ๖๔/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๘

[๖๐] มาตรา ๖๕ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖

[๖๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๙

[๖๒] มาตรา ๖๗ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗

[๖๓] **มาตรา ๖๘** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดเป็นมอร์ฟีน ฝิ่น หรือโคคาอีน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองล้านบาทถึงห้าล้านบาท

[๖๔] **มาตรา ๖๙** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นมอร์ฟีน ฝิ่น หรือโคคาอีน มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงหนึ่งร้อยกรัม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้ามอร์ฟีน ฝิ่น หรือโคคาอีนนั้น มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ตั้งแต่หนึ่งร้อยกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ กระทำการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่ง วรรคสองหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

[๖๕] **มาตรา ๗๐** ผู้ใดผลิตหรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท

[๖๖] **มาตรา ๗๑** ผู้ใดจำหน่าย มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง โดยมีจำนวนยาเสพติดให้โทษไม่เกินที่กำหนดตามมาตรา ๒๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เกินจำนวนตามมาตรา ๒๐ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

[๖๗] **มาตรา ๗๒** ผู้ใดนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

[๖๘] **มาตรา ๗๓** ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

[๖๙] **มาตรา ๗๔** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๖๓]-[๖๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๐

[๖๕]-[๖๙] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๑

[๗๐] **มาตรา ๗๕** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อจำหน่าย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

[๗๑] **มาตรา ๗๖** ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งนั้นเป็นพืชกระท่อมผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

[๗๒] **มาตรา ๗๖/๑** ผู้ใดจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๖/๓ โดยมีปริมาณยาเสพติดให้โทษไม่ถึงสิบกิโลกรัม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้ามียาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตั้งแต่สิบกิโลกรัมขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งนั้นเป็นพืชกระท่อมผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสองนั้นเป็นพืชกระท่อมผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

[๗๓] **มาตรา ๗๗** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

[๗๔] **มาตรา ๗๘** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

[๗๕] **มาตรา ๗๙** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

[๗๖] **มาตรา ๗๙/๑** ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๔/๑ มาตรา ๓๔/๒ มาตรา ๓๔/๓ หรือมาตรา ๓๔/๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

[๗๗] **มาตรา ๘๐** ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

[๗๘] **มาตรา ๘๑** เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมผู้ใดไม่ปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

[๗๙] **มาตรา ๘๒** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสองล้านบาท

---

[๗๐]-[๗๒] มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ และมาตรา ๗๖/๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๗

[๗๓]-[๗๕] มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ และมาตรา ๗๙ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๕

[๗๖] มาตรา ๗๙/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๘

[๗๗]-[๗๙] มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๔

[๘๐] **มาตรา ๘๓** ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ปลอม อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

[๘๑] **มาตรา ๘๔** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ผิดมาตรฐาน หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๘๒] **มาตรา ๘๕** ผู้ใดจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ผิดมาตรฐานหรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เสื่อมคุณภาพ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๘๓] **มาตรา ๘๖** ผู้ใดผลิต นำเข้า หรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยา แต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

[๘๔] **มาตรา ๘๗** ผู้ใดจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่ต้องขึ้นทะเบียนตำรับยาแต่มิได้ขึ้นทะเบียนตำรับยา หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนตำรับยา อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินสามแสนบาท

[๘๕] **มาตรา ๘๘** ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๘๖] **มาตรา ๘๙** ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘/๑ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๔๘/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๘๗] **มาตรา ๘๙/๑** ถ้าการกระทำตามมาตรา ๘๙ เป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณา หรือผู้ประกอบกิจการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเพียงกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

[๘๘] **มาตรา ๘๙/๒** ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๘๙/๑ เป็นความผิดต่อเนื่อง ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับวันละไม่เกินห้าพันบาท หรือไม่เกินสองเท่าของค่าใช้จ่ายที่ใช้สำหรับการโฆษณานั้น ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

[๘๙] **มาตรา ๙๐** ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๙๐] **มาตรา ๙๑** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๘๐]-[๘๖] มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๘๙ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๔

[๘๗]-[๘๘] มาตรา ๘๙/๑ และมาตรา ๘๙/๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๕

[๘๙]-[๙๐] มาตรา ๙๐ และมาตรา ๙๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๖

[๙๑] **มาตรา ๙๒** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๘ วรรคสองต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งนั้นเป็นพืชกระท่อม ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

[๙๒] **มาตรา ๙๒/๑** ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

[๙๓] **มาตรา ๙๓** ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ข่มเข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าได้กระทำโดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำผิดทางอาญา หรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นมอร์ฟีนหรือโคคาอีน ผู้กระทำต้องระวางโทษเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่ง และถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งล้านบาทถึงห้าล้านบาท

ถ้ายาเสพติดให้โทษซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นเฮโรอีน ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่า และถ้าเป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

[๙๔] **มาตรา ๙๓/๑** ผู้ใดยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

[๙๕] **มาตรา ๙๓/๒** ผู้ใดใช้อุบายหลอกลวง ข่มเข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

---

[๙๑] มาตรา ๙๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๙

[๙๒] มาตรา ๙๒/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๘

[๙๓] มาตรา ๙๓ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๒๙

[๙๔] มาตรา ๙๓/๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๐

[๙๕] มาตรา ๙๓/๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๑

[๙๖] **มาตรา ๙๔** ผู้ใดเสพยาเสพติดให้โทษ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ อีกทั้งได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าว จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้พ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา

การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

[๙๗] **มาตรา ๙๔/๑** ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษเป็นปกติธุระโดยใช้ยาตามกฎหมายว่าด้วยยา วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกระทำการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้โทษไม่ว่าโดยวิธีอื่นใดซึ่งมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

[๙๘] **มาตรา ๙๕** ทายาท ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการมรดกผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

[๙๙] **มาตรา ๙๖** ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๙๗ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้อีกในระหว่างที่ยังต้องรับโทษอยู่หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษ หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังถึงจำคุก ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกกึ่งหนึ่งของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง

มาตรา ๙๘ ผู้ใดต้องโทษตามมาตรา ๙๑ หรือมาตรา ๙๒ เป็นครั้งที่สาม เมื่อพ้นโทษแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำสั่งรัฐมนตรีนำไปควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ และให้ทำการบำบัดรักษาจนกว่าจะได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดว่าเป็นผู้ได้รับการบำบัดรักษาครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลดังกล่าวแล้ว

[๑๐๐] **มาตรา ๙๙** ผู้ใดหลบหนีไปในระหว่างที่ถูกควบคุมไว้ ณ สถานพยาบาลตามมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๙๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๒ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๙๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๙๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๙๙] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๐๐] มาตรา ๙๙ แก้ไขโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕

[๑๐๑] **มาตรา ๑๐๐** กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือข้าราชการ หรือพนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษ หรือสนับสนุนในการกระทำดังกล่าว อันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

[๑๐๒] **มาตรา ๑๐๐/๑** ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำความผิดของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดฐานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

[๑๐๓] **มาตรา ๑๐๐/๒** ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานสอบสวน ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

[๑๐๔] **มาตรา ๑๐๑** ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ยึด ให้ยาเสพติดให้โทษนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข

[๑๐๕] **มาตรา ๑๐๑ ทวิ** ในกรณีที่มีการยึดยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือประเภท ๕ ตามมาตรา ๔๙ (๒) หรือตามกฎหมายอื่น ไม่ว่าจะมีการฟ้องคดีต่อศาลหรือไม่ก็ตาม เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ชนิดและปริมาณแล้วว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทดังกล่าว โดยบันทึกรายงานการตรวจพิสูจน์ไว้ ให้กระทรวง สาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวง สาธารณสุขกำหนด

[๑๐๖] **มาตรา ๑๐๒** บรรดายาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ ประเภท ๔ หรือประเภท ๕ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะหรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

[๑๐๗] **มาตรา ๑๐๒ ทวิ** ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือในประเภท ๒ ต่อศาล และไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวน หรือน้ำหนักของยาเสพติดให้โทษ ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๒ หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบยาเสพติดให้โทษนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

---

(๑๐๑) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๑๐๒)-(๑๐๓) มาตรา ๑๐๐/๑ และมาตรา ๑๐๐/๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๖

(๑๐๔) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๑๐๕) มาตรา ๑๐๑ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๒

(๑๐๖) นอกเหนือจากทรัพย์สินที่เป็นเครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะ หรือวัตถุอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษจะถูกร้องขอให้ริบตามมาตรา ๑๐๒ นี้แล้ว ยังอาจถูกร้องขอให้ริบตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ ก็ได้ โดยผลจะแตกต่างกันคือ หากมีการร้องขอให้ริบตามมาตรา ๑๐๒ นี้ ทรัพย์สินจะตกเป็นของแผ่นดินแต่หากมีการร้องขอให้ริบตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.มาตรการฯ ทรัพย์สินจะตกเป็นของกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๑๐๗) มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

บทเฉพาะกาล[๑๐๘]

มาตรา ๑๐๓ ในขณะที่ยังไม่มีประกาศระบุชื่อยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๘ (๑) แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้

(๑) เฮโรอีน หรือเกลือของเฮโรอีน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(๒) ยาเสพติดให้โทษที่มีชื่อในบัญชีท้ายกฎกระทรวง และประกาศกระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

(ข) ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขเรื่องกำหนดรายชื่อยาเสพติดให้โทษเพิ่มเติมออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ฉบับลงวันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๑ ฉบับลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ฉบับลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๒ ฉบับลงวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๖ และฉบับลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖

(๓) อาเซติคแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซติลคลอไรด์ (Acetyl Chloride) เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔

(๔) กัญชา ตามพระราชบัญญัติกัญชา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และพืชกระท่อมตามพระราชบัญญัติพืชกระท่อม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

มาตรา ๑๐๔ ให้ยายกเว้นตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามความในพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ได้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ดังกล่าวในวรรคหนึ่งตามกฎหมายว่าด้วยยา ยื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิต จำหน่าย หรือนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๒๐ และในกรณีผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ให้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตามมาตรา ๔๓ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตและคำขอขึ้นทะเบียนตำรับยาดังกล่าวแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินกิจการไปพลางก่อนได้ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ หรือผู้นั้นไม่มายื่นคำขอรับใบอนุญาตผลิต จำหน่าย หรือนำเข้า และขอขึ้นทะเบียนตำรับยาภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้เป็นอันหมดสิทธิตามมาตรานี้นับแต่ทราบคำสั่ง หรือวันที่พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ แล้วแต่กรณี และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๕ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตนำยายกเว้นเข้าในราชอาณาจักร ตามแบบ ย.ส.๙ ท้ายกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พุทธศักราช ๒๔๖๕ ตามที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๙ นำยายกเว้นเข้าในราชอาณาจักรได้ตามใบอนุญาตดังกล่าว แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในมาตรา ๑๐๔ ด้วย

---

[๑๐๘] มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖ สิ้นสภาพบังคับในทางกฎหมายแล้ว เนื่องจากได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้และพ้นระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลนี้แล้ว

มาตรา ๑๐๖ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษ หรือใบอนุญาตพิเศษให้ซื้อ มี และจ่ายยาเสพติดให้โทษเพิ่มขึ้นกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ ตามความในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินกิจการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป และให้นำความในมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม[๑๐๙]

(๑)	ใบอนุญาตให้ผลิตซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตให้นำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตให้ส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
(๘)	ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๖,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบอนุญาตส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๐)	ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๑)	ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกแต่ละครั้งซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒)	ใบอนุญาตจำหน่ายมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๖๐	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๑๓)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๔)	ใบอนุญาตโฆษณาเพื่อการค้าซึ่งยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๘/๑	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๑๕)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๖)	ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษประเภท ๓	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๗)	การอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนตามมาตรา ๔๔	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๘)	การต่ออายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนตำรับยาเสพติดให้โทษครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น		

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ใช้บังคับมานานแล้ว และมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมกับกาลสมัย สมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวเพื่อให้การปราบปรามและควบคุมยาเสพติดให้โทษเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยยาเสพติดให้โทษซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกอยู่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

[๑๐๙] อัตราค่าธรรมเนียมเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยาเสพติดให้โทษที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

(๓) เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความเข้มข้นใด หรือนำไปใช้เพื่อการใด เว้นแต่จะมีการระบุความเข้มข้นหรือเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะ หรือเป็นกรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อาเซทอร์ฟีน (acetorphine)	(*5R,6R,7R,14R*)-4,5-epoxy-6,14-etheno-7-((*R*)-2-hydroxypentan-2-yl)-6-methoxy-17-methylmorphinan-3-yl acetate	
๒	อาเซติล-อัลฟา-เมทิลเฟนทานิล (acetyl-*alpha*-methylfentanyl)	*N*-phenyl-*N*-(1-(1-phenylpropan-2-yl) piperidin-4-yl)acetamide	
๓	อาเซทิลเฟนทานิล (acetylfentanyl)	*N*-(1-phenethylpiperidin-4-yl)-*N*-phenylacetamide	
๔	เอเอช–๗๙๒๑ (AH-7921)	3,4-dichloro-*N*-{[1-(dimethylamino) cyclohexyl]methyl}benzamide	
๕	อัลฟา-เมทิลเฟนทานิล (*alpha*-methylfentanyl)	*N*-phenyl-*N*-(1-(1-phenylpropan-2-yl)piperidin-4-yl)propanamide	
๖	อัลฟา-เมทิลไทโอเฟนทานิล (*alpha*-methylthiofentanyl)	*N*-phenyl-*N*-(1-(1-(thiophen-2-yl) propan-2-yl)piperidin-4-yl) propanamide	
๗	อัลฟา-ไพโรลิดิโนวาเลโรฟีโนน (*alpha*-pyrrolidinovalerophenone หรือ α-PVP)	1-phenyl-2-(pyrrolidin-1-yl) pentan-1-one	
๘	แอมเฟตามีน (amphetamine หรือ amfetamine)	1-phenylpropan-2-amine	
๙	เบนซิลพิเพอราซีน (benzylpiperazine หรือ *N*-benzylpiperazine หรือ BZP)	1-benzylpiperazine	
๑๐	เบต้า-ไฮดรอกซี-๓-เมทิลเฟนทานิล (*beta*-hydroxy-3-methylfentanyl)	*N*-(1-(2-hydroxy-2-phenylethyl)-3-methylpiperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	
๑๑	เบต้า-ไฮดรอกซีเฟนทานิล (*beta*-hydroxyfentanyl)	*N*-(1-(2-hydroxy-2-phenylethyl)piperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	
๑๒	๒๕บี-เอ็นบอม (25B-NBOMe)	2-(4-bromo-2,5-dimethoxyphenyl)-*N*-[(2-methoxyphenyl)methyl] ethanamine	
๑๓	บิวทิโลน (butylone)	1-(benzo[d][1,3]dioxol-5-yl)-2-(methylamino)butan-1-one	
๑๔	๒ ซีบี (2CB)	2-(4-bromo-2,5-dimethoxyphenyl)ethanamine	
๑๕	๒ ซีดี (2CD)	2-(2,5-dimethoxy-4-methylphenyl)ethanamine	
๑๖	คลอร์อีเฟดรีน (chlorephedrine)	(1R,2S)-1-chloro-N-methyl-1-phenylpropan-2-amine	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๗	คลอร์ซูโดอีเฟดรีน (chlorpseudoephedrine)	(1S,2S)-1-chloro-*N*-methyl-1-phenylpropan-2-amine	
๑๘	๒๕ซี-เอ็นบอม (25C-NBOMe)	2-(4-chloro-2,5-dimethoxyphenyl)-*N*-[(2-methoxyphenyl)methyl] ethanamine	
๑๙	เดโซมอร์ฟีน (desomorphine)	(5S)-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3-ol	
๒๐	เดกซ์แอมเฟตามีน (dexamphetamine หรือ dexamfetamine)	(S)-1-phenylpropan-2-amine	
๒๑	ไดไฮโดรเอทอร์ฟีน (dihydroetorphine)	(*5R,6R,7R,14S*)-4,5-epoxy-6,14-ethano-7-((*R*)-2-hydroxypentan-2-yl)-6-methoxy-17-methylmorphinan-3-ol	
๒๒	๒,๕-ไดเมทอกซี-๔-เอทิลแอมเฟตามีน (2,5-dimethoxy-4-ethyl amphetamine หรือ DOET)	1-(4-ethyl-2,5-dimethoxyphenyl)propan-2-amine	
๒๓	ไดเมทอกซีแอมเฟตามีน (dimethoxyamphetamine หรือ 2,5-dimethoxyamphetamine หรือ DMA)	1-(2,5-dimethoxyphenyl)propan-2-amine	
๒๔	ไดเมทอกซีโบรโมแอมเฟตามีน (dimethoxybromoamphetamine หรือ brolamfetamine หรือ DOB)	1-(4-bromo-2,5-dimethoxyphenyl)propan-2-amine	
๒๕	ไดเมทิลแอมเฟตามีน (dimethylamphetamine)	*N,N*-dimethyl-1-phenylpropan-2-amine	
๒๖	เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือ เอ็มดีอี (*N*-ethyl MDA หรือ MDE)	1-([1,3]benzodioxol-5-yl)-N-ethylpropan-2-amine	
๒๗	เอทอร์ฟีน (etorphine)	(*5R,6R,7R,14R*)-4,5-epoxy-6,14-etheno-7-((*R*)-2-hydroxypentan-2-yl)-6-methoxy-17-methylmorphinan-3-ol	
๒๘	เฮโรอีน (heroin หรือ diacetylmorphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6-diol diacetate	
๒๙	เอ็น ไฮดรอกซี เอ็มดีเอ หรือ เอ็น-โอเอช เอ็มดีเอ (*N*-hydroxy MDA หรือ *N*-OH MDA)	1-([1,3]benzodioxol-5-yl)-N-hydroxypropan-2-amine	
๓๐	๒๕ไอ–เอ็นบอม (25I-NBOMe)	2-(4-iodo-2,5-dimethoxyphenyl)-*N*-[(2-methoxyphenyl)methyl] ethanamine	
๓๑	เคโทเบมิโดน (ketobemidone)	1-(4-(3-hydroxyphenyl)-1-methylpiperidin-4-yl)propan-1-one	
๓๒	เลแวมเฟตามีน (levamphetamine หรือ levamfetamine)	(*R*)-1-phenylpropan-2-amine	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๓๓	เลโวเมทแอมเฟตามีน (levomethamphetamine หรือ levometamfetamine)	(*R*)-N-methyl-1-phenylpropan-2-amine	
๓๔	เดกซ์โตรไลเซอร์ไยด์ ((+)-lysergide) หรือ แอลเอสดี (LSD) หรือแอลเอสดี-๒๕ (LSD 25)	(*6aR,9R*)-*N,N*-diethyl-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	
๓๕	เมโคลควาโลน (mecloqualone)	3-(2-chlorophenyl)-2-methyl-3*H*-quinazolin-4-one	
๓๖	เมฟีโดรน (mephedrone)	2-(methylamino)-1-p-tolylpropan-1-one	
๓๗	เมทา–คลอโรฟีนิลพิเพอราซีน (meta-chlorophenylpiperazine หรือ mCPP)	1-(3-chlorophenyl)piperazine	
๓๘	เมทแอมเฟตามีน (methamphetamine หรือ metamfetamine)	(*S*)-*N*-methyl-1-phenylpropan-2-amine	
๓๙	เมทาควาโลน (methaqualone)	2-methyl-3-(2-methylphenyl)-3*H*-quinazolin-4-one	
๔๐	๕-เมทอกซี-๓,๔ เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (5-methoxy-3,4-methylenedioxy amphetamine หรือ 5-methoxy-3,4-methylenedioxyamfetamine หรือ MMDA)	1-(7-methoxy-[1,3]benzodioxol-5-yl)propan-2-amine	
๔๑	เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน (methylenedioxyamphetamine หรือ tenamfetamine หรือ MDA)	1-([1,3]benzodioxol-5-yl)propan-2-amine	
๔๒	๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน (3,4-methylenedioxymethamphetamine หรือ methylenedioxymetamfetamine หรือ ecstasy หรือ MDMA)	1-([1,3]benzodioxol-5-yl)-*N*-methylpropan-2-amine	
๔๓	เมทิลีนไดออกซีไพโรวาเลโรน (methylenedioxypyrovalerone หรือ MDPV)	1-(benzo[d][1,3]dioxol-5-yl)-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-one	
๔๔	๔-เมทิลเอทคาทิโนน (4-methylethcathinone หรือ 4-MEC)	2-(ethylamino)-1-p-tolylpropan-1-one	
๔๕	๓-เมทิลเฟนทานิล (3-methylfentanyl)	*N*-(3-methyl-1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	
๔๖	เมทิโลน (methylone)	1-(benzo[d][1,3]dioxol-5-yl)-2-(methylamino)propan-1-one	
๔๗	๓-เมทิลไทโอเฟนทานิล (3-methylthiofentanyl)	*N*-(3-methyl-1-(2-thiophen-2-ylethyl)piperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๔๘	เอ็มพีพีพี (MPPP)	1-methyl-4-phenylpiperidin-4-yl propanoate	
๔๙	เอ็มที-๔๕ (MT-45)	1-cyclohexyl-4-(1,2-diphenylethyl)piperazine	
๕๐	๔-เอ็มทีเอ (4-MTA)	1-(4-(methylthio)phenyl)propan-2-amine	
๕๑	พารา-ฟลูโอโรเฟนทานิล (para-fluorofentanyl)	*N*-(4-fluorophenyl)-N-(1-(2-phenyl ethyl)piperidin-4-yl)propanamide	
๕๒	พาราเมทอกซีแอมเฟตามีน (paramethoxyamphetamine หรือ para-methoxyamfetamine หรือ PMA)	1-(4-methoxyphenyl)propan-2-amine	
๕๓	พาราเมทอกซีเมทแอมเฟตามีน (paramethoxymethamphetamine หรือ PMMA)	1-(4-methoxyphenyl)-Nmethylpropan-2-amine	
๕๔	พีอีพีเอพี (PEPAP)	4-phenyl-1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl acetate	
๕๕	เอสทีพี หรือ ดีโอเอ็ม (STP หรือ DOM)	1-(2,5-dimethoxy-4-methylphenyl)propan-2-amine	
๕๖	ไทโอเฟนทานิล (thiofentanyl)	*N*-phenyl-*N*-(1-(2-thiophen-2-ylethyl)piperidin-4-yl)propanamide	
๕๗	ไทรฟลูออโรเมทิลฟีนิลพิเพอราซีน (trifluoromethylphenylpiperazine หรือ 3-trifluoromethyl phenylpiperazine หรือ TFMPP)	1-(3-(trifluoromethyl)phenyl) piperazine	
๕๘	ไตรเมทอกซีแอมเฟตามีน (trimethoxyamphetamine หรือ 3,4,5-trimethoxyamfetamine หรือ TMA	1-(3,4,5-trimethoxphneyl)propan-2-TMA)	
[๒]๕๙	บิวไทร์เฟนทำนิล (butyrfentanyl)	*N*-phenyl-N-[1-(2-phenylethyl) piperidin-4-yl]butanamide	
๖๐	เอทิโลน (ethylone)	1-(1,3-benzodioxol-5-yl)-2-(ethylamino)propan-1-one	
๖๑	เมทิโอโพรพำมีน (methiopropamine หรือ MPA)	*N*-methyl-1-thiophen-2-ylpropan-2-amine	
๖๒	เพนทีโดรน (pentedrone)	2-(methylamino)-1-phenylpentan-1-one	
๖๓	ยู-๔๗๗๐๐ (*U*-47700)	3,4-dichloro-*N*-[2-(dimethylamino) cyclohexyl]-*N*-methylbenzamide	

[๒] ลำดับที่ ๕๙ - ๖๓ เพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยาเสพติดให้โทษที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

(๓) เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีความเข้มข้นใด หรือนำไปใช้เพื่อการใด เว้นแต่จะมีการระบุความเข้มข้นหรือเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะ หรือเป็นกรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อาเซติลไดไฮโดรโคเดอีน (acetyldihydrocodeine)	(*5R*,6S)-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-yl acetate	
๒	อาเซติลเมทาดอล (acetylmethadol)	6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-yl acetate	
๓	อัลเฟนทานิล (alfentanil)	*N*-(1-(2-(4-ethyl-5-oxotetrazol-1-yl)ethyl)-4-(methoxymethyl)piperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	
๔	อัลลิลโพรดีน (allylprodine)	1-methyl-4-phenyl-3-(prop-2-en-1-yl)piperidin-4-yl propanoate	
๕	อัลฟาเซติลเมทาดอล (alphacetylmethadol)	(*3R*,6R)-6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-yl acetate	
๖	อัลฟาเมโพรดีน (alphameprodine)	(3S,*4R*)-3-ethyl-1-methyl-4-phenylpiperidin-4-yl propanoate	
๗	อัลฟาเมทาดอล (alphamethadol)	(*3R,6R)*-6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-ol	
๘	อัลฟาโพรดีน (alphaprodine)	(*3R*,4S)-1,3-dimethyl-4-phenylpiperidin-4-yl propanoate	
๙	อานิเลอริดีน (anileridine)	ethyl 1-(2-(4-aminophenyl)ethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๑๐	เบนเซทิดีน (benzethidine)	ethyl 4-phenyl-1-(2-(phenylmethoxy)ethyl)piperidine-4-carboxylate	
๑๑	เบนซิลมอร์ฟีน (benzylmorphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methyl-3-phenylmethoxymorphinan-6-ol	
๑๒	เบตาเซติลเมทาดอล (betacetylmethadol)	(3S,*6R*)-6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-yl acetate	
๑๓	เบตาเมโพรดีน (betameprodine)	(*3R,4R*)-3-ethyl-1-methyl-4-phenylpiperidin-4-yl propanoate	
๑๔	เบตาเมทาดอล (betamethadol)	(*3S,6R*)-6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-ol	
๑๕	เบตาโพรดีน (betaprodine)	(*3R,4R*)-1,3-dimethyl-4-phenylpiperidin-4-yl propanoate	
๑๖	เบซิตรามไมด์ (bezitramide)	4-(4-(2-oxo-3-propanoylbenzo[d]imidazol-1-yl) piperidin-1yl)-2,2-diphenylbutanenitrile	
๑๗	โคลนิทาซีน (clonitazene)	2-(2-(4-chlorophenylmethyl)-5-nitrobenzo[d]imidazol-1-yl)-N,Ndiethylethanamine	
๑๘	พืชโคคา (coca bush) Erythroxylon spp.	-	ซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงทุกส่วนของพืชโคคา เช่น ลาต้น ใบ ดอก ผล เมล็ด ราก

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๙	โคคาอีน (cocaine) methyl	(*1R,2R,3S,5S*)-3-(benzoyloxy)-8-methyl-8-azabicyclo[3.2.1]octane-2carboxylate	
๒๐	โคเดอีน (codeine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-ol	
๒๑	โคดอกซิม (codoxime)	(*5R*)-(((4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-ylidene)amino)oxy)acetic acid	
๒๒	ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง (concentrate of poppy straw)	-	
๒๓	เดกซ์โตรโมราไมด์ (dextromoramide)	(*S*)-3-methyl-4-(morpholin-4-yl)-2,2-diphenyl-1-(pyrrolidin-1-yl)butan-1-one	
๒๔	เดกซ์โตรโพรพอไซฟีน (dextropropoxyphene)	(*2S,3R*)-4-(dimethylamino)-3-methyl-1,2-diphenylbutan-2-ylpropanoate	
๒๕	ไดแอมโพรไมด์ (diampromide)	*N*-(2-(methyl-(2phenylethyl)amino)propyl)-*N*-phenylpropanamide	
๒๖	ไดเอทิลไทแอมบิวทีน (diethylthiambutene)	*N,N*-diethyl-4,4-di(thiophen-2-yl)but-3-en-2-amine	
๒๗	ไดเฟนอกซิน (difenoxin)	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid	
๒๘	ไดไฮโดรโคเดอีน (dihydrocodeine)	(*5R,6S*)-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-ol	
๒๙	ไดไฮโดรมอร์ฟีน (dihydromorphine)	(*5R,6S*)-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6-diol	
๓๐	ไดเมนอกซาดอล (dimenoxadol)	2-(dimethylamino)ethyl 2-ethoxy-2,2-diphenylacetate	
๓๑	ไดเมปเฮปทานอล (dimepheptanol)	6-(dimethylamino)-4,4-diphenylheptan-3-ol	
๓๒	ไดเมทิลไทแอมบิวทีน (dimethylthiambutene)	*N,N*-dimethyl-4,4-di(thiophen-2-yl)but-3-en-2-amine	
๓๓	ไดออกซาเฟทิลบิวไทเรท (dioxaphetylbutyrate)	ethyl 4-(morpholin-4-yl)-2,2-diphenylbutanoate	
๓๔	ไดเฟนอกไซเลต (diphenoxylate)	ethyl 1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๓๕	ไดพิพาโนน (dipipanone)	4,4-diphenyl-6-(piperidin-1yl)heptan-3-one	
๓๖	โดรเทบานอล (drotebanol)	(*6R,14S*)-3,4-dimethoxy-17-methylmorphinan-6,-14-diol	
๓๗	เอคโกนีน (ecgonine)	(*1R,2R,3S,5S*)-3-hydroxy-8-methyl-8-azabicyclo[3.2.1]octane-2carboxylic acid	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ ของเอคโกนีน ซึ่งอาจแปรสภาพไปเป็นเอคโกนีน และโคคาอีนได้
๓๘	เอทิลเมทิลไทแอมบิวทีน (ethylmethylthiambutene)	*N*-ethyl-*N*-methyl-4,4-di(thiophen-2-yl) but-3-en-2-amine	
๓๙	เอทิลมอร์ฟีน (ethylmorphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-3-ethoxy-17-methylmorphinan-6-ol	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๔๐	เอโทนิทาซีน (etonitazene)	2-(2-(4-ethoxyphenylmethyl)-5-nitrobenzo[d]imidazol-1-yl)-*N*,Ndiethylethanamine	
๔๑	เอทอกเซอริดีน (etoxeridine)	ethyl 1-(2-(2-hydroxyethoxy)ethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๔๒	เฟนทานิล (fentanyl)	*N*-phenyl-*N*-(1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl)propanamide	
๔๓	ฟูเรทิดีน (furethidine)	ethyl 4-phenyl-1-(2-(oxolan-2-ylmethoxy)ethyl)piperidine-4-carboxylate	
๔๔	ไฮโดรโคโดน (hydrocodone)	(*5R*)-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-one	
๔๕	ไฮโดรมอร์ฟินอล (hydromorphinol)	(*5R,6S*,14S)-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6,14-triol	
๔๖	ไฮโดรมอร์โฟน (hydromorphone)	(*5R*)-4,5-epoxy-3-hydroxy-17methylmorphinan-6-one	
๔๗	ไฮดรอกซีเพทิดีน (hydroxypethidine)	ethyl 4-(3-hydroxyphenyl)-1-methylpiperidine-4-carboxylate	
๔๘	ไอโซเมทาโดน (isomethadone)	6-(dimethylamino)-5-methyl-4,4-diphenylhexan-3-one	
๔๙	เลโวเมทอร์ฟาน (levomethorphan)	(*9R,13R,14R*)-3-methoxy-17methylmorphinan	
๕๐	เลโวโมราไมด์ (levomoramide)	(*R*)-3-methyl-4-(morpholin-4-yl)-2,2-diphenyl-1-(pyrrolidin-1-yl)butan-1one	
๕๑	เลโวเฟนาซีลมอร์ฟาน (levophenacylmorphan)	(*9R,13R,14R*)-17-(2-oxo-2 phenylethyl)morphinan-3-ol	
๕๒	เลวอร์ฟานอล (levorphanol)	(*9R,13R,14R*)-17-methylmorphinan-3-ol	
๕๓	ฝิ่นยา (medicinal opium)	-	
๕๔	เมทาโซซีน (metazocine)	(*2R,6R,11R*)-1,2,3,4,5,6-hexahydro-2,6-methano-3,6,11-trimethylbenzo[*d*]azocin-8-ol	
๕๕	เมทาโดน (methadone)	6-(dimethylamino)-4,4diphenylheptan-3-one	
๕๖	เมทาโดน-อินเตอร์มีเดียต (methadone intermediate)	4-(dimethylamino)-2,2 diphenylpentanenitrile	
๕๗	เมทิลเดซอร์ฟีน (methyldesorphine)	(*5S*)-6,7-didehydro-4,5-epoxy-6,17-dimethylmorphinan-3-ol	
๕๘	เมทิลไดไฮโดรมอร์ฟีน (methyldihydromorphine)	(*5R,6S*)-4,5-epoxy-6,17 dimethylmorphinan-3,6-diol	
๕๙	เมทอพอน (metopon)	(*5R*)-4,5-epoxy-3-hydroxy-5,17-dimethylmorphinan-6-one	
๖๐	โมราไมด์-อินเตอร์มีเดียต (moramide intermediate)	3-methyl-4-(morpholin-4yl)-2,2-diphenylbutanoic acid	
๖๑	มอร์เฟอริดีน (morpheridine)	ethyl 1-(2-(morpholin-4-yl)ethyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๖๒	มอร์ฟีน (morphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6-diol	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๖๓	มอร์ฟีน เมโทโบรไมด์ (morphine methobromide)	(*4R,4aR,7S,7aR,12bS*)-3,3-dimethyl-2,4,4a,7,7a, 13-hexahydro-*1H*-4,12-methanobenzofuro[3,2-e]isoquinoline-3-ium-7,9-diol;bromide	รวมถึงอนุพันธ์อื่นของมอร์ฟีนซึ่งมีไนโตรเจนที่เป็นเพนตะวาเลนท์ (pentavalent nitrogen morphine derivatives)
๖๔	มอร์ฟีน-เอ็น-ออกไซด์ (morphine-*N*-oxide)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methyl-17-oxide-morphinan-3,6-diol	รวมทั้งอนุพันธ์ของมอร์ฟีน-เอ็น-ออกไซด์ (morphine-N-oxide) เช่น โคเดอีน-เอ็น-ออกไซด์ (codeine-*N*-oxide)
๖๕	ไมโรฟีน (myrophine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methyl-3-(phenylmethoxy)morphinan-6-yltetradecanoate	
๖๖	นิโคโคดีน (nicocodine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-ylnicotinate	
๖๗	นิโคไดโคดีน (nicodicodine)	(*5R,6S*)-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-yl nicotinate	
๖๘	นิโคมอร์ฟีน (nicomorphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methylmorphinan-3,6-dinicotinate	
๖๙	นอราซีเมทาดอล (noracymethadol)	6-(methylamino)-4,4-diphenylheptan-3-yl acetate	
๗๐	นอร์โคเดอีน (norcodeine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-3-methoxymorphinan-6-ol	
๗๑	นอร์เลวอร์ฟานอล (norlevorphanol)	(*9R,13R,14R*)-morphinan-3-ol	
๗๒	นอร์เมทาโดน (normethadone)	6-(dimethylamino)-4,4-diphenylhexan-3-one	
๗๓	นอร์มอร์ฟีน (normorphine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxymorphinan-3,6-diol	
๗๔	นอร์พิพาโนน (norpipanone)	4,4-diphenyl-6-(piperidin-1-yl)hexan-3-one	
๗๕	ออริพาวีน (oripavine)	(*5R*)-6,7,8,14-tetradehydro-4,5-epoxy-6-methoxy-17-methylmorphinan-3-ol	
๗๖	ออกซิโคโดน (oxycodone)	(*5R,14S*)-4,5-epoxy-14-hydroxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6one	
๗๗	ออกซิมอร์โฟน (oxymorphone)	(*5R,14S*)-4,5-epoxy-3,14-dihydroxy-17-methylmorphinan-6-one	
๗๘	เพทิดีน (pethidine)	ethyl 1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๗๙	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-เอ (pethidine-intermediate-A)	1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carbonitrile	
๘๐	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-บี (pethidine-intermediate-B)	ethyl 4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๘๑	เพทิดีน-อินเตอร์มีเดียต-ซี (pethidine-intermediate-C)	1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylic acid	
๘๒	เฟนาดอกโซน (phenadoxone)	6-(morpholin-4-yl)-4,4-diphenylheptan-3-one	
๘๓	เฟแนมโพรไมด์ (phenampromide)	*N*-phenyl-*N*-(1-(piperidin-1-yl) propan-2-yl)propanamide	

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๘๔	เฟนาโซซีน (phenazocine)	(*2R,6R,11R*)-1,2,3,4,5,6-hexahydro-2,6-methano-6,11-dimethyl-3-(2-phenylethyl)benzo[d]azocin-8-ol	
๘๕	เฟโนมอร์ฟาน (phenomorphan)	(*9R,13R,14R*)-17-(2phenylethyl)morphinan-3-ol	
๘๖	เฟโนเพอริดีน (phenoperidine)	ethyl 1-(3-hydroxy-3-phenylpropyl)-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๘๗	ฟอลโคดีน (pholcodine)	(*5R,6S*)-7,8-didehydro-4,5-epoxy-17-methyl-3-(2-(morpholin-4yl)ethoxy)morphinan-6-ol	
๘๘	พิมิโนดีน (piminodine)	ethyl 4-phenyl-1-(3(phenylamino)propyl)-piperidine-4carboxylate	
๘๙	พิริทราไมด์ (piritramide)	1-(3-cyano-3,3-diphenylpropyl)-4-(piperidin-1-yl)piperidine-4carboxamide	
๙๐	โพรเฮพทาซีน (proheptazine)	1,3-dimethyl-4-phenylazepan-4-ylpropionate	
๙๑	โพรเพอริดีน (properidine)	propan-2-yl 1-methyl-4-phenylpiperidine-4-carboxylate	
๙๒	โพรพิแรม (propiram)	*N*-(1-(piperidin-1-yl)propan-2-yl)-*N*-(pyridin-2-yl)propanamide	
๙๓	ราเซเมทอร์ฟาน (racemethorphan)	(±)-3-methoxy-N-methylmorphinan	
๙๔	ราเซโมราไมด์ (racemoramide)	3-methyl-4-(morpholin-4-yl)-2,2-diphenyl-1-(pyrrolidin-1-yl)butan-1one	
๙๕	ราเซมอร์ฟาน (racemorphan)	(±)-3-hydroxy-N-methylmorphinan	
๙๖	เรมิเฟนทานิล (remifentanil)	methyl 1-(3-methoxy-3-oxopropyl)-4-(phenylpropanoylamino)piperidine4-carboxylate	
๙๗	ซูเฟนทานิล (sufentanil)	*N*-(4-(methoxymethyl)-1-(2-(thiophen-2-yl)ethyl)-piperidin-4-yl)-*N*-phenylpropanamide	
๙๘	ทาเพนทาดอล (tapentadol)	3-[(*2R,3R*)-1-(dimethylamino)-2-methylpentan-3-yl] phenol	
๙๙	เทบาคอน (thebacon)	(*5R*)-6,7-didehydro-4,5-epoxy-3-methoxy-17-methylmorphinan-6-ylacetate	
๑๐๐	เทบาอีน (thebaine)	(*5R*)-6,7,8,14-tetradehydro-4,5-epoxy-3,6-dimethoxy-17-methylmorphinan	
๑๐๑	ไทลิดีน (tilidine)	(±)-ethyl 2-(dimethylamino)-1-phenylcyclohex-3-ene-1-carboxylate	
๑๐๒	ไทรเมเพอริดีน (trimeperidine)	(*2S,5R*)-1,2,5-trimethyl-4-phenylpiperidin-4-yl-propanoate	
๑๐๓	ฝิ่น	-	ซึ่งหมายถึง ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก หรือมูลฝิ่น

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ไม่ว่าจะมีความเข้มข้นใด หรือนำไปใช้เพื่อการใด เว้นแต่จะมีการระบุความเข้มข้นหรือเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะ หรือเป็นกรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อาเซติค แอนไฮไดรด์ (acetic anhydride)	ethanoyl ethanoate	
๒	อาเซติล คลอไรด์ (acetyl chloride)	ethanoyl chloride	
๓	แอนทรานิลิค อาซิด (anthranilic acid)	2-aminobenzoic acid	
๔	อีลีโมคลาวีน (elymoclavine)	(*6aR,10aR*)-7-methyl-4,6,*6a*,7,8,10ahexahydroindolo[4,3-fg]quinolin-9-ylmethanol	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่อีลีโมคลาวีน (elymoclavine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๕	เออร์โกคอร์นีน (ergocornine)	(*6aR,9R*)-*N*-((2R,5S,10aS,10bS)-10bhydroxy-2,5-bis(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกคอร์นีน (ergocornine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๖	เออร์โกคอร์นินีน (ergocorninine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-2,5-bis(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-fg]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกคอร์นินีน (ergocorninine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๗	เออร์โกคริสทีน (ergocristine)	(*6aR,9R*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-5-phenylmethyl-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo [4,3-f*g*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกคริสทีน (ergocristine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๘	เออร์โกคริสทินีน (ergocristinine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-5-phenylmethyl-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-f*g*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกคริสทินีน (ergocristinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๙	อัลฟาเออร์โกคริพทีน (α-ergocryptine)	(*6aR,9R*)-N-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-5-(2-methylpropyl)-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-f*g*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่อัลฟาเออร์โกคริพทีน (α-ergocryptine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๐	เบต้าเออร์โกคริพทีน (β–ergocryptine)	(*6aR,9R*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-5-(butan-2-yl)-10b-hydroxy-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*oxazolo[3,2-a]pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เบต้าเออร์โกคริพทีน (β-ergocryptine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๑	อัลฟาเออร์โกคริพทินีน (α–ergocryptinine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-5-(2-methylpropyl)-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว เว้นแต่ อัลฟาเออร์โกคริพทินีน (α-ergocryptinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๒	เบต้าเออร์โกคริพทินีน (β–ergocryptinine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-5-(butan-2-yl)-10b-hydroxy-2-(propan-2-yl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว เว้นแต่ เบต้าเออร์โกคริพทินีน (β-ergocryptinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๓	เออร์โกเมทรีน (ergometrine)	(*6aR,9R*)-*N*-((*S*)-1-hydroxypropan-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว เว้นแต่ เออร์โกเมทรีน (ergometrine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๔	เออร์โกเมทรินีน (ergometrinine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*S*)-1-hydroxypropan-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว เว้นแต่ เออร์โกเมทรินีน (ergometrinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๕	เออร์โกซีน (ergosine)	(*6aR,9R*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-2-methyl-5-(2-methylpropyl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าวเว้นแต่เออร์โกซีน (ergosine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๖	เออร์โกซินีน (ergosinine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-2-methyl-5-(2-methylpropyl)-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-*c*]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกซินีน (ergosinine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๗	เออร์โกตามีน (ergotamine)	(*6aR,9R*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-2-methyl-5-phenylmethyl-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*] pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกตามีน (ergotamine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๘	เออร์โกตามินีน (ergotaminine)	(*6aR,9S*)-*N*-((*2R,5S,10aS,10bS*)-10bhydroxy-2-methyl-5-phenylmethyl-3,6-dioxooctahydro-*2H*-oxazolo[3,2-*a*]pyrrolo[2,1-c]pyrazin-2-yl)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo[4,3-*fg*] quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกตามินีน (ergotaminine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๑๙	เออร์โกไทโอเนอีน (ergothioneine)	(*S*)-3-(2-thioxo-2,3-dihydro-1Himidazol-4-yl)-2-(trimethylammonio)propanoate	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่เออร์โกไทโอเนอีน (ergothioneine) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๐	เอทิลิดีน ไดอาเซเตต (ethylidene diacetate)	1,1-ethanediol diacetate	
๒๑	ไอโซซาฟรอล (isosafrole)	5-(prop-1-enyl)-[1,3]benzodioxole	
๒๒	ไลเซอร์จาไมด์ (lysergamide)	(*6aR,9R*)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo-[4,3-*fg*]quinoline-9-carboxamide	รวมทั้งอนุพันธ์ต่างๆ เกลือ เอสเทอร์ และอีเทอร์ใดๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว เว้นแต่ไลเซอร์จาไมด์ (lysergamide) ซึ่งเป็นส่วนผสมในตารับที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นยาตามกฎหมายว่าด้วยยาหรือขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุตารับตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
๒๓	ไลเซอร์จิค อาซิด (lysergic acid)	(*6aR,9R*)-7-methyl-4,6,6a,7,8,9-hexahydroindolo [4,3-*fg*]quinoline-9-carboxylic acid	
๒๔	๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเฟนิล-๒-โปรปาโนน (3,4-methylenedioxyphenyl-2-propanone)	1-([1,3]benzodioxol-5-yl)propan-2-one	
๒๕	เอ็น-อาเซทิลแอนทรานิลิค อาซิด (*N*-acetylanthranilic acid)	*N*-acetyl-2-aminobenzoic acid	
๒๖	๑-เฟนิล-๒-โปรปาโนน (1-phenyl-2-propanone)	1-phenylpropan-2-one	
๒๗	เฟนิลอาเซติค อาซิด (phenylacetic acid)	2-phenylacetic acid	เว้นแต่เฟนิลอาเซติค อาซิด เป็นส่วนผสมในวัตถุแต่งกลิ่นรสในความเข้มข้นไม่เกินร้อยละ ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร หรือตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ รวมถึงเฟนิลอาเซติค อาซิด ที่ผสมอยู่ในผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่ใช้วัตถุแต่งกลิ่นรสดังกล่าว และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์เพื่อแต่งกลิ่นรสอาหารเท่านั้น
๒๘	แอลฟา–ฟีนิลแอซีโทแอซีโทไนไทรล์ (alpha-phenylacetoacetonitrile หรือ APAAN)	3-oxo-2-phenylbutanenitrile	รวมทั้งออปติคัล ไอโซเมอร์ (opticalisomer) ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๙	ไพเพอโรนอล (piperonal)	[1,3]benzodioxole-5-carbaldehyde	
๓๐	ซาฟรอล (safrole)	5-(prop-2-enyl)-[1,3]benzodioxole	ยกเว้นการผลิต จาหน่าย นาเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองพืชรวมถึงส่วนต่างๆของพืชที่มีซาฟรอล และน้ามันจากพืชที่มีซาฟรอล โดยต้องมีฉลากหรือข้อความระบุว่าเป็นน้ามันจากพืช และมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการตามกฎหมายว่าด้วยยา กฎหมายว่าด้วยอาหาร กฎหมายว่าด้วยเครื่องสาอาง หรือกฎหมายว่าด้วย-วัตถุอันตราย ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการนาผ่านน้ามันจากพืชที่มีซาฟรอล ซึ่งต้องดาเนินการตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยาเสพติดให้โทษที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งนี้ ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ไม่ว่าจะมีความเข้มข้นใด หรือนำไปใช้เพื่อการใด เว้นแต่จะมีการระบุความเข้มข้นหรือเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะ หรือเป็นกรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	กัญชา (cannabis)	-	ซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Cannabis sativa* L. และ *Cannabis indica* Lam. ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึง - ทุกส่วนของพืชกัญชา เช่น ใบ ดอก ยอด ผล ลำต้น - วัตถุหรือสารต่างๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชา เช่น ยาง น้ำมัน ยกเว้นเปลือกแห้ง แกนลำต้นแห้ง เส้นใยแห้ง และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเปลือกแห้ง แกนลำต้นแห้ง เส้นใยแห้ง
๒	พืชกระท่อม	-	ซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Mitragyna speciosa* (Korth.) Havil. ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึง - ทุกส่วนของพืชกระท่อม เช่น ใบ ดอก ยอด ผล ลำต้น - วัตถุหรือสารต่างๆ ที่มีอยู่ในพืชกระท่อม เช่น แอลคาลอยด์
๓	พืชฝิ่น	-	ซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Papaver somniferum* L. และ *Papaver bracteatum* Lindl. หรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้ฝิ่นหรือแอลคาลอยด์ของฝิ่น ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงส่วนต่างๆ ของพืชดังกล่าวด้วย เช่น พันธุ์ฝิ่น เมล็ดฝิ่น กล้าฝิ่น ฟางฝิ่น
๔	เห็ดขี้ควาย หรือ พืชเห็ดขี้ควาย	-	ซึ่งมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Psilocybe cubensis* (Earle) Singer หรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้สาร psilocybin หรือ psilocin ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงส่วนต่างๆ เช่น ดอกเห็ด ก้านเห็ด สปอร์ของเห็ด

กฎกระทรวง
ควบคุมการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสม ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) การจำหน่ายให้จำหน่ายได้เฉพาะแก่สถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานพยาบาลของรัฐ

(๒) ในการขนส่งไปนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตผลิต นำเข้า จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย แล้วแต่กรณี และเป็นการขนส่งเพื่อการจำหน่ายตาม (๑) ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีสำเนาเอกสารกำกับการขนส่งยาเสพติดให้โทษนั้น เพื่อการตรวจสอบระหว่างการขนส่ง โดยเอกสารดังกล่าวอย่างน้อยต้องแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนยาเสพติดให้โทษ วันเดือนปี การเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์และระบุผู้รับปลายทางที่ชัดเจน

ข้อ ๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๒๕ ก ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๑๘๑) พ.ศ. ๒๕๔๕*
เรื่อง กำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีน เป็นส่วนผสมที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดจำนวนยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสมที่ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เพื่อเป็นมาตรการควบคุมมิให้มีการครอบครองยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ เหล่านี้มากเกินความจำเป็นต้องใช้ทางการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๓ ตำรับที่มีโคเดอีนเป็นส่วนผสมเกิน จำนวน ๒๕๐ มิลลิลิตร หรือ ๓๐ เม็ด หรือ ๓๐ แคปซูล ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๕

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๑๘๓) พ.ศ. ๒๕๔๖*
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดอำนาจหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งใดหรือระดับใดเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ตำแหน่งใดหรือระดับใดมีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบกำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๔๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบด้วยมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๔๘) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ ๑๕๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ (เพิ่มเติมฉบับที่ ๑) ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๒ แต่งตั้งให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งทั้งหมด

(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖

(๔) สาธารณสุขนิเทศก์

(๕) อธิบดีกรมการแพทย์

(๖) รองอธิบดีกรมการแพทย์

(๗) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๘) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๙) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๑๐) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๑๑) อธิบดีกรมสุขภาพจิต

(๑๒) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

(๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๑๔) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๑๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๖) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๗) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

(๑๘) นายแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๑๙) ผู้อำนวยการสำนักยาและวัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒๐) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒๑) ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๓) ผู้อำนวยการกองงานด้านอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๔) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพ ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๕) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐ

(๒๖) เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์และเจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป โรงพยาบาลของรัฐ

(๒๗) เภสัชกรและนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒๘) พนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัชกร ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒๙) เภสัชกร และนักวิชาการอาหารและยา ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๓๐) พนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัช ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๓๑) เภสัชกรกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๓๒) พนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัชกร ตั้งแต่ระดับ ๓ พ ขึ้นไป สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดและโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามประกาศนี้ต้องมีเอกสารมอบหมายประจำตัวตามแนบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติการดังกล่าว

ข้อ ๔ การใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) (๔) และ (๕) ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ระดับ ๓-๖ หรือ ๓พ-๖พ ต้องได้รับอนุมัติจากหัวหน้าหน่วยงานซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ กองหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๑๘๔) พ.ศ. ๒๕๔๖*
เรื่อง กำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ตำแหน่งใด ระดับใด หรือชั้นยศใด มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กำหนดให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕

(๑) ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(๒) ข้าราชการตำรวจ นอกจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษไว้แล้ว ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

(๓) ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้

(๓.๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๓.๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๓.๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

(๓.๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖

(๓.๕) อธิบดีกรมการปกครอง

(๓.๖) รองอธิบดีกรมการปกครอง

(๓.๗) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

(๓.๘) ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๓.๙) ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ
สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๓.๑๐) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความเป็นธรรม
สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๓.๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๓.๑๒) หัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มในสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๓.๑๓) ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดง กรมการปกครอง

(๓.๑๔) ผู้อำนวยการส่วนยุทธการและข่าว สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดง กรมการปกครอง

(๑.๑๕) ผู้อำนวยการส่วนกำลังพลและส่งกำลังบำรุง สำนักอำนวยการกองอาสา รักษาดินแดน
กรมการปกครอง

(๑.๑๖) ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน
กรมการปกครอง

(๑.๑๗) ปลัดจังหวัด

(๑.๑๘) หัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัด

(๑.๑๙) จ่าจังหวัด (หัวหน้ากลุ่มปกครองและอำนวยความเป็นธรรม)

(๓.๒๐) ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง)

(๓.๒๑) นายอำเภอ

(๓.๒๒) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๓.๒๓) ปลัดอำเภอ

ข้อ ๒ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามประกาศนี้ต้องมีเอกสารมอบหมายประจำตัวตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อแสดงว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติการดังกล่าว

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
(ฉบับที่ ๑๘๕) พ.ศ. ๒๕๔๖*
เรื่อง การออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ต้องมีเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวเพื่อการแสดงตนและแสดงอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ กำกับดูแล และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๙ วรรคสาม และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ให้มี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๘/๑ ให้เป็นไปตามแบบ ป. ๑ ท้ายประกาศนี้

(๒) เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๕๘/๑ ให้เป็นไปตามแบบ ป. ๒ ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดออกเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนดในข้อ ๑

เมื่อได้ออกเอกสารมอบหมายดังกล่าวแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าส่วนราชการตามวรรคหนึ่งรายงานให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาทราบ

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๗๒ ง ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖

ข้อ ๓ เอกสารมอบหมายตามข้อ ๒ ให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกเอกสาร โดยให้ระบุวันออกเอกสารและวันหมดอายุไว้ในเอกสารนั้นให้ชัดเจน

ข้อ ๔ ในกรณีที่เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะหมดอายุ และมีความประสงค์จะขอรับเอกสารฉบับใหม่เพื่อใช้แทนเอกสารฉบับเดิมให้แจ้งหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัด เพื่อดำเนินการตามข้อ ๒

ข้อ ๕ ในกรณีที่เอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ชำรุด สูญหายหรือถูกทำลายด้วยประการใด ๆ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นั้นรีบแจ้งหัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดพร้อมทั้งส่งเอกสารที่ชำรุดนั้นหรือหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วแต่กรณีเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒

ข้อ ๖ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

แบบ ป.๑ เอกสารสีเขียว

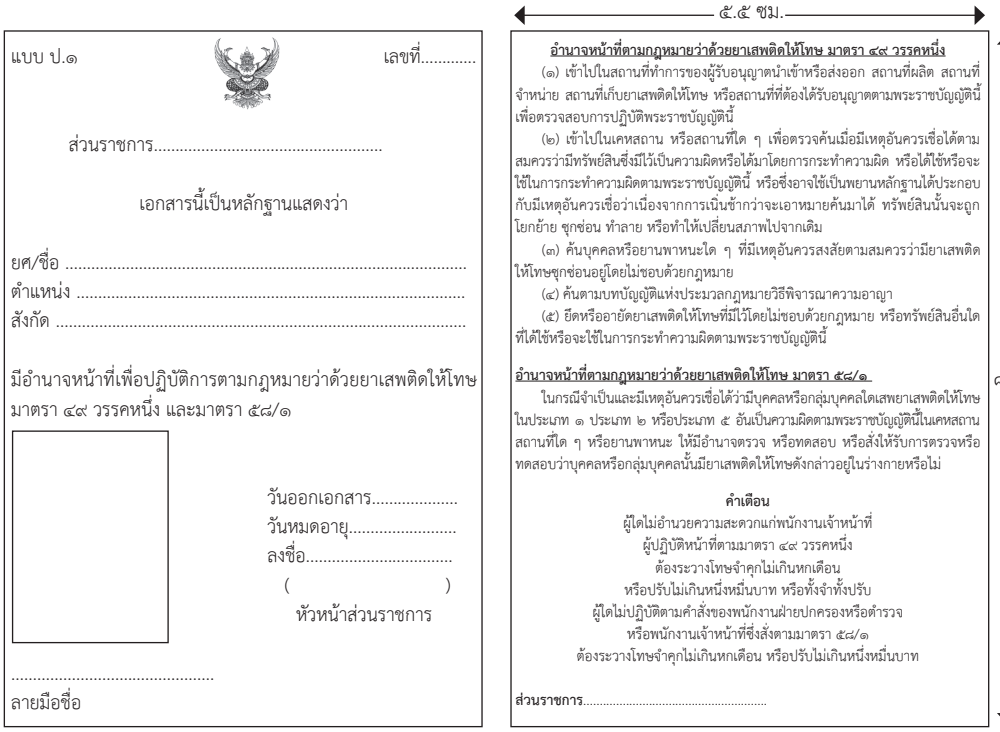

แบบ ป.๑ เลขที่.....

ส่วนราชการ.....

เอกสารนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า

ยศ/ชื่อ .....
ตำแหน่ง .....
สังกัด .....

มีอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๘/๑

วันออกเอกสาร.....
วันหมดอายุ.....
ลงชื่อ.....
( )
หัวหน้าส่วนราชการ

.....
ลายมือชื่อ

๕.๕ ซม.

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่เก็บยาเสพติดให้โทษ หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามียาเสพติดให้โทษซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) ค้นตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ยึดหรืออายัดยาเสพติดให้โทษที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๕ ซม.

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๕๘/๑

ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

คำเตือน

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ส่วนราชการ.....

(ด้านหน้า)

แบบ ป.๒ เอกสารสีเหลือง

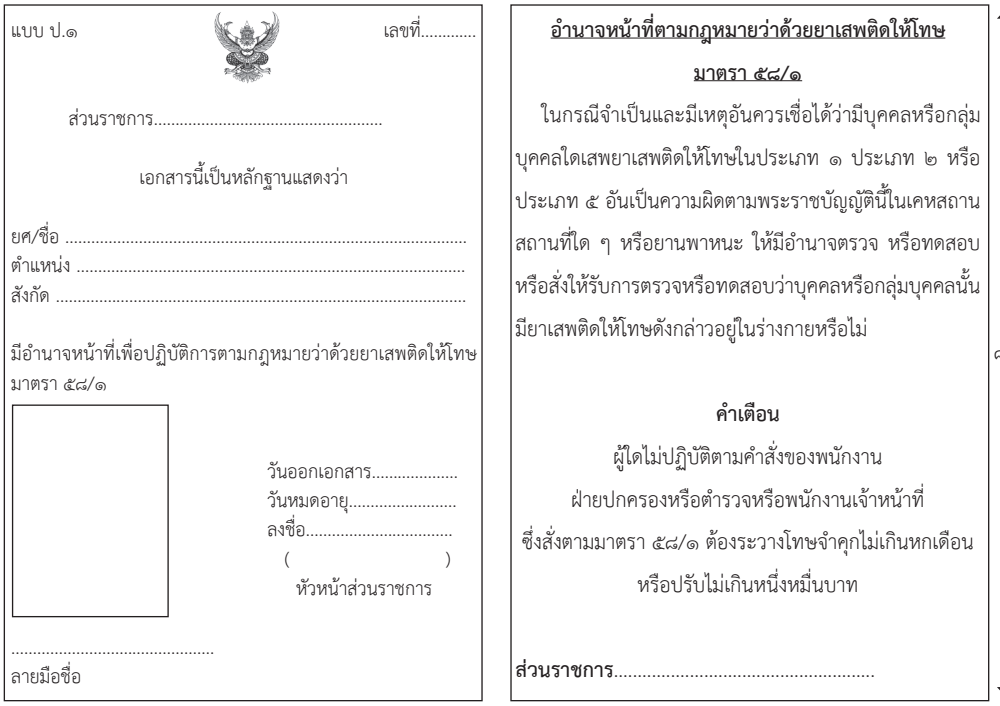

แบบ ป.๑ เลขที่.....

ส่วนราชการ.....

เอกสารนี้เป็นหลักฐานแสดงว่า

ยศ/ชื่อ .....
ตำแหน่ง .....
สังกัด .....

มีอำนาจหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ มาตรา ๕๘/๑

วันออกเอกสาร.....
วันหมดอายุ.....
ลงชื่อ.....
( )
หัวหน้าส่วนราชการ

.....
ลายมือชื่อ

๕.๕ ซม.

อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

มาตรา ๕๘/๑

ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถาน สถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะ ให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

๘.๕ ซม.

คำเตือน

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงาน
ฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่
ซึ่งสั่งตามมาตรา ๕๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน
หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ส่วนราชการ.....

(ด้านหน้า) **(ด้านหลัง)**

ประกาศคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่ เพื่อให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษสามารถใช้อำนาจในการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพยาเสพติดให้โทษ ซึ่งจะทำให้การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๗) และมาตรา ๕๘/๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาชนิดหรือปริมาณยาเสพติดให้โทษในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๕ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษ

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกายโดยผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือโดยคำสั่งของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๒ ในการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบแสดงความบริสุทธิ์ก่อนที่จะทำการตรวจหรือทดสอบ โดยให้แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจหรือทดสอบ และแจ้งเหตุอันควรเชื่ออันนำมาซึ่งการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนการตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๓ การตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษ ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๔ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยภายในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(๒) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖๐ มิลลิลิตร มีอุปกรณ์สำหรับผนึกฝาปิดภาชนะ เพื่อป้องกันการสับเปลี่ยนตัวอย่าง และให้มีฉลากและกระดาษกาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ ๕ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจางหรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(๒) ให้ทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างปัสสาวะและผลการตรวจหรือทดสอบตามแบบ ต.๑ ต.๒ และ ต.๓ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๓) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ ชื่อสกุล และอายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ วันเวลา และหน่วยงานที่เก็บตัวอย่าง พร้อมทั้งลายมือชื่อของเจ้าของปัสสาวะ และลายมือชื่อของผู้ควบคุมการเก็บตัวอย่างปัสสาวะนั้นบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(๔) ให้ขวดเก็บปัสสาวะแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวดดังกล่าว จำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตร

ข้อ ๖ การตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในเบื้องต้น ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบกระทำต่อหน้าผู้รับการตรวจหรือทดสอบและให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๗ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๖ พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพยาเสพติดให้โทษ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบจดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนาหรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลแล้วพบว่าเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษในร่างกาย

ข้อ ๘ ในการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วให้แจ้งผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องและให้เก็บรักษาผลการตรวจหรือทดสอบไว้เป็นเอกสารลับ

ในกรณีที่ปรากฏผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยที่ทำการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นให้สนิทพร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาวโดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้ แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บตัวปัสสาวะดังกล่าวไปยังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งตามข้อ ๙ โดยเร็วในสภาพที่แช่เย็นเพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ ๙ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ มีอำนาจยืนยันผลว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบมียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกายหรือไม่

(๑) สถาบันนิติเวชวิทยา สำนักงานแพทย์ใหญ่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) กองพิสูจน์หลักฐานหรือกองกำกับการวิทยาเขต สำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

(๔) สำนักยาและวัตถุเสพติด หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๕) สถาบันยาเสพติดธัญญารักษ์ หรือศูนย์บำบัดรักษายาเสพติด กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๖) โรงพยาบาลของรัฐ

(๗) หน่วยงานอื่นของรัฐหรือสถาบันอื่นที่คณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษกำหนด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

ข้อ ๑๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกาย ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ายาเสพติดให้โทษไปรับการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ทั้งนี้ภายในระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนดในคำสั่ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นธรรมตามควรแก่กรณี

ให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๖

ภักดี โพธิศิริ
รองปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข
ประธานกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๖๐ ง วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๖)

แบบ ต. ๑

แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้น

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตรวจ .....

วันที่ ..... เดือน .....พ.ศ. ..... เวลา .....น.

ลำดับที่ .....ชื่อ..... นามสกุล .....

ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ .....หมู่ที่ ..... ถนน .....

ตำบล /แขวง ..... อำเภอ / เขต .....

จังหวัด .....

หลักฐานเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้

(ระบุประเภท .....)

เลขที่ ..... ออกให้โดย .....

วันออกเอกสาร .....วันหมดอายุ .....

ลงชื่อ ..... พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก

(.....)

.....

ส่วนที่ ๒

ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นปรากฏว่า ☐ ผลลบ ซึ่งหมายถึงไม่พบยาเสพติดให้โทษในร่างกาย

☐ ผลบวก ซึ่งหมายถึง อาจเสพยาเสพติดให้โทษ

บันทึกอื่น ๆ ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และรับทราบผล

(.....)

ลงชื่อ .....พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ลงชื่อ .....เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)

(.....)

แบบ ต. ๒

แบบบันทึกกรณีผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นได้ผลบวก

สถานที่บันทึก .....

วันที่ ..... เดือน .....พ.ศ. .....เวลา .....น.

บันทึกฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

ยศ/นาย/นาง/นางสาว ..... อายุ .....ปี

ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ .....หมู่ที่ ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อำเภอ / เขต .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์.....

สถานที่ทำงาน ..... เลขที่ ..... หมู่ที่ .....

ถนน ..... ตำบล/แขวง .....

อำเภอ / เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

รูปพรรณ รูปร่าง ..... ส่วนสูง .....เซนติเมตร

รูปหน้า ..... สีผิว ..... สีผม ..... สีตา .....

บัตรประชาชน (หรือหลักฐานเอกสารสำคัญอื่นที่ทางราชการออกให้) เลขที่ .....

ออกให้ที่ ..... วันที่ออก ..... วันหมดอายุ .....

ได้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกายโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ปรากฏผลในเบื้องต้นว่าอาจเสพยาเสพติดให้โทษ

ถ้าหากการตรวจพิสูจน์ขั้นยืนยันผลและความถูกต้องในภายหลังยืนยันว่าผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกายเสพยาเสพติดให้โทษ ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือแจ้งผลการการตรวจหรือทดสอบ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินคดีไปให้ทราบที่

☐ ที่อยู่ปัจจุบัน ☐ ที่ทำงาน ☐ ที่อื่น ๆ (ระบุ) .....

.....

.....

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ .....ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ

(.....)

ลงชื่อ .....พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก

(.....)

ลงชื่อ .....พยาน

(.....)

ลงชื่อ .....พยาน

(.....)

แบบ ต. ๓

แบบรายงานผลการตรวจหรือทดสอบหายาเสพติดให้โทษในร่างกาย

สถานที่ตรวจ ..... ตำบล / แขวง .....
อำเภอ / เขต ..... จังหวัด .....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....ระหว่างเวลา .....น. ถึง .....น.

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ	รายละเอียดเอกสารสำคัญ	ผลการตรวจหรือทดสอบ		หมายเหตุ
			ผลลบ	ผลบวก	

สรุปผล
- ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบทั้งสิ้น ..... ราย
- ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้น ผลบวก .....ราย ผลลบ ..... ราย
- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ..... ราย
- อื่น ๆ (ระบุ) ..... ราย

ลงชื่อ ..... ผู้รายงาน
(.....)

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณยาเสพติดให้โทษ ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
พ.ศ. ๒๕๔๗[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะ ชนิดและประเภทของยาเสพติดให้โทษ สำหรับความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ได้แก่ ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ประเภท ๒ และประเภท ๕ ทุกชนิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

ข้อ ๒ ยาเสพติดให้โทษตามข้อ ๑ สำหรับความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง ความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และความผิดฐานเสพและจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ต้องมีปริมาณดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(ก) เด็กซ์โตรไลเซอร์ไยด์ หรือ แอล เอส ดี มีปริมาณไม่ถึงสิบห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงสามร้อยมิลลิกรัม

(ข) แอมเฟตามีนหรืออนุพันธ์แอมเฟตามีน มีปริมาณไม่ถึงสิบห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่ถึงหนึ่งจุดห้ากรัม

(ค) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ นอกจาก (ก) และ (ข) มีน้ำหนักสุทธิไม่ถึง สามกรัม

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) โคคาอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหกร้อยมิลลิกรัม

(ข) ฝิ่นมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสิบห้ากรัม

---

๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๔๙ ก ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๗

(ค) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ นอกจาก (ก) และ (ข) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสามกรัม หรือที่เป็นของเหลวมีปริมาตรสุทธิไม่เกินสองร้อยห้าสิบมิลลิลิตร

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(ก) กัญชามีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสิบห้ากรัม

(ข) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ นอกจาก (ก) มีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยสามสิบห้ากรัม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณของยาเสพติดให้โทษไว้ในกฎกระทรวง เพื่อเปิดโอกาสและจูงใจให้ผู้เสพ ผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือผู้เสพและจำหน่าย ซึ่งยาเสพติดให้โทษปริมาณน้อยเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพด้วยความสมัครใจและสามารถกลับเข้าสู่สังคมได้อย่างปกติสุข จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการขออนุญาตและการอนุญาต ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑
พ.ศ. ๒๕๔๘[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะพิจารณาอนุญาตให้ผลิต นำเข้า ส่งออกจำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็นกระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลหรือสภากาชาดไทย และมีความประสงค์ที่จะผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อประโยชน์ของทางราชการ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ

(๒) เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์หรือการศึกษาวิจัยทางด้านการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์

ข้อ ๒ ในการขออนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้หน่วยงานตามข้อ ๑ แจ้งความจำนงเป็นหนังสือโดยระบุเหตุผลและความจำเป็นแลให้แนบเอกสารหลักฐานสำหรับกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) การขออนุญาตผลิตหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยทางด้านการแพทย์หรือวิทยาศาสตร์ ให้แนบโครงการศึกษาวิจัยซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณและรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการผลิตหรือการมีไว้ในครอบครอง ภายใต้โครงการศึกษาวิจัยดังกล่าว

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒๒ ก ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๘

(๒) การขออนุญาตนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แนบเอกสารหลักฐานซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้ผลิตหรือผู้ส่งออก และวิธีการในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดให้โทษ ดังกล่าว แต่ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตนำเข้าเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ให้ยกเว้นการแสดงชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้ผลิต หรือผู้ส่งออก

(๓) การขออนุญาตส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แนบใบอนุญาตนำเข้าหรือหนังสือรับรองซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางผู้รับยาเสพติดให้โทษนั้น ซึ่งระบุชื่อ จำนวนหรือปริมาณ และรายละเอียดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ ทำการของผู้นำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขออนุญาตส่งออกต้องระบุวิธีการในการส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษนั้นด้วย

ในกรณีที่เป็นการขออนุญาตส่งออกเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ให้ยกเว้นการแสดงหลักฐานตาม (๓) ได้แต่ต้องมีหนังสือจากหน่วยงานของรัฐของประเทศปลายทางที่แสดงความจำนงขอให้ส่งยาเสพติดให้โทษไปยังประเทศนั้นเพื่อประโยชน์ด้านการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว

ข้อ ๓ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้าหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่ประสงค์จะขออนุญาตจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือ โดยระบุเหตุผลและความจำเป็นในการขออนุญาต พร้อมทั้งแนบเอกสารหลักฐานแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ จำนวนหรือปริมาณยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่จะจำหน่าย รวมทั้งชื่อและที่ตั้งของสถานที่ทำการของผู้รับมอบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ทั้งนี้ ให้จำหน่ายแก่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตตามข้อ ๑ เท่านั้น

ข้อ ๔ ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ดังกล่าว ตามแบบที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๕ ใบอนุญาตเฉพาะคราวตามข้อ ๔ ต้องมีสำเนาใบอนุญาตอย่างละสี่ฉบับ และมีหมายเลขกำกับไว้ที่สำเนาใบอนุญาต ดังนี้

(๑) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๑ หมายเลข ๑

(๒) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๒ หมายเลข ๒

(๓) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๓ หมายเลข ๓

(๔) สำเนาใบอนุญาตฉบับที่ ๔ หมายเลข ๔

ข้อ ๖ ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และสำเนาใบอนุญาตดังกล่าวตามข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อจัดส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออก

(๒) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๑ ให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๓) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ และหมายเลข ๓ ให้ส่งไปยังกรมศุลกากรเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ และเมื่อได้มีการนำเข้าซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามใบอนุญาตแล้วให้กรมศุลกากรสลักหลังสำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๓ ส่งกลับมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ส่วนสำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ ให้กรมศุลกากรเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๔) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๗ ใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ และสำเนาใบอนุญาตดังกล่าวตามข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

(๒) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๑ ให้มอบแก่ผู้รับอนุญาตเพื่อส่งไปพร้อมยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ที่ส่งออก

(๓) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๒ ให้ส่งไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับได้ทำการตรวจสอบและจัดส่งกลับมา

(๔) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๓ ให้ส่งไปยังกรมศุลกากรเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

(๕) สำเนาใบอนุญาตหมายเลข ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ การออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้าหรือส่งออกซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ตามข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ของทางราชการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาอาจพิจารณายกเว้นการดำเนินการตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

ข้อ ๙ ให้ผู้รับอนุญาตรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตามแบบและภายในระยะเวลาที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ข้อ ๑๐ การยื่นขออนุญาตตามกฎกระทรวงนี้ ให้ยื่น ณ กองควบคุมวัตถุเสพติดสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อนุทิน ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้การขออนุญาตและการอนุญาตผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้านตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ที่จะสามารถปรุง หรือสั่งจ่ายตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ได้

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้าน ที่จะสามารถปรุง หรือสั่งจ่ายตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักวิชาการและมีการนำไปใช้ประโยชน์ทางการแพทย์อย่างเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๖/๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้านต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

ข้อ ๒ ผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรการใช้ตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่จากกระทรวงสาธารณสุข หรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขหรือสภาวิชาชีพการแพทย์แผนไทยให้การรับรอง และในการปรุง หรือสั่งจ่ายต้องดำเนินการภายใต้สถานพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

ข้อ ๓ หมอพื้นบ้านที่จะสามารถปรุง หรือสั่งจ่ายตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ ต้องผ่านการอบรมหลักสูตรการใช้ตำรับยาที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่จากกระทรวงสาธารณสุข หรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขหรือสภาวิชาชีพการแพทย์แผนไทยให้การรับรอง

ข้อ ๔ แนวทางการปรุงยาสำหรับผู้ป่วยเฉพาะรายของผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยและหมอพื้นบ้าน มีดังนี้

(๑) วัตถุดิบกัญชาต้องอยู่ในรูปแบบที่ไม่สามารถแยกเป็นช่อดอก ใบ เพื่อนำไปใช้ในทางที่ผิดได้ โดยอาจใช้เครื่องยาผสมกัญชากลาง ที่ต้องนำมาผสมกับตัวยาอื่นในตำรับในการปรุงยาให้แก่ผู้ป่วยเฉพาะราย

ทั้งนี้ เครื่องยาผสมกัญชากลาง หมายถึง เครื่องยาที่ได้จากการนำกัญชามาผสมกับตัวยาอื่นอีก ๑ - ๒ ชนิด เช่น พริกไทย ซึ่งเป็นตัวยาที่ใช้มากในตำรับยาเข้ากัญชา เพื่อป้องกันนำไปเสพเพื่อนันทนาการ

(๒) กรณีหมอพื้นบ้าน ต้องมีการระบุองค์ความรู้และภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ชัดเจนและได้รับการรับรองจากกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๙๔ ง ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ที่ให้เสพเพื่อรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ที่ให้เสพเพื่อการรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้ เพื่อให้เป็นไปตามหลักวิชาการ มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และนำไปใช้ประโยชน์ในทางการแพทย์ของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ตำรับยาที่ได้การรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ซึ่งครอบคลุมทั้งตำรับยาแผนปัจจุบันและตำรับยาแผนไทย

ข้อ ๒ ตำรับยาแผนไทยที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ ในตำราการแพทย์แผนไทย โดยคำแนะนำของกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือกและสภาการแพทย์แผนไทย ตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ข้อ ๓ ตำรับยาที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตในประเทศ ภายใต้การรักษาโรคกรณีจำเป็นสำหรับผู้ป่วยเฉพาะราย (Special Access Scheme)

ข้อ ๔ ตำรับยาที่ได้รับอนุญาตภายใต้โครงการศึกษาวิจัยที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๕ ตำรับยาที่หมอพื้นบ้านปรุงขึ้นจากองค์ความรู้และภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ชัดเจนและได้รับการรับรองจากกรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก ทั้งนี้ วัตถุดิบจากกัญชาต้องไม่สามารถแยกเป็นช่อดอก ใบ เพื่อนำไปใช้ในทางที่ผิดได้

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๙๔ ง ลงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒

บัญชีรายชื่อตำราการแพทย์แผนไทยและตำรับยาแผนไทย
ที่ประกาศกำหนดให้เป็นตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ ที่อนุญาตให้เสพเพื่อรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้ แนบท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดตำรับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ที่มีกัญชาปรุงผสมอยู่ ที่ให้เสพเพื่อรักษาโรคหรือการศึกษาวิจัยได้ พ.ศ. ๒๕๖๒

ตำรับยาที่มีประสิทธิผล มีความปลอดภัย วิธีการผลิตไม่ยุ่งยากซับซ้อน ตัวยาหาไม่ยาก และมีสรรพคุณตำรับที่แก้ปัญหาสาธารณสุข

จำนวน ๑๖ ตำรับ

ชื่อตำรับยา	ที่มาของตำรับยา
๑. ยาอัคคินีวคณะ	คัมภีร์ธาตุพระนารายน์
๒. ยาศุขไสยาศน์	คัมภีร์ธาตุพระนารายน์
๓. ยาแก้ลมเนาวนารีวาโย	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๔. ยาน้ำมันสนั่นไตรภพ	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๕. ยาแก้ลมขึ้นเบื้องสูง	ตำรายาศิลาจารึกในวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
๖. ยาไฟอาวุธ	แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๑ พระยาพิศณุประสาทเวช
๗. ยาแก้นอนไม่หลับ /ยาแก้ไข้ผอมเหลือง	แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๑ พระยาพิศณุประสาทเวช
๘. ยาแก้สัณฑฆาต กล่อนแห้ง	แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๒ พระยาพิศณุประสาทเวช
๙. ยาอัมฤตโอสถ	แพทย์ศาสตร์สงเคราะห์ เล่ม ๒ พระยาพิศณุประสาทเวช
๑๐. ยาอไภยสาลี	เวชศึกษา พระยาพิศณุประสาทเวช
๑๑. ยาแก้ลมแก้เส้น	เวชศาตร์วัณณา
๑๒. ยาแก้โรคจิต	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทสสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๓. ยาไพสาลี	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทสสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๔. ยาทาริดสีดวงทวารหนักและโรคผิวหนัง	อายุรเวทศึกษา (ขุนนิทเทสสุขกิจ) เล่ม ๒
๑๕. ยาทำลายพระสุเมรุ	คัมภีร์แพทย์ไทยแผนโบราณ เล่ม ๒ ขุนโสภิตบรรณลักษณ์
๑๖. ยาทัพยาธิคุณ	คัมภีร์แพทย์ไทยแผนโบราณ เล่ม ๒ ขุนโสภิตบรรณลักษณ์

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙)*
เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ ตามความในพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

การคำนวณหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น ให้คำนวณหาเฉพาะมอร์ฟีน คิดคำนวณเป็นแอนไฮดรัสมอร์ฟีนที่มีอยู่ในฝิ่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๒๙

เทอดพงษ์ ไชยนันท์
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๙

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
ฉบับที่ ๙๓ (พ.ศ. ๒๕๓๑)
เรื่อง กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์ หรือลักษณะอื่นของยาเสพติดให้โทษตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ในตำรา ดังต่อไปนี้

๑. ตำรายาของประเทศไทย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๓๐) เล่มที่ ๑ ภาค ๑ (Thai Pharmacopoeia, First Edition (1987), Volume 1, Part 1) ซึ่งจัดพิมพ์โดยกระทรวงสาธารณสุข และฉบับเพิ่มเติม

๒. ตำราอินเตอร์แนชนาลฟาร์มาโคเปีย ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๓ (Third edition of the International Pharmacopoeia) และฉบับเพิ่มเติม

๓. ตำราฟาร์มาโคเปียของสหรัฐอเมริกา ฉบับแก้ไขครั้งที่ ๒๑ (ค.ศ. ๑๙๘๕) และฉบับเพิ่มเติม ตำราแนชนาลฟอร์มูลารี่ ฉบับที่ ๑๖ (ค.ศ. ๑๙๘๕) และ ฉบับเพิ่มเติม (The United States Pharmacopoeia twenty-first Revision (1985) and Supplements, The National Formulary, Sixteenth edition (1985) and Supplements)

๔. ตำราบริติชฟาร์มาโคเปียฉบับ ค.ศ. ๑๙๘๐ เล่มที่ ๑ เล่มที่ ๒ และฉบับเพิ่มเติม (British pharmacopoeia 1980 Volume I, Volume II and Addenda)

๕. ตำราฟาร์มาซูติคัลโคเด็กซ์ ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑๑ และฉบับเพิ่มเติม (The Pharmaceutical Codex Eleventh Edition and Supplements)

๖. ตำราบริติชฟาร์มาโคเปีย (สำหรับสัตวแพทย์) ค.ศ. ๑๙๘๕ และฉบับเพิ่มเติม (British Pharmacopoeia (Veterinary) 1985 and Supplements)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๓๑

เทอดพงษ์ ไชยนันทน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๗๖ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑)

ที่ นร ๑๑๐๖ (๕)/๔๗๒๖-๔๗๓๘

สำนักงาน ป.ป.ส.
ถนนดินแดง เขตพญาไท กทม. ๑๐๔๐๐

๑๕ เมษายน ๒๕๒๙

เรื่อง การคำนวณหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น
เรียน (แจ้งท้าย)
อ้างถึง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่อ้างถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๘(๓) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษ ได้กำหนดให้คำนวณหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่น โดยถือเอาปริมาณของแอนไฮดรัสมอร์ฟีนที่มีอยู่ในฝิ่นนั้น

ฉะนั้น เพื่อให้การตรวจหาสารบริสุทธิ์ของฝิ่นเป็นไปตามประกาศดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ส. จึงได้จัดประชุมผู้แทนสถานตรวจพิสูจน์ประกอบด้วยผู้แทนจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมตำรวจ* สำนักงาน ป.ป.ส. กรมอัยการ* กรมสรรพสามิต และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๒๙ เพื่อกำหนดปริมาณฝิ่นที่จำเป็นจะต้องคำนวณหาสารบริสุทธิ์ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้คำนวณหาสารบริสุทธิ์จากของกลางฝิ่นที่มีปริมาณสุทธิตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ฝิ่นที่มีปริมาณ ไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้สถานตรวจพิสูจน์ทุกแห่งทำการตรวจพิสูจน์เฉพาะด้านคุณภาพวิเคราะห์ได้โดยไม่ต้องส่งไปตรวจพิสูจน์ด้านปริมาณวิเคราะห์ที่กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมตำรวจ หรือสำนักงาน ป.ป.ส.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการตามมติดังกล่าวด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

พลตำรวจตรี ชวลิต ยอดมณี
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

---

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานอัยการสูงสุด

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข
ว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง
พ.ศ. ๒๕๔๑

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๒๘ และระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒ ให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน และให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัด กระทรวงสาธารณสุขจึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง พ.ศ. ๒๕๒๘

(๒) ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๒

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือกฎอื่นที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อความแห่งระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ยาเสพติดให้โทษของกลาง” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษที่มีผู้ส่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุข หรือที่ศาลสั่งริบ หรือยึดไว้ แล้วตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลางตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการระดับจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๒
คณะกรรมการกลาง และคณะกรรมการระดับจังหวัด

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการกลาง ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาเป็นประธาน และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ผู้แทนกรมตำรวจ* ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับ กรรมการอื่น ๆ ที่กระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดรับผิดชอบเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด มีองค์ประกอบตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัดเป็นกรรมการ

ข้อ ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกลาง มีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นเกี่ยวกับ

(๑) การนำยาเสพติดให้โทษของกลางไปใช้ประโยชน์

(๒) การจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๓) การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๔) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

(๑) รับผิดชอบในการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

(๒) พิจารณาหรือรับผิดชอบการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการและคณะทำงานตามความจำเป็น

(๔) พิจารณาหรือดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่กระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

หมวด ๓
การตรวจรับและการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง
ส่วนที่ ๑
การตรวจรับ

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางประกอบด้วย ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง หรือคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี ไม่น้อยกว่าสามคนเป็นกรรมการ

---

* ปัจจุบัน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อ ๑๒ ในระดับจังหวัดให้คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนดสถานที่ตรวจรับและจัดตั้งคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง มีหน้าที่

(๑) ตรวจรับและเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง

(๒) จัดทำบัญชีรายละเอียดแสดงการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง ตามแบบ ๑ แนบท้ายระเบียบนี้

(๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๔) เก็บรักษากุญแจคลังยาเสพติดให้โทษของกลางตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีกำหนด

(๕) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่คณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๑๔ การตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางตรวจเอกสารดังนี้ก่อนตรวจรับ

(๑) สำเนารายงานการตรวจพิสูจน์จากต้นเรื่อง

(๒) สำเนาหนังสือนำส่งตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานนำส่งตรวจพิสูจน์

(๓) บัญชียาเสพติดให้โทษของกลางตามแบบที่คณะกรรมการกลางกำหนด

ข้อ ๑๕ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ เมื่อได้มีการตรวจพิสูจน์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติดแล้ว ให้หน่วยงานที่เก็บรักษา สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหรือจังหวัดพิจารณาทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้

ส่วนที่ ๒
การเก็บรักษา

ข้อ ๑๖ ในส่วนกลางให้เก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางไว้ที่คลังยาเสพติดให้โทษของกลาง กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๑๗ ในระดับจังหวัดให้เก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางไว้ที่คลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง ณ สถานที่ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนด

ข้อ ๑๘ ในการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางจัดทำเป็นเครื่องหมาย รหัส ลำดับที่ หรือหลักฐานอย่างถาวรไว้บนหีบห่อ หรือภาชนะบรรจุยาเสพติดให้โทษของกลาง เพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๙ การเปิดคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางเพื่อตรวจรับ การเก็บรักษา การจำหน่าย และการทำลายหรือเพื่อการอื่นใดในราชการ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคก่อนแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๓

หมวด ๔
การใช้ประโยชน์หรือจำหน่าย

ข้อ ๒๐ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายได้ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางขออนุมัติกระทรวงสาธารณสุข เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๑ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัดที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการได้ให้จังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดเสนอคณะกรรมการกลางเพื่อให้ความเห็นต่อกระทรวงสาธารณสุขในการพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร

หมวด ๕
การทำลาย

ข้อ ๒๒ ยาเสพติดให้โทษของกลางที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ หรือจำหน่ายได้ตามความในหมวด ๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางดำเนินการทำลาย โดยระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง

การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาดำเนินการทำลายตามระเบียบนี้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการกลางมอบหมาย

ข้อ ๒๓ ในระดับจังหวัด ยาเสพติดให้โทษของกลางที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ หรือจำหน่ายได้ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางโดยระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง

การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางดำเนินการทำลายตามระเบียบนี้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๒๔ การทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง ให้กองควบคุมวัตถุเสพติดเสนอขออนุมัติทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้อนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง โดยให้เสนอแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะทำงานดังกล่าวดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางต่อไปจนแล้วเสร็จ

(๒) ในระดับจังหวัด ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง เสนอขออนุมัติทำลายยาเสพติดให้โทษของกลาง ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้อนุมัติโดย

ให้เสนอแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะทำงานดังกล่าวดำเนินการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางต่อไปจนแล้วเสร็จ

ข้อ ๒๕ กรณียาเสพติดให้โทษของกลางที่จัดเป็นยาให้โทษในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ ที่หน่วยงานเก็บรักษาอยู่ เมื่อประสงค์จะทำลายให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ในส่วนกลาง ให้ส่วนราชการระดับกรมเจ้าสังกัดเป็นผู้รับผิดชอบในการทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ โดยแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นคณะทำงาน ทั้งนี้ ให้มีผู้แทนของคณะกรรมการกลางและผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นคณะทำงานด้วย ให้คณะทำงานดังกล่าวตรวจสอบชนิดและปริมาณของยาเสพติดให้โทษของกลางบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วดำเนินการทำลายจนแล้วเสร็จ

(๒) ในระดับจังหวัด ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบในการทำลายยาเสพติดโทษของกลางในประเภท ๔ หรือในประเภท ๕ โดยแต่งตั้งคณะทำงานทำลายยาเสพติดให้โทษของกลางจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่าห้าคนเป็นคณะทำงาน ทั้งนี้ ให้มีนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ส. ร่วมเป็นคณะทำงานด้วย ให้คณะทำงานดังกล่าวตรวจสอบชนิดและปริมาณของยาเสพติดให้โทษของกลางบันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้วดำเนินการทำลายจนแล้วเสร็จ

หมวด ๖
การรายงาน

ข้อ ๒๖ ในการเปิดคลังเก็บรักษายาเสพติดให้โทษของกลางตามข้อ ๑๙ เพื่อดำเนินการตรวจรับการเก็บรักษา การจำหน่าย การทำลายหรือดำเนินการอื่น ๆ ให้คณะกรรมการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางรายงานผลการดำเนินการให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบทุกครั้ง

ในการรายงานอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานการตรวจรับ รายการจำหน่ายยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๒) บัญชีรายละเอียดแสดงการตรวจรับยาเสพติดให้โทษของกลางตามแบบ ๑ แนบท้ายระเบียบนี้

(๓) หลักฐานการรับหรือส่งมอบยาเสพติดให้โทษของกลาง

(๔) รายชื่อผู้เก็บรักษากุญแจคลังรักษายาเสพติดให้โทษของกลาง

(๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการกลาง หรือคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณีกำหนด

บัญชีแสดงรายละเอียดการรับของกลาง

แบบ ๑

กล่องที่	ตำแหน่งที่เก็บ	เลขที่หนังสือนำส่งของกลาง	หน่วยราชการที่นำส่ง	ลักษณะของกลาง	หนังสือนำส่งจากสถานตรวจพิสูจน์	ผลการพิสูจน์				น้ำหนักชั่งทั้งหีบห่อโดยประมาณ	ลงชื่อคณะกรรมการตรวจรับของกลาง	หมายเหตุ
						เลขที่รายงานการตรวจ	ชื่อยาเสพติดให้โทษ	น้ำหนักก่อนการตรวจพิสูจน์	ความบริสุทธิ์คิดเป็นร้อยละและหรือน้ำหนักเนื้อยาบริสุทธิ์			

พระราชบัญญัติ
วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท
พ.ศ. ๒๕๕๙

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘

(๓) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นสิ่งธรรมชาติหรือที่ได้จากสิ่งธรรมชาติ หรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่เป็นวัตถุสังเคราะห์ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“วัตถุตำรับ” หมายความว่า สิ่งปรุงไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่มีวัตถุออกฤทธิ์รวมอยู่ด้วย ทั้งนี้ รวมทั้งวัตถุออกฤทธิ์ที่มีลักษณะเป็นวัตถุสำเร็จรูปทางเภสัชกรรมซึ่งพร้อมที่จะนำไปใช้แก่คนหรือสัตว์ได้

“วัตถุตำรับยกเว้น” หมายความว่า วัตถุตำรับที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมบางประการสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุตำรับนั้น

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๗ ก ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

“เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า กระดาษหรือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ปรากฏความหมายด้วยรูป รอยประดิษฐ์ เครื่องหมายหรือข้อความใด ๆ อันเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ ซึ่งสอดแทรกหรือรวมไว้กับภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง แปรสภาพ เปลี่ยนรูป สังเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ เพาะหรือปลูกเฉพาะพืชที่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ และให้หมายความรวมถึงการแบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“ขาย” หมายความว่า จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน ให้ ส่งมอบหรือมีไว้เพื่อขาย

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร แต่ไม่รวมถึงการนำหรือส่งวัตถุออกฤทธิ์ผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้มีการขนถ่ายออกจากอากาศยานที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ

“เสพ” หมายความว่า การรับวัตถุออกฤทธิ์เข้าสู่ร่างกายโดยรู้อยู่ว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ไม่ว่าด้วยวิธีใด

“ติดวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า เสพวัตถุออกฤทธิ์เป็นประจำติดต่อกันจนตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งวัตถุออกฤทธิ์นั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

“การบำบัดรักษา” หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพและการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

“สถานพยาบาล” หมายความว่า โรงพยาบาล สถานพยาบาล สถานพักฟื้นหรือสถานที่อื่นใดที่ให้การบำบัดรักษาผู้เสพหรือผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สถานที่” หมายความว่า อาคารหรือส่วนของอาคาร และให้หมายความรวมถึงบริเวณของอาคารนั้น

“เภสัชกร” หมายความว่า ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเภสัชกรรม

“ข้อความ” หมายความว่า เรื่องราวหรือข้อเท็จจริงไม่ว่าจะปรากฏในรูปแบบของตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียงหรือเครื่องหมาย และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ให้ปรากฏด้วยสิ่งนั้นอันทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

“โฆษณา” หมายความว่า การเผยแพร่หรือการสื่อความหมายไม่ว่ากระทำโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็นหรือทราบข้อความเพื่อประโยชน์ในทางการค้า แต่ไม่รวมถึงเอกสารทางวิชาการหรือตำราที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้รับใบอนุญาต ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งนิติบุคคลแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ด้วย

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า

(๑) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา นอกจากการอนุญาตใน (๒)

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เฉพาะสำหรับการอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตดังกล่าว ในจังหวัดที่อยู่ในเขตอำนาจ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารายงานการรับ การจ่าย การเก็บรักษาและวิธีการปฏิบัติอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ต่อคณะกรรมการทุกหกเดือนของปีปฏิทิน

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ระบุชื่อและจัดแบ่งประเภทวัตถุออกฤทธิ์ว่าวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ประเภท ๑ วัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือมีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดสูง

(ข) ประเภท ๒ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือมีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดสูง

(ค) ประเภท ๓ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือมีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิด

(ง) ประเภท ๔ วัตถุออกฤทธิ์ที่ใช้ในทางการแพทย์ และอาจก่อให้เกิดการนำไปใช้หรือมีแนวโน้มในการนำไปใช้ในทางที่ผิดน้อยกว่าประเภท ๓

(๒) กำหนดมาตรฐานว่าด้วยปริมาณ ส่วนประกอบ คุณภาพ ความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นของวัตถุออกฤทธิ์ ตลอดจนการบรรจุและการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๓) เพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงชื่อหรือประเภทวัตถุออกฤทธิ์ตาม (๑)

(๔) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครอง

(๕) ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ซึ่งอนุญาตให้ผลิตเพื่อส่งออกและส่งออกได้

(๖) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องมีคำเตือนหรือข้อควรระวัง และข้อความของคำเตือนหรือข้อควรระวังให้ผู้ใช้ระมัดระวังตามความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้

(๗) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องแจ้งกำหนดการสิ้นอายุไว้ในฉลาก

(๘) เพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ ระบุวัตถุตำรับให้เป็นวัตถุตำรับยกเว้น และเพิกถอนวัตถุตำรับยกเว้น

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ที่ผู้อนุญาตจะอนุญาตให้ผลิต ขาย นำเข้าหรือมีไว้ในครอบครอง

(๑๐) กำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครอบครองได้ตามมาตรา ๙๐

(๑๑) ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ประเทศหนึ่งประเทศใดห้ามนำเข้าตามมาตรา ๑๑๑

(๑๒) กำหนดสถานที่แห่งใดในราชอาณาจักรให้เป็นด่านตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่าน

(๑๓) ระบุหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๑ (๒) มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๙ (๓) และมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง

(๑๔) กำหนดสถานพยาบาลตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) กำหนดระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษาและระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาล

หมวด ๑
คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมคุมประพฤติอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ อธิบดีกรมสุขภาพจิต อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นายกแพทยสภา นายกสภาเภสัชกรรม และผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินเจ็ดคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม ใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ หรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพอื่น

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๗

(๒) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ

(๓) ให้ความเห็นชอบต่อผู้อนุญาตในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือการเพิกถอนใบอนุญาต

(๔) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำต่อผู้อนุญาตในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการหรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณา ศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๔ ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ เว้นแต่ ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่าผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อขาย

มาตรา ๑๕ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(๒) เป็นผู้ได้รับมอบหมายจากกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ หรือ

(๓) เป็นการผลิตเพื่อส่งออกและส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ บางชนิดที่รัฐมนตรีประกาศระบุชื่อตามมาตรา ๗ (๕)

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขออนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่าผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อขาย

มาตรา ๑๖ ห้ามผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๗ ผู้อนุญาตอาจอนุญาตให้ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศที่จดทะเบียนในราชอาณาจักร นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะนั้นได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๕ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสิบวัน โดยมีหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง หรือ

(๒) การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๙ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตเป็น

(๑) หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่บำบัดรักษาหรือป้องกันโรค และสภากาชาดไทย

(๒) หน่วยงานของรัฐที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๑)

(๓) ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๑๕ (๒) หรือ

(๔) ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ แล้วแต่กรณี และ

(ก) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(ข) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายว่าด้วยยา

(ค) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทันตกรรม ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(ง) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในการพิจารณาอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตจะต้องคำนึงถึงความจำเป็นของผู้ขออนุญาตในการมีไว้เพื่อขาย และจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๒๐ ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านเพื่อขาย

มาตรา ๒๑ บทบัญญัติมาตรา ๒๐ ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การผลิตซึ่งกระทำโดยการปรุง การแบ่งบรรจุหรือการรวมบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของเภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการขายตามมาตรา ๕๑ เฉพาะตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมสำหรับคนไข้เฉพาะราย หรือของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งสำหรับสัตว์เฉพาะราย

(๒) การผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ โดยกระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) การขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ซึ่งขายเฉพาะสำหรับคนไข้ที่ตนให้การรักษาพยาบาล หรือในสถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ของผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งซึ่งขายเฉพาะสำหรับสัตว์ที่ตนทำการบำบัดหรือป้องกันโรค

(๔) การนำวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ติดตัวเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่เกินปริมาณที่จำเป็นต้องใช้รักษาเฉพาะตัวภายในสามสิบวัน โดยมีหนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง หรือ

(๕) การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๒ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ได้เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) ได้รับใบอนุญาตผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา แล้วแต่กรณี และ

(๒) มีเภสัชกรอยู่ประจำตลอดเวลาที่เปิดทำการ

ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาตได้รับใบอนุญาตผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว

ให้ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ขายวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวที่ตนผลิตหรือนำเข้าได้โดยไม่ต้องขออนุญาตขายอีก

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๘๘ และมาตรา ๑๐๐ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตด้วย

ให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้รับอนุญาตด้วย เว้นแต่ผู้รับอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุดวิสัยที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๒๔ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ (๑) และมาตรา ๘๘ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

ผู้รับอนุญาตซึ่งใบอนุญาตของตนสิ้นอายุไม่เกินสามสิบวัน จะยื่นคำขอผ่อนผันพร้อมแสดงเหตุผลการขอผ่อนผันการต่ออายุใบอนุญาตก็ได้ แต่การยื่นขอผ่อนผันนี้ไม่เป็นเหตุให้พ้นความรับผิดสำหรับการประกอบกิจการในระหว่างใบอนุญาตสิ้นอายุ ซึ่งได้กระทำไปก่อนขอต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีผู้อนุญาตไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือของผู้อนุญาตแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต

ให้รัฐมนตรีวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีมีการอุทธรณ์การขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนเมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยยาอีก

หมวด ๓
หน้าที่ของผู้รับอนุญาต

มาตรา ๒๗ ห้ามผู้รับอนุญาตผู้ใด ผลิต ขาย นำเข้าหรือเก็บไว้ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทนอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๘ ผู้อนุญาตอาจออกใบอนุญาตให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ นอกสถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายส่งตรงแก่ผู้รับอนุญาตอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือแก่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

(๒) การขายในบริเวณสถานที่ที่มีการประชุมของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ จะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ได้โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ขายเฉพาะสำหรับคนไข้ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมให้การรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลหรือสถานพยาบาลของรัฐหรือขายเฉพาะสำหรับใช้กับสัตว์ที่ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งทำการบำบัดหรือป้องกันโรค ณ สถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ และ

(๒) ขายเฉพาะวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ที่ผู้อนุญาตได้อนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้า

ความใน (๑) ไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๙ (๒) และ (๓) แต่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการขายที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ตามมาตรา ๑๕ ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ตามมาตรา ๑๙ (๓) และผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ตามมาตรา ๒๐ ต้องจัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตามเวลาที่เปิดทำการซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต

ในระหว่างที่เภสัชกรมิได้อยู่ประจำควบคุมกิจการ ห้ามผู้รับอนุญาตดำเนินการผลิตหรือขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔

ในกรณีที่เภสัชกรพ้นจากหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นการชั่วคราว ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีเภสัชกรอื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนได้เป็นระยะเวลาไม่เกินเก้าสิบวันโดยแจ้งเป็นหนังสือต่อผู้อนุญาตและให้ถือว่าเภสัชกรผู้ทำหน้าที่แทนมีหน้าที่เหมือนผู้ที่ตนแทน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะเปลี่ยนตัวเภสัชกรให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตและจะเปลี่ยนตัวได้เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว

มาตรา ๓๑ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตโดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้งและมีหลักฐานแสดงรายละเอียดของการวิเคราะห์ซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๒) จัดให้มีฉลากสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิต หรือจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์สำหรับวัตถุตำรับที่ผลิต ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ดำเนินการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการผลิตยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ผลิตวัตถุออกฤทธิ์ กับป้ายแสดงชื่อและเวลาทำการของเภสัชกรไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ผลิต ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) จัดให้มีการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตโดยต้องมีการวิเคราะห์ทุกครั้งและมีหลักฐานแสดงรายละเอียดของการวิเคราะห์ซึ่งต้องเก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าสิบปีนับแต่วันวิเคราะห์

(๓) จัดให้มีฉลากสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิต หรือจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๕) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตและการขายวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ดำเนินการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการผลิตยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

มาตรา ๓๓ ให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งมีข้อมูลครบถ้วนตามที่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าจัดไว้

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการขายวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๔ ให้ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ขายวัตถุออกฤทธิ์ กับป้ายแสดงชื่อและเวลาทำการของเภสัชกรไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ขาย ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ดูแลให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งมีข้อมูลครบถ้วนตามที่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าจัดไว้

(๓) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการขายวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๕ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตซึ่งแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า

(๒) จัดให้มีฉลากสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า หรือจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์สำหรับวัตถุตำรับที่นำเข้า ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ให้ผู้รับอนุญาตนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่นำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ กับป้ายแสดงชื่อและเวลาทำการของเภสัชกรไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่นำเข้า ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) จัดให้มีใบรับรองของผู้ผลิตซึ่งแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์วัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า

(๓) จัดให้มีฉลากสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า หรือจัดให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามที่ได้ขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับไว้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๕) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการนำเข้าและการขายวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ให้ผู้รับอนุญาตส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งมีข้อมูลครบถ้วนตามที่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าจัดไว้

(๒) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๓) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ให้ผู้รับอนุญาตส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีป้ายแสดงว่าเป็นสถานที่ส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ กับป้ายแสดงชื่อและเวลาทำการของเภสัชกรไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ณ สถานที่ส่งออก ลักษณะและขนาดของป้ายและข้อความที่แสดงในป้ายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ดูแลให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งมีข้อมูลครบถ้วนตามที่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าจัดไว้

(๓) จัดให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) จัดให้มีการทำบัญชีเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ บทบัญญัติมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตผลิต นำเข้าหรือส่งออกเพื่อการศึกษาวิจัยหรือกรณีอื่นตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่เลขาธิการประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๑ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตของตนไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๒ ห้ามผู้รับอนุญาตย้าย เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำเข้าหรือสถานที่เก็บซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลตามรายการในใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๘๘ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตเพื่อแก้ไขรายการในใบอนุญาตดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลนั้น

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดจะเลิกกิจการที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบล่วงหน้า และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันที่เลิกกิจการตามที่แจ้งไว้นั้น

ผู้รับอนุญาตที่เลิกกิจการโดยมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการเลิกกิจการเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เลิกกิจการ และให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุตั้งแต่วันที่เลิกกิจการ

มาตรา ๔๕ ให้ผู้รับอนุญาตซึ่งได้แจ้งการเลิกกิจการ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ทำลายหรือขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของตนที่เหลืออยู่ในส่วนที่เกินกว่าที่กฎหมายให้มีไว้ในครอบครอง ในกรณีที่ขายให้ขายแก่ผู้รับอนุญาตอื่นตามประเภทนั้นหรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควร ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันเลิกกิจการ วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือวันที่ผู้อนุญาตไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต แล้วแต่กรณี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้วัตถุออกฤทธิ์ที่เหลืออยู่ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๔๖ ถ้าผู้รับอนุญาตตาย และทายาทหรือผู้ที่ได้รับความยินยอมจากทายาทแสดงความจำนงต่อผู้อนุญาตเพื่อขอประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนั้นต่อไปภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย เมื่อผู้อนุญาตตรวจสอบแล้วเห็นว่าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ (๔) หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ถือว่า ผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ผู้รับอนุญาตตาย

การแสดงความจำนงและการตรวจสอบ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ไม่มีการแสดงความจำนงเพื่อขอประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทผู้ครอบครองวัตถุออกฤทธิ์นั้นมีหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๔๕ ต่อไป

มาตรา ๔๗ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๘๘ ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไว้ในครอบครองในปริมาณไม่เกินที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๙๐ รวมทั้งกระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทยหรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ที่ได้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการผลิต การขาย การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่มิใช่วัตถุตำรับยกเว้น ต้องเสนอรายงานเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวต่อเลขาธิการ

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบและระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔
หน้าที่ของเภสัชกร

มาตรา ๔๘ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๑ (๒)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๔๙ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมให้มีฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๒ (๓)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการผลิตวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๐ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๓ (๑)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการขายวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๑ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการขายวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๔ (๒)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการปรุงหรือการแบ่งบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพตาม (๕)

(๕) ดูแลให้มีฉลากสำหรับวัตถุออกฤทธิ์ที่ปรุงหรือแบ่งบรรจุตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ควบคุมการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ให้ถูกต้องตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพตาม (๕)

(๗) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการขายวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๘) ควบคุมมิให้มีการขายวัตถุออกฤทธิ์แก่ผู้ซึ่งไม่มีใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพตาม (๕) หรือแก่ผู้ซึ่งไม่ได้รับใบอนุญาตผลิต ขายหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์

(๙) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๒ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๕ (๒)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๓ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๖ (๓)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๔ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๗ (๑)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๕ ให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากและเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๓๘ (๒)

(๓) ควบคุมให้มีการแยกเก็บวัตถุออกฤทธิ์เป็นส่วนสัดจากยาหรือวัตถุอื่น

(๔) ควบคุมการทำบัญชีเกี่ยวกับการส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๕) ต้องอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการ

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการไม่ประสงค์จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปให้เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการนั้นแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พ้นหน้าที่

หมวด ๕
วัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออก

มาตรา ๕๗ ห้ามผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุออกฤทธิ์ปลอม

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน

(๓) วัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

(๔) วัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๕) วัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับ

มาตรา ๕๘ วัตถุออกฤทธิ์หรือสิ่งต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุออกฤทธิ์ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์อื่นหรือแสดงเดือนปีที่วัตถุออกฤทธิ์สิ้นอายุซึ่งไม่ใช่ความจริง

(๓) วัตถุออกฤทธิ์ที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งไม่ใช่ความจริง

(๔) วัตถุออกฤทธิ์หรือสิ่งที่แสดงว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๑) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งไม่ใช่ความจริง

(๕) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานถึงขนาดสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินกว่าร้อยละสิบของปริมาณที่กำหนดไว้ไปจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรี ตามมาตรา ๗ (๒) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๕๙ วัตถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐาน

(๑) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นไม่ถูกต้องตามมาตรฐานโดยมีสารออกฤทธิ์ขาดหรือเกินจากเกณฑ์ต่ำสุดหรือสูงสุด ตามที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๒) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้ แต่ไม่ถึงขนาดที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๘ (๕)

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์หรือลักษณะอื่นซึ่งมีความสำคัญต่อคุณภาพของวัตถุออกฤทธิ์ผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๒) หรือตามตำรับของวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๖๐ วัตถุออกฤทธิ์ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพ

(๑) วัตถุออกฤทธิ์ที่สิ้นอายุตามที่แสดงไว้ในฉลากซึ่งขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับไว้

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๕๘ (๕) หรือวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานตามมาตรา ๕๙

มาตรา ๖๑ ห้ามผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ตั้งแต่สองชนิดขึ้นไปหรือขายวัตถุออกฤทธิ์และยา รวมกันหลายขนาน โดยจัดเป็นชุดไว้ล่วงหน้า เพื่อประโยชน์ทางการค้า

หมวด ๖
การขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ

มาตรา ๖๒ ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ จะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว ต้องขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับนั้นต่อผู้อนุญาตก่อน และเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับแล้วจึงจะผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุตำรับนั้นได้

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับและการออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้รับอนุญาตผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของวัตถุตำรับที่จะขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ การขออนุญาตและการอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตัวอย่างของวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การพิจารณาออกใบสำคัญตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับเป็นผู้รับผิดชอบชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์หรือประเมินเอกสารทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๓ การขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับตามมาตรา ๖๒ ต้องแจ้งรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อวัตถุตำรับ

(๒) ชื่อและปริมาณของวัตถุต่าง ๆ อันเป็นส่วนประกอบของวัตถุตำรับ

(๓) ขนาดบรรจุ

(๔) วิธีวิเคราะห์มาตรฐานของส่วนประกอบของวัตถุตำรับ

(๕) ฉลาก

(๖) เอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์

(๗) ชื่อผู้ผลิตและประเทศที่สถานที่ผลิตตั้งอยู่

(๘) รายการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับฉลากหรือเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๔ การแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อนุญาต

การขอแก้ไขรายการและการอนุญาตแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖๕ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจไม่รับขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขอขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๓ หรือตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖๒

(๒) วัตถุตำรับที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือในสรรพคุณหรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้

(๓) วัตถุตำรับที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพหรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความจริง

(๔) วัตถุตำรับที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอมตามมาตรา ๕๘ หรือเป็นวัตถุตำรับที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนตามมาตรา ๖๘

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับของผู้อนุญาตให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๖ บทบัญญัติมาตรา ๖๕ ให้ใช้บังคับแก่การแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๗ ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญ ถ้าผู้รับใบสำคัญประสงค์จะขอต่ออายุใบสำคัญ จะต้องยื่นคำขอก่อนใบสำคัญสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าจะได้มีคำสั่งไม่ต่ออายุใบสำคัญนั้น

การขอต่ออายุและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอต่ออายุใบสำคัญไม่ได้รับอนุญาตให้ต่ออายุใบสำคัญ ให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๘ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าวัตถุตำรับใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้วนั้น ต่อมาปรากฏว่าไม่มีสรรพคุณตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรืออาจไม่ปลอดภัยแก่ผู้ใช้ หรือเป็นวัตถุออกฤทธิ์ปลอม หรือใช้ชื่อผิดไปจากที่ขึ้นทะเบียนไว้ ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับนั้น โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คำสั่งของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับต่อผู้อนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับและการออกใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๗
การโฆษณา

มาตรา ๗๐ ห้ามผู้ใดโฆษณาวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่

(๑) เป็นฉลากหรือเอกสารกำกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ หรือ

(๒) เป็นการโฆษณาซึ่งกระทำโดยตรงต่อผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง

การโฆษณาตาม (๒) ในกรณีที่เป็นเอกสาร ภาพ ภาพยนตร์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือการบันทึกเสียงหรือภาพ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาตก่อนจึงจะใช้โฆษณาได้

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๑ ในกรณีที่ผู้อนุญาตเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคสอง หรือมีการใช้ข้อความโฆษณาซึ่งไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้ผู้อนุญาตกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการโฆษณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ของประชาชนกับความสุจริตในการกระทำของผู้ทำการโฆษณา

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๗๑ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้

มาตรา ๗๓ การอุทธรณ์ตามมาตรา ๗๒ ให้ยื่นต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งของผู้อนุญาต

หลักเกณฑ์การยื่นอุทธรณ์และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การอุทธรณ์คำสั่งตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของผู้อนุญาต เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งเป็นอย่างอื่นเป็นการชั่วคราวก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๘
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๗๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออก สถานที่ผลิต สถานที่ขายสถานที่เก็บวัตถุออกฤทธิ์หรือสถานที่ที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุเชื่อได้ตามสมควรว่ามีทรัพย์สิน ซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลายหรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

(๓) ค้นบุคคลหรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีวัตถุออกฤทธิ์ซุกซ่อนอยู่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๔) ยึดหรืออายัดวัตถุออกฤทธิ์ที่มีไว้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือทรัพย์สินอื่นใดที่ได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดมาเพื่อประกอบการพิจารณา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชา และผู้อนุมัติตามวรรคสาม บันทึกเหตุอันควรเชื่อตามสมควร และให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนและเอกสารที่แสดงอำนาจในการตรวจค้น รวมทั้งเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ค้นส่งมอบสำเนาเอกสารและหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับชำนาญการขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าซึ่งมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยมีเอกสารมอบหมายให้ไว้ประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

มาตรา ๗๕ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ (๑) และ (๒) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำวัตถุออกฤทธิ์จากสถานที่นั้นในปริมาณพอสมควรไปเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ และหากปรากฏว่าวัตถุออกฤทธิ์ใดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ปลอดภัย หรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ให้ประกาศผลการตรวจสอบหรือวิเคราะห์คุณภาพของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำไปตรวจสอบหรือวิเคราะห์นั้นให้ประชาชนทราบตามวิธีการที่เห็นสมควร โดยได้รับความเห็นชอบจากเลขาธิการ

เพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองความปลอดภัยของผู้ใช้วัตถุออกฤทธิ์ ในกรณีที่ปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่อันเชื่อได้ว่าวัตถุออกฤทธิ์ใดเป็นวัตถุออกฤทธิ์ที่ไม่ปลอดภัยหรืออาจเป็นอันตรายต่อผู้ใช้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวไว้ หรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตงดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ จัดเก็บวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวกลับคืนมาภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และอาจสั่งทำลายวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเสียได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๗๗ ในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๙ วรรคสาม ให้ผู้รับอนุญาตและบุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๗๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๙
การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๗๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ในกรณีมีการฟ้องผู้รับอนุญาตต่อศาลว่า ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้อนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตไว้รอคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ แล้วแต่กรณีถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยยา ให้ผู้อนุญาตสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ของผู้รับอนุญาตด้วย แล้วแต่กรณี

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อายัดวัตถุออกฤทธิ์ที่เหลือของผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตไว้ ณ สถานที่ทำการของผู้รับอนุญาต

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ได้

มาตรา ๘๐ ผู้รับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๙ (๔) หรือมาตรา ๒๒ (๑) หรือไม่จัดให้มีเภสัชกรอยู่ประจำควบคุมกิจการตลอดเวลาที่เปิดทำการตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตใด ๆ อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๘๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวผู้รับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว ตั้งแต่วันที่รับหรือปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะโฆษณาในหนังสือพิมพ์ หรือโดยวิธีอื่นอีกด้วยก็ได้

มาตรา ๘๒ ผู้อนุญาตโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

มาตรา ๘๓ ผู้รับอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ยกอุทธรณ์ ยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือแก้ไขคำสั่งของผู้อนุญาตในทางที่เป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๘๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตต้องทำลายหรือขายวัตถุออกฤทธิ์ของตนที่เหลืออยู่ในส่วนที่เกินกว่าที่กฎหมายให้มีไว้ในครอบครอง ในกรณีที่ขายให้ขายแก่ผู้รับอนุญาตอื่นหรือแก่ผู้ซึ่งผู้อนุญาตเห็นสมควร ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือวันที่ได้ทราบคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี เว้นแต่ผู้อนุญาตจะผ่อนผันขยายระยะเวลาต่อไปอีกแต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้วัตถุออกฤทธิ์ที่เหลืออยู่ตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลาย หรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

หมวด ๑๐
มาตรการควบคุมพิเศษ

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าวัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดปรุงผสมอยู่เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทนั้นด้วย

มาตรา ๘๖ ในกรณีที่วัตถุตำรับมีวัตถุออกฤทธิ์อันระบุอยู่ในประเภทต่างกันมากกว่าหนึ่งประเภทผสมอยู่ ให้ถือว่าวัตถุตำรับนั้นเป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทที่มีการควบคุมเข้มงวดที่สุดในบรรดาวัตถุออกฤทธิ์ที่ผสมอยู่นั้น

มาตรา ๘๗ รัฐมนตรีอาจประกาศกำหนดให้วัตถุตำรับใดซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้เป็นวัตถุตำรับ ยกเว้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๑) มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างปรุงผสมอยู่

(๒) มีลักษณะที่ไม่อาจก่อให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง

(๓) ไม่สามารถจะแยกสกัดเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่มีอยู่ในวัตถุตำรับนั้นกลับมาใช้ในปริมาณที่จะทำให้เกิดการใช้ที่ผิดทาง และ

(๔) ไม่ก่อให้เกิดอันตรายทางด้านสุขภาพและสังคมได้

วัตถุตำรับยกเว้นที่ประกาศตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจประกาศเพิกถอนได้เมื่อปรากฏว่าวัตถุตำรับนั้นไม่ตรงลักษณะที่กำหนดไว้

มาตรา ๘๘ ห้ามผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การมีวัตถุออกฤทธิ์ชื่อและประเภทใดไว้ในครอบครองซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อขาย

มาตรา ๘๙ บทบัญญัติมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทสำหรับกิจการของผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ประเภทนั้น ๆ

(๒) การมีไว้ในครอบครองของบุคคลในปริมาณพอสมควรเพื่อการเสพ การรับเข้าร่างกาย หรือการใช้ด้วยวิธีอื่นใดซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ทั้งนี้ ต้องเป็นไป ตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ บำบัด บรรเทา รักษาหรือป้องกันโรคหรือความเจ็บป่วยของบุคคลหรือสัตว์นั้น

(๓) การมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ตามหน้าที่ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ของกระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) การมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในราชอาณาจักร

มาตรา ๙๐ ในกรณีที่เห็นสมควรรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครอบครองในปริมาณที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยไม่ต้องขออนุญาตก็ได้

มาตรา ๙๑ ห้ามผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

มาตรา ๙๒ ห้ามผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ เว้นแต่เป็นการเสพตามคำสั่งของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม เพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้น

มาตรา ๙๓ ห้ามผู้ใดจูงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม ใช้อุบายหลอกลวง ขู่เข็ญ ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรมหรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใดให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์

ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมอาจแนะนำหรือสั่งให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์เพื่อประโยชน์ในการรักษาพยาบาลผู้นั้นได้

มาตรา ๙๔ ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด เสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ในเคหสถานสถานที่ใด ๆ หรือยานพาหนะให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุออกฤทธิ์ ดังกล่าวอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตำแหน่งใด ระดับใดหรือชั้นยศใด จะมีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการโดยมีเอกสารที่ได้รับมอบหมายประจำตัวพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

วิธีการตรวจหรือการทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ ในประกาศดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีมาตรการเกี่ยวกับการแสดงความบริสุทธิ์ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรการเกี่ยวกับการห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในกรณีที่ปรากฏผลในเบื้องต้นเป็นที่สงสัยว่ามีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายจนกว่าจะได้มีการตรวจยืนยันผลเป็นที่แน่นอนแล้ว

มาตรา ๙๕ ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออก นำผ่านหรือมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบ

มาตรา ๙๖ ห้ามผู้ใดซึ่งมิใช่เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ผลิต สถานที่ขาย หรือสถานที่นำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ขายวัตถุออกฤทธิ์ให้แก่ผู้อื่นในสถานที่นั้น เว้นแต่อยู่ในความควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดของเภสัชกรประจำสถานที่นั้น

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๘ เภสัชกรจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ได้เฉพาะแก่กระทรวง ทบวง กรม และสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานของรัฐตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ผู้ที่มีใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าว หรือผู้รับอนุญาตผลิต ขาย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ เท่านั้น และต้องจัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียด การขายทุกครั้งตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบสั่งยาตามวรรคหนึ่งให้ใช้ได้ครั้งเดียว เว้นแต่ผู้สั่งจะได้กำหนดไว้ว่าให้จ่ายซ้ำได้แต่รวมกันต้องไม่เกินสามครั้ง และจำนวนยาที่สั่งแต่ละครั้งต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นต้องใช้ในเวลาไม่เกินสามสิบวัน

ใบสั่งยาแต่ละฉบับให้ใช้ได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ออก

มาตรา ๙๘ ในกรณีที่ไม่มีสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล สถานพยาบาลของรัฐ สถานพยาบาลสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลสัตว์ หรือสถานพยาบาลสัตว์ของรัฐ ซึ่งมีผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรม หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง ให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยในปริมณฑลห้ากิโลเมตรนับจากสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ เภสัชกรที่อยู่ประจำควบคุมกิจการของสถานที่ขายนั้นจะขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ สำหรับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยโดยไม่ต้องมีใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพดังกล่าวก็ได้ แต่ทั้งนี้จะขายสำหรับการใช้แต่ละรายได้จำนวนไม่เกินสามวันต่อเดือน และต้องจัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียดการขายทุกครั้งตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙๙ ในการส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๙๗ หรือมาตรา ๙๘ เภสัชกรต้องมอบคำเตือนหรือข้อควรระวังตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๖) ให้แก่ผู้ซื้อด้วย

หมวด ๑๑
การค้าระหว่างประเทศ

มาตรา ๑๐๐ การนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๐ นอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตราดังกล่าวแล้ว ในการนำเข้า หรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของผู้รับอนุญาตในแต่ละครั้งต้องได้รับใบอนุญาตเฉพาะคราวทุกครั้งที่นำเข้า หรือส่งออกอีกด้วย ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตไม่สามารถส่งออกได้ตามปริมาณที่ระบุไว้ในใบอนุญาตเฉพาะคราว ให้ผู้รับอนุญาตแจ้งไปยังเลขาธิการเพื่อแก้ไขใบอนุญาตเฉพาะคราวให้ถูกต้องตามปริมาณที่ส่งออกจริง

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๑ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ ประเภท ๒ หรือประเภท ๓ ให้ผู้รับอนุญาตจัดให้มีสำเนาใบอนุญาตส่งออกหรือสำเนาหนังสือแสดงการอนุญาตให้ส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์หนึ่งฉบับและจัดให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกส่งสำเนาใบอนุญาตหรือสำเนาหนังสือแสดงการอนุญาตให้ส่งออกไปยังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาด้วย

เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกได้ส่งสำเนาใบอนุญาตหรือสำเนาหนังสือแสดงการอนุญาตให้ส่งออกตามวรรคหนึ่งมายังสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสลักหลังสำเนาใบอนุญาตหรือสำเนาหนังสือแสดงการอนุญาตให้ส่งออกโดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำเข้า และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาตหรือหนังสือแสดงการอนุญาตให้ส่งออก พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหนึ่งฉบับ

มาตรา ๑๐๒ ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ให้ผู้รับอนุญาตนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศนั้นมามอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และในการส่งออกให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกด้วยหนึ่งฉบับ

ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมาและให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวที่ส่งกลับมานั้น

มาตรา ๑๐๓ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ผู้รับอนุญาตต้องมีใบอนุญาตส่งออกของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้นมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์และต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกทราบก่อนผ่านเข้ามาในราชอาณาจักร และให้ผู้ควบคุมยานพาหนะนั้น จัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำเอาวัตถุออกฤทธิ์ที่อยู่ในยานพาหนะนั้นไปใช้โดยมิชอบ

ในกรณีที่มีการขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์ออกจากยานพาหนะที่ใช้บรรทุกไปยังยานพาหนะอื่น ให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้บรรทุกมานั้นแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ที่นั้นทราบก่อน และให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรนั้นมีหน้าที่ควบคุมวัตถุออกฤทธิ์ในระหว่างขนถ่าย เมื่อขนถ่ายเสร็จให้ผู้ควบคุมยานพาหนะที่รับขนถ่ายวัตถุออกฤทธิ์นั้นมีหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ควบคุมยานพาหนะตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐๔ ผู้รับอนุญาตนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท จะต้องนำวัตถุออกฤทธิ์ที่ตนนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่าน แล้วแต่กรณี มาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ด่านตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์ที่กำหนดไว้ในประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ (๑๒) เพื่อทำการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๐๕ ในการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามผู้ใดเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นที่มิได้ระบุในใบอนุญาตส่งออกที่ส่งมาพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้ออกใบอนุญาตนั้น และเลขาธิการให้ความเห็นชอบด้วย

ในกรณีที่ไม่อาจส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายที่กำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ให้ผู้รับอนุญาตส่งวัตถุออกฤทธิ์กลับคืนไปยังประเทศที่ส่งออกภายในกำหนดเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่วัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวเข้ามาในราชอาณาจักร หากผู้รับอนุญาตไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดให้วัตถุออกฤทธิ์นั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๐๖ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงการส่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายอื่นตามมาตรา ๑๐๕ ให้ถือว่าวัตถุออกฤทธิ์นั้นได้ส่งออกจากประเทศที่ออกใบอนุญาตเข้ามาในราชอาณาจักร และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสลักหลังสำเนาใบอนุญาตของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศที่ส่งออกนั้น โดยแจ้งวันเดือนปีและปริมาณที่แท้จริงของวัตถุออกฤทธิ์ที่นำผ่าน และส่งสำเนานั้นกลับไปให้เจ้าหน้าที่ของประเทศผู้ออกใบอนุญาต พร้อมทั้งจัดทำสำเนาเก็บรักษาไว้ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาหนึ่งฉบับ

ในการส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังจุดหมายใหม่ตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตต้องนำใบอนุญาตนำเข้าของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่มามอบให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก่อน จึงจะได้รับการพิจารณาออกใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออก และให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวนั้นไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งไปยังจุดหมายใหม่ด้วยหนึ่งฉบับ

ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับใหม่ด้วย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมาและให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวที่ส่งกลับมานั้น

มาตรา ๑๐๗ ในระหว่างที่มีการนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ หรือในระหว่างที่วัตถุออกฤทธิ์อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง ห้ามผู้ใดแปรรูปหรือแปรสภาพวัตถุออกฤทธิ์ให้เป็นอย่างอื่น หรือเปลี่ยนหีบห่อที่บรรจุวัตถุออกฤทธิ์ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ

มาตรา ๑๐๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น เลขาธิการมีอำนาจผ่อนผันการใช้บังคับมาตรการควบคุมตามมาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗ เกี่ยวกับการนำผ่าน ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๐๙ ในการนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท ห้ามผู้ใดส่งวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว ไปยังบุคคลอื่นหรือสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากบุคคลหรือสถานที่ที่ระบุในใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อนำเข้า เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือจำเป็น โดยได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ

มาตรา ๑๑๐ ในการส่งออกแต่ละครั้งซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ให้ผู้รับอนุญาตแนบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกไปพร้อมกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ส่งออกนั้นหนึ่งฉบับ

ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจัดส่งสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวเพื่อส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับนั้นด้วยเพื่อให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจัดส่งกลับมาและให้เลขาธิการจัดให้มีการตรวจสอบสำเนาใบอนุญาตเฉพาะคราวที่ส่งกลับมานั้น

มาตรา ๑๑๑ เมื่อกระทรวงสาธารณสุขได้รับแจ้งการห้ามนำเข้าซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภทหนึ่งประเภทใดที่ต่างประเทศได้แจ้งผ่านเลขาธิการสหประชาชาติระบุห้ามนำเข้าไปยังประเทศนั้น ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดการห้ามนำเข้าของประเทศนั้น

มาตรา ๑๑๒ ห้ามผู้ใดส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ไปยังประเทศที่ระบุห้ามนำเข้าตามมาตรา ๑๑๑ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวจากประเทศนั้นและใบอนุญาตพิเศษเฉพาะคราวเพื่อส่งออกจากเลขาธิการ

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑๓ การมีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ในปริมาณพอสมควรเท่าที่จำเป็นต้องใช้ประจำในการปฐมพยาบาลหรือในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะระหว่างประเทศ ให้ได้รับการยกเว้นจากมาตรการควบคุมสำหรับการนำเข้าส่งออก หรือนำผ่านตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๓ ต้องจัดให้มีการป้องกันตามสมควร เพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์นั้นสูญหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบ

หมวด ๑๒
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่เจ็ดแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิตโดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๑๑๗ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่เจ็ดแสนบาทถึงสองล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการผลิตโดยการแบ่งบรรจุหรือรวมบรรจุและมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ไม่ถึงปริมาณที่กำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท

มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภทอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำเพื่อขาย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๒๑ ผู้รับอนุญาตตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ (๑) หรือมาตรา ๘๘ ผู้ใดดำเนินการภายหลังที่ใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมิได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับวันละห้าร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุจนถึงวันที่ยื่นคำขอผ่อนผันต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง

มาตรา ๑๒๒ ผู้รับอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๓ ผู้รับอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคสามหรือวรรคสี่ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๒๕ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๒๖ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๖๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๗ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๒๘ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๒๙ เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการผู้ใดละทิ้งหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมกิจการของผู้รับอนุญาตโดยไม่มีเหตุอันควรตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๓๐ เภสัชกรผู้มีหน้าที่ควบคุมกิจการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๑๓๑ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านห้าแสนบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ปลอมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๑๓๒ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๕๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ผิดมาตรฐานอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๓ ผู้ใดขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์เสื่อมคุณภาพอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๕๗ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๔ ผู้ใดผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่ต้องขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ แต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดผลิต นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์ที่รัฐมนตรีสั่งเพิกถอนทะเบียนวัตถุตำรับอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๑๓๖ ผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๓๗ ผู้ใดแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับที่ขึ้นทะเบียนไว้แล้วอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๑๓๘ ผู้ใดโฆษณาวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๗๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของเจ้าของสื่อโฆษณาหรือผู้ประกอบกิจการโฆษณา ผู้กระทำต้องระวางโทษเช่นเดียวกันกับผู้โฆษณา

ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๑๓๙ ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ หรือมาตรา ๗๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับอนุญาตหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดมีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๑ หรือผู้ใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดให้ผู้อื่นเสพวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำโดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยใช้อาวุธ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำต่อหญิงหรือต่อบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ หรือเป็นการกระทำเพื่อจูงใจให้ผู้อื่นกระทำความผิดทางอาญาหรือเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง หรือผู้อื่นในการกระทำความผิดทางอาญา ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงห้าล้านบาท

มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๔๔ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่จัดให้มีการป้องกันตามสมควรเพื่อมิให้วัตถุออกฤทธิ์สูญหายหรือมีการนำไปใช้โดยมิชอบอันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๕ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๔๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๔๖ เภสัชกรผู้ใดขายวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๘ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๔๗ เภสัชกรผู้ใดไม่จัดให้มีการลงบัญชีรายละเอียดการขายตามมาตรา ๙๗ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙๘ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๔๘ ผู้รับอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๒๐ ผู้ใดกระทำการนำเข้าหรือส่งออกในแต่ละครั้งซึ่งวัตถุออกฤทธิ์อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๔๙ ผู้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๐๖ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๑๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้รับอนุญาตนำ เข้า ส่งออกหรือนำ ผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๗ หรือมาตรา ๑๑๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๕๔ ผู้ควบคุมยานพาหนะตามมาตรา ๑๑๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๕๕ ผู้ใดเสพ เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย หรือเสพและขายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามลักษณะ ชนิด ประเภทและปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบข้อบังคับเพื่อควบคุมการบำบัดรักษา และระเบียบวินัยสำหรับสถานพยาบาลตามมาตรา ๗ (๑๕) จนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าสถานพยาบาลนั้น ให้พ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำภายหลังการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา

การรับเข้าบำบัดรักษาในสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕๖ ผู้ใดทำการบำบัดรักษาผู้ติดวัตถุออกฤทธิ์เป็นปกติไม่ว่าโดยวิธีใดซึ่งมิได้กระทำในสถานพยาบาลตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

มาตรา ๑๕๗ บรรดาวัตถุออกฤทธิ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะหรือทรัพย์สินอื่น ซึ่งบุคคลได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๑๕๘ วัตถุออกฤทธิ์ ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ยึดไว้ตามมาตรา ๗๔ หรือตามกฎหมายอื่น รวมทั้งในกรณีที่มีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี และไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลเพราะเหตุไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด และพนักงานอัยการสั่งงดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖๐ หรือมีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ริบ ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พนักงานอัยการมีคำสั่งงดการสอบสวน หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเพราะมีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๑๖๐ หรือมีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดไม่ริบ ให้วัตถุออกฤทธิ์ ภาชนะหรือหีบห่อบรรจุวัตถุออกฤทธิ์และเอกสารนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้ามีผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าเป็นเจ้าของแท้จริงและมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ถ้าสิ่งที่ได้ยึดไว้ยังคงอยู่ในครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสิ่งที่ได้ยึดแก่ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงได้

มาตรา ๑๕๙ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ต่อศาลและไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท จำนวนหรือน้ำหนักของวัตถุออกฤทธิ์นั้น ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวตามมาตรา ๑๕๗ หรือตามกฎหมายอื่นและไม่มีคำเสนอต่อศาลว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วย ในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบวัตถุออกฤทธิ์นั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๖๐ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษปรับสถานเดียว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเลขาธิการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖๑ กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใด ผลิต ขาย นำเข้าหรือส่งออกซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ หรือสนับสนุนในการกระทำดังกล่าวอันเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๖๒ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษจำคุกและปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษในทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์

มาตรา ๑๖๓ ในกรณีที่ศาลเห็นว่าการกระทำความผิดของผู้ใด เมื่อได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด และพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษจำคุกน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้ และถ้าเป็นกรณีที่มีอัตราโทษปรับขั้นต่ำ ถ้าศาลได้พิเคราะห์ถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด ฐานะของผู้กระทำความผิด และพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖๔ ถ้าศาลเห็นว่าผู้กระทำความผิดผู้ใดได้ให้ข้อมูลที่สำคัญในชั้นจับกุมหรือชั้นสอบสวนอันเป็นการเปิดเผยถึงการกระทำความผิดเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ของบุคคลที่เป็นเครือข่ายและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปราบปรามหรือดำเนินคดีแก่บุคคลเหล่านั้น ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๖๕ คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ และยังอยู่ในระหว่างพิจารณาให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณีที่คำขอมีข้อแตกต่างไปจากคำขอซึ่งต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖๖ ให้ผู้รับอนุญาตผลิต ขาย นำเข้า ส่งออกหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงดำเนินกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ และถ้าประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมจะสิ้นอายุ แต่ถ้าผู้อนุญาตมีคำสั่งเป็นหนังสือไม่ออกใบอนุญาตให้ ผู้นั้นไม่มีสิทธิดำเนินกิจการนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเป็นต้นไป

มาตรา ๑๖๗ ให้คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะได้มีคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๖๘ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑)	ใบอนุญาตผลิตวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตผลิตเพื่อส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตส่งออกวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตขายวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ประเภท ๓ หรือประเภท ๔	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตนำผ่านวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองหรือใช้ประโยชน์วัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๘)	ใบอนุญาตนำเข้าหรือส่งออกเฉพาะคราวซึ่งวัตถุออกฤทธิ์	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(๙)	ใบอนุญาตโฆษณาวัตถุออกฤทธิ์ตามมาตรา ๗๐	ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๑๐)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๑)	การอนุญาตให้แก้ไขรายการทะเบียนวัตถุตำรับตามมาตรา ๖๔	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒)	ใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๓)	การต่ออายุใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุตำรับ	ครั้งละไม่เกินค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตหรือใบสำคัญนั้น	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันซึ่งมีสภาพปัญหาเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ที่ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ หน้าที่ของผู้รับอนุญาต หน้าที่ของเภสัชกร การโฆษณาและอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับด่านตรวจสอบวัตถุออกฤทธิ์และการให้โอกาสแก่ผู้เสพ เสพและมีไว้ในครอบครองเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย หรือเสพและขายซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ได้สมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาล ตลอดจนปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๑) (ก) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๓) เอสเทอร์และอีเทอร์ใด ๆ และเกลือของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว เว้นแต่ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

(๔) วัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวผสมอยู่ เว้นแต่จะมีการระบุเงื่อนไขเฉพาะไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

เว้นแต่กรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	เอเอ็ม-๒๒๐๑ (AM-2201)	[1-(5-fluoropentyl)-1*H*-indol-3-yl](naphthalen-1-yl)methanone	
๒	คาทิโนน (cathinone)	(S)-2-amino-1-phenylpropan-1-one	
๓	ดีอีที (DET)	*N,N*-diethyl-2-(1*H*-indol-3-yl)ethanamine	
๔	ดีเอ็มเอชพี (DMHP)	7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-3-(3-methyloctan-2-yl)-6*H*dibenzo[*b,d*]pyran-1-ol	
๕	ดีเอ็มที (DMT)	2-(1*H*-indol-3-yl)-*N,N*-dimethylethanamine	
๖	อีทริพตามีน (etryptamine)	1-(1*H*-indol-3-yl)butan-2-amine	
๗	จีเอชบี (GHB หรือ gamma-hydroxybutyric acid)	4-hydroxybutanoic acid	
๘	เจดับเบิลยูเอช-๐๑๘ (JWH-018)	naphthalen-1-yl(1-pentyl-1*H*-indol-3-yl)methanone	
๙	เจดับเบิลยูเอช-๐๗๓ (JWH-073)	(1-butyl-1*H*-indol-3-yl)(naphthalen-1-yl)methanone	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๐	เมสคาลีน (mescaline) และอนุพันธ์ของเมสคาลีน (mescaline derivatives) ที่มีฤทธิ์เหมือนเมสคาลีน เช่น	2-(3,4,5-trimethoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๑ เอสคาลีน (escaline)	2-(4-ethoxy-3,5-dimethoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๒ ไอโสโพรสคาลีน (isoproscaline)	2-(4-isopropoxy-3,5-dimethoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๓ โพรสคาลีน (proscaline)	2-(3,5-dimethoxy-4-propoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๔ ๓–ไทโอเอสคาลีน หรือ ๓–ทีอี (3-thioescaline หรือ 3-TE)	2-(4-ethoxy-3-methoxy-5-(methylthio)phenyl)ethanamine	
	๑๐.๕ ๓–ไทโอเมสคาลีน หรือ ๓–ทีเอ็ม (3-thiomescaline หรือ 3-TM)	2-(3,4-dimethoxy-5-(methylthio)phenyl)ethanamine	
	๑๐.๖ ๓–ไทโอเมทาเอสคาลีน หรือ ๓–ทีเอ็มอี (3-thiometaescaline หรือ 3-TME)	2-(3-(ethylthio)-4,5-dimethoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๗ ๔–ไทโอเอสคาลีน หรือ ๔–ทีอี (4-thioescaline หรือ 4-TE)	2-(4-(ethylthio)-3,5-dimethoxyphenyl)ethanamine	
	๑๐.๘ ๔–ไทโอเมสคาลีน หรือ ๔–ทีเอ็ม (4-thiomescaline หรือ 4-TM)	2-(3,5-dimethoxy-4-(methylthio)phenyl)ethanamine	
	๑๐.๙ ๔–ไทโอโพรสคาลีน หรือ ๔–ทีพี (4-thioproscaline หรือ 4-TP) ฯลฯ	2-(3,5-dimethoxy-4-(propylthio)phenyl)ethanamine	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๑	เมทคาทิโนน (methcathinone)	2-(methylamino)-1-phenylpropan-1-one	
๑๒	เมทอกซีตามีน หรือ เอ็มเอ็กซ์อี (methoxetamine หรือ MXE)	2-(3-methoxyphenyl)-2-(ethylamino)cyclohexanone	
๑๓	๔-เมทิลอะมิโนเรกซ์ (4-methylaminorex)	4,5-dihydro-4-methyl-5-phenyloxazol-2-amine	
๑๔	พาราเฮกซิล (parahexyl)	3-hexyl-7,8,9,10-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-6H-dibenzo[b,d]pyran-1-ol	
๑๕	พีซีอี (PCE หรือ eticyclidine)	*N*-ethyl-1-phenylcyclohexan-1-amine	
๑๖	พีเอชพี หรือ พีซีพีวาย (PHP หรือ PCPY หรือ rolicyclidine)	1-(1-phenylcyclohexyl)pyrrolidine	
๑๗	ฟีนาซีแพม (phenazepam)	7-bromo-5-(2-chlorophenyl)-1,3-dihydro-2*H*-1,4-benzodiazepin-2-one	
๑๘	ไซโลซีน (psilocine หรือ psilotsin)	3-(2-(dimethylamino)ethyl)-1*H*-indol-4-ol	
๑๙	ไซโลไซบีน (psilocybine)	3-(2-(dimethylamino)ethyl)-1*H*-indol-4-yl dihydrogen phosphate	
๒๐	ไซบูทรามีน (sibutramine)	1-[1-(4-chlorophenyl)cyclobutyl]-*N,N*,3-trimethylbutan-1-amine	
๒๑	ทีซีพี (TCP หรือ tenocyclidine)	1-(1-(thiophen-2-yl)cyclohexyl)piperidine	
๒๒	เตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC)	(6a*R*,10a*R*)-6a,7,8,10a-tetrahydro-6,6,9-trimethyl-3-pentyl-6*H*-dibenzo[*b,d*]pyran-1-ol	เว้นแต่เตตราไฮโดรแคนนาบินอลซึ่งมีอยู่ในแคนนาบิส (cannabis) หรือยางกัญชา (cannabisresin) ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ
๒๓	ยูอาร์-๑๔๔ (UR-144)	(1-pentyl-1*H*-indol-3-yl)(2,2,3,3-tetramethylcyclopropyl) methanone	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
[๒]๒๔	เดสออกซิพิพราดรอล (desoxypipradrol หรือ 2-DPMP)	2-benzhydrylpiperidine	
๒๕	๒-ไดเฟนนิลเมทิลไพโรลิดีน (2-diphenylmethylpyrrolidine หรือ desoxy-D2PM)	2-benzhydrylpyrrolidine	
๒๖	ไดเฟนนิลโพรลินอล (diphenylprolinol หรือ D2PM)	diphenyl(pyrrolidin-2-yl)methanol	
๒๗	เอทิลเฟนิเดต (ethylphenidate)	ethyl 2-phenyl-2-piperidin-2-ylacetate	
๒๘	๕เอฟ-อะพินาคา (5F-APINACA หรือ 5F-AKB-48)	*N*-(1-adamantyl)-1-(5-fluoropentyl)indazole-3-carboxamide	
๒๙	เอ็มดีเอ็มบี-เคมิคา (MDMB-CHMICA)	methyl 2-[[1-(cyclohexylmethyl) indole-3-carbonyl]amino]-3,3-dimethylbutanoate	
๓๐	พารา-เมทิล-๔-เมทิลอะมิโนเรกซ์ (para-methyl-4-methylaminorex หรือ 4,4′-dimethylaminorex หรือ 4,4′-DMAR)	4-methyl-5-(4-methylphenyl)-4,5-dihydro-1,3-oxazol-2-amine	
๓๑	เอ็กซ์แอลอาร์-๑๑ (XLR-11)	[1-(5-fluoropentyl)indol-3-yl]-(2,2,3,3-tetramethylcyclopropyl)methanone	

[๒] ลำดับที่ ๒๔ - ๓๑ เพิ่มเติมโดยประกาศกฎกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๓) เอสเทอร์และอีเทอร์ใด ๆ และเกลือของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว เว้นแต่ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

(๔) วัตถุตารับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวผสมอยู่ เว้นแต่จะมีการระบุเงื่อนไขเฉพาะไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

เว้นแต่กรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อัลปราโซแลม (alprazolam)	8-chloro-1-methyl-6-phenyl-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-a][1,4]benzodiazepine	
๒	แอมฟีพราโมน (amfepramone)	2-(diethylamino)-1-phenylpropan-1-one	
๓	เอมิเนปทีน (amineptine)	7-((10,11-dihydro-5*H*-dibenzo[*a*,*d*]cyclohepten-5-yl)amino)heptanoic acid	
๔	อะมิโนเรกซ์ (aminorex)	4,5-dihydro-5-phenyl-oxazol-2-amine	
๕	โบรติโซแลม (brotizolam)	2-bromo-4-(2-chlorphenyl)-9-methyl-6*H*- thieno[3,2-*f*][1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]diazepine	
๖	บูพรีนอร์ฟีน (buprenorphine)	(2*S*)-2-((5*R*,6*R*,7*R*,14*S*)-17-cyclopropylmethyl-4,5-epoxy-6,14-ethano-3-hydroxy-6-methoxymorphinan-7-yl)-3,3-dimethylbutan-2-ol	
๗	บูตอร์ฟานอล (butorphanol)	17-cyclobutylmethylmorphinan-3,14-diol	
๘	คาทีน หรือ (+)–นอร์ซูโดอีเฟดรีน (cathine หรือ (+)-norpseudoephedrine)	(1*S*,2*S*)-2-amino-1-phenylpropan-1-ol	
๙	อีเฟดรีน (ephedrine)	(1*R*,2*S*)-2-(methylamino)-1-phenylpropan-1-ol	
๑๐	เอสตาโซแลม (estazolam)	8-chloro-6-phenyl-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]benzodiazepine	
๑๑	เฟนแคมฟามิน (fencamfamin)	*N*-ethyl-3-phenylbicyclo[2.2.1]heptan-2-amine	
๑๒	เฟเนทิลลีน (fenethylline)	3,7-dihydro-1,3-dimethyl-7-(2-(1-phenylpropan-2-ylamino)ethyl)-1*H*-purine-2,6-dione	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๓	ฟลูไนตราซีแพม (flunitrazepam)	5-(2-fluorophenyl)-1-methyl-7-nitro-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๔	ฟลูราซีแพม (flurazepam)	7-chloro-1-(2-(diethylamino)ethyl)-5-(2-fluorophenyl)-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๕	ฮาโลซาโซแลม (haloxazolam)	10-bromo-11b-(2-fluorophenyl)-2,3,5,7,-tetrahydro-[1,3]oxazolo[3,2-*d*][1,4]benzodiazepine-6-one	
๑๖	คีตามีน (ketamine)	2-(2-chlorophenyl)-2-(methylamino)cyclohexan-1-one	
๑๗	โลพราโซแลม (loprazolam)	6-(2-chlorophenyl)-2-[(4-methylpiperazin-1-yl)methylidene]-8-nitro-4H-imidazo[3,2-*a*][1,4]benzodiazepin-1-one	
๑๘	ลอร์เมตาซีแพม (lormetazepam)	7-chloro-5-(2-chlorophenyl)-3-hydroxy-1-methyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๙	มาซินดอล (mazindol)	5-(4-chlorophenyl)-2,3-dihydro-5*H*-imidazo-[2,1-*a*]isoindol-5-ol	
๒๐	มีโซคาร์บ (mesocarb)	5-(phenylcarbamoylimino)-3-(1-phenylpropan-2-yl)-5*H*-[1,2,3]oxadiazol-3-ium-2-ide	
๒๑	เมทิลเฟนิเดต (methylphenidate)	methyl 2-phenyl-2-(piperidin-2-yl) acetate	
๒๒	มิดาโซแลม (midazolam)	8-chloro-6-(2-fluorophenyl)-1-methyl-4*H*-imidazo[1,5-*a*][1,4]benzodiazepine	
๒๓	*เอ็น*-เอทิลแอมเฟตามีน (*N*-ethylamphetamine หรือ etilamfetamine)	N-ethyl-1-phenylpropan-2-amine	
๒๔	ไนเมตาซีแพม (nimetazepam)	1-methyl-7-nitro-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๒๕	ไนตราซีแพม (nitrazepam)	1,3-dihydro-7-nitro-5-phenyl-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๒๖	เพโมลีน (pemoline)	2-amino-5-phenyl-oxazol-4-one	
๒๗	พีซีพี หรือ เฟนไซคลิดีน (PCP หรือ phencyclidine)	1-(1-phenylcyclohexyl)piperidine	
๒๘	เฟนไดเมตราซีน (phendimetrazine)	3,4-dimethyl-2-phenylmorpholine	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๙	เฟนเมตราซีน (phenmetrazine)	3-methyl-2-phenylmorpholine	
๓๐	เฟนเตอมีน (phentermine)	2-methyl-1-phenylpropan-2-amine	
๓๑	เฟนนิลโพรพาโนลามีน (phenylpropanolamine)	(1*S*,2*R*)-2-amino-1-phenylpropan-1-ol	
๓๒	พิพราดรอล (pipradrol)	diphenyl(piperidin-2-yl)methanol	
๓๓	ซูโดอีเฟดรีน (pseudoephedrine)	(1*S*,2*S*)-2-methylamino-1-phenylpropan-1-ol	
๓๔	ควาซีแพม (quazepam)	7-chloro-5-(2-fluorophenyl)-1-(2,2,2-trifluoroethyl)-3*H*-[1,4]benzodiazepine-2-thione	
๓๕	เซโคบาร์บิตาล (secobarbital)	5-(pentan-2-yl)-5-(prop-2-enyl)-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๓๖	ทีมาซีแพม (temazepam)	7-chloro-3-hydroxy-1-methyl-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๓๗	ไตรอาโซแลม (triazolam)	8-chloro-6-(2-chlorophenyl)-1-methyl-4*H*-[1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]benzodiazepine	
๓๘	ซาลีพลอน (zaleplon)	N-(3-(3-cyanopyrazolo[1,5-*a*]pyrimidin-7-yl)phenyl)-*N*ethylacetamide	
๓๙	ไซพีพรอล (zipeprol)	1-methoxy-3-(4-(2-methoxy-2-phenylethyl)piperazin-1-yl)-1-phenylpropan-2-ol	
๔๐	โซลพิเดม (zolpidem)	*N*,*N*-dimethyl-2-(6-methyl-2-(4-methylphenyl)imidazo[1,2-*a*]pyridin-3-yl) acetamide	
๔๑	โซพิโคลน (zopiclone)	6-(5-chloropyridin-2-yl)-5-oxo-7*H*-pyrrolo-[3,4-*b*]pyrazin-7-yl 4-methylpiperazine-1-carboxylate	

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๑) (ค) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๓) เอสเทอร์และอีเทอร์ใด ๆ และเกลือของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว เว้นแต่ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

(๔) วัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวผสมอยู่ เว้นแต่จะมีการระบุเงื่อนไขเฉพาะไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

เว้นแต่กรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อะโมบาร์บิตาล (amobarbital)	5-ethyl-5-(3-methylbutyl)- [1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๒	บิวตาลบิตาล (butalbital)	5-(2-methylpropyl)-5-(prop-2-enyl)- [1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๓	ไซโคลบาร์บิตาล (cyclobarbital)	5-(1-cyclohexenyl)-5-ethyl- [1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๔	กลูเตทิไมด์ (glutethimide)	3-ethyl-3-phenylpiperidine-2,6-dione	
๕	เมโพรบาเมต (meprobamate)	2-(carbamoyloxymethyl)-2- methylpentyl carbamate	
๖	เพนตาโซซีน (pentazocine)	(2*R*,6*R*,11*R*)-1,2,3,4,5,6-hexahydro- 2,6-methano-6,11-dimethyl-3-(3- methyl-2-butenyl)benzo[*d*]azocin-8-ol	
๗	เพนโตบาร์บิตาล (pentobarbital)	5-ethyl-5-(pentan-2-yl)- [1,3]diazinane-2,4,6-trione	

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๑) (ง) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทที่ระบุชื่อในบัญชีท้ายประกาศนี้เป็นวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔ ตามความในพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ทั้งนี้ ให้รวมถึง

(๑) วัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกับวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๒) สเตอริโอไอโซเมอร์ (stereoisomer) ใด ๆ ของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว

(๓) เอสเทอร์และอีเทอร์ใด ๆ และเกลือของวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าว เว้นแต่ที่ได้ประกาศไว้แล้ว

(๔) วัตถุตำรับที่มีวัตถุออกฤทธิ์ดังกล่าวผสมอยู่ เว้นแต่จะมีการระบุเงื่อนไขเฉพาะไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้

เว้นแต่กรณีที่นำไปใช้เพื่อเป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกายซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๐๕ ง ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๑

บัญชีท้ายประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑	อัลโลบาร์บิตาล (allobarbital)	5,5-di(prop-2-enyl)-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๒	บาร์บิตาล (barbital)	5,5-diethyl-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๓	เบนซ์เฟตามีน (benzphetamine หรือ benzfetamine)	*N*-methyl-1-phenyl-*N*-(phenylmethyl)propan-2-amine	
๔	โบรมาซีแพม (bromazepam)	7-bromo-1,3-dihydro-5-(pyridin-2-yl)-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๕	บิวโตบาร์บิตาล (butobarbital)	5-butyl-5-ethyl-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๖	คามาซีแพม (camazepam)	7-chloro-1-methyl-2-oxo-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-3-yl dimethylcarbamate	
๗	คลอรัลไฮเดรตและสารที่ได้จากการนำคลอรัลไฮเดรตมาทำปฏิกิริยาการเติมที่ออกฤทธิ์เหมือนคลอรัลไฮเดรต (chloral hydrate and its adducts)	2,2,2-trichloroethane-1,1-diol	
๘	คลอร์ไดอาซีพอกไซด์ (chlordiazepoxide)	7-chloro-2-methylamino-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepine-4-oxide	
๙	คลอร์เฟนเตอมีน (chlorphentermine)	1-(4-chlorophenyl)-2-methylpropan-2-amine	
๑๐	โคลบาแซม (clobazam)	7-chloro-1-methyl-5-phenyl-3*H*-[1,5]benzodiazepine-2,4-dione	
๑๑	โคลนาซีแพม (clonazepam)	5-(2-chlorophenyl)-1,3-dihydro-7-nitro-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๒	คลอราซีเพท (clorazepate) ซึ่งได้แก่เกลือโมโนโปแตสเซียม หรือไดโปแตสเซียม ของกรดคลอราซีพิค (clorazepic acid)	potassium 7-chloro-1,3-dihydro-2-oxo-5-phenyl-[1,4]benzodiazepine-3-carboxylate	
๑๓	คลอร์เตอมีน (clortermine)	1-(2-chlorophenyl)-2-methylpropan-2-amine	
๑๔	โคลไตอาซีแพม (clotiazepam)	5-(2-chlorophenyl)-7-ethyl-1-methyl-3*H*-thieno[2,3-e][1,4]diazepin-2-one	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๑๕	โคลซาโซแลม (cloxazolam)	10-chloro-11b-(2-chlorophenyl)-2,3,5,7-tetrahydro-[1,3]oxazolo[3,2-*d*][1,4]benzodiazepin-6-one	
๑๖	ดีลอราซีแพม (delorazepam)	7-chloro-5-(2-chlorophenyl)-1,3-dihydro-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๗	ไดอาซีแพม (diazepam)	7-chloro-1-methyl-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๑๘	เอทคลอวินอล (ethchlorvynol)	1-chloro-3-ethylpent-1-en-4-yn-3-ol	
๑๙	เอทินาเมต (ethinamate)	1-ethynylcyclohexyl carbamate	
๒๐	เอทิล โลฟลาซีเพท (ethyl loflazepate)	ethyl 7-chloro-5-(2-fluorophenyl)-1,3-dihydro-2-oxo-[1,4]benzodiazepine-3-carboxylate	
๒๑	อีทิโซแลม (etizolam)	4-(2-chlorophenyl)-2-ethyl-9-methyl-6H-thieno[3,2-*f*][1,2,4]triazolo[4,3-*a*][1,4]diazepine	
๒๒	เฟนโพรพอเรกซ์ (fenproporex)	3-(1-phenylpropan-2-ylamino)propanenitrile	
๒๓	ฟลูไดอาซีแพม (fludiazepam)	7-chloro-5-(2-fluorophenyl)-1-methyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๒๔	ฮาลาซีแพม (halazepam)	7-chloro-5-phenyl-1-(2,2,2-trifluoroethyl)-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๒๕	เกลืออนินทรีย์ของโบรไมด์ทุกชนิด (inorganic bromides)		- ยกเว้นลิเทียมโบรไมด์(litium bromide) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องทำความเย็น และโปแตสเซียม โบรไมด์เทคนิคัลเกรด (potassium bromide technical grade) กับ โซเดียม โบรไมด์เทคนิคัลเกรด(sodium bromide technical grade) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมล้างรูป โดยอยู่ในความดูแลของเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๒๖	คีตาโซแลม (ketazolam)	11-chloro-2,8-dimethyl-12bphenyl-6*H*-[1,3]oxazino[3,2-*d*][1,4]benzodiazepine-4,7-dione	
๒๗	ลอราซีแพม (lorazepam)	7-chloro-5-(2-chlorophenyl)-1,3-dihydro-3-hydroxy-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๒๘	เมดาซีแพม (medazepam)	7-chloro-2,3-dihydro-1-methyl-5-phenyl-1*H*-[1,4]benzodiazepine	
๒๙	เมเฟนอเรกซ์ (mefenorex)	*N*-(3-chloropropyl)-1-phenylpropan-2-amine	
๓๐	เมทิไพรลอน (methyprylon)	3,3-diethyl-5-methylpiperidine-2,4-dione	
๓๑	เมทิลฟีโนบาร์บิตาล (methylphenobarbital)	5-ethyl-1-methyl-5-phenyl-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๓๒	นอร์ดาซีแพม (nordazepam)	7-chloro-1,3-dihydro-5-phenyl-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๓๓	โอซาซีแพม (oxazepam)	7-chloro-1,3-dihydro-3-hydroxy-5-phenyl-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๓๔	โอซาโซแลม (oxazolam)	10-chloro-2,3,5,7-tetrahydro-2-methyl-11b-phenyl-[1,3]oxazolo[3,2-*d*][1,4] benzodiazepin-6-one	
๓๕	เพอร์ลาพีน (perlapine)	6-(4-methylpiperazin-1-yl)-11*H*-dibenzo-[*b*,*e*]azepine	
๓๖	ฟีโนบาร์บิตาล (phenobarbital)	5-ethyl-5-phenyl-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๓๗	พินาซีแพม (pinazepam)	7-chloro-5-phenyl-1-(prop-2-ynyl)-3*H*-[1,4] benzodiazepin-2-one	
๓๘	พราซีแพม (prazepam)	7-chloro-1-(cyclopropylmethyl)-5-phenyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๓๙	โพรพิลเฮเซดรีน (propylhexedrine)	1-cyclohexyl-*N*-methylpropan-2-amine	

ลำดับที่	ชื่อวัตถุออกฤทธิ์	ชื่อทางเคมี	เงื่อนไข
๔๐	ไพโรวาเลโรน (pyrovalerone)	1-(4-methylphenyl)-2-(pyrrolidin-1-yl)pentan-1-one	
๔๑	เซคบิวตาบาร์บิตาล (secbutabarbital)	5-(butan-2yl)-5-ethyl-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	
๔๒	เอสพีเอ (SPA หรือ lefetamine)	(R)-*N,N*-dimethyl-1,2-diphenylethanamine	
๔๓	เตตราซีแพม (tetrazepam)	7-chloro-5-(cyclohex-1-enyl)-1 methyl-3*H*-[1,4]benzodiazepin-2-one	
๔๔	โทฟีโซแพม (tofisopam)	1-(3,4-dimethoxyphenyl)-5-ethyl-7,8-dimethoxy-4-methyl-5*H*-[2,3]benzodiazepine	
๔๕	ไวนิลบิตาล (vinylbital)	5-ethenyl-5-(pentan-2-yl)-[1,3]diazinane-2,4,6-trione	

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง ระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามนำผ่าน

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศระบุชื่อและประเภทวัตถุออกฤทธิ์ที่ห้ามนำผ่านไว้ ดังต่อไปนี้

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒

(๑) ซูโดอีเฟดรีน (pseudoephedrine)

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๘๐ ง ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

กฎกระทรวง

กำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์

ซึ่งสันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๔ วรรคสาม มาตรา ๑๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๐ วรรคสาม และมาตรา ๘๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้[๑]

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณดังต่อไปนี้ ให้สันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย

(๑) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑

(ก) คาทิโนน (cathinone)	๐.๕๐๐ กรัม
(ข) ไซโลซีน (psilocine หรือ psilotsin)	๐.๑๐๐ กรัม
(ค) ไซโลไซบีน (psilocybine)	๐.๑๐๐ กรัม
(ง) ดีอีที (DET)	๐.๕๐๐ กรัม
(จ) ดีเอ็มที (DMT)	๐.๕๐๐ กรัม
(ฉ) ดีเอ็มเอชพี (DMHP)	๐.๕๐๐ กรัม
(ช) เตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol หรือ THC)	๐.๑๐๐ กรัม
(ซ) ทีซีพี (TCP หรือ tenocyclidine)	๐.๑๐๐ กรัม
(ฌ) พาราเฮกซิล (parahexyl)	๐.๕๐๐ กรัม
(ญ) พีซีอี (PCE หรือ eticyclidine)	๐.๑๐๐ กรัม
(ฎ) พีเอชพี หรือ พีซีพีวาย (PHP หรือ PCPY หรือ rolicyclidine)	๐.๑๐๐ กรัม
(ฏ) ฟีนาซีแพม (phenazepam)	๐.๓๐๐ กรัม
(ฐ) เมทคาทิโนน (methcathinone)	๐.๕๐๐ กรัม
(ฑ) ๔-เมทิลอะมิโนเรกซ์ (4-methylaminorex)	๐.๕๐๐ กรัม
(ฒ) เมสคาลีน (mescaline)	๐.๕๐๐ กรัม
(ณ) อีทริพตามีน (etryptamine)	๐.๕๐๐ กรัม

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๔๕ ก ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

(๒) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๒

(ก) คีตามีน (ketamine)	๐.๕๐๐ กรัม
(ข) ซูโดอีเฟดรีน (pseudoephedrine)	๕.๐๐๐ กรัม
(ค) ไนตราซีแพม (nitrazepam)	๐.๓๐๐ กรัม
(ง) ไนเมตาซีแพม (nimetazepam)	๐.๓๐๐ กรัม
(จ) เฟนเตอมีน (phentermine)	๐.๙๐๐ กรัม
(ฉ) มิดาโซแลม (midazolam)	๐.๔๕๐ กรัม
(ช) อัลปราโซแลม (alprazolam)	๐.๑๒๐ กรัม
(ซ) อีเฟดรีน (ephedrine)	๕.๐๐๐ กรัม

(๓) วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔

(ก) โคลนาซีแพม (clonazepam)	๑.๘๐๐ กรัม
(ข) ไดอาซีแพม (diazepam)	๕.๔๐๐ กรัม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๔ วรรคสาม มาตรา ๑๕ วรรคสี่ และมาตรา ๒๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ทุกประเภท คำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านเพื่อขาย ประกอบกับมาตรา ๘๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดว่า การมีวัตถุออกฤทธิ์ชื่อและประเภทใดไว้ในครอบครอง ซึ่งคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกินปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สันนิษฐานว่ามีไว้ในครอบครองเพื่อขาย สมควรมีการกำหนดปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ซึ่งสันนิษฐานว่าผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อขาย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

เรื่อง กำหนดชื่อและปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ที่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งมีไว้ในครอบครองได้ตามมาตรา ๙๐

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗ (๑๐) และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพทันตกรรมหรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่ง มีวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓ หรือประเภท ๔ ไว้ในครอบครองได้ไม่เกินปริมาณที่กำหนดโดยไม่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๙๐ ดังนี้

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๓

(๑)	อะโมบาร์บิตาล (amobarbital)	๑๐	กรัม
(๒)	เพนตาโซซีน (pentazocine)	๑	กรัม
(๓)	เพนโตบาร์บิตาล (pentobarbital)	๑๐	กรัม

วัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๔

(๑)	โบรมาซีแพม (bromazepam)	๖	กรัม
(๒)	คลอร์ไดอาซีพอกไซด์ (chlordiazepoxide)	๒๕๐	กรัม
(๓)	โคลบาแซม (clobazam)	๑๐	กรัม
(๔)	โคลนาซีแพม (clonazepam)	๒๐	กรัม
(๕)	คลอราซีแพท (clorazepate)	๑๐	กรัม
(๖)	ไดอาซีแพม (diazepam)	๑๐	กรัม
(๗)	ลอราซีแพม(lorazepam)	๒	กรัม
(๘)	เมดาซีแพม(medazepam)	๑๐	กรัม
(๙)	ฟีโนบาร์บิตาล (phenobarbital)	๑๐๐	กรัม
(๑๐)	พินาซีแพม (pinazepam)	๕	กรัม
(๑๑)	พราซีแพม (prazepam)	๑๐	กรัม
(๑๒)	โทฟีโซแพม (tofisopam)	๕๐	กรัม

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๒๓๗ ง ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๑

ประกาศคณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายหรือไม่

พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นมีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายหรือไม่เพื่อให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทสามารถใช้อำนาจในการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ในกรณีจำเป็นและมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดเสพวัตถุออกฤทธิ์ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ (๖) และมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาชนิดหรือปริมาณวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อันเกิดจากการเสพวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

“ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดให้มีอำนาจตรวจ หรือทดสอบ หรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์

“ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ” หมายความว่า ผู้รับการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกายโดยผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือโดยคำสั่งของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๒ ในการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบแสดงความบริสุทธิ์ก่อนที่จะทำการตรวจหรือทดสอบ โดยให้แสดงเอกสารเพื่อแสดงตนว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจหรือทดสอบ และแจ้งเหตุอันควรเชื่ออันนำมาซึ่งการตรวจหรือทดสอบดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงขั้นตอนการตรวจหรือทดสอบ

ข้อ ๓ การตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ ให้ตรวจหรือทดสอบจากปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยให้ปฏิบัติตามวิธีการตรวจหรือทดสอบของชุดน้ำยาตรวจสอบหรือเครื่องมือแต่ละชนิด

ข้อ ๔ การเตรียมการในการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีบริเวณสำหรับผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อดำเนินการตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณี เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบหรือเก็บปัสสาวะเสร็จสิ้นไปโดยเรียบร้อยภายในสถานที่มิดชิดจากบุคคลภายนอก

(๒) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบเพื่อให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและทันเหตุการณ์ โดยอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ

(๓) จัดให้มีอุปกรณ์ในการเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิดที่สะอาดและแห้ง มีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๖๐ มิลลิลิตร มีอุปกรณ์สำหรับผนึกฝาปิดภาชนะเพื่อป้องกันการสับเปลี่ยนตัวอย่าง และให้มีฉลากและกระดาษกาวเพื่อใช้สำหรับปิดผนึกขวดตัวอย่างปัสสาวะด้วย

ข้อ ๕ วิธีเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) จัดให้มีผู้ควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจางหรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(๒) ให้ทำบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการเก็บตัวอย่างปัสสาวะและผลการตรวจหรือทดสอบตามแบบ วจ.๑ วจ.๒ และ วจ.๓ ที่กำหนดไว้ท้ายประกาศนี้

(๓) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ ชื่อสกุล และอายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบ วันเวลา และหน่วยงานที่เก็บตัวอย่าง พร้อมทั้งลายมือชื่อของเจ้าของปัสสาวะ และลายมือชื่อของผู้ควบคุมการเก็บตัวอย่างปัสสาวะนั้นบนฉลากปิดขวดเก็บปัสสาวะ

(๔) ให้ขวดเก็บปัสสาวะแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ เพื่อนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวดดังกล่าวจำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตร

ข้อ ๖ การตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในเบื้องต้น ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบกระทำต่อหน้าผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และให้ถือปฏิบัติโดยใช้เครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๗ ในกรณีที่ตรวจหรือทดสอบในเบื้องต้นตามข้อ ๖ พบว่าบุคคลนั้นอาจเป็นผู้เสพวัตถุออกฤทธิ์ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบจดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ภูมิลำเนาหรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวหรือออกหมายเรียกมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจสอบยืนยันผลแล้วพบว่าเป็นผู้มีวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกาย

ข้อ ๘ ในการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในเบื้องต้นนั้น เมื่ออ่านผลแล้วให้แจ้งผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ โดยห้ามเปิดเผยผลการตรวจหรือทดสอบแก่ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง และให้เก็บรักษาผลการตรวจหรือทดสอบไว้เป็นเอกสารลับ

ในกรณีที่ปรากฏผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือหรือชุดน้ำยาตรวจสอบในข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยที่ทำการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบนั้นให้สนิทพร้อมทั้งผนึกปากขวดด้วยแถบกาว โดยมีลายมือชื่อของผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บตัวอย่างปัสสาวะดังกล่าวไปยังหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งตามข้อ ๙ โดยเร็วในสภาพที่แช่เย็น เพื่อตรวจยืนยันผล

ข้อ ๙ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ มีอำนาจตรวจยืนยันผลว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบมีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกายหรือไม่

(๑) สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง หรือพิสูจน์หลักฐานจังหวัด หรือศูนย์พิสูจน์หลักฐาน สำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม

(๔) สำนักยาและวัตถุเสพติด หรือศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๕) สถาบันบำบัดรักษาและฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดแห่งชาติบรมราชชนนี หรือโรงพยาบาลธัญญารักษ์ในส่วนภูมิภาค กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข

(๖) โรงพยาบาลของรัฐ

(๗) หน่วยงานอื่นของรัฐหรือสถาบันอื่นที่คณะกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทกำหนด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นเป็นผู้มีวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกาย

ข้อ ๑๐ ในกรณีจำเป็นและเพื่อประโยชน์ต่อการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกาย ให้ผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบสั่งให้ผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าเสพวัตถุออกฤทธิ์ไปรับการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ ภายใต้การกำกับดูแลของผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบดังกล่าว ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาและสถานที่ที่กำหนดในคำสั่ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความเป็นธรรมตามควรแก่กรณี

ให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ธเรศ กรัษนัยรวิวงศ์

รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนงานบริการสุขภาพ

ประธานกรรมการวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนพิเศษ ๖๒ ง ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๑

แบบ วจ.๑

แบบบันทึกข้อมูลเบื้องต้น

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตรวจ .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ..... เวลา ..... น.

ลำดับที่ ..... ชื่อ ..... นามสกุล .....

ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ถนน .....

ตำบล/แขวง ..... อาเภอ/เขต .....

จังหวัด .....

หลักฐานเอกสารสาคัญแสดงตัวบุคคลที่ทางราชการออกให้

(ระบุประเภท .....)

เลขที่ ..... ออกให้โดย .....

วันออกเอกสาร ..... วันหมดอายุ .....

ลงชื่อ ..... พนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก

(.....)

ส่วนที่ ๒

ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นปรากฏว่า ☐ ผลลบ ซึ่งหมายถึง ไม่พบวัตถุออกฤทธิ์อยู่ในร่างกาย

☐ ผลบวก ซึ่งหมายถึง อาจเสพวัตถุออกฤทธิ์

บันทึกอื่นๆ ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ และรับทราบผล

(.....)

ลงชื่อ ..... พนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ลงชื่อ ..... เจ้าหน้าที่ที่ทาหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการตรวจหรือทดสอบ (ถ้ามี)

(.....)

แบบ วจ.๒

แบบบันทึกกรณีผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้นได้ผลบวก

สถานที่บันทึก.....

วันที่ ..... เดือน .....พ.ศ. .....เวลา .....น.

บันทึกฉบับนี้เพื่อแสดงว่า

ยศ/นาย/นาง/นางสาว ..... อายุ .....ปี

ที่อยู่ปัจจุบันบ้านเลขที่ .....หมู่ที่ ..... ถนน .....

ตาบล/แขวง ..... อาเภอ/เขต .....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

สถานที่ทางาน ..... เลขที่ ..... หมู่ที่ .....

ถนน .....ตาบล/แขวง .....

อาเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... โทรศัพท์ .....

รูปพรรณ รูปร่าง ..... ส่วนสูง ..... เซนติเมตร

รูปหน้า ..... สีผิว ..... สีผม ..... สีตา .....

บัตรประชาชน (หรือหลักฐานเอกสารสาคัญอื่นที่ทางราชการออกให้) เลขที่ .....

ออกให้ที่ ..... วันที่ออก ..... วันหมดอายุ .....

ได้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกายโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ปรากฏผลในเบื้องต้นว่าอาจเสพวัตถุออกฤทธิ์

ถ้าหากการตรวจพิสูจน์ขั้นยืนยันผลและความถูกต้องในภายหลังยืนยันว่าผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกายเสพวัตถุออกฤทธิ์ ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งผลการตรวจหรือทดสอบ หรือคาสั่งเกี่ยวกับการดาเนินคดีไปให้ทราบที่

☐ ที่อยู่ปัจจุบัน ☐ ที่ทางาน ☐ ที่อื่น ๆ (ระบุ).....

.....

.....

พนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ ..... ผู้รับการตรวจหรือทดสอบ

(.....)

ลงชื่อ ..... พนักงานฝ่ายปกครองหรือตารวจ

(.....) หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

ลงชื่อ ..... พยาน

(.....)

แบบ วจ.๓

แบบรายงานผลการตรวจหรือทดสอบหาวัตถุออกฤทธิ์ในร่างกาย

สถานที่ตรวจ ..... ตาบล/แขวง .....

อาเภอ/เขต ..... จังหวัด .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....ระหว่างเวลา ..... น. ถึง ..... น.

ลำดับที่	ชื่อ – สกุล ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบ	รายละเอียดเอกสารสาคัญ	ผลการตรวจหรือทดสอบ		หมายเหตุ
			ผลบวก	ผลลบ	

สรุปผล

☐ ผู้เข้ารับการตรวจหรือทดสอบทั้งสิ้น ..... ราย

☐ ผลการตรวจหรือทดสอบเบื้องต้น ผลบวก ..... ราย ผลลบ .....ราย

☐ ไม่ปฏิบัติตามคาสั่งของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตารวจหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ..... ราย

☐ อื่น ๆ (ระบุ) ..... ราย

ลงชื่อ ..... ผู้รายงาน

(.....)

ระเบียบกระทรวงสาธารณสุข

ว่าด้วยการทำลาย หรือการนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

พ.ศ. ๒๕๖๒

ตามที่พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดให้วัตถุออกฤทธิ์ของกลางตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของกลางดังกล่าวได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจับ ยึด และตรวจพิสูจน์ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๗ และคำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๘ และมาตรา ๑๕๙ แห่งพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยการทำลาย หรือการนำไปใช้ประโยชน์ซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือกฎอื่นที่มีกำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อความแห่งระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“วัตถุออกฤทธิ์ของกลาง” หมายความว่า วัตถุออกฤทธิ์ที่มีผู้ส่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุขหรือที่ศาลสั่งริบ หรือยึดไว้ แล้วอยู่ในความครอบครองหรือตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“คณะกรรมการกลาง” หมายความว่า คณะกรรมการกลางตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการระดับจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๘๔ ง ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๒

หมวด ๑
คณะกรรมการกลางและคณะกรรมการระดับจังหวัด

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการกลาง ประกอบด้วย เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา เป็นประธาน และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สานักงาน ป.ป.ส.) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ผู้แทนกรมการแพทย์ ผู้แทนกรมสุขภาพจิต เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับกรรมการอื่น ๆ ที่กระทรวงสาธารณสุข แต่งตั้งไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดรับผิดชอบเกี่ยวกับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด มีองค์ประกอบตามศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัด ซึ่งจัดตั้งโดยคำสั่งศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแห่งชาติ

ข้อ ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการกลาง มีหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นเกี่ยวกับ

(๑) การนำวัตถุออกฤทธิ์ของกลางไปใช้ประโยชน์

(๒) การจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๓) การทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๔) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขหรือปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการระดับจังหวัด มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ

(๑) รับผิดชอบในการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด

(๒) พิจารณาหรือรับผิดชอบการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๓) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทางานตามความจำเป็น

(๔) พิจารณาหรือดำเนินการอื่น ๆ ตามที่กาหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่กระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย

หมวด ๒
การตรวจรับและการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

ส่วนที่ ๑
การตรวจรับ

ข้อ ๑๑ ให้มีคณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ประกอบด้วย ผู้ที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัด แล้วแต่กรณี ไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการ

ข้อ ๑๒ ในระดับจังหวัดให้คณะกรรมการระดับจังหวัด กำหนดสถานที่ตรวจรับและจัดตั้งคลังเก็บรักษาวัตถุอออกฤทธิ์ของกลาง ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง มีหน้าที่

(๑) ตรวจรับและเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๒) จัดทำบัญชีแสดงรายละเอียดการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ตามแบบ วจ แนบท้ายระเบียบนี้

(๓) จัดทำหลักฐานการรับหรือส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๔) เก็บรักษากุญแจคลังของกลางตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี กำหนด

(๕) การอื่นที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่คณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย

ข้อ ๑๔ การตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางตรวจเอกสารก่อนการตรวจรับ ดังนี้

(๑) สำเนารายงานการตรวจพิสูจน์จากสถานตรวจพิสูจน์

(๒) สำเนาหนังสือนำส่งตรวจพิสูจน์จากหน่วยงานนำส่งตรวจพิสูจน์

(๓) บัญชีวัตถุออกฤทธิ์ของกลางตามแบบที่เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยากำหนด

ส่วนที่ ๒
การเก็บรักษา

ข้อ ๑๕ ในส่วนกลางให้เก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลางไว้ที่คลังของกลาง กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๑๖ ในระดับจังหวัดให้การเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลางไว้ที่คลังเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ณ สถานที่ที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำหนด

ข้อ ๑๗ ในการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ให้คณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางจัดทำเครื่องหมาย รหัส ลำดับที่ หรือหลักฐานอย่างถาวรไว้บนหีบห่อหรือภาชนะบรรจุวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

ข้อ ๑๘ การเปิดคลังเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเพื่อดำเนินการตรวจรับ การเก็บรักษา การจำหน่าย และการทำลาย หรือเพื่อการอื่นใดในราชการ จะต้องได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดก่อน แล้วแต่กรณี

เมื่อได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางดำเนินการให้เป็นไปตามข้อ ๑๓

หมวด ๓
การใช้ประโยชน์หรือจำหน่าย

ข้อ ๑๙ วัตถุออกฤทธิ์ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายได้ ให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลางขออนุมัติกระทรวงสาธารณสุข เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๐ วัตถุออกฤทธิ์ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในราชการหรือจำหน่ายได้ ให้จังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการระดับจังหวัดเสนอคณะกรรมการกลางเพื่อให้ความเห็นต่อกระทรวงสาธารณสุข ในการพิจารณาอนุมัติตามที่เห็นสมควร

หมวด ๔
การทำลาย

ข้อ ๒๑ วัตถุออกฤทธิ์ของกลางที่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์หรือจำหน่ายได้ตามความในหมวด ๔ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อทำลายของกลางตามระเบียบนี้อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่คณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัดมอบหมาย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ การทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง ให้กองควบคุมวัตถุเสพติด เสนอขออนุมัติทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นผู้อนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกลาง โดยให้เสนอแต่งตั้งคณะทำงานทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะทำงานดังกล่าวดำเนินการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางต่อไป จนแล้วเสร็จ

(๒) ในระดับจังหวัด ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเสนอขออนุมัติทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ให้คณะกรรมการระดับจังหวัดเป็นผู้อนุมัติ โดยเสนอแต่งตั้งคณะทำงานทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางและระบุวิธีทำลายไว้อย่างชัดแจ้ง เมื่อได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้วให้คณะทำงานดังกล่าวดำเนินการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางต่อไป จนแล้วเสร็จ

หมวด ๕
การรายงาน

ข้อ ๒๓ ในการเปิดคลังเก็บรักษาวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ตามข้อ ๑๘ เพื่อดำเนินการตรวจรับ การเก็บรักษา การจำหน่าย การทำลายหรือดำเนินการอื่น ๆ ให้คณะกรรมการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลางรายงานผลการดำเนินการให้เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีทราบทุกครั้ง

ในการรายงานอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) รายการตรวจรับ รายการจำหน่ายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๒) บัญชีแสดงรายละเอียดการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ตามแบบ วจ แนบท้ายระเบียบนี้

(๓) หลักฐานการรับหรือส่งมอบวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

(๔) รายชื่อผู้เก็บรักษากุญแจคลังของกลาง

(๕) รายการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามที่คณะกรรมการกลางหรือคณะกรรมการระดับจังหวัดแล้วแต่กรณี กำหนด

ข้อ ๒๔ เมื่อมีการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางตามข้อ ๒๒ เสร็จแล้วให้รายงานผลการดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในส่วนกลาง เมื่อคณะทำงานทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ดำเนินการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเสร็จแล้ว ให้คณะทำงานดังกล่าวรายงานผลการทำลายต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาและคณะกรรมการกลางทราบ แล้วให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยารายงานผลการทำลายให้กระทรวงสาธารณสุขทราบ

(๒) ในระดับจังหวัด เมื่อคณะทำงานทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง ดำเนินการทำลายวัตถุออกฤทธิ์ของกลางเสร็จแล้ว ให้คณะทำงานดังกล่าวรายงานผลการทำลายต่อคณะกรรมการระดับจังหวัดทราบ แล้วให้คณะกรรมการระดับจังหวัดรายงานผลการทำลายให้กระทรวงสาธารณสุขทราบ และให้แจ้งผลการทำลายดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ปิยะสกล สกลสัตยาทร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

บัญชีแสดงรายละเอียดการตรวจรับวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง

กล่องที่	ตำแหน่งที่เก็บ	หนังสือนำส่งจาก สถานตรวจพิสูจน์	ผลการพิสูจน์		น้ำหนักชั่งทั้งหีบห่อโดยประมาณ (กก.)	ลงชื่อ คณะกรรมการตรวจรับของกลาง	หมายเหตุ
			ชื่อวัตถุออกฤทธิ์ของกลาง	น้ำหนักเนื้อยาที่เหลือจากการตรวจพิสูจน์ (กก.)			

พระราชกำหนด
ป้องกันการใช้สารระเหย
พ.ศ. ๒๕๓๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓
เป็นปีที่ ๔๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๒]

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“สารระเหย” หมายความว่า สารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ ที่รัฐมนตรีประกาศว่าเป็นสารระเหย[๓]

“ผู้ติดสารระเหย” หมายความว่า ผู้ซึ่งต้องใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจเป็นประจำ โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรุง หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนรูป แบ่งบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

---

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๑๑ ก ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๓

(๓) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๓๑ ง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

"การบำบัดรักษา" หมายความว่า การบำบัดรักษาผู้ติดสารระเหย ซึ่งรวมตลอดถึงการฟื้นฟูสมรรถภาพ และการติดตามผลภายหลังการบำบัดรักษาด้วย

"ขาย" หมายความรวมถึงจำหน่าย จ่าย แจก หรือแลกเปลี่ยน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า หรือมีไว้เพื่อขายด้วย

"นำเข้า" หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักร

"สถานพยาบาล" หมายความว่า สถานพยาบาลที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามมาตรา ๔[๔]

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการป้องการใช้สารระเหยตามพระราชกำหนดนี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้[๕]

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) ระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย เมื่อรัฐมนตรีเห็นว่าอาจนำไปใช้หรือได้นำไปใช้เพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ

(๒) เพิกถอน หรือเปลี่ยนแปลงชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมี หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

(๓) กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๔) กำหนดการอื่นเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕[๖] ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการป้องกันการใช้สารระเหย" ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าสองคน

ให้รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยาซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

---

(๔) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

(๕) ดูประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒ ง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๑ ก ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๐

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๘ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การออกประกาศตามมาตรา ๔

(๒) การกำหนดนโยบายหรือมาตรการเกี่ยวกับการป้องกันการใช้สารระเหย หรือการบำบัดรักษา

[๗](๓) การวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

(๔) การออกกฎกระทรวงตามพระราชกำหนดนี้

(๕) เรื่องอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑[๘] เมื่อได้ประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามมาตรา ๔ (๓) แล้ว ให้รัฐมนตรีวางระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษา และการดูแลผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลดังกล่าวไว้ด้วย

---

[๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ผู้ผลิตสารระเหยต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความ ที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง[๙]

มาตรา ๑๓ ผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหย เพื่อเป็นการเตือนให้ระวังการใช้สารระเหยดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ สารระเหยที่ผู้ขายจะขายนั้นต้องมีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าได้จัดให้มีที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ อยู่ครบถ้วน

มาตรา ๑๕[๑๐] ห้ามมิให้ผู้ใดขายสารระเหยแก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ เว้นแต่เป็นการขายโดยสถานศึกษาเพื่อใช้ในการเรียนการสอน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จัดหา หรือให้สารระเหยแก่ผู้ซึ่งตนรู้หรือควรรู้ว่าเป็นผู้ติดสารระเหย

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจูงใจ ชักนำ ยุยงส่งเสริม หรือใช้อุบายหลอกลวงให้บุคคลอื่นใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ ไม่ว่าโดยวิธีสูด ดม หรือวิธีอื่นใด

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหยในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ และในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ อาจยึดสารระเหย ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหย และบรรดาผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การนำเข้า หรือการขาย ในสถานที่ผลิต สถานที่นำเข้า สถานที่ขาย หรือสถานที่เก็บสารระเหย อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

[๑๑] บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๒ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้ขายสารระเหยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๙] กฎกระทรวงตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ หมายถึง กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๙๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔

[๑๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

มาตรา ๒๓[๑๒] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓/๑[๑๓] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔[๑๔] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔/๑[๑๕] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อผู้ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔/๒[๑๖] ผู้ใดใช้สารระเหยบำบัดความต้องการของร่างกายหรือจิตใจ และได้สมัครใจขอเข้ารับการบำบัดรักษาในสถานพยาบาลก่อนความผิดจะปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยได้ปฏิบัติครบถ้วนตามระเบียบว่าด้วยการรับเข้าบำบัดรักษา การบำบัดรักษาและการดูแลผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาลดังกล่าวจนได้รับการรับรองเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีกำหนดแล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีความผิดที่ได้กระทำไปภายหลังการสมัครใจเข้ารับการบำบัดรักษา

มาตรา ๒๕ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ทวิ[๑๗] ในกรณีที่มีการยึดสารระเหยตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง หรือตามกฎหมายอื่นและไม่มีการฟ้องคดีต่อศาล เพราะเหตุที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและพนักงานอัยการสั่งให้งดการสอบสวน หรือเพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ถ้าไม่มีผู้ใดมาอ้างว่าเป็นเจ้าของภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ยึดให้สารระเหยนั้นตกเป็นของกระทรวงสาธารณสุข และให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ถ้าผู้ที่อ้างว่าเป็นเจ้าของตามวรรคหนึ่ง แสดงต่อคณะกรรมการได้ว่าเป็นเจ้าของแท้จริงและไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการสั่งให้คืนสารระเหยแก่เจ้าของ ถ้าสารระเหยนั้นยังคงอยู่ในความครอบครองของพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๕ ตรี[๑๘] ในกรณีที่มีการฟ้องคดีความผิดเกี่ยวกับสารระเหยต่อศาลและไม่ได้มีการโต้แย้งเรื่องประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย ถ้าศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบสารระเหย ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือตามกฎหมายอื่น และไม่มีคำเสนอว่าผู้เป็นเจ้าของ

---

[๑๒]-[๑๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๕]-[๑๖] ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย โดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๑

[๑๗]-[๑๘] ข้อความดังกล่าวเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๓

แท้จริงไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบสารระเหยนั้น ให้กระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขมอบหมาย ทำลายหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๒๖[๑๙] ยกเลิก

มาตรา ๒๗[๒๐] ยกเลิก

มาตรา ๒๘[๒๑] ยกเลิก

มาตรา ๒๙[๒๒] ยกเลิก

มาตรา ๓๐[๒๓] ยกเลิก

มาตรา ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชาติชาย ชุณหะวัณ
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันได้มีการนำสารระเหยหรือวัตถุหรือผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปมีสารระเหยผสมหรือเจือปนอยู่ ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อใช้ในทางอุตสาหกรรมหรือทางอื่น ไปใช้สูด ดม หรือวิธีอื่นใด อันก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากแก่ผู้สูด ดม โดยเฉพาะเยาวชน ประกอบกับยังไม่มีกฎหมายใช้บังคับแก่สารระเหยโดยเฉพาะ สมควรที่จะดำเนินการป้องกันการใช้สารระเหยไปในทางที่ไม่ถูกต้อง และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยสาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

---

[๑๙] - [๒๓] ยกเลิกโดย พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๒

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๓๔)*

ออกตามความในพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย

พ.ศ. ๒๕๓๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ผลิตสารระเหย หรือผู้นำเข้าสารระเหยก่อนนำออกขาย ต้องจัดให้มีข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุเป็นภาษาไทย ดังต่อไปนี้

(๑) คำว่า “สารระเหย”

(๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิต หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี

(๓) ปริมาณที่บรรจุเป็นระบบเมตริก

(๔) ชื่อทางเคมีและอัตราส่วนของสารผสมทั้งหมดในสารระเหย

(๕) วิธีการใช้ และวิธีเก็บรักษา

(๖) คำว่า “คำเตือน ห้ามสูดดม เป็นอันตรายต่อชีวิต”

ข้อความดังกล่าว ต้องใช้สีที่เห็นได้ชัดเจน และตัดกับสีของภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุ สำหรับข้อความตาม (๑) และ (๖) นั้นให้ใช้ตัวอักษรสีแดงบนพื้นขาว

ข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยจะมีภาษาอื่นนอกจากภาษาไทยก็ได้ แต่ข้อความภาษาอื่นนั้นต้องตรงกับข้อความภาษาไทย และมีขนาดไม่ใหญ่กว่าข้อความภาษาไทย

ข้อ ๒ สำหรับสารระเหยที่บรรจุในภาชนะหรือหีบห่อที่มีขนาดบรรจุเกิน ๕๕๐ มิลลิลิตร หรือ ๕๕๐ กรัม หากมีการจัดให้มีภาพ เครื่องหมาย หรือข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขแห่งกฎหมายอื่นแล้ว ผู้ผลิตสารระเหยหรือผู้นำเข้าสารระเหย ก่อนนำออกขายจะไม่จัดให้มีข้อความที่ภาชนะบรรจุหรือหีบห่อที่บรรจุสารระเหยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑ ก็ได้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

ไพโรจน์ นิงสานนท์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สิปปนนท์ เกตุทัต
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๙๘ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔

ประกาศกระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง การระบุชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นสารระเหย

พ.ศ. ๒๕๕๔[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๑) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๑) เรื่อง กำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือขนาดบรรจุของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์เป็นสารระเหย ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้สารเคมีดังต่อไปนี้ รวมทั้งสารเคมีที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันเป็นสารระเหย

(๑) อาลิฟาติกไฮโดรคาร์บอน (Aliphatic hydrocarbon) และอาโรเมติกไฮโดรคาร์บอน (Aromatic hydrocarbon) ได้แก่

๑.๑ โทลูอีน (Toluene) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า methylbenzene มีสูตรทางเคมีเป็น $C_6H_5CH_3$ [CAS Number 108-88-3]

(๒) คีโทน (Ketone) ได้แก่

๒.๑ อาซีโทน (Acetone) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า propan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3COCH_3 [CAS Number 67-64-1]

๒.๒ เมทิลเอทิลคีโทน (Methyl ethyl ketone) หรือ เอ็มอีเค (MEK) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COCH_2CH_3$ [CAS Number 78-93-3]

๒.๓ เมทิลไอโซบิวทิลคีโทน (Methyl isobutyl ketone) หรือ เอ็มไอบีเค (MIBK) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 4-methylpentan-2-one มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COCH_2CH(CH_3)_2$ [CAS Number 108-10-1]

(๓) เอสเตอร์ (Ester) ได้แก่

๓.๑ เอทิลอาซีเทต (Ethyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า ethyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COOC_2H_5$ [CAS Number 141-78-6]

๓.๒ เซลโลโซล์ฟอาซีเทต (Cellosolve acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-ethoxyethyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COOCH_2CH_2OC_2H_5$ [CAS Number 111-15-9]

๓.๓ เมทิลอาซีเทต (Methyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า methyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3COOCH_3 [CAS Number 79-20-9]

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๓๑ ง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๔

๓.๔ นอร์มาลบิวทิลอาซีเทต (n-Butyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butyl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COO(CH_2)_3CH_3$ [CAS Number 123-86-4]

๓.๕ เซคันดารีบิวทิลอาซีเทต (sec-Butyl acetate) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butan-2-yl acetate มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3COOCH(CH_3)CH_2CH_3$ [CAS Number 105-46-4]

(๔) โวลาไทล์อัลคิลไนไตรท์ (Volatile alkyl nitrite) ได้แก่

๔.๑ เอมิลไนไตรท์ (Amyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 3-methylbutyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(CH_3)_2CH\ CH_2CH_2ONO$ [CAS Number 110-46-3]

๔.๒ ไซโคลเฮ็กซิลไนไตรท์ (Cyclohexyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า cyclohexyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $C_6H_{11}ONO$ [CAS Number 5156-40-1]

๔.๓ เอทิลไนไตรท์ (Ethyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า ethyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น CH_3CH_2ONO [CAS Number 109-95-5]

๔.๔ ไอโซบิวทิลไนไตรท์ (Isobutyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-methylpropyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(CH_3)_2CHCH_2ONO$ [CAS Number 542-56-3]

๔.๕ ไอโซโพรพิลไนไตรท์ (Isopropyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า Propan-2-yl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $(CH_3)_2CHONO$ [CAS Number 541-42-4]

๔.๖ นอร์มาลบิวทิลไนไตรท์ (n-Butyl nitrite) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า butyl nitrite มีสูตรทางเคมีเป็น $CH_3CH_2CH_2CH_2ONO$ [CAS Number 544-16-1]

(๕) อีเทอร์ (Ether) ได้แก่

๕.๑ บิวทิลเซลโลโซล์ฟ (Butyl cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-butoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $HOCH_2CH_2OC_4H_9$ [CAS Number 111-76-2]

๕.๒ เซลโลโซล์ฟ (Cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-ethoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $HOCH_2CH_2OC_2H_5$ [CAS Number 110-80-5]

๕.๓ เมทิลเซลโลโซล์ฟ (Methyl cellosolve) ซึ่งมีชื่อทางเคมีว่า 2-methoxyethanol มีสูตรทางเคมีเป็น $HOCH_2CH_2OCH_3$ [CAS Number 109-86-4]

ข้อ ๓ ให้ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อต่อไปนี้ หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีสารเคมีตามข้อ ๒ ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดผสมอยู่เป็นสารระเหย ได้แก่

(๑) ทินเนอร์ (Thinners)

(๒) แลกเกอร์ (Lacquers)

(๓) กาวอินทรีย์สังเคราะห์ (Synthetic organic adhesives) ที่มียางนิโอปรีน (Neoprene based) หรือสารกลุ่มไวนิล (Vinyl resin based) เป็นตัวประสาน

(๔) กาวอินทรีย์ธรรมชาติ (Natural organic adhesives) ที่มียางสนหรือชันสน (Rosin) ยางธรรมชาติ (Natural rubber หรือ Isoprene) หรือสารเซลลูโลส (Cellulose compounds) เป็นตัวประสาน

(๕) ลูกโป่งวิทยาศาสตร์ หรือลูกโป่งพลาสติก (Blowing balloon)

ข้อ ๔ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

จุรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์
รัฐมนตรีตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ชัยวุฒิ บรรณวัฒน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม[๑] (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๖

เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานราชการต่างๆ ดังนั้น สถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง ตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ประกาศไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน และมีความจำเป็นต้องประกาศกำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลางขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๔) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลาง (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้หน่วยงานดังต่อไปนี้ เป็นสถานตรวจพิสูจน์สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์สารระเหยของกลางตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) สำนักยาและวัตถุเสพติด และศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๒) สถานตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของสำนักงานวิทยาการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๓) สำนักปราบปรามยาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๖[๑]

เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น สถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศกำหนดไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควรประกาศกำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสถานพยาบาลที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ (๓) และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๓) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๖) เรื่อง กำหนดสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหย (เพิ่มเติม)

ข้อ ๒ ให้สถานพยาบาลของรัฐที่จัดตั้งตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษเป็นสถานพยาบาลที่ให้การบำบัดรักษาแก่ผู้ติดสารระเหยตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ว่าด้วยการบำบัดรักษาและควบคุมผู้ติดสารระเหยในสถานพยาบาล

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์	**สมศักดิ์ เทพสุทิน**
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข	รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๐ ตอนพิเศษ ๑๑๕ ง ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๖

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๖*

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

เนื่องด้วยได้มีการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ที่ได้มีการประกาศแต่งตั้งไปแล้วนั้นจึงไม่เป็นปัจจุบัน สมควรประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายดังกล่าวขึ้นใหม่ เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพปัญหาในปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๔๑ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ. ๒๕๓๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ให้บุคคลซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๒) รองปลัดกระทรวงสาธารณสุข

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

(๔) สาธารณสุขนิเทศก์

(๕) อธิบดีกรมการแพทย์

(๖) รองอธิบดีกรมการแพทย์

(๗) อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๘) รองอธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๒ ง ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๗

(๙) อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๑๐) รองอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๑๑) อธิบดีกรมสุขภาพจิต

(๑๒) รองอธิบดีกรมสุขภาพจิต

(๑๓) เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๑๔) รองเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๑๕) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด

(๑๖) นายแพทย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๑๗) ผู้อำนวยการสำนักยาและวัตถุเสพติด กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์ กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๑๙) ผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๒๐) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมเครื่องสำอางและวัตถุอันตราย สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๑) ผู้อำนวยการกองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๓) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหาร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๔) ผู้อำนวยการกองควบคุมเครื่องมือแพทย์ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๕) ผู้อำนวยการกองงานด่านอาหารและยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๖) ผู้อำนวยการกองส่งเสริมงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๒๗) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลของรัฐ

(๒๘) เภสัชกร นักเทคนิคการแพทย์ และนักวิทยาศาสตร์การแพทย์ โรงพยาบาลของรัฐ

(๒๙) เจ้าพนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป โรงพยาบาลของรัฐ

(๓๐) เภสัชกร นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ และพนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัชกร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

(๓๑) เจ้าหน้าที่ทะเบียนวิชาชีพ กองการประกอบโรคศิลปะ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

(๓๒) เภสัชกร นักวิชาการอาหารและยา และพนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัชกรสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๓๓) นิติกร สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

(๓๔) เภสัชกร กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด

(๓๕) พนักงานของรัฐตำแหน่งเภสัชกร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

(๓๖) สาธารณสุขอำเภอ/สาธารณสุขกิ่งอำเภอ

ข้อ ๓ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๒) รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม

(๔) อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๕) รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๖) เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๗) รองเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๘) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมวัตถุอันตราย กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๙) ผู้อำนวยการสำนักควบคุมและตรวจโรงงาน ๑-๔ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑๐) ผู้อำนวยการสำนักทะเบียนโรงงาน กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑๑) ผู้อำนวยการสำนักบริหารมาตรฐาน ๓ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๑๒) นักวิชาการมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(๑๓) วิศวกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑๔) นักวิทยาศาสตร์ กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑๕) นิติกร กรมโรงงานอุตสาหกรรม

(๑๖) อุตสาหกรรมจังหวัด

(๑๗) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗ ว หรือ ๘ ว สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

(๑๘) เจ้าหน้าที่บริหารงานการอุตสาหกรรม ๗ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ข้อ ๔ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๒) รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๕) เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๖) เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

(๗) ผู้อำนวยการสำนักงานการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๘) ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๙) หัวหน้ากลุ่มกิจการพิเศษ สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

(๑๐) ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทุกเขตการศึกษา

(๑๑) อธิการบดี อธิการ ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ของสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๕ ให้ข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๒) รองปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย

(๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๕) อธิบดีกรมการปกครอง

(๖) รองอธิบดีกรมการปกครอง

(๗) ผู้ตรวจราชการกรมการปกครอง

(๘) ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๙) ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนและรักษาความสงบ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๑๐) ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความเป็นธรรม สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๑๑) หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๑๒) หัวหน้ากลุ่มทุกกลุ่มในสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

(๑๓) ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง

(๑๔) ผู้อำนวยการส่วนยุทธการและข่าว สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง

(๑๕) ผู้อำนวยการส่วนกำลังพลและส่งกำลังบำรุง สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง

(๑๖) ผู้อำนวยการส่วนปฏิบัติการพิเศษ สำนักอำนวยการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง

(๑๗) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๘) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๑๙) ปลัดจังหวัด

(๒๐) หัวหน้ากลุ่มงานปกครองจังหวัด

(๒๑) จ่าจังหวัด (หัวหน้ากลุ่มปกครองและอำนวยความเป็นธรรม)

(๒๒) ป้องกันจังหวัด (หัวหน้าฝ่ายความมั่นคง)

(๒๓) นายอำเภอ

(๒๔) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๒๕) ปลัดอำเภอ

(๒๖) ปลัดเมืองพัทยา

ข้อ ๖ ให้ข้าราชการตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ข้อ ๗ ให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

(๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร

(๒) รองปลัดกรุงเทพมหานคร สั่งราชการสำนักอนามัย

(๓) ผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร

(๔) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

(๕) ผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร

(๖) ผู้อำนวยการสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร

(๗) ผู้อำนวยการกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

(๘) ผู้อำนวยการกองป้องกันและบำบัดการติดยาเสพติด สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

(๙) ผู้อำนวยการเขต กรุงเทพมหานคร

(๑๐) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร

(๑๑) ผู้อำนวยการ อาจารย์ใหญ่ หรือครูใหญ่ในสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร

(๑๒) ผู้อำนวยการศูนย์บริการสาธารณสุข

(๑๓) หัวหน้าฝ่าย สังกัดกองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

(๑๔) หัวหน้าฝ่ายเทศกิจ สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

(๑๕) หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

(๑๖) หัวหน้าฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๘ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

สุดารัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สมศักดิ์ เทพสุทิน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑] เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับเมื่อใด ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกาย และจิตใจของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๙๖ ก ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน โดยในจำนวนนี้ให้เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งปฏิบัติงานด้านการป้องกันหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีประสบการณ์การทำงานโดยตรงกับผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖

(๓) แต่งตั้งและถอดถอนอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓

(๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว

(๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมและการย้ายตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์ หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๙) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๑๐) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๘

(๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ

(๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไขและข้อบังคับตามมาตรา ๓๒

(๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๖) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่างๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานคณะอนุกรรมการแพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

แพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือไม่

(๒) ติดตามดูแลการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) พิจารณาย้ายตัวผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดหรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากสถานบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมทั้งพิจารณาลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๕) แจ้งผลการตรวจพิสูจน์หรือผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการพนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙

(๗) ติดตามดูแลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตอำนาจของตนให้เป็นไปตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

(๙) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาตาม (๑) (๓) (๖) และ (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒
สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้ง และยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจนโดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๙

(๒) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่างๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เห็นสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นใดเป็นสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว นอกเหนือจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ควบคุมสถานที่นั้นมีอำนาจหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เช่นเดียวกับผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๗ ได้ตามที่เห็นเหมาะสมกับสถานที่ดังกล่าว

หมวด ๓
การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัย หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือจากพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ต้องหามีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การส่งไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ให้ศาลพิจารณาส่งตัวไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์ที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย แล้วให้ศาลแจ้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินกระบวนการสอบสวนคดีต่อไป และเมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ โดยไม่ต้องส่งผู้ต้องหาไปด้วย และแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวแห่งใด

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ไม่ต้องดำเนินการฝากขังหรือขอผัดฟ้องตามกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ใดเสพยาเสพติดก่อน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุมเพื่อให้ตนเองได้รับการส่งตัวไปฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในระหว่างที่รอพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมารับตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินคดีให้สถานที่ที่รับผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหาไปในทันทีที่สามารถกระทำได้

มาตรา ๒๑ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๙ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

การตรวจพิสูจน์ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับตัวผู้นั้นไว้ในสถานที่ที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป และแจ้งผลให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาคืนให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อไปให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย

การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

การกำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนี

(๒) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวดให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม

ความเหมาะสมและกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติด้วยวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติก็ได้

(๔) ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสมเพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๙ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่น ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๕ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือนนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ต้องหามีภูมิลำเนาซึ่งไม่สะดวกต่อการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องหา อาจมีคำสั่งให้ย้ายผู้นั้นไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมที่สถานที่แห่งอื่นได้ แต่ต้องปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้นั้นด้วย

มาตรา ๒๘ การที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกควบคุมตัวในลักษณะเดียวกับถูกคุมขังให้ถือว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นเข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาแล้วจนถึงวันหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ถ้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดหลบหนีจากการควบคุมหรือหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น ให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขังตามมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบทันที ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดและโทษตามมาตรา ๑๙๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มิให้นำมาใช้บังคับกับผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการที่กำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามระเบียบตามเงื่อนไขต่างๆ ที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ซึ่งได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวได้โดยมิต้องมีหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ที่รับตัวผู้นั้นไว้มีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดการอนุญาตให้รับการเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน

(๓) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการลงโทษบุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ให้นำมาตรการลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๙ และให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือ

พนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีผู้นั้นต่อไป และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใด หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๗

(๓) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗

(๔) สั่งหรือจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราวตามมาตรา ๒๖ หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกตามมาตรา ๒๕ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่งแล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม (๑) โดยมิได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปตามที่เห็นสมควร

หนังสือเรียกมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตาม (๒) ต้องระบุด้วยว่าจะมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานในเรื่องใด

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดนำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติตามหน้าที่การสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่อาจเปิดเผยได้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ความผิดตามมาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

<u>หมายเหตุ</u> เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่อาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนั้นเนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพ ยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐ และหน่วยงานเอกชนที่มีขีดความสามารถเข้ามาร่วมในการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข สถานพยาบาลของเอกชน หรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๖[๑]

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และ มาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะ ชนิดและประเภทของยาเสพติด สำหรับความผิดฐานเสพยาเสพติดตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง มีดังต่อไปนี้

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ มี ๖ ชนิด ได้แก่

(ก) เฮโรอีน

(ข) เมทแอมเฟตามีน

(ค) แอมเฟตามีน

(ง) ๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีน

(จ) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีน

(ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ มี ๒ ชนิด ได้แก่

(ก) โคคาอีน

(ข) ฝิ่น

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ มี ๑ ชนิด ได้แก่ กัญชา

(๔)[๒] สารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่น แต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒ ยาเสพติดตามข้อ ๑ สำหรับความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง ความผิดฐานเสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และความผิดฐานเสพและจำหน่ายยาเสพติด ตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ต้องมีปริมาณดังต่อไปนี้

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๗ ก ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๖

(๒) เพิ่มเติมโดย กฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณของยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๘๔ ก ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑

(๑) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑

(ก) เฮโรอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งร้อยมิลลิกรัม

(ข) เมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

(ค) แอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าร้อยมิลลิกรัม

(ง) ๓,๔-เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(จ) เมทิลลีนไดออกซีแอมเฟตามีนมีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(ฉ) เอ็น เอทิล เอ็มดีเอ หรือเอ็มดีอี มีปริมาณไม่เกินห้าหน่วยการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบมิลลิกรัม

(๒) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒

(ก) โคคาอีนมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินสองร้อยมิลลิกรัม

(ข) ฝิ่นมีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม

(๓) ยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ได้แก่ กัญชามีน้ำหนักสุทธิไม่เกินห้าพันมิลลิกรัม

ยาเสพติดให้โทษตาม (๑) และ (๒) ให้รวมถึงวัตถุที่เรียกชื่อเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างทางเคมีอย่างเดียวกันกับยาเสพติดให้โทษดังกล่าว และเกลือใด ๆ ของยาเสพติดให้โทษดังกล่าวด้วย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

พระราชบัญญัติ
ควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๔๙๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์ เพื่อสวัสดิภาพของประชาชนตามความจำเป็นแห่งสถานการณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑] และจะใช้ในท้องที่ใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“โภคภัณฑ์” หมายความว่า เครื่องอุปโภคบริโภค และหมายความรวมตลอดถึงสิ่งที่ระบุไว้ในกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

“จำหน่าย” หมายความรวมตลอดถึงการโอนสิทธิ หรือกรรมสิทธิ์ หรือโอนการครอบครองให้แก่กันไม่ว่าในกรณีใด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ เมื่อมีความจำเป็นโดยสถานการณ์เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน หรือมีความจำเป็นเกิดขึ้นเพื่อเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐบาลมีอำนาจควบคุมโภคภัณฑ์ได้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๒ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๕

มาตรา ๕ การควบคุมตามความในมาตรา ๔ ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เพื่อการดังต่อไปนี้

๑. จำกัดปริมาณโภคภัณฑ์ซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองได้

๒. จำนวนปริมาณโภคภัณฑ์ซึ่งบุคคลจะได้มา

๓. วางระเบียบในการค้า การจำหน่าย การเก็บรักษา และการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับโภคภัณฑ์ ตลอดจนการควบคุมร้านค้าทั้งปวงซึ่งจำหน่ายโภคภัณฑ์

๔. กำหนดเวลา และสถานที่ และพฤติการณ์ในการจำหน่ายโภคภัณฑ์

๕. จำกัดชนิด ปริมาณ ประเภทแห่งโภคภัณฑ์ซึ่งอนุญาตให้จำหน่ายได้

๖. ห้ามการจำหน่ายหรือการใช้โภคภัณฑ์

๗. กำหนดวิธีการปันส่วนโภคภัณฑ์

๘. กำหนดกิจการและกำหนดวิธีดำเนินการอื่นใดเพื่อบรรลุจุดประสงค์ดั่งบัญญัติไว้ ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ โภคภัณฑ์ชนิดใด ประเภทใด จะพึงควบคุม ให้ระบุโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีบัตรประจำตัวตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความใพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าตรวจในเคหสถาน หรือสถานที่ใด ๆ ในระหว่างอาทิตย์ขึ้นถึงอาทิตย์ตก เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณีที่กระทำความผิดซ้ำให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

โภคภัณฑ์ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับความผิดให้ริบเสีย

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราช-บัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดกระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ภาค ๒ ส่วนที่ ๒ หมวดที่ ๒ ตั้งแต่มาตรา ๑๒๙ ถึงมาตรา ๑๔๖ ให้ระวางโทษเป็นทวีคูณ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗)
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมโภคภัณฑ์บางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ ให้โภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ ซึ่งได้แก่ น้ำยาเคมี อีเธอร์ (Ether) และน้ำยาเคมี คลอโรฟอร์ม (Chloroform) เป็นโภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

[๒] **มาตรา ๔** (ยกเลิก)

[๓] **มาตรา ๕** ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือ เปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่นั้น

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่นั้น

การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้งต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้งที่นำหรือขนย้าย และผู้นำหรือผู้ขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๘๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๒

(๒) มาตรา ๔ ถูกยกเลิกโดย พ.ร.ฎ.ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓

(๓) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.ฎ.ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๔] **มาตรา ๕ ทวิ** หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

มาตรา ๖ โภคภัณฑ์ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บเป็นหนังสือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสามวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์
รองนายกรัฐมนตรี

---

[๔] มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.ฎ. ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๕

หมายเหตุ พ.ร.ฎ. ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๗ ผู้ใดมีไว้ในครอบครอง ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรไม่อนุญาตให้ออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งโภคภัณฑ์ดังกล่าวนำหรือขนย้ายโภคภัณฑ์นั้นออกไปไว้นอกเขตท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกานี้ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๘ ผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตให้ขนย้าย จำหน่าย ใช้ เปลี่ยนแปลงสภาพหรือโอนการ ครอบครอง ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้คงดำเนินกิจการตามหนังสืออนุญาตนั้นต่อไปได้จนกว่าหนังสืออนุญาตนั้น สิ้นอายุ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕)

[๕]บัญชีกำหนดเขตควบคุมน้ำยาเคมีอีเธอร์และน้ำยาเคมีคลอโรฟอร์ม

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
	ภาคเหนือ	
๑	เชียงราย	ทุกอำเภอ
๒	เชียงใหม่	ทุกอำเภอ
๓	น่าน	ทุกอำเภอ
๔	พะเยา	ทุกอำเภอ
๕	แพร่	ทุกอำเภอ
๖	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๗	ลำปาง	ทุกอำเภอ
๘	ลำพูน	ทุกอำเภอ
	ภาคใต้	
๙	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๑๐	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๑๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๑๒	สงขลา	ทุกอำเภอ
๑๓	สตูล	ทุกอำเภอ

[๕] บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ถูกยกเลิกโดยพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๖ และให้ใช้บัญชีที่พิมพ์ไว้นี้แทน

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีการควบคุมโภคภัณฑ์บางชนิดในท้องที่บางแห่ง เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ ให้โภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕)[๒] ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ เป็นโภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ และภายในท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่

การยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น ณ สำนักงานพาณิชย์จังหวัดแห่งท้องที่

การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้ง และผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

---

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕

(๒) หมายถึง กรดแอซีติกล้วน (Glacial acetic acid)

มาตรา ๕ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาตให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

มาตรา ๖ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ไว้ในครอบครองก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาตให้ออกคำสั่งเป็นหนังสือและแจ้งให้ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งโภคภัณฑ์ดังกล่าวนำหรือขนย้ายโภคภัณฑ์นั้นออกไปไว้นอกเขตท้องที่ที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๗ โภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๓๕

ลำดับที่	จังหวัด	อำเภอ
	<u>ภาคเหนือ</u>	
๑	เชียงราย	ทุกอำเภอ
๒	เชียงใหม่	ทุกอำเภอ
๓	น่าน	ทุกอำเภอ
๔	พะเยา	ทุกอำเภอ
๕	แพร่	ทุกอำเภอ
๖	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ
๗	ลำปาง	ทุกอำเภอ
๘	ลำพูน	ทุกอำเภอ
	<u>ภาคใต้</u>	
๙	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๑๐	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๑๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๑๒	สงขลา	ทุกอำเภอ
๑๓	สตูล	ทุกอำเภอ

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๒๒)*
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๔๙๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้โภคภัณฑ์ดังต่อไปนี้เป็นโภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) น้ำยาเคมี อีเธอร์ (Ether)

(๒) น้ำยาเคมี คลอโรฟอร์ม (Chloroform)

[๑] **ข้อ ๒** ให้ผู้มีตำแหน่งดังต่อไปนี้ ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ตามข้อ ๑ คือ

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) ปลัดจังหวัด

(๔) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์

(๕) ผู้ตรวจการพาณิชย์

(๖) พาณิชย์จังหวัด

(๗) นายอำเภอ

(๘) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๙) ปลัดอำเภอ

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๑๘๓ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๒๒

[๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

หมายเหตุ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕

(๑๐) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๑๑) ข้าราชการในสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อบ วสุรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕)*
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๔๙๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรดแอซีติกล้วน (Glacial acetic acid, CH_3 - COOH) หรือชื่อที่เรียกเป็นอย่างอื่นแต่มีสูตรโครงสร้างอย่างเดียวกันนี้ที่มีความบริสุทธิ์ตั้งแต่ร้อยละ ๙๐ คิดตามอัตราส่วนน้ำหนักต่อน้ำหนัก และมีปริมาณตั้งแต่ ๑๐ กิโลกรัมขึ้นไป เป็นโภคภัณฑ์ควบคุม

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ ในจังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา จังหวัดสงขลา และจังหวัดสตูล เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ตามกฎกระทรวงนี้

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) ปลัดจังหวัด

(๔) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์

(๕) ผู้ตรวจการพาณิชย์

(๖) พาณิชย์จังหวัด

(๗) นายอำเภอ

(๘) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๙) ปลัดอำเภอ

(๑๐) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๑๑) ข้าราชการในสำนักงานพาณิชย์จังหวัด ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก อิสระพงศ์ หนุนภักดี
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อมเรศ ศิลาอ่อน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๒๐ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๓๕

พระราชกฤษฎีกา
ควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๒)
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมโภคภัณฑ์สารกาเฟอีนในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร เพื่อสวัสดิภาพของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป*

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาควบคุมโภคภัณฑ์ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ให้โภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโภคภัณฑ์ควบคุมและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งได้แก่ สารกาเฟอีน (Caffeine) เป็นโภคภัณฑ์ที่ถูกควบคุมตามวิธีการที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาต

หนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๒๘ ก ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๕

มาตรา ๖ บุคคลซึ่งมีสิทธิขออนุญาตนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ ได้แก่

(๑) ผู้ได้รับใบอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกสารกาเฟอีนจากกรมการค้าต่างประเทศ

(๒) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบันที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตยาที่มีสารกาเฟอีนเป็นส่วนประกอบ

(๓) ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตอาหารหรือผู้ได้รับอนุญาตเลขสถานที่ผลิตอาหารที่ไม่เข้าข่ายโรงงานของผู้ผลิตที่ผลิตเครื่องดื่มผสมสารกาเฟอีน

(๔) ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบอุตสาหกรรมผลิตกระดาษพิมพ์เขียวที่ใช้สารกาเฟอีนเป็นวัตถุดิบ

(๕) ผู้ที่จำเป็นต้องใช้สารกาเฟอีนในการทดลองโดยมีหนังสือรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข

มาตรา ๗ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่นคำขออนุญาตกับอธิบดีกรมการค้าภายใน สำหรับจังหวัดอื่นให้ยื่นคำขออนุญาตกับผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งนี้ โดยให้ยื่น ณ กรมการค้าภายใน หรือสำนักงานพาณิชย์จังหวัด แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด

การนำหรือการขนย้ายโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้แต่ละครั้ง ต้องได้รับหนังสืออนุญาตทุกครั้งและผู้นำหรือขนย้ายต้องนำหนังสืออนุญาตนั้นกำกับการนำหรือการขนย้ายไปด้วยทุกครั้ง

มาตรา ๘ หนังสืออนุญาตให้จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่ออกหนังสืออนุญาต

ถ้าผู้ที่ได้รับหนังสืออนุญาตตามวรรคหนึ่งประสงค์จะขอต่ออายุหนังสืออนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนหนังสืออนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าผู้อนุญาตจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุหนังสืออนุญาตนั้น

การสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ให้ผู้อนุญาตออกคำสั่งเป็นหนังสือ และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอกระทำการใด ๆ เพื่อมิให้โภคภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในคำขอต่ออายุหนังสืออนุญาตอยู่ในความครอบครองของผู้ที่ยื่นคำขอทั้งนี้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ต่ออายุหนังสืออนุญาตดังกล่าว และเมื่อได้ดำเนินการเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้ยื่นคำขอมีหนังสือแจ้งให้อธิบดีกรมการค้าภายในหรือผู้ว่าราชการจังหวัดทราบด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตจัดทำรายงานปริมาณการจำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ เปลี่ยนแปลงสภาพ ตลอดจนสถานที่เก็บ ชื่อและที่อยู่ของผู้ซื้อและแหล่งที่มาของโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ให้ผู้อนุญาตทราบทุกเดือนภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดไป ทั้งนี้ ตามแบบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด

มาตรา ๑๐ ผู้ใดมีโภคภัณฑ์ที่เข้าข่ายต้องขออนุญาตตามพระราชกฤษฎีกานี้ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ยื่นคำขออนุญาตมีไว้ในครอบครองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ หากผู้อนุญาตแห่งท้องที่เห็นควรไม่อนุญาต หรือไม่อาจอนุญาตได้เนื่องจากผู้ยื่นคำขอมิได้เป็นบุคคลตามมาตรา ๖ ให้นำความในมาตรา ๘ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตให้นำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้หนังสืออนุญาตคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๒ โภคภัณฑ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐไม่อยู่บังคับแห่งพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการนำสารกาเฟอีนซึ่งได้ระบุให้เป็นโภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมโภคภัณฑ์แล้ว ไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภทที่ ๑ ซึ่งเป็น ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง อันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อป้องกันมิให้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ สมควรปรับปรุงวิธีการควบคุมและวางระเบียบในการนำ ขนย้าย จำหน่าย มีไว้ในครอบครอง ใช้ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพซึ่งโภคภัณฑ์ดังกล่าวในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการกำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นโภคภัณฑ์ควบคุม และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์
พ.ศ. ๒๕๔๕*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมโภคภัณฑ์ พ.ศ. ๒๔๙๕

ข้อ ๒ ให้สารกาเฟอีน (Caffeine) ชื่อทางเคมี 3, 7-Dihydro-1, 3, 7-trimethyl-1H-purine-2, 6-dione; 1, 3, 7-trimethylxanthine; 1, 3, 7-trimethyl-2, 6-di-oxopurine; caffeine; thein; guaranine;methyltheobromine; สูตรทางเคมี $C_8H_{10}N_4O_2$ และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีนและยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นโภคภัณฑ์ควบคุมตามกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ตามกฎกระทรวงนี้

(๑) สำหรับจังหวัดทุกจังหวัด

(ก) อธิบดีกรมการค้าภายใน

(ข) รองอธิบดีกรมการค้าภายใน

(ค) ข้าราชการกรมการค้าภายในซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป

(ง) ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๒) สำหรับจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๒๐ ก ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๕

(ก) ผู้ว่าราชการจังหวัด

(ข) รองผู้ว่าราชการจังหวัด

(ค) ปลัดจังหวัด

(ง) ผู้ตรวจราชการกระทรวงพาณิชย์

(จ) พาณิชย์จังหวัด

(ฉ) นายอำเภอ

(ช) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(ซ) ปลัดอำเภอ

(ฌ) ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(ญ) ข้าราชการสังกัดกระทรวงพาณิชย์ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไปที่ปฏิบัติงานในจังหวัดนั้น

ทั้งนี้ ภายในท้องที่หรือเขตอำนาจของตน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

วันมูหะมัดนอร์ มะทา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อดิศัย โพธารามิก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการนำสารกาเฟอีนไปใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ซึ่งเป็นยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรงอันเป็นการทำลายสวัสดิภาพของประชาชนสมควรกำหนดให้สารกาเฟอีนรวมถึงสารกาเฟอีนและเกลือของสารดังกล่าวทุกชนิด ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีนและยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่และมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นโภคภัณฑ์ควบคุม และแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ควบคุมโภคภัณฑ์ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงพาณิชย์
เรื่อง การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine)
พ.ศ. ๒๕๔๕

ด้วยปรากฏว่าได้มีการนำสารกาเฟอีน (Caffeine) ที่ใช้ในทางอุตสาหกรรมไปใช้ในการผลิตยาเสพติด อันก่อให้เกิดปัญหาทางด้านสุขภาพ สุขอนามัย สังคมและความมั่นคงของประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ (๒) และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอก และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ให้สารกาเฟอีน (Caffeine) ชื่อทางเคมี 3, 7-Dihydro-1, 3, 7-trimethyl-1H-purine-2, 6-dione; 1, 3, 7-trimethylxanthine; 1, 3, 7-trimethyl-2, 6-di-oxopurine; caffeine; thein; guaranine; methyltheobromine; สูตรทางเคมี $C_8H_{10}N_4O_2$ และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตราอากรขาเข้า ประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีน และยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข เป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักร

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศัย โพธารามิก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๑๑ ง ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕

ตามที่ได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้สารกาเฟอีนเป็นสินค้าที่ต้องขออนุญาตในการส่งออกไปนอกและนำเข้ามาในราชอาณาจักร สมควรกำหนดเอกสารหรือหลักฐานประกอบคำขออนุญาตเพื่อให้การส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ (๖) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป *

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) พ.ศ. ๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ ในการขออนุญาตส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสารกาเฟอีน (Caffeine) และเกลือของสารดังกล่าวตามพิกัดอัตราอากรขาเข้าประเภทที่ ๒๙๓๙.๓๐ และ ๓๐๐๓.๔๐ ยกเว้นอนุพันธ์สารกาเฟอีน และยาสำเร็จรูปที่มีสารกาเฟอีนผสมอยู่ซึ่งมีใบอนุญาตนำเข้าและขึ้นทะเบียนตำรับยาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข ให้ยื่นคำร้องขออนุญาตส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรพร้อมหนังสือแจ้งข้อมูลการขอส่งออกไปนอกราชอาณาจักรหรือหนังสือรับรองการนำหรือสั่งสารกาเฟอีนเข้ามาในราชอาณาจักรจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข หรือจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม แล้วแต่กรณี และบัญชีราคาสินค้า (Invoice) หรือใบเสนอราคาสินค้าล่วงหน้า (Proforma Invoice) หรือเอกสารทางการค้าอื่นใด ที่แสดงถึงรายละเอียดการซื้อขายสินค้าดังกล่าว

ข้อ ๕ ให้อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

อดิศัย โพธารามิก
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

---

* ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๙ ตอนพิเศษ ๑๑๑ ง ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติ
วัตถุอันตราย
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ พ.ศ. ๒๕๑๐

(๒) พระราชบัญญัติวัตถุมีพิษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุระเบิดได้

(๒) วัตถุไวไฟ

(๓) วัตถุออกซิไดซ์และวัตถุเปอร์ออกไซด์

(๔) วัตถุมีพิษ

(๕) วัตถุที่ทำให้เกิดโรค

(๖) วัตถุกัมมันตรังสี

(๗) วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๙ ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๓๕

หมายเหตุ เนื่องจากขณะจัดทำหนังสือฉบับนี้ ได้มีการประกาศใช้ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย ฉบับที่ (๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ก ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒) ดังนั้น บทบัญญัติในมาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๐/๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ มาตรา ๕๑/๒ มาตรา ๕๑/๓ มาตรา ๕๑/๔ มาตรา ๕๑/๕ มาตรา ๕๑/๖ มาตรา ๕๑/๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๒/๒ มาตรา ๖๓ มาตรา๖๖ มาตรา ๖๙/๑ มาตรา ๗๐/๒ มาตรา ๗๔/๓ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๔/๑ มาตรา ๘๔/๒ มาตรา ๘๔/๓ มาตรา ๘๔/๔ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ และอัตราค่าธรรมท้ายพระราชบัญญัติ (๑๒) ในส่วนที่แก้ไขจะมีผลเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑๘๐ วันดังกล่าว

(๘) วัตถุกัดกร่อน

(๙) วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง

(๑๐) วัตถุอย่างอื่น ไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่ บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

“ผลิต” หมายความว่า ทำ เพาะ ปรุง ผสม แปรสภาพ ปรุงแต่ง แบ่งบรรจุ หรือ รวมบรรจุ

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือสั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย

“ส่งออก” หมายความว่า ส่งหรือดำเนินการเพื่อส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งวัตถุอันตราย

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งวัตถุอันตรายผ่านราชอาณาจักรโดยมีจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของการขนส่งอยู่นอกราชอาณาจักร ไม่ว่าจะมีการขนถ่ายหรือเปลี่ยนพาหนะหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ จะต้องไม่มีการใช้ประโยชน์ใด ๆ หรือมีพฤติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์ทางการค้าเกี่ยวกับวัตถุอันตรายดังกล่าวในราชอาณาจักร

“นำกลับเข้ามา” หมายความว่า นำวัตถุอันตรายที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรกลับเข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย

“ส่งกลับออกไป” หมายความว่า ส่งวัตถุอันตรายที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพวัตถุอันตราย”

“ขาย” หมายความถึง การจำหน่าย จ่ายหรือแจกเพื่อประโยชน์ทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้เพื่อขายด้วย

“มีไว้ในครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่ว่าจะเป็นการมีไว้เพื่อขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้ หรือเพื่อประการอื่นใดและรวมถึงการทิ้งอยู่ หรือปรากฏอยู่ในบริเวณที่อยู่ในความครอบครองด้วย

“ภาชนะบรรจุ” หมายความว่า ภาชนะที่มีลักษณะปิดและทำหน้าที่กักเก็บวัตถุอันตรายอย่างปลอดภัย”

“ฉลาก” หมายความว่า รูป รอยประดิษฐ์ หรือข้อความใด ๆ ซึ่งแสดงไว้ที่วัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ หรือสอดแทรก หรือรวมไว้กับวัตถุอันตราย หรือภาชนะบรรจุ หรือหีบห่อบรรจุ และหมายความรวมถึงเอกสาร หรือคู่มือประกอบการใช้วัตถุอันตรายด้วย

“โฆษณา” หมายความว่า การกระทำไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ ให้ประชาชนเห็น หรือได้ยิน หรือทราบข้อความ และให้หมายความรวมถึงการให้ข้อมูล การชักนำ หรือการกระทำ โดยวิธีใด ๆ โดยมุ่งหมายให้มีการใช้วัตถุอันตรายเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางการค้า

“ข้อความ” หมายความว่า การกระทำให้ปรากฏด้วยตัวอักษร ภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียงเครื่องหมาย หรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้”

---

๒ มาตรา ๔ นิยามคำว่า “อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี” เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๘ ตอนที่ ๑๐๖ ก ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๔

๓ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๕ ตอนที่ ๓๘ ก ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“อนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี”[๒] หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยการห้ามพัฒนา ผลิต สะสม และใช้อาวุธเคมี และว่าด้วยการทำลายอาวุธเหล่านี้ ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๖

“ค่าเสียหายเบื้องต้น” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเบื้องต้นอันจำเป็นเร่งด่วนเพื่อชดเชยแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตราย และเพื่อเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้นเนื่องจากวัตถุอันตราย ให้กลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอการพิสูจน์ความรับผิด”

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัตถุอันตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ” หมายความว่า รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายตามมาตรา ๑๙

มาตรา ๕[๓] ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ควบคุม ส่งเสริมและติดตามดูแลการดำเนินงานของเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการวัตถุอันตรายในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียมกับกำหนดกิจการอื่นกับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงหรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการวัตถุอันตราย

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัตถุอันตราย” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบเจ็ดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมเจ้าท่า อธิบดีกรมธุรกิจพลังงาน อธิบดีกรมประมง อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการค้าต่างประเทศ ผู้แทนสานักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินแปดคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาเคมี วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ หรือกฎหมาย และอย่างน้อยสี่คนให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นตัวแทนขององค์การ สาธารณประโยชน์

และมีประสบการณ์การดำเนินงานด้านการคุ้มครองสุขภาพอนามัย ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านการเกษตรกรรมยั่งยืน ด้านการจัดการปัญหาวัตถุอันตรายในท้องถิ่น หรือด้านสิ่งแวดล้อม

ให้อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม เป็นกรรมการและเลขานุการ และผู้แทนกรมธุรกิจพลังงาน ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมวิชาการเกษตร และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนการบริหารจัดการวัตถุอันตรายเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ

(๒) ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการเพื่อควบคุมกำกับดูแลวัตถุอันตราย

(๓) กำกับดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติให้เป็นไปตาม (๑) และ (๒)

(๔) พิจารณาวินิจฉัยหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

(๕) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

(๖) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกประกาศตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๓๖ วรรคสาม มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ (๕) มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓) และมาตรา ๕๑/๕ วรรคสอง

(๗) ให้คำแนะนำแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการรับขึ้นทะเบียนหรือเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตราย

(๘) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบหน่วยงานผู้รับผิดชอบ และพนักงานเจ้าหน้าที่ ในเรื่องใด ๆ เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๙) พิจารณาเรื่องร้องเรียนจากผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากวัตถุอันตราย

(๑๐) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการโฆษณาตามมาตรา ๕๑/๓ (๔)

(๑๑) แจ้งหรือเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวัตถุอันตรายให้ประชาชนได้ทราบ ในการนี้ จะระบุชื่อของวัตถุอันตรายหรือชื่อของผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๑๒) สอดส่องดูแล ให้คำแนะนำ และเร่งรัดพนักงานเจ้าหน้าที่ ส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายต่าง ๆ ให้ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๑๓) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการควบคุมวัตถุอันตราย และการป้องกันและเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากวัตถุอันตราย เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ

(๑๔) เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วัตถุอันตรายของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘[๕] กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่อง ไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใดกรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ให้คณะกรรมการกำหนดองค์ประชุมและวิธีดำเนินงานของอนุกรรมการได้ตามความเหมาะสม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการมอบหมายมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

---

[๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

หมวด ๒
การควบคุมวัตถุอันตราย

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเรื่องใดไว้โดยเฉพาะแล้วให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ถ้ามีเหตุอันควรคณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอาจมีมติให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมหรือแทนที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นได้ ทั้งนี้ โดยจะกำหนดระยะเวลาหรือเงื่อนไขอย่างใดไว้ในมตินั้นก็ได้

มติตามวรรคหนึ่ง เมื่อรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕/๑[๙] ในการมีมติหรือการให้ความเห็นของคณะกรรมการ การให้ความเห็นชอบของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายอื่น และการออกประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม หรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมี และสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศอื่นประกอบด้วย

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม จะมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อห้ามการครอบครอง การจำหน่าย หรือการใช้วัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดก็ได้

มาตรา ๑๗ ให้จัดตั้งศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายขึ้นในกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อเป็นศูนย์กลางประสานงานในเรื่องข้อมูลของวัตถุอันตรายกับส่วนราชการต่างๆ รวมทั้งจากภาคเอกชน เพื่อรวบรวมและให้บริการข้อมูลทุกชนิดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายตั้งแต่การมีอยู่ในต่างประเทศ การนำเข้าหรือการผลิตภายในประเทศ การเคลื่อนย้าย การใช้สอย การทำลาย และการอื่นใดอันเกี่ยวเนื่อง

มาตรา ๑๘ วัตถุอันตรายแบ่งออกตามความจำเป็นแก่การควบคุม ดังนี้

(๑) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด

(๒) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออกหรือการมีไว้ในครอบครองต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดด้วย

(๓) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ได้แก่วัตถุอันตรายที่การผลิต การนำเข้า การส่งออก หรือการมีไว้ในครอบครองต้องได้รับใบอนุญาต

(๔) (๔) วัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ได้แก่วัตถุอันตรายที่ห้ามมิให้มีการผลิต การนำเข้า การส่งออก การนำผ่าน หรือการมีไว้ในครอบครอง

เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับอันตรายที่อาจมีแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตราย ชนิดของวัตถุอันตราย กำหนดเวลาการใช้บังคับและหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

---

[๙] มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๔

มาตรา ๑๙ เมื่อหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใดของกระทรวงหรือทบวงในราชการบริหารส่วนกลางมีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบในการควบคุมวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาและเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อการออกประกาศตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง กำหนดให้หน่วยงานนั้นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการทั้งหมด หรือบางส่วนเกี่ยวกับวัตถุอันตรายนั้นได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวนบุคลากรความสัมพันธ์กับภารกิจหลักและปริมาณงานในความรับผิดชอบเป็นสำคัญ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นให้รัฐมนตรีของหน่วยงานที่มีคำขอเป็นผู้รับผิดชอบยืนยันต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน ในกรณีเช่นว่านี้ ให้นำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัย

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑)[๑๐] กำหนดปริมาณ องค์ประกอบ คุณสมบัติและสิ่งเจือปน ภาชนะบรรจุ วิธีตรวจและทดสอบภาชนะ ฉลาก การผลิต การนำเข้า การส่งออก ด่านศุลกากรที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านการขาย การขนส่ง การเก็บรักษา การกำจัด การทำลาย การปฏิบัติกับภาชนะของวัตถุอันตรายการให้แจ้งข้อเท็จจริง การให้ส่งตัวอย่างหรือการอื่นใดเกี่ยวกับวัตถุอันตรายเพื่อควบคุม ป้องกัน บรรเทาหรือระงับอันตราย ที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาและข้อผูกพันระหว่างประเทศประกอบด้วย

(๑/๑)[๑๑] กำหนดให้มีการดำเนินการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับวัตถุอันตรายและให้มีการประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย ชีวิต หรือทรัพย์สินซึ่งเกิดจากการประกอบกิจการ

(๒)[๑๒] กำหนดให้มีผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะรับผิดชอบในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตาม (๑) และ (๑/๑)

(๓) กำหนดเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนจากปริมาณที่กำหนดไว้ของสารสำคัญในวัตถุอันตราย

(๔) กำหนดขั้นตอนการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายดังกล่าว

(๕) ระบุชื่อหรือคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๓๖

มาตรา ๒๐/๑[๑๓] ผู้เชี่ยวชาญหรือบุคลากรเฉพาะซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๐/๒ ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ในแต่ละครั้งต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งแล้ว ให้ออกใบนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการรับแจ้ง

ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ในแต่ละครั้งต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุญาตแล้ว ให้ออกใบนำผ่านเพื่อเป็นหลักฐานการอนุญาต

ใบนำผ่านจากการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือจากการอนุญาตตามวรรคสอง ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบนำผ่านนั้น แต่มิให้กำหนดเกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ออกใบนำผ่าน ทั้งนี้ ผู้นำผ่านจะต้องเป็นผู้ประกอบกิจการนำเข้าและส่งออกวัตถุอันตรายที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย

---

[๑๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๑] (๑/๑) ของมาตรา ๒๐ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗

[๑๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

วัตถุอันตรายที่นำผ่านต้องนำออกไปนอกราชอาณาจักรภายในห้าวัน นับแต่วันที่ตรวจปล่อยวัตถุอันตรายออกจากด่านศุลกากรที่เข้ามาในราชอาณาจักร

การแจ้ง การขออนุญาต และการออกใบนำผ่าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งอย่างน้อย ต้องกำหนดให้มีการประกันสำหรับค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำลายหรือการจัดการวัตถุอันตราย ตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๒/๒ และมาตรา ๘๘

ผู้นำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) และ (๒) ด้วย

มาตรา ๒๐/๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามา หรือส่งกลับออกไปซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่ได้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๒๓ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ การผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑[๑๔] ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓)

มาตรา ๒๒[๑๕] ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ เว้นแต่จะได้แจ้งความประสงค์จะดำเนินการดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน

เมื่อได้มีประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองแจ้งการดำเนินการของตนที่กระทำอยู่ในขณะนั้นให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้ง โดยใบรับแจ้งให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับแจ้งระยะเวลาที่กำหนดต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ออกใบรับแจ้ง

การแจ้ง การออกใบรับแจ้ง การขอต่ออายุ และการต่ออายุใบรับแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) ด้วย

มาตรา ๒๓ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยในกฎกระทรวงดังกล่าวให้กำหนดกรณีที่พึงอนุญาตได้และกรณีที่จะอนุญาตไม่ได้ไว้ให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้ เว้นแต่กรณีจำเป็นที่ไม่อาจคาดหมายได้ล่วงหน้าและให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาอนุญาตให้ชัดเจนด้วย

---

[๑๓] มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๘

[๑๔] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๖] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑) (๑/๑) (๒) และ (๓) นั้นด้วย[๑๖]

มาตรา ๒๔ เมื่อได้มีประกาศระบุชื่อวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ภายในเวลาที่กำหนดในประกาศดังกล่าว และในระหว่างระยะเวลาดังกล่าวให้ผู้นั้นประกอบกิจการไปพลางก่อนได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตตามคำขอนั้น

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกไปแล้วนั้น ถ้าต่อมากฎหมายหรือพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือมีเหตุสำคัญเพื่อคุ้มครองความปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในการอนุญาตได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตถ้าประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ถือว่ามีฐานะเสมือนผู้ได้รับอนุญาตและให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบได้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์การต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตจะขายวัตถุอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้ยกอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ถ้าใบอนุญาตหรือใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตหรือใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ลบเลือนหรือชำรุด

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตซึ่งมีอายุใช้ได้เกินสามเดือนต้องแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๓๒ เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจพิจารณาสั่งพักใช้ใบอนุญาตมีกำหนดเวลาตามที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี และถ้าเป็นกรณีสำคัญจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

มาตรา ๓๓ ผู้ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ จะขายวัตถุอันตรายที่มีอยู่ในครอบครองได้ภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือทราบคำสั่งของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบให้อุทธรณ์ แล้วแต่กรณี หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขออนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดห้าปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมโดยความเห็นของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดรายชื่อของวัตถุอันตรายที่กระบวนการผลิตและลักษณะที่อาจก่อให้เกิดอันตรายเป็นที่ทราบกันแน่ชัดโดยทั่วไป

การผลิต หรือการนำเข้า ซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือชนิดที่ ๓ ที่อยู่นอกรายชื่อของประกาศตามวรรคหนึ่ง จะต้องนำมาขอขึ้นทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนและเมื่อได้รับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนแล้วให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๒ หรือออกใบอนุญาตให้ผลิตหรือนำเข้าตามมาตรา ๒๓ ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีประกาศของรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบยกเว้นให้ไม่ต้องขึ้นทะเบียนอีกถ้ามีผู้ขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายอย่างเดียวกันนั้นไว้แล้วหรือในกรณีอื่นที่มีเหตุอันควร ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายให้มีอายุไม่เกินหกปีนับแต่วันที่ออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียน[๑๗]

การขอขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย การออกใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายและการต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา[๑๘]

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่การขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายจำเป็นต้องผลิตหรือนำเข้ามาซึ่งตัวอย่างวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียนหรือต้องนำเข้ามาซึ่งวัตถุอันตรายอย่างอื่นเพื่อใช้ในการผลิตวัตถุอันตรายที่จะขอขึ้นทะเบียน และวัตถุอันตรายนั้นมีกฎหมายบังคับให้การผลิตหรือการนำเข้าต้องได้รับอนุญาตหรือต้องขึ้นทะเบียนเสียก่อน ผู้ขอขึ้นทะเบียนอาจขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อผลิตหรือนำเข้าซึ่งวัตถุอันตรายนั้นได้ตามพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การผลิตหรือการนำเข้ามาตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า

(๑) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนไม่เป็นที่เชื่อถือได้ว่ามีคุณประโยชน์ตามที่ขอขึ้นทะเบียนไว้หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้

---

[๑๗] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

[๑๘] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๒) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนใช้ชื่อในทำนองโอ้อวด ไม่สุภาพ หรืออาจทำให้เข้าใจผิดจากความเป็นจริง หรือ

(๓) วัตถุอันตรายที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุอันตรายปลอม หรือเป็นวัตถุอันตรายที่ พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งเพิกถอนทะเบียนแล้ว

คำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองบุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งแก้ไขรายการทะเบียนวัตถุอันตรายได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๐ วัตถุอันตรายใดที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้แล้ว ต่อมาปรากฏว่าไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ หรือหากนำมาใช้แล้วอาจเกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายนั้นได้

คำสั่งเพิกถอนทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นที่สุด

เมื่อมีการเพิกถอนทะเบียนวัตถุอันตรายใดแล้ว สิทธิในการผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเป็นอันระงับไป

มาตรา ๔๑ เจ้าของวัตถุอันตรายที่ถูกเพิกถอนทะเบียนต้องจัดการทำลายหรือดำเนินการกับวัตถุอันตรายของตนตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒[๑๙] (ยกเลิก)

มาตรา ๔๓[๒๐] ห้ามผู้ใดผลิต นำเข้า หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ เว้นแต่ ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้รับผิดชอบเฉพาะกรณีเพื่อใช้เป็นสารมาตรฐานในการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ การขออนุญาต การอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมได้ประกาศระบุวัตถุใดเป็นวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้มีไว้ในครอบครองปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ และให้นำมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๔ ในกรณีมีความจำเป็นให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศให้วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ประกาศกำหนด

(๑) วัตถุอันตรายซึ่งโดยลักษณะหรือปริมาณอาจก่อให้เกิดอันตรายน้อยหรือซึ่งการบังคับตามมาตรการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดภาระเกินความสมควร

(๒) วัตถุอันตรายซึ่งมีวัตถุประสงค์นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา การทดสอบ การวิเคราะห์ การวิจัย และการพัฒนา

(๓) วัตถุอันตรายของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การของรัฐสภากาชาดไทย หรือหน่วยงานอื่นตามที่จะเห็นสมควรกำหนด

มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิต นำเข้า ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ วัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ หรือวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) วัตถุอันตรายปลอม

(๒) วัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๓) วัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๔) วัตถุอันตรายที่ต้องขึ้นทะเบียนแต่มิได้ขึ้นทะเบียนไว้

(๕) วัตถุอันตรายที่ถูกสั่งเพิกถอนทะเบียน

การมีไว้ในครอบครองตามวรรคหนึ่งไม่หมายความรวมถึงการครอบครองขณะจะทำลาย หรือการส่งมอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือการครอบครองเพื่อการอย่างอื่นตามหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔๖ ผู้ใดรู้ว่าวัตถุอันตรายในความครอบครองของตนเป็นวัตถุอันตรายตามมาตรา ๔๕ ผู้นั้นต้องทำลาย ต้องแจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือต้องส่งมอบให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ (๑)

มาตรา ๔๗ วัตถุอันตรายหรือสิ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายปลอม

(๑) สิ่งที่ทำเทียมวัตถุอันตรายแท้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

(๒) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อว่าเป็นวัตถุอันตรายอื่น หรือแสดงกำหนดเวลาที่วัตถุอันตรายหมดอายุการใช้เกินความเป็นจริง

(๓) วัตถุอันตรายที่แสดงชื่อหรือเครื่องหมายของผู้ผลิตหรือที่ตั้งของสถานที่ผลิตซึ่งมิใช่ความจริง

(๔) วัตถุอันตรายที่แสดงว่าเป็นวัตถุอันตรายที่ขึ้นทะเบียนไว้ซึ่งมิใช่ความจริง

(๕) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อน ตามมาตรา ๒๐ (๓) ในระดับที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

(๑) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีสาระสำคัญน้อยหรือมากกว่าเกณฑ์ค่าคลาดเคลื่อนตามมาตรา ๒๐ (๓) แต่ไม่ถึงระดับที่กำหนดตามมาตรา ๔๗ (๕)

(๒) วัตถุอันตรายที่ผลิตขึ้นโดยมีความบริสุทธิ์ สิ่งเจือปน หรือลักษณะอื่นที่มีความสำคัญต่อคุณสมบัติของวัตถุอันตรายผิดไปจากเกณฑ์ที่กำหนดหรือที่ขึ้นทะเบียนไว้

มาตรา ๔๙ วัตถุอันตรายดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายเสื่อมคุณภาพ

(๑) วัตถุอันตรายที่หมดอายุการใช้ตามที่แสดงไว้ในฉลาก

(๒) วัตถุอันตรายที่แปรสภาพจนมีลักษณะเช่นเดียวกับวัตถุอันตรายปลอมตามมาตรา ๔๗ (๕) หรือวัตถุอันตรายผิดมาตรฐาน

มาตรา ๕๐ เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าฉลากใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๐ (๑) คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าเลิกใช้ฉลากดังกล่าว หรือดำเนินการแก้ไขฉลากนั้นให้ถูกต้อง

---

[๑๙] มาตรา ๔๒ ยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๒

[๒๐] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

มาตรา ๕๑ การโฆษณาวัตถุอันตรายจะต้องไม่ใช้ข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือใช้ข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม ทั้งนี้ ไม่ว่าข้อความดังกล่าวนั้นจะเป็นข้อความที่เกี่ยวกับแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ลักษณะของวัตถุอันตราย หรือการใช้วัตถุอันตราย

ข้อความดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นข้อความที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้อื่นหรือเป็นข้อความที่อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อสังคมเป็นส่วนรวม

(๑) ข้อความที่เป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริง

(๒) ข้อความที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะกระทำโดยใช้หรืออ้างอิงรายงานทางวิชาการ สถิติ หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันไม่เป็นความจริงหรือเกินความจริงหรือไม่ก็ตาม

(๓) ข้อความอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๑/๑ การโฆษณาจะต้องไม่กระทำด้วยวิธีการอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพร่างกายหรือจิตใจ หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

มาตรา ๕๑/๒ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อมจากการโฆษณาวัตถุอันตรายใด หน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยความเห็นของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำหรับวัตถุอันตรายนั้นในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การโฆษณาวัตถุอันตรายที่ต้องกระทำไปพร้อมกับคำแนะนำหรือคำเตือนเกี่ยวกับวิธีใช้หรืออันตราย

(๒) จำกัดการใช้สื่อโฆษณาสำหรับวัตถุอันตราย

(๓) ห้ามการโฆษณาวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๓ ในกรณีที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบเห็นว่าการโฆษณาใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๑/๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้แก้ไขข้อความหรือวิธีการในการโฆษณา

(๒) ห้ามการใช้ข้อความบางอย่างที่ปรากฏในการโฆษณา

(๓) ระงับการโฆษณาหรือห้ามใช้วิธีการนั้นในการโฆษณา

(๔) ให้โฆษณาเพื่อแก้ไขความเข้าใจผิดของผู้อื่นที่อาจเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ในการออกคำสั่งตาม (๔) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคประกอบกับความสุจริตในการกระทำของผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย

มาตรา ๕๑/๔ ในกรณีหน่วยงานผู้รับผิดชอบมีเหตุอันควรสงสัยว่า ข้อความใดที่ใช้ในการโฆษณาเป็นเท็จหรือโอ้อวดเกินความจริงตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๑) ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายพิสูจน์เพื่อแสดงความจริงได้

---

๒๑ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตราย อ้างรายงานทางวิชาการ ผลการวิจัย สถิติ การรับรองของสถาบันหรือบุคคลอื่นใด หรือยืนยันข้อเท็จจริงอันใด อันหนึ่งในการโฆษณา ถ้าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าข้อความที่ใช้ในการโฆษณาเป็นความจริงตามที่กล่าวอ้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีอำนาจออกคำสั่งตามมาตรา ๕๑/๓ ได้

มาตรา ๕๑/๕ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้มีไว้ในครอบครอง หรือผู้ทำการโฆษณาซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดสงสัยว่าการโฆษณาของตนจะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ อาจขอให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องนั้นก่อนทำการโฆษณาได้ ทั้งนี้ หน่วยงานผู้รับผิดชอบจะต้องให้ความเห็นและแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้รับคำขอ

การขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ ค่าป่วยการที่ได้รับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

การให้ความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการตัดอำนาจของหน่วยงานผู้รับผิดชอบที่จะพิจารณาวินิจฉัยใหม่เป็นอย่างอื่นเมื่อมีเหตุอันสมควร

การใดที่ได้กระทำไปตามความเห็นของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม ถ้าได้กระทำโดยสุจริตมิให้ถือว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดทางอาญา

มาตรา ๕๑/๖ ในกรณีผู้ที่ได้รับคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ หรือมาตรา ๕๑/๔ ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๕๑/๗ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๑/๖ ให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

มาตรา ๕๒[๒๑] เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่านผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นระงับการกระทำที่ฝ่าฝืน หรือแก้ไข หรือปรับปรุง หรือปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ในการนี้ หากเป็นกรณีมีเหตุอันสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้นั้นส่งออกไปซึ่งวัตถุอันตรายนั้นเพื่อคืนให้แก่ผู้ผลิตหรือผู้จัดส่งวัตถุอันตรายนั้น หรือเพื่อการอื่น ตามความเหมาะสมก็ได้ โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าปรากฏว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออก ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามาผู้ส่งกลับออกไปหรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติให้ถูกต้องได้ ไม่ว่าเพราะไม่มีความสามารถหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบวัตถุอันตรายนั้นแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานที่ที่กำหนด เพื่อทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่วัตถุอันตรายนั้นอาจจำหน่ายได้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดหรือขายให้แก่หน่วยงานของรัฐภายในสามเดือนนับแต่วันได้รับมอบ เงินที่ขายได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาการจำหน่าย และค่าภาระที่เกี่ยวข้องแล้วให้เก็บไว้เพื่อคืนแก่เจ้าของ แต่ถ้าพ้นกำหนดสามเดือนดังกล่าวแล้วยังจำหน่ายไม่ได้หากพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการผ่อนเวลาต่อไปจะเป็นอันตรายหรือภาระเกินควรก็ให้มีอำนาจสั่งให้ทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีหากมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นให้เจ้าของวัตถุอันตรายมีหน้าที่จ่ายหรือชดใช้เงินจำนวนนั้นแก่ทางราชการ

มาตรา ๕๒/๑[๒๒] เมื่อปรากฏต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ส่งออกหรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย ประกอบกิจการอันมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ในสถานประกอบการหรือที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานประกอบการให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นดำเนินการแก้ไขการกระทำดังกล่าว โดยปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

มาตรา ๕๒/๒ เมื่อความปรากฏต่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบว่าวัตถุอันตรายที่นำเข้าหรือนำผ่านโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งการเก็บรักษาหรือจำหน่ายอาจมีอันตรายต่อบุคคล สัตว์ พืช และสิ่งแวดล้อม และไม่สมควรมีการทำลายหรือจัดการในราชอาณาจักร ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบเก็บตัวอย่างวัตถุอันตรายเท่าที่จำเป็นเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี และให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนั้นสั่งให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านส่งวัตถุอันตรายดังกล่าวออกไปนอกราชอาณาจักรโดยเร่งด่วน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนดโดยความเห็นของคณะกรรมการ

ในกรณีที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ให้ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว ทั้งนี้ การกำหนดค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓[๒๓] (ยกเลิก)

มาตรา ๕๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย สถานที่ผลิตวัตถุอันตราย สถานที่เก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสถานที่ที่สงสัยว่าเป็นสถานที่เช่นว่านั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่ดังกล่าว หรือเข้าไปในพาหนะที่บรรทุกวัตถุอันตรายหรือสงสัยว่าบรรทุกวัตถุอันตรายเพื่อตรวจสอบวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุอันตราย

(๒) นำวัตถุอันตรายหรือวัตถุที่สงสัยว่าเป็นวัตถุอันตรายในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบ

(๓) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๔) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

---

[๒๒] มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๕

[๒๓] มาตรา ๕๓ ยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๖

มาตรา ๕๕ วัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งของใดๆ ที่ได้ยึด หรืออายัดไว้ตามมาตรา ๕๔ (๓) ถ้าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียง่าย หรือถ้าการเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรืออันตรายที่จะเกิดจากสิ่งของนั้นหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งสิ่งของนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายหรือจัดการตามควรแก่กรณีโดยคำนึงถึงอันตรายที่อาจเกิดจากวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย และให้นำมาตรา ๕๒ วรรคสามและวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้มิใช่เป็นทรัพย์ที่ต้องริบตามมาตรา ๘๘ หรือพนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดหรือคืนวัตถุอันตราย ภาชนะบรรจุวัตถุอันตราย สมุดบัญชี เอกสารและสิ่งนั้นๆ ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนโดยมิชักช้า

ในกรณีที่มีการคืนสิ่งของที่ยึดหรืออายัดไว้ หรือเงินที่ขายได้ ให้แจ้งการคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ควรได้รับคืน แต่ในกรณีไม่รู้ตัวผู้ควรได้รับคืนหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนา ถ้าได้ประกาศในหนังสือพิมพ์หนึ่งฉบับที่ได้แพร่หลายในท้องที่ที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น หรือการประกาศในหนังสือพิมพ์จะไม่คุ้มกับมูลค่าสิ่งของที่จะคืน ถ้าได้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการอำเภอแห่งท้องที่นั้นไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ให้ถือว่าได้มีการแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศในหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ครบกำหนดการประกาศ ณ ที่ทำการอำเภอ แล้วแต่กรณี

ผู้ขอรับคืนต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าภาระต่างๆ ของรัฐที่เกิดขึ้นเพราะการประกาศในหนังสือพิมพ์ พร้อมเงินเพิ่มอีกร้อยละยี่สิบของเงินจำนวนดังกล่าว

ในกรณีที่ไม่สามารถจะคืนได้เพราะหาตัวผู้ควรได้รับคืนไม่พบ ก็ให้รักษาสิ่งของที่ยึดไว้ หรือเงินที่จะคืนให้นั้นไว้แล้วแต่กรณี หากภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่ได้แจ้งแก่ผู้ควรได้รับคืนและไม่มีผู้ควรได้รับคืนมาขอรับ ก็ให้ตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

หมวด ๓
หน้าที่และความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๕๗ บทบัญญัติในหมวดนี้ไม่เป็นการลบล้างหรือจำกัดหน้าที่และความรับผิดทางแพ่งที่บุคคลมีอยู่ตามบทบัญญัติในหมวดอื่นหรือของบทกฎหมายอื่น

มาตรา ๕๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดตามหมวดนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดวัตถุที่ให้ถือว่าเป็นวัตถุอันตรายตามความในหมวดนี้

มาตรา ๕๙ ผู้ผลิตวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการจัดหาวัตถุที่ใช้ในการผลิต การกำหนดวิธีการและขั้นตอนที่วางใจได้ของการผลิต การจัดให้มีภาชนะบรรจุที่มั่นคงแข็งแรงและปลอดภัยต่อการใช้การเคลื่อนย้ายและการขนส่ง การจัดให้มีฉลากที่แสดงสภาพอันตรายของสิ่งนั้นที่ชัดเจนเพียงพอความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตน หรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๐ ผู้นำเข้าวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการเลือกหาผู้ผลิต การตรวจสอบคุณภาพของวัตถุอันตราย การตรวจสอบความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก การเลือกวิธีการขนส่งและผู้ขนส่ง ความเหมาะสมของการเก็บรักษา และการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตน หรือผู้ที่อาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๑ ผู้ขนส่งต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความถูกต้องของสิ่งที่ใช้ในการขนส่งหรือยานพาหนะและอุปกรณ์ ความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลากความเหมาะสมของวิธีการขนส่งความถูกต้องของการจัดวางบนยานพาหนะ และความไว้วางใจได้ของลูกจ้างหรือผู้จัดทำการงานให้แก่ตนหรือร่วมกับตน

มาตรา ๖๒ ผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องระมัดระวังในการตรวจสอบความเชื่อถือได้ของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าหรือผู้ที่จัดหาวัตถุอันตรายนั้นให้แก่ตนความถูกต้องของภาชนะบรรจุและฉลาก ความเหมาะสมของการเก็บรักษาและความไว้วางใจได้ของผู้ที่รับมอบวัตถุอันตรายไปจากตนหรืออาจคาดหมายได้ว่าอาจจะได้รับมอบวัตถุอันตรายดังกล่าว

มาตรา ๖๓ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขนส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายที่อยู่ในความครอบครองของตน เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัยหรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั้นเอง

มาตรา ๖๔ ผู้ขายหรือผู้ส่งมอบวัตถุอันตรายให้กับบุคคลใด ต้องรับผิดชอบเพื่อการเสียหายของบุคคลดังกล่าวอันเกิดแต่วัตถุอันตรายนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดแต่เหตุสุดวิสัย หรือเกิดเพราะความผิดของผู้ต้องเสียหายนั้นเอง

มาตรา ๖๕ นายจ้าง ตัวการ ผู้ว่าจ้าง หรือเจ้าของกิจการต้องร่วมรับผิดในผลแห่งละเมิดที่บุคคล ตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ได้กระทำไปในการทำงานให้แก่ตน แต่ชอบที่จะได้ชดใช้จากบุคคลดังกล่าว เว้นแต่ตนจะมีส่วนผิดในการสั่งให้ทำ การเลือกหาตัวบุคคล การควบคุม หรือการอื่นอันมีผลโดยตรงให้เกิดการละเมิดขึ้นนั้น

มาตรา ๖๖ ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้ขายส่ง ผู้นำผ่าน ผู้นำกลับเข้ามา ผู้ส่งกลับออกไป ผู้ขายปลีกคนกลางและผู้มีส่วนในการจำหน่ายจ่ายแจกทุกช่วงต่อจากผู้ผลิตจนถึงผู้ที่รับผิดชอบขณะเกิดการละเมิด ตามมาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ ต้องร่วมรับผิดในผลแห่งการละเมิดด้วย”

มาตรา ๖๗ สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่วัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้เป็นอันขาดอายุความเมื่อพ้นสามปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการเสียหายความเป็นวัตถุอันตรายและผู้พึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน

ถ้ามีการเจรจาเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทนที่พึงจ่ายระหว่างผู้ที่เข้าใจกันว่าต้องรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนและผู้มีสิทธิได้ค่าสินไหมทดแทนให้อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าจะปรากฏว่าการเจรจานั้น ไม่อาจตกลงกันได้

มาตรา ๖๘ ผู้ที่ต้องรับผิดตามมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ ที่ได้ชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายแล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบี้ยเอากับผู้ที่ส่งมอบวัตถุอันตรายให้แก่ตน หรือแก่ผู้ซึ่งทำงานให้แก่ตน และบรรดาผู้ที่มีส่วนในการส่งมอบวัตถุอันตรายดังกล่าวในลำดับต่างๆ ถัดขึ้นไปคนหนึ่งคนใดหรือหลายคนก็ได้ไปจนถึงผู้ผลิต โดยต้องใช้สิทธิไล่เบี้ยภายในสามปีนับแต่วันที่ตนได้ชำระค่าสินไหมทดแทน แต่ถ้าผู้ใช้สิทธิไล่เบี้ยนั้นเป็นผู้ที่จงใจหรือประมาทเลินเล่อทำให้เกิดการละเมิดขึ้น ผู้นั้นจะมีสิทธิไล่เบี้ยเฉพาะส่วนที่เกินจากความรับผิดโดยเฉพาะของตนเท่านั้น

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม ถ้ารัฐได้รับความเสียหายเพราะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายให้เกิดการคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์ไม่มีเจ้าของ หรือทรัพยากรธรรมชาติ หรือเป็นความเสียหายต่อทรัพย์สินของแผ่นดินเมื่อได้รับคำร้องขอจากหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบวัตถุอันตรายดังกล่าวให้พนักงานอัยการมีอำนาจฟ้อง เรียกค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายของรัฐดังกล่าวได้

มาตรา ๖๙/๑ ในกรณีที่วัตถุอันตรายก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือสิ่งแวดล้อม และได้มีการทำประกันตามมาตรา ๒๐ (๑/๑) ให้ผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้น ให้แก่ผู้ได้รับความเสียหายจากวัตถุอันตราย และให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐในการเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น

จำนวนค่าเสียหายเบื้องต้น การเก็บรักษาค่าเสียหายเบื้องต้น และการจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าเสียหายเบื้องต้นที่หน่วยงานของรัฐได้รับจากผู้รับประกันภัยในการที่หน่วยงานของรัฐเข้าช่วยเหลือ เคลื่อนย้าย บำบัด บรรเทา หรือขจัดความเสียหายที่เกิดขึ้น ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นตามวรรคสามเป็นส่วนหนึ่งของค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๖๙ และไม่ตัดสิทธิพนักงานอัยการในการฟ้องเรียกค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวเพิ่มเติม

เมื่อผู้รับประกันภัยจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นแล้วเป็นจำนวนเงินเท่าใด ให้ผู้รับประกันภัยดังกล่าวมีสิทธิไล่เบี้ยเอากับบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายได้”

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใดๆ ตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๔ หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๔ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๑[๒๔] ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐/๒ ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ โดยไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐/๒ วรรคสองหรือวรรคหก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

---

[๒๔] มาตรา ๗๐/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗

ผู้ใดนำผ่านวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑[๒๕] ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ วรรคห้า มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดแสนบาท

มาตรา ๗๔/๑[๒๖] ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๗๔/๒[๒๗] การกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ หรือมาตรา ๗๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ซึ่งเป็นสารเคมีพิษหรือสารที่ใช้ผลิตสารเคมีพิษที่ระบุในอนุสัญญาห้ามอาวุธเคมีตามประกาศของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมตามมาตรา ๑๘ หากผู้กระทำความผิดมีสัญชาติไทย แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร

ห้ามมิให้ลงโทษผู้นั้นในราชอาณาจักรเพราะการกระทำนั้นอีก ถ้า

(๑) ได้มีคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศอันถึงที่สุดให้ปล่อยตัวผู้นั้น หรือ

(๒) ศาลในต่างประเทศพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว

ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาได้รับโทษสำหรับการกระทำนั้นตามคำพิพากษาของศาลในต่างประเทศมาแล้ว แต่ยังไม่พ้นโทษ ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ หรือจะไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงโทษที่ผู้นั้นได้รับมาแล้ว

มาตรา ๗๔/๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ หรือชนิดที่ ๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนดตามมาตรา ๔๔ (๒) สำหรับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

---

๒๕ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๘ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

๒๖ มาตรา ๗๔/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕

๒๗ มาตรา ๗๔/๒ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๕

มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๑) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะอาจเกิดอันตรายโดยไม่มีวิธีปกติตามควรที่จะป้องกันได้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๗๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๒) หรือมาตรา ๔๕ (๕) สำหรับกรณีเพิกถอนทะเบียนเพราะไม่มีประโยชน์ตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทของผู้นำเข้า ผู้ส่งออก หรือผู้มีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตรายดังกล่าว ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่แสนบาท

มาตรา ๗๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๓) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินแปดหมื่นบาท

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ (๔) ถ้าเป็นการกระทำเกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๙ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ หรือมาตรา ๗๘ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๒ ผู้กระทำต้องระวางโทษสองในสามของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๐ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๗๗ เกี่ยวกับวัตถุอันตรายชนิดที่ ๑ ผู้กระทำต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๘๑ ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๒ ผู้ใดโดยเจตนาก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในแหล่งกำเนิด สภาพ คุณภาพ ปริมาณ หรือสาระสำคัญประการอื่นอันเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ไม่ว่าจะเป็นของตนเองหรือผู้อื่น ทำ หรือใช้ฉลากที่มีข้อความอันเป็นเท็จหรือข้อความที่รู้หรือควรรู้อยู่แล้วว่าอาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิดเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกระทำผิดซ้ำอีกภายในหกเดือนนับแต่วันกระทำความผิดครั้งก่อน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดขายวัตถุอันตรายโดยไม่มีฉลากหรือมีฉลากแต่ฉลากหรือการแสดงฉลากไม่ถูกต้อง หรือขายวัตถุอันตรายที่มีฉลากที่คณะกรรมการสั่งเลิกใช้ หรือให้แก้ไขตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยประมาท ผู้กระทำต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาทรับจ้างทำฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างติดตรึงฉลากที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือรับจ้างทำลายส่วนอันเป็นสาระสำคัญของฉลากที่ถูกต้อง

ตามกฎหมาย สำหรับวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดตามความในหมวด ๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๑ ผู้ใดโฆษณาโดยไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๑/๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๔/๓ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๕๑/๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๕/๑[๒๘] ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒/๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๘๗ ในกรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษบุคคลใดในความผิดตามมาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ และเป็นกรณีที่มีการยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาต ถ้ามีพฤติการณ์ให้เห็นว่าบุคคลดังกล่าวอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นอีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามการประกอบการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายมีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

มาตรา ๘๗/๑[๒๙] ผู้ใดเคยถูกลงโทษเพราะเหตุกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วครั้งหนึ่ง ถ้าได้กระทำผิดในบทบัญญัติเดียวกันกับที่เคยถูกลงโทษแล้วนั้นซ้ำอีก ให้ศาลเพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้น อีกกึ่งหนึ่งของอัตราโทษสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๗/๒[๓๐] ในกรณีที่นิติบุคคลกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้เชี่ยวชาญ บุคลากรเฉพาะหรือบุคคลใดซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการกระทำความผิดนั้น ต้องรับผิดตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็น หรือยินยอมด้วย

มาตรา ๘๘ วัตถุอันตรายที่ผลิต นำเข้า ส่งออก นำผ่าน นำกลับเข้ามา ส่งกลับออกไป หรือมีไว้ในครอบครองโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ภาชนะของวัตถุอันตรายดังกล่าว เครื่องมือและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง หรือทรัพย์สินใดบรรดาที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบ ให้ส่งมอบแก่หน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวเพื่อทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรต่อไป

ในกรณีที่ต้องทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร ให้ศาลมีคำสั่งในคำพิพากษาให้เจ้าของชำระค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้แก่ทางราชการด้วย

---

๒๘ มาตรา ๘๕/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๙

๒๙ มาตรา ๘๗/๑ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๐

๓๐ มาตรา ๘๗/๒ เพิ่มโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๐

๓๑ ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๒๑ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

มาตรา ๘๙[๓๑] บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๗๔ วรรคสอง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดได้รับแจ้ง ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบก็ได้ ทั้งนี้การเปรียบเทียบให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีการยึดหรืออายัดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเปรียบเทียบได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมและได้แก้ไขของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ให้ถูกต้อง

(๒) ในกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ เมื่อผู้กระทำความผิดยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้ยินยอมให้เปรียบเทียบได้แก้ไขของกลางให้ถูกต้องแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถอนการอายัดของกลางนั้นเสีย

บรรดาสิ่งของที่ตกเป็นของหน่วยงานที่รับผิดชอบควบคุมวัตถุอันตรายดังกล่าวให้จัดการตามระเบียบที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษและยังอยู่ในระหว่างพิจารณาให้ถือเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขออนุญาตมีข้อแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙๑ ใบอนุญาตและใบสำคัญการขึ้นทะเบียนที่ออกให้แก่บุคคลใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุที่กำหนดไว้

มาตรา ๙๒ ให้ทบทวนบรรดาวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นวัตถุมีพิษธรรมดา และวัตถุมีพิษร้ายแรงตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ และดำเนินการออกประกาศกำหนดเป็นวัตถุอันตราย ชนิดที่ ๑ ชนิดที่ ๒ ชนิดที่ ๓ หรือชนิดที่ ๔ ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างที่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษยังคงใช้บังคับต่อไปได้ เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุมีพิษให้ใช้บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้แทน และให้การต่างๆ ตามพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับได้ทันทีเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษ

มาตรา ๙๓ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม[๓๒]

(๑)	ใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ บาท
(๒)	ใบอนุญาตผลิตวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตนำเข้าวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตส่งออกวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(๖)	ใบอนุญาตผลิตตัวอย่างวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๗)	ใบอนุญาตนำเข้าตัวอย่างวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘)	ใบแทนใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๙)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๐)	การต่ออายุใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตรายครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบสำคัญการขึ้นทะเบียนวัตถุอันตราย		
(๑๑)	การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละประเภท		
(๑๒)	ใบนำผ่าน	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการนำวัตถุอันตรายมาใช้ในกิจการประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และวัตถุอันตรายบางชนิดอาจก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ และสิ่งแวดล้อมได้ แม้ว่าในขณะนี้จะมีกฎหมายที่ใช้ควบคุมวัตถุที่ก่อให้เกิดอันตรายอยู่บ้างแล้วก็ตาม แต่ก็มีอยู่หลายฉบับและอยู่ในอำนาจหน้าที่ของหลายกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งกฎหมายเหล่านั้นได้ออกมาต่างยุคต่างสมัยกัน ทำให้มีบทบัญญัติที่แตกต่างกันและยังไม่ครอบคลุมเพียงพอ สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวัตถุมีพิษโดยขยายขอบเขตให้ครอบคลุมวัตถุอันตรายต่าง ๆ ทุกชนิด และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการควบคุมวัตถุอันตรายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น พร้อมกับจัดระบบบริหารให้มีการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับการควบคุมดูแลวัตถุอันตรายดังกล่าวด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

---

๓๒ อัตราค่าธรรมเนียมท้าย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. วัตถุอันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๒ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมที่พิมพ์ไว้นี้แทน

พระราชบัญญัติ
การขนส่งทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “การขนส่ง” หมายความว่า การขนคน สัตว์ หรือสิ่งของโดยทางบกด้วยรถ

ฯลฯ

(๙) “รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทุกชนิดที่ใช้ในการขนส่งทางบกซึ่งเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้า หรือพลังงานอื่น และหมายความรวมตลอดถึงรถพ่วงของรถนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่รถไฟ

(๑๐) “ผู้ตรวจการ” หมายความว่า ข้าราชการสังกัดกรมการขนส่งทางบก ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้มีหน้าที่ตรวจการขนส่ง

ฯลฯ

มาตรา ๕๐ ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจเรียกรถให้หยุดเพื่อทำการตรวจสอบ และเมื่อเชื่อว่า มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เกิดขึ้น ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจจับกุมผู้ฝ่าฝืน เพื่อส่งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินคดีต่อไป

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ลบล้างอำนาจจับกุมของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ

หมวด ๗
ผู้ประจำรถ

มาตรา ๙๒ ผู้ประจำรถ ได้แก่

(๑) ผู้ขับรถ

(๒) ผู้เก็บค่าโดยสาร

(๓) นายตรวจ

(๔) ผู้บริการตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๓ ห้ามมิให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๔ ใบอนุญาตสำหรับผู้ประจำรถ มี ๔ ประเภท คือ

(๑) ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ

(๒) ใบอนุญาตเป็นผู้เก็บค่าโดยสาร

(๓) ใบอนุญาตเป็นนายตรวจ

(๔) ใบอนุญาตเป็นผู้บริการ

ใบอนุญาตแต่ละประเภทจะใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตประเภทที่หนึ่ง ประเภทที่สามและประเภทที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตประเภทที่สองได้

[๑] **มาตรา ๙๕** ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ มีดังนี้

(๑) ชนิดที่หนึ่ง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกินสามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มิได้ใช้ขนส่งผู้โดยสาร หรือสำหรับรถขนส่งผู้โดยสารไม่เกินยี่สิบคน

(๒) ชนิดที่สอง ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่มีน้ำหนักรถและน้ำหนักบรรทุกรวมกันเกินกว่าสามพันห้าร้อยกิโลกรัมที่มิได้ใช้ขนส่งผู้โดยสาร หรือสำหรับรถขนส่งผู้โดยสารเกินกว่ายี่สิบคน

(๓) ชนิดที่สาม ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถซึ่งโดยสภาพใช้สำหรับลากจูงรถอื่นหรือล้อเลื่อนที่บรรทุกสิ่งใดๆ บนล้อเลื่อนนั้น

(๔) ชนิดที่สี่ ใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถสำหรับรถที่ใช้ขนส่งวัตถุอันตรายตามประเภท หรือชนิดและลักษณะการบรรทุกตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ใบอนุญาตแต่ละชนิดใช้สับเปลี่ยนกันไม่ได้ เว้นแต่ใบอนุญาตชนิดที่สอง ชนิดที่สาม และชนิดที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่หนึ่งได้ ใบอนุญาตชนิดที่สามและชนิดที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่สองได้ และใบอนุญาตชนิดที่สี่ใช้เป็นใบอนุญาตชนิดที่สามได้

ประกาศของอธิบดี ตามความใน (๔) ของวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามมาตรา ๙๓ ในประเภทการขนส่งประจำทาง การขนส่งไม่ประจำทาง หรือการขนส่งโดยรถขนาดเล็กต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังต่อไปนี้

---

[๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีความรู้และความสามารถตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ไม่เป็นผู้มีร่างกายพิการจนเป็นที่เห็นได้ว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยความเหมาะสม

(๔) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๕) ไม่เป็นผู้มีโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจ

(๖) ไม่เป็นผู้ติดสุรายาเมาหรือยาเสพติดให้โทษ

(๗) ไม่เป็นผู้มีใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถประเภทหรือชนิดเดียวกับที่ได้ รับอนุญาตอยู่แล้ว

(๘) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ เว้นแต่การเพิกถอนใบอนุญาตนั้นพ้นกำหนดสามปีแล้วนับแต่วันที่มีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

(๙) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดอันได้กระทำโดยประมาทที่มิใช่เกี่ยวกับการใช้รถในการกระทำผิดหรือความผิดลหุโทษ หรือได้พ้นโทษมาแล้วเกินสามปี

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยถูกควบคุมตัวเพราะมีพฤติการณ์เป็นภัยต่อสังคม หรือเป็นอันธพาล เว้นแต่ได้พ้นจากการควบคุมตัวมาแล้วเกินหนึ่งปี

มาตรา ๙๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง และได้ผ่านการศึกษาและจบหลักสูตรจากโรงเรียนการขนส่งของกรมการขนส่งทางบกหรือโรงเรียนสอนขับรถที่กรมการขนส่งทางบกรับรอง

การรับรองโรงเรียนสอนขับรถตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๖ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้เก็บค่าโดยสาร นายตรวจ และผู้บริการต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๙๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในการขนส่งส่วนบุคคลต้องมีคุณสมบัติและมีลักษณะตามมาตรา ๙๖ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) และต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๐ ใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถยื่นคำขอต่อนายทะเบียนก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบที่นายทะเบียนกำหนด

มาตรา ๑๐๑ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวและต้องแสดงต่อนายทะเบียนหรือผู้ตรวจการเมื่อขอตรวจ

มาตรา ๑๐๒ ในขณะปฏิบัติหน้าที่ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถต้อง

ฯลฯ

(๓) ไม่เสพหรือเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น

[๒](๓ ทวิ) ไม่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

[๓](๓ ตรี) ไม่เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

---

[๒] และ [๓](๓ ทวิ) และ (๓ ตรี) ของมาตรา ๑๐๒ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓

[๔] **มาตรา ๑๐๒ ทวิ** ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดในขณะปฏิบัติหน้าที่นั้นมีสารอยู่ในร่างกายอันเกิดจากการเสพสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือยาเสพติดให้โทษหรือวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ให้ผู้ตรวจการหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้รับการตรวจหรือทดสอบว่าผู้นั้นมีสารนั้น ๆ อยู่ในร่างกายหรือไม่

เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ วิธีการตรวจหรือทดสอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

มาตรา ๑๐๘ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ หรือมาตรา ๙๙ หรือบกพร่องไปในภายหลังเมื่อได้รับใบอนุญาตแล้ว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

มาตรา ๑๐๙ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติทั้งหลายในหมวดนี้ ให้ผู้ตรวจการมีอำนาจยึดใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถของผู้นั้น และสั่งเป็นหนังสือให้ผู้นั้นไปรายงานตนต่อนายทะเบียนภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง คำสั่งนั้นให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถชั่วคราวภายในกำหนดเวลาดังกล่าวนั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือจะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสียก็ได้

ฯลฯ

[๕] **มาตรา ๑๒๗** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ (๑) (๒) หรือ (๔) มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๓ ทวิ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ หรือมาตรา ๑๐๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

[๖] **มาตรา ๑๒๗ ทวิ** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๑๐๒ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาท ถึงหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐๒ (๓ ทวิ) หรือ (๓ ตรี) ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี อีกหนึ่งในสาม

[๗] **มาตรา ๑๒๗ ตรี** ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามมาตรา ๑๐๒ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ฯลฯ

---

(๔) มาตรา ๑๐๒ ทวิ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔

(๕) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๖) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๗) มาตรา ๑๒๗ ตรี เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ. การขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๖

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท แต่ถ้าผู้ฝ่าฝืนปฏิบัติหน้าที่ผู้ขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง และได้กระทำการใดๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดและต้องระวางโทษสำหรับการกระทำนั้นเช่นเดียวกับผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์
รองนายกรัฐมนตรี

ประกาศกรมการขนส่งทางบก

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ เฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบ

พ.ศ. ๒๕๕๓[๑]

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้แล้ว นั้น

โดยที่ปัจจุบันกรมการขนส่งทางบกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประกาศดังกล่าวบางหน่วยงานได้มีการปรับปรุงโครงสร้างใหม่ ทำให้การแบ่งส่วนราชการและการกำหนดตำแหน่งในหน่วยงานดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับเป็นการสมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐๒ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษเฉพาะแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) และกำหนดเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ตรวจประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบว่ามีสารนั้นอยู่ในร่างกายหรือไม่ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“การตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษ” หมายความว่า การตรวจหรือทดสอบหาระดับหรือปริมาณของแอมเฟตามีนและเมทแอมเฟตามีน ตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษในปัสสาวะ

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๗ ตอนพิเศษ ๙๖ ง ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๓ ให้ผู้ตรวจการ พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจหรือทดสอบ หรือสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประจำรถในขณะปฏิบัติหน้าที่รับการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากจากการเสพยาเสพติดให้โทษ

(๑) ผู้ตรวจการในกองตรวจการขนส่งทางบก กรมการขนส่งทางบก มีอำนาจทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๑, ๒, ๓, ๔ และ๕ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๓) ผู้ตรวจการในสำนักงานขนส่งจังหวัด และสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขา มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๔) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑ – ๙ หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๕) ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาล หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจนครบาล หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจนครบาลนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๖) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจจราจร หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๗) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจจราจรซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๘) ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ ความรับผิดชอบ

(๙) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรใหญ่สถานีตำรวจภูธร หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธร หรือผู้ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประจำสถานีตำรวจภูธรนั้น มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๐) ผู้บังคับการ กองบังคับการตำรวจทางหลวง หรือผู้ปฏิบัติราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๑) พนักงานสอบสวนกองบังคับการตำรวจทางหลวงซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่รองสารวัตรขึ้นไป มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

(๑๒) เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มีอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) จัดให้มีอุปกรณ์สำหรับเก็บปัสสาวะ โดยให้ใช้ขวดแก้วหรือขวดพลาสติกปากกว้างพร้อมฝาปิดขนาดบรรจุขวดประมาณ ๖๐ มิลลิลิตร โดยขวดที่นำมาใช้ต้องสะอาดและแห้ง และให้มีฉลากสำหรับติดขวดเพื่อใช้บันทึกข้อมูลของผู้รับการตรวจหรือทดสอบและแถบกาวเพื่อใช้ปิดผนึกทับปากขวดเก็บปัสสาวะด้วย

(๒) วิธีการในการเก็บปัสสาวะให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(ก) จัดให้มีการควบคุมการถ่ายปัสสาวะของผู้รับการตรวจหรือทดสอบทุกครั้ง ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำใดๆ ที่ทำให้ปัสสาวะนั้นเกิดการเจือจาง หรือสับเปลี่ยนตัวอย่าง

(ข) บันทึกหมายเลขประจำขวด ชื่อ – นามสกุล อายุของผู้รับการตรวจหรือทดสอบและวันเวลาที่เก็บปัสสาวะบนฉลาก และติดฉลากกับขวดเก็บปัสสาวะ

(ค) มอบขวดเก็บปัสสาวะให้แก่ผู้รับการตรวจหรือทดสอบนำไปถ่ายปัสสาวะใส่ขวด จำนวนประมาณ ๓๐ มิลลิลิตรหรือครึ่งขวด และให้ผู้รับการตรวจหรือทดสอบลงลายมือชื่อกำกับบนฉลากติดขวดเก็บปัสสาวะ

(๓) วิธีการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษให้ใช้เครื่องมือตรวจสอบโดยวิธี Immunoassay โดยให้ถือปฏิบัติตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือแต่ละผลิตภัณฑ์

(๔) เมื่อตรวจหรือทดสอบตามวิธีการใน (๓) แล้วปรากฏว่าให้ผลบวกตามคู่มือวิธีการตรวจหรือทดสอบของเครื่องมือแต่ละผลิตภัณฑ์ โดยมีปริมาณแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีนในปัสสาวะ ตั้งแต่ ๑ ไมโครกรัม/มิลลิลิตรขึ้นไป ให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบอาจเสพสารแอมเฟตามีนหรือเมทแอมเฟตามีน

ข้อ ๕ ในกรณีตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษแล้ว ได้ผลการตรวจหรือทดสอบตามข้อ ๔ (๔) ให้เจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จดบันทึกข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ – นามสกุล ภูมิลำเนา หรือสถานที่อยู่ที่สามารถจะเรียกตัวมาเพื่อดำเนินคดีได้เมื่อมีการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้วปรากฏว่าเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

(๒) ปิดขวดเก็บปัสสาวะที่เหลือของผู้รับการตรวจหรือทดสอบให้สนิทพร้อมทั้งปิดผนึกทับปากขวดด้วยแถบกาว โดยมีลายมือชื่อของเจ้าพนักงานผู้ทำการตรวจหรือทดสอบและผู้รับการตรวจหรือทดสอบกำกับไว้แล้วให้รีบจัดส่งขวดเก็บปัสสาวะดังกล่าวในสภาพแช่เย็น ไปยังสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามข้อ ๖ โดยเร็ว เพื่อตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจ

ข้อ ๖ สถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการที่สามารถตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจมีดังนี้

(๑) หน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ก) สถานบันนิติเวชวิทยา

(ข) กองพิสูจน์หลักฐานกลาง

(ค) ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน ๑ – ๑๐

(ง) พิสูจน์หลักฐานจังหวัด

(๒) หน่วยงานในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข

(ก) โรงพยาบาลศูนย์ของรัฐ

(ข) โรงพยาบาลจังหวัด

(ค) โรงพยาบาลสังกัดกรมการแพทย์ เช่น โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลธัญญารักษ์

(ง) หน่วยงานในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เช่น สำนักยาและวัตถุเสพติดศูนย์วิทยาศาสตร์การแพทย์

(๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

เมื่อหน่วยงานตามวรรคหนึ่งได้ดำเนินการตรวจยืนยันผลและความถูกต้องของการตรวจแล้ว ให้ถือว่าผู้รับการตรวจหรือทดสอบเป็นผู้ที่มียาเสพติดให้โทษอยู่ในร่างกาย

ข้อ ๗ เพื่อให้การตรวจหรือทดสอบตามประกาศนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้อง เหมาะสมตามหลักวิชาการแพทย์และรัดกุมมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาในข้อกฎหมายและปัญหาในทางปฏิบัติ ฉะนั้น ในการออกปฏิบัติการเพื่อทำการตรวจหรือทดสอบสารอันเกิดจากการเสพยาเสพติดให้โทษในแต่ละครั้ง ให้ออกปฏิบัติการโดยมีผู้ที่มีความรู้ความชำนาญจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสถานตรวจพิสูจน์ของส่วนราชการตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ เจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ และเจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๘ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ชัยรัตน์ สงวนชื่อ

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

พระราชบัญญัติ
จราจรทางบก
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “การจราจร” หมายความว่า การใช้ทางของผู้ขับขี่ คนเดินเท้า หรือคนที่จูง ขี่ หรือไล่ต้อนสัตว์

ฯลฯ

(๑๕) “รถ” หมายความว่า ยานพาหนะทางบกทุกชนิด เว้นแต่รถไฟและรถราง

(๑๖) “รถยนต์” หมายความว่า รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อและเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์ กำลังไฟฟ้าหรือพลังงานอื่น ยกเว้นรถที่เดินบนราง

ฯลฯ

(๒๐) “รถบรรทุก” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกสิ่งของหรือสัตว์

(๒๑) “รถบรรทุกโดยสาร” หมายความว่า รถยนต์ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้บรรทุกคนโดยสารเกินเจ็ดคน

ฯลฯ

(๒๓) “รถโดยสารประจำทาง” หมายความว่า รถบรรทุกคนโดยสารที่เดินตามทางที่กำหนดไว้ และเรียกเก็บค่าโดยสารเป็นรายคนตามอัตราที่วางไว้เป็นระยะทางหรือตลอดทาง

ฯลฯ

(๒๘) “ผู้ขับขี่” หมายความว่า ผู้ขับรถ ผู้ประจำเครื่องอุปกรณ์การขนส่งตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง ผู้ลากเข็นยานพาหนะ

ฯลฯ

(๓๗) “เจ้าพนักงานจราจร” หมายความว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานจราจร

(๓๘) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร

ฯลฯ

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถ

(๑) ในขณะหย่อนความสามารถในอันที่จะขับ

(๒) ในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น

ฯลฯ

[๑] **มาตรา ๔๓ ทวิ** ห้ามมิให้ผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการมีอำนาจจัดให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่รถบางประเภทตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาว่าได้เสพยาเสพติดให้โทษหรือเสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทตามวรรคหนึ่งหรือไม่ และหากผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏว่าผู้ขับขี่นั้นไม่ได้เสพก็ให้ผู้ขับขี่นั้นขับรถต่อไปได้

ในกรณีผู้ขับขี่ตามวรรคสองไม่ยอมให้ตรวจสอบ ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการมีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ เพื่อดำเนินการตรวจสอบภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณีเพื่อให้การตรวจสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว และเมื่อผู้นั้นยอมรับการตรวจสอบแล้ว หากผลการตรวจสอบในเบื้องต้นปรากฏว่าไม่ได้เสพก็ให้ปล่อยตัวไปทันที

การตรวจสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

[๒] **มาตรา ๔๓ ตรี** ในกรณีมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืน มาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ผู้ตรวจการมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดรถและสั่งให้มีการทดสอบตามมาตรา ๑๔๒ ด้วย

[๓] **มาตรา ๔๓ จัตวา** ในกรณีที่ผู้ตรวจการพบว่าผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ให้ผู้ตรวจการส่งตัวผู้นั้นพร้อมพยานหลักฐานในเบื้องต้นแก่พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินหกชั่วโมงนับแต่เวลาที่พบการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อดำเนินคดีต่อไป

[๔] **มาตรา ๔๓ เบญจ** ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ ทวิ และมาตรา ๔๓ ตรี ให้ผู้ตรวจการแสดงบัตรประจำตัวของตนซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกหรือกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ต่อผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง

ฯลฯ

[๕] **มาตรา ๑๔๒** เจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้ขับขี่หยุดรถในเมื่อ

(๑) รถนั้นมีสภาพไม่ถูกต้องตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖

---

[๑] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

[๒] มาตรา ๔๓ ตรี เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

[๓] มาตรา ๔๓ จัตวา เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

[๔] มาตรา ๔๓ เบญจ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕

[๕] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๗ มาตรา ๔ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๒) เห็นว่าผู้ขับขี่หรือบุคคลใดในรถนั้นได้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอันเกี่ยวกับรถนั้นๆ

ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่

ในกรณีที่ผู้ขับขี่ตามวรรคสองไม่ยอมให้ทดสอบ ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ดำเนินการทดสอบได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็นแห่งกรณีเพื่อให้การทดสอบเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว หากผู้นั้นยอมให้ทดสอบและผลการทดสอบปรากฏว่าไม่ได้ฝ่าฝืน มาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ก็ให้ปล่อยตัวไปทันที

ในกรณีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น หากผู้นั้นยังไม่ยอมให้ทดสอบตามวรรคสามโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒)

การทดสอบตามมาตรานี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ฯลฯ

[๙] **มาตรา ๑๕๔** ผู้ใด

(๑) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง

(๒) ฝ่าฝืนคำสั่ง ข้อบังคับ หรือระเบียบของเจ้าพนักงานจราจรตามมาตรา ๑๓๙

(๓) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง หรือ

(๔) ฝ่าฝืนคำสั่งเจ้าพนักงานจราจร พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการตามมาตรา ๑๔๓ ทวิ

ถ้าไม่เป็นความผิดที่กำหนดไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินหนึ่งพันบาท

ฯลฯ

[๑๐] **มาตรา ๑๕๗/๑** ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือผู้ตรวจการที่ให้มีการตรวจสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ทวิ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ตรวจการที่ให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ตามมาตรา ๔๓ ตรี ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ขับขี่ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทอีกหนึ่งในสาม และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือนหรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

---

(๖) - (๘) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๖ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๙) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

(๑๐) ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. จราจรทางบก (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๙ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์นี้ไว้แทน

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงหกปี และปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสองหมื่นบาท และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าสองปี หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
ราชทัณฑ์
พ.ศ. ๒๕๖๐[๑]

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

มาตรา ๒๗ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจกำหนดอาณาบริเวณภายนอกรอบเรือนจำซึ่งเป็นที่สาธารณะเป็นเขตปลอดภัยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมแสดงแผนที่ของอาณาบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในบริเวณนั้นประกอบด้วย

ในกรณีที่มีพฤติการณ์และเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลหรือยานพาหนะใดอาจส่งยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ สาระเหย อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง สิ่งเทียมอาวุธปืน โทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่น อุปกรณ์ของสิ่งของดังกล่าว รวมทั้งวัตถุอื่นที่เป็นอันตรายหรือกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของเรือนจำเข้าไปในเรือนจำ ให้เจ้าพนักงานเรือนจำมีอำนาจตรวจค้นบุคคล หรือยานพาหนะนั้นในเขตปลอดภัยตามวรรคหนึ่งได้ รวมทั้งมีอำนาจยึด ทำให้เสียหาย ทำให้ใช้การไม่ได้ หรือทำลายสิ่งของและทรัพย์สินที่ใช้เป็นเครื่องมือในการนำส่งสิ่งของดังกล่าวด้วย ในกรณีที่เป็นความผิดทางอาญาให้มีอำนาจจับกุมและแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องที่ที่ถูกจับ เพื่อดำเนินการต่อไป

สิ่งของและทรัพย์สินที่ยึดไว้ตามวรรคสอง หากไม่ได้ใช้เป็นพยานหลักฐานในทางคดีและไม่ใช่เป็นทรัพย์สินที่ผู้ใดทำหรือมีไว้เป็นความผิด ให้คืนแก่เจ้าของ เว้นแต่กรณีตามหาเจ้าของไม่ได้ หรือเป็นของสดเสียง่ายให้จำหน่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในระเบียบกรมราชทัณฑ์

ฯลฯ

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๑ ก ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

มาตรา ๒๙ เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้เจ้าพนักงานเรือนจำมีอำนาจตรวจสอบจดหมาย เอกสาร พัสดุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่น หรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสารทางโทรคมนาคมหรือโดยทางใด ๆ ซึ่งมีถึงหรือจากผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกรมราชทัณฑ์

ความสงบเรียบร้อยตามวรรคหนึ่งให้หมายความเฉพาะการป้องกันเหตุร้าย และรักษาความสงบเรียบร้อยของเรือนจำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับบรรดาคำร้องทุกข์ หรือเรื่องราวใด ๆ ที่ได้ยื่นตามมาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ และเอกสารโต้ตอบระหว่างผู้ต้องขังกับทนายความของผู้นั้น

ฯลฯ

หมวด ๘
ความผิดเกี่ยวกับเรือนจำ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดกระทำด้วยประการใดให้เข้ามาหรือให้ออกไปจากเรือนจำ หรือครอบครอง หรือใช้ในเรือนจำ หรือรับจากหรือส่งมอบแก่ผู้ต้องขัง ซึ่งสิ่งของต้องห้าม ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ และสารระเหย รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการเสพ

ฯลฯ

มาตรา ๗๔ สิ่งของต้องห้ามตามความในมาตรา ๗๒ และมาตรา ๗๓ ไม่หมายความรวมถึงสิ่งของซึ่งมีไว้เพื่อใช้ในราชการ

สิ่งของต้องห้ามที่มีการฝ่าฝืนมาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๓ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

ในกรณีสิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๗๓ หากไม่มีการดำเนินการฟ้องร้องตามกฎหมายให้ผู้บัญชาการเรือนจำมีอำนาจดำเนินการกับสิ่งของต้องห้ามดังกล่าว ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๗๕ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๗๒ หรือมาตรา ๗๓ เป็นเจ้าพนักงานเรือนจำ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เข้าไปปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในเรือนจำ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ฯลฯ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิด บางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
อลงกฎ
ธานีนิวัต
มานวราชเสวี
อดุลเดชจรัส
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๐
เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้การปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำข้าวและสินค้าอื่นบางอย่างออกทางทะเลได้ผลดียิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยความเห็นชอบของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐”

[๑] **มาตรา ๒** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “เจ้าหน้าที่ทหารเรือ” หมายความถึงนายทหารเรือ ประจำการชั้นสัญญาบัตรซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือรวมทั้งตำแหน่งอื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เทียบเท่ากับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว และนายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

[๒] **มาตรา ๔** เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นหรือยาเสพติดออกไปนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๖๔ ตอนที่ ๖๑ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๔๙๐

[๒] ข้อความเดิมถูกยกเลิกโดย พ.ร.บ. ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๓ และให้ใช้ข้อความที่พิมพ์ไว้นี้แทน ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘ ตอน ๒๔๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๓๔

หรือทำการประมงทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าเท่าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้รื้อหรือขนสิ่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น

(๒) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พ่วงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรือนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี

(๓) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา

(๔) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำไว้

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งและบังคับให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิดหรือที่ความผิดเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้นหยุดเรือหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจดำเนินการใดๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือเพื่อนำเรือไปหรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

การสั่งหรือบังคับให้หยุดเรือหรือให้นำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่งตามความในวรรคก่อน อาจทำโดยใช้อาณัติสัญญาณอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ แต่อาณัติสัญญาณที่จะใช้นั้น ผู้บัญชาการทหารเรือต้องประกาศกำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ นอกจากอำนาจที่ให้ไว้ตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการสอบสวนตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการนั้น ให้ผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มิให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ต้องหาซึ่งได้กระทำมาก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต้องหานั้น เป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ควง อภัยวงศ์
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
พ.ศ. ๒๕๔๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๒
เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒”

มาตรา ๒[๑] พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความผิดมูลฐาน” หมายความว่า

(๑) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดหรือกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๒)[๒] ความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์หรือความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศ เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไป พาไป หรือรับไว้เพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นหรือความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ เฉพาะที่เกี่ยวกับการกระทำเพื่อหากำไรหรือเพื่ออนาจาร หรือโดยทุจริต ซื้อ จำหน่าย หรือรับตัวเด็กหรือผู้เยาว์

---

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๒๙ ก/หน้า ๔๕/๒๑ เมษายน ๒๕๔๒

๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

ซึ่งถูกพรากนั้น หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือชักพาไปเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี หรือที่เกี่ยวกับการเป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี หรือเป็นผู้ควบคุมผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี

(๓) ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญาหรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

(๔)[๓] ความผิดเกี่ยวกับการยักยอกหรือฉ้อโกงหรือประทุษร้ายต่อทรัพย์หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน หรือกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ซึ่งกระทำโดยกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงินนั้น

(๕) ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น

(๖) ความผิดเกี่ยวกับการกรรโชก หรือรีดเอาทรัพย์ที่กระทำโดยอ้างอำนาจอั้งยี่ หรือซ่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๗) ความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๘)[๔] ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา

(๙)[๕] ความผิดเกี่ยวกับการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เฉพาะความผิดเกี่ยวกับการเป็นผู้จัดให้มีการเล่นการพนันโดยไม่ได้รับอนุญาตโดยมีวงเงินในการกระทำความผิดรวมกันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป หรือเป็นการจัดให้มีการเล่นการพนันทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

(๑๐)[๖] ความผิดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกอั้งยี่ตามประมวลกฎหมายอาญา หรือการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมที่มีกฎหมายกำหนดเป็นความผิด

(๑๑)[๗] ความผิดเกี่ยวกับการรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการช่วยจำหน่าย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้ด้วยประการใดซึ่งทรัพย์ที่ได้มาโดยการกระทำความผิดอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๒)[๘] ความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือการแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ และตั๋ว ตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

---

[๓] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๔] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๘) เพิ่มโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๖

[๕] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๙) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๖] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๗] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๘] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๑๓)[๙] ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับการปลอม หรือการละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาของสินค้า หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๔)[๑๐] ความผิดเกี่ยวกับการปลอมเอกสารสิทธิ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ หรือหนังสือเดินทางตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระหรือเพื่อการค้า

(๑๕)[๑๑] ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อม โดยการใช้ ยึดถือ หรือครอบครองทรัพยากรธรรมชาติหรือกระบวนการแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีลักษณะเป็นการค้า

(๑๖)[๑๒] ความผิดเกี่ยวกับการประทุษร้ายต่อชีวิตหรือร่างกายจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายสาหัสตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อให้ได้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน

(๑๗)[๑๓] ความผิดเกี่ยวกับการหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะกรณีเพื่อเรียกหรือรับผลประโยชน์หรือเพื่อต่อรองให้ได้รับผลประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

(๑๘)[๑๔] ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง หรือยักยอกตามประมวลกฎหมายอาญาอันมีลักษณะเป็นปกติธุระ

(๑๙)[๑๕] ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

(๒๐)[๑๖] ความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับการซื้อขายหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรมที่มีผลกระทบต่อราคาการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าหรือเกี่ยวกับการใช้ข้อมูลภายในตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(๒๑)[๑๗] ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน เฉพาะที่เป็นการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด และความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์เฉพาะที่เป็นการค้ายุทธภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ในการก่อการร้าย การรบ หรือการสงคราม

ความผิดมูลฐานตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำความผิดอาญานอกราชอาณาจักรซึ่งหากการกระทำความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรจะเป็นความผิดมูลฐานด้วย[๑๘]

---

[๙] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๐] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๑] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๒] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๖) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๓] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๗) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๔] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๘) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๕] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๑๙) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๖] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๐) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๑๗] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” (๒๑) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๑๘] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ความผิดมูลฐาน” วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

“ธุรกรรม” หมายความว่า กิจกรรมที่เกี่ยวกับการทำนิติกรรม สัญญาหรือการดำเนินการใด ๆ กับผู้อื่นทางการเงิน ทางธุรกิจ หรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

“ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”[๑๙] หมายความว่า ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” หมายความว่า

(๑)[๒๐] เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินหรือจากการสนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำซึ่งเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินและให้รวมถึงเงินหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้หรือสนับสนุนการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ

(๓) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินตาม (๑) หรือ (๒)

ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินตาม (๑) (๒) หรือ (๓) จะมีการจำหน่าย จ่าย โอน หรือเปลี่ยนสภาพไปกี่ครั้ง และไม่ว่าจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลใด โอนไปเป็นของบุคคลใด หรือปรากฏหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลใด

“สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑)[๒๑] ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินและสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะ

(๒)[๒๒] บริษัทหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๓)[๒๓] (ยกเลิก)

(๔) บริษัทประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และบริษัทประกันวินาศภัย ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

(๕)[๒๔] สหกรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ เฉพาะสหกรณ์ที่มีทุนดำเนินการซึ่งมีมูลค่าหุ้นรวมตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไปและมีวัตถุประสงค์ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการรับฝากเงิน ให้กู้ ให้สินเชื่อ รับจำนองหรือรับจำนำทรัพย์สิน หรือจัดให้ได้มาซึ่งเงินและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยวิธีใด ๆ

---

๑๙ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย” แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๐ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด” (๑) แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๑ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๑) แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๒ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๒) แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๓ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๓) ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๒๔ มาตรา ๓ นิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” (๕) แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

(๖) นิติบุคคลที่ดำเนินธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กองทุน”[๒๕] หมายความว่า กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินด้วย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใด

(๑) โอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะหรือหลังการกระทำความผิด มิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดมูลฐาน หรือ

(๒) กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มาแหล่งที่ตั้งการจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๓)[๒๖] ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สิน โดยรู้ในขณะที่ได้มา ครอบครอง หรือใช้ทรัพย์สินนั้นว่าเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฟอกเงิน

มาตรา ๖ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

---

[๒๕] มาตรา ๓ นิยามคำว่า “กองทุน” เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๒๖] มาตรา ๕ (๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๗ ในความผิดฐานฟอกเงิน ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

(๑) สนับสนุนการกระทำความผิดหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใด ๆ หรือกระทำการใด ๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษหรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้น เพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๙ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ถ้าได้มีการกระทำความผิดฐานฟอกเงินเพราะเหตุได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ข้าราชการ พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของรัฐ พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ กรรมการหรือผู้บริหารหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงิน หรือกรรมการขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น[๒๗]

กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ใดกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

---

๒๗ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๑ กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงาน หรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตามหมวดนี้ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ใดร่วมในการกระทำความผิดกับบุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง[๒๘]

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ให้กรรมการ อนุกรรมการ กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒
การรายงานและการแสดงตน

มาตรา ๑๓ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมนั้นต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่าธุรกรรมดังกล่าวเป็น

(๑) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือ

(๓) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (๑) หรือ (๒) หรือไม่ก็ตาม

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่สถาบันการเงินได้รายงานไปแล้ว ให้สถาบันการเงินรายงานข้อเท็จจริงนั้นให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๔[๒๙] ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าธุรกรรมใดที่ได้กระทำไปแล้วโดยมิได้มีการรายงานตามมาตรา ๑๓ (๓) เป็นธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินรายงานให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินสาขา และสำนักงานที่ดินอำเภอ มีหน้าที่ต้องรายงานต่อสำนักงาน เมื่อปรากฏว่ามีการขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันการเงินมิได้เป็นคู่กรณีและที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีการชำระด้วยเงินสดเป็นจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) เมื่ออสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าตามราคาประเมินเพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่เป็นการโอนในทางมรดกให้แก่ทายาทโดยธรรมหรือ

(๓) เมื่อเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

---

[๒๘] มาตรา ๑๑ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๒๙] มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๑๕/๑[๓๐] เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรผู้ใดได้รับแจ้งรายการเกี่ยวกับการนำเงินตราไม่ว่าจะเป็นเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศ อันมีมูลค่าร่วมกันถึงจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรดังกล่าวรวบรวมและจัดส่งข้อมูลที่ได้รับแจ้งนั้นไปยังสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการแจ้งรายการที่คณะกรรมการกำหนด

จำนวนเงินตราหรือเงินตราต่างประเทศที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าจำนวนที่ผู้นำเงินตราที่นำเข้ามาในหรือออกไปนอกประเทศต้องแจ้งรายการตามที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินกำหนด

มาตรา ๑๖ ให้ผู้ประกอบอาชีพดังต่อไปนี้มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานในกรณีเป็นธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือเป็นธุรกรรมที่เหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคล เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยที่มีพยานหลักฐานอันสมควรว่ามีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินกับผู้ประกอบอาชีพตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) ที่มิได้เป็นนิติบุคคล ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงาน

(๑) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการดำเนินการ การให้คำแนะนำ หรือการเป็นที่ปรึกษาในการทำธุรกรรมที่เกี่ยวกับการลงทุนหรือการเคลื่อนย้ายเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามมาตรา ๑๓

(๒) ผู้ประกอบอาชีพค้าอัญมณี เพชรพลอย ทองคำ หรือเครื่องประดับที่ประดับด้วยอัญมณี เพชรพลอย หรือทองคำ

(๓) ผู้ประกอบอาชีพค้าหรือให้เช่ารถยนต์

(๔) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขายอสังหาริมทรัพย์

(๕) ผู้ประกอบอาชีพค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า

(๖) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับสำหรับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกิบธุรกิจสินเชื่อส่วนบุคคลภายใต้การกำกับหรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๗) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ที่มิใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเงินอิเล็กทรอนิกส์ หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๘) ผู้ประกอบอาชีพเกี่ยวกับบัตรเครดิตที่มิใช่สถาบันการเงินตามประกาศกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจบัตรเครดิต หรือตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

(๙) ผู้ประกอบการอาชีพเกี่ยวกับการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมดูแลธุรกิจบริการการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์[๓๑]

---

[๓๐] มาตรา ๑๕/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๑] มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

(๑๐)[๓๒] ผู้ประกอบอาชีพที่ดำเนินธุรกิจทางการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่มิใช่เป็นสถาบันการเงิน ซึ่งปรากฏผลจากการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายว่ามีความเสี่ยงที่อาจถูกใช้เป็นช่องทางในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงใดเกี่ยวข้องหรืออาจจะเป็นประโยชน์ในการยืนยันหรือยกเลิกข้อเท็จจริงเกี่ยวกับธุรกรรมที่ได้รายงานไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวรายงานข้อเท็จจริงนั้น ให้สำนักงานทราบโดยไม่ชักช้า

ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับกับผู้มีหน้าที่รายงานตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าว เป็นผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินเสียเอง[๓๓]

มาตรา ๑๖/๑[๓๔] ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยมีพยานหลักฐานตามสมควรว่ามูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรใด มีการทำธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการธุรกรรม มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้มูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำธุรกรรมหรือสั่งระงับการทำธุรกรรมดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวเป็นเวลาตามที่สำนักงานกำหนด และในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการอาจเข้าไปในสถานที่ดำเนินงานของมูลนิธิ สมาคมหรือองค์กรไม่แสวงหากำไรนั้นในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจสอบตามที่จำเป็นได้

มาตรา ๑๗ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามแบบ ระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ธุรกรรมใดที่รัฐมนตรีเห็นสมควรให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ การรายงานตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ซึ่งผู้รายงานกระทำโดยสุจริต หากก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลใดผู้รายงานไม่ต้องรับผิด

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของคนพิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว[๓๕]

การแสดงตนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๐/๑[๓๖] สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพ ตามมาตรา ๑๖ (๑) และ (๙) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าและต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

---

[๓๒] มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๑๐) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๓] มาตรา ๑๖ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๔] มาตรา ๑๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๕] มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

[๓๖] มาตรา ๒๐/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๑๐) ด้วยโดยอนุโลม แต่จะใช้กับผู้ประกอบอาชีพที่มีลักษณะอย่างใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยต้องมิให้มีลักษณะเป็นการก่อความเดือดร้อนแก่ผู้ประกอบอาชีพรายย่อยและประชาชนที่เกี่ยวข้องจนเกินสมควร และต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินเท่านั้น[๓๗]

มาตรา ๒๑[๓๘] การทำธุรกรรมตามมาตรา ๑๓ ให้สถาบันการเงินบันทึกข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับธุรกรรมดังกล่าวตามแบบ รายการ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑/๑[๓๙] ห้ามมิให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือบุคคลใดเปิดเผยข้อมูลหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันอาจทำให้ลูกค้าหรือบุคคลภายนอกทราบเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า การรายงานธุรกรรมหรือการส่งข้อมูลอื่นใดไปยังสำนักงาน เว้นแต่เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายหรือตามคำสั่งศาลหรือเป็นการเปิดเผยข้อมูลระหว่างสำนักงานใหญ่กับสาขาของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ที่ตั้งอยู่ในหรือต่างประเทศเพื่อดำเนินการอันเกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

รายงานที่สำนักงานได้รับตามหมวดนี้ถือเป็นความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลดังกล่าวเฉพาะเพื่อการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑/๒[๔๐] ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าได้ ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวรายงานให้สำนักงานทราบโดยทันที

ในกรณีที่สำนักงานได้ตรวจสอบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้มีอำนาจสั่งให้สถาบันการเงินหรือผู้ประกอบอาชีพดังกล่าวระงับการทำธุรกรรมไว้ก่อนได้ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๒๑/๓[๔๑] เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีหน้าที่จัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้แก่ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ แลมาตรา ๑๖

เมื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มีเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งแล้ว ต้องจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ในการจัดทำรายงานหรือควบคุมการจัดทำรายงาน การจัดให้ลูกค้าแสดงตน และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๓๗] มาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๘] มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๓๙] มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๔๐] มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๔๑] มาตรา ๒๑/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่ง และการจัดให้ผู้ได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒[๔๒] เว้นแต่จะได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น ให้สถาบันการเงินเก็บรักษารายละเอียด ดังนี้

(๑) เกี่ยวกับการแสดงตนตามมาตรา ๒๐ เป็นเวลาห้าปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

(๒) เกี่ยวกับการทำธุรกรรมและบันทึกข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๑ เป็นเวลาห้าปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึกข้อเท็จจริงนั้น

ให้นำความใน (๑) มาใช้บังคับกับผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๑๖ ด้วย[๔๓]

มาตรา ๒๒/๑[๔๔] ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐/๑ วรรคสาม ให้ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ เก็บรักษารายละเอียดเกี่ยวกับการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามมาตรา ๒๐/๑ เป็นเวลาสิบปีนับแต่วันที่มีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า แต่ก่อนพ้นกำหนดเวลาสิบปีดังกล่าว หากมีเหตุจำเป็นและสมควรเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้สำหรับลูกค้ารายใด ให้เลขาธิการแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้มีหน้าที่รายงานดังกล่าวเก็บรักษารายละเอียดของลูกค้ารายนั้นต่อไปอีกไม่เกินห้าปีนับแต่พ้นเวลาสิบปีก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษารายละเอียดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ บทบัญญัติในหมวดนี้มิให้ใช้บังคับแก่ธนาคารแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

หมวด ๓
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๔[๔๕] ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ปปง.” ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์และเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๓) เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการทั้งสิบสี่คนเลือกเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และรองประธานกรรมการอีกคนหนึ่ง โดยประธานกรรมการต้องได้รับคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

---

๔๒ มาตรา ๒๒ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔๓ มาตรา ๒๒ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๒

๔๔ มาตรา ๒๒/๑ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๔๕ มาตรา ๒๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

กรรมการตาม (๒) อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับอธิบดีหรือเทียบเท่าซึ่งมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาเป็นกรรมการแทนก็ได้

มาตรา ๒๔/๑[๔๖] (ยกเลิก)

มาตรา ๒๔/๒[๔๗] ผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่เกินเจ็ดสิบปี

(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตาม (๔)

(๔) มีความรู้ ความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือกรรมการหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองภายในระยะเวลาห้าปีก่อนวันที่สมัคร

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายกันในกิจการของผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วนบริษัทหรือบุคคลใดที่มีหน้าที่รายงานตามพระราชบัญญัตินี้ หรือประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ไม่เป็นผู้พิพากษาศาลยุติธรรม ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๘) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๙) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๐) ไม่เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดฐานฟอกเงิน ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ หรือความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

---

[๔๖] มาตรา ๒๔/๑ ยกเลิกโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่อง เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

[๔๗] มาตรา ๒๔/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑๑) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๒) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๕[๔๘] ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) กำกับดูแล ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓)[๔๙] กำกับ ดูแล และควบคุมให้คณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน และเลขาธิการ ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นอิสระและสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งระงับหรือยับยั้งการกระทำใดของคณะกรรมการธุรกรรม สำนักงาน และเลขาธิการ ที่เห็นว่าเป็นการเลือกปฏิบัติหรือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายที่อาจเกิดจากการทำธุรกรรมของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการบางประเภทที่ไม่ต้องรายงานการทำธุรกรรมตามพระราชบัญญัตินี้และเสนอแนะแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว

(๕) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรม รวมตลอดทั้งออกระเบียบหรือประกาศอื่นใดที่พระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ทั้งนี้ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ใดที่กำหนดให้ประชาชนต้องปฏิบัติต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนจึงจะใช้บังคับได้

(๖) คัดเลือกบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งเลขาธิการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(๗) วางระเบียบในการดำเนินการกับข้อมูลหรือเอกสารเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพะราชบัญญัตินี้หรือตามที่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกตาม (๖) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

---

๔๘ มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๔๙ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓)[๕๐] ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔/๒ หรือคณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙[๕๑] การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่การคัดเลือกบุคคลตามมาตรา ๒๕ (๖) การให้เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ (๓) หรือการวินิจฉัยชี้ขาดตามมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้และให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับการประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

---

[๕๐] มาตรา ๒๗ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๓๘/๒๕๖๐ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

[๕๑] มาตรา ๒๙ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๔
คณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๒[๕๒] ให้มีคณะกรรมการธุรกรรมคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) บุคคลซึ่งได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๓๒/๑ จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ

(๒) เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการธุรกรรมทั้งห้าคนเลือกกรรมการตาม (๑) เป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง

หลักเกณฑ์ วิธีการในการประชุม และการออกคำสั่งใด ๆ ของคณะกรรมการธุรกรรม ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการธุรกรรมกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ระเบียบดังกล่าวเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๒/๑[๕๓] ให้คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม คณะกรรมการตุลการศาลปกครอง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการอัยการ แต่ละคณะเสนอรายชื่อบุคคลที่ซื่อสัตย์สุจริตและมีความรู้ความสามารถอันจะยังประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้คณะละหนึ่งคนส่งให้สำนักงานเพื่อเสนอรายชื่อต่อคณะกรรมการเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรม ในกรณีที่คณะกรรมการผู้มีสิทธิเสนอชื่อคณะใดไม่เสนอชื่อบุคคลในส่วนของตนเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการธุรกรรมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานให้เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลอื่นที่เหมาะสมเป็นกรรมการธุรกรรมแทนการเสนอชื่อจากคณะกรรมการคณะนั้น

การเสนอชื่อตามวรรคหนึ่งต้องเสนอพร้อมกับหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อด้วย

มาตรา ๓๒/๒[๕๔] กรรมการธุรกรรมต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔/๒ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) และต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า หรือตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป หรือตำแหน่งอธิบดีอัยการขึ้นไปหรือเป็นหรือเคยเป็นหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๒๔/๒ (๔)

มาตรา ๓๒/๓[๕๕] กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการธุรกรรมที่พ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และให้นำมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๗ (๓) ให้กรรมการธุรกรรมซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการให้ออกเนื่องจากขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒/๒

ในกรณีที่กรรมการธุรกรรมพ้นจากตำแหน่งและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการธุรกรรมแทน ตำแหน่งที่ว่างให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่กรรมการธุรกรรมที่เหลืออยู่นั้นต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

---

๕๒ มาตรา ๓๒ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๓ มาตรา ๓๒/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๔ มาตรา ๓๒/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๕ มาตรา ๓๓/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๓๓ การประชุมของคณะกรรมการธุรกรรมให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔[๕๖] ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

(๒) สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖

(๓) ดำเนินการตามมาตรา ๔๘

(๔)[๕๗] เสนอรายงานการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ

(๕)[๕๘] กำกับ ดูแล และควบคุมให้สำนักงานและเลขาธิการปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นอิสระและตรวจสอบได้

(๕/๑)[๕๙] ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์ใด ๆ เพื่อให้สำนักงานปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการธุรกรรม ทั้งนี้ ต้องสอดคล้องกับระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดและต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๕[๖๐] ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยและมีพยานหลักฐานอันสมควรว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ก่อนได้ภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสามวันทำการ

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่งไปก่อนก็ได้ แล้วรายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

มาตรา ๓๖[๖๑] ในกรณีที่มีพยานหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าธุรกรรมใดเกี่ยวข้องหรืออาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงิน ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือยับยั้งการทำธุรกรรมนั้นไว้ชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกินสิบวันทำการ

มาตรา ๓๖/๑[๖๒] ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ ให้คณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการบันทึกไว้เป็นหลักฐานในรายงานการประชุมคณะกรรมการธุรกรรมหรือในการสั่งการของเลขาธิการว่ามีพยานหลักฐานใด และผู้ใดเป็นผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าว

มาตรา ๓๗[๖๓] เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยับยั้งการทำธุรกรรมตามมาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ แล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการในการประชุมคราวถัดไป และให้รายงานให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบด้วย

รายงานตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลผู้ถูกสั่งยับยั้งการทำธุรกรรม

(๒) พยานหลักฐานที่ใช้ดำเนินการต่อบุคคลตาม (๑)

---

๕๖ มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๕๗ มาตรา ๓๔ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๘ มาตรา ๓๔ (๕) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๕๙ มาตรา ๓๔ (๕/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖๐ มาตรา ๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖๑ มาตรา ๓๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖๒ มาตรา ๓๖/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖๓ มาตรา ๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) ผู้ขอ ผู้ใช้หรือสั่งการให้มีการดำเนินการ

(๔) ผลการดำเนินการ

รายงานตามมาตรานี้ให้ถือเป็นความลับของทางราชการ

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตรวจสอบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้วพบว่ามีการกระทำที่ไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งผลการตรวจสอบและความเห็นของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แล้วแต่กรณี ให้คณะกรรมการธุรกรรมดำเนินการต่อไป

มาตรา ๓๗/๑[๖๔] ในกรณีที่คณะกรรมการธุรกรรมเห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการของคณะกรรมการธุรกรรม ให้คณะกรรมการธุรกรรมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการธุรกรรมเสนอความเห็นด้วยว่าสมควรใช้มาตรการทั่วไปหรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายดังกล่าวสำหรับบุคคลเหล่านั้นด้วย[๖๕]

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย

สำนักงานอาจจัดให้มีค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจแล้วแต่กรณี ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการซุกซ่อนหรือเก็บรักษาทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อตรวจค้นหรือเพื่อประโยชน์ในการติดตาม ตรวจสอบ หรือยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐาน เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ ทรัพย์สินหรือพยานหลักฐานดังกล่าวนั้นจะถูกยักย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

---

๖๔ มาตรา ๓๗/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

๖๕ มาตรา ๓๗/๑ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๘

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๓) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งแสดงเอกสารมอบหมายและบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคสองให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

บรรดาข้อมูลที่ได้มาจากการให้ถ้อยคำ คำชี้แจงเป็นหนังสือ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคล สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ให้เลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บรักษาและใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้น

มาตรา ๓๘/๑[๖๖] ภายใต้บังคับแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขาธิการมีอำนาจจับผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินและบันทึกถ้อยคำผู้ถูกจับเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นแล้วส่งตัวไปยังพนักงานสอบสวนโดยไม่ชักช้าแต่ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมง

มาตรา ๓๘/๒[๖๗] ผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือผู้ช่วยเหลือผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบซึ่งถูกฟ้องหรือถูกดำเนินคดีอันเนื่องมาจากการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แม้จะพ้นจากตำแหน่งหรือหน้าที่ไปแล้วก็ตาม

มาตรา ๓๙ ให้กรรมการธุรกรรมได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙/๑[๖๘] (ยกเลิก)

มาตรา ๓๙/๒[๖๙] (ยกเลิก)

หมวด ๕
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๔๐[๗๐] ให้จัดตั้งสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ปปง.” ขึ้นเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระและเป็นกลาง มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ คณะกรรมการธุรกรรมและปฏิบัติงานธุรการอื่น

(๒) รับรายงานการทำธุรกรรมที่ส่งให้ตามหมวด ๒ และแจ้งตอบการรับรายงาน รวมทั้งการรับรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมที่ได้มาโดยทางอื่น

(๓)[๗๑] รับหรือส่งรายงานหรือข้อมูลเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นระหว่างหน่วยงานในประเทศหรือต่างประเทศ

---

๖๖ มาตรา ๓๘/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖๗ มาตรา ๓๘/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖๘ มาตรา ๓๙/๑ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๖๙ มาตรา ๓๙/๒ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๗๐ มาตรา ๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๗๑ มาตรา ๔๐ (๓) แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

(๓/๑)[๗๒] กำหนดแนวทางปฏิบัติ กำกับ ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ของผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๓/๒)[๗๓] ประเมินความเสี่ยงระดับชาติที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเพื่อจัดทำนโยบายและกำหนดยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายเสนอต่อคณะกรรมการและคณะรัฐมนตรี รวมทั้งแจ้งผลการประเมินความเสี่ยงดังกล่าวไปยังหน่วยงานกำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๖ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการใด ๆ ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินหรือการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓/๓)[๗๔] จัดทำแผนปฏิบัติการร่วมกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๓/๔)[๗๕] แจ้งรายชื่อผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ซึ่งไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายไปยังหน่วยงานกำกับดูแลผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

(๓/๕)[๗๖] ส่งเสริมความร่วมมือของประชาชนเกี่ยวกับการให้ข้อมูลข่าวสารเพื่อการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๔)[๗๗] เก็บ รวบรวมข้อมูล สถิติ ตรวจสอบ และติดตามประเมินผลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ และวิเคราะห์รายงานหรือข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำธุรกรรม และประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

(๕) เก็บรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) จัดให้มีโครงการที่เกี่ยวกับการเผยแพร่ความรู้ การให้การศึกษา และฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือช่วยเหลือหรือสนับสนุนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนให้มีการจัดโครงการดังกล่าว

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑[๗๘] ให้มีเลขาธิการคนหนึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้าง ซึ่งปฏิบัติงานในสำนักงานขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีโดยจะให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติงานตามที่เลขาธิการมอบหมายก็ได้

เลขาธิการต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

---

[๗๒] มาตรา ๔๐ (๓/๑) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๗๓] มาตรา ๔๐ (๓/๒) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๗๔] มาตรา ๔๐ (๓/๓) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๗๕] มาตรา ๔๐ (๓/๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๗๖] มาตรา ๔๐ (๓/๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๗๗] มาตรา ๔๐ (๔) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๗๘] มาตรา ๔๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔๒[๗๙] ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งคณะรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกตามมาตรา ๒๕ (๖) โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

มาตรา ๔๓ เลขาธิการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทางเศรษฐศาสตร์ การเงิน การคลัง หรือกฎหมาย

(๒)[๘๐] ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการ หรือดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งอธิบดี หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมขึ้นไป หรือรองหัวหน้าส่วนราชการ ซึ่งหัวหน้าส่วนราชการมีฐานะเทียบเท่าปลัดกระทรวง

(๓) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐ

(๔) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายกันหรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในห้างหุ้นส่วน บริษัท สถาบันการเงินหรือประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือประกอบการใด ๆ อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๔[๘๑] เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งสี่ปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว[๘๒]

ให้เลขาธิการได้รับเงินเพิ่มพิเศษเพื่อประกันความเป็นอิสระและเป็นกลางในอัตราซึ่งรวมกันกับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งแล้วเทียบเท่ากับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของปลัดกระทรวงและให้ได้รับเงินเพิ่มพิเศษจนกว่าจะออกจากราชการ

ให้ข้าราชการของสำนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษต้องคำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน และการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง[๘๓]

มาตรา ๔๕[๘๔] นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) พ้นจากราชการไม่ว่าด้วยเหตุใด

(๒) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๓

(๓) คณะกรรมการมีมติให้ออก เนื่องจากมีเหตุบกพร่องในหน้าที่อย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถหรือมีพฤติการณ์ที่ไม่สมควรไว้วางใจในความสุจริต โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

(๔) ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔๕/๑[๘๕] ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการจะไปดำรงตำแหน่งใด ๆ ในหรือเป็นลูกจ้างของหน่วยงานที่เป็นผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ มิได้

---

[๗๙] มาตรา ๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๘๐] มาตรา ๔๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๘๑] มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๘๒] มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๘๓] มาตรา ๔๔ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๘๔] มาตรา ๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๘๕] มาตรา ๔๕/๑ เพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่มีพยานหลักฐานตามสมควรว่าบัญชีลูกค้าของสถาบันการเงินเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการสื่อสาร หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ใด ถูกใช้หรืออาจถูกใช้เพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นหนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าถึงบัญชีข้อมูลทางการสื่อสาร หรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลดังกล่าวนั้นก็ได้[๘๖]

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ศาลจะสั่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ยื่นคำขอดำเนินการโดยใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ใด ๆ ตามที่เห็นสมควรก็ได้ แต่ทั้งนี้ให้อนุญาตได้คราวละไม่เกินเก้าสิบวัน

เมื่อศาลได้สั่งอนุญาตตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ผู้เกี่ยวข้องกับบัญชีข้อมูลทางการสื่อสารหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามคำสั่งดังกล่าว จะต้องให้ความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามความในมาตรานี้

มาตรา ๔๖/๑[๘๗] ในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ หากพนักงานเจ้าหน้าที่มีความจำเป็นต้องจัดทำเอกสารหลักฐานหรือการอำพรางตนเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด การดำเนินคดีฐานฟอกเงินหรือการดำเนินคดีเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ให้เลขาธิการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังกล่าวได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖/๒[๘๘] เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของสำนักงานเป็นอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนของราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการตามมาตรา ๕ (๑) (ก) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และยุทธภัณฑ์ของสำนักงานเป็นยุทธภัณฑ์ของราชการทหารหรือตำรวจตามมาตรา ๖ (๑) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐

สำนักงานจะมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนและยุทธภัณฑ์ชนิดใด ขนาดใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การมี ใช้ และพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และยุทธภัณฑ์ไปในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีอย่างน้อยให้มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ปัญหาและอุปสรรคจากการปฏิบัติงาน

(๓) รายงานข้อเท็จจริงหรือข้อสังเกตจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งความเห็นและข้อเสนอแนะ

ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

---

[๘๖] มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๘๗] มาตรา ๔๖/๑ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๘๘] มาตรา ๔๖/๒ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๖
การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน

มาตรา ๔๘ ในการตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรม หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย ยักย้าย ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินใดที่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้คณะกรรมการธุรกรรมมีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวมีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วน เลขาธิการจะสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไปก่อนแล้ว รายงานต่อคณะกรรมการธุรกรรม

การตรวจสอบรายงานและข้อมูลเกี่ยวกับการทำธุรกรรมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ทำธุรกรรมซึ่งถูกสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินจะแสดงหลักฐานว่าเงินหรือทรัพย์สินในการทำธุรกรรมนั้นมิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อให้มีคำสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี สั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือสั่งเพิกถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นแล้ว ให้คณะกรรมการธุรกรรมรายงานต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง ในกรณีที่ปรากฏหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ให้เลขาธิการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการพิจารณาเพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยเร็ว

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่สมบูรณ์พอที่จะยื่นคำร้องขอ ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน

ให้เลขาธิการรีบดำเนินการตามวรรคสองแล้วส่งเรื่องเพิ่มเติมไปให้พนักงานอัยการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง หากพนักงานอัยการยังเห็นว่าไม่มีเหตุพอที่จะยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนตกเป็นของแผ่นดิน ให้พนักงานอัยการรีบแจ้งให้เลขาธิการทราบเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่ได้รับเรื่องจากเลขาธิการ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดเป็นประการใดให้พนักงานอัยการและเลขาธิการปฏิบัติตามนั้นหากคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการ

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลาและได้ปฏิบัติตามความเห็นของพนักงานอัยการตามวรรคสามแล้ว ให้เรื่องนั้นเป็นที่สุด และห้ามมิให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลนั้นในทรัพย์สินเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินของบุคคลนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และในกรณีเช่นว่านี้ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินดังกล่าวภายในสองปี นับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดไม่ให้ยื่นคำร้องหรือไม่วินิจฉัยชี้ขาดภายในกำหนดระยะเวลา ให้สำนักงานดำเนินการนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน และในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืน โดยใช้สิทธิ์ขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปี ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้น

ยี่สิบปี ให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการการเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด[๘๙]

เมื่อศาลรับคำร้องที่พนักงานอัยการยื่นต่อศาลแล้ว ให้ศาลสั่งให้ปิดประกาศไว้ที่ศาลนั้น และประกาศอย่างน้อยสองวันติดต่อกันในหนังสือพิมพ์ที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องถิ่นเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินมายื่นคำร้องขอก่อนศาลมีคำสั่งกับให้ศาลสั่งให้ส่งสำเนาประกาศไปยังเลขาธิการเพื่อปิดประกาศไว้ที่สำนักงานและสถานีตำรวจท้องที่ที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่และถ้ามีหลักฐานแสดงว่าผู้ใดอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของหรือมีส่วนได้เสียในทรัพย์สิน ก็ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบ เพื่อใช้สิทธิดังกล่าว การแจ้งนั้นให้แจ้งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับตามที่อยู่ครั้งหลังสุดของผู้นั้นเท่าที่ปรากฏในหลักฐาน

ในกรณีตามวรรคหนึ่งถ้าปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีผู้เสียหายในความผิดมูลฐาน ให้เลขาธิการขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้นำทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดไปคืนหรือชดใช้คืนให้แก่ผู้เสียหายแทนการสั่งให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินด้วยในคราวเดียวกันและเมื่อศาลมีคำสั่งให้คืนทรัพย์สินหรือชดใช้ให้ผู้เสียหายตามวรรคนี้แล้ว ให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งศาลโดยเร็ว[๙๐]

มาตรา ๕๐ ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องก่อนศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ โดยแสดงให้ศาลเห็นว่า

(๑) ตนเป็นเจ้าของที่แท้จริง และทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด หรือ

(๒) ตนเป็นผู้รับโอนโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาโดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

ผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ในทรัพย์สินที่พนักงานอัยการร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน ตามมาตรา ๔๙ อาจยื่นคำร้องขอคุ้มครองสิทธิของตนก่อนศาลมีคำสั่ง โดยแสดงให้ศาลเห็นว่าตนเป็นผู้รับประโยชน์โดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือได้มาซึ่งประโยชน์โดยสุจริตและตามสมควรในทางศีลธรรมอันดีหรือในทางกุศลสาธารณะ

มาตรา ๕๑[๙๑] เมื่อศาลทำการไต่สวนคำร้องของพนักงานอัยการตามมาตรา ๔๙ แล้ว หากศาลเชื่อว่าทรัพย์สินตามคำร้องเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด และคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่ง ฟังไม่ขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งที่เป็นเงินสดและเงินที่เกิดจาการบริหารจัดการทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้สำนักงานส่งเข้ากองทุนกึ่งหนึ่ง และส่งให้กระทรวงการคลังอีกกึ่งหนึ่ง ถ้าเป็นทรัพย์สินอื่นให้ดำเนินการตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด[๙๒]

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้อ้างว่าเป็นเจ้าของหรือผู้รับโอนทรัพย์สินตามมาตรา ๕๐ วรรคหนึ่งเป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อน ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบรรดาทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือได้รับโอนมาโดยไม่สุจริต แล้วแต่กรณี

---

๘๙ มาตรา ๔๙ วรรคสี่ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๙๐ มาตรา ๔๙ วรรคหก แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๙๑ มาตรา ๕๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๙๒ มาตรา ๕๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๕๑/๑[๙๓] ในกรณีที่ศาลเห็นว่าทรัพย์สินตามคำร้องไม่เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้น และในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าไม่มีผู้ใดขอรับคืนทรัพย์สินภายในสองปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งดังกล่าว ให้สำนักงานนำทรัพย์สินนั้นส่งเข้ากองทุน

ในกรณีที่มีผู้มาขอรับคืนโดยใช้สิทธิขอรับคืนตามกฎหมายอื่นซึ่งสามารถทำได้ถึงแม้จะเกินกว่ากำหนดสองปีตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งคืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้มาขอรับคืน หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ ให้คืนเป็นเงินจากกองทุนแทน หากยังไม่มีผู้มารับคืนเมื่อล่วงพ้นยี่สิบปีให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของกองทุน ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินหรือเงินในระหว่างที่ยังไม่มีผู้มารับคืนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด[๙๔]

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ ถ้าศาลทำการไต่สวนคำร้องของผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง แล้วเห็นว่าฟังขึ้น ให้ศาลมีคำสั่งคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์โดยจะกำหนดเงื่อนไขด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ หากผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้รับประโยชน์ตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง เป็นผู้ซึ่งเกี่ยวข้องหรือเคยเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินมาก่อนให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผลประโยชน์ดังกล่าวเป็นผลประโยชน์ที่มีอยู่หรือได้มาโดยไม่สุจริต

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ศาลสั่งให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ผู้รับโอน หรือผู้รับประโยชน์ทรัพย์สินนั้น ถ้าศาลไต่สวนแล้ว เห็นว่ากรณีต้องด้วยบทบัญญัติของมาตรา ๕๐ ให้ศาลสั่งคืนทรัพย์สินนั้นหรือกำหนดเงื่อนไขในการคุ้มครองสิทธิของผู้รับประโยชน์หากไม่สามารถคืนทรัพย์สินหรือคุ้มครองสิทธิได้ให้ใช้ราคาหรือค่าเสียหายแทนแล้วแต่กรณี

คำร้องตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่คำสั่งศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินถึงที่สุด และผู้ร้องต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า ไม่สามารถยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๕๐ ได้ เพราะไม่ทราบถึงประกาศหรือหนังสือแจ้งของเลขาธิการหรือมีเหตุขัดข้องอันสมควรประการอื่น

ก่อนศาลมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลแจ้งให้เลขาธิการทราบถึงคำร้องดังกล่าวและให้โอกาสพนักงานอัยการเข้ามาโต้แย้งคำร้องนั้นได้

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตกเป็นของแผ่นดินตามมาตรา ๕๑ หากปรากฏว่ามีทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นอีกก็ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินได้ และให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๕ หลังจากที่พนักงานอัยการได้ยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๙ หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการโอน จำหน่าย หรือยักย้ายไปเสียซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด เลขาธิการจะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำขอฝ่ายเดียวร้องขอให้ศาลมีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวก่อนมีคำสั่งตามมาตรา ๕๑ ก็ได้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้วให้ศาลพิจารณาคำขอเป็นการด่วน ถ้ามีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าคำขอนั้นมีเหตุอันสมควร ให้ศาลมีคำสั่งตามที่ขอโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๕๖ เมื่อคณะกรรมการธุรกรรมหรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดตามมาตรา ๔๘ แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามคำสั่งแล้วรายงานให้ทราบพร้อมทั้งประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็ว

---

[๙๓] มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖๑

[๙๔] มาตรา ๕๑/๑ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๗ การเก็บรักษาและการจัดการทรัพย์สินที่คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ หรือศาล แล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งยึดหรืออายัดไว้ตามหมวดนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด[๙๕]

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมีประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออกขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดใช้ค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ให้ชดใช้ราคาทรัพย์สินนั้นตามราคาที่ประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝากประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดใช้ราคา แล้วแต่กรณี

การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใด เป็นทรัพย์สินที่สามารถดำเนินการตามกฎหมายอื่นได้อยู่แล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นตามกฎหมายดังกล่าว หรือดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวแล้วแต่ไม่เป็นผล หรือการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทางราชการมากกว่า ก็ให้ดำเนินการกับทรัพย์สินนั้นต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

ในการพิจารณาดำเนินการกับทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดใดตามวรรคหนึ่งลักษณะการกระทำความผิดที่สำนักงานดำเนินการจะต้องมีลักษณะที่อาจส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือระบบเศรษฐกิจการคลังของประเทศ หรือเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติหรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรม หรือผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ทั้งนี้ ลักษณะการกระทำความผิดดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด[๙๖]

มาตรา ๕๙ การดำเนินการทางศาลตามหมวดนี้ ให้ยื่นต่อศาลแพ่งและให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการนี้ให้พนักงานอัยการได้รับการยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

---

๙๕ มาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖๑

๙๖ มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๖/๑
กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน[๙๗]

มาตรา ๕๙/๑[๙๘] ให้จัดตั้งกองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขึ้นในสำนักงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการดำเนินการเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน การดำเนินคดี การตรวจค้น การยึดหรืออายัด การบริหารจัดการทรัพย์สิน การแจ้งเบาะแส การคุ้มครองพยาน หรือการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งการสนับสนุนหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนในการดำเนินการนั้น

(๒) ส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนเกี่ยวกับการเผยแพร่และการให้ข้อมูลข่าวสาร การประชุมหรือการจัดการศึกษาอบรม การร่วมมือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนมาตรการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

(๓) ดำเนินกิจการอื่นที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๕๙/๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดระเบียบการใช้จ่ายเงินเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๙/๒[๙๙] กองทุนตามมาตรา ๕๙/๑ ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) ทรัพย์สินที่ให้นำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๕๑

(๒) ทรัพย์สินที่เก็บรักษาซึ่งไม่มีการขอรับคืนตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑

(๓) ทรัพย์สินที่มีผู้ให้

(๔) ทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐของไทยหรือของต่างประเทศ

(๕) ผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๕๙/๓[๑๐๐] กองทุนตามมาตรา ๕๙/๒ ให้เป็นของสำนักงานโดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๕๙/๔[๑๐๑] การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการเก็บรักษาทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๕[๑๐๒] อำนาจหน้าที่ในการบริหาร การจัดการ การจัดหาผลประโยชน์ การจำหน่ายทรัพย์สินและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๖[๑๐๓] ค่าใช้จ่ายหรือค่าตอบแทนอื่นใดซึ่งจำเป็นต้องจ่ายแก่หน่วยงานบุคคลภายนอก พนักงานเจ้าหน้าที่ ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้การ

---

[๙๗] มาตรา ๖๑/๑ กองทุนการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มาตรา ๕๙/๑ ถึง มาตรา ๕๙/๗ เพื่อโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖๑

[๙๘] มาตรา ๕๙/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘๑

[๙๙] มาตรา ๕๙/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๐๐] มาตรา ๕๙/๓ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๐๑] มาตรา ๕๙/๔ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๐๒] มาตรา ๕๙/๕ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

[๑๐๓] มาตรา ๕๙/๖ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ดำเนินงานตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นให้จ่ายจากกองทุน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙/๗[๑๐๔] ภายในหกเดือนนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้เลขาธิการเสนองบดุลและรายงานการจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรี

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑[๑๐๕] นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ในกรณีที่การกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งของนิติบุคคลเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑/๑[๑๐๖] นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดใช้หรือสั่งการให้คณะกรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบธุรกรรมหรือทรัพย์สิน หรือยับยั้งการทำธุรกรรม ยึดหรืออายัด หรือปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมิให้พยานหลักฐานตามสมควรเพื่อกลั่นแกล้งหรือให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือเพื่อประโยชน์ในทางการเมือง หรือกระทำการดังกล่าวโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กรรมการธุรกรรม เลขาธิการ รองเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดปฏิบัติตามการใช้หรือการสั่งการตามวรรคหนึ่งโดยมิชอบด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสามสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงหกแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑/๒[๑๐๗] ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๕/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสามเท่า แต่ไม่เกินหกเท่าของค่าตอบแทนและรายได้อื่นที่ได้จากการทำงานนั้นคำนวณเป็นรายปี แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท

มาตรา ๖๒[๑๐๘] ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๐/๑ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๑/๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๒/๑ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๖ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่สั่งตามมาตรา ๑๖/๑ หรือมาตรา ๒๑/๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

---

๑๐๔ มาตรา ๕๙/๗ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๐๕ มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

๑๐๖ มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๐๗ มาตรา ๖๑/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๐๘ มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

ผู้มีหน้าที่รายงานตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑/๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๓[๑๐๙] ผู้ใดรายงานหรือแจ้งตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๒๑ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ ไม่ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือไม่ส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๓๘ (๑) หรือ (๒) หรือขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกตามมาตรา ๓๘ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำการใด ๆ ให้บุคคลอื่นล่วงรู้ข้อมูลที่เก็บรักษาไว้ตามมาตรา ๓๘ วรรคสี่ เว้นแต่การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่หรือตามกฎหมาย ต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖๔/๑[๑๑๐] ความผิดตามมาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบที่คณะกรรมการแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบให้มีจำนวนห้าคน ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการผู้แทนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสองคน พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน โดยมีข้าราชการในสำนักงานที่เลขาธิการมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เมื่อคณะกรรมการเปรียบเทียบได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการเปรียบเทียบกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๔/๒[๑๑๑] ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๖๒ ถ้ามิได้ฟ้องต่อศาลหรือมิได้มีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๔/๑ ภายในสองปีนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบการกระทำความผิดและรายงานให้เลขาธิการทราบหรือภายในห้าปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดยักย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญเสียหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งเอกสารหรือบันทึก ข้อมูล หรือทรัพย์สินที่เจ้าพนักงานยึดหรืออายัดไว้หรือที่ตนรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖[๑๑๒] ผู้ใด

(๑) ฝ่าฝืนตามมาตรา ๒๑/๑ หรือ

(๒) รู้หรืออาจรู้ความลับในราชการเกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรืออาจรู้ความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นการปฏิบัติการตามหน้าที่หรือตามกฎหมาย

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

---

[๑๐๙] มาตรา ๖๓ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๘

[๑๑๐] มาตรา ๖๔/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๑๑] มาตรา ๖๔/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

[๑๑๒] มาตรา ๖๖ แก้ไขเพิ่มโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

พระราชบัญญัติ
ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่อง ทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความช่วยเหลือ” หมายความว่า ความช่วยเหลือในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี ริบทรัพย์สิน และการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศที่ได้รับการขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอ

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ หรือขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๔๐ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๓๕

"เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศตามคำร้องขอความช่วยเหลือที่ผู้ประสานงานกลางส่งให้ตามพระราชบัญญัตินี้

[๒] **มาตรา ๕** ให้นายกรัฐมนตรีและอัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง และอัยการสูงสุดมีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวง ระเบียบหรือประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๗ ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากประเทศผู้ร้องขอและส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ

(๒) รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐบาลไทยและส่งให้ประเทศผู้รับคำร้องขอ

(๓) พิจารณาและวินิจฉัยว่าควรจะให้หรือขอความช่วยเหลือหรือไม่

(๔) ติดตามและเร่งรัดการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศเสร็จสิ้นโดยเร็ว

(๕) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ดำเนินการอย่างอื่นเพื่อให้การให้หรือการขอความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้บรรลุผล

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นไม่เกินสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ และให้ข้าราชการอัยการคนหนึ่งตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นเลขานุการ เพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณาและวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางในการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศและการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่อาจมีผลกระทบกระเทือนอธิปไตยความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ หรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง หรือความผิดทางทหาร

เมื่อมีการขอความช่วยเหลือตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๓๖ และผู้ประสานงานกลางได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ แล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องดังกล่าวให้คณะกรรมการโดยทันทีเพื่อพิจารณาให้ความเห็น เว้นแต่คณะกรรมการจะมีมติกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นไม่ตรงกับคำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลาง ให้ผู้ประสานงานกลางเสนอความเห็นและคำวินิจฉัยดังกล่าวไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามมาตรา ๑๑ วรรคห้า หรือมาตรา ๓๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี

---

[๒] มาตรา ๕ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓

หมวด ๒
การให้ความช่วยเหลือและการขอความช่วยเหลือ

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๙ การให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศไทยอาจให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศผู้ร้องขอได้แม้ว่าไม่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาระหว่างกัน แต่ประเทศผู้ร้องขอต้องแสดงว่าจะให้ความช่วยเหลือ ในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

(๒) การกระทำซึ่งเป็นมูลกรณีของความช่วยเหลือนั้นเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายไทย เว้นแต่เป็นกรณีที่ประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอมีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาต่อกันและข้อความในสนธิสัญญาระบุไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ความช่วยเหลือดังกล่าวต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(๓) ประเทศไทยอาจปฏิเสธคำร้องขอความช่วยเหลือ หากคำร้องขอนั้นกระทบกระเทือนอธิปไตย ความมั่นคง หรือสาธารณประโยชน์ที่สำคัญอื่นๆ ของประเทศไทย หรือเกี่ยวเนื่องกับความผิดทางการเมือง

(๔) การให้ความช่วยเหลือต้องไม่เกี่ยวเนื่องกับความผิดทางทหาร

มาตรา ๑๐ ประเทศที่มีสนธิสัญญาว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญากับประเทศไทย หากประสงค์จะขอความช่วยเหลือตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้จากประเทศไทย ให้ทำคำร้องขอความช่วยเหลือส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง แต่สำหรับประเทศที่ไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าวกับประเทศไทยให้ส่งคำร้องขอโดยวิถีทางการทูต

คำร้องขอความช่วยเหลือให้ทำตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๑ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณา และวินิจฉัยว่า คำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือตามพระราชบัญญัตินี้ได้หรือไม่ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ถ้าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ และได้ดำเนินการตามขั้นตอนและมีเอกสารหลักฐานถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอนั้นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

ถ้าคำร้องขอนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะให้ความช่วยเหลือได้ หรืออาจให้ความช่วยเหลือได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ หรือมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือพร้อมด้วยเหตุผล หรือแจ้งเงื่อนไขที่จำเป็นหรือเหตุขัดข้องให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่าการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นจะเป็นการแทรกแซงการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญา ซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอนั้นหรือดำเนินการตามคำร้องขอนั้นโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ แล้วแจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

[๓] **มาตรา ๑๒** ให้ผู้ประสานงานกลางส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เพื่อดำเนินการต่อไป

---

[๓] มาตรา ๑๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔

(๑) คำร้องขอให้สอบปากคำพยานหรือจัดหาให้ซึ่งเอกสารหรือสิ่งของอันเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งเป็นการดำเนินการนอกศาล คำร้องขอให้จัดส่งเอกสาร คำร้องขอให้คืน คำร้องขอให้สืบหาบุคคล และคำร้องขอให้อายัดหรือยึดเอกสารหรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ให้ส่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๒) คำร้องขอให้สืบพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุซึ่งเป็นการดำเนินการในศาล คำร้องขอให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และคำร้องขอให้อายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน หรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ ให้ส่งพนักงานอัยการ

(๓) คำร้องขอให้โอนหรือรับโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล ให้ส่งอธิบดีกรมราชทัณฑ์

(๔) คำร้องขอให้เริ่มกระบวนการคดีทางอาญา ให้ส่งผู้บัญชาการตำแหน่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือพนักงานอัยการ

ในกรณีที่เห็นสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจส่งคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้แก่เจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับคำร้องขอตามวรรคหนึ่งก็ได้”

มาตรา ๑๓ เมื่อได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากผู้ประสานงานกลาง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามที่มีคำร้องขอนั้น เมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจประสบอุปสรรค หรือไม่อาจดำเนินการตามคำร้องขอนั้นได้ ให้แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๑๔ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือและแจ้งผลให้ผู้ประสานงานกลางทราบแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางจัดการส่งผลการดำเนินการตลอดจนเอกสารและสิ่งของที่เกี่ยวข้องให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

[๔] **มาตรา ๑๔/๑** ในกรณีที่ได้รับการประสานงานจากต่างประเทศให้จัดส่งข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดหรือข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินใดเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การฟ้องคดีหรือการพิจารณาคดี ถ้าผู้ประสานงานกลางเห็นว่า เป็นข้อมูลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเป็นกรณีจำเป็น เร่งด่วน และมีเหตุอันสมควร ผู้ประสานงานกลางอาจจัดส่งข้อมูลนั้นให้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดได้ เมื่อประเทศนั้นได้แสดงว่าจะให้ช่วยเหลือในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในกรณีที่มีคำร้องขอมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้อมูลที่จะจัดส่งตามมาตรานี้ด้วย

ส่วนที่ ๒
การสอบสวนและการสืบพยานหลักฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้สอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ในประเทศไทยในชั้นสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานตามคำร้องขอในวรรคหนึ่ง ในกรณีที่จำเป็นให้มีอำนาจค้นและยึดเอกสารหรือวัตถุใดๆ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

---

[๔] มาตรา ๑๔/๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๕

เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบปากคำพยานหรือรวบรวมพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้แจ้งผลดำเนินการหรือส่งมอบพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๖ ถ้าสนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้ร้องขอกับประเทศไทยว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา กำหนดให้ต้องมีการรับรองความถูกต้องแท้จริงแห่งเอกสารอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารนั้นตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาดังกล่าวหรือตามที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบพยานหลักฐานในศาลไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งให้พนักงานอัยการดำเนินการตามคำร้องขอนั้น

ให้พนักงานอัยการมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่บุคคลซึ่งจะเป็นพยานหรือบุคคลซึ่งครอบครองหรือดูแลรักษาพยานเอกสารหรือพยานวัตถุมีภูมิลำเนาหรือมีที่อยู่ในเขตศาลให้สืบพยานหลักฐานดังกล่าว และให้ศาลมีอำนาจดำเนินกระบวนพิจารณาสืบพยานตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

[๕] เมื่อสืบพยานหลักฐานเสร็จแล้ว ให้ศาลส่งบันทึกคำเบิกความของพยาน รวมทั้งพยานหลักฐานอื่นในสำนวนไปยังพนักงานอัยการผู้ยื่นคำร้องเพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๓
การจัดหาและการให้เอกสารหรือข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้จัดหาเอกสารหรือข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐบาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งไปยังหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารนั้น และให้หน่วยงานดังกล่าวส่งมอบเอกสารหรือแจ้งข่าวสารนั้นแก่ผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่เอกสารหรือข่าวสารที่ต่างประเทศร้องขอตามมาตรา ๑๘ เป็นเอกสารหรือข่าวสารที่ไม่พึงเปิดเผยต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่ครอบครองเอกสารหรือข่าวสารดังกล่าวเห็นว่าไม่อาจเปิดเผยหรือไม่สมควรเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสารตามคำร้องขอ หรืออาจเปิดเผยได้โดยมีเงื่อนไขให้หน่วยงานดังกล่าวแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขในการเปิดเผยเอกสารหรือข่าวสาร ให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๐ ในการจัดหาเอกสารตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามบทบัญญัติในส่วนนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เก็บรักษาเอกสารนั้นรับรองความถูกต้องแท้จริงของเอกสารดังกล่าวตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

---

[๕] มาตรา ๑๗ วรรคสาม แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๖

ส่วนที่ ๔
การจัดส่งเอกสาร

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้จัดส่งเอกสารทางกฎหมายให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามคำร้องขอ และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

หากเอกสารทางกฎหมายที่ได้รับคำร้องขอให้จัดส่งเป็นเอกสารเพื่อเรียกบุคคลไปปรากฏตัว ต่อหน้าเจ้าหน้าที่หรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจัดส่งให้แก่ผู้รับล่วงหน้าพอสมควรก่อนกำหนดการปรากฏตัว

การแจ้งผลการส่งเอกสารให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่นก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ บทบัญญัติว่าด้วยการลงโทษตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายของเจ้าพนักงานหรือคำสั่งของศาลมิให้นำมาใช้บังคับกับบุคคลซึ่งมิใช่คนสัญชาติของประเทศผู้ร้องขอที่ได้รับเอกสารทางกฎหมายให้ไปปรากฏตัวต่อเจ้าพนักงานหรือศาลในประเทศผู้ร้องขอ

ส่วนที่ ๕[๖]
การค้น อายัด หรือยึด

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ค้น อายัด ยึด และส่งมอบสิ่งของเพื่อประโยชน์ในการรวบรวมพยานหลักฐาน ถ้ามีเหตุที่จะออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัดหรือยึดสิ่งของได้ตามกฎหมาย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัดหรือยึดสิ่งของนั้นได้

มาตรา ๒๔ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับกับการออกหมายค้น หรือคำสั่งอายัดหรือยึด และการค้น อายัด หรือยึดตามความในส่วนนี้ด้วยโดยอนุโลมและให้ดำเนินการได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการค้น อายัด หรือยึดจะมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักรก็ตาม

มาตรา ๒๕ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งทำการค้น และอายัดหรือยึดสิ่งของตามคำร้องขอความช่วยเหลือจะต้องทำหนังสือรับรองการเก็บรักษารูปพรรณ ลักษณะและความบริบูรณ์แห่งสภาพของสิ่งของนั้น และส่งมอบสิ่งของที่ค้น และอายัดหรือยึดได้พร้อมหนังสือรับรองนั้นให้แก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

หนังสือรับรองนั้นให้ทำตามแบบและวิธีการที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

ส่วนที่ ๖[๗]
การโอนบุคคลซึ่งถูกคุมขังเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาล

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศไทยไปเบิกความเป็นพยานในชั้นศาลหรือเพื่อช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการสืบสวนสอบสวนในฐานะพยานในประเทศผู้ร้องขอ หรือขอส่งบุคคลซึ่งถูกคุมขังในประเทศผู้ร้องขอมาเพื่อช่วยเหลือในทำนองเดียวกันในประเทศไทย ถ้าผู้ประสานงานกลางพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจำเป็นและบุคคลซึ่งถูกคุมขังนั้นสมัครใจให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการส่งตัวบุคคลนั้นไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือรับตัวบุคคลนั้นจากประเทศผู้ร้องขอเข้ามาในประเทศไทย

---

[๖] มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๗

[๗] ชื่อส่วนที่ ๖ และมาตรา ๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๘

การส่งตัว การรับตัว และการคุมขังบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ระยะเวลาที่บุคคลซึ่งถูกส่งตัวไปเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในต่างประเทศและอยู่ภายใต้การคุมขังของประเทศผู้ร้องขอ ให้ถือว่าเป็นระยะเวลาที่ผู้นั้นถูกคุมขังในประเทศไทย

มาตรา ๒๘ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจมีอำนาจคุมขังบุคคลซึ่งถูกคุมขังที่ถูกส่งตัวมาจากต่างประเทศเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลตลอดเวลาที่บุคคลนั้นอยู่ในประเทศไทยเมื่อบุคคลนั้นช่วยเหลือในการดำเนินคดีในชั้นเจ้าพนักงานหรือในชั้นศาลเสร็จแล้ว ให้แจ้งผู้ประสานงานกลางทราบ

มาตรา ๒๙ เมื่อผู้ประสานงานกลางได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามความในมาตรา ๒๘ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งตัวบุคคลนั้นกลับไปยังประเทศผู้ร้องขอทันที

[๘] **มาตรา ๒๙/๑** ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้บุคคลซึ่งถูกควบคุมโดยประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สามเดินทางผ่านประเทศไทยเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินคดีชั้นเจ้าพนักงานหรือชั้นศาลในประเทศผู้ร้องขอ หากผู้ประสานงานกลางเห็นว่าเป็นกรณีที่อาจให้ความช่วยเหลือได้ ให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางผ่าน

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งเดินทางผ่านประเทศไทยภายในระยะวลาที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว หากบุคคลนั้นมิได้เดินทางต่อไปยังประเทศผู้ร้องขอหรือประเทศที่สาม ให้ผู้ประสานงานกลางมีอำนาจสั่งให้บุคคลนั้นเดินทางกลับไปยังประเทศที่บุคคลนั้นออกเดินทางมาในครั้งแรก

ให้ประเทศผู้ร้องขอรับผิดชอบการควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่งในระหว่างเดินทางผ่านประเทศไทย ทั้งนี้ เว้นแต่ประเทศผู้ร้องขอและผู้ประสานงานกลางตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ส่วนที่ ๗
การสืบหาบุคคล

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้สืบหาตัวบุคคลซึ่งประเทศผู้ร้องขอต้องการตัวเกี่ยวกับการสืบสวน สอบสวน ฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่นทางอาญา โดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลดังกล่าวอยู่ในประเทศไทย ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบหาตัวบุคคลนั้น และแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

ส่วนที่ ๘
การเริ่มกระบวนการคดีทางอาญา

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศซึ่งมีอำนาจที่จะเริ่มกระบวนการคดีทางอาญาคดีใดคดีหนึ่งแต่ประสงค์จะให้เริ่มกระบวนการคดีอาญาคดีนั้นในประเทศไทย และคดีดังกล่าวอยู่ในเขตอำนาจของศาลไทย ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะเริ่มดำเนินกระบวนการคดีทางอาญาตามคำร้องขอหรือไม่ ถ้าเห็นสมควรให้แจ้งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประสานงานกลางทราบ

---

[๘] มาตรา ๒๙/๑ เพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๙

ส่วนที่ ๙[๙]
การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินใดตามคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินซึ่งออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจของประเทศผู้ร้องขอ เพื่อประโยชน์ในการริบทรัพย์สินหรือในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และเป็นกรณีที่ศาลต่างประเทศยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งอาจต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาลแล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากคำแถลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

(๒) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบังคับคดีในการบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การริบทรัพย์สินหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อนให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง หรือมิได้กระทำการอันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นอีก หากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินตามคำสั่งก่อนมีคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ หรือให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทน

---

[๙] มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐

การริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ยังไม่ถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อน ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ให้ศาลพิจารณาคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นการด่วน ถ้าเป็นที่พอใจจากคำแถลงของเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือพยานหลักฐานที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้นำมาสืบหรือที่ศาลได้เรียกมาสืบเองดังต่อไปนี้ ให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นไว้ก่อนได้

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกอายัด ยึด หรือริบ หรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น และ

(๓) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจมีการจำหน่าย จ่าย โอน ปกปิด หรือซ่อนเร้นทรัพย์สินนั้นให้พ้นจากการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศ หรืออาจมีการทำให้ทรัพย์สินไร้ประโยชน์หรือเสื่อมมูลค่าลงจนอาจทำให้การบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศไม่เป็นผล

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอ คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้อายัดหรือยึดทรัพย์สินไว้ก่อนให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดหรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินตามวรรคสอง อาจยื่นคำขอโดยพลันเพื่อให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้น หากความปรากฏแก่ศาลว่าผู้นั้นมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำอันเป็นเหตุให้ต่างประเทศมีคำร้องขอตามวรรคหนึ่งหรือมิได้กระทำการ อันเป็นเหตุตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งยกเลิกคำสั่งนั้นเสีย คำสั่งของศาลเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด แต่คำสั่งของศาลที่ให้ยกคำขอของผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงหรือบุคคลซึ่งถูกอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลชั้นอุทธรณ์ได้ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลชั้นอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

การที่ศาลมีคำสั่งยกคำขอหรือยกเลิกคำสั่งอายัดหรือยึดที่ได้ออกตามคำขอ ย่อมไม่ตัดสิทธิเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจที่จะเสนอคำขอให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นอีกหากมีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญซึ่งน่าจะทำให้ศาลมีคำสั่งอายัดหรือยึดทรัพย์สินนั้นหรือทรัพย์สินของบุคคลนั้นได้

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้ริบทรัพย์สินหรือบังคับบุคคลใดให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจยื่นคำขอต่อศาลที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่บุคคลผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในทรัพย์สินนั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาล หรือต่อศาลที่บุคคลซึ่งต้องชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลที่พบตัวบุคคลนั้นอยู่ในเขตศาล แล้วแต่กรณี เพื่อมีคำพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้น ในกรณีดังกล่าว หากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอาจยื่นคำขอต่อศาลได้สองศาลหรือกว่านั้น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะยื่นคำขอต่อศาลใดศาลหนึ่งก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากจำเป็น ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการสอบสวนหรือจะมอบหมาย

ให้พนักงานสอบสวนคนใดทำการสอบสวนแทนก็ได้

เมื่อได้รับคำขอ ให้ศาลหมายเรียกเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมายังศาลและเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ถ้าเป็นที่พอใจดังต่อไปนี้ ให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือให้บุคคลนั้นชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดของศาลต่างประเทศนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) ทรัพย์สินนั้นอาจถูกริบหรือบุคคลนั้นอาจถูกบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้ตามกฎหมายไทย และ

(๒) ศาลต่างประเทศมีเขตอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่า ในการดำเนินการพิจารณาคดีนั้น ศาลต่างประเทศไม่ได้ให้โอกาสแก่จำเลยผู้ต้องหาหรือผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงของทรัพย์สินในการต่อสู้คดีหรือการพิสูจน์สิทธิของตน หรือการดำเนินกระบวนพิจารณาคดีนั้นขัดต่อหลักทั่วไปของกฎหมายวิธีพิจารณาความ ให้ศาลยกคำขอดังกล่าว

มาตรา ๓๕ การอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ ให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งได้แม้ว่าการกระทำความผิดอันเป็นเหตุให้มีการอายัด ยึดหรือริบทรัพย์สินหรือการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินนั้นจะมิได้เกิดขึ้นในราชอาณาจักร และให้ศาลพิพากษาริบทรัพย์สินหรือบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินได้แม้ว่าผู้กระทำความผิดถึงแก่ความตายไปแล้ว หากความปรากฏแก่ศาลว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลต่างประเทศนั้นถึงที่สุดก่อนที่ผู้นั้นจะถึงแก่ความตาย

[๑๐] **มาตรา ๓๕/๑** การสอบสวน การยื่นคำขอ การพิจารณา การพิพากษา การอุทธรณ์ และการมีคำสั่งเกี่ยวกับการอายัด ยึด หรือริบทรัพย์สิน และการบังคับชำระเงินแทนการริบทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในคำพิพากษานั้น ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยการริบทรัพย์สินมาใช้บังคับโดยอนุโลม

[๑๑] **มาตรา ๓๕/๒** ทรัพย์สินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ริบและเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินตามความในส่วนนี้ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ศาลจะพิพากษาให้ทำให้ทรัพย์สินนั้นใช้ไม่ได้หรือทำลายทรัพย์สินนั้นเสียก็ได้ เว้นแต่กรณีที่มีสนธิสัญญาทวิภาคีระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น แต่การจัดการกับทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวจะกระทำมิได้หากจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

เมื่อมีกรณีที่ต้องคืนทรัพย์สินที่ริบหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินให้แก่ประเทศผู้ร้องขอตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประสานงานกลางยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำสั่งให้ส่งทรัพย์สินหรือเงินนั้นแก่ผู้ประสานงานกลางเพื่อคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

ทรัพย์สินที่ริบหรือเงินที่ศาลมีคำพิพากษาให้ชำระแทนการริบทรัพย์สินอันจะต้องคืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้น เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายที่ประเทศไทยได้ใช้ไปในการดำเนินการเกี่ยวกับการริบหรือการบังคับให้ชำระเงินแทนการริบทรัพย์สิน และค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเพื่อคืนทรัพย์สินหรือเงินดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอแล้ว ให้ผู้ประสานงานกลางคืนทรัพย์สินหรือเงินส่วนที่เหลือให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ทั้งนี้ เว้นแต่ กรณีที่มีสนธิสัญญาตามวรรคหนึ่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

ดอกผลของทรัพย์สินหรือเงินตามวรรคสองที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังมิได้คืนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดิน

---

[๑๐]-[๑๑] มาตรา ๓๕/๑ และมาตรา ๓๕/๒ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๐

ส่วนที่ ๑๐
วิธีขอความช่วยเหลือ

มาตรา ๓๖ หน่วยงานของรัฐที่ประสงค์จะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้เสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

[๑๒] **มาตรา ๓๖/๑** ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอความช่วยเหลือในความผิดอันเป็นมูลเหตุแห่งการร้องขอความช่วยเหลือนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ และรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๗ คำขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศและเอกสารทั้งปวงที่จะส่งไป ให้ทำตามแบบหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าสมควรจะขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ หรือไม่ โดยพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ รายละเอียด ข้อเท็จจริง และเอกสารประกอบ แล้วแจ้งให้หน่วยงานผู้ขอทราบ

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่นายกรัฐมนตรีจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๙ หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการใช้ข่าวสารหรือพยานหลักฐานตามวัตถุประสงค์ที่ระบุในคำขอ

หน่วยงานผู้ขอต้องปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีอยู่ต่อประเทศผู้รับคำร้องขอในการรักษาความลับของข่าวสารหรือพยานหลักฐานที่ขอรับความช่วยเหลือ เว้นแต่ข่าวสารหรือพยานหลักฐานนั้นจำเป็นต่อการพิจารณาคดีโดยเปิดเผยอันเป็นผลจากการสืบสวน การสอบสวน การฟ้องคดี หรือการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาที่ระบุไว้ในคำขอ

มาตรา ๔๐ บุคคลที่เข้ามาเบิกความเป็นพยานหรือให้ปากคำในประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้จะไม่ถูกส่งหมายเพื่อดำเนินคดีใดๆ หรือถูกคุมขังหรือถูกจำกัดเสรีภาพ โดยเหตุจากการกระทำที่เกิดขึ้นก่อนบุคคลนั้นออกจากประเทศผู้รับคำร้องขอ

สิทธิในวรรคหนึ่งสิ้นสุดลงเมื่อบุคคลนั้นมีโอกาสที่จะออกจากประเทศไทยภายในระยะเวลาสิบห้าวันหลังจากที่ได้รับแจ้งจากหน่วยงานผู้ร้องขอแล้วไม่จำเป็นต้องอยู่ในประเทศไทยต่อไปอีกแต่ยังคงอยู่ในประเทศไทยต่อไป หรือบุคคลนั้นได้กลับเข้ามาโดยสมัครใจหลังจากที่ได้ออกจากประเทศไทยแล้ว

[๑๓] **มาตรา ๔๑** การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

---

(๑๒) มาตรา ๓๖/๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๑

(๑๓) มาตรา ๔๑ แก้ไขโดย พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๒

หมวด ๓
ค่าใช้จ่าย

มาตรา ๔๒ บรรดาค่าใช้จ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศ และการขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการประกอบอาชญากรรมมีการกระทำร่วมกันเป็นเครือข่ายในดินแดนของหลายประเทศ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของแต่ละประเทศโดยลำพังไม่อาจป้องกันและปราบปรามได้อย่างเด็ดขาด การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมดังกล่าวจำต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศ สมควรกำหนดมาตรการให้ความช่วยเหลือและรับความช่วยเหลือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ส่งผู้ร้ายข้ามแดน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่บรรดาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อความตามสนธิสัญญาเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้ร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือองค์การระหว่างประเทศที่ร้องขอให้ประเทศไทยส่งผู้ร้ายข้ามแดน

---

๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

“ประเทศผู้รับคำร้องขอ” หมายความว่า ประเทศ ดินแดน หรือองค์การระหว่างประเทศที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

“ผู้ประสานงานกลาง” หมายความว่า อัยการสูงสุดหรือผู้ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมาย ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ประสานงานการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอและการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนแก่ประเทศไทย รวมทั้งการอื่นที่เกี่ยวข้อง

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” หมายความว่า พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนในส่วนของตนตามที่ได้รับแจ้งจากผู้ประสานงานกลาง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
หลักทั่วไปในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๗ ความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ต้องเป็นความผิดอาญาซึ่งกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอและกฎหมายไทยกำหนดให้เป็นความผิดอาญาซึ่งมีโทษประหารชีวิตหรือมีโทษจำคุก หรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นความผิดที่ได้กำหนดไว้ในหมวดเดียวกัน หรือเรียกชื่อความผิดเป็นอย่างเดียวกันของทั้งสองประเทศหรือไม่ก็ตาม

การกระทำความผิดอาญาอื่นซึ่งมีโทษจำคุกหรือโทษจำกัดเสรีภาพในรูปแบบอื่นน้อยกว่าหนึ่งปีอาจร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ หากเป็นความผิดเกี่ยวพันกับความผิดที่ให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอแล้ว ไม่ว่าจะร้องขอพร้อมคำร้องขอในครั้งแรกหรือภายหลัง

มาตรา ๘ การส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้เริ่มต้นด้วยการมีคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอ

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งคำร้องขอดังกล่าวโดยผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารหลักฐานตามวรรคสามซึ่งจะส่งศาลต้องจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือเอกสารหลักฐานตามมาตรานี้ ศาลจะรับฟังโดยไม่จำเป็นต้องมีพยานบุคคลมาเบิกความประกอบก็ได้

มาตรา ๙ รัฐบาลไทยอาจพิจารณาส่งบุคคลข้ามแดน เพื่อการฟ้องร้องหรือรับโทษตามคำพิพากษาของศาลในความผิดทางอาญา ซึ่งอยู่ภายใต้อำนาจดำเนินคดีของประเทศผู้ร้องขอให้แก่ประเทศนั้นๆ ตามคำร้องขอได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นความผิดที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ และไม่เข้าลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายไทยหรือมิใช่ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหาร

(๒) กรณีที่มิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกัน เมื่อประเทศผู้ร้องขอได้แสดงโดยชัดแจ้งว่าจะส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทยในทำนองเดียวกันเมื่อประเทศไทยร้องขอ

ความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามวรรคหนึ่ง (๑) ไม่หมายความรวมถึงความผิด ดังต่อไปนี้

(๑) การปลงพระชนม์ ประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(๒) การฆ่า ประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของประมุขแห่งรัฐ ผู้นำรัฐบาล หรือสมาชิกโดยตรงในครอบครัวของบุคคลนั้น

(๓) การกระทำความผิดที่ไม่ถือว่าเป็นความผิดทางการเมืองเพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามสนธิสัญญาซึ่งประเทศไทยเป็นภาคี

ความผิดทางทหาร หมายความว่า ความผิดอาญาทางทหารโดยเฉพาะและมิใช่ความผิดตามกฎหมายอาญาทั่วไป

มาตรา ๑๐ ถ้าบุคคลใดซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้นเคยได้รับการพิจารณาคดีจากศาลไทย หรือศาลของประเทศผู้ร้องขอในการกระทำอย่างเดียวกันกับที่มีการร้องขอ ให้ส่งข้ามแดนและศาลไทย หรือศาลของประเทศผู้ร้องขอได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ปล่อยตัวหรือพิพากษาให้ลงโทษและผู้นั้นได้พ้นโทษแล้ว หรือได้รับการอภัยโทษหรือนิรโทษกรรมหรือคดีขาดอายุความหรือมีเหตุอื่นใด ซึ่งไม่สามารถดำเนินคดีแก่บุคคลนั้นตามกฎหมายของประเทศผู้ร้องขอ ห้ามมิให้ส่งบุคคลดังกล่าว เป็นผู้ร้ายข้ามแดนเนื่องจากการกระทำนั้นอีก

มาตรา ๑๑ การควบคุมเพื่อดำเนินคดีหรือลงโทษบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยในความผิดอื่นที่ได้กระทำลงก่อนมีการส่งข้ามแดน และการส่งบุคคลซึ่งถูกส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยไปยังประเทศที่สามจะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) บุคคลนั้นเดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดนและได้กลับเข้ามาในราชอาณาจักรไทยใหม่โดยสมัครใจ

(๒) บุคคลนั้นมิได้เดินทางออกจากราชอาณาจักรไทยภายในสี่สิบห้าวันภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการส่งผู้ร้ายข้ามแดน หรือ

(๓) ประเทศผู้รับคำร้องขอยินยอม

หมวด ๒
กระบวนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ส่วนที่ ๑
บททั่วไป

มาตรา ๑๒ การดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งบุคคลสัญชาติไทยเป็นผู้ร้ายข้ามแดนอาจกระทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอกำหนดไว้

(๒) บุคคลนั้นยินยอมให้ส่งข้ามแดน หรือ

(๓) เป็นการส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายใต้เงื่อนไขต่างตอบแทนที่ประเทศไทยทำกับประเทศผู้ร้องขอ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนยื่นผ่านวิถีทางการทูตให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่กระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและไม่มีเหตุผลอื่นใดที่จะไม่ดำเนินการให้ ก็ให้ส่งคำร้องนั้นให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไป

(๒) หากเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวอาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือมีเหตุผลอื่นที่ไม่อาจดำเนินการให้ได้ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศเสนอความเห็นนั้นพร้อมด้วยคำร้องขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาโดยเร็ว ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบต่อความเห็นดังกล่าวของกระทรวงการต่างประเทศให้พิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควร หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบให้ดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามคำร้องขอ ก็ให้กระทรวงการต่างประเทศส่งเรื่องให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากกระทรวงการต่างประเทศหรือจากประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำร้องขอนั้นอยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ออกหมายจับแล้วจัดส่งหมายจับให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

(๒) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนหรือมีเอกสารหลักฐานไม่ถูกต้อง หรืออาจดำเนินการให้ได้ภายใต้เงื่อนไขที่จำเป็นบางประการ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งเหตุขัดข้องหรือเงื่อนไขที่จำเป็นให้ประเทศผู้ร้องขอทราบ แต่ถ้าการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกระทบกระเทือนการฟ้องคดีอื่นใดหรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับคดีอาญาซึ่งบุคคลนั้นกำลังถูกดำเนินการอยู่ในประเทศไทย ผู้ประสานงานกลางจะเลื่อนการดำเนินการตามคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น หรือจะดำเนินการโดยกำหนดเงื่อนไขที่จำเป็นก็ได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งให้ประเทศผู้ร้องขอทราบโดยไม่ชักช้า

(๓) ในกรณีที่คำร้องขอนั้นมิได้ส่งผ่านวิถีทางการทูตให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งคำร้องขอดังกล่าวให้กระทรวงการต่างประเทศทราบเพื่อให้ความเห็นก่อนดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๑๓ (๒) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๔) ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางเห็นว่าคำร้องขออาจกระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือมีเหตุผลอื่นใดซึ่งไม่ควรดำเนินการ หรือเห็นว่าคำร้องขอดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะดำเนินการให้ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้ประสานงานกลางแจ้งประเทศผู้ร้องขอหรือกระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ประเทศผู้ร้องขออาจมีคำร้องขอให้จับกุมและคุมขังบุคคลที่ต้องการตัวไว้ชั่วคราวก่อนก็ได้ คำร้องขอเช่นว่านี้ของประเทศผู้ร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้จัดส่งไปยังผู้ประสานงานกลาง ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทยให้ส่งผ่านวิถีทางการทูต

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

การพิจารณาเพื่อดำเนินการให้นำความในมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ เมื่อจับกุมตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนตามความในมาตรา ๑๕ ได้ให้นำส่งพนักงานอัยการโดยมิชักช้า ทั้งนี้ เพื่อยื่นคำร้องให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอไว้ในระหว่างรอคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานจากประเทศผู้ร้องขอ

หากศาลมิได้รับคำฟ้องเพื่อดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่บุคคลซึ่งถูกร้องขอถูกจับ หรือภายในเวลาที่ศาลกำหนดแต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นถูกจับให้ปล่อยตัวบุคคลนั้นไป

ในกรณีที่มีการปล่อยตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคสอง เนื่องจากประเทศผู้ร้องขอมิได้จัดส่งคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนอย่างเป็นทางการ และเอกสารหลักฐานอันจำเป็นตามมาตรา ๘ หรือด้วยเหตุอื่นใดให้การร้องขอให้จับตามมาตรา ๑๕ เป็นอันยกเลิก และประเทศผู้ร้องขอจะร้องขอให้จับบุคคลซึ่งถูกร้องขอดังกล่าวด้วยเหตุเดียวกันนั้นอีกมิได้ แต่การปฏิเสธหรือยกเลิกคำร้องขอให้จับดังกล่าวไม่มีผลเป็นการห้ามประเทศผู้ร้องขอที่จะร้องขอให้ส่งบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นข้ามแดนตามปกติ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เห็นสมควร กระทรวงการต่างประเทศอาจเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศหรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศให้ผู้ประสานงานกลางก่อนเสนอต่อศาลเพื่อประกอบการพิจารณาและให้ศาลมีอำนาจเรียกกระทรวงการต่างประเทศมาชี้แจงพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ ให้รวมถึงการพิจารณาในชั้นอุทธรณ์ด้วย

ส่วนที่ ๒
กระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๑๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้วให้พนักงานอัยการนำคดีขึ้นสู่ศาลโดยมิชักช้า

ให้ศาลดำเนินการพิจารณาคดีอย่างต่อเนื่อง เว้นแต่ศาลจะเห็นสมควรให้เลื่อนคดีตามที่พนักงานอัยการหรือบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนร้องขอ ทั้งนี้ ให้ศาลสั่งขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นไว้ระหว่างการพิจารณา

การควบคุมและการดำเนินคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งพระราชบัญญัตินี้มิได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวให้ศาล

ถามพนักงานอัยการว่าจะคัดค้านประการใดหรือไม่ หากมีคำคัดค้านของพนักงานอัยการศาลพึงรับฟังประกอบการวินิจฉัย

ก่อนเริ่มพิจารณาให้ศาลถามบุคคลซึ่งถูกร้องขอว่ามีทนายความหรือไม่ หากไม่มีและต้องการทนายความ ให้ศาลตั้งทนายความให้และให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ เมื่อศาลพิเคราะห์พยานหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนต่อไป

(๑) บุคคลซึ่งถูกจับนั้นเป็นบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนและมิใช่ผู้มีสัญชาติไทย หรือเป็นผู้มีสัญชาติไทยแต่อยู่ในหลักเกณฑ์ให้ส่งข้ามแดนได้ตามมาตรา ๑๒

(๒) คดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หากความผิดนั้นได้กระทำลงในราชอาณาจักรหรือมีกฎหมายบัญญัติให้ถือว่าได้กระทำในราชอาณาจักร และ

(๓) ความผิดซึ่งเป็นเหตุให้ร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้น เป็นความผิดซึ่งอาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้ตามพระราชบัญญัตินี้และมิใช่เป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองหรือเป็นความผิดทางทหารโดยเฉพาะ

ถ้าศาลพิเคราะห์เห็นว่าพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งไม่เพียงพอ ก็ให้ศาลมีคำสั่งปล่อยและดำเนินการปล่อยบุคคลนั้นไปเมื่อสิ้นระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่ได้อ่านคำสั่งปล่อยนั้น เว้นแต่ ภายในระยะเวลาดังกล่าว พนักงานอัยการจะได้แจ้งความจำนงว่าจะอุทธรณ์ ก็ให้ขังไว้ในระหว่างอุทธรณ์และจะต้องยื่นอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลอ่านคำสั่งปล่อย ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นอุทธรณ์ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ห้ามมิให้ส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังตามมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง ข้ามแดนก่อนครบระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดน

เมื่อมีเหตุอันสมควรที่จะเลื่อนกำหนดการส่งบุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งขังเพื่อส่งข้ามแดนให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อพิจารณามีคำสั่งขังบุคคลนั้นต่อไปตามกำหนดเวลาเท่าที่จำเป็นคำร้องเช่นว่านั้นจะต้องยื่นก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งข้ามแดน

ถ้ามิได้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนภายในเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดหรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการตามวรรคสอง ให้ปล่อยบุคคลนั้นไป

ส่วนที่ ๓
การอุทธรณ์

มาตรา ๒๑ เมื่อศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ปล่อยหรือขังบุคคลเพื่อส่งข้ามแดนแล้วพนักงานอัยการหรือบุคคลนั้นอาจยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวไปยังศาลอุทธรณ์ภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้อ่านคำสั่งนั้น

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยคำคัดค้านเฉพาะเหตุที่ให้ศาลมีคำสั่งตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙ โดยพิจารณาว่าศาลชั้นต้นได้มีคำสั่งไปโดยมีพยานหลักฐานเพียงพอหรือไม่

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

หมวด ๓
การดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๒ ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนและรัฐบาลไทยพิจารณาให้ส่งบุคคลนั้นเป็นผู้ร้ายข้ามแดนแล้ว การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งถึงที่สุด หรือภายในกำหนดเวลาที่ศาลได้อนุญาตให้ขยายออกไปตามคำร้องของพนักงานอัยการ ทั้งนี้ รายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่และวิธีการส่งมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ประเทศผู้ร้องขอมิได้ดำเนินการรับมอบตัวบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ โดยไม่มีเหตุอันควร หากต่อมาภายหลังได้ร้องขอให้ส่งบุคคลนั้นข้ามแดนในความผิดเดียวกันอีก ให้ปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

การปฏิเสธการส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่ง มิให้นำความในมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับ

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่บุคคลซึ่งศาลมีคำสั่งถึงที่สุดให้ขังเพื่อส่งเป็นผู้ร้ายข้ามแดนกำลังถูกดำเนินคดีหรืออยู่ระหว่างรับโทษตามคำพิพากษาอยู่ในประเทศไทยในความผิดอื่นนอกเหนือจากความผิดซึ่งขอให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดน รัฐบาลไทยอาจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ

(๒) เลื่อนการส่งบุคคลนั้นจนกว่าการดำเนินคดีเสร็จสิ้นลงหรือจนกว่าบุคคลนั้นจะได้รับโทษตามคำพิพากษาทั้งหมดหรือบางส่วนแล้ว

(๓) ส่งบุคคลดังกล่าวให้แก่ประเทศผู้ร้องขอชั่วคราวเพื่อการฟ้องคดีตามเงื่อนไขที่ตกลงกับประเทศผู้ร้องขอ และหลังจากที่บุคคลนั้นถูกส่งกลับมาประเทศไทยแล้ว อาจถูกส่งกลับไปยังประเทศผู้ร้องขออีกครั้งหนึ่งเพื่อรับโทษตามคำพิพากษา

มาตรา ๒๕ หากไม่มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนนั้น ตามกฎหมายไทยต่อไป

มาตรา ๒๖ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ได้รับคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้ร้องขอตั้งแต่สองประเทศขึ้นไปให้ส่งบุคคลเดียวกันข้ามแดนไม่ว่าจะในความผิดเดียวกันหรือความผิดต่างกัน ในกรณีเช่นว่านั้นให้ผู้ประสานงานกลางพิจารณาว่าควรจะส่งบุคคลนั้นข้ามแดนให้แก่ประเทศผู้ร้องขอรายใดและภายใต้เงื่อนไขอย่างไร หรือจะส่งให้แก่ประเทศผู้ร้องขอนั้นก่อนหลังกันอย่างใด ทั้งนี้ให้นำเหตุดังต่อไปนี้มาพิจารณาเปรียบเทียบประกอบการใช้ดุลพินิจด้วย

(๑) ประเทศผู้ร้องขอมีหรือไม่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย

(๒) สถานที่กระทำความผิด

(๓) ความร้ายแรงของความผิดซึ่งมีผลกระทบต่อประเทศผู้ร้องขอและอัตราโทษ

(๔) ลำดับคำร้องขอที่ได้รับจากประเทศผู้ร้องขอ

(๕) สัญชาติของผู้กระทำผิด

(๖) ส่วนได้เสียและความพร้อมในการดำเนินคดี

(๗) เหตุผลอื่นด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศตามความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศ

เมื่อผู้ประสานงานกลางใช้ดุลพินิจประการใดแล้วให้แจ้งประเทศผู้ร้องขอเหล่านั้นทราบ และดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๒๗ เมื่อจับบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนได้แล้ว ไม่ว่าจะได้มีคำร้องขอตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งจับกุมบุคคลดังกล่าวสอบถามบุคคลนั้นว่าจะยินยอมให้ส่งข้ามแดนหรือไม่

หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอตามความในวรรคหนึ่งแสดงความยินยอมให้ส่งข้ามแดนให้จัดทำการแสดงความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรตามแบบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนดแล้วให้พนักงานอัยการจัดให้มีการนำบุคคลนั้นไปยังศาลโดยยื่นคำร้องเพื่อให้ศาลตรวจสอบความยินยอมดังกล่าวโดยพลัน หากศาลเห็นว่าบุคคลนั้นได้ให้ความยินยอมโดยสมัครใจ ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

ในการตรวจสอบของศาล หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอนั้นกลับคำให้ความยินยอมซึ่งได้แสดงต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจแล้วนั้น ให้ศาลมีคำสั่งขังบุคคลนั้นไว้เพื่อดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ ส่วนที่ ๒ ต่อไป

มาตรา ๒๘ กรณีที่คดีส่งข้ามแดนอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลไม่ว่าในศาลใด หากบุคคลซึ่งถูกร้องขอให้ส่งข้ามแดนแสดงต่อศาลว่ายินยอมให้ส่งข้ามแดน ให้ศาลงดการพิจารณาและมีคำสั่งให้ขังบุคคลนั้นไว้เพื่อส่งข้ามแดนตามมาตรา ๒๒ ต่อไป

ความยินยอมที่ได้กระทำต่อหน้าศาลแล้วไม่อาจเพิกถอนได้

หมวด ๔
กรณีประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ประเทศไทยร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนซึ่งความผิดอันเป็นมูลเหตุที่ขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนนั้นต้องระวางโทษถึงประหารชีวิตตามกฎหมายไทยแต่ไม่ถึงโทษประหารชีวิตตามกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอและรัฐบาลจำเป็นต้องให้คำรับรองว่าจะไม่มีการประหารชีวิตก็ให้มีการเจรจาตกลงเพื่อให้มีการรับรองดังกล่าวได้ ในกรณีนี้หากศาลพิพากษาลงโทษประหารชีวิตให้รัฐบาลดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเพื่อให้มีการบังคับตามคำพิพากษาโดยวิธีจำคุกตลอดชีวิตแทนการประหารชีวิต ทั้งนี้ ห้ามมิให้บุคคลนั้นได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ เว้นแต่เป็นการพระราชทานอภัยโทษ

มาตรา ๓๐ การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอมายังประเทศไทยให้พนักงานอัยการหรือหน่วยงานที่ประสงค์จะให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเสนอเรื่องต่อผู้ประสานงานกลาง

ในกรณีที่ผู้ประสานงานกลางมีคำวินิจฉัยว่าสมควรที่จะจัดทำคำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอ ให้ผู้ประสานงานกลางส่งเรื่องให้พนักงานอัยการจัดทำคำร้องขอส่งผู้ร้ายข้ามแดนและเอกสารประกอบต่อไป

คำร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนตามวรรคหนึ่งและเอกสารประกอบคำร้องให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้ประสานงานกลางกำหนด

คำวินิจฉัยของผู้ประสานงานกลางเกี่ยวกับการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ถือเป็นยุติ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีมีมติเป็นอย่างอื่น

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มิได้มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการโดยผ่านวิถีทางการทูต

การร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนจากประเทศผู้รับคำร้องขอที่มีสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย ให้ผู้ประสานงานกลางดำเนินการตามสนธิสัญญา

มาตรา ๓๑ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ให้พนักงานอัยการมีอำนาจในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน สอบปากคำพยานบุคคล ออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาให้การต่อพนักงานอัยการ และดำเนินการอื่นๆ ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งอาจแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการใดเพื่อประโยชน์ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

คำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำบังคับของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๓๒ บรรดาค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ประเทศผู้ร้องขอ หรือการขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้แก่ประเทศไทย ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๓ บรรดาคดีส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการ

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กฎกระทรวง ระเบียบ หรือข้อบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้ประกาศใช้หรือยังไม่มีผลใช้บังคับ หากมีความจำเป็นต้องดำเนินการใดเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนให้ดำเนินการได้ตามวิธีการและบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พุทธศักราช ๒๔๗๒ และสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศผู้ร้องขอ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ
การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศ
ในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๒๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๗
เป็นปีที่ ๓๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป[๑]

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประเทศผู้โอน” หมายความว่า ประเทศที่ส่งนักโทษไปยังประเทศผู้รับโอน

“ประเทศผู้รับโอน” หมายความว่า ประเทศที่รับนักโทษจากประเทศผู้โอน

“นักโทษไทย” หมายความว่า บุคคลผู้มีสัญชาติไทยไม่ว่าจะมีสัญชาติอื่นด้วยหรือไม่ก็ตามซึ่งต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในต่างประเทศ

“นักโทษต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งต้องคำพิพากษา หรือคำสั่งถึงที่สุดให้ลงโทษและกำลังรับโทษอยู่ในราชอาณาจักร

“โทษ” หมายความว่า จำคุก กักขัง และหมายความรวมถึงวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษด้วย

---

[๑] ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๒๗

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๖ การโอนนักโทษไทยในต่างประเทศเพื่อมารับโทษต่อในราชอาณาจักร หรือการโอนนักโทษต่างประเทศในราชอาณาจักรเพื่อไปรับโทษต่อในต่างประเทศ ต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนจะต้องมีสนธิสัญญาระหว่างกันในเรื่องความร่วมมือในการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาคดีอาญา

(๒) การโอนนักโทษจะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศผู้โอนกับประเทศผู้รับโอนและนักโทษซึ่งจะได้รับการโอน

(๓) ความผิดที่นักโทษไทยหรือนักโทษต่างประเทศได้รับโทษอยู่ต้องเป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายของประเทศผู้รับโอน

(๔) นักโทษซึ่งจะได้รับการโอนต้องไม่อยู่ในระหว่างการดำเนินคดีอาญาในความผิดอื่นหรืออยู่ในระหว่างการรื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในประเทศผู้โอน

(๕) การโอนนักโทษจะทำให้เกิดผลดีหรือเป็นประโยชน์แก่นักโทษผู้นั้น

(๖) การโอนนักโทษจะมีผลกระทบต่อปัญหาอาชญากรรมและความรู้สึกของประชาชนในประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนเพียงใดหรือไม่ เมื่อคำนึงถึงลักษณะและความรุนแรงของการกระทำความผิดความใน (๓) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่สนธิสัญญาระหว่างประเทศผู้โอนและประเทศผู้รับโอนมิได้กำหนดข้อความดังกล่าวไว้ หรือมีเงื่อนไขกำหนดไว้เป็นประการอื่น

มาตรา ๗ บรรดาค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับการโอนนักโทษ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ การโอนนักโทษตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิที่นักโทษนั้นจะพึงได้รับผลจากการอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษโดยประเทศผู้โอนภายหลังการโอน

หมวด ๒
คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการโอนนักโทษ” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ เจ้ากรมพระธรรมนูญ อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา อธิบดีศาลคดีเด็ก

และเยาวชนกลาง อธิบดีกรมอัยการ อธิบดีกรมตำรวจ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ และอธิบดี กรมสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการกองทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ เป็นกรรมการและเลขานุการและผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการมีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓
การโอนนักโทษไทย

มาตรา ๑๒ นักโทษไทยซึ่งประสงค์จะขอโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอ พร้อมทั้งส่งเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยที่มีอำนาจหน้าที่ประจำประเทศผู้โอน หรือต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๓ ถ้านักโทษไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง หรือเป็นเด็กหรือเยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้สามีหรือภริยา ญาติหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ แทนนักโทษไทยได้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตามมาตรา ๑๒ หรือมาตรา ๑๓ ไม่สามารถจัดหาเอกสารหลักฐานประกอบคำขอได้ด้วยตนเอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้จัดหาให้

มาตรา ๑๕ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

ให้คณะกรรมการพิจารณาและมีคำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยโดยเร็ว แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ และในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งไม่อนุญาตเนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการแสดงเหตุผลของการมีคำสั่งไม่อนุญาตนั้นด้วย

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมีคำสั่งอนุญาตให้มีการโอนนักโทษไทยให้คณะกรรมการส่งเรื่องไปยังกระทรวงการต่างประเทศเพื่อดำเนินการขอความเห็นชอบในการโอนนักโทษไทยดังกล่าว จากประเทศผู้โอน และเมื่อประเทศผู้โอนได้แจ้งผลการพิจารณาให้กระทรวงการต่างประเทศทราบแล้วให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งผลการพิจารณาให้คณะกรรมการและผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ เมื่อคณะกรรมการได้รับแจ้งจากกระทรวงการต่างประเทศว่าประเทศผู้โอนได้ให้ความเห็นชอบในการขอโอนนักโทษไทยจากประเทศผู้โอนตามมาตรา ๑๖ แล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดการให้มีการโอนนักโทษไทยผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว

เมื่อนักโทษไทยเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ในกรณีที่ศาลของประเทศผู้โอนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลงโทษจำคุกหรือกักขัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำสั่งเป็นหนังสือส่งตัวนักโทษไทยนั้นไปคุมขังไว้ ณ สถานที่ที่จัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ถ้านักโทษไทยนั้นอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษ และการพักการกักกัน ก็ให้นำวิธีการเช่นว่านั้นตามที่กำหนดไว้ ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรมาใช้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๑๘ เพื่อประโยชน์ในการโอนนักโทษไทยมารับโทษต่อในราชอาณาจักร ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนเป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลที่มีเขตอำนาจในราชอาณาจักร

การอุทธรณ์ ฎีกา หรือการขอให้รื้อฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ในศาลที่มีเขตอำนาจใน ราชอาณาจักรเกี่ยวกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้

มาตรา ๑๙ เมื่อได้มีการตกลงรับโอนนักโทษไทย ให้คณะกรรมการใช้เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการลงโทษที่มีการรับรองเป็นทางการโดยประเทศผู้โอนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณา ถ้าปรากฏว่าโทษ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอนตรงกับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรให้คณะกรรมการทำคำสั่งเป็นหนังสือส่งไปยังเจ้าพนักงานเรือนจำหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งมีอำนาจในการปฏิบัติตามวิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษและการพักการกักกัน แล้วแต่กรณี เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ปรากฏว่า โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายของประเทศผู้โอนไม่ตรงกับโทษ หรือเงื่อนไขในการรับโทษตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้คณะกรรมการส่งเรื่องให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง เพื่อพิจารณาสั่งปรับใช้โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่ปรับใช้จะต้องไม่หนักกว่าโทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน

ในกรณีที่ปรากฏว่าความผิดที่นักโทษไทยได้รับอยู่ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแห่งประเทศผู้โอนไม่เป็นความผิดที่มีโทษฐานใดฐานหนึ่งตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ให้ถือว่าการที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับโทษตามคำพิพากษา หรือคำสั่งดังกล่าวเป็นเงื่อนไขที่ศาลมีอำนาจสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยได้ และให้ศาลปรับโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นเป็นวิธีการเพื่อความปลอดภัยอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ต้องไม่หนักกว่าโทษหรือเงื่อนไขในการรับโทษที่นักโทษไทยจะต้องรับในประเทศผู้โอน ทั้งนี้ ให้นำวิธีการตามวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งของศาลอาญาหรือศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๐ ให้ถือว่านักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนมารับโทษต่อในราชอาณาจักรเป็นนักโทษเด็ดขาด หรือเป็นผู้ถูกสั่งใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การคุมความประพฤติ วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน การพักการลงโทษและการพักการกักกัน ตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักรว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๑ การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษ การพักการลงโทษ การพักการกักกัน และการลดวันต้องโทษสำหรับนักโทษไทยซึ่งรับโทษต่อในราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในราชอาณาจักร ทั้งนี้ เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีสนธิสัญญากำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ก็ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญานั้น

มาตรา ๒๒ ในการรับโทษต่อในราชอาณาจักร ให้นักโทษไทยซึ่งได้รับการโอนได้รับประโยชน์จากเหตุดังต่อไปนี้

(๑) การหักระยะเวลาการลงโทษที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับอยู่ตามกฎหมายของประเทศผู้โอนจนถึงวันที่มีการรับมอบ

(๒) การอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบาและลดโทษของประเทศผู้โอนเฉพาะในส่วนที่มีผลใช้บังคับถึงนักโทษไทยผู้นั้น

(๓) กรณีที่มีกฎหมายของประเทศผู้โอนออกมาภายหลังและบัญญัติว่าการกระทำตามที่นักโทษไทยผู้นั้นได้รับโทษอยู่ไม่เป็นความผิดอีกต่อไป หรือบัญญัติให้เป็นคุณแก่นักโทษไทยผู้นั้น

(๔) การแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกคำพิพากษา หรือคำสั่งลงโทษของศาลแห่งประเทศผู้โอน

(๕) การหักระยะเวลาตั้งแต่วันที่มีการรับมอบนักโทษไทยผู้นั้นจนถึงวันที่นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อในราชอาณาจักร

เมื่อความตามวรรคหนึ่งปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือเมื่อนักโทษไทยหรือผู้มีอำนาจยื่นคำขอตามมาตรา ๑๓ ร้องขอ ให้คณะกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งให้นักโทษไทยผู้นั้นได้รับประโยชน์ดังกล่าวได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๔
การโอนนักโทษต่างประเทศ

มาตรา ๒๓ การยื่นคำขอโอนนักโทษต่างประเทศเพื่อไปรับโทษต่อในประเทศผู้รับโอนให้ประเทศที่ประสงค์จะรับโอนยื่นคำขอผ่านวิถีทางทูตตามแบบวิธีการและเอกสารหลักฐานที่คณะกรรมการกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ กระทรวงการต่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาส่งคำขอและเอกสารหลักฐานดังกล่าวต่อเลขานุการคณะกรรมการเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

มาตรา ๒๕ การโอนนักโทษต่างประเทศจะกระทำมิได้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อโทษที่นักโทษต่างประเทศได้รับอยู่ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นโทษฐานกระทำความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระราชโอรสและพระราชธิดา ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายใน

ราชอาณาจักร ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐภายนอกราชอาณาจักร หรือความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสมบัติมีค่าทางศิลปะของชาติ

(๒)[๑] (ก) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรแล้วไม่ถึงหนึ่งในสามของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่งหรือไม่ถึงสี่ปี สุดแต่ระยะเวลาใดจะน้อยกว่า

(ข) นักโทษต่างประเทศได้รับโทษจำคุกในราชอาณาจักรแล้วไม่ถึงแปดปี ในกรณีที่เป็นความผิดฐานผลิต จำหน่าย นำเข้าเพื่อจำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และมีคำพิพากษาหรือคำสั่งที่สุดให้ลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

(๓) เมื่อโทษจำคุกที่นักโทษต่างประเทศจะต้องรับต่อไปในราชอาณาจักรเหลืออยู่น้อยกว่าหนึ่งปีของโทษจำคุกทั้งสิ้นตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการอาจพิจารณาไม่อนุญาตให้โอนนักโทษต่างประเทศ ถ้าเห็นว่าการโอนนั้นจะมีผลกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยแห่งราชอาณาจักรหรือต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่นักโทษต่างประเทศผู้ใดมีหน้าที่ต้องชำระค่าปรับ คืนทรัพย์สินหรือชดใช้ราคาหรือค่าเสียหายตามคำพิพากษาในคดีอาญา หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจ นักโทษต่างประเทศผู้นั้นจะต้องทำการชำระคืนหรือชดใช้ดังกล่าว ให้เสร็จสิ้นก่อนที่คณะกรรมการจะมีคำสั่งเห็นชอบในการโอน

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบในการโอนนักโทษต่างประเทศและให้แจ้งคำสั่งนั้นให้ประเทศผู้รับโอนทราบโดยผ่านกระทรวงการต่างประเทศ

คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด และให้ถือว่าคำสั่งเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นหลักฐานในการโอนนักโทษต่างประเทศไปยังประเทศผู้รับโอน

หมวด ๕
การดำเนินการรับมอบและส่งมอบนักโทษ

มาตรา ๒๙ การรับมอบนักโทษไทยและการส่งมอบนักโทษต่างประเทศซึ่งจะได้รับการโอนให้ดำเนินการผ่านวิถีทางการทูต ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ เมื่อได้มีการรับมอบนักโทษไทยในประเทศผู้โอน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้นักโทษไทยผู้นั้นเดินทางจากประเทศผู้โอนเข้ามาในราชอาณาจักรโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวันนับแต่วันที่มีการรับมอบ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นและเมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว ต้องดำเนินการให้นักโทษไทยผู้นั้นเข้ารับโทษต่อทันที

มาตรา ๓๑ เมื่อได้มีการส่งมอบนักโทษต่างประเทศแล้ว นักโทษต่างประเทศผู้นั้นจะต้องเดินทางออกนอกราชอาณาจักรภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่การส่งมอบเสร็จสิ้นลง เว้นแต่ คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายจะได้ขยายระยะเวลาให้ตามความจำเป็น

---

[๑] ความเดิมในอนุ (๒) ของมาตรา ๒๕ ถูกยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ.การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการตามคำพิพากษาคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ และให้ใช้ความใหม่ดังที่ปรากฏนี้แทน

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๒ นักโทษไทยผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างการเดินทางจากประเทศผู้โอนมายังราชอาณาจักร หรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดหลบหนีการควบคุมตัวในระหว่างก่อนเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

ถ้าความผิดดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน เจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำผิดโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๓๓ นักโทษไทยผู้ใดขัดขืน หรือไม่ปฏิบัติตามการจัดการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๓๐ หรือนักโทษต่างประเทศผู้ใดขัดขืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๔ การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับนักโทษไทย แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ให้ถือว่ากระทำความผิดในราชอาณาจักร

มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามมาตรา ๓๓ ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนดำเนินการเปรียบเทียบได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์ในการเปรียบเทียบหรือเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ได้รับมอบหมายปฏิบัติการตามที่เห็นสมควรก็ได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ดำเนินการโอนนักโทษต่อไป

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบ ให้คณะกรรมการหรือผู้ได้รับมอบหมายส่งตัวผู้กระทำความผิดให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันนี้ได้มีบุคคลผู้มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากกระทำความผิดในต่างประเทศ และบุคคลผู้ไม่มีสัญชาติไทยซึ่งรับโทษอยู่ในประเทศไทยเนื่องจากกระทำความผิดในประเทศไทยอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรที่จะกำหนดมาตรการให้มีการโอนตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวให้ได้รับโทษต่อในประเทศที่ผู้นั้นมีสัญชาติได้ เพื่อประโยชน์ในการที่แต่ละประเทศจะได้ให้การอบรมแก้ไขฟื้นฟูจิตใจผู้กระทำความผิดที่มีสัญชาติของประเทศของตน ให้กลับตนเป็นพลเมืองดีต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด
ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ
พ.ศ. ๒๕๔๗

ฯลฯ

ข้อ ๕๓ (การพิจารณาคดีสำคัญ)

คดีที่ผู้ต้องหาเป็นผู้มีอิทธิพล หรือคดีที่ประชาชนสนใจ หรือคดีความผิดบางประเภทที่รัฐมีนโยบายป้องกันและปราบปรามเป็นพิเศษ ซึ่งสำนักงานอัยการสูงสุดได้แจ้งให้ทราบเพื่อถือปฏิบัตินั้น ในกรณีที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องทุกข้อหาหรือบางข้อหา ให้ทำความเห็นเสนอสำนวนตามลำดับชั้นถึงอธิบดีเพื่อพิจารณาสั่ง เมื่ออธิบดีมีคำสั่งปะการใดให้ปฏิบัติตามนั้น

ฯลฯ

ที่ มท. ๐๕๑๓/๓๙ กรมตำรวจ

๕ มกราคม ๒๕๒๖

เรื่อง ตอบข้อหารือกรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. จะนำอาวุธปืนส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

อ้างถึง หนังสือที่ สร. ๑๒๐๖/๘๖๗๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๒๕

ตามหนังสือดังอ้างถึง หารือกรมตำรวจว่า กรณีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. พกอาวุธปืนส่วนตัวไปปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว จะได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๘ ทวิ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่เพียงใด ดังความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

กรมตำรวจพิจารณาแล้วขอเรียนว่า เจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งมีหน้าที่ในด้านการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะมิใช่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยตรงเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจก็ตามแต่โดยที่มาตรา ๕(๑) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ข้อ ๑(๑๑) ได้กำหนดให้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนฯ ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ โดยถือว่าเป็นหน่วยราชการที่จำเป็นต้องมีอาวุธปืนฯ เพื่อใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ดังนั้นในกรณีข้าราชการของสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หากได้พกพาอาวุธปืนไม่ว่าจะเป็นของทางราชการหรือของส่วนตัวก็ตาม ย่อมได้รับการยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๘ ทวิวรรคหนึ่ง และวรรคสองแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ อันเป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการพกพาอาวุธปืนติดตัวตามนัยมาตรา ๘ ทวิ วรรคท้าย (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พลตำรวจโท อัมพร จิตรปฏิมา

ผู้ช่วยอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมตำรวจ

คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ที่ ๒๖๘/๒๕๖๐

เรื่อง ให้สำนักปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยประสานงานตามข้อตกลงการปฏิบัตินหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐในการป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

ตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดได้ร่วมลงนามในข้อตกลงการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งตามความใน ข้อ ๑๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีหน่วยประสานงานเพื่อประโยชน์ในการประสานการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติในส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล การเข้าถึงหรือการเชื่อมข้อมูลข่าวสารและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดี การสนธิกำลังบุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องใช้หรือเครื่องมือที่จำเป็นตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบร้องขอ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจึงมอบหมายให้สำนักปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยประสานงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามข้อตกลงการปฏิบัติหน้าที่ในคดีระหว่างหน่วยงานของรัฐ โดยให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

๑. ประสานงานกับหน่วยงานสำนักงานอัยการสูงสุดในเรื่องการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษในคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

๒. ประสานการแลกเปลี่ยนข้อมูล การเข้าถึงหรือการเชื่อมข้อมูลข่าวสาร และสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดี การสนธิกำลัง บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องใช้หรือเครื่องมือที่จำเป็นตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบร้องขอ รวมทั้งจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสืบสวนสอบสวน และการป้องกันปราบปรามการกระทำความผิด

๓. จัดทำรายงานสภาพปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นกรณีกฎหมายหรือข้อตกลงไม่ได้กำหนดรายละเอียดไว้ หรือมีปัญหาที่จะพิจารณา ตีความกฎหมาย กฎ ประกาศ ระเบียบหรือข้อบังของหน่วยงานเพื่อประสานงานในการกำหนดแนวทางหรือกรอบวิธีปฏิบัติงานร่วมกัน พร้อมความเห็นเสนอเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

๔. ร่วมกับสำนักงานอัยการสูงสุดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการจัดทำหลักสูตรหรือจัดฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งจัดประชุม สัมมนาเชิงปฏิบัติการ รับฟังปัญหาอุปสรรค วางระบบหรือแนวทาง

ปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพและเสริมสร้างองค์ความรู้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๕. ปฏิบัติการอื่นตามที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมอบหมาย

สั่ง ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

ศิรินทร์ยา สิทธิชัย

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

คณะทำงานปรับปรุงหนังสือรวมกฎหมายยาเสพติด

๑. นายมานะ ศิริพิทยาวัฒน์	ที่ปรึกษาคณะทำงาน
๒. นายวุฒิพงษ์ พาณิชย์สวย	ประธานคณะทำงาน
๓. นายรัฐการ ศรีศกุน	คณะทำงาน
๔. นางสาวศิริพร ไชยสูรยกานต์	คณะทำงาน
๕. นายทรงศักดิ์ เสริมสุข	คณะทำงาน
๖. นางสาวจิตติมา อุดมกุศลศรี	คณะทำงาน
๗. นายประจวบ ทองรอง	คณะทำงาน
๘. นางสมจิตต์ เรือนศรี	คณะทำงาน
๙. นางสาวพรรณพิไล ไอยวรรณ	คณะทำงาน
๑๐. นายจักริน พลายชุมพล	คณะทำงาน
๑๑. นายบดีศร ฉันทศักดา	คณะทำงาน
๑๒. นางสาวปิยะนุช อรุณรังษี	คณะทำงาน
๑๓. นางสาวรภัทภร น่วมลมัย	คณะทำงาน
๑๔. นางสาววรรณิภา วงค์คม	คณะทำงาน
๑๕. นายประกาญจน์ ชอบไพบูลย์	คณะทำงานและเลขานุการ
๑๖. นายพันธุ์เจตน์ วิชาวุฒิพงษ์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. นางสาวอาธัญญา เจษฎางค์กูร ณ อยุธยา	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. นางสาวสุมาลี ศรีมุณี	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๙. นางสาววิลาวัน รื่นรวย	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๐. นายอภิชาติ จิณะกับ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. นางสาวปัทวิกา เขตอนันต์	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๒. นายหัสนัยน์ ยืนนาน	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๓. นางสาวณัฐพัชรธิดา ฉันทะ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๔. นางสาวพัชรพร ใหม่หลวงกาศ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๕. นายเพชรรัตน์ รุ่งเรือง	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ
๒๖. นางสาวพรนภา จบศรี	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

บันทึก

บันทึก

บันทึก

บันทึก

กองกฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ส. กระทรวงยุติธรรม
เลขที่ ๕ ถนนดินแดง เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทร. ๐-๒๒๔๕-๙๐๘๗ โทรสาร ๐-๒๒๔๕-๙๔๑๓